

EWANGELIA WODNIKA JEZUSA CHRYSYTA

Za pomocą Levi H. Dowling (1844-1911)

Filozoficzna i praktyczna podstawa

Religia

Epoka Wodnika na świecie

KOŚCIÓŁ POWSZECHNY

PRZEPISYWANE Z

KSIĘGA PAMIĘCI BOŻEJ

ZNANY JAKO

REKORDY AKASHI

KSIĄŻKA

Domena publiczna – Publikowanie informacji – Wszelkie prawa zastrzeżone

PRZEGLĄD

Wstęp

Ewangelia Wodnika – spis treści – sekcje i rozdziały

Indeks części 1: Jezus z Nazaretu – Działy I do XII – (Rozdziały 1 – 60) – Od urodzenia do 30 roku życia

Indeks Części 2: Jezus Chrystus – Rozdziały XIII do XVII – (Rozdziały 61 – 158) – Jezus w wieku 30 – 33 lat

Skorowidz Części 3: PRÓBA/EGZEKUCJA/ZMARTWYCHWSTANIE/WNIEBOWSTANIE/KOŚCIÓŁ – Rozdziały XVIII do XXII – (Rozdziały 159 – 182)

Indeks przypowieści

Teksty Ewangelii Wodnika (KSIĘGA)

Część 1: Jezus z Nazaretu – Rozdziały I do XII – (Rozdziały 1 – 60) – Tekst

Część 2: Jezus Chrystus – Rozdziały XIII do XVII – (Rozdziały 61 – 158) – Tekst

Kazanie na Górze (rozdziały 94 – 101)

Część 3: PRÓBA/EGZEKUCJA/ZMARTWYCHWSTANIE/WNIESIENIA/KOŚCIÓŁ – Sekcje XVIII do XXII – (ROZDZIAŁY 159 – 182) – Tekst

Szybkie numeryczne indeksy referencyjne

Domena publiczna – publikowanie informacji

WPROWADZANIE

1. Czym jest wiek?

2. Czym jest wiek ryb?

3. Jaki jest wiek Wodnika?

GÓRA WIEKÓW

4. Co oznacza słowo Chrystus użyte w tej księdze?

CHRYSYTA

5. Jaka relacja istniała między Jezusem z Nazaretu a Chrystusem?

JEZUS Z NAZARETU

Świadectwo Nazarejczyka

6. Kim jest Lewi, transkrybent tej księgi?

Komisja Lewi's

Lewi w prorocztwie

FACET

7. Czym są Kroniki Akaszy?

Ewangelia Wodnika – Spis treści

KSIĄŻKA

Części (JEDEN–DWA–TRZY) –Sekcje–Rozdziały

Indeks – część 1
JEZUS Z NAZARETU
Sekcje I do XII
(Rozdziały 1 – 60)
Od urodzenia do 30 lat

SEKCJA I – ALEPH – (ROZDZIAŁ 1)

Narodziny i wczesne życie Maryi, Matki Jezusa

ROZDZIAŁ 1 – Palestyna. Narodziny Maryi, święto Joachima. Maryja jest błogosławiona przez kapłanów. Proroctwo księdza. Maryja przebywa w świątyni. Jest zaręczona z Józefem.

SEKCJA II – BETH – (ROZDZIAŁY 2 – 6)

Narodziny i dzieciństwo Jana Zwiastuna (chrzciciela) i Jezusa

ROZDZIAŁ 2 – Zachariasz i Elżbieta. Proroctwo przesłania Gabriela do Zachariasza, Elżbiety i Marii. Narodziny Jana. Proroctwo Zachariasza.

ROZDZIAŁ 3 – Narodziny Jezusa. Mistrzowie szanują dziecko. Pasterze się radują. Zachariasz i Elżbieta odwiedzają Marię. Jezus zostaje obrzezany.

ROZDZIAŁ 4 – Konsekracja Jezusa. Maryja składa ofiary. Symeon i Anna prorokują. Anna zostaje skarcona za wielbienie dziecka. Rodzina wraca do Betlejem.

ROZDZIAŁ 5 – Trzech magów kapłanów oddaje cześć Jezusowi. Herod jest zaniepokojony. Zwołuje radę Żydów. Mówi się, że prorocy przepowiedzieli przyjście króla. Herod postanawia zabić dziecko. Maria i Józef zabierają Jezusa i uciekają do Egiptu.

ROZDZIAŁ 6 – Herod dowiaduje się o misji Jana. Dzieci z Betlejem zostają zmasakrowane z rozkazu Heroda. Elżbieta ucieka z Johnem. Ponieważ Zachariasz nie może powiedzieć, gdzie ukrywa się jego syn, zostaje zamordowany. Herod umiera.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA III – GIMEL – (ROZDZIAŁY 7 – 12)

Edukacja Elżbiety i Marii w Zoan, Egipt

ROZDZIAŁ 7 – Archelaus panuje. Maria i Elżbieta z synami są w Zoan i są nauczani przez Elihu i Salome. Lekcja wprowadzająca Elihu. Opowiada transkrybenta.

ROZDZIAŁ 8 – Lekcje Elihu. Jedność życia. Dwie jaźni. Diabeł. Miłość – zbawicielem ludzi. Dawid światła. Goliat ciemności.

ROZDZIAŁ 9 – Lekcje Salome. Mężczyzna i kobieta. Filozofia ludzkich nastrojów. Trójjedyny Bóg. Septonat. Bóg Tao.

ROZDZIAŁ 10 – Lekcje Elihu. Religia bramińska. Życie Abrama. Święte księgi żydowskie. Religia perska.

ROZDZIAŁ 11 – Lekcje Elihu. Buddyzm i przykazania Buddy. Tajemnice Egiptu.

ROZDZIAŁ 12 – Lekcje Salome. Modlitwa. Końcowe lekcje Elihu. Podsumowuje trzyletni tok studiów. Uczniowie wracają do swoich domów.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA IV – DALETH – (ROZDZIAŁY 13 – 15)

Dzieciństwo i wczesna edukacja Jana Zwiastuna

ROZDZIAŁ 13 – Elżbieta w Engedi. Uczy syna. Jan staje się uczniem Matheno, który objawia mu sens grzechu i prawo przebaczenia.

ROZDZIAŁ 14 – Lekcje Matheno. Doktryna prawa powszechnego. Moc człowieka do wybierania i osiągania. Korzyści z antagonizmów. Starożytne święte księgi. Miejsce Jana i Jezusa w historii świata.

ROZDZIAŁ 15 – Śmierć i pogrzeb Elżbiety. Lekcje Matheno. Ministerstwo śmierci. Misja Jana. Instytucja obrzędu chrztu. Matheno zabiera Jana do Egiptu i umieszcza go w świątyni w Sakarze, gdzie pozostaje przez osiemnaście lat.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA V – HE – (ROZDZIAŁY 16 – 20)

Dzieciństwo i wczesna edukacja Jezusa

ROZDZIAŁ 16 – Dom Józefa. Maryja uczy syna. Siódme urodziny Jezusa. Jezus opowiada o swoim śnie; interpretacja jego babci. Jego prezent urodzinowy.

ROZDZIAŁ 17 – Jezus rozmawia z rabinem synagogi w Nazarecie. Krytykuje ciasnotę myśli żydowskiej.

ROZDZIAŁ 18 – Jezus na uczcie w Jerozolimie. Jest zasmucony okrucieństwem ofiar. Apeluje do Hillela, który mu współczuje. Pozostaje w świątyni przez rok.

ROZDZIAŁ 19 – Jezus w wieku dwunastu lat w świątyni. Spory z lekarzami prawa. Czyta z księgi prorocत्व. Na prośbę Hillela interpretuje prorocत्व.

ROZDZIAŁ 20 – Po uczcie. Podróż do domu. Zaginiony Jezus. Poszukiwanie go. Jego rodzice znajdują go w świątyni. Udaje się z nimi do Nazaretu. Symboliczne znaczenie narzędzi stolarskich.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA VI – VAU – (ROZDZIAŁY 21 – 35)

Życie i dzieła Jezusa w Indiach

ROZDZIAŁ 21 – Ravanna widzi Jezusa w świątyni i zostaje zniewolona. Hillel opowiada mu o chłopcu. Ravanna odnajduje Jezusa w Nazarecie i wydaje ucztę na jego cześć. Ravanna zostaje patronem Jezusa i zabiera go do Indii, aby studiował religię bramińską.

ROZDZIAŁ 22 – Przyjaźń Jezusa i Lamów. Jezus wyjaśnia Lamaasowi znaczenie prawdy, człowieka, mocy, zrozumienia, mądrości, zbawienia i wiary.

ROZDZIAŁ 23 – Jezus i Lamowie wśród śudrów i wizjach. W Benares Jezus zostaje uczniem Udraki. Lekcje Udraki.

ROZDZIAŁ 24 – Brahmicka doktryna kast. Jezus odrzuca to i naucza równości ludzi. Kapłani są obrażeni i wypędzają go ze świątyni. Przebywa z śudrami i naucza ich.

ROZDZIAŁ 25 – Jezus naucza śudrów i rolników. Opowiada przypowieść o szlachcicu i jego niesprawiedliwych synach. Ujawnia możliwości wszystkich mężczyzn.

ROZDZIAŁ 26 – Jezus w Katakach. Samochód Jagannatha. Jezus objawia ludziom pustkę obrzędów bramińskich i widzi Boga w człowieku. Uczy ich boskiego prawa ofiary.

ROZDZIAŁ 27 – Jezus uczestniczy w uczcie w Behar. Wygłasza rewolucyjne kazanie o równości ludzi. Opowiada przypowieść o złamanym ostrzu.

ROZDZIAŁ 28 – Udraka wydaje ucztę na cześć Jezusa. Jezus mówi o jedności Boga i braterstwie życia. Krytykuje kapłaństwo. Staje się gościem rolnika.

ROZDZIAŁ 29 Ajainin, kapłan z Lahore, przybywa do Benares, aby zobaczyć Jezusa i przebywa w świątyni. Jezus odmawia zaproszenia do odwiedzenia świątyni. Ajainin odwiedza go w nocy w domu farmera i akceptuje jego filozofię.

ROZDZIAŁ 30 – Jezus otrzymuje wiadomość o śmierci swojego ojca. Píše list do matki. Litera. Wysyła go w drogę przez kupca.

ROZDZIAŁ 31 – Kapłani bramińscy są wściekli z powodu nauczania Jezusa i postanowienia, by wypędzić go z Indii. Lamaas wstawia się za nim. Kapłani zatrudniają mordercę, aby go zabił. Lamaas ostrzega go i ucieka do Nepalu.

ROZDZIAŁ 32 – Jezus i Barata. Razem czytają święte księgi. Jezus sprzeciwia się buddyjskiej doktrynie ewolucji i ujawnia prawdziwe pochodzenie człowieka. Spotyka Vidyapati, który zostaje jego współpracownikiem.

ROZDZIAŁ 33 – Jezus naucza zwykłych ludzi przy źródle. Mówi im, jak osiągnąć szczęście. Opowiada przypowieść o skalistym polu i ukrytym skarbie.

ROZDZIAŁ 34 – Jubileusz w Kapivastu. Jezus naucza na placu i ludzie są zdumieni. Opowiada przypowieść o zaniedbanej winnicy i zaprawiaczu winorośli. Jego słowa oburzają kapłanów.

ROZDZIAŁ 35 – Jezus i Vidyapati rozważają potrzeby nadchodzącej epoki świata.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA VII – ZAIN – (ROZDZIAŁY 36 – 37)

Życie i dzieła Jezusa w Tybecie i zachodnich Indiach

ROZDZIAŁ 36 – Jezus w Lassie. Spotyka Meng-tse, który pomaga mu w czytaniu starożytnych rękopisów. Jedzie do Ladakhu. Uzdrawia dziecko. Opowiada przypowieść o synu króla.

ROZDZIAŁ 37 – Jezus zostaje przedstawiony z wielbłądem. Udaje się do Lahore, gdzie przebywa z Ajaininem, którego uczy. Lekcja wędrownych muzyków. Jezus wznawia swoją podróż.

[Powrót do przeglądu](#)

CZEŚĆ VIII – CHET – (ROZDZIAŁY 38 – 41)

Życie i dzieła Jezusa w Persji

ROZDZIAŁ 38 – Jezus przekracza Persję. Uczy i leczy w wielu miejscach. Trzech magów kapłanów spotyka go, gdy zbliża się do Persepolis. Kaspar i dwóch innych perskich mistrzów spotykają go w Persepolis. Siedmiu mistrzów siedzi w milczeniu przez siedem dni.

ROZDZIAŁ 39 – Jezus uczestniczy w uczcie w Persepolis. Przemawia do ludzi, recenzując filozofię magów. Wyjaśnia pochodzenie zła. Spędza noc na modlitwie.

ROZDZIAŁ 40 – Jezus naucza magów. Wyjaśnia Ciszę i sposób jej wejścia. Kaspar wychwala mądrość Jezusa. Jezus naucza w gajach Cyrusa.

ROZDZIAŁ 41 – Jezus stoi przy uzdrawiającym źródle. Ujawnia fakt, że wiara jest potężnym czynnikiem w uzdrowieniu, a wielu jest uzdrowionych przez wiarę. Małe dziecko uczy wielkiej lekcji wiary.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA IX – TETH – (ROZDZIAŁY 42 – 43)

Życie i dzieła Jezusa w Asyrii

ROZDZIAŁ 42 – Jezus żegna magów. Wyjeżdża do Asyrii. Uczy ludzi w Ur Chaldei. Spotyka Ashbinę, z którą odwiedza wiele miast i miasteczek, nauczając i uzdrawiając chorych.

ROZDZIAŁ 43– Jezus i Ashbina odwiedzają Babilon i zauważają jego spustoszenie. Dwaj panowie pozostają w towarzystwie przez siedem dni; następnie Jezus powraca do swojej drogi do domu. Przybywa do Nazaretu. Jego matka wydaje ucztę na jego cześć. Jego bracia są niezadowoleni. Jezus opowiada matce i ciotce historię swoich podróży.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA X – JOD – (ROZDZIAŁY 44 – 46)

Życie i dzieła Jezusa w Grecji

ROZDZIAŁ 44 – Jezus odwiedza Grecję i zostaje przyjęty przez Ateńczyków. Spotyka Apolla. Zwraca się do greckich mistrzów w Amfiteatrze. Adres.

ROZDZIAŁ 45 – Jezus naucza greckich mistrzów. Udaje się z Apollem do Delf i słyszy przemowę Wyroczni. Świadczy o nim. Przebywa z Apollem i jest uznawany za żywą wyrocznię Boga. Wyjaśnia Apollo zjawisko mowy wyroczni.

ROZDZIAŁ 46 – Burza na morzu. Jezus ratuje wielu tonących. Ateńczycy modlą się do bożków. Jezus gani ich bałwochwalstwo i mówi, jak Bóg pomaga. Jego ostatnie spotkanie z Grekami. Żagle na statku Mars.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA XI – CAPH – (ROZDZIAŁY 47 – 55)

Życie i dzieła Jezusa w Egipcie – Jezus przechodzi 7 testów braterstwa

ROZDZIAŁ 47 – Jezus z Elihu i Salome w Egipcie. Opowiada historię swoich podróży. Elihu i Salome chwalą Boga. Jezus udaje się do świątyni w Heliopolis i zostaje przyjęty jako uczeń.

ROZDZIAŁ 48 – Jezus otrzymuje od hierofanta jego mistyczne imię i numer. Zdaje pierwszy test bractwa i otrzymuje pierwszy stopień, SZCZEROŚĆ.

ROZDZIAŁ 49 – Jezus przechodzi drugi test braterstwa i otrzymuje drugi stopień, SPRAWIEDLIWOŚĆ.

ROZDZIAŁ 50 – Jezus przechodzi trzeci test braterstwa i otrzymuje trzeci stopień, WIARA.

ROZDZIAŁ 51 – Jezus zdaje czwartą próbę braterstwa i otrzymuje czwarty stopień, FILANTROFIA.

ROZDZIAŁ 52 – Jezus spędza czterdzieści dni w gajach świątynnych. Zdaje piąty test bractwa i otrzymuje piąty stopień, HEROIZM.

ROZDZIAŁ 53 – Jezus przechodzi szósty test braterstwa i otrzymuje szósty stopień, MIŁOŚĆ BOSKA.

ROZDZIAŁ 54 – Jezus zostaje prywatnym uczniem hierofanta i poznaje tajemnice Egiptu. Zdając siódmy test, pracuje w Komnacie Umarłych.

ROZDZIAŁ 55 – Po zdaniu siódmego testu braterstwa Jezus otrzymuje siódmy i najwyższy stopień, CHRYSYTA. Opuszcza świątynię jako zdobywca.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA XII – LAMED – (ROZDZIAŁY 56 – 60)

Rada Siedmiu Mędrców Świata

ROZDZIAŁ 56 – Siedmiu mędrców świata spotyka się w Aleksandrii. Cele spotkania. Adresy otwarcia.

ROZDZIAŁ 57 – Spotkanie mędrców, cd. Adresy otwarcia. Jezus przybywa. Siedmiodniowa cisza.

ROZDZIAŁ 58 – Spotkanie mędrców, cd. Przedstawienie siedmiu postulatów uniwersalnych.

ROZDZIAŁ 59 – Spotkanie mędrców, cd. Pozostałe postulaty. Mędrcy błogosławią Jezusa. Siedmiodniowa cisza.

ROZDZIAŁ 60 – Jezus zwraca się do siedmiu mędrców. Adres. Jezus jedzie do Galilei.

Indeks – część 2

JEZUS CHRYSYTA

Trzyletnia służba Jezusa Chrystusa z Nazaretu

Sekcje XIII do XVII

(Rozdziały 61 – 158)

Jezus w wieku 30 – 33

SEKCJA XIII – MEM – (Rozdziały 61 – 64)

Ministerstwo Jana Zwiastuna

ROZDZIAŁ 61 – Jan, zwiastun, wraca do Hebronu. Żyje jako pustelnik w dziczy. Odwiedza Jerozolimę i rozmawia z ludźmi.

ROZDZIAŁ 62 – Jan, zwiastun, ponownie odwiedza Jerozolimę. Przemawia do ludzi. Obiecuje spotkać się z nimi w Gilgal za siedem dni. Idzie do Bethany i uczestniczy w uczcie.

ROZDZIAŁ 63 – Jan, zwiastun, odwiedza Jerycho. Spotyka ludzi w Gilgal. Ogłasza swoją misję. Wprowadza obrzęd chrztu. Chrzczy wiele osób. Wraca do Bethany i uczy. Wraca do Jordanu.

ROZDZIAŁ 64 – Jezus przybywa do Galilei i zostaje ochrzczony przez Jana. Święty Oddech potwierdza jego mesjaństwo.

[Powrót do przeglądu](#)**SEKCJA XIV – NUN – (Rozdziały 65 – 71)***Służba Jezusa Chrystusa – epoka wprowadzająca*

ROZDZIAŁ 65 – Jezus udaje się na pustynię, aby zbadać samego siebie, gdzie pozostaje przez czterdzieści dni. Podlega trzem pokusom. Pokonuje. Wraca do obozów Jana i zaczyna nauczać.

ROZDZIAŁ 66 – Sześciu uczniów Jana podąża za Jezusem i staje się jego uczniami. On ich uczy. Siedzą w Ciszycy.

ROZDZIAŁ 67 – Jezus odwiedza Jana nad Jordanem. Wygłasza swój pierwsze chrześcijańskie przemówienie do ludzi. Adres. Udaje się ze swoimi uczniami do Betanii.

ROZDZIAŁ 68 – Jezus przemawia do ludzi w Betanii. Mówi im, jak stać się czystym sercem. Udaje się do Jerozolimy i w świątyni czyta z księgi proroczej. Udaje się do Nazaretu.

ROZDZIAŁ 69 – Jezus i władca synagogi z Nazaretu. Jezus nie naucza publicznie, a ludzie są zdumieni.

ROZDZIAŁ 70 – Jezus i jego uczniowie na ucztach weselnych w Kanie. Jezus mówi o małżeństwie. Zamienia wodę w wino. Ludzie są zdumieni.

ROZDZIAŁ 71 – Jezus, jego sześciu uczniów i jego matka, udają się do Kafarnaum. Jezus naucza ludzi, ukazując różnicę między królami ziemi a królami nieba.

[Powrót do przeglądu](#)**SEKCJA XV – SAMECH – (Rozdziały 72 – 90)***Pierwsza doroczna epoka służby Jezusa Chrystusa*

ROZDZIAŁ 72 – Jezus w Jerozolimie. Wypędza kupców ze świątyni. Księża są urażeni, a on broni się z punktu widzenia lojalnego Żyda. Przemawia do ludzi.

ROZDZIAŁ 73 – Jezus ponownie odwiedza świątynię i zostaje przychylnie przyjęty przez ludzi. Opowiada przypowieść o królu i jego synach. Definiuje mesjanizm.

ROZDZIAŁ 74 – Jezus uzdrowia w szabat i zostaje napiętnowany przez faryzeuszy. Przywraca utopione dziecko. Rатуje rannego psa. Opiekuje się bezdomnym dzieckiem. Mówi o prawie dobroci.

ROZDZIAŁ 75 – Nikodem odwiedza Jezusa w nocy. Jezus objawia mu znaczenie nowego narodzenia i królestwa niebieskiego.

ROZDZIAŁ 76 – Jezus w Betlejem. Wyjaśnia pasterzom Imperium Pokoju. Pojawia się niezwykle światło. Pasterze rozpoznają w Jezusie Chrystusa.

ROZDZIAŁ 77 – Jezus w Hebronie. Idzie do Bethany. Doradza Ruth w sprawie pewnych kłopotów rodzinnych.

ROZDZIAŁ 78 – Jezus w Jerychu. Uzdrawia sługę Ashera. Udaje się nad Jordan i rozmawia z ludźmi. Ustanawia chrzest jako rękojmię uczniostwa. Chrzczy sześciu uczniów, którzy z kolei chrzczą wielu ludzi.

ROZDZIAŁ 79 – Jan, zwiastun, w Salim. Prawnik pyta o Jezusa. Jan wyjaśnia tłumom misję Jezusa.

ROZDZIAŁ 80 – Lamaas przybywa z Indii, aby zobaczyć Jezusa. Słucha nauk Jana z Salim. Jan opowiada mu o boskiej misji Jezusa. Lamaas znajduje Jezusa nad Jordanem. Mistrzowie rozpoznają się nawzajem.

ROZDZIAŁ 81 – Christines podróżują do Galilei. Pozostają przez jakiś czas przy studni Jakuba, a Jezus naucza kobiety z Samarii.

ROZDZIAŁ 82 – Kiedy Jezus naucza, jego uczniowie przychodzą i dziwią się, ponieważ rozmawia z Samarytaninem. Wielu ludzi z Sychar przyjeżdża do Jezusa. Przemawia do nich. Wraz ze swoimi uczniami udaje się do Sychar i pozostaje przez kilka dni.

ROZDZIAŁ 83 – Jezus naucza mieszkańców Sychar. Wypędza złego ducha z obsesji. Posyła ducha we własne miejsce. Uzdrawia wielu ludzi. Kapłani są zaniepokojeni obecnością Jezusa w Sychar, ale on przemawia do nich i zdobywa ich przychylność.

ROZDZIAŁ 84 – Krystynki wznawiają swoją podróż. Pozostają trochę w mieście Samaria. Jezus przemawia w synagodze. Uzdrawia kobietę mocą umysłu. Znika, ale później dołącza do swoich uczniów w drodze do Nazaretu.

ROZDZIAŁ 85 – Jan, zwiastun, potępia Heroda za jego niegodziwość. Herod wysyła go do więzienia w Machaerus. Jezus mówi, dlaczego Bóg pozwolił na uwięzienie Jana.

ROZDZIAŁ 86 – Krystynki są w Nazarecie. Jezus przemawia w synagodze. Obraża ludzi, a oni próbują go zabić. W tajemniczy sposób znika i wraca do synagogi.

ROZDZIAŁ 87 – Krystyny jadą do Kany. Jezus uzdrawia dziecko szlachcica. Krystyny jadą do Kafarnaum. Jezus zapewnia swojej matce przestronny dom. Ogłasza zamiar wybrania dwunastu apostołów.

ROZDZIAŁ 88 – Jezus idzie nad morzem. Stoi w łodzi rybackiej i rozmawia z ludźmi. Pod jego kierunkiem rybacy zapewniają wielki połów ryb. Wybiera i powołuje swoich dwunastu apostołów.

ROZDZIAŁ 89 – Dwunastu apostołów jest w domu Jezusa i jest poświęconych swojej pracy. Jezus ich poucza. W szabat chodzi do synagogi i naucza. Wyrzuca ducha nieczystego z obsesji. Uzdrawia teściową Piotra.

ROZDZIAŁ 90 – Jezus idzie samotnie na górę, aby się modlić. Odnajdują go jego uczniowie. Wzywa dwunastu i podróżują przez Galileę, nauczając i uzdrawiając. W Tyberiuszu Jezus uzdrawia trędowatego. Krystyny wracają do Kafarnaum. We własnym domu Jezus uzdrawia sparaliżowanego człowieka i przybliży filozofię uzdrawiania i odpuszczania grzechów.

ROZDZIAŁ 91 – Jezus na uczcie w Jerozolimie. Uzdrawia bezsilnego człowieka. Daje praktyczną lekcję uzdrawiania. Potwierdza, że wszyscy ludzie są synami Bożymi.

ROZDZIAŁ 92 – Krystynki na uczcie w domu łazarza. W mieście szaleje pożar. Jezus ratuje dziecko z płomieni i zatrzymuje ogień Słowem. Daje praktyczną lekcję, jak odkupić pijanego człowieka.

ROZDZIAŁ 93 - Krystynki przechodzą przez pole dojrzałej pszenicy, a uczniowie jedzą pszenicę Jezus oczyszcza ich z zarzutów. Krystyny wracają do Kafarnaum. Jezus uzdrawia uschłą rękę w szabat i broni swojego czynu.

Kazanie na Górze (rozdziały 94 – 101)

ROZDZIAŁ 94 – Kazanie na Górze. Jezus objawia dwunastu tajemnicę modlitwy. Modlitwa wzorcowa. Prawo przebaczenia. Święty post. Zło oszustwa. Jałmużna.

ROZDZIAŁ 95 - Ciąg dalszy Kazania na Górze. Jezus wypowiada osiem błogosławieństw i osiem nieszczęść. Wypowiada słowa zachęty. Podkreśla podniosły charakter pracy apostołkiej.

ROZDZIAŁ 96 – Ciąg dalszy Kazania na Górze. Jezus rozważa Dziesięć Przykazań. Filozofia Chrystusa. Duch przykazań. Jezus przedstawia duchowe aspekty pierwszych czterech przykazań.

ROZDZIAŁ 97 – Ciąg dalszy Kazania na Górze. Jezus przedstawia dwunastu duchowe aspekty piątego i szóstego przykazania.

ROZDZIAŁ 98 – Ciąg dalszy Kazania na Górze. Jezus objawia dwunastu duchowe aspekty siódmego, ósmego i dziesiątego przykazania.

ROZDZIAŁ 99 – Ciąg dalszy Kazania na Górze. Jezus przedstawia dwunastu duchowe aspekty dziewiątego przykazania.

ROZDZIAŁ 100 – Ciąg dalszy Kazania na Górze. Jezus formułuje i przedstawia dwunastu praktyczny kodeks etyki duchowej.

ROZDZIAŁ 101 – Zakończono Kazanie na Górze. Końcowa część kodeksu etyki. Krystyny wracają do Kafarnaum.

Koniec: Kazanie na Górze

ROZDZIAŁ 102 – Christines w domu Jezusa. Jezus wyjawia im tajemną doktrynę. Przechodzą przez całą Galileę, uczą i uzdrawiają. Jezus ożywia syna wdowy w Nain. Wracają do Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 103 – Christines w domu Jezusa. Jezus każdego ranka naucza dwunastu i obcych mistrzów. Jezus przyjmuje posłańców od zwiastuna Jana i posyła mu słowa zachęty. On wychwala postać Jana.

ROZDZIAŁ 104 – Jezus naucza tłumy. Uczestniczy w uczcie w domu Szymona. Bogata kurtyzana namaszcza go drogocennym balsamem. Simon gani go i wygłasza kazanie o fałszywym szacunku.

ROZDZIAŁ 105 – Pod patronatem wielu bogatych kobiet, Krystyny odbywają wielką podróż misyjną. W swoim nauczaniu Jezus wychwala szczerość i gani hipokryzję. Mówi o grzechu przeciwko Świętemu Tchnieniu.

ROZDZIAŁ 106 – Krystynki są w Magdali. Jezus uzdrawia człowieka, który był niewidomy, niemy i miał obsesję. Uczy ludzi. Kiedy mówi, przychodzą do niego jego matka, bracia i Miriam. Prowadzi lekcję relacji rodzinnych. Przedstawia Miriam ludziom, a ona śpiewa pieśni zwycięstwa.

ROZDZIAŁ 107 – Faryzeusz żąda od Jezusa znaków jego mesjaństwa. Jezus gani go, ponieważ nie rozpoznaje znaków, które są nieustannie dane. Jezus zachęca ludzi, aby przyjęli światło, aby mogli stać się światłem.

ROZDZIAŁ 108 – Jezus gani ludzi za samolubstwo. Krystynki uczestniczą w uczcie, a Jezus zostaje potępiony przez faryzeusza, ponieważ nie umył się przed jedzeniem. Jezus demaskuje hipokryzję klas rządzących i wypowiada im wiele nieszczęść.

ROZDZIAŁ 109 – Christines idą w oddzielne miejsce, aby się pomodlić. Jezus ostrzega ich przed zakwasem faryzeuszy i objawia, że wszystkie myśli i czyny są zapisane w Bożej Księdze Pamięci. Odpowiedzialność człowieka i Boża opieka.

ROZDZIAŁ 110 – Miriam śpiewa pieśń zwycięstwa. Piosenka. Jezus odsłania symboliczny charakter wędrówki Izraela z Egiptu do Kanaanu.

ROZDZIAŁ 111 – Jezus naucza. Mężczyzna prosi go, aby zmusił brata do sprawiedliwego postępowania. Jezus objawia prawo Boże, moc prawdy i powszechność posiadania. Opowiada przypowieść o bogaczu i jego obfitym żniwie.

ROZDZIAŁ 112 – Krystynki w domu Marii Magdali. Jezus nazywa swoich uczniów „Maluczkim Stadkiem” i nakazuje im kłaść swe uczucia na rzeczach boskich. Uczy ich życia wewnętrznego.

ROZDZIAŁ 113 – Odpowiadając na pytanie Lamów, Jezus uczy lekcji o panowaniu pokoju i drodze do niego poprzez antagonizmy. Znaki czasu. Przewodnictwo Świętego Oddechu. Christines udają się do Betsaidy.

ROZDZIAŁ 114 – Wielka burza na morzu niszczy wiele istnień. Jezus apeluje o pomoc, a ludzie hojnie podają. W odpowiedzi na pytanie prawnika Jezus podaje filozofię katastrof.

ROZDZIAŁ 115 – Jezus naucza nad morzem. Opowiada przypowieść o siewcy. Mówi, dlaczego naucza w przypowieściach. Wyjaśnia przypowieść o siewcy. Opowiada przypowieść o pszenicy i kłokolu.

ROZDZIAŁ 116 – Christine są w domu Filipa. Jezus tłumaczy przypowieść o pszenicy i kłokolu. Wyjaśnia rozwój królestwa w przypowieściach: dobre nasienie; wzrost drzewa; zakwas; ukryty skarb. Idzie w góry, aby

ROZDZIAŁ 117 – W Machaerus odbywa się uczta królewska. John, zwiastun, zostaje ścięty. Jego ciało jest pochowane w Hebronie. Jego uczniowie pogrążają się w żałobie. Krystyny przepływają się nocą przez morze. Jezus uspokaja szalejącą burzę.

ROZDZIAŁ 118 – Krystynki są w Gadarze. Jezus wyrzuca z człowieka legion duchów nieczystych. Duchy zamieniają się w okrutne zwierzęta, które wpadają do morza i topią się. Ludzie boją się i proszą Jezusa, aby opuścił ich wybrzeże. Wraz z uczniami wraca do Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 119 – Mieszkańcy Kafarnaum witają Jezusa. Mateusz wydaje ucztę. Faryzeusze napominają Jezusa za jedzenie z grzesznikami. Mówi im, że został wysłany, aby zbawić grzeszników. Daje lekcje postu oraz filozofii dobra i zła.

ROZDZIAŁ 120 – Nikodem jest na uczcie. Pyta Jezusa: Czy religia chrystusowa nie może być wprowadzona z większym powodzeniem poprzez reformę służby żydowskiej? Jezus odpowiada przecząco i podaje swoje powody. Jezus uzdrowia kobietę z krwotoków. Leczy córkę Jaira. Znika, gdy ludzie go czcili.

ROZDZIAŁ 121 – Krystynki są w Nazarecie. Miriam śpiewa pieśń pochwalną Christine. Jezus naucza w synagodze. Uzdrawia niemego człowieka, który ma obsesję. Ludzie w niego nie wierzą. Faryzeusze nazywają go narzędziem Belzebuba. Christines udają się do Kany.

ROZDZIAŁ 122 – Krystyny spędzają siedem dni na modlitwie. Jezus powierza swoje zadanie dwunastu i posyła ich na ich apostołską posługę z instrukcjami, aby spotkać się z nim w Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 123 – Jezus przekazuje swoje ostatnie zadanie zagranicznym mistrzom i posyła ich jako apostołów na świat. Jedzie sam do Tyru i mieszka w domu Rachel. Uzdrawia dziecko z obsesją. Udaje się do Sydonu, a następnie w góry Libanu. Odwiedza Górę Hermon, Cezareę Filipową, Dekapol, Gadarę i wraca do Kafarnaum. Otrzymuje dwunastu, którzy zdają sprawozdanie ze swojej pracy.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA XVII – PE – (Rozdziały 124 – 158)

Trzecia doroczna epoka służby Jezusa Chrystusa

ROZDZIAŁ 124 – Christine przepływają się przez morze. Jezus udziela swoim uczniom lekcji na temat tajemnych doktryn. Uczy ludzi. Karmi 5 tys. Uczniowie zaczynają ponownie przepływać się przez morze. Nadchodzi burza. Jezus, chodząc po wodach, przychodzi do nich. Próba wiary Piotra. Łądują w Genezaret.

ROZDZIAŁ 125 – Krystyny są witane w Genezarecie. Wielu idzie za Jezusem po chleby i ryby. Mówi im o chlebie życia. Mówi o swoim ciele i krwi jako symbolach chleba i wody życia. Ludzie są obrażeni i wielu jego uczniów już za nim nie idzie.

ROZDZIAŁ 126 – Uczeni w Piśmie i faryzeusze odwiedzają Jezusa. Oskarżają go o jedzenie niemytymi rękami. Broni swoich czynów i daje lekcję hipokryzji. Prywatnie wyjaśnia dwunastu swoich publicznych nauk.

ROZDZIAŁ 127 – Krystyny przeprawiają się przez morze do Dekapolu. Jezus znajduje emerytowane miejsce, gdzie prywatnie naucza Dwunastu. Pozostają trzy dni, po czym udają się do wioski nad morzem.

ROZDZIAŁ 128 – Jezus idzie nocą na górę, aby się modlić. Odnajdują go jego uczniowie i wieśniacy, a on naucza ich przez trzy dni. Karmi cztery tysiące ludzi. Christines udają się do Cezarei Filipowej. Rozważają osobowość Chrystusa. Piotr zostaje wybrany na lidera apostołskiego.

ROZDZIAŁ 129 – Jezus naucza ludzi. Zabiera Piotra, Jakuba i Jana i idzie na wysoką górę, gdzie przed nimi zostaje przemieniony.

ROZDZIAŁ 130 – Jezus i trzej uczniowie wracają do Cezarei Filipowej. Dziewięciu nie udało się wyleczyć dziecka z padaczką. Jezus uzdrowia dziecko i gani uczniów za brak zaufania do Boga. Krystyny wracają do Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 131 – Jezus i Piotr płacą podatek w wysokości pół szekla. Uczniowie walczą o supremację. Jezus ich gani. Daje im wiele praktycznych lekcji. Przypowieść o dobrym pasterze.

ROZDZIAŁ 132 – Jezus broni człowieka skazanego za kradzież chleba. Werdykt jest odwrotny. Mężczyzna odchodzi na wolność, a ludzie zaspokajają potrzeby jego głodującej rodziny.

ROZDZIAŁ 133 - Dwunastu idzie na ucztę do Jerozolimy, ale Jezus pozostaje w Kafarnaum. Wybiera siedemdziesięciu uczniów i wysyła ich, aby nauczali i uzdrawiali. Idzie sam na ucztę i po drodze leczy dziesięciu trędowatych. Naucza w świątyni.

ROZDZIAŁ 134 – Jezus naucza w świątyni. Jego słowa rozwścieczają władców. Nikodem go broni. Spędza noc na modlitwie na Górze Oliwnej. Następnego dnia ponownie naucza w świątyni. Cudzołożnica zostaje postawiona przed nim na sąd.

ROZDZIAŁ 135 – Jezus naucza w świątyni. Ujawnia niektóre z głębszych znaczeń służby Chrystusowej. Władcy są bardzo wściekli i próbują go ukamienować, ale on znika.

ROZDZIAŁ 136 – Jezus naucza w świątyni. Opowiada przypowieść o dobrym Samarytaninie. Idzie do Bethany. Uczy w domu Łazarza. Napomina Martę za jej niepokój o sprawy tego życia.

ROZDZIAŁ 137 – Jezus i jego uczniowie udają się na emeryturę, aby się modlić. Jezus uczy Łazarza, jak się modlić. Modlitwa wzorcowa. Wartość natrętcy modlitwy. Przypowieść o natrętnej gospodyni domowej.

ROZDZIAŁ 138 – Christines w Jerozolimie. Spotykają człowieka niewidomego od urodzenia. Jezus daje lekcję o przyczynach chorób i katastrof. Uzdrawia niewidomego.

ROZDZIAŁ 139 – Jezus spotyka i poucza niewidomego mężczyznę. Odkrywa tajemnice królestwa. Owczarnia. Ogłasza się pasterzem. Udaje się do domu Massaliana, gdzie przebywa przez niektóre dni.

ROZDZIAŁ 140 – Jezus i trzej uczniowie wracają do Kafarnaum. Jezus otrzymuje raport o siedemdziesięciu. Wraz ze swoimi uczniami przemierza całą Galileę, zachęcając wierzących. Uzdrawia kobietę. Opowiada przypowieść o małym nasieniu i wielkim drzewie.

ROZDZIAŁ 141 – Jezus wypowiada słowa zachęty. Napomina natrętnego faryzeusza. Uczestniczy w uczcie weselnej. Uzdrawia człowieka z kroplami. Napomina gości, którzy szukają głównych miejsc. Opowiada przypowieść o uczcie weselnej.

ROZDZIAŁ 142 – Ścieżka uczniostwa, jej trudności. Krzyż i jego znaczenie. Niebezpieczeństwo bogactwa. Młody człowiek, który kochał bogactwo bardziej niż Chrystusa. Przypowieść o bogaczu i Łazarzu.

ROZDZIAŁ 143 – Sprawiedliwość w nagrodach. Jezus opowiada przypowieść o rolniku i robotnikach. Ujawnia boskie prawo rozwodu. Tajemnica małżeństwa.

ROZDZIAŁ 144 - Krystynki w Tyberiuszu. Jezus mówi o życiu wewnętrznym. Opowiada przypowieść o synu marnotrawnym. Uraza starszego brata.

ROZDZIAŁ 145 – Jezus mówi o ustanowieniu Królestwa Chrystusowego i przyszłym przyjściu Pana w mocy. Wezwanie do wierności. Przypowieść o niesprawiedliwym sędzi. Przypowieść o faryzeuszu i celniku.

ROZDZIAŁ 146 – Ostatnie spotkanie Jezusa z uczniami w Galilei. Miriam śpiewa pieśń pochwalną. Piosenka. Christines rozpoczynają swoją podróż do Jerozolimy. Odpoczywają w Enon Springs. Samolubna prośba matki Jakuba i Jana. Christines docierają do Jerozolimy.

ROZDZIAŁ 147 – Jezus mówi do ludzi w świątyni o mesjaszu. Napomina Żydów za zdradę. Żydzi próbują go ukamienować, ale Józef powstrzymuje ich. Christines udają się do Jerycha, a później do Bethabary.

ROZDZIAŁ 148 – Łazarz umiera, a Jezus i Dwunastu wracają do Betanii. Zmartwychwstanie Łazarza, co bardzo podnieca władców Jerozolimy. Krystyny udają się na wzgórza Efraima i tam mieszkają.

ROZDZIAŁ 149 – Żydzi gromadzą się w Jerozolimie, aby uczestniczyć w uczcie. Christines udają się do Jerycha. Jezus je obiad z Zacheuszem. Opowiada przypowieść o dziesięciu talentach.

ROZDZIAŁ 150 – Jezus uzdrawia niewidomego Bartymeusza. Z dwunastoma udaje się do Betanii. Tłumy przybywają, aby go powitać i porozmawiać z Łazarzem.

ROZDZIAŁ 151 – Jezus naucza w synagodze. Dokonuje triumfalnego wjazdu do Jerozolimy. Tłumy wraz z dziećmi śpiewają jego chwałę i mówią: Hosanna królowi! Krystynki wracają do Betanii.

ROZDZIAŁ 152 – Jezus gani nieplodne drzewo figowe. Wypędza kupców ze świątyni. Uczy ludzi. Wraca do Bethany.

ROZDZIAŁ 153 – Krystynki udają się do Jerozolimy. Zwracają uwagę na uschnięte drzewo figowe; jego symboliczne znaczenie. Jezus naucza w świątyni. Jest cenzurowany przez księży. Opowiada przypowieść o uczcie bogacza.

ROZDZIAŁ 154 – Jezus naucza na dziedzińcu świątyni. Przypowieść o gospodarzu i niegodziwych rolnikach. Przypowieść o uczcie weselnej i gościu bez szaty weselnej.

ROZDZIAŁ 155 – Jezus uznaje sprawiedliwość płacenia świeckich podatków. Daje lekcję relacji rodzinnych w życiu poza nim. Największe z przykazań zawiera się w miłości. Ostrzega swoich uczniów przed obtudą uczonych w Piśmie i faryżeszys.

ROZDZIAŁ 156 – Uczeni w Piśmie i faryzeusze są rozgniewani. Jezus gani ich za hipokryzję. Lamentuje nad Jerozolimą. Roztocza wdowy. Jezus wygłasza swój pożegnalny adres ludziom w świątyni.

ROZDZIAŁ 157 – Krystynki na Górze Oliwnej. Jezus przepowiada zniszczenie Jerozolimy i straszliwe nieszczęścia, które wyznaczą koniec wieku. Zachęca swoich uczniów do wierności.

ROZDZIAŁ 158 – Jezus i Dwunastu na modlitwie w Oliwnej. Jezus objawia swoim uczniom głębsze znaczenie tajemnych doktryn. Mówi im, czego mają uczyć ludzi. Opowiada szereg przypowieści. Wracają do Bethany.

[Powrót do przeglądu](#)

Indeks – część 3PRÓBA/EGZEKUCJA/ZMARTWYCHWSTANIE/KOŚCIÓŁSekcje XVIII do XXII(Rozdziały 159 – 182)Jezus w wieku 33**SEKCJA XVIII – TZADDI – (Rozdziały 159 – 164)***Zdrada i aresztowanie Jezusa*

ROZDZIAŁ 159 – Krystynki biorą udział w ucztach w domu Szymona. Maryja namaszcza mistrza kosztownym balsamem, a Judasz i inni ganią ją za rozrzutność. Jezus jej broni. Władcy żydowscy zatrudniają Ananiasza do aresztowania Jezusa. Ananiasz przekupuje Judasza, żeby mu pomógł

ROZDZIAŁ 160 – Jezus i Dwunastu samotnie jedzą Paschę w domu Nikodema. Jezus myje stopy uczniom. Judasz opuszcza stół i wychodzi, aby zdradzić Pana. Jezus naucza jedenastu. Ustanawia Wiecznę Pańską.

ROZDZIAŁ 161 – Jezus naucza jedenastu. Mówi im, że wszyscy będą od niego odseparowani i że Piotr zaprze się go trzy razy do rana. Wypowiada ostatnie słowa zachęty.

Obietnice Pocieszycielu

ROZDZIAŁ 162 – Jezus objawia pełnię misji Tchnienia Świętego. Mówi swoim uczniom wyraźnie, że niedługo umrze i są smutni. Modli się za nich i za cały świat wierzących. Wychodzą z sali bankietowej.

ROZDZIAŁ 163 – Jezus odwiedza Piłata, który wzywa go do ucieczki z kraju, aby uratować mu życie. Jezus odmawia tego. Spotyka swoich uczniów w sadzie Massaliana. Scena w Getsemani. Tłum żydowski pod przywództwem Judasza jest już blisko.

ROZDZIAŁ 164 – Judasz pocałunkiem zdradza swego Pana. Jezus zostaje pochwycony przez tłum, a uczniowie uciekają, by ratować swoje życie. Jezus zostaje zabrany do Jerozolimy. Piotr i Jan podążają za tłumem.

[Powrót do przeglądu](#)

ODCINEK XIX – KOPH – (Rozdziały 165 – 171)*Proces i egzekucja Jezusa*

ROZDZIAŁ 165 – Jezus przed Kajfaszem. Piotr trzykrotnie zapiera się swego Pana. Akt oskarżenia podpisany przez siedmiu rządzących Żydów. Setka krzywoprzysiężonych świadków poświadcza prawdziwość zarzutów.

ROZDZIAŁ 166 – Jezus przed Sanhedrymem. Nikodem domaga się sprawiedliwości; pokazuje niekompetencję świadków. Soborowi nie udaje się ogłosić winy Jezusa, ale Kajfasz, przewodniczący sędzia, uznaje go za winnego. Tłum maltretuje Jezusa. Zostaje zabrany na dwór Piłata.

ROZDZIAŁ 167 – Jezus przed Piłatem. Uniewinniony. Jezus przed Herodem jest torturowany i wraca do Piłata, który ponownie ogłasza go niewinnym. Żydzi domagają się jego śmierci. Żona Piłata namawia męża, aby nie miał nic wspólnego z karą Jezusa. Piłat płacze.

ROZDZIAŁ 168 – Ostatnie wysiłki Piłata, by uwolnić Jezusa, nie powiodły się. Umywa ręce z udawaną niewinnością. Oddaje Jezusa Żydom na egzekucję. Żołnierze żydowscy zawiozą go na Kalwarię.

ROZDZIAŁ 169 – Judasz ma wyrzuty sumienia. Śpieszy się do świątyni i rzuca pod nogi kapłanów trzydzieści srebrników, którzy zabierają je i kupują pole garncarskie. Judasz się wiesza. Jego ciało jest pochowane na polu garncarza.

ROZDZIAŁ 170 – Ukrzyżowanie. Jezus modli się za swoich morderców. Piłat umieszcza napis nad krzyżem. Jezus wypowiada słowa zachęty do skruszonego złodzieja. Zobowiązuje Jana do opieki nad matką i Miriam. Żołnierze dzielą między siebie jego szaty.

ROZDZIAŁ 171 – Końcowe sceny ukrzyżowania. Józef i Nikodem, za zgodą Piłata, biorą ciało Jezusa z krzyża i składają je w grobie Józefa. Wokół grobu ustawiono straż w liczbie stu żydowskich żołnierzy.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA XX – RESH – (Rozdział 172)

Zmartwychwstanie Jezusa

ROZDZIAŁ 172 – Piłat umieszcza rzymską pieczęć na kamiennych drzwiach grobowca. O północy wokół grobu maszeruje kompania milczących braci. Żołnierze są zaniepokojeni. Jezus przemawia do duchów w więzieniu. Wczesnym niedzielnym rankiem wstaje z grobu. Kapłani przekupują żołnierzy, aby powiedzieli, że uczniowie ukradli ciało.

SEKCJA XXI – SCHIN – (Rozdziały 173 – 180)

Materializacja duchowego ciała Jezusa

ROZDZIAŁ 173 – Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany swojej matce Miriam, Marii Magdali oraz Piotrowi, Jakubowi i Janowi.

ROZDZIAŁ 174 – Jezus ukazuje się, w pełni zmaterializowany, Zachusowi i Kleofasowi w drodze do Emaus, ale oni go nie znają. Mówi im wiele rzeczy o Chrystusie. Zjada z nimi wieczorny posiłek i objawia się im. Idą do Jerozolimy i mówią

ROZDZIAŁ 175 – Jezus pojawia się w pełni zmaterializowany dziesięciu apostołom w domu Szymona oraz Łazarzowi i jego siostrze.

ROZDZIAŁ 176 – Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany mędrcom ze Wschodu w pałacu księcia Ravanny w Indiach; do magów kapłanów w Persji. Trzej mędrcy wychwalają osobowość Nazarejczyka.

ROZDZIAŁ 177 – Jezus pojawia się w pełni zmaterializowany w świątyni w Jerozolimie. Napomina władców Żydów za ich hipokryzję. Ukazuje się im, a oni cofają się ze strachu. Ukazuje się apostołom w domu Szymona. Tomasz jest przekonany.

ROZDZIAŁ 178 – Jezus pojawia się w pełni zmaterializowany przed Apollem i Milczącym Bractwem w Grecji. Ukazuje się Claudasowi i Julii nad Tybrem w pobliżu Rzymu. Ukazuje się kapłanom w egipskiej świątyni w Heliopolis.

ROZDZIAŁ 179 – Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany apostołom na Morzu Galilejskim. Pojawia się wielu ludziom. Mówi swoim apostołom, aby ponownie udali się do Jerozolimy i tam ich spotka.

ROZDZIAŁ 180 – Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany apostołom w Jerozolimie. Przekazuje im swoje instrukcje. Obiecuje im specjalny dar za ich pracę w dniu Pięćdziesiąticy. Udaje się na Górę Oliwną i na oczach wielu uczniów wstępuje do nieba. Uczniowie wracają do Jerozolimy.

[Powrót do przeglądu](#)

SEKCJA XXII – TAU – (Rozdziały 181 – 182)

Ustanowienie Kościoła Chrystusowego

ROZDZIAŁ 181 - Jedenastu apostołów dokonuje wyboru Macieja, aby zapełnić miejsce zwolnione przez dezercję Judasza. Christines są zadowolone. Miriam śpiewa pieśń pochwalną. Lista apostołowska.

ROZDZIAŁ 182 – Wydarzenia dnia Pięćdziesiąticy. Ufundowanie apostołów. Powstaje Kościół Chrystusowy. Piotr wygłasza kazanie wprowadzające. Kazanie. Trzy tysiące osób zostaje ochrzczonych i zostaje członkami kościoła.

Indeks przypowieści

Przypowieść	Rozdział
Przypowieść – Szlachcic i jego niesprawiedliwi synowie (rozdział 25)– Jezus w Indiach	25
Przypowieść – Złamane Ostrza (Rozdział 27)	27
Przypowieść – Skaliste pole i ukryty skarb (Rozdział 33)	33
Przypowieść – Zaniedbana winnica i zaprawiacz winorośli (rozdział 34)	34
Przypowieść – Sprawiedliwy Król i Jego Jedyny Syn (Rozdział 36)	36
Przypowieść – król i rozległe królestwa (rozdział 73)	73
Przypowieść – Bogacz i obfite żniwo (rozdział 111)	111
Przypowieść – Siewca (Rozdział 115)	115
Jezus opowiada, dlaczego naucza w przypowieściach (rozdział 115)	115
Jezus wyjaśnia przypowieść o siewcy (rozdział 115)	115
Przypowieść – Pszenica i kłkol (Rozdział 115)	115
Jezus wyjaśnia rozwój królestwa przypowieściami: Królestwo wewnętrzne i zewnętrzne (rozdział 116)	116
Jezus wyjaśnia rozwój królestwa przypowieściami: Królestwo zewnętrzne (rozdział 116)	116
Przypowieść – Pszenica i kłkol: dobre nasienie (rozdział 116)	116
Jezus wyjaśnia rozwój królestwa przypowieściami: Oczyszczający ogień (rozdział 116)	116
Jezus wyjaśnia rozwój królestwa przypowieściami: Wzrost drzewa (rozdział 116)	116
Jezus wyjaśnia rozwój królestwa przypowieściami: Zakwas (rozdział 116)	116
Jezus wyjaśnia rozwój królestwa przypowieściami: Ukryty skarb (rozdział 116)	116
Przypowieść – Chleb i Woda Życia: Jezus symbolizuje swoje ciało i krew (rozdział 125)	125
Przypowieść – Dobry Pasterz i Zagubiona Owca (Rozdział 131)	131
Przypowieść – Dobry Samarytanin (Rozdział 136)	136
Przypowieść – Natrętna gospodyni domowa (Rozdział 137)	137
Jezus pasterz i owczarnia (rozdział 139)	139
Przypowieść – Małe Ziarno i Wielkie Drzewo (Rozdział 140)	140
Przypowieść – Bogacz i jego uczta (rozdział 141)	141
Przypowieść – Bogacz i Łazarz (rozdział 142)	142
Przypowieść – Rolnik i robotnicy (rozdział 143)	143

Przypowieść – Syn marnotrawny (Rozdział 144)	144
Przypowieść – Sędzia niesprawiedliwy (rozdział 145)	145
Przypowieść – Faryzeusz i celnik (rozdział 145)	145
Przypowieść – Dziesięć talentów (Rozdział 149)	149
Przypowieść – Gospodarz i niegodziwi mężowie (rozdział 154)	154
Przypowieść – uczta weselna i gość bez szaty weselnej	154
Przypowieść – Gospodarz i sługa	158
Przypowieść – Dziesięć Dziewic	158
Przypowieść – owce i kozy	158

WPROWADZANIE

EVA S. DOWLING, Ph.D.

– WYPISZ DO POSŁANIACZA –

Pełny tytuł tej książki to „Ewangelia Jezusa Ery Wodnika, Chrystusa Ery Ryb”, a krytyczny czytelnik jest skłonny zadać wiele istotnych pytań na jej temat. Wśród wielu oczekiwanych pytań są to być może najważniejsze:

1. Czym jest wiek? Astronomowie mówią nam, że nasze Słońce i jego rodzina planet krążą wokół centralnego Słońca, które jest oddalone o miliony mil i że do wykonania jednego obrotu potrzeba mniej niż 26 000 lat. Jego orbita nazywa się Zodiakiem, który dzieli się na dwanaście znaków, znanych jako Baran, Byk, Bliźnięta, Rak, Lew, Panna, Waga, Skorpion, Strzelec, Koziorożec, Wodnik i Ryby. Potrzeba naszego Układu Słonecznego nieco ponad 2100 lat, aby przejść przez jeden z tych znaków, a tym razem jest miarą wieku lub dyspensacji. Z powodu tego, co Astronomowie nazywają „precesją równonocy”, ruch Słońca przez znaki zodiaku jest w kolejności odwrotnej od podanej powyżej.

Dokładny czas początku epoki.

W tej sprawie panuje spór wśród astronomów; ale w tym wstępie nie jesteśmy wezwani do podania racji różnych badaczy dla ich opinii; dla naszych obecnych celów jest wystarczająco dużo dobrze potwierdzonych faktów. Wszyscy krytyczni studenci przyznają, że słońce weszło w znak zodiaku Byk w czasach naszego historycznego Adama, kiedy rozpoczęła się epoka Taurów; że Abraham żył niedaleko od początku epoki ariańskiej, kiedy słońce weszło w znak Baran. Mniej więcej w czasie powstania imperium rzymskiego słońce weszło w znak Ryb, Ryb i rozpoczął się Wiek Ryb, tak że na początku tego wieku żył Jezus z Nazaretu.

2. Czym jest wiek ryb? To pytanie wymaga dalszego rozważenia. Wiek Ryb jest identyczny z Chrześcijańską Dyspensacją. Słowo Ryby oznacza rybę. Znak znany jest jako znak wodny, a epoka ryb była wyraźnie wiekiem ryby i jej żywiołu, wody. Zakładając swoje wielkie instytucje, Jan Zwiastun i Jezus wprowadzili obrzęd chrztu wodnego, który jest używany w jakiejś formie we wszystkich tak zwanych chrześcijańskich Kościołach i kultach, nawet do dnia dzisiejszego. Woda jest prawdziwym symbolem oczyszczenia. Sam Jezus powiedział zwiastunowi przed chrztem: „Wszyscy ludzie muszą zostać obmyci, co jest symbolem oczyszczenia duszy”. — Ewangelia Wodnika 64:7

Ryba była chrześcijańskim symbolem.

We wcześniejszych wiekach chrześcijańskiej dyspensy ryba była wszędzie używana jako symbol. W swojej niezwykłej książce „Ikonaografia chrześcijańska” Didron pisze: „W opinii antykwariuszy ryba jest symbolem Jezusa Chrystusa. Ryba jest wyrzeźbiona na wielu chrześcijańskich pomnikach, a zwłaszcza na starożytnych sarkofagach. Jest to również na medalikach z imieniem naszego Zbawiciela, a także na grawerowanych kamieniach, kameach i wkłęsłach.

Należy również zwrócić uwagę na amulety noszone na szyjach przez dzieci oraz na starożytnych okularach i rzeźbionych lampach.

„Chrzcielnice chrzcielne są szczególnie ozdobione rybami. Ryba jest stale eksponowana na półmisku na środku stołu, podczas Ostatniej Wieczery, wśród bochenków, noży i kubków używanych na ucztę”.

W pismach Tertuliana znajdujemy takie stwierdzenie: „Jesteśmy małymi rybkami w Chrystusie, naszej wielkiej rybie”. Ostatnie dwa tysiące lat, obejmujące epokę ryb, z pewnością należało do wody i podkreślono wiele zastosowań tego pierwiastka, a żegluga morska, jeziorna i rzeczna została doprowadzona do wysokiego stopnia efektywności.

3. Jaki jest wiek Wodnika? Rasa ludzka stoi dziś u szczytu Wieków Ryb i Wodników. Wodnik jest znakiem powietrznym, a New Age jest już znane z niezwykłych wynalazków związanych z wykorzystaniem powietrza, elektryczności, magnetyzmu itp. Ludzie poruszają się w powietrzu tak, jak ryby pływają w morzu i wysyłają swoje myśli wirujące dookoła świata z prędkością błyskawicy. Słowo Wodnik pochodzi od łacińskiego słowa aqua, oznaczającego wodę. Wodnik jest jednak nosicielem wody, a symbolem znaku, który jest jedenastym znakiem zodiaku, jest człowiek trzymający w prawej ręce dzban wody. Jezus odniósł się do początku Ery Wodnika tymi słowami:

A wtedy człowiek, który niesie dzban, przejdzie przez łuk nieba; znak i pieczęć Syna Człowieczego pojawią się na wschodnim niebie. Mądrzy podniosą wtedy głowy i dowiedzą się, że odkupienie ziemi jest bliskie. —Ewangelia Wodnika 157:29, 30

Epoka Wodnika jest przede wszystkim wiekiem duchowym, a duchowa strona wielkich lekcji, jakie Jezus dał światu, może być teraz zrozumiana przez rzesze ludzi, ponieważ wielu wchodzi teraz w zaawansowany etap świadomości duchowej; więc słusznie ta księga jest nazywana „Ewangelią Wodnika (lub Duchową) Jezusa Chrystusa”.

Ważne wydarzenie.

Przeniesienie panowania z jednej epoki do drugiej jest ważnym wydarzeniem w świecie Cherubinów i Serafinów. Wśród rękopisów Lewiego znaleźliśmy najbardziej niezwykły artykuł opisujący przeniesienie panowania z Ery Ryb do Ery Wodnika, ale trudno jest określić, czy jest to przytoczenie faktów, czy prorocze stwierdzenie. Dokument powielamy w całości.

GÓRA WIEKÓW

W Duchu zostałem porwany do królestwa Akashy; Stałem sam w kręgu słońca.

I tam znalazłem tajemne źródło, które otwiera drzwi do Mądrości i zrozumienia serca.

Wszedłem i wtedy wiedziałem.

Widziałem dwudziestu czterech cherubinów i serafinów, którzy strzegą kręgu słońca, potężnych, którzy dawno temu ogłosili mistrzowie „dwudziestu czterech starożytnych”.

Słyszałem imiona wszystkich cherubinów i serafinów i dowiedziałem się, że każdym znakiem w całym zodiaku rządzi dwóch — cherubin i serafin. A potem stanąłem na wierzchołku, gdzie spotykają się Wieki. Epoka Ryb minęła; Era Wodnika właśnie się zaczęła.

Widziałem duchy opiekuńcze epoki ryb; Ramasa to Cherubin; Vacabiel jest Serafinem.

Widziałem duchy opiekuńcze Ery Wodnika, a Archer jest Cherubinem; Sakmaquil to Serafin.

Te cztery wielkie duchy Trójjedynego Boga stały blisko siebie na wierzchołku, a w obecności świętej Trójki — Boga Mocy, Boga Mądrości i Boga Miłości — berła Władzy, Mocy, Mądrości i Miłości została tam przeniesiona.

Słyszałem zarzuty Trójjedynego Boga; ale tych nie mogę teraz ujawnić.

Słyszałem historię epoki ryb od cherubinów ryb i serafinów, a kiedy wziąłem pióro do napisania, Ramasa powiedział:

Nie teraz, mój synu, nie teraz; ale możesz spisać to dla ludzi, kiedy ludzie nauczą się świętych praw Braterstwa, Pokoju na ziemi, dobrej woli dla każdej żywej istoty.

A potem usłyszałem cherubinów Wodnika i Serafinów głoszących Ewangelię nadchodzącego Wieku, wieku Mądrości, Syna Człowieczego.

A kiedy korona została zdjęta z głowy Ramasa i umieszczona na głowie Łuczniczki Ery Wodnika; a kiedy berło królewskie zostało przeniesione z Serafina Vacabiela do Serafina Sakmaquila, na dworach niebios panowała głęboka cisza.

A potem przemówiła bogini Mądrości i z wyciągniętymi rękami wylała na władców Wodnika błogosławieństwa Świętego Oddechu.

Mogę nie napisać słów, które wypowiedziała, ale mogę opowiedzieć Ewangelię nadchodzącego wieku, którą opowiedział Archer, kiedy otrzymał koronę.

I mogę tchnąć ludziom pieśń pochwalną, którą śpiewała Serafin Sakmaquil, kiedy otrzymała królewskie berło wieku noworodków.

Opowiem tę Ewangelię i zaśpiewam tę pieśń w każdym kraju, wszystkim ludom, plemionom i językom ziemi.

4. Co oznacza słowo „Chrystus” użyte w tej księdze? Słowo Chrystus pochodzi od greckiego słowa Kristos i oznacza namaszczonego. Jest identyczne z hebrajskim słowem Mesjasz. Słowo Chrystus per se nie odnosi się do żadnej konkretnej osoby; każdy namaszczonego człowiek jest ochrzczony. Kiedy rodzajnik określony "the" jest umieszczony przed słowem Chrystus, wskazana jest określona osobowość, a tą osobowością jest nikt inny jak członek Trójcy, Syna, który miał chwałę u Ojca-Matki, zanim powstały światy. Zgodnie z naukami wszystkich starożytnych mistrzów ten Syn jest Miłością; tak więc Chrystus jest Miłością, a Miłość jest Bogiem, ponieważ Bóg jest Miłością. Inny niezwykle rękopis znaleziony w tece Akaszy Leviego podaje najjaśniejszy możliwy ideał Chrystusa, czyli Miłości Boga.

CHRYSTUS

Przed stworzeniem Chrystus chodził z Bogiem Ojcem i Bogiem Matką w Akashy.

Chrystus jest synem, jedynym synem zrodzonym przez Boga Wszchemogącego, Boga Mocy i Boga wszechwiedzącego, Boga myśli; a Chrystus jest Bogiem, Bogiem Miłości.

Bez Chrystusa nie było światła. Przez Chrystusa całe życie zostało zmanifestowane; i tak przez niego wszystko się stało i nic się nie stało w tworzeniu światów lub zaludnianiu światów bez Chrystusa.

Chrystus jest Logosem Nieskończoności i tylko przez słowo manifestują się Myśl i Siła.

Syn jest nazwany Chrystusem, ponieważ Syn, Miłość, Miłość powszechna, został oddzielony, wyświęcony, aby być stwórcą, Panem, opiekunem i odkupicielem wszystkiego, wszystkiego, co jest i zawsze będzie.

Przez Chrystusa protoplasta, ziemia, roślina, bestia, człowiek, anioł i cherubin zajęli swoje miejsca na swoich płaszczyznach życia.

Przez Chrystusa są zachowane; a jeśli upadną, to Chrystus ich podnosi; a jeśli sprzedają się grzechowi, Chrystus odkupuje.

Teraz Chrystus, miłość powszechna, przenika wszystkie przestrzenie nieskończoności, a więc miłości nie ma końca.

Z wielkiego serca Miłości wyszły niezliczone duchy, aby zademonstrować wysokość, głębokość, szerokość i bezgraniczność Miłości.

Do każdego świata i gwiazdy, księżyca i słońca został wysłany duch mistrza tej Boskiej Miłości; wszyscy zostali namaszczeni olejkami pomocy i każdy stał się Chrystusem.

Całym chwalebny w swoim majestacie jest Chrystus, który rozpościera czystą białą szatę Miłości na wszystkich płaszczyznach ziemi — Chrystus ziemi, jej nieba, jej grobów.

Z biegiem czasu protoplast, ziemia, roślina, bestia, człowiek sprzedali grzechowi swoje pierworództwo; ale Chrystus był obecny, aby odkupić.

Ukryty w najświętszym miejscu we wszystkich nieskończoności jest zamknięty zwój, który zawiera zapis zamierzeń Boga, Trójjedynego Boga, i tam czytamy:

Doskonałość jest ostatecznością życia. Ziarno jest doskonałe w swoim embrionalnym życiu, ale jego przeznaczeniem jest rozwój, wzrost.

W głębi każdej płaszczyzny wrzucono te nasiona, które były Myślami Boga – nasiona protoplastów, ziemi, roślin, zwierząt, człowieka, aniołów i cherubinów, i ci, którzy zasiali nasiona, poprzez Chryste, wyświęcony, aby wzrastali i w końcu powrócą, wysiłkiem niezliczonych lat, do wielkiego spichlerza myśli, a każdy będzie doskonałością swego rodzaju.

I w bezgranicznej błogosławieństwie Miłości człowiek stał się Panem protoplastów, ziemi, roślin, zwierząt; a Chrystus ogłosił: Człowiek będzie miał pełną władzę nad wszystkim, co jest na tych płaszczyznach życia; i tak było.

A ten, który dał panowanie człowiekowi, oświadczył, że musi rządzić przez Miłość.

Ale ludzie stali się okrutni i stracili władzę rządzenia, a protoplasty, ziemia, rośliny i zwierzęta stały się wrogiem człowiekowi; stracił swoje dziedzictwo; ale Chrystus był obecny, aby odkupić.

Ale człowiek stracił świadomość słuszności; nie mógł już pojąć bezmiaru Miłości; nie widział nic prócz siebie i rzeczy własnych; ale Chrystus był tam, aby szukać zgubionych i zbawić.

Aby mógł być blisko człowieka na wszystkich drogach życia, aby człowiek mógł zrozumieć potężnego ducha Miłości, Chrystusa ziemi objawionego ludzkim oczom i uszom przez zamieszkanie w jakiejś czystej osobie, dobrze przygotowanej przez wielu żyje, aby być odpowiednim miejscem przebywania Miłości.

W ten sposób Chrystus objawił zbawczą moc Miłości; ale ludzie tak szybko zapomnieli, a więc Chrystus musi objawiać się ponownie, a potem jeszcze raz.

I odkąd człowiek zajął swoje miejsce w ciele, Chrystus objawił się w ciele na początku każdego wieku.

5. Jaka relacja istniała między Jezusem z Nazaretu a Chrystusem? Duchowni prawosławni mówią nam, że Jezus z Nazaretu i Chrystus byli jednym; że prawdziwym imieniem tej niezwykłej osoby było Jezus Chrystus. Mówią nam, że ten człowiek z Galilei był bardzo wiecznym Bogiem odzianym w ciało człowieka, aby ludzie mogli zobaczyć jego chwałę.

Oczywiście ta doktryna jest całkowicie sprzeczna z naukami samego Jezusa i jego apostołów. Rada Mistrzów Wodnika sformułowała odpowiedź na to pytanie, która tak dobrze obejmuje wszystkie wymagane informacje, że podajemy je w całości:

JEZUS Z NAZARETU

Jezus był idealnym Żydem urodzonym w Betlejem w Judei. Jego matką była piękna Żydówka o imieniu Mary. Jako dziecko Jezus niewiele różnił się od innych dzieci tylko tym, że w poprzednich wcieleniach pokonał cielesne skłonności do tego stopnia, że mógł być kuszony jak inni i nie ulegać. Paweł miał rację, gdy do Hebrajczyków powiedział:

Był we wszystkim kuszony tak jak my, ale bez grzechu. —Hebrajczyków 4:15.

Jezus cierpiał tak, jak cierpią inni ludzie i przez cierpienie został udoskonalony; bo to jedyna droga do doskonałości. Jego życie było przykładem osiągnięć przez krzyże i okrutne traktowanie. Paul znowu miał rację, kiedy powiedział:

Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko jest, przyszło doprowadzić wielu synów do chwały, aby kapitan ich zbawienia udoskonił przez cierpienie. —Hebrajczyków 2:10.

Pod wieloma względami Jezus był niezwykłym dzieckiem, gdyż przez wieki usilnych przygotowań został zakwalifikowany do bycia awataram, zbawicielem świata, a od dzieciństwa był obdarzony najwyższą mądrością i był świadomy faktu, że był kompetentny do przewodzenia wyścig na wyższe drogi życia duchowego. Ale był także świadomy tego, że musi osiągnąć mistrzostwo przez próby, pobicia, pokusy i cierpienia. I całe swoje życie spędził na osiągnięciu. Po śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu ukazał się w zmaterializowanej formie przed Cichymi Braćmi w świątyni Heliopolis w Egipcie i powiedział:

Moje ludzkie życie zostało całkowicie oddane, aby moja wola dostroiła się do woli bóstwa; kiedy to się skończyło, wszystkie moje ziemskie zadania zostały wykonane.

Wiecie, że całe moje życie było jednym wielkim dramatem dla synów człowieczych: wzorem dla synów człowieczych. Żyłem, aby pokazać możliwości człowieka.

To, co zrobiłem, mogą zrobić wszyscy ludzie i czym jestem, wszyscy ludzie będą.

—Ewangelia Wodnika 178:43, 45, 46

Jezus było imieniem człowieka i było to jedyne właściwe imię dla tego rodzaju człowieka. Słowo to oznacza Zbawiciela, a Jezus był w więcej niż jednym zbawicielem.

Słowo Chrystus oznacza „pomazańca”, a następnie jest oficjalnym tytułem. To znaczy Mistrz Miłości. Kiedy mówimy „Jezus Chrystus”, odnosimy się do człowieka i jego urzędu; tak samo, jak mówimy Edward, król lub Lincoln, prezydent. Edward nie zawsze był królem, Lincoln nie zawsze był prezydentem, a Jezus nie zawsze był Chrystusem. Jezus zdobył swoje Chrystusostwo przez wyczerpujące życie, aw Ewangelii Wodnika, rozdział 55, mamy zapis wydarzeń związanych z jego chrztem lub otrzymaniem stopnia Chrystusa. Tutaj został ukoronowany przez najwyższe władze ziemi jako Chrystus-Król; właściwie mówiąc, „Mistrz Miłości”; a gdy to się stało, od razu rozpoczął swoją służbę w Judei i Galilei. Uznajemy fakty, że Jezus był człowiekiem i że Chrystus był Bogiem,

Świadectwo Nazarejczyka

Sam Jezus wyjaśnił sprawę. Pewnego razu, gdy przemawiał do zboru w Betanii, ludzie nazwali go królem, a on stanął i powiedział:

Nie jestem posłany, aby zasiadać na tronie i rządzić tak, jak panuje Cezar; i możesz powiedzieć władcy Żydów, że nie jestem pretendentem do jego tronu.

Ludzie nazywają mnie Chrystusem, a Bóg rozpoznał to imię; ale Chrystus nie jest człowiekiem. Chrystus jest powszechną Miłością, a Miłość jest Królem.

Ten Jezus jest tylko człowiekiem, który został przystosowany przez pokonane pokusy, przez różne próby, aby być świętynią, przez którą Chrystus może objawiać się ludziom.

Słuchajcie więc, Izraelici, słuchajcie! Nie patrz na mięsiste, to nie jest król. Spójrz na Chrystusa wewnątrz, który ukształtuje się w każdym z was, tak jak jest ukształtowany we mnie.

Kiedy oczyścicie wasze serca przez wiarę, wejdzie król i zobaczycie jego twarz.

—Ewangelia Wodnika 68:10-14

Z pewnością na to pytanie udzielono odpowiedzi. Jezus był człowiekiem; Chrystus jest Boską Miłością — Miłością Boga, a po trzydziestu latach wytężonego życia człowiek uczynił swoje ciało świętynią świętego tchnienia i Miłość w pełni zawładnęła, a Jan (uczeń) dobrze powiedział, gdy oświadczył:

A Słowo stało się ciałem i zamieszkało wśród nas, a my widzieliśmy chwałę jednorodzonego Ojca, pełnego łaski i prawdy. — Jana 1:14

6. Kim był Lewi, skrybmistrz tej księgi? Jeśli chodzi o osobowość Leviego, wolno nam pisać, ale niewiele. Dość powiedzieć, że jest obywatelem amerykańskim i od dzieciństwa był bliskim studentem religii świata. Kiedy był jeszcze chłopcem, był pod wrażeniem wrażliwości subtelniejszych eterów i wierzył, że są to w jakiś sposób uczulone płyty, na których zapisywano dźwięki, a nawet myśli. Z zapałem wszedł w głębsze studia nad wibracjami eterycznymi, zdecydowany sam rozwiązać wielkie tajemnice niebios. Czterdzieści lat spędził na nauce i cichej medytacji, a potem znalazł się na tym etapie duchowej świadomości, który pozwolił mu wejść w domenę tych subtelnych eterów i zapoznać się z ich tajemnicami. Dowiedział się wtedy, że wyobrażenia z jego dzieciństwa opierały się na prawdziwych faktach,

W jego manuskrypcie zatytułowanym „Grzbiet wieków”, którego część przytoczyliśmy już we wstępie, znajdujemy następującą kopię Komisji, którą Lewi otrzymał od Visela, Bogini Mądrości, czyli Świętego Oddechu.

Komisja Levi's

I wtedy wstał święty Wisel i rzekł:

O Lewi, synu człowieczy, oto jesteś powołany, aby być zwiastunem nadchodzącego wieku – wieku duchowego błogosławieństwa.

Zważaj, synu człowieczy, bo ludzie muszą poznać Chrystusa, Miłość Boga; albowiem Miłość jest suwerennym balsamem na wszystkie ludzkie rany, lekarstwem na wszelkie dolegliwości.

A człowiek musi być obdarzony mądrością, mocą i zrozumieniem serca.

Oto akasha! Spójrz na Galerie Zapisów w Visel, gdzie spisane są wszystkie myśli, słowa i czyny każdej żywej istoty.

Potrzeby mężczyzn są wielorakie, a mężczyźni muszą znać ich potrzeby.

Teraz, Levi, posłuchaj moich słów: idź do tych mistycznych Galerii i czytaj. Znajdziesz tam wiadomość dla świata; dla każdego człowieka; dla każdej żywej istoty.

Tchnę teraz na ciebie Świętym Tchnieniem; będziecie rozróżniać i poznacie lekcje, jakie te księgi Boże zawierają teraz dla ludzi tego nowego wieku.

Ten wiek będzie wiekiem wspaniałości i światła, ponieważ jest to domowy wiek Świętego Oddechu; a Tchnienie Święte na nowo zaświadczy o Chrystusie, Logosie odwiecznej Miłości.

Na początku każdego wieku ten Logos objawia się w ciele, aby człowiek mógł zobaczyć, poznać i pojąć Miłość, która nie jest wąska, ograniczona.

Dwanaście razy w każdym obrocie słońca ta chrystusowa Miłość Boga objawia się w pełni w ciele na ziemskich płaszczyznach i możecie przeczytać w Akashy cudowne lekcje, których ci Chrystusowie przekazali ludziom; ale nie ogłaszaj ludziom nauk starożytnych Chrystusów.

Teraz, Levi, nosicielu wiadomości Ery Ducha, weź swoje pióro i pisz.

Napisz pełną historię Chrystusa, który zbudował na litej skale tamtego kręgu słońca — Chrystusa, którego ludzie znali jako Henocho Wtajemniczony.

Napisz o jego dziełach jako proroka, kapłana i widzącego; napisz o jego życiu w czystości i miłości oraz o tym, jak zmienił swoje cielesne ciało w ciało boskie, nie schodząc przez bramy śmierci.

A ty możesz napisać historię Melchizedeka, Chrystusa, który żył, kiedy żył Abram, i wskazać ludziom drogę do życia przez ofiarę; który oddał swoje życie dobrowolną ofiarą za ludzi.

I możesz napisać historię o Księciu Pokoju, Chrystusie, który jako niemowlę przyszedł do Betlejem i przeszedł każdą drogę życia, jaką musi kroczyć człowiek.

Był pogardzany, odrzucany i maltretowany; opluwano, ukrzyżowano, pochowano w grobie; ale ożywił się i powstał jako zwycięzca nad śmiercią, aby mógł pokazać możliwości człowieka.

Tysiąc razy mówił do mężczyzn:

Przyszedłem pokazać możliwości człowieka; co zrobiłem, wszyscy ludzie mogą zrobić, i kim jestem, wszyscy ludzie będą.

Te historie o Chrystusie wystarczą, ponieważ zawierają prawdziwą filozofię życia, śmierci i zmartwychwstania umarłych.

Pokazują spiralną podróż duszy, aż człowiek na ziemi i Bóg staną się jednością na zawsze.

Lewi w prorocztwie

Około dwa tysiące lat temu Elihu, który prowadził szkołę proroków w Zoan w Egipcie, tak odniósł się do Lewiego:

Ten wiek zrozumie niewiele z dzieł Czystości Czystości i Miłości; ale żadne słowo nie jest stracone, gdyż w Księdze Bożej Pamięci jest spisany zapis każdej myśli, słowa i czynu.

A kiedy świat będzie gotowy na przyjęcie, oto Bóg pośle posłańca, aby otworzył księgę i skopiował z jej świętych stron wszystkie orędzia Czystości i Miłości.

Wtedy każdy człowiek na ziemi przeczyta słowa życia w języku swojej ojczyzny i ludzie zobaczą światło.

A człowiek znów będzie w jedności z Bogiem.

— Ewangelia Wodnika 7:25-28.

Dalsze odniesienia do osobowości Lewiego są pozornie niepotrzebne. Nie ma znaczenia, kim on jest; jego praca w transkrypcji Ewangelii Wodnika Jezusa, Chrystusa, stoi bez zarzutu. Wszystkie lekcje zawarte w tej księdze noszą piętno Nazarejczyka, gdyż żaden człowiek poza największym mistrzem świata nie mógł dotknąć wysokich akordów Bożej Miłości i Mądrości, które charakteryzują strony tej cudownej księgi.

7. Czym są Kroniki Akaszy? Akasha jest słowem sanskryckim i oznacza „pierwotną substancję”, tę, z której powstają wszystkie rzeczy. Według filozofii Wodnika jest to pierwszy etap krystalizacji ducha. Filozofia ta uznaje fakt, że cała pierwotna substancja jest duchem że materia jest duchem poruszającym się z mniejszą częstotliwością wibracji, stając się, jak to określił jeden z mistrzów, koagulatem. Ta akaszy, czyli substancja pierwotna, jest niezwykle subtelna i jest tak wrażliwa, że najmniejsze wibracje eteru znajdują się w Wszechświata rejestruje na nim niezatarte wrażenie. Ta pierwotna substancja nie jest przeniesiona do żadnej konkretnej części wszechświata, ale jest wszędzie obecna. Jest to w istocie „Uniwersalny Umysł”, o którym mówią nasi metafizycy.

Kiedy ludzki umysł jest w ścisłej zgodzie z Uniwersalnym Umysłem, człowiek zaczyna świadomie rozpoznawać te wrażenia Akaszy i może je zbierać i tłumaczyć na dowolny język ziemi, który jest mu zaznajomiony. W nieskończonym przejawie Jedności zauważamy atrybuty Siły, Inteligencji i Miłości, a człowiek może być w pełnej zgodzie z jednym z tych atrybutów, a nie z innymi. Można w pełni wejść w ducha Boga Mocy i nie być przepojonym duchem Inteligencji; albo można być całkowicie pochłoniętym duchem Boskiej Miłości i być daleko od zarówno Inteligencji, jak i Mocy. Co więcej, osoba może w pełni wejść w świadomość Świętego Oddechu, czyli Najwyższej Inteligencji, i w ogóle nie być w kontakcie ani z Miłością, ani z Mocą. Wiedza nie jest zdobywana przez ducha ani Mocy, ani Miłości.

Świadomość: zauważamy jej trzy fazy:

1. Świadomość wszechmocy Boga i człowieka.
2. Świadomość Chrystusowa lub świadomość Boskiej Miłości.
3. Świadomość Świętego Oddechu, czyli Najwyższej Inteligencji.

Musimy pamiętać, że jeden z tych etapów świadomości niekoniecznie musi oznaczać którykolwiek z pozostałych. Często spotyka się ludzi całkowicie przepelnionych Miłością Boga, daleko zaawansowanych w nauce świadomości Chrystusowej, którzy są całkowicie ignorantami; nie mają najmniejszego pojęcia o prawach rzeczy naturalnych lub rzeczy duchowych; nie są w relacji z wielkim Nauczycielem, którym jest Duch Święty. Kroniki Akaszy. Niezniszczalne zapisy życia, znane jako Kroniki Akaszy, są w całości domeną Najwyższej Inteligencji, czyli Uniwersalnego Umysłu, a czytelnik Kronik Akaszy musi być w tak bliskim kontakcie z Duchem Świętym, czyli Świętym Oddechem, jak starożytni

mistrzowie nazwij tego ducha Najwyższej Inteligencji, że każda wibracja myśli jest natychmiast odczuwalna w każdym włóknie jego istoty. Różnicowanie.

Każda osoba ma swoją własną, odrębną wibrację i kiedy czytelnik w pełni rozumie prawo dyskryminacji, cała jego istota jest dostrojona do odbioru jednego konkretnego tonu i rytmu, audyt jest niemożliwy, aby jakkolwiek inny ton czy rytm wywarł na nim najmniejsze wrażenie.

Ta zasada jest demonstrowana w telegrafii bezprzewodowej.

Levi potrzebował wielu lat, aby nauczyć się Prawa Różnicowania i wejść w kontakt z tonami i rytmem Jezusa z Nazaretu, Henocha i Melchizedeka oraz ich współpracowników. Ale pod kierownictwem Ducha Najwyższej Inteligencji osiągnął to osiągnięcie i teraz natychmiast odczuwa w całej swojej istocie najdrobniejsze wibracje, które pochodzą z któregoś z tych wielkich ośrodków i, oczywiście, wszystkie jego transkrypcje są prawdziwe litera.

FACET

Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, czy synem człowieczym, że go odwiedzasz?

To było poważne pytanie Dawida, hebrajskiego Psalmisty, a Ósmy Psalm poświęcony jest w całości kontemplacji człowieka, ukoronowaniu dzieła jawnego stworzenia. Wśród wielu wspaniałych lekcji, jakie Leviowi pozwolono zebrać z Kronik Akaszy, czyli Uniwersalnego Umysłu, znajdujemy jedną o Człowieku, w której jego zejście w materię fizyczną i jego ostateczne wzniesienie się do wiecznej jedności z Bogiem jest tak obrazowo opisane, że z pewnością zasługuje na miejsce w tym wstępie i podajemy je w całości:

Nigdy nie było czasu, kiedy nie było człowieka.

Gdyby życie człowieka w jakimkolwiek momencie się rozpoczęło, nadejdzie czas, w którym się skończy.

Myśli Boga nie da się ograniczyć. Żaden ograniczony umysł nie może pojąć rzeczy nieskończonych.

Wszystkie rzeczy skończone podlegają zmianom. Wszystkie rzeczy skończone przestaną istnieć, ponieważ był czas, kiedy ich nie było.

Ciała i dusza ludzi są rzeczami skończonymi i zmieniają się, tak, że skończonego punktu widzenia nadejdzie czas, kiedy ich już nie będzie.

Ale sam człowiek nie jest ciałem ani duszą; jest duchem i jest częścią Boga.

Twórca Fiat dał człowiekowi, duchowemu człowiekowi, duszę, aby mógł funkcjonować na płaszczyźnie duszy; dał mu ciało z ciała, aby mógł funkcjonować na płaszczyźnie rzeczy objawionych.

Dlaczego twórca Fiat dał duchowemu człowiekowi duszę, aby mógł funkcjonować na płaszczyźnie duszy?

Dlaczego twórca Fiat dał duszy ciało z ciała, aby mogła funkcjonować na płaszczyźnie rzeczy, które się objawiają?

Słuchajcie teraz, światy, królestwa, moce i trony!

Słuchajcie teraz, cheruby, serafini, aniołowie i ludzie!

Słuchaj teraz, protoplastach, ziemio, roślinie i bestii!

Słuchajcie teraz, pełzające istoty ziemi, ryby, które pływają, ptaki latające!

Posłuchajcie teraz wiatry, które wieją, grzmoty i błyskawice z nieba!

Posłuchajcie teraz duchy ognia, wody, ziemi i powietrza!

Posłuchaj teraz, o wszystko, co jest, było, lub zawsze będzie, ponieważ Mądrość przemawia z najwyższego poziomu życia duchowego:

Człowiek jest myślą o Bogu; wszystkie myśli Boga są nieskończone; nie są odmierzane czasem, ponieważ rzeczy, które dotyczą czasu, zaczynają się i kończą.

Myśli Boże są od wiecznej przeszłości do nieskończonych dni, które nadejdą — podobnie jak człowiek, duch-człowiek.

Ale człowiek, jak każda inna myśl o Bogu, był tylko nasieniem, nasieniem, które zawierało w sobie moce Boga, tak jak nasienie jakiegokolwiek rośliny na ziemi zawiera głęboko w sobie atrybuty każdej części tej szczególnej rośliny.

Tak więc duch-człowiek, jako nasienie Boga, trzymał głęboko w sobie atrybuty każdej części Boga.

Nasiona są doskonałe, tak doskonałe, jak źródło, z którego pochodzą; ale nie rozwijają się w życie objawione.

Dziecko w macicy jest idealne tak jak matka.

Tak więc człowiek, nasienie, musi być głęboko zasiany w glebie, aby mógł rosnąć, rozwijać się, tak jak rozwija się pączek, aby pokazać kwiat.

Nasienie ludzkie, które wyszło z serca Boga, zostało w pełni przeznaczone na władcę planu duszy i planu rzeczy objawionych.

Tak więc Bóg, rolnik wszystkiego, co jest, rzucił to ludzkie nasienie w glebę duszy; rosta szybko, a człowiek stał się żywą duszą; i stał się panem całego królestwa duszy.

Słuchaj teraz, niech każde stworzenie usłyszysz,

Płaszczyzna duszy jest tylko eterem płaszczyzny duchowej, wibrującym nie tak szybko, aw wolniejszym rytmie tej płaszczyzny manifestują się esencje życia; perfumy i zapachy, prawdziwe doznania i cała miłość są widoczne. A te atrybuty duszy stają się pięknem ciała.

Mnóstwo lekcji, jakich człowiek musi się nauczyć na poziomie duszy; i tu przebywa wiele wieków, aż wszystkie jego lekcje zostaną wyuczone.

Na granicy płaszczyzny duszy eter zaczął wibrować jeszcze wolniej, a potem esencje przybrały szatę; perfumy i zapachy, prawdziwe doznania i cała miłość były odziane w ciało; a człowiek był przyodziany w ciało.

Doskonały człowiek musi przejść przez wszystkie drogi życia, a więc cielesna natura była w pełni zmanifestowana, natura, która wyrosła z rzeczy cielesnych.

Żołnierz bez wroga nigdy nie zna swojej siły, a myśl musi rozwijać się poprzez ćwiczenie siły.

I tak ta cielesna natura wkrótce stała się wrogiem, z którym człowiek musi walczyć, aby mógł być objawioną siłą Boga.

Niech każda żywa istota stoi nieruchomo i słyszy!

Człowiek jest panem całego planu przejawów; protoplastu, minerału, rośliny, zwierzęcia; ale zrezygnował ze swojego pierworództwa, aby zadowolić swoje niższe ja, swoje cielesne ja.

Ale człowiek w pełni odzyska utracony majątek, swoje dziedzictwo; ale musi to zrobić w konflikcie, którego nie da się opowiedzieć słowami.

Tak, musi znosić rozmaite próby i pokusy; ale niech wie, że cherubini i serafini, którzy rządzą stacjami słońca, i duchy potężnego Boga, którzy rządzą gwiazdami słonecznymi, są jego opiekunami i przewodnikami, i poprowadzą do zwycięstwa.

Człowiek będzie w pełni zbawiony, odkupiony, udoskonalony przez to, co cierpi na poziomie ciała i na poziomie duszy.

Kiedy człowiek podbije rzeczy cielesne, jego szata cielesna będzie dobrze służyła swojemu celowi i upadnie, i już nie będzie.

Wtedy stanie nieskrępowany na płaszczyźnie duszy, gdzie musi w pełni dokończyć swoje zwycięstwa.

Nieliczni wrogowie staną przed człowiekiem na poziomie duszy; tam musi przewyciężyć, tak, przewyciężyć ich wszystkich.

W ten sposób nadzieja będzie zawsze jego światłem przewodnim; nie ma porażki dla ludzkiej duszy, bo Bóg prowadzi i zwycięstwo jest pewne.

Człowiek nie może umrzeć; duchowy człowiek jest jednym z Bogiem i dopóki Bóg żyje, człowiek nie może umrzeć.

Kiedy człowiek pokona każdego wroga na poziomie duszy, nasienie zostanie całkowicie otwarte, rozwinie się w Świętym Oddechu.

Strój duszy będzie wtedy dobrze spełniał swoje zadanie, a człowiek już nigdy go nie będzie potrzebował, a przeminie i już go nie będzie.

I wtedy człowiek osiągnie błogosławieństwo doskonałości i stanie się jednym z Bogiem.

KSIĄŻKACzęść 1/Sekcja I

Jezus z Nazaretu

Jezus od urodzenia do wieku 30

SEKCJA I

(Rozdział 1)

ALEPH

Narodziny i wczesne życie Maryi, Matki Jezusa

ROZDZIAŁ 1

Palestyna. Narodziny Maryi, święto Joachima. Maryja jest błogosławiona przez kapłanów. Proroctwo księdza. Maryja przebywa w świątyni. Jest zaręczona z Józefem.

AUGUSTUS Cezar panował, a Herod Antypas był władcą Jerozolimy.

2) Trzy prowincje obejmowały ziemię Palestyny: Judeę, Samarię i Galileę.

3) Joachim był mistrzem prawa żydowskiego, człowiekiem bogatym; mieszkał w Nazarecie w Galilei; a Anna z pokolenia Judy była jego żoną.

4) Narodziło się im dziecko, piękna kobieta i byli szczęśliwi; a Maryja to imię, które nadali dziecku.

5) Joachim wydał ucztę na cześć dziecka; ale nie zapraszał bogatych, szanowanych i wielkich; wzywał ubogich, zatrzymanych, chromych, niewidomych i każdemu dawał w darze szaty, żywność lub inne potrzebne rzeczy.

6) Powiedział: Pan dał mi to bogactwo; Jestem jego szafarzem dzięki jego łasce i jeśli nie dam jego dzieciom w potrzebie, wtedy uczyni z tego bogactwa przekleństwo.

7) Teraz, gdy dziecko miało trzy lata, rodzice zabrali ją do Jerozolimy i w świątyni otrzymała błogosławieństwo kapłanów.

8) Arcykapłan był prorokiem i jasnowidzem, a kiedy zobaczył dziecko, powiedział:

9) Oto dziecko to będzie matką czcigodnego proroka i mistrza prawa; zamieszka w tej świętej świątyni Pana.

10) A Maryja mieszkała w świątyni Pańskiej; a Hillel, szef Sanhedrynu, nauczył ją wszystkich przykazań żydowskich, a ona rozkoszowała się prawem Bożym.

11) Kiedy Maria osiągnęła wiek kobiecy, została zaręczona z Józefem, synem Jakuba i cieślą z Nazaretu.

12) A Józef był człowiekiem uczciwym i oddanym Esseńczykiem.

Część 1/Sekcja II

Jezus z Nazaretu

SEKCJA II

(Rozdziały 2 – 6)

BETH

Narodziny i dzieciństwo Jana, zwiastuna i Jezusa

ROZDZIAŁ 2

Zachariasz i Elżbieta. Proroctwo przesłania Gabriela do Zachariasza, Elżbiety i Marii. Narodziny Jana. Proroctwo Zachariasza.

W POBLIŻU Hebronu na wzgórzach Judy mieszkali Zachariasz i Elżbieta.

- 2) Byli pobożni i sprawiedliwi, i każdego dnia czytali Prawo, Proroków i Psalmy, które mówiły o tym, kto ma nadzieję, silny do odkupienia; i czekali na króla.
- 3) Zachariasz był kapłanem, który z kolei prowadził służbę świątynną w Jerozolimie.
- 4) Kiedy Zachariasz stanął przed Panem i spalił kadzidło w Miejscu Świętym, zdarzyło się, że Gabriel przyszedł i stanął przed jego obliczem.
- 5) A Zachariasz się bał; myślał, że na Żydów przyjdzie jakieś wielkie zło.
- 6) Ale Gabriel powiedział: O mężu Boży, nie bój się; Przynoszę wam i całemu światu przesłanie dobrej woli i pokoju na ziemi.
- 7) Oto Księżę Pokoju, król, którego szukasz, szybko nadejdzie.
- 8) Twoja żona urodzi ci syna, świętego syna, o którym pisał prorok:
- 9) Oto ponownie posyłam do was Eliasza przed przyjściem Pana; On zrówna wzgórza, wypełni doliny i utoruje drogę temu, który odkupi.
- 10) Od początku wieku twój syn nosił imię Jan, miłosierdzie Pana; jego imię to John.
- 11) Będzie uhonorowany w oczach Boga i nie będzie pił wina, a od urodzenia będzie napełniony Świętym Oddechem.
- 12) A Gabriel stanął przed Elżbietą, gdy była w ciszy swojego domu i powiedział jej wszystkie słowa, które powiedział do Zachariasza w Jerozolimie.
- 13) Po odprawieniu nabożeństwa kapłan udał się do domu i wraz z Elżbietą radował się.
- 14) Minęło pięć miesięcy i Gabriel przyszedł do Marii w jej domu w Nazarecie i powiedział:
- 15) Zdrowaś Maryjo, witaj! Kiedyś pobłogosławiony w imię Boga; dwukrotnie pobłogosławiony w imię Świętego Oddechu; trzykrotnie błogosławiony w imię Chrystusa; bo jesteś godzien i porodisz syna, którego zowią Emmanuel.
- 16) Jego imię to Jezus, bo zbawia swój lud od jego grzechów.
- 17) Kiedy codzienne zadanie Józefa zostało wykonane, przyszedł, a Maria powiedziała mu wszystkie słowa, które wypowiedział do niej Gabriel, i uradowali się; wierzyli bowiem, że on, mąż Boży, wypowiedział słowa prawdy.

- 18) A Maria poszła z pośpiechem, aby powiedzieć Elżbiecie o obietnicach Gabriela; razem się radowali.
- 19) A w domu Zachariasza i Elżbiety Maria pozostała dziewięćdziesiąt dni; potem wróciła do Nazaretu.
- 20) Zachariaszowi i Elżbiecie urodził się syn, a Zachariasz powiedział:
- 21) Błogosławione niech będzie imię Boga, gdyż otworzył źródło błogosławieństw dla swojego ludu, Izraela.
- 22) Jego obietnice są weryfikowane; bo urzeczywistnił słowa, które w dawnych czasach wypowiadali święci prorocy.
- 23) A Zachariasz spojrzął na małego Jana i powiedział:
- 24) Będziesz nazywał się prorokiem Świętego; a ty pójdziesz przed jego obliczem i przygotujesz mu drogę.
- 25) I dasz Izraelowi poznanie zbawienia; a będziesz głosił ewangelię pokuty i zgładzenia grzechów.
- 26) Oto, bo wkrótce nawiedzi nas Gwiazda Dnia z wysoka, aby oświetlić drogę tym, którzy siedzą w ciemnościach krainy cienia i poprowadzić nasze stopy na drogi pokoju.

ROZDZIAŁ 3

Narodziny Jezusa. Mistrzowie szanują dziecko. Pasterze się radują. Zachariasz i Elżbieta odwiedzają Marię. Jezus zostaje obrzezany.

Zbliżał się czas narodzin Jezusa, a Maria pragnęła zobaczyć Elżbietę, a ona i Józef zwrócili twarze ku wzgórzom Judei.

- 2) A kiedy po drodze przybyli do Betlejem, dzień się skończył i muszą zostać na noc.
- 3) Ale Betlejem było zatłoczone ludźmi idącymi do Jerozolimy; gospody i domy były wypełnione gośćmi, a Józef i jego żona nie mogli znaleźć miejsca na odpoczynek poza jaskinią, w której trzymano zwierzęta; i tam spali.
- 4) O północy rozległ się krzyk: W tamtej jaskini wśród zwierząt rodzi się dziecko. I oto urodził się obiecany syn człowieczy.
- 5) I obcy wzięli małego i owinęli go w delikatne szaty, które przygotowała Maria i położyli go w korycie, z którego żywiły się zwierzęta juczne.
- 6) Trzy osoby odziane w śnieżnobiałe szaty weszły i stanęły przed dzieckiem i powiedziały:
- 7) Cała siła, wszelka mądrość i wszelka miłość będą twoje, Emanuelu.
- 8) Teraz na wzgórzach Betlejem było wiele stad owiec, których pasterze strzegli.
- 9) Pasterze byli pobożni, byli ludźmi modlitwy i czekali na przyjście silnego wyzwoliciela.
- 10) A kiedy przyszło dziecko obietnicy, ukazał im się człowiek w śnieżnobiałej szacie i cofnęli się ze strachu. Mężczyzna wyszedł i powiedział:
- 11) Nie bój się! oto przynoszę wam radosną nowinę. O północy w grocie w Betlejem urodził się prorok i król, na którego od dawna czekałeś.
- 12) A potem wszyscy pasterze się ucieszyli; czuli, że wszystkie wzgórza są wypełnione postaćmi światła, którzy powiedzieli:
- 13) Wszelka chwała Bogu na wysokościach; pokój, pokój na ziemi, dobra wola ludzi.

14) A potem pasterze przybyli z pośpiechem do Betlejem i do jaskini, aby mogli zobaczyć i uczcić tego, którego ludzie nazywali Immanuelem.

15) Kiedy nadszedł ranek, pasterka, której dom był blisko, przygotowała pokój dla Marii, Józefa i dziecka; i tu przebywali wiele dni.

16) I Józef wysłał posłańca w pośpiechu do Zachariasza i Elżbiety, aby powiedzieć: „Dziecko rodzi się w Betlejem.

17) A Zachariasz i Elżbieta wzięli Jana i przybyli do Betlejem ze słowami radości.

18) A Maryja i Elżbieta opowiedziały o wszystkich cudownych rzeczach, które się wydarzyły. Ludzie przyłączyli się do nich w chwaleniu Boga.

19) Zgodnie ze zwyczajem Żydów dziecko zostało obrzezane; a kiedy zapytali: Jak nazwiesz dziecko? Matka powiedziała: Jego imię to Jezus, jak powiedział mąż Boży.

ROZDZIAŁ 4

Konsekracja Jezusa. Maryja składa ofiary. Symeon i Anna prorokują. Anna zostaje skarcona za wielbienie dziecka. Rodzina wraca do Betlejem.

TERAZ Maria zabrała swego syna, gdy miał czterdzieści dni, do świątyni w Jerozolimie i został konsekrowany przez kapłana.

2) A potem złożyła dla siebie ofiary oczyszczające, zgodnie z żydowskim zwyczajem; jagnięcina i dwie młode turkawki.

3) Pobożny Żyd imieniem Symeon był w świątyni, służąc Bogu.

4) Od wczesnej młodości oczekiwał przyjścia Emanuela i modlił się do Boga, aby nie odszedł, dopóki jego oczy nie ujrzą Mesjasza w ciele.

5) A kiedy zobaczył Dzieciątka Jezus, uradował się i powiedział: Teraz jestem gotów odejść w pokoju, bo widziałem króla.

6) A potem wziął niemowlę w ramiona i powiedział: Oto to dziecko przyniesie miecz na mój lud, Izrael i cały świat; ale złamie miecz i wtedy narody nie będą się więcej uczyć wojny.

7) Krzyż Mistrza widzę na czole tego dziecka, a on zwycięży tym znakiem.

8) A w świątyni była wdowa, mająca cztery i osiemdziesiąt lat, i nie odeszła, ale dzień i noc czciła Boga.

9) A kiedy zobaczyła Dzieciątka Jezus, wykrzyknęła: Oto Immanuel! Oto sygnet krzyża Mesjasza na jego czole!

10) A potem niewiasta uklękała, aby oddać mu pokłon, jak Bóg z nami, Immanuel; ale jeden, mistrz, ubrany na białą, pojawił się i powiedział:

11) Dobra kobieto, zostań; uważaj na to, co robisz; nie możesz czcić człowieka; to jest bałwochwalstwo.

12) To dziecko jest człowiekiem, synem człowieczym, godnym wszelkiej chwały. Będziesz adorować i czcić Boga; tylko jemu będziesz służył.

13) Kobieta wstała i pochyliła głowę z wdzięcznością i oddała cześć Bogu.

14) A Maria wzięła Dzieciątka Jezus i wróciła do Betlejem.

ROZDZIAŁ 5

Trzech magów kapłanów oddaje cześć Jezusowi. Herod jest zaniepokojony. Zwołuje radę Żydów. Mówi się, że prorocy przepowiedzieli przyjście króla. Herod postanawia zabić dziecko. Maria i Józef zabierają Jezusa i uciekają do Egiptu.

ZA rzeką Eufrat żyli magowie; byli mądrzy, potrafili czytać język gwiazd i odgadli, że narodziła się dusza mistrzowska; widzieli jego gwiazdę nad Jerozolimą.

2) A wśród magów kapłanów było trzech, którzy pragnęli zobaczyć mistrza nadchodzącego wieku; Wzięli kosztowne dary i pospieszyli na Zachód w poszukiwaniu nowo narodzonego króla, aby go uhonorować.

3) I wziął złoto, symbol szlachetności; inna mirra, symbol panowania i władzy; guma – tak wzięła drugą, symbol mądrości mędrca.

4) Kiedy magowie dotarli do Jerozolimy, ludzie byli zdumieni i zastanawiali się, kim są i dlaczego przybyli.

5) A kiedy zapytali, gdzie jest dziecko, które urodziło się jako król? sam tron Heroda zdawał się drzeć.

6) I Herod wysłał dworzanina, aby sprowadził magów na swój dwór.

7) A kiedy przybyli, zapytali ponownie: Gdzie jest nowonarodzony król? A potem powiedzieli: Jeszcze za Eufratem widzieliśmy, jak wschodzi jego gwiazda, i przybyliśmy, aby go uczcić.

8) A Herod zbladł ze strachu. Myślał, że może kapłani spiskują, aby przywrócić królestwo żydowskie, i tak powiedział w sobie, dowiem się więcej o tym dziecku, które urodziło się królem.

9) I tak powiedział magom kapłanom, aby pozostali trochę w mieście, a on opowie im wszystko o królu.

10) Zwołał na radę wszystkich żydowskich mistrzów prawa i zapytał: Co powiedzieli żydowscy prorocy o takiej osobie?

11) Żydowscy mistrzowie odpowiedzieli mu i powiedzieli: Prorocy dawno temu przepowiedzieli, że przyjdzie rządzić plemionami Izraela; że ten Mesjasz narodzi się w Betlejem.

12) Powiedzieli: „Prorok Micheasz napisał: O Betlejem Judeo, maleńkie miejsce wśród wzgórz judzkich, jednak z ciebie wyjdzie jeden, aby rządzić moim ludem, Izraelem; tak, ten, który żył w dawnych czasach, w bardzo starożytnych czasach.

13) Wtedy Herod ponownie wezwał magów kapłanów i powiedział im, co powiedzieli mistrzowie żydowskiego prawa, a następnie posłał ich w drogę do Betlejem.

14) Powiedział: Idź szukać, a jeśli znajdziesz dziecko, które urodziło się jako król, wróć i powiedz mi wszystko, abym mógł pójść i oddać mu cześć.

15) Magowie poszli w swoją stronę i znaleźli dziecko z Maryją w domu pasterza.

16) Czcił go; obdarzył go drogocennymi darami i dał mu złoto, gumę i mirrę.

17) Ci magowie kapłani potrafili czytać w sercach ludzi; odczytali niegodziwość serca Heroda i wiedzieli, że przysięgł zabić nowonarodzonego króla.

18) I tak opowiedzieli sekret rodzicom dziecka i kazali im uciekać poza zasięg krzywdy.

19) A potem kapłani udali się w drogę do domu; nie przeszli przez Jerozolimę.

20) I Józef wziął nocą Dzieciątka Jezus i jego Matkę i uciekł do ziemi egipskiej, gdzie mieszkali z Elihu i Salome w starożytnym Soanie.

Masakra Niewinnych

ROZDZIAŁ 6

Herod dowiaduje się o misji Jana. Dzieci z Betlejem zostają zmasakrowane z rozkazu Heroda. Elżbieta ucieka z Johnem. Ponieważ Zachariasz nie może powiedzieć, gdzie ukrywa się jego syn, zostaje zamordowany. Herod umiera.

TERAZ, gdy magowie kapłani nie powrócili, aby powiedzieć mu o dziecku, które urodziło się jako król, król Herod był wściekły.

2) A potem jego dworzanie powiedzieli mu o innym dziecku w Betlejem, urodzonym, by iść przed nim i przygotować lud na przyjęcie króla.

3) To coraz bardziej rozłościło króla; wezwał swoich strażników i kazał im udać się do Betlejem i zabić małego Jana, a także Jezusa, który urodził się jako król.

4) On powiedział: „Niech nie popełni się błędu i żebyś miał pewność, że zabijesz tych pretendentów do mojego tronu, zabij wszystkie dzieci płci męskiej w mieście, które nie mają jeszcze dwóch lat”.

5) Strażnicy wyszli i zrobili tak, jak im kazał Herod.

6) Elżbieta nie wiedziała, że Herod chciał zabić jej syna, a ona i Jan byli jeszcze w Betlejem; ale kiedy się dowiedziała, wzięła małego Jana i pospieszyła w góry.

7) Mordercy strażnicy byli blisko; napierali na nią mocno; ale potem poznała tajemne jaskinie na wszystkich wzgórzach i do jednej pobiegła i ukryła siebie i Johna, dopóki strażnicy nie zniknęli.

8) Ich okrutne zadanie zostało wykonane; strażnicy wrócili i opowiedzieli królowi historię.

9) Powiedzieli: Wiemy, że zabiliśmy małego króla; ale Jana jego zwiastuna, nie mogliśmy znaleźć.

10) Król był zły na swoich strażników, ponieważ nie udało im się zabić niemowlęcia Jana; Posłał ich do wieży w łańcuchach.

11) I inni strażnicy zostali wysłani do Zachariasza, ojca zwiastuna, kiedy służył w Miejscu Świętym, aby powiedzieć: Król żąda, abyś powiedział, gdzie jest twój syn.

12) Ale Zachariasz nie wiedział i odpowiedział: Jestem sługą Bożym, sługą w Miejscu Świętym; skąd mogłem wiedzieć, dokąd go zabrali?

13) A kiedy strażnicy powrócili i powiedzieli królowi, co powiedział Zachariasz, był wściekły i powiedział:

14) Moi strażnicy, wróćcie i powiedzcie temu przebiegłemu kapłanowi, że jest w moich rękach; że jeśli nie powie prawdy, nie ujawni miejsca ukrycia Jana, swojego syna, to umrze.

15) Strażnicy wrócili i powiedzieli kapłanowi, co powiedział król.

- 16) I Zachariasz powiedział: Mogę tylko oddać moje życie za prawdę; a jeśli król przeleje moją krew, Pan zbawi moją duszę.
- 17) Strażnicy ponownie wrócili i powiedzieli królowi, co powiedział Zachariasz.
- 18) Teraz Zachariasz stał przed ołtarzem w Miejscu Świętym zajęty modlitwą.
- 19) Zbliżył się strażnik i sztyletem go przebił; upadł i umarł przed zasłoną przybytku Pańskiego.
- 20) A kiedy nadeszła godzina pozdrowienia, bo Zachariasz codziennie błogosławił kapłanów, nie przyszedł.
- 21) I po długim oczekiwaniu kapłani udali się do Miejsca Świętego i znaleźli ciało zmarłego.
- 22) I był smutek, głęboki smutek w całym kraju.
- 23) Teraz Herod zasiadł na swoim tronie; wydawał się nie ruszać; przyszli jego dworzanie; król nie żył. Jego synowie królowali w jego miejsce.

Część 1/Sekcja III

Jezus z Nazaretu

SEKCJA III

(Rozdziały 7 – 12)

GIMEL

Edukacja Marii i Elżbiety w Zoan

ROZDZIAŁ 7

Archelaus panuje. Maria i Elżbieta z synami są w Zoan i są nauczani przez Elihu i Salome. Lekcja wprowadzająca Elihu. Opowiada transkrybenta.

W Jerozolimie rządził syn Heroda Archelaus. Był samolubnym, okrutnym królem; uśmiercał wszystkich, którzy go nie czcili.

- 2) Zwołał na radę wszystkich najmądrzejszych ludzi i zapytał o niemowlę pretendujące do jego tronu.
- 3) Rada stwierdziła, że Jan i Jezus nie żyją; wtedy był zadowolony.
- 4) Józef, Maria i ich syn byli w Egipcie w Soanie, a Jan z matką na Judejskich Wzgórzach.
- 5) Elihu i Salome wysłali posłańców w pośpiechu, aby znaleźć Elżbietę i Jana. Znaleźli ich i przywieźli do Zoan.
- 6) Maria i Elżbieta bardzo się dziwiły z powodu ich wyzwolenia.
- 7) Elihu powiedział: To nie jest dziwne; nie ma (przypadkowych) wydarzeń; prawo rządzi wszystkimi wydarzeniami.
- 8) Od dawnych czasów było postanowione, abyś był z nami i był nauczany w tej świętej szkole.
- 9) Elihu i Salome zabrali Marię i Elżbietę do pobliskiego świętego gaju, gdzie mieli zwyczaj nauczać.
- 10) Elihu rzekł do Marii i Elżbiety: Możecie się czcić po trzykroć błogosławieni, bo jesteście wybranymi matkami długo obiecanych synów,
- 11) Którzy są wyznaczeni do położenia w litej skale pewnego kamienia węgielnego, na którym będzie spoczywać świątynia doskonałego człowieka – świątynia, która nigdy nie zostanie zniszczona.
- 12) Mierzymy czas według epok cyklu, a bramę do każdej epoki uważamy za kamień milowy w podróży rasy (ludzkiej).
- 13) Wiek minął; brama do innego wieku otwiera się za dotknięciem czasu. To jest wiek przygotowania duszy, królestwa Emanuela, Boga w człowieku;
- 14) A ci, twoi synowie, będą pierwszymi, którzy ogłoszą nowinę i będą głosić ludziom ewangelię dobrej woli i pokoju na ziemi.
- 15) Potężne dzieło należy do nich; bo cielesni ludzie nie chcą światła, kochają ciemność, a kiedy światło świeci w ciemności, nie pojmują go.
- 16) Nazywamy tych synów Objawicielami Światła; ale muszą mieć światło, zanim będą mogli je ujawnić.
- 17) Musicie uczyć waszych synów i rozpalać ich dusze miłością i świętą gorliwością oraz uświadamiać im ich misję dla synów ludzkich.

- 18) Naucz ich, że Bóg i człowiek są jednym; ale że przez cielesne myśli, słowa i czyny człowiek oderwał się od Boga; poniżył się.
- 19) Naucz, że Święty Tchnienie uczyni ich jednością, przywracając harmonię i pokój;
- 20) Że nic nie może ich uczynić jednym, tylko Miłość; że Bóg tak umiłował świat, że przyodził swego syna w ciało, aby człowiek mógł to pojąć.
- 21) Jedynym Zbawicielem świata jest miłość, a Jezus, syn Maryi, przychodzi, aby zmanifestować tę miłość ludziom.
- 22) Otóż miłość nie może się zmanifestować, dopóki jej droga nie zostanie przygotowana i nic nie może rozerwać skał i sprowadzić wyniosłych wzgórz i wypełnić dolin, w ten sposób przygotować drogę, z wyjątkiem czystości.
- 23) Ale czystość w życiu, ludzie nie pojmują; i tak też musi przyjść w ciele.
- 24) A ty, Elżbieto, jesteś błogosławiona, ponieważ twój syn jest czystym ciałem i utoruje drogę miłości.
- 25) Ten wiek zrozumie niewiele z dzieł Czystości i Miłości; ale żadne słowo nie jest stracone, gdyż w Księdze Bożej Pamięci znajduje się zapis każdej myśli, słowa i czynu;
- 26) A kiedy świat będzie gotowy na przyjęcie, oto Bóg pošle posłańca, aby otworzył księgę i skopiował z jej świętych stron wszystkie orędzia Czystości i Miłości.
- 27) Wtedy każdy człowiek na ziemi przeczyta słowa życia w języku swojej ojczyzny, a ludzie zobaczą światło, będą chodzić w świetle i będą światłem.
- 28) I człowiek znów będzie w jedności z Bogiem.

ROZDZIAŁ 8

Lekcje Elihu. Jedność życia. Dwie jaźni. Diabeł. Miłość – zbawicielem ludzi. Dawid światła. Goliat ciemności.

PONOWNIE Elihu spotkał swoich uczniów w świętym gaju i powiedział:

- 2) Nikt nie żyje sam dla siebie; bo każda istota żywa jest przywiązana powrozami do każdej innej istoty żywej.
- 3) Błogosławieni czystego serca; bo będą kochać i nie będą żądać miłości w zamian.
- 4) Nie zrobią innym ludziom tego, czego nie chcieliby, aby im zrobili.
- 5) Są dwie jaźni; wyższe i niższe ja.
- 6) Wyższą jaźnią jest duch ludzki odziany w duszę, stworzony w postaci Boga.
- 7) Niższa jaźń, cielesna jaźń, ciało pragnień, jest odbiciem wyższej jaźni, zniekształconej przez mroczne etery ciała.
- 8) Niższe ja jest iluzją i przemianie; wyższe ja jest Bogiem w człowieku i nie przemianie.
- 9) Wyższe Ja jest ucieleśnieniem prawdy; niższe ja jest odwrócone w prawdzie, podobnie jak fałsz.
- 10) Wyższe Ja to sprawiedliwość, miłosierdzie, miłość i prawo; niższe ja jest tym, czym wyższe ja nie jest.
- 11) Niższe Ja rodzi nienawiść, oszczerstwa, lubieżność, morderstwa, kradzieże i wszystko, co szkodzi; wyższe Ja jest matką cnót i harmonii życia.

- 12) Niższe ja jest bogate w obietnice, ale ubogie w błogosławieństwo i pokój; daje przyjemność, radość i satysfakcjonujące zyski; ale daje niepokój, nędzę i śmierć.
- 13) Daje mężczyznom piękne dla oka i przyjemne w zapachu jabłka; ich rdzenie są pełne goryczy i żółci.
- 14) Gdybyś zapytał mnie, co mam studiować, powiedziałbym, twoje ja; a kiedy dobrze je przestudiowałeś, a potem spytałeś mnie, co dalej studiować, odpowiadałem, wasze ja.
- 15) Kto dobrze zna swoje niższe ja, zna iluzje świata, zna rzeczy, które przemijają; a kto zna swoje wyższe ja, zna Boga; dobrze zna rzeczy, które nie mogą przeminąć.
- 16) Po trzykroć błogosławiony jest człowiek, który uczynił sobie czystość i miłość; został wykupiony z niebezpieczeństw niższego ja i sam jest jego wyższym ja.
- 17) Ludzie szukają zbawienia od zła, które uważają za żywego potwora z podziemnego świata; i mają bogów, którzy są tylko demonami w przebraniu; wszechmocny, ale pełen zazdrości, nienawiści i pożądania;
- 18) Czyje łaski muszą być wykupione kosztowną ofiarą z owoców i życia ptaków, zwierząt i rodzaju ludzkiego.
- 19) A jednak ci bogowie nie mają uszu do słuchania, oczu do patrzenia, serca do współczucia ani mocy do zbawienia.
- 20) To zło jest mitem; ci bogowie są stworzeni z powietrza i odziani w cienie myśli.
- 21) Jedynym diabłem, od którego ludzie muszą być odkupieni, jest „ja”, niższe „ja”. Jeśli człowiek odnajdzie swojego diabła, musi zajrzeć do wnętrza; jego imię to ja.
- 22) Jeśli człowiek chciałby znaleźć swojego zbawiciela, musi zajrzeć do wnętrza; a kiedy demoniczna jaźń zostanie zdetronizowana, zbawiciel, Miłość, zostanie wyniesiony na tron mocy.
- 23) Dawid światłości to Czystość, która zabija silnego Goliata ciemności i sadza zbawiciela, Miłość, na tronie.

ROZDZIAŁ 9

Lekcje Salome. Mężczyzna i kobieta. Filozofia ludzkich nastrojów. Trójjedyny Bóg. Septonat. Bóg Tao.

SALOME dała lekcję dnia. Powiedziała: „Wszystkie czasy nie są takie same”. Dziś słowa człowieka mogą mieć największą moc; jutro kobieta uczy najlepiej.

- 2) We wszystkich drogach życia mężczyzna i kobieta powinni iść ramię w ramię; jedno bez drugiego jest tylko połową; każdy ma pracę do wykonania.
- 3) Ale wszystko uczy; każdy ma swój czas i sezon. Słońce i księżyc mają własne lekcje dla ludzi; ale każdy naucza w wyznaczonym czasie.
- 4) Lekcje słońca padają na ludzkie serca jak zwiędłe liście na strumieniu, jeśli są udzielane w porze księżyca; podobnie jak lekcje księżyca i wszystkich gwiazd.
- 5) Dzisiaj chodzi się w mroku, przygnębiony i uciśniony; jutro ten sam jest pełen radości.
- 6) Dzisiaj niebiosy wydają się pełne błogosławieństwa i nadziei; jutro nadzieja uciekła, a każdy plan i cel spełzły na niczym.
- 7) Dziś chce się przeklinać ten sam grunt, po którym stąpa; jutro jest pełen miłości i uwielbienia.

- 8) Dziś nienawidzi się, gardzi i zazdrości i jest zazdrosny o dziecko, które kocha; jutro wzniósł się ponad swoje cielesne ja i tchnie radością i dobrą wolą.
- 9) Tysiące razy ludzie zastanawiają się, dlaczego te wysokości i głębokości, te lekkie serca i te smutne, znajdują się w każdym życiu.
- 10) Nie wiedzą, że wszędzie są nauczyciele, z których każdy jest zajęty zadaniem wyznaczonym przez Boga i doprowadzaniem prawdy do ludzkich serc.
- 11) Ale to prawda i każdy otrzymuje lekcje, których potrzebuje.
- 12) A Maryja rzekła: Dziś jestem w wielkim wywyższeniu; moje myśli i całe moje życie wydają się wzniesione; dlaczego jestem tak natchniony?
- 13) Salome odpowiedziała: To jest dzień wyniesienia; dzień uwielbienia i uwielbienia; dzień, w którym w pewnej mierze możemy pojąć naszego Ojca-Boga.
- 14) Zatem przestudujmy Boga, Jedyne, Trzy, Siedmiu.
- 15) Zanim powstały światy, wszystkie rzeczy były jednym; tylko Duch, Uniwersalny Oddech.
- 16) I tchnął Duch, a to, co nie było widoczne, stało się Ogniem i Myślą Nieba, Bogiem-Ojcem, Bogiem-Matką.
- 17) A kiedy Ogień i Myśl Niebios tchnęły w jedno, narodził się ich syn, ich jedyny syn. Ten syn jest Miłością, którą ludzie nazwali Chrystusem.
- 18) Ludzie nazywają Myśl o niebie Świętym Oddechem.
- 19) A kiedy Trójjedyny Bóg tchnął, oto przed tronem stało siedem Duchów. To są Elohim, twórcze duchy wszechświata.
- 20) A to są ci, którzy powiedzieli: Uczyrmy człowieka; i na ich obraz stworzony został człowiek.
- 21) We wczesnych wiekach świata mieszkańcy Dalekiego Wschodu mówili, że Tao to nazwa Uniwersalnego Oddechu; w starożytnych księgach, które czytamy,
- 22) Żadna manifestująca forma nie ma Tao Wielkiego, a jednak stworzył i utrzymuje niebiosy i ziemię.
- 23) Żadna pasja nie ma naszego Tao Wielkiego, a jednak powoduje on wschody i zachody słońca, księżycy i wszystkich gwiazd.
- 24) Żadne imię nie ma Tao Wielkiego, a jednak sprawia, że wszystko rośnie; przynosi w porze zarówno czas siewu, jak i czas żniwa.
- 25) A Tao Wielki był Jednym; Jeden stał się Dwójką; Dwójka stała się Trójką, Trójka rozwinęła Siódmkę, która wypełniła wszechświat manifestacjami.
- 26) A Tao Great daje wszystkim zło i dobro, deszcz, rosę, słońce i kwiaty; ze swoich bogatych zapasów karmi je wszystkie.
- 27) I w tej samej starej księdze czytamy o człowieku: On ma ducha splecionego z Tao Wielkim; dusza, która żyje w siedmiu Oddechach Tao Wielkiego; ciało pragnień, które wyrasta z ziemi mięsnej.

28) Teraz duch kocha czyste, dobre, prawdziwe; ciało pragnień wychwala samolubne ja; dusza staje się polem bitwy między nimi.

29) Błogosławiony jest człowiek, którego duch triumfuje i którego niższe ja jest oczyszczone; którego dusza jest oczyszczona, stając się odpowiednią komnatą rady manifestacji Tao Wielkiego.

30) Tak zakończyła się lekcja Salome.

ROZDZIAŁ 10

Lekcje Elihu. Religia bramińska. Życie Abrama. Święte księgi żydowskie. Religia perska.

ELIHU nauczał; powiedział: W starożytności lud na Wschodzie był czcicielem Boga, Tego, którego nazywali Brahm.

2) Ich prawa były sprawiedliwe; żyli w pokoju; widzieli światło wewnątrz; szli drogami mądrości.

3) Ale pojawili się kapłani z celami cielesnymi, którzy zmienili prawa, aby pasowały do cielesnego umysłu; wiązał ciężkie brzemiona na biednych i gardził prawami; i tak Brahm został zepsuty.

4) Ale w ciemności tego wieku kilku wielkich mistrzów pozostało niewzruszonych; kochali imię Brahmy; były wielkimi światłami nawigacyjnymi przed światem.

5) I zachowali nienaruszoną mądrość ich świętego Brahmy i możesz przeczytać tę mądrość w ich świętych księgach.

6) A w Chaldei znany był Brahm. W Ur mieszkał pobożny Brahm imieniem Terah; jego syn był tak oddany wierze bramińskiej, że nazywano go A-Brahm; i został wydzielony, aby być ojcem rasy hebrajskiej.

7) Teraz Terach zabrał swoją żonę i synów oraz wszystkie swoje trzody i trzody do Charanu na Zachodzie; tutaj umarł Terach.

8) I Abram wziął trzody i trzody i wraz z krewnymi udał się dalej na zachód;

9) A kiedy dotarł do Oaks of Morah w kraju Kanaan, rozbił swoje namioty i tam zamieszkał.

10) Kraj ogarnął głód i Abram zabrał swoich krewnych, trzody i trzody i przybył do Egiptu, i na tych żyznych równinach Soan rozbił swój namiot i tutaj zamieszkał.

11) A ludzie nadal zaznaczają miejsce, w którym mieszkał Abram – po drugiej stronie równiny.

12) Pytasz, dlaczego Abram przybył do ziemi egipskiej? To jest kolebka wtajemniczonego; wszystkie tajne rzeczy należą do ziemi egipskiej; i dlatego przychodzą mistrzowie.

13) W Zoan Abram nauczał swojej wiedzy o gwiazdach, a w tamtej świętej świątyni nauczył się mądrości mędrców.

14) A kiedy wszystkie jego lekcje zostały wyuczone, zabrał swoich krewnych, swoje trzody i trzody i udał się z powrotem do Kanaanu, a na równinach Mamre rozbił swój namiot i tam mieszkał i tam umarł.

15) A zapisy jego życia i dzieł, jego synów i plemion Izraela są dobrze zachowane w żydowskich świętych księgach.

16) W Persji Brahman był znany i obawiano się go. Ludzie widzieli w nim Jedyne, bezprzyczynową Przyczynę wszystkiego, co jest, i był dla nich świętym, jak Tao dla mieszkańców Dalekiego Wschodu.

17) Ludzie żyli w pokoju, a sprawiedliwość rządziła.

- 18) Ale, jak w innych krajach, w Persji powstała księga nasyceni sobą i własnymi pragnieniami, którzy znieważali Siłę, Inteligencję i Miłość;
- 19) Religia zepsuła się, a ptaki, zwierzęta i pełzające istoty zostały oddzielone jako bogowie.
- 20) Z biegiem czasu przyszła w ciele dusza wysoka, którą ludzie nazywali Zaratustra.
- 21) Ujrzał bezprzyczynowego Ducha, wysokiego i wywyższonego; widział słabość wszystkich bogów wyznaczonych przez człowieka.
- 22) przemówił i cała Persja usłyszała; a gdy powiedział: Bóg jeden, jeden lud i jedna świątynia, upadły ołtarze bożków i Persja została odkupiona.
- 23) Ale ludzie muszą widzieć swoich Bogów ludzkimi oczami, a Zaratustra powiedział:
- 24) Największym z Duchów stojących w pobliżu tronu jest Ahura Mazda, który manifestuje się w blasku słońca.
- 25) I wszyscy ludzie widzieli Ahura Mazdę w słońcu, upadli i oddawali mu cześć w świątyniach słońca.
- 26) Persja jest magiczną krainą, w której mieszkają kapłani, którzy widzieli wschodzącą gwiazdę, aby zaznaczyć miejsce, w którym urodził się syn Marii i jako pierwsi powitali go jako Księcia Pokoju.
- 27) Nakazy i prawa Zaratustry są zachowane w Awestie, którą możesz czytać i tworzyć własne.
- 28) Ale musisz wiedzieć, że słowa są niczym, dopóki nie zostaną ożywione; dopóki zawarte w nich lekcje nie staną się częścią głowy i serca.
- 29) Teraz prawda jest jedna; ale nikt nie zna prawdy, dopóki nie jest prawdą. Jest to zapisane w starożytnej księdze.
- 30) Prawda jest zaczynową mocą Boga; może przemienić w siebie całe życie; a kiedy całe życie jest prawdą, wtedy człowiek jest prawdą.

ROZDZIAŁ 11

Lekcje Elihu. Buddyzm i przykazania Buddy. Tajemnice Egiptu.

PONOWNIE Elihu nauczał; powiedział: Indyjscy kapłani stali się skorumpowani; Brahm został zapomniany na ulicach; prawa człowieka zostały zdeptane w kurzu.

- 2) A potem przyszedł potężny mistrz, Budda oświecenia, który odwrócił się od bogactwa i wszelkich zaszczytów świata i odnalazł Ciszę w cichych gajach i jaskiniach; i został pobłogosławiony.
- 3) Głosił ewangelię wyższego życia i uczył człowieka, jak czcić człowieka.
- 4) Nie miał doktryny bogów do nauczania; po prostu znał człowieka, więc jego credo to sprawiedliwość, miłość i sprawiedliwość.
- 5) Przynajmniej dla Ciebie kilka z wielu pomocnych słów, które wypowiedział Budda:
- 6) Nienawiść to okrutne słowo. Jeśli ludzie nienawidzą, nie uważaj tego; i możesz obrócić nienawiść ludzi w miłość, miłosierdzie i dobrą wolę, a miłosierdzie jest tak wielkie jak wszystkie niebiosy.
- 7) I wystarczy dla wszystkich. Dobrym zniszcz zło; hojnymi uczynkami zawstydyź chciwość; z prawdą wyprostuj krzywe linie, które rysuje błąd, ponieważ błąd jest tylko prawdą zniekształconą, zbłąkaną.

- 8) A ból będzie podążał za tym, który mówi lub działa ze złymi myślami, podobnie jak koło za nogą ciągnącego wóz.
- 9) Jest większym człowiekiem, który zwycięża siebie, niż ten, który zabija tysiąc ludzi na wojnie.
- 10) Jest szlachetnym człowiekiem, który sam jest tym, kim według niego powinni być inni ludzie.
- 11) Wróć do tego, kto wyrządza ci krzywdę, twoją najczystsza miłość, a on przestanie czynić zło; albowiem miłość oczyści serce tego, kto jest umiłowany, tak samo prawdziwie, jak oczyści serce tego, kto kocha.
- 12) Słowa Buddy są zapisane w indyjskich świętych księgach; zwracajcie się do nich, gdyż są one częścią instrukcji Świętego Oddechu.
- 13) Ziemia egipska jest ziemią tajemnych rzeczy.
- 14) Tajemnice wieków leżą zamknięte w naszych świątyniach i naszym blasku.
- 15) Mistrzowie wszystkich czasów i klimatów przybywają tutaj, aby się uczyć; a kiedy twoi synowie dorosną, skończą wszystkie studia w szkołach egipskich.
- 16) Ale powiedziałem wystarczająco. Jutro o wschodzie słońca znów się spotykamy.

ROZDZIAŁ 12

Lekcje Salome. Modlitwa. Końcowe lekcje Elihu. Podsumowuje trzyletni tok studiów. Uczniowie wracają do swoich domów.

TERAZ, kiedy wzeszło poranne słońce, wszyscy mistrzowie i ich uczniowie byli w świętym gaju.

- 2) Salome jako pierwsza przemówiła; powiedziała: Oto słońce! Ukazuje moc Boga, który przemawia do nas poprzez słońce, księżyc i gwiazdy;
- 3) Przez góry, wzgórza i doliny; poprzez kwiat, roślinę i drzewo.
- 4) Bóg śpiewa dla nas przez ptaka, klawesyn i ludzki głos; przemawia do nas przez wiatr, deszcz i grzmot; dlaczego nie mielibyśmy kłaniać się i czcić u jego stóp?
- 5) Bóg przemawia do oddzielnych serc; i serca osobno muszą do niego przemawiać; i to jest modlitwa.
- 6) Nie jest modlitwą krzyczeć na Boga, stać, siedzieć, klękać i opowiadać Mu wszystko o grzechach ludzi.
- 7) Nie jest modlitwą mówić Świętemu, jaki jest wielki, jaki jest dobry, jak silny i jak współczujący.
- 8) Bóg nie jest człowiekiem, którego można wykupić przez chwałę człowieka.
- 9) Modlitwa jest gorącym pragnieniem, aby każdy sposób życia był lekki; aby każdy czyn był ukoronowany dobrem; aby każda żywa istota prosperowała dzięki naszej służbie.
- 10) Szlachetny czyn, pomocne słowo to modlitwa; żarliwą, skuteczną modlitwę.
- 11) Źródło modlitwy znajduje się w sercu; myślami, a nie słowami, serce wznosi się do Boga, gdzie jest pobłogosławione, więc módlmy się.
- 12) Modlili się, ale nie padło ani jedno słowo; ale w tej świętej Ciszy każde serce zostało pobłogosławione.

- 13) A potem przemówił Elihu. Powiedział do Maryi i Elżbiety: Nasze słowa zostały wypowiedziane; nie musisz tu dłużej czekać; nadeszło wezwanie; droga jest jasna, możesz wrócić do swojej ojczyzny.
- 14) Potężne dzieło jest wam dane do wykonania; będziesz kierować umysłami, które będą kierować światem.
- 15) Twoi synowie są oddzieleni, aby prowadzić ludzi do prawych myśli, słów i uczynków;
- 16) Aby ludzie poznali grzeszność grzechu; aby wyprowadzić ich z adoracji niższego ja i wszystkich złudnych rzeczy i uświadomić im jaźń, która żyje z Chrystusem w Bogu.
- 17) Przygotowując się do swojej pracy, twoi synowie muszą kroczyć wieloma ciernistymi ścieżkami.
- 18) Zaciekłe próby i pokusy, które spotkają, jak inni ludzie; ich ciężary nie będą lekkie, będą znużeni i omdleni.
- 19) I poznają głód i pragnienie; i bez powodu będą wyśmiewani, więzieni, biczowani.
- 20) Do wielu krajów pójdą i zasiądą u stóp wielu mistrzów, ponieważ muszą uczyć się jak inni ludzie.
- 21) Ale powiedzieliśmy wystarczająco. Błogosławieństwa Trzech i Siedmiu, którzy stoją przed tronem, z pewnością na zawsze spoczą na tobie.
- 22) W ten sposób zamknęły się lekcje Elihu i Salome. Trzy lata uczyli swoich uczniów w świętym gaju i gdyby wszystkie ich lekcje były zapisane w księdze, oto byłaby to potężna księga; tego, co powiedzieli, mamy sumę.
- 23) Maryja, Józef i Elżbieta z Jezusem i jego zwiastunem wyruszyli w drogę do domu. Nie poszli do Jerozolimy, gdyż rządził Archelaus.
- 24) Podróżowali nad Gorzkim Morzem, a kiedy dotarli do wzgórz Engedi, odpoczywali w domu Jozuego, bliskim krewnym; a tutaj mieszkają Elżbieta i Jan.
- 25) Ale Józef, Maria i ich syn poszli przez Jordan i po kilku dniach dotarli do swojego domu w Nazarecie.

Część 1/Sekcja IV

Jezus z Nazaretu

SEKCJA IV

(Rozdziały 13-15)

DALETH

Dzieciństwo i wczesna edukacja Johna, zwiastuna

ROZDZIAŁ 13

Elżbieta w Engedi. Uczy syna. Jan staje się uczniem Matheno, który objawia mu sens grzechu i prawo przebaczenia.

ELIZABETH została pobłogosławiona; spędzała czas z Janem i udzielała mu lekcji, których udzielili jej Elihu i Salome.

2) A Jan rozkoszował się dzikością swojego domu i lekcjami, których się nauczył.

3) Na wzgórzach było wiele jaskiń. W pobliżu znajdowała się jaskinia Dawida, w której mieszkał pustelnik z Engaddi.

4) Tym pustelnikiem był Matheno, kapłan Egiptu, mistrz ze świątyni Sakkara.

5) Kiedy Jan miał siedem lat, Matheno zabrał go na pustynię i zamieszkali w jaskini Dawida.

6) Matheno nauczał, a John był zachwycony tym, co powiedział mistrz, i dzień po dniu Matheno otwierał przed nim tajemnice życia.

7) Jan kochał pustynię; kochał swojego pana i jego prosty posiłek. Ich pożywieniem były owoce i orzechy, dziki miód i chleb chleba świętojańskiego.

8) Matheno był Izraelitą i uczęszczał na wszystkie żydowskie święta.

9) Kiedy Jan miał dziewięć lat, Matheno zabrał go na wielką ucztę do Jerozolimy.

10) Zły Archelaus został usunięty i wygnany do odległej krainy z powodu samolubstwa i okrucieństwa, a Jan się nie bał.

11) Jan był zachwycony wizytą w Jerozolimie. Matheno opowiedział mu wszystko o służbie dla Żydów; znaczenie ich ofiar i ich obrzędów.

12) Jan nie mógł zrozumieć, w jaki sposób grzech może zostać przebaczony przez zabijanie zwierząt i ptaków oraz palenie ich przed Panem.

13) Matheno powiedział: Bóg nieba i ziemi nie wymaga ofiary. Ten zwyczaj, z jego okrutnymi obrzędami, został zapożyczony od czcicieli bożków z innych krajów.

14) Żaden grzech nie został nigdy zmazany przez ofiarę ze zwierzęcia, ptaka lub człowieka.

15) Grzech to wpędzanie człowieka w torfowiska niegodziwości. Jeśli ktoś chciałby uciec od grzechu, musi zawrócić i znaleźć wyjście z mokradeł niegodziwości.

16) Wróć i oczyść swoje serca miłością i sprawiedliwością, a otrzymasz przebaczenie.

17) To jest ciężar poselstwa, które zwiastun przyniesie ludziom.

18) Czym jest przebaczenie? spytał Jan.

19) Matheno powiedział: To spłacanie długów. Człowiekowi, który krzywdzi drugiego człowieka, nigdy nie można wybaczyć, dopóki nie naprawi zła.

20) Wedy mówią, że nikt nie może naprawić zła oprócz tego, kto czyni zło.

21) Jan powiedział: Jeśli to prawda, gdzie jest moc przebaczenia, jeśli nie moc, która spoczywa w samym człowieku? Czy człowiek może sobie wybaczyć?

22) Matheno powiedział: Drzwi są szeroko uchylone; widzisz drogę powrotu człowieka do sprawiedliwości i przebaczenie jego grzechów.

ROZDZIAŁ 14

Lekcje Matheno. Doktryna prawa powszechnego. Moc człowieka do wybierania i osiągnięcia. Korzyści z antagonizmów. Starożytne święte księgi. Miejsce Jana i Jezusa w historii świata.

MATHENO i jego uczeń, Jan, rozmawiali o świętych księgach dawnych czasów i zawartych w nich złotych przykazaniach, a Jan wykrzyknął:

2) Te złote wskazówki są wzniosłe; po co nam inne święte księgi?

3) Matheno powiedział: Duchy Świętego sprawiają, że wszystko przychodzi i odchodzi we właściwym czasie.

4) Słońce ma swój własny czas do zachodu, księżyc wschodzi, przybywa i słabnie, gwiazdy przychodzą i odchodzą, deszcz spada, wiatry wiają;

5) Czasy siewu i nadchodzące czasy żniw; człowiek ma się narodzić i człowiek umrzeć.

6) Te potężne Duchy powodują narodziny narodów; kotyszą je w kotyskach, pielęgnują je do największej mocy, a kiedy ich zadania są skończone, owijają je w swoje wijące się prześcieradła i kładą w grobowcach.

7) W życiu narodu i w życiu człowieka jest wiele zdarzeń, które nie są przyjemne na czas; ale w końcu pojawia się prawda: cokolwiek nadejdzie, jest najlepsze.

8) Człowiek został stworzony do szlachetnej roli; ale nie mógł stać się wolnym człowiekiem, pełnym mądrości, prawdy i mocy,

9) Gdyby był otoczony żywopłotem, zamknięty w cieśninach, z których nie mógł przejść, byłby zabawką, zwykłą maszyną.

10) Twórcze duchy dały człowiekowi wolę; więc ma moc wyboru.

11) Może osiągać największe wyżyny lub zapadać się w najgłębsze głębiny; bo co chce zyskać, ma moc zdobycia.

12) Jeśli pragnie siły, ma moc, by ją zdobyć; ale musi pokonać opory, aby osiągnąć cel; w bezczynności nigdy nie zyskuje się siły.

13) Tak więc w wirze wielostronnych konfliktów człowiek znajduje się tam, gdzie musi dążyć do wyzwolenia się.

14) W każdym konflikcie człowiek zyskuje siłę; z każdym podbojem osiąga wyższe wyżyny. Z każdym dniem odnajduje nowe obowiązki i nowe troski.

15) Człowiek nie jest przenoszony przez niebezpieczne doły ani nie pomaga pokonać wrogów. On sam jest jego armią, jego mieczem i tarczą; i jest kapitanem swoich zastępów.

- 16) Święci po prostu oświetlają mu drogę. Człowiek nigdy nie został pozostawiony bez światła nawigacyjnego.
- 17) I zawsze miał w ręku zapaloną lampę, aby mógł zobaczyć niebezpieczne skały, mętne strumienie i zdradzieckie doły.
- 18) I tak osądzili Święci; kiedy ludzie potrzebowali dodatkowego światła, dusza mistrzowska przyszła na ziemię, aby dać światło.
- 19) Przed nadejściem dni wedyjskich świat miał wiele świętych ksiąg, które oświetlały drogę; a kiedy człowiek potrzebował większego światła, pojawiły się Wedy, Awesta i księgi Tao Wielkiego, aby wskazać drogę na wyższe wyżyny.
- 20) I we właściwym miejscu Biblia Hebrajska z jej Prawem, jej Prorokami i Psalmami pojawiła się dla oświecenia człowieka.
- 21) Ale minęły lata i ludzie potrzebują większego światła.
- 22) A teraz Gwiazda Dnia z wysoka zaczyna świecić; a Jezus jest postaćem ciała, który ukazuje to światło ludziom.
- 23) A ty, mój uczniu, zostałeś wyświęcony, by zwiastować nadchodzący dzień.
- 24) Ale musisz zachować tę czystość serca, którą teraz posiadasz; i musicie zapalić swoją lampę bezpośrednio z węgla, które płoną na ołtarzu Świętych.
- 25) A wtedy twoja lampa zostanie przemieniona w nieograniczony płomień, a ty będziesz żywą pochodnią, której światło będzie świecić wszędzie tam, gdzie przebywa człowiek.
- 26) Ale w wiekach, które jeszcze nadejdą, człowiek osiągnie wyższe wyżyny, a światła nadejdą jeszcze bardziej intensywne.
- 27) A potem, w końcu, potężna dusza mistrza przyjdzie na ziemię, aby oświetlić drogę do tronu doskonałego człowieka.

ROZDZIAŁ 15

Śmierć i pogrzeb Elżbiety. Lekcje Matheno. Ministerstwo śmierci. Misja Jana. Instytucja obrzędu chrztu. Matheno zabiera Jana do Egiptu i umieszcza go w świątyni w Sakarze, gdzie pozostaje przez osiemnaście lat.

KIEDY Jan miał dwanaście lat, zmarła jego matka, a sąsiedzi złożyli jej ciało w grobowcu wśród jej krewnych na cmentarzysku w Hebronie, w pobliżu grobu Zachariasza.

- 2) A Jan był głęboko zasmucony; płakał. Matheno powiedział: Nie jest dobrze płakać z powodu śmierci.
- 3) Śmierć nie jest wrogiem człowieka; jest to przyjaciel, który, gdy dzieło życia jest wykonane, po prostu przecina sznur, który łączy ludzką łódź z ziemią, aby mogła pływać po łagodniejszych morzach.
- 4) Żaden język nie może opisać wartości matki, a twoja była wypróbowana i prawdziwa. Ale nie została wezwana, dopóki jej zadania nie zostały wykonane.
- 5) Wezwania śmierci są zawsze dla najlepszych, ponieważ rozwiązujemy problemy zarówno tam, jak i tutaj; i na pewno znajdziesz się tam, gdzie najlepiej rozwiąże swoje problemy.
- 6) Tylko egoizm sprawia, że pragnie się ponownie przywołać na ziemię dusze zmarłe.

- 7) Następnie pozwól matce spoczywać w pokoju. Niech jej szlachetne życie będzie dla ciebie siłą i inspiracją.
- 8) Nadszedł kryzys w twoim życiu i musisz mieć jasną koncepcję pracy, do której jesteś powołany.
- 9) Mędrcy wieków nazywają cię zwiastunem. Prorocy patrzą na ciebie i mówią: On jest Eliaszem, który przyszedł ponownie.
- 10) Twoja misja jest tutaj zwiastunem; albowiem pójdziesz przed oblicze Mesjasza, aby utworzyć mu drogę i przygotować lud do przyjęcia swego króla.
- 11) Ta gotowość jest czystością serca; nikt prócz czystego serca nie może rozpoznać króla.
- 12) Aby nauczyć ludzi czystego serca, musisz sam być czystym sercem, słowem i uczynkiem.
- 13) W dzieciństwie złożono za ciebie ślub i zostałeś nazwany zwiastunem. Brzytwa nie dotknie twojej twarzy ani głowy, nie zakosztujesz wina ani ognistych napojów.
- 14) Mężczyźni potrzebują wzoru w swoim życiu; kochają podążać, a nie przewodzić.
- 15) Człowiek, który stoi na rogach ścieżek i wskazuje drogę, ale nie idzie, jest tylko wskaźnikiem; a klocek drewna może zrobić to samo.
- 16) Nauczyciel kroczy drogą; na każdym kawałku ziemi zostawia wyraźne ślady stóp, które wszyscy mogą zobaczyć i być pewni, że on, ich pan, poszedł w tę stronę.
- 17) Mężczyźni rozumieją życie wewnętrzne przez to, co widzą i robią. Przychodzą do Boga poprzez ceremonie i formy.
- 18) A zatem, gdy chcesz uświadomić ludziom, że grzechy są zmywane przez czystość w życiu, można wprowadzić symboliczny obrzęd.
- 19) W wodzie obmyj ciała ludzi, którzy odwracają się od grzechu i dążą do czystości życia.
- 20) Ten obrzęd oczyszczenia jest obrzędem przygotowawczym, a ci, którzy w ten sposób zostają oczyszczeni, tworzą Kościół Czystości.
- 21) I powiecie: Izraelici, słuchajcie; Reformować i pracować; stańcie się synami czystości, a będzie wam przebaczone!
- 22) Ten obrzęd oczyszczenia i ten kościół są jedynie symbolem oczyszczenia duszy przez czystość życia i królestwa duszy, które nie przychodzi z zewnątrz, ale jest kościołem wewnątrz.
- 23) Teraz możesz nigdy nie wskazywać drogi i mówić tłumom, aby robili to, czego nigdy nie zrobiłeś; ale musisz iść przed i pokazać drogę.
- 24) Masz nauczać, że mężczyźni muszą się myć; więc musisz poprowadzić drogę, twoje ciało musi zostać obmyte, co symbolizuje oczyszczenie duszy.
- 25) Jan powiedział: Po co mam czekać? Czy nie mogę od razu iść i się umyć?
- 26) Matheno powiedział: „Dobrze, a potem zeszli do brodu na Jordanie i na wschód od Jerycha, dokładnie tam, gdzie przeszły wojska Izraela, kiedy po raz pierwszy weszli do Kanaanu, zatrzymali się przez jakiś czas.
- 27) Matheno uczył zwiastuna i wyjaśnił mu wewnętrzne znaczenie obrzędu oczyszczenia oraz jak się umyć i jak umyć tłum.

28) A w rzece Jordan Jan został obmyty; potem wrócili na pustynię.

29) Teraz na wzgórzach Engedi praca Matheno została wykonana i on i Jan udali się do Egiptu. Nie spoczęli, dopóki nie dotarli do świątyni Sakara w dolinie Nilu.

30) Przez wiele lat Matheno był mistrzem w tej świątyni Bractwa, a kiedy opowiadał o życiu Jana i swojej misji wśród synów człowieczych, hierofant z radością przyjął zwiastun i został nazwany Bratem Nazirejczykiem.

31) Przez osiemnaście lat Jan żył i pracował w tych bramach świątyni; i tutaj pokonał siebie, stał się mistrzem umysłu i nauczył się obowiązków zwiastuna.

Część 1/Sekcja V

Jezus z Nazaretu

SEKCJA V

(Rozdziały 16 – 20)

ON

Dzieciństwo i wczesna edukacja Jezusa

ROZDZIAŁ 16

Dom Józefa. Maryja uczy syna. Siódme urodziny Jezusa. Jezus opowiada o swoim śnie; interpretacja jego babci. Jego prezent urodzinowy.

DOM Józefa znajdował się na Marmion Way w Nazarecie; tutaj Maryja uczyła swego syna lekcji Elihu i Salome.

2) A Jezus bardzo kochał hymny wedyjskie i Awestę; ale najbardziej lubił czytać Psalmy Dawida i cierpkie słowa Salomona.

3) Żydowskie księgi proroctwa były jego rozkoszą; a kiedy skończył siódmy rok życia, nie potrzebował ksiąg do czytania, gdyż utrwalił w pamięci każde słowo.

4) Joachim i jego żona, dziadkowie Dzieciątka Jezus, wydali ucztę na cześć dziecka, a wszyscy ich bliscy krewni byli gośćmi.

5) A Jezus stanął przed gośćmi i powiedział: Miałem sen, a we śnie stałem nad morzem, na piaszczystej plaży.

6) Fale na morzu były wysokie; na głębinach szalała burza.

7) Ktoś powyżej dał mi różdżkę. Wziąłem różdżkę i dotknąłem piasku, a każde ziarno piasku stało się żywą istotą; plaża była cała masa piękna i śpiewu.

8) Dotknąłem wód u moich stóp i zmieniły się w drzewa, kwiaty i śpiewające ptaki, a wszystko chwaliło Boga.

9) I ktoś przemówił, nie widziałem tego, który mówił, słyszałem głos, który mówił: Śmierci nie ma.

10) Babcia Anna kochała dziecko; położyła rękę na głowie Jezusa i powiedziała: Widziałam, jak stoisz nad morzem; Widziałem, jak dotykasz piasku i fal; Widziałem, jak zwracają się do żywych istot, a potem poznałem znaczenie snu.

11) Morze życia toczy się wysoko; burze są wielkie. Tłumy mężczyzn są beczynne, apatyczne, czekają jak martwy piasek na plaży.

12) Twoja różdżka jest prawdą. Tym dotykasz tłumy, a każdy człowiek staje się posłańcem świętego światła i życia.

13) Dotykasz fal na morzu życia; ich niepokoje ustają; same wiatry stają się pieśnią uwielbienia.

14) Śmierci nie ma, ponieważ różdżka prawdy może zmienić najsuchsze kości w żywe istoty, przynieść najpiękniejsze kwiaty ze stojących stawów i zamienić najbardziej nieharmonijne nuty w harmonię i pochwałę.

15) Joachim powiedział: Mój synu, dziś przechodzisz siódmy kamień milowy w swoim życiu, ponieważ masz siedem lat, a my damy ci na pamiątkę tego dnia to, czego pragniesz; wybierz to, co sprawi Ci największą przyjemność.

- 16) A Jezus powiedział: Nie chcę prezentu, bo jestem zadowolony. Gdybym mógł sprawić radość wielu dzieciom w tym dniu, byłbym bardzo zadowolony.
- 17) Otóż, w Nazarecie jest wielu głodnych chłopców i dziewcząt, którzy chętnie zjedzą z nami tę ucztę i podzielą się z nami przyjemnościami tego dnia.
- 18) Najbogatszym darem, jaki możesz mi dać, jest twoje pozwolenie, aby wyjść i znaleźć tych potrzebujących i przyprowadzić ich tutaj, aby mogli ucztować z nami.
- 19) Joachim powiedział: „W porządku; wyjdź i znajdź potrzebujących chłopców i dziewczynki i przyprowadź ich tutaj; przygotujemy wystarczająco dla wszystkich.
- 20) A Jezus nie czekał; on pobiegł; wchodził do każdej obskurnej chaty i chaty w mieście; nie zmarnował słów; wszędzie opowiadał o swojej misji.
- 21) W krótkim czasie stu trzystu szczęśliwych, obdartych chłopców i dziewcząt podążało za nim Marmion Way.
- 22) Goście ustąpili; sala bankietowa była wypełniona gośćmi Jezusa, a Jezus i jego matka pomagali służyć.
- 23) I było dość żywności dla wszystkich i wszyscy byli zadowoleni; tak więc prezent urodzinowy Jezusa był koroną sprawiedliwości.

ROZDZIAŁ 17

Jezus rozmawia z rabinem synagogi w Nazarecie. Krytykuje ciasnotę myśli żydowskiej.

TERAZ rabin Barachia z synagogi w Nazarecie był pomocnikiem Marii w nauczaniu jej syna.

- 2) Pewnego ranka po nabożeństwie w synagodze rabin powiedział do Jezusa siedzącego w milczącej myśli: Które jest największe z Dziesięciu Przykazań?
- 3) A Jezus powiedział: Nie widzę największego z Dziesięciu Przykazań. Widzę złoty sznur, który biegnie przez wszystkie Dziesięć Rozkazów, który szybko je wiąże i czyni jednym.
- 4) Ten sznur jest miłością i należy do każdego słowa wszystkich Dziesięciu Przykazań.
- 5) Jeśli ktoś jest pełen miłości, nie może nic innego, jak czcić Boga; bo Bóg jest miłością.
- 6) Jeśli ktoś jest pełen miłości, nie może zabijać; nie może fałszywie zeznawać; nie może pożądać; nie może nic innego, jak tylko czcić Boga i człowieka.
- 7) Jeśli ktoś jest pełen miłości, nie potrzebuje żadnych nakazów.
- 8) I rabin Barachia powiedział: Twoje słowa są przyprawione solą mądrości, która jest z góry. Kim jest nauczyciel, który otworzył ci tę prawdę?
- 9) A Jezus powiedział: Nie wiem, czy którykolwiek nauczyciel otworzył mi tę prawdę. Wydaje mi się, że prawda nigdy nie była zamknięta; że zawsze była otwarta, bo prawda jest jedna i jest wszędzie.
- 10) A jeśli otworzymy okna naszych umysłów, prawda wejdzie i zdomowi się; bo prawda może znaleźć drogę przez każdą szczelinę, każde okno, każde otwarte drzwi.
- 11) Rabin powiedział: Która ręka jest wystarczająco silna, aby otworzyć okna i drzwi umysłu, aby prawda mogła wejść?

- 12) A Jezus powiedział: Wydaje mi się, że miłość, złoty sznur, który łączy w jedno Dziesięć Przykazań, jest wystarczająco silny, aby otworzyć jakiegokolwiek ludzkie drzwi, aby prawda mogła wejść i sprawić, by serce zrozumiało.
- 13) Wieczorem Jezus i jego matka siedzieli sami, a Jezus powiedział:
- 14) Rabin wydaje się sądzić, że Bóg jest stronniczy w traktowaniu synów ludzkich; że Żydzi są faworyzowani i błogosławieni ponad wszystkich innych ludzi.
- 15) Nie rozumiem, jak Bóg może mieć swoich ulubieńców i być sprawiedliwym.
- 16) Czy Samarytanie, Grecy i Rzymianie nie są tak samo dziećmi Świętego jak Żydzi?
- 17) Myślę, że Żydzi zbudowali wokół siebie mur i nic nie widzą po jego drugiej stronie.
- 18) Nie wiedzą, że tam kwitną kwiaty; że czasy siewu i czasy żęcia należą do nikogo poza Żydami.
- 19) Z pewnością byłoby dobrze, gdybyśmy mogli przełamać te bariery, aby Żydzi mogli zobaczyć, że Bóg ma inne dzieci, które są tak samo błogosławione.
- 20) Chcę wyjechać z ziemi żydostwa i spotkać się z moimi krewnymi w innych krajach mojej Ojczyzny.

ROZDZIAŁ 18

Jezus na uczcie w Jerozolimie. Jest zasmucony okrucieństwem ofiar. Apeluje do Hillela, który mu współczuje. Pozostaje w świątyni przez rok.

Odbywało się wielkie święto żydowskie, a Józef, Maria i ich syn oraz wielu ich krewnych udali się do Jerozolimy. Dziecko miało dziesięć lat.

- 2) A Jezus patrzył, jak rzeźnicy zabijają baranki i ptaki i palą je na ołtarzu w imię Boga.
- 3) Jego czułe serce było wstrząśnięte tym pokazem okrucieństwa; zapytał służących kapłanów: Jaki jest cel tej rzezi zwierząt i ptaków? Dlaczego palisz ich ciała przed Panem?
- 4) Kapłan odpowiedział: To jest nasza ofiara za grzech. Bóg nakazał nam robić te rzeczy i powiedział, że w tych ofiarach wszystkie nasze grzechy są wymazane.
- 5) A Jezus powiedział: Czy będziesz tak uprzejmy, aby powiedzieć, kiedy Bóg ogłosił, że grzechy są zmażane przez jakąkolwiek ofiarę?
- 6) Czy Dawid nie powiedział, że Bóg nie wymaga ofiary za grzech? że grzechem jest samo stawiać przed obliczem całopalenia, jako ofiary za grzech? Czy Izajasz nie powiedział tego samego?
- 7) Kapłan odpowiedział: Moje dziecko jesteś poza sobą. Czy wiesz więcej o prawach Bożych niż wszyscy kapłani Izraela? To nie jest miejsce, w którym chłopcy mogą pokazywać swój dowcip.
- 8) Ale Jezus nie zważał na jego drwiny; udał się do Hillela, przewodniczącego Sanhedrynu, i powiedział mu:
- 9) Rabboni, chciałbym z tobą porozmawiać; Niepokoi mnie ta nabożeństwo święta paschalnego. Myślałem, że świątynia jest domem Boga, w którym mieszka miłość i dobroć.
- 10) Czy nie słyszysz beczenia tych jagniąt, błagania gołębi, które ludzie tam zabijają? Czy nie czujesz tego okropnego smrodu, który pochodzi z palonego mięsa?

- 11) Czy człowiek może być dobry i sprawiedliwy, a mimo to być przepełniony okrucieństwem?
- 12) Bóg, który upodobał sobie ofiarę, krew i płonące ciało, nie jest moim Bogiem-Ojcem.
- 13) Chcę znaleźć Boga miłości, a ty, mój mistrzu, jesteś mądry i na pewno możesz mi powiedzieć, gdzie znaleźć Boga miłości.
- 14) Ale Hillel nie mógł dać dziecku odpowiedzi. Jego serce było poruszone współczuciem. Wezwał do siebie dziecko; położył rękę na jego głowie i zapłakał.
- 15) Powiedział: Jest Bóg miłości, a ty pójdziesz ze mną; i ręka w rękę pójdziemy naprzód i znajdziemy Boga miłości.
- 16) A Jezus powiedział: Dlaczego musimy iść? Myślałem, że Bóg jest wszędzie. Czy nie możemy oczyścić naszych serc, wypędzić okrucieństwo i każdą niegodziwą myśl i stworzyć w sobie świątynię, w której może mieszkać Bóg miłości?
- 17) Mistrz wielkiego Sanhedrynu czuł się tak, jakby sam był dzieckiem, a przed nim stał Rabboni, mistrz wyższego prawa.
- 18) Powiedział w sobie: To dziecko jest z pewnością prorokiem posłanym od Boga.
- 19) Wtedy Hillel szukał rodziców dziecka i prosił, aby Jezus został z nimi i nauczył się przepisów prawa i wszystkich lekcji kapłanów świątynnych.
- 20) Jego rodzice wyrazili zgodę, a Jezus przebywał w świętej świątyni w Jerozolimie, a Hillel uczył go każdego dnia.
- 21) I każdego dnia mistrz nauczył się od Jezusa wielu lekcji wyższego życia.
- 22) Dziecko pozostało z Hillelem w świątyni przez rok, a potem wróciło do swojego domu w Nazarecie; i tam pracował z Józefem jako cieśla.

ROZDZIAŁ 19

Jezus w wieku dwunastu lat w świątyni. Spory z lekarzami prawa. Czyta z księgi proroctw. Na prośbę Hillela interpretuje proroctwa.

PONOWNIE trwała wielka uczta w Jerozolimie, a Józef, Maria i ich syn byli tam. Dziecko miało dwanaście lat.

- 2) A w Jerozolimie byli Żydzi i prozelici z wielu krajów.
- 3) A Jezus siedział wśród kapłanów i lekarzy w sali świątyni.
- 4) A Jezus otworzył księgę proroctwa i przeczytał:
- 5) Biada, biada Arielowi, miastu, w którym mieszkał Dawid! Rozmontuję Arielę, a ona będzie jęczeć i płakać:
- 6) I rozbiję obóz przeciwko niej na wrogich stanowiskach;
- 7) I sprowadzę ją na ziemię, a ona przemówi z ziemi; będzie mówić przytłumionym głosem, jak znajomy duch; tak, ona będzie tylko szeptać swoją mowę;
- 8) A nieliczni wrogowie, jak ziarnka prochu, napadną na nią nagle.
- 9) Pan Zastępów nawiedzi ją grzmotem, burzą i burzą; z trzęsieniem ziemi i pożerającymi płomieniami.

- 10) Oto wszyscy ci ludzie mnie opuścili. Przyciągają do mnie mową i swymi ustami oddają mi cześć; ich serca są daleko ode mnie; ich strach o mnie jest inspirowany przez człowieka.
- 11) I tchnę nieprzyjemny tchnienie na mój lud, Izraelu; mądrość ich mędrców zostanie utracona; nie znajdzie się zrozumienia ich roztropnych ludzi.
- 12) Mój lud stara się ukryć swoją radę przed Panem, aby ich czyny nie były widoczne. Chcą zakryć swoje uczynki ciemnością nocy i mówić: Kto nas teraz widzi? Kto nas teraz zna?
- 13) Biedni, głupi ludzie! Czy to, co zostało uczynione, powie o jego stwórcy: On jest niczym, ja sam siebie stworzyłem?
- 14) Albo czy garnek przemówi i powie temu, który zrobił garnek: Nie masz umiejętności; nie wiesz?
- 15) Ale to nie będzie trwało wiecznie; nadejdzie czas, kiedy Liban będzie urodzajnym polem, a urodzajne pola zamienią się w gaje.
- 16) A w tym dniu głusi usłyszą słowa Boga; niewidomi będą czytać Księgę Pamięci Bożej.
- 17) Cierpiący doznają ulgi i będą mieli obfitą radość; i każdy, kto potrzebuje, będzie zaopatrywany; i stanie się, że wszyscy głupcy będą mądrzy.
- 18) Ludzie powrócą i uświęcą Świętego, a w głębi serca będą Go czcić.
- 19) Kiedy Jezus to przeczytał, odłożył księgę i rzekł: Wy mistrzowie prawa, czy wyjaśnicie nam słowa proroka?
- 20) Teraz Hillel siedział wśród mistrzów prawa, stanął i powiedział: Być może nasz młody Rabboni, który przeczytał słowo, będzie tłumaczem.
- 21) A Jezus powiedział: Ariel proroka jest naszą własną Jerozolimą.
- 22) Przez samolubstwo i okrucieństwo lud ten stał się smrodem dla Boga.
- 23) Prorok widział te dni z daleka i o tych czasach pisał.
- 24) Nasi lekarze, prawnicy, księża i uczeni w Piśmie uciskają biednych, podczas gdy oni sami żyją w luksusie.
- 25) Ofiary i ofiary Izraela są obrzydliwością dla Boga. Jedyną ofiarą, jakiej wymaga Bóg, jest jaźń.
- 26) Z powodu tej niesprawiedliwości i okrucieństwa człowieka wobec człowieka, Święty mówił o tej wspólnocie:
- 27) Oto zwrócę się, tak, zwrócę się, zostanie ona zburzona i nie będzie jej więcej, dopóki nie przyjdzie ten, którego ma prawo, i dam mu to.
- 28) Na całym świecie istnieje jedno prawo, a kto je łamie, będzie cierpiał; bo Bóg jest sprawiedliwy.
- 29) I Izrael zabłądził daleko; nie brał pod uwagę sprawiedliwości ani praw człowieka, a Bóg żąda, aby Izrael zreformował się i powrócił na drogi świętości.
- 30) A jeśli nasz lud nie usłyszy głosu Boga, oto narody z daleka przyjdą i złupią Jerozolimę, zburzą naszą świątynię i zabiorą nasz lud do niewoli do obcych krajów.
- 31) Ale to nie będzie trwało wiecznie; chociaż są rozproszeni i wędrują tu i tam pośród narodów ziemi, jak owce, które nie mają przewodnika pasterza.
- 32) Nadejdzie czas, kiedy Bóg ponownie sprowadzi zniewolone zastępy; bo Izrael wróci i zamieszka w pokoju.

33) A po wielu latach nasza świątynia zostanie ponownie odbudowana, a ta, której Bóg uczci, ta, w której rozkoszuje się czystym sercem, przyjdzie i uwielbi dom Boży i będzie panował w sprawiedliwości.

34) Gdy Jezus to powiedział, odstał na bok, a cały lud był zdumiony i powiedział: „To jest z pewnością Chrystus”.

ROZDZIAŁ 20

Po uczcie. Podróż do domu. Zaginiony Jezus. Poszukiwanie go. Jego rodzice znajdują go w świątyni. Udaje się z nimi do Nazaretu. Symboliczne znaczenie narzędzi stolarskich.

Skończyło się wielkie święto paschy i chrześcijanie szli do swoich domów.

2) I byli w Samarii, a Maryja powiedziała: Gdzie jest mój syn? Nikt nie widział chłopca.

3) I Józef szukał wśród ich krewnych, którzy byli w drodze do Galilei; ale oni go nie widzieli.

4) Wtedy Józef, Maria i syn Zebedeusza wrócili i szukali w całej Jerozolimie, ale nie mogli go znaleźć.

5) A potem poszli na dziedzińce świątyni i zapytali strażników: Czy widzieliście Jezusa, jasnowłosego chłopca o ciemnoniebieskich oczach, w wieku dwunastu lat, o tych dziedzińcach?

6) Strażnicy odpowiedzieli: Tak, jest teraz w świątyni, dyskutując z doktorami prawa.

7) I weszli i znaleźli go, jak powiedzieli strażnicy.

8) A Maryja powiedziała: Dlaczego Jezu, dlaczego tak traktujesz swoich rodziców? Oto szukaliśmy dla ciebie dwóch dni. Obawialiśmy się, że dosięgła cię jakaś wielka krzywda.

9) A Jezus powiedział: Czy nie wiecie, że muszę zajmować się dziełem mojego Ojca?

10) Ale on odszedł i uściśnął rękę każdego doktora prawa i powiedział: ufam, że możemy się jeszcze spotkać.

11) A potem wyruszył z rodzicami w drogę do Nazaretu; a kiedy dotarli do ich domu, pracował z Józefem jako cieśla.

12) Pewnego dnia, gdy przynosił narzędzia do pracy, powiedział:

13) Te narzędzia przypominają mi te, z którymi mamy do czynienia w warsztacie umysłu, gdzie rzeczy powstają z myśli i gdzie budujemy charakter.

14) Używamy kwadratu, aby zmierzyć wszystkie nasze linie, wyprostować krzywe miejsca na drodze i zrobić kwadraty w rogach naszego zachowania.

15) Używamy kompasu, aby zakreślić kręgi wokół naszych namiętności i pragnień, aby utrzymać je w granicach prawości.

16) Za pomocą siekiery wycinamy sękate, bezużyteczne i niezgrabne części i czynimy postać symetryczną.

17) Używamy młotka, aby dotrzeć do prawdy i wbijamy ją, aż stanie się częścią każdej części.

18) Używamy płaszczyny do wygładzania szorstkich, nierównych powierzchni spoin, bloczków i desek, które budują świątynię dla prawdy.

19) Dłuto, linia, pion i piła mają swoje zastosowanie w warsztacie umysłu.

20) A potem ta drabina z trójcą stopni, wiarą, nadzieją i miłością; na nim wspinamy się do kopuły czystości życia.

21) A po dwunastostopniowej drabinie wspinamy się, aż dotrzemy do szczytu tego, na co życie poświęca się budowaniu – Świątyni Doskonałego Człowieka.

Część 1/Sekcja VI

Jezus z Nazaretu

SEKCJA VI

(Rozdziały 21 – 35)

VAU

Życie i dzieła Jezusa w Indiach

ROZDZIAŁ 21

Ravanna widzi Jezusa w świątyni i jest urzeczony. Hillel opowiada mu o chłopcu. Ravanna odnajduje Jezusa w Nazarecie i wydaje ucztę na jego cześć. Ravanna zostaje patronem Jezusa i zabiera go do Indii, aby studiował religię bramińską.

KRÓLEWSKI książę Indii, Ravanna z Orisy na południu, był na żydowskiej uczcie.

- 2) Ravanna był człowiekiem bogatym; był sprawiedliwy i wraz z grupą kapłanów bramińskich szukał mądrości na Zachodzie.
- 3) Kiedy Jezus stał wśród żydowskich kapłanów i czytał i mówił, Ravanna usłyszała i była zdumiona.
- 4) A kiedy zapytał, kim jest Jezus, skąd pochodzi i kim jest, wódz Hillel powiedział:
- 5) Nazywamy to dziecko Gwiazdą Dnia z wysoka, ponieważ przybyło, aby przynieść ludziom światło, światło życia; aby rozjaśnić drogę ludzi i odkupić swój lud, Izrael.
- 6) Hillel opowiedział Ravannie wszystko o dziecku; o prorocत्वach dotyczących go; o cudach nocy, kiedy się urodził; o wizycie księży magów;
- 7) O sposobie, w jaki był chroniony przed gniewem złych ludzi; o jego ucieczce do ziemi egipskiej i o tym, jak wraz z ojcem służył jako cieśla w Nazarecie.
- 8) Ravanna był oczarowany i proszony o poznanie drogi do Nazaretu, aby mógł pójść i czcić takiego jako syna Bożego.
- 9) I swoim wspaniałym pociągiem wyruszył w drogę i przybył do Nazaretu w Galilei.
- 10) Znalazł obiekt swoich poszukiwań zajmujący się budowaniem mieszkań dla synów człowieczych.
- 11) A kiedy po raz pierwszy ujrzał Jezusa, wspinał się po drabinie dwunastostopniowej i niósł w rękach kompas, kwadrat i siekiere.
- 12) Ravanna powiedział: Witajcie, ukochany synu nieba!
- 13) A w gospodzie Ravanna urządził ucztę dla wszystkich mieszkańców miasta; a Jezus i jego rodzice byli honorowymi gośćmi.
- 14) Przez pewne dni Ravanna była gościem w domu Józefa na Marmion Way; starał się poznać tajemnicę mądrości syna; ale to wszystko było dla niego zbyt wielkie.
- 15) A potem poprosił, aby mógł być patronem dziecka; może zabrać go na Wschód, gdzie mógłby nauczyć się mądrości Brahmsów.

- 16) A Jezus pragnął odejść, aby mógł się uczyć; a po wielu dniach jego rodzice wyrazili zgodę.
- 17) Następnie z dumnym sercem Ravanna ze swoim trenem rozpoczął podróż w kierunku wschodzącego słońca; a po wielu dniach przekroczyli Sind i dotarli do prowincji Orisa i pałacu księcia.
- 18) Kapłani bramińscy z radością powitali księcia w domu; życzliwie przyjęli żydowskiego chłopca.
- 19) A Jezus został przyjęty jako uczeń w świątyni Jagannath; i tutaj nauczyłem się Wed i praw maniakałnych.
- 20) Mistrzowie brahmińscy dziwili się jasnym koncepcjom dziecka i często byli zdumieni, gdy wyjaśniał im znaczenie praw.

ROZDZIAŁ 22

Przyjaźń Jezusa i Lamy. Jezus wyjaśnia Lamaasowi znaczenie prawdy, człowieka, mocy, zrozumienia, mądrości, zbawienia i wiary.

WŚRÓD kapłanów Jagannatha był ten, który kochał żydowskiego chłopca. Lamaas Bramas to imię, pod którym znany był kapłan.

- 2) Pewnego dnia, gdy Jezus i Lamaas szli samotnie po placu Jagannath, Lamaas powiedział: Mój żydowski mistrzu, co to jest prawda?
- 3) A Jezus powiedział: Prawda jest jedyną rzeczą, która się nie zmienia.
- 4) Na całym świecie są dwie rzeczy; jeden jest prawdą; drugim fałszem jest; a prawda jest tym, co jest, a fałszem tym, co się wydaje.
- 5) Prawda jest niczym i nie ma przyczyny, a jednak jest przyczyną wszystkiego.
- 6) Fałsz jest niczym, a jednak jest przejawem niczego.
- 7) Cokolwiek zostało stworzone, zostanie cofnięte; to, co się zaczyna, musi się skończyć.
- 8) Wszystkie rzeczy, które można zobaczyć ludzkimi oczami, są niczego przejawami, są niczym i dlatego muszą przeminać.
- 9) Rzeczy, które widzimy, są tylko pojawiającymi się odruchami, podczas gdy etery wibrują tak a tak, a kiedy zmieniają się warunki, znikają.
- 10) Oddech Święty jest prawdą; jest tym, co było, jest i zawsze będzie; nie może się zmienić ani przeminać.
- 11) Lamaas powiedział: Dobrze odpowiadasz; co to jest człowiek?
- 12) A Jezus powiedział: Człowiek jest dziwnie mieszaną prawdą i fałszem.
- 13) Człowiek jest Oddechem, który stał się ciałem; tak prawda i fałsz są w nim połączone; i walczą, i nic nie upada, a człowiek trwa jak prawda.
- 14) Ponownie Lamaas zapytał: Co powiesz o mocy?
- 15) A Jezus powiedział: To jest oczywiste; jest wynikiem siły; to tylko nic; to iluzja, nic więcej. Siła się nie zmienia, ale moc zmienia się wraz ze zmianą eterów.
- 16) Siła jest wolą Boga i jest wszechmocna, a moc jest manifestowaną wolą, kierowaną przez Oddech.

- 17) Jest siła w wiatrach, siła w falach, siła w uderzeniu pioruna, siła w ludzkim ramieniu, siła w oku.
- 18) Etery powodują, że te moce są, a myśl o Elohimie, aniele, człowieku lub innej myślącej rzeczy kieruje siłą; kiedy wykona swoją pracę, mocy już nie ma.
- 19) Ponownie Lamaas zapytał: O zrozumienie, co masz do powiedzenia?
- 20) A Jezus powiedział: To jest skała, na której człowiek się buduje; jest to gnoza czegoś i nicości, fałszu i prawdy.
- 21) Jest to wiedza niższego ja; wyczuwanie mocy samego człowieka.
- 22) Znowu Lamaas zapytał: Co masz do powiedzenia o mądrości?
- 23) A Jezus powiedział: To świadomość, że człowiek jest niczym; że Bóg i człowiek są jednym;
- 24) To nic nie jest niczym; ta moc jest tylko iluzją; że niebo, ziemia i piekło nie są na górze, wokół, na dole, ale wewnątrz; który w świetle czegokolwiek staje się niczym, a Bóg jest wszystkim.
- 25) Lamaas zapytał: Módlcie się, czym jest wiara?
- 26) A Jezus powiedział: Wiara jest gwarancją wszechmocy Boga i człowieka; pewność, że człowiek osiągnie boskie życie.
- 27) Zbawienie to drabina sięgająca od serca człowieka do serca Boga.
- 28) Ma trzy kroki; Wiara jest na pierwszym miejscu i być może to jest to, co człowiek myśli, że jest prawdą.
- 29) A wiara jest następna i to jest to, o czym człowiek wie, że jest prawdą.
- 30) Owoc jest ostatnim, a to jest sam człowiek, prawda.
- 31) Wiara jest zagubiona w wierze; w owocowaniu jest stracone; a człowiek zostaje zbawiony, kiedy osiągnął boskie życie; kiedy on i Bóg są jednym.

ROZDZIAŁ 23

Jezus i Lamowie wśród śudrów i wizjach. W Benares Jezus zostaje uczniem Udraki. Lekcje Udraki.

TERAZ Jezus ze swoim przyjacielem Lamaasem przemierzył wszystkie regiony Orisy i doliny Gangesu, szukając mądrości u śudrów, wizjasów i mistrzów.

- 2) Benares nad Gangesem było miastem bogatym w kulturę i naukę; tutaj dwaj rabbonowie przebywali wiele dni.
- 3) Jezus starał się nauczyć hinduskiej sztuki uzdrawiania i został uczniem Udraki, największego z hinduskich uzdrowicieli.
- 4) Udraka nauczał zastosowań wód, roślin i ziemi; ciepła i zimna; słońce i cień; światła i ciemności.
- 5) Powiedział: Prawa natury są prawami zdrowia, a ten, kto żyje zgodnie z tymi prawami, nigdy nie jest chory.
- 6) Przekroczenie tych praw jest grzechem, a kto grzeszy jest chory.
- 7) Ten, kto przestrzega praw, utrzymuje równowagę we wszystkich swoich częściach, a tym samym zapewnia prawdziwą harmonię; a harmonia to zdrowie, a niezgoda to choroba.

- 8) To, co wytwarza harmonię we wszystkich częściach człowieka, to medycyna, zapewniająca zdrowie.
- 9) Ciało jest klawesynem, a gdy jego struny są zbyt rozluźnione lub zbyt napięte, instrument jest rozstrojony, człowiek jest chory.
- 10) Teraz wszystko w naturze zostało stworzone, aby zaspokoić potrzeby człowieka; więc wszystko można znaleźć w arkanach medycznych.
- 11) A kiedy klawesyn człowieka jest rozstrojony, można szukać lekarstwa w rozległej przestrzeni natury; istnieje lekarstwo na każdą dolegliwość ciała.
- 12) Oczywiście wola człowieka jest najwyższym lekarstwem; i przez energiczne ćwiczenie woli człowiek napina akord, który jest rozluźniony, lub może rozluźnić ten, który jest zbyt napięty, i w ten sposób może się uzdrowić.
- 13) Kiedy człowiek dotarł do miejsca, w którym ma wiarę w Boga, w naturę i siebie, zna Słowo mocy; Jego słowo jest balsamem na każdą ranę, lekarstwem na wszystkie bolączki życia.
- 14) Uzdrowiciel to człowiek, który może inspirować wiarę. Język może przemawiać do ludzkich uszu, ale dusze docierają do dusz, które przemawiają do dusz.
- 15) Jest silnym człowiekiem, którego dusza jest wielka i który może wejść do dusz, wzbudzając nadzieję w tych, którzy nie mają nadziei i wiarę w tych, którzy nie wierzą w Boga, w naturę ani w człowieka.
- 16) Nie ma uniwersalnego balsamu dla tych, którzy kroczą zwykłymi ścieżkami życia.
- 17) Tysiące rzeczy wywołują niezgodę i przyprowadzają ludzi o chorobę; tysiąc rzeczy może nastroić klawesyn i uzdrowić ludzi.
- 18) To, co jest lekarstwem dla jednego, jest trucizną dla drugiego; więc jeden jest uzdrowiony przez to, co zabiłoby drugiego.
- 19) Ziele może uleczyć jednego; tyk wody może przywrócić drugi; górski wietrzyk może ożywić kogoś, kto wydaje się być pozbawiony wszelkiej pomocy;
- 20) Węgiel ognisty lub kawałek ziemi może uleczyć innego; i można umyć się w pewnych strumieniach lub sadzawkach i zostać uzdrowionym.
- 21) Cnota z ręki lub oddechu może uzdrowić tysiąc więcej; ale miłość jest królową. Myśl wzmocniona miłością jest wielkim, suwerennym balsamem Boga.
- 22) Ale wiele zerwanych akordów w życiu i niezgody, które tak dręczą duszę, są spowodowane przez złe duchy powietrza, których ludzie nie widzą; które prowadzą ludzi przez ignorancję do łamania praw natury i Boga.
- 23) Te moce działają jak demony i mówią; rozdierają człowieka; doprowadzają go do rozpacz.
- 24) Ale ten, kto jest uzdrowicielem, prawdziwy, jest panem duszy i może siłą woli kontrolować tych złych.
- 25) Niektóre duchy powietrza są duchami mistrzowskimi i są silne, zbyt silne dla samej ludzkiej mocy; ale człowiek ma pomocników w wyższych sferach, którzy mogą być natrętni, a oni pomogą wypędzić demony.
- 26) Z tego, co powiedział ten wielki lekarz, jest to suma. A Jezus skłonił głowę w uznaniu mądrości tej mistrzowskiej duszy i poszedł swoją drogą.

ROZDZIAŁ 24

Doktryna bramińska o kastach. Jezus odrzuca to i naucza równości ludzi. Kapłani są obrażeni i wypędzają go ze świątyni. Przebywa z śudrami i naucza ich.

CZTERY lata żydowski chłopiec mieszkał w świątyni Jagannath.

2) Pewnego dnia usiadł wśród kapłanów i rzekł do nich: Módlcie się, opowiedzcie mi wszystko o waszych poglądach na kasty; dlaczego mówisz, że wszyscy ludzie nie są równi w oczach Boga?

3) Mistrz ich praw stanął i powiedział: „Święty, którego nazywamy Brahmanem, stworzył ludzi do siebie, a ludzie nie powinni narzekać”.

4) W pierwszych dniach ludzkiego życia przemówił Brahm, a przed jego twarzą stanęło czterech mężczyzn.

5) Otóż, z ust Parabrahma wyszedł pierwszy człowiek; a on był biały, był jak sam Brahm; nazywano go braminem.

6) I był wysoki i wywyższony; przede wszystkim chce stać; nie potrzebował trudu.

7) I został nazwany kapłanem Brahmy, świętym, który działał dla Brahmy we wszystkich sprawach ziemi.

8) Drugi człowiek był czerwony i wyszedł z ręki Parabrahma; i nazywał się shatriya.

9) I został uczyniony królem, władcą i wojownikiem, którego najwyższym obowiązkiem była ochrona kapłana.

10) A z wewnętrznych części Parabrahma wyszedł trzeci człowiek; i nazywano go visya.

11) Był on człowiekiem żółtym, a jego zadaniem było uprawiać ziemię i hodować trzody i trzody.

12) A ze stóp Parabrahma wyszedł czwarty człowiek; i był czarny; i nazywano go śudrami, jednym z niskich stanów.

13) Śudrowie są sługami rodzaju ludzkiego; nie ma praw, których inni potrzebują szacunku; może nie słyszeć czytanych Wed, a spojrzenie w twarz kapłana lub króla oznacza dla niego śmierć, i tylko śmierć może go uwolnić ze stanu niewoli.

14) A Jezus powiedział: Zatem Parabrahm nie jest Bogiem sprawiedliwości i prawa; albowiem własną silną ręką wywyższył jednego, a drugiego poniżył.

15) I Jezus nie powiedział im więcej, ale patrząc w niebo powiedział:

16) Mój Ojciec-Bóg, który był, jest i zawsze będzie; który trzyma w twoich rękach szalę sprawiedliwości i prawa;

17) Który w bezmiarze miłości uczynił wszystkich ludzi równymi. Biały, czarny, żółty i czerwony mogą spojrzeć ci w twarz i powiedzieć: Ojciec nasz - Boże.

18) Ojciec rodzaju ludzkiego, wysławiam Twoje imię.

19) I wszyscy kapłani rozgniewali się słowami, które wypowiedział Jezus; rzucili się na niego, pojmali go i wyrządziliby mu krzywdę.

20) Ale wtedy Lamaas podniósł rękę i powiedział: Kapłani Brahmy, strzeżcie się! nie wiesz, co robisz; poczekaj, aż poznasz Boga, którego uwielbia ta młodzież.

21) Widziałem tego chłopca modlącego się, gdy otoczyło go światło ponad światłem słońca. Strzec się! jego Bóg może być potężniejszy niż Brahm.

22) Jeśli Jezus mówi prawdę, jeśli ma rację, nie możesz zmusić go do zaniechania; jeśli on się myli, a ty masz rację, jego słowa spełzną na niczym, bo słuszność to potęga, która w końcu zwycięży.

- 23) A potem kapłani powstrzymali się od wyrządzenia Jezusowi krzywdy; ale jeden przemówił i powiedział:
- 24) Czy w tym świętym miejscu ten lekkomyślny młodzieniec nie popełnił przemocy wobec Parabrahma? Prawo jest proste; mówi: Ten, kto znieważa imię Brahmy, umrze.
- 25) Lamaas błagał o życie Jezusa; a potem kapłani po prostu chwycili bicz ze sznurów i wypędzili go z tego miejsca.
- 26) A Jezus poszedł swoją drogą i znalazł schronienie u czarnych i żółtych ludzi, sług i rolników.
- 27) Im najpierw oznajmił ewangelię równości; powiedział im o Bractwie Człowieka, Ojcostwie Boga.
- 28) Zwykli ludzie słuchali go z zachwytem i nauczyli się modlić Ojczy nasz-Boże, który jesteś w niebie.

ROZDZIAŁ 25

Jezus naucza śrudów i rolników. Opowiada przypowieść o szlachcicu i jego niesprawiedliwych synach. Ujawnia możliwości wszystkich mężczyzn.

KIEDY Jezus ujrzał śrudów i rolników w takim tłumie zbliżających się, aby usłyszeć jego słowa, opowiedział im przypowieść; powiedział:

Przypowieść o szlachcicu i jego niesprawiedliwych synach

- 2) szlachcic posiadał wielki majątek; miał czterech synów i chciał, aby wszyscy stali się silni, stając i wykorzystując wszystkie posiadane talenty.
- 3) I tak dał każdemu część swojego wielkiego bogactwa i kazał im iść swoją drogą.
- 4) Najstarszy syn był pełen siebie; był ambitny, bystry i bystry.
- 5) Powiedział w sobie, że jestem najstarszym synem, a ci, moi bracia, muszą być sługami u moich stóp.
- 6) A potem wezwał swoich braci; a jednego uczynił marionetkowym królem; dał mu miecz i kazał mu bronić całego majątku.
- 7) Jednemu dał do użytku ziemie i płynące studnie, trzody i trzody, i nakazał mu uprawiać ziemię, doglądać trzody i trzody i przynosić mu najlepsze z jego zdobyczy.
- 8) A do drugiego powiedział: Ty jesteś najmłodszym synem; przydzielono szeroki majątek; nie masz udziału ani udziału w czymkolwiek, co jest.
- 9) Wziął łańcuch i przywiązał swego brata do nagiej skały na pustynnej równinie i rzekł do niego:
- 10) Urodziłeś się niewolnikiem; nie masz żadnych praw i musisz zadowolić się swoim losem, ponieważ nie ma dla ciebie uwolnienia, dopóki nie umrzesz i nie odejdziesz stąd.
- 11) Teraz, po pewnych latach, nadszedł dzień rozliczenia; szlachcic wezwał swoich synów, aby złożyli rachunki.
- 12) A kiedy dowiedział się, że jeden, jego najstarszy syn, zagarnął cały majątek i uczynił swoich braci niewolnikami,
- 13) Chwycił go, zdarł jego kapłańskie szaty i umieścił w celi więziennej, gdzie został zmuszony do pozostania, dopóki nie odpokutuje za wszystkie wyrządzone krzywdy.
- 14) A potem, jakby to były tylko zabawki, rzucił w powietrze tron i zbroję marionetkowego króla; złamał miecz i umieścił go w celi więziennej.

- 15) A potem zadzwonił do swojego syna rolnika i zapytał go, dlaczego nie uratował z kajdan swojego brata na pustynnych równinach.
- 16) A kiedy syn nie odpowiedział, ojciec wziął trzody i trzody, pola i płynące studnie,
- 17) I wysłał swojego syna rolnika, aby żył na piaskach pustyni, dopóki nie odpokutował za wszystkie krzywdy, które wyrządził.
- 18) A potem ojciec poszedł i znalazł swojego najmłodszego syna w okrutnych łańcuchach; własnymi rękami zerwał kajdany i kazał synowi iść w pokoju.
- 19) Teraz, kiedy wszyscy synowie spłacili swoje długi, przyszli ponownie i stanęli przed poprzeczką.
- 20) Wszyscy nauczyli się swoich lekcji, nauczyli się ich dobrze; a potem ojciec ponownie podzielił majątek.
- 21) Dał każdemu równy udział i nakazał im uznawać prawo słuszności i prawa oraz żyć w pokoju.

Koniec – przypowieść o szlachcicu i jego niesprawiedliwych synach

- 22) I jeden, śudra, przemówił i powiedział: Obyśmy my, którzy jesteśmy tylko niewolnikami, ściętymi jak zwierzęta, by zaspokoić kaprysy kapłanów – czy możemy mieć nadzieję, że ktoś przyjdzie nam zerwać kajdany i nas uwolnić?
- 23) A Jezus powiedział: Święty powiedział, że wszystkie jego dzieci będą wolne; a każda dusza jest dzieckiem Bożym.
- 24) Śudrowie będą wolni jako kapłani; rolnik będzie szedł ramię w ramię z królem; bo cały świat posiada braterstwo ludzi.
- 25) O ludzie, powstańcie! bądź świadomy swoich mocy, bo kto chce, nie musi pozostać niewolnikiem.
- 26) Po prostu żyj tak, jak chciałbyś, aby żył twój brat; rozwijaj się każdego dnia jak kwiat; bo ziemia jest twoja, a niebo jest twoje, i Bóg cię do siebie przyprowadzi.
- 27) I wszyscy ludzie krzyknęli: „Pokaż nam drogę, abyśmy jak kwiat mogli się rozłożyć i dojść do naszych własnych”.

ROZDZIAŁ 26

Jezus w Katakach. Samochód Jagannatha. Jezus objawia ludziom pustkę obrzędów bramińskich i widzi Boga w człowieku. Uczy ich boskiego prawa ofiary.

WE wszystkich miastach Orisy nauczał Jezus. Nauczał w Katakach nad brzegiem rzeki, a tysiące ludzi poszło za nim.

- 2) Pewnego dnia samochód Jagannatha był ciągnięty przez dziesiątki szalonych mężczyzn, a Jezus powiedział:
- 3) Oto przechodzi forma bez ducha; ciało bez duszy; świątynia bez ognia ołtarzowego.
- 4) Ten samochód Kryszny jest pustą rzeczą, ponieważ Kryszny tam nie ma.
- 5) Ten samochód jest tylko bożkiem ludu pijanego winem cielesnych rzeczy.
- 6) Bóg nie żyje w zgiełku języków; nie ma do niego drogi z żadnego sanktuarium bożków.
- 7) Miejsce spotkania Boga z człowiekiem znajduje się w sercu i mówi cichym, cichym głosem; a ten, kto słyszy, milczy.
- 8) I wszyscy ludzie mówili: Naucz nas poznawać Świętego, który przemawia w sercu, Boga cichego głosu.

- 9) A Jezus powiedział: „Świętego Oddechu nie można zobaczyć oczyma śmiertelników; ani ludzie nie mogą zobaczyć Duchów Świętych;
- 10) Ale na ich obraz stworzony został człowiek, a ten, kto patrzy w twarz człowieka, patrzy na obraz Boga, który przemawia wewnątrz.
- 11) A kiedy człowiek czci człowieka, czci Boga, a to, co człowiek czyni dla człowieka, czyni dla Boga.
- 12) I musisz pamiętać, że kiedy człowiek krzywdzi myślą, słowem lub czynem innego człowieka, czyni krzywdę Bogu.
- 13) Jeśli chcesz służyć Bogu, który przemawia w sercu, po prostu służ swoim bliskim krewnym i tym, którzy nie są spokrewnieni, obcym u twoich bram, wrogowi, który chce cię skrzywdzić;
- 14) Wspomagaj biednych i pomagaj słabym; nikomu krzywdy i nie pożądam tego, co nie jest twoje;
- 15) Wtedy twoim językiem przemówi Święty; i uśmiechnie się za łzami, rozpromieni radość na twarzy i napelni pokojem serca.
- 16) A wtedy ludzie pytali: Komu mamy przynosić dary? Gdzie złożymy ofiarę?
- 17) A Jezus powiedział: Nasz Ojciec-Bóg nie prosi o niepotrzebne marnowanie roślin, zboża, gołębi, jagnięciny.
- 18) To, co palisz na każdej świątyni, którą wyrzucasz. Żadne błogosławieństwo nie może towarzyszyć temu, kto zabiera jedzenie z głodnych ust, aby zostało zniszczone przez ogień.
- 19) Kiedy składasz ofiarę naszemu Bogu, po prostu weź swój dar zboża lub mięsa i połóż go na stole ubogich.
- 20) Z niego wzniesie się do nieba kadzidło, które powróci do ciebie z błogosławieństwem.
- 21) Zburz swoich idoli; oni cię nie słyszą; zamień wszystkie swoje ołtarze ofiarne w paliwo dla płomieni.
- 22) Uczynicie ludzkie serca swoimi ołtarzami i spalcie swoje ofiary ogniem miłości.
- 23) A cały lud był oczarowany i oddawał cześć Jezusowi jako Bogu; ale Jezus powiedział:
- 24) Jestem twoim bratem, po prostu przyszedłem pokazać drogę do Boga; nie będziesz czcił człowieka; chwalcie Boga, Świętego.

ROZDZIAŁ 27

Jezus uczestniczył w uczcie w Behar. Wygłasza rewolucyjne kazanie o równości ludzi. Opowiada przypowieść o złamanym ostrzachu.

Sława Jezusa jako nauczyciela rozprzestrzeniła się po całym kraju, a ludzie przybywali z bliska i z daleka, aby słuchać Jego słów prawdy.

- 2) W Behar, nad świętą rzeką Brahms, nauczał przez wiele dni.
- 3) A Ach, bogaty człowiek z Beharu, wydał ucztę na cześć swojego gościa i zaprosił wszystkich, aby przyszli.
- 4) I wielu przybyło; wśród nich złodzieje, rabusie i kurtyzany. A Jezus siedział z nimi i nauczał; ale ci, którzy poszli za nim, byli bardzo zasmuceni, ponieważ siedział ze złodziejami i kurtyzanami.
- 5) I znieważyli go; rzekli: Rabbonie, mistrzu mądrych, ten dzień będzie dla ciebie zły.

- 6) Rozejdą się wieści, że obcujesz z kurtyzanami i złodziejami, a ludzie będą cię unikać, tak jak unikają bolenia.
- 7) A Jezus im odpowiedział i powiedział: „Mistrz nigdy nie osłania się ze względu na reputację lub sławę”.
- 8) To są tylko bezwartościowe bombki dnia; wznoszą się i opadają jak puste butelki w strumieniu; są iluzjami i przemianą;
- 9) Są wskaźnikami tego, co myślą bezmyślni; są hałasem, który robią ludzie; a płytki ludzie oceniają zasługi po hałasie.
- 10) Bóg i wszyscy panowie osądzają ludzi według tego, kim są, a nie według tego, czym się wydają; nie ze względu na ich reputację i sławę.
- 11) Te kurtyzany i złodzieje są dziećmi mojego Ojca-Boga; ich dusze są tak samo cenne w jego oczach, jak wasze lub kapłanów bramińskich.
- 12) I wyliczają te same sumy życiowe, które wy, którzy szcycicie się swoim szacunkiem i wartością moralną, wypracowujecie.
- 13) A niektórzy z nich rozwiążali znacznie trudniejsze sumy niż wy, ludzie, którzy patrzycie na nie z pogardą.
- 14) Tak, są grzesznikami i wyznają swoją winę, podczas gdy ty jesteś winny, ale jesteś wystarczająco sprytny, aby mieć wypolerowany płaszcz, aby ukryć swoją winę.
- 15) Załóżmy, że wy, ludzie, którzy gardzicie tymi kurtyzanami, tymi pijakami i tymi złodziejami, którzy wiecie, że macie czyste serce i życie, że jesteście lepsi od nich, wystąpicie, aby ludzie wiedzieli, kim jesteście.
- 16) Grzech leży w pragnieniu, w pragnieniu, a nie w uczynku.
- 17) Pożądasz bogactwa innych ludzi; patrzysz na urocze formy i w głębi serca pożadasz ich.
- 18) Oszustwo, które praktykujesz każdego dnia i pragniesz złota, honoru i sławy, tylko dla siebie.
- 19) Mężczyzna, który pożąda, jest złodziejem, a ta, która pożąda, jest kurtyzaną. Wy, którzy nie jesteście żadnym z nich, mówcie.
- 20) Nikt się nie odezwał; oskarżyciele milczeli.
- 21) A Jezus powiedział: Dowód tego dnia jest przeciwko tym, którzy oskarżyli.
- 22) Czystego serca nie oskarżaj. Bezbożni w sercu, którzy chcą zakryć swoją winę świętym dymem pobożności, zawsze nienawidzą pijaka, złodzieja i kurtyzany.
- 23) Ta wstręt i ta pogarda to szyderstwo, bo gdyby można było zerwać lśniący płaszcz reputacji, można by znaleźć głośnego profesora, który rozkoszowałby się swoją żądzą, oszustwem i wieloma formami ukrytego grzechu.
- 24) Człowiek, który spędza swój czas na wrywaniu cudzych chwastów, nie może mieć czasu na wrywanie własnych, a wszystkie najwspanialsze kwiaty życia wkrótce zadławią się i umrą, i pozostanie tylko kąkol, osty, rzepy.

Przypowieść o złamanych ostrzach

- 25) A Jezus opowiedział przypowieść: rzekł: Oto rolnik miał wielkie pola dojrzałego zboża, a kiedy spojrzął, zobaczył, że źdźbła wielu łądek pszenicy były pogięte i połamane.
- 26) A kiedy wysłał swoich żniwiarzy, powiedział: Nie uratujemy źdźbeł pszenicy, które mają złamane źdźbła.

- 27) Idź naprzód i tnij i pal łodygi z połamanymi ostrzami.
- 28) I po wielu dniach poszedł zmierzyć swoje ziarno, ale nie mógł znaleźć ziarna.
- 29) A potem wezwał żniwiarzy i rzekł do nich: Gdzie jest moje ziarno?
- 30) Odpowiedzieli mu i rzekli: Uczyniliśmy według twego słowa; zebraliśmy i spaliliśmy łodygi z połamanymi ostrzami i nie zostało ani jednej łodygi do zanieśienia do stodoły.
- 31) A Jezus powiedział: Jeśli Bóg zbawia tylko tych, którzy nie mają złamanych ostrzy, którzy byli doskonali w Jego oczach, kto będzie zbawiony?

Koniec – przypowieść o złamanych ostrzach

- 32) A oskarżyciele zwiesili głowy ze wstydu; a Jezus poszedł swoją drogą.

ROZDZIAŁ 28

Udraka wydaje ucztę na cześć Jezusa. Jezus mówi o jedności Boga i braterstwie życia. Krytykuje kapłaństwo. Staje się gościem rolnika.

BENARES jest świętym miastem Brahμών, aw Benares nauczał Jezus; Udraka był jego gospodarzem.

- 2) Udraka wydał ucztę na cześć swojego gościa i było tam wielu wysoko urodzonych hinduskich kapłanów i skrybów.
- 3) A Jezus im rzekł: Z wielką radością mówię wam o życiu – o braterstwie życia.
- 4) Uniwersalny Bóg jest jeden, ale jest więcej niż jednym; wszystko jest Bogiem; wszystkie rzeczy są jednym.
- 5) Przez słodkie oddechy Boga całe życie jest związane w jedno; więc jeśli dotkniesz włókna żywej istoty, wysyłasz dreszcz z centrum do zewnętrznych granic życia.
- 6) A kiedy zmiażdżysz pod swoją stopą najpodlejszego robaka, potrząsasz tronem Boga i sprawiasz, że miecz prawego drży w pochwie.
- 7) Ptak śpiewa swoją pieśń dla ludzi, a ludzie wibrują zgodnie, aby pomóc mu śpiewać.
- 8) Mrówka buduje swój dom, pszczoła kryje grzebień, pająk tka swoją sieć, a kwiaty tchną im w słodkie perfumy ducha, który daje im siłę do trudu.
- 9) Otóż ludzie, ptaki, zwierzęta i pełzające istoty są bóstwami, które stały się ciałem; i jak ludzie śmią zabijać cokolwiek?
- 10) To okrucieństwo, które sprawia, że świat się kręci. Kiedy ludzie dowiedzieli się, że kiedy krzywdzą żywą istotę, krzywdzą siebie, z pewnością nie zabijają ani nie spowodują cierpienia czegoś, co Bóg stworzył.
- 11) Prawnik powiedział: Proszę Cię, Jezu, powiedz, kim jest ten Bóg, o którym mówisz; gdzie są jego kapłani, jego świątynie i jego sanktuaria?
- 12) A Jezus powiedział: Bóg, o którym mówię, jest wszędzie; nie można go otoczyć murami ani żadnymi granicami.
- 13) Wszyscy ludzie czczą Boga, Jedynego; ale wszyscy ludzie widzą go inaczej.
- 14) Ten uniwersalny Bóg to mądrość, wola i miłość.

- 15) Wszyscy ludzie nie widzą Trójjedynego Boga. Widzimy w nim Boga mocy; inny jako Bóg myśli; inny jako Bóg miłości.
- 16) Ideałem człowieka jest jego Bóg, a więc wraz z rozwojem człowieka. Bóg człowieka dzisiaj, jutro nie jest Bogiem.
- 17) Narody ziemi widzą Boga z różnych punktów widzenia, więc nie wydaje się on wszystkim tym samym.
- 18) Człowiek nazywa część Boga, którą widzi, i to jest dla niego wszystko z Boga; i każdy naród widzi część Boga i każdy naród ma imię dla Boga.
- 19) Wy bramini nazywacie go Parabrahm; w Egipcie jest Thot; a Zeus to jego imię w Grecji; Jehowa to jego hebrajskie imię; ale wszędzie jest On bezprzyczynową Przyczyną, pozbawionym korzeni Korzeniem, z którego wyrosły wszystkie rzeczy.
- 20) Kiedy ludzie boją się Boga i biorą go za wroga, ubierają innych ludzi w wymyślne szaty i nazywają ich kapłanami.
- 21) I nakażcie im powstrzymać gniew Boży modlitwami; a kiedy nie zdobędą Jego łaski swoimi modlitwami, aby wykupić go ofiarą ze zwierzęcia lub ptaka,
- 22) Kiedy człowiek widzi Boga jako jedność z nim, jako Boga Ojca, nie potrzebuje pośrednika ani kapłana, aby się wstawiać;
- 23) Podchodzi prosto do niego i mówi: Mój Ojczy-Boże! a potem kładzie swoją rękę w rękę Boga i wszystko jest w porządku.
- 24) A to jest Bóg. Każdy z was jest księdzem tylko dla siebie; a ofiary z krwi Bóg nie chce.
- 25) Po prostu oddaj swoje życie w służbie ofiarnej całemu życiu, a Bóg będzie zadowolony.
- 26) Kiedy Jezus to powiedział, stanął z boku; ludzie byli zdumieni, ale walczyli między sobą.
- 27) Niektórzy mówili: On jest natchniony przez Świętego Brahma; a inni mówili: On jest szalony; a inni mówili: Ma obsesję; mówi tak, jak mówią diabły.
- 28) Ale Jezus nie zwlekał. Wśród gości był jeden, rolnik, wielkoduszna dusza, poszukiwacz prawdy, który kochał słowa, które wypowiadał Jezus, a Jezus poszedł z nim i do jego domu.

ROZDZIAŁ 29

Ajainin, kapłan z Lahore, przybywa do Benares, aby zobaczyć Jezusa i przebywa w świątyni. Jezus odmawia zaproszenia do odwiedzenia świątyni. Ajainin odwiedza go w nocy w domu farmera i akceptuje jego filozofię.

WŚRÓD kapłanów świątyni Benaresa był jeden, gość, Ajainin z Lahore.

- 2) Przez kupców Ajainin usłyszał o żydowskim chłopcu, o jego mądrych słowach, przepasał się i wyruszył z Lahore, aby zobaczyć chłopca i usłyszeć, jak mówi.
- 3) Kapłani bramińscy nie przyjęli prawdy, którą przyniósł Jezus, i bardzo rozgniewało ich to, co powiedział na uczcie Udraki.
- 4) Ale oni nigdy nie widzieli chłopca i bardzo pragnęli go usłyszeć i zaprosili go do świątyni.
- 5) Ale Jezus rzekł do nich: Światło jest najbardziej obfite i świeci dla wszystkich; gdybyś zobaczył, jak światło przychodzi do światła.

- 6) Jeśli chcesz usłyszeć przesłanie, które Święty dał mi do przekazania ludziom, przyjdź do mnie.
- 7) Otóż, kiedy kapłanom powiedziano to, co powiedział Jezus, byli rozwścieczeni.
- 8) Ajainin nie podzielał ich gniewu i wysłał innego posłańca z kosztownymi darami do Jezusa w domu rolnika; wysłał tę wiadomość z prezentami:
- 9) Modlę się, mistrzu, wysłuchaj moich słów; Prawo bramińskie zabrania, aby jakkolwiek kapłan wchodził do domu kogoś z niskiego stanu; ale możesz przyjść do nas;
- 10) I jestem pewien, że ci księża chętnie usłyszą twoje przemówienie. Modlę się, abyś dziś przyszedł i zjadł z nami obiad.
- 11) A Jezus powiedział: Święty odnosi się do wszystkich ludzi jednakowo; mieszkanie mojego gospodarza wystarczy na każdą radę synów ludzkich.
- 12) Jeśli pycha cię trzyma z dala, nie jesteś godzien światła. Mój Ojciec-Bóg nie zważa na prawa człowieka.
- 13) Twoje prezenty zwracam; poznanie Pana nie można kupić za złoto ani drogocenne dary.
- 14) Te słowa Jezusa coraz bardziej rozżłościły kapłanów, którzy zaczęli spiskować i planować, jak wypędzić go z ziemi.
- 15) Ajainin nie połączył się z nimi w spisku i planie; opuścił świątynię w nocy i szukał domu, w którym mieszkał Jezus.
- 16) A Jezus powiedział: Nie ma nocy, w której świeci słońce; Nie mam tajnych wiadomości do przekazania; w świetle wszystkie tajemnice zostają ujawnione.
- 17) Ajainin powiedział: Przybyłem z dalekiego Lahore, abym mógł poznać tę starożytną mądrość i królestwo Świętego, o którym mówisz.
- 18) Gdzie jest królestwo? gdzie król? Kim są tematy? jakie są jego prawa?
- 19) A Jezus powiedział: To królestwo nie jest daleko, ale człowiek o śmiertelnych oczach nie może go zobaczyć; to jest w sercu.
- 20) Nie musisz szukać króla na ziemi, morzu lub niebie; nie ma go tam, a jednak jest wszędzie. On jest Chrystusem Bożym; jest uniwersalną miłością.
- 21) Brama tego królestwa nie jest wysoka, a kto do niej wejdzie, musi upaść na kolana. Nie jest szeroka i nikt nie może przynieść cielesnych tobołków.
- 22) Niższa jaźń musi zostać przemieniona w duchową jaźń; ciało musi być obmyte żywymi strumieniami czystości.
- 23) Ajainin zapytał: Czy mogę zostać poddanym tego króla?
- 24) A Jezus rzekł: Ty sam jesteś królem i możesz wejść przez bramę i być poddanym Króla królów.
- 25) Ale musisz odłożyć swoje kapłańskie szaty; musi przestać służyć Świętemu za złoto; musisz oddać swoje życie i wszystko, co masz, w dobrowolnej służbie synom ludzkim.
- 26) A Jezus nic więcej nie powiedział; Ajainin poszedł swoją drogą; i chociaż nie mógł pojąć prawdy, którą mówił Jezus, zobaczył to, czego nigdy wcześniej nie widział.
- 27) Sfera wiary, której nigdy nie badał; ale w jego sercu ziarna wiary i powszechnego braterstwa znalazły dobrą glebę.

28) I kiedy podróżował do swojego domu, wydawał się spać, aby przejść przez najciemniejszą noc, a kiedy się obudził, wzeszło Słońce Sprawiedliwości; znalazł króla.

29) Otóż, w Benares Jezus przebywał wiele dni i nauczał.

ROZDZIAŁ 30

Jezus otrzymuje wiadomość o śmierci swojego ojca. Pisze list do matki. Litera. Wysyła go w drogę przez kupca.

PEWNEGO dnia, gdy Jezus stał nad Gangesem zajęty swoją pracą, zbliżała się karawana powracająca z Zachodu.

2) A jeden, podchodząc do Jezusa, powiedział: Przychodzimy do was właśnie z waszej ojczyzny i przynosimy niemiłe wieści.

3) Twojego ojca już nie ma na ziemi; twoja matka smuci się; i nikt nie może jej pocieszyć. Zastanawia się, czy jeszcze żyjesz, czy nie; pragnie cię znowu zobaczyć.

4) A Jezus pochylił głowę w milczącej myśli; a potem napisał. Z tego, co napisał, jest to suma:

5) Moja matka, najszlachetniejsza z kobiet; Człowiek tylko z mojej ojczyzny przyniósł mi wiadomość, że ojciec nie jest już w ciele, a ty smucisz się i jesteś niepocieszony.

6) Moja matko, wszystko jest w porządku; jest dobry dla ojca i jest dobry dla ciebie.

7) Jego praca w tej ziemi została wykonana i jest wykonana szlachetnie.

8) We wszystkich dziedzinach życia ludzie nie mogą oskarżać go o oszustwo, nieuczciwość lub złe zamiary.

9) Tutaj w tej rundzie ukończył wiele ciężkich zadań i odszedł od tego miejsca przygotowany do rozwiązania problemów rundy duszy.

10) Nasz Ojciec-Bóg jest z nim tam, tak jak był z nim tutaj; i tam jego anioł strzeże jego śladów, aby nie zbłądził.

11) Dlaczego powinieneś płakać? Łzy nie mogą pokonać żalu. W żalu nie ma mocy, by naprawić złamane serce.

12) Płaszczyną smutku jest bezczynność; zajęta dusza nigdy nie może się smucić; nie ma czasu na smutek.

13) Kiedy smutek nadchodzi przez serce, po prostu zatrac się; zanurz się głęboko w służbie miłości, a smutek nie.

14) Wasza jest służba miłości, a cały świat woła o miłość.

15) Niech przeszłość odejdzie z przeszłością; powstań z trosk o rzeczy cielesne i oddaj swoje życie za tych, którzy żyją.

16) A jeśli stracisz życie służąc życiu, z pewnością znajdziesz w nim poranne słońce, wieczorną rosę, śpiew ptaków, kwiaty i gwiazdy nocy.

17) Już za chwilę rozwiążą się wasze problemy tej ziemi; a kiedy wszystkie twoje sumy zostaną rozliczone, z przyjemnością wkroczysz na szersze pola użyteczności, aby rozwiązać większe problemy duszy.

18) Staraj się więc być zadowolonym, a pewnego dnia przyjdę do ciebie i przyniosę ci bogatsze dary niż złoto czy drogie kamienie.

19) Jestem pewien, że John zadba o Ciebie, zaspokajając wszystkie Twoje potrzeby; i jestem z tobą przez całą drogę, Jehoszua.

20) I ręką kupca, idącego do Jerozolimy, wysłał ten list w jego stronę.

ROZDZIAŁ 31

Kapłani bramińscy są wściekli z powodu nauczania Jezusa i postanowienia, by wypędzić go z Indii. Lamaas wstawia się za nim. Kapłani zatrudniają mordercę, aby go zabił. Lamaas ostrzega go i ucieka do Nepalu.

SŁOWA i uczynki Jezusa wywołały niepokój w całym kraju.

2) Zwykli ludzie byli jego przyjaciółmi, wierzyli w niego i szli za nim w stringach.

3) Kapłani i władcy bali się go, samo jego imię budziło przerażenie w ich sercach.

4) Głosił braterstwo życia, sprawiedliwość równych praw, nauczał bezużyteczności kapłanów i obrzędów ofiarnych.

5) Potrzęsnał samym piaskiem, na którym stał system bramiński; sprawił, że bożki bramickie wydawały się tak małe, a ofiary tak najeżone grzechem, że zapomniano o świątyniach i kołach modlitwy.

6) Kapłani oświadczyli, że jeśli ten żydowski chłopiec zostanie dłużej na ziemi, nastąpi rewolucja; powstali zwykli ludzie, zabili kapłanów i zburzyli świątynie.

7) Wysłał więc wezwanie za granicę i przybyli kapłani ze wszystkich prowincji. Benares płonął gorliwością bramińską.

8) Lamowie ze świątyni Jagannatha, którzy dobrze znali wewnętrzne życie Jezusa, byli pośród nich i słyszeli narzekania kapłanów,

9) A on stanął i rzekł: Moi bracia kapłani, uważajcie, uważajcie na to, co czynicie; to jest dzień rekordów.

10) Świat patrzy; samo życie myśli bramińskiej jest teraz na próbie.

11) Jeśli jesteśmy ślepi na rozum; jeśli uprzedzenie jest dziś królem; jeśli uciekamy się do bestialskiej siły i farbujemy ręce krwią, która w oczach Brahmy może być niewinna i czysta,

12) Jego zemsta może spaść na nas; sama skała, na której stoimy, może pęknąć pod naszymi stopami; a nasze umiłowane kapłaństwo, nasze prawa i sanktuaria ulegną zniszczeniu.

13) Ale nie pozwolili mu więcej mówić. Rozwścieczeni kapłani podbiegli i pobili go, pluli na niego, nazwali go zdrajcą, wyrzucili krwawiącego na ulicę.

14) A potem zapanował zamęt; kapłani stali się motłochem; widok ludzkiej krwi prowadził do diabelskich czynów i wzywał do dalszych.

15) Władcy, bojąc się wojny, szukali Jezusa i zastali go spokojnie nauczającego na rynku.

16) Namawiali go do odejścia, aby mógł ocalić swoje życie; ale nie chciał iść.

17) A potem kapłani szukali przyczyny jego aresztowania; ale nie popełnił przestępstwa.

18) A potem preferowano fałszywe zarzuty; ale gdy żołnierze poszli zaprowadzić go na salę sądową, bali się, bo lud stanął w jego obronie.

19) Kapłani byli zdumieni i postanowili potajemnie odebrać mu życie.

20) Znaleźli człowieka, który był mordercą z zawodu i wysłał go nocą, aby zabił obiekt ich gniewu.

- 21) Lamaas usłyszał o ich spisku i planach i wysłał posłańca, aby ostrzec przyjaciela; i Jezus pośpiesznie odszedł.
- 22) Nocą opuścił Benares i z pośpiechem udał się na północ; i wszędzie rolnicy, kupcy i śdrowie pomagali mu w jego drodze.
- 23) I po wielu dniach dotarł do potężnych Himalajów i zamieszkał w mieście Kapivastu.
- 24) Kapłani Buddy otworzyli dla niego szeroko drzwi swojej świątyni.

ROZDZIAŁ 32

Jezus i Barata. Razem czytają święte księgi. Jezus sprzeciwia się buddyjskiej doktrynie ewolucji i ujawnia prawdziwe pochodzenie człowieka. Spotyka Vidyapati, który zostaje jego współpracownikiem.

WŚRÓD kapłanów buddyjskich był taki, który dostrzegł w słowach Jezusa wzniosłą mądrość. To był Barata Arabo.

- 2) Razem Jezus i Barata czytali żydowskie Psalmy i Proroków; przeczytaj Wedy, Awestę i mądrość Gautamy.
- 3) A kiedy czytali i rozmawiali o możliwościach człowieka, Barata powiedział:
- 4) Człowiek jest cudem wszechświata. Jest częścią wszystkiego, ponieważ był żywą istotą na każdej płaszczyźnie życia.
- 5) Był czas, kiedy człowieka nie było; i był trochę bezkształtnej substancji w formach czasu; a następnie protoplast.
- 6) Zgodnie z prawem uniwersalnym wszystkie rzeczy dążą w górę do stanu doskonałości. Protoplast wyewoluował, stając się robakiem, potem gadem, ptakiem i zwierzęciem, aż w końcu osiągnął formę człowieka.
- 7) Otóż, sam człowiek jest umysłem, a umysł jest tutaj, aby osiągnąć doskonałość poprzez doświadczenie; a umysł często manifestuje się w mięsistej formie i w formie najlepiej dostosowanej do jego rozwoju. Umysł może więc zmanifestować się jako robak, ptak, zwierzę lub człowiek.
- 8) Nadejdzie czas, kiedy wszystko w życiu rozwinię się do stanu doskonałego człowieka.
- 9) A kiedy człowiek osiągnie doskonałość, będzie ewoluował do wyższych form życia.
- 10) A Jezus powiedział, Barata Arabo, kto cię nauczył tego, że umysł, który jest człowiekiem, może objawiać się w ciele bestii, ptaka lub pełzającej istoty?
- 11) Barata powiedział: Od czasów, o których człowiek nie pamięta, nasi księża nam to powiedzieli, a więc wiemy.
- 12) A Jezus powiedział: Oświecony Arabo, czy jesteś mistrzem umysłu i nie wiesz, że człowiek nic nie wie, gdy mu się mówi?
- 13) Człowiek może wierzyć w to, co mówią inni; ale dlatego nigdy nie wie. Gdyby człowiek wiedział, sam musiałby być tym, co zna.
- 14) Czy pamiętasz, Arabo, kiedy byłeś małpą, ptakiem lub robakiem?
- 15) Otóż, jeśli nie masz lepszego dowodu swojej prośby niż to, że kapłani ci to powiedzieli, nie wiesz; po prostu zgadujesz.
- 16) Nie zwracaj więc uwagi na to, co powiedział ktoś; zapomnijmy o ciele i wejdźmy z umysłem do krainy rzeczy bezcielesnych; umysł nigdy nie zapomina.
- 17) I wstecz, przez wieki, mistrzowskie umysły mogą się prześledzić; i dzięki temu wiedzą.

- 18) Nigdy nie było czasu, gdy nie było człowieka.
- 19) To, co się zaczyna, będzie miało koniec. Gdyby nie było człowieka, nadejdzie czas, kiedy go nie będzie.
- 20) Z Bożej Księgi zapisów czytamy: Trójjedyny Bóg tchnął, a przed Jego obliczem stanęło siedem Duchów. (Hebrajczycy nazywają te siedem Duchów, Elohim.)
- 21) A to są ci, którzy w swojej bezgranicznej mocy stworzyli wszystko, co jest lub było.
- 22) Te Duchy Trójjedynego Boga poruszały się po twarzy bezkresnej przestrzeni, a siedem eterów było, a każdy eter miał swoją formę życia.
- 23) Te formy życia były jedynie myślami Boga, ubranymi w substancję ich planów eterycznych.
- 24) (Ludzie nazywają te plany eterowe planami protoplastów, ziemi, roślin, zwierząt, ludzi, aniołów i cherubinów.)
- 25) Te plany ze wszystkimi ich kłębiącymi się myślami o Bogu nigdy nie są widziane oczami człowieka w ciele; składają się z substancji zbyt subtelnych, by mogły je dostrzec cielesne oczy, a mimo to stanowią duszę rzeczy;
- 26) A oczyma duszy wszystkie stworzenia widzą te płaszczyzny eteryczne i wszystkie formy życia.
- 27) Ponieważ wszystkie formy życia na każdej płaszczyźnie są myślami o Bogu, wszystkie stworzenia myślą, a każde stworzenie posiada wolę i na miarę ma moc wyboru,
- 28) A w swoich rodzimych sferach wszystkie istoty otrzymują pożywienie z eterów ich sfer.
- 29) I tak było z każdą żywą istotą, aż wola stała się ospałą wola, a potem etery protoplastu, ziemi, rośliny, zwierzęcia, człowieka zaczęły bardzo powoli wibrować.
- 30) Wszystkie etery stały się gęstsze, a wszystkie stworzenia na tych płaszczyznach były odziane w grubsze szaty, szaty ciała, które ludzie widzą; iw ten sposób pojawił się ten grubszy manifest, który ludzie nazywają fizycznym.
- 31) I to się nazywa upadek człowieka; ale człowiek nie upadł sam, gdyż protoplast, ziemia, rośliny i zwierzęta były objęte upadkiem.
- 32) Aniołowie i cheruby nie upadli; ich wola była zawsze silna, więc utrzymywali etery swoich planów w harmonii z Bogiem.
- 33) Teraz, kiedy etery osiągnęły tempo atmosfery i wszystkie istoty na tych płaszczyznach muszą otrzymywać pożywienie z atmosfery, nadszedł konflikt; a potem to, co skończony człowiek nazwał przetrwaniem najlepszych, stało się prawem,
- 34) Silniejszy zjadał ciała słabszych przejawów; i tutaj powstało cielesne prawo ewolucji.
- 35) A teraz człowiek, w swoim całkowitym bezwstydzie, powala i zjada zwierzęta, bestia zjada roślinę, roślina kwitnie na ziemi, ziemia pochłania protoplast.
- 36) W tamtym królestwie duszy ta cielesna ewolucja nie jest znana, a wielkim dziełem mistrzowskich umysłów jest przywrócenie dziedzictwa człowieka, przywrócenie go do stanu, który utracił, kiedy znów będzie żył na eterach jego rodzimego samolotu.
- 37) Myśli Boga się nie zmieniają; przejawy życia na każdej płaszczyźnie rozwijają się w doskonałość swego rodzaju; a ponieważ myśli Boga nigdy nie mogą umrzeć, nie ma śmierci żadnej istoty z siedmiu eterów siedmiu Duchów Trójjedynego Boga.

38) I tak ziemia nigdy nie jest rośliną; Bestia, ptak lub pełzająca istota nigdy nie jest człowiekiem, a człowiek nie jest i nie może być bestią, ptakiem lub pełzającym stworzeniem.

39) Nadejdzie czas, kiedy wszystkie te siedem manifestów zostanie wchłonięte, a człowiek, zwierzę, roślina, ziemia i protoplast zostaną odkupieni.

40) Barata był zdumiony; mądrość żydowskiego mędrca była dla niego objawieniem.

41) Otóż, Vidyapati, najmądrzejszy z indyjskich mędrców, szef świątyni Kapivastu, usłyszał, jak Barata mówił do Jezusa o pochodzeniu człowieka i usłyszał odpowiedź hebrajskiego proroka i powiedział:

42) Kapłani Kapivastu, usłyszcie, jak mówię: Stoimy dziś na szczycie czasu. Sześć razy temu narodziła się dusza mistrza, która dała człowiekowi światło chwały, a teraz mistrz mędrca stoi tutaj w świątyni Kapivastu.

43) Ten hebrajski prorok jest wschodzącą gwiazdą mądrości, ubóstwioną. Przynosi nam poznanie tajemnych rzeczy Bożych; a cały świat usłyszysz jego słowa, będzie zważał na jego słowa i uwielbi Jego imię.

44) Wy kapłani świątyni Kapivastu, zostańcie! bądź cicho i słuchaj, kiedy mówi; jest Żywą Wyrocznią Boga.

45) I wszyscy kapłani dziękowali i wychwalali Buddę oświecenia.

ROZDZIAŁ 33

Jezus naucza zwykłych ludzi przy źródle. Mówi im, jak osiągnąć szczęście. Opowiada przypowieść o skalistym polu i ukrytym skarbie.

W cichej medytacji Jezus siedział obok płynącego źródła. Był to święty dzień i wielu ludzi z kasty sług przebywało w pobliżu tego miejsca.

2) A Jezus ujrzał na każdym czole, w każdej ręce ciężko zarysowane linie trudu. Na żadnej twarzy nie było radości. Nikt z całej grupy nie mógł myśleć o niczym innym, jak tylko o trudzie.

3) A Jezus przemówił do jednego i powiedział: Dlaczego wszyscy jesteście tacy smutni? Czy nie masz szczęścia w życiu?

4) Mężczyzna odpowiedział: Ledwie znamy znaczenie tego słowa. Trudzimy się, by żyć i nie mamy nadziei na nic innego, jak tylko na trud i błogosławimy dzień, w którym możemy zaprzestać naszej pracy i położyć nas na spoczynek w mieście umarłych Buddy.

5) A serce Jezusa zostało poruszone litością i miłością do tych biednych ludzi pracy i powiedział:

6) Trud nie powinien nikogo zasmucać; mężczyźni powinni być najszczęśliwsi, gdy się trudzą. Kiedy nadzieja i miłość wracają z trudu, wtedy całe życie jest wypełnione radością i pokojem, a to jest niebo. Czy nie wiesz, że takie niebo jest dla ciebie?

7) Mężczyzna odpowiedział: O niebie słyszeliśmy; ale potem jest tak daleko i musimy przeżyć tyle żyć, zanim dotrzemy do tego miejsca!

8) A Jezus powiedział: Mój bracie, człowieku, twoje myśli są błędne; twoje niebo nie jest daleko; i nie jest to miejsce metes i granic, nie jest to kraj, do którego można dotrzeć; to stan umysłu.

9) Bóg nigdy nie stworzył nieba dla człowieka; nigdy nie stworzył piekła; jesteśmy twórcami i tworzymy własne.

10) Teraz przestań szukać nieba na niebie; po prostu otwórzcie okna waszych serc, a niebo nadejdzie jak powódź światła i przyniesie bezgraniczną radość; wtedy trud nie będzie okrutnym zadaniem.

- 11) Ludzie byli zdumieni i zebrali się blisko, aby usłyszeć przemówienie tego dziwnego młodego mistrza.
- 12) błagając go, aby powiedział im więcej o Bogu-Ojcu; o niebie, które ludzie mogą stworzyć na ziemi; o bezgranicznej radości.

Przypowieść o skalistym polu i ukrytym skarbie

- 13) A Jezus opowiedział przypowieść; powiedział: Pewien człowiek posiadał pole; gleba była twarda i uboga.
- 14) Nieustanną pracą nie mógł zapewnić wystarczającej ilości pożywienia, aby uchronić rodzinę przed niedostatkiem.
- 15) Pewnego dnia górnik, który mógł widzieć pod ziemią, przechodząc po drodze, zobaczył tego biednego człowieka i jego nieurodzajne pole.
- 16) Wezwał znużonego pracującego i powiedział: Mój bracie, czy nie wiesz, że tuż pod powierzchnią twego jałowego pola leżą ukryte skarby bogate?
- 17) Orasz, siejesz i żniesz skąpo, a dzień po dniu depcesz po kopalni złota i drogocennych kamieni.
- 18) To bogactwo nie leży na powierzchni ziemi; ale jeśli odkopiesz skalistą glebę i zagłębisz się w głąb ziemi, nie będziesz już musiał uprawiać gleby na próżno.
- 19) Mężczyzna uwierzył. Górnik na pewno wie; powiedział, a znajdę skarby ukryte na moim polu.
- 20) A potem wykopał skalistą glebę, a głęboko w ziemi znalazł kopalnię złota.
- 21) A Jezus powiedział: Synowie człowieczy trudzą się ciężko na pustynnych równinach i palących piaskach i skalistych glebach; robią to, co robili ich ojcowie, nie marząc, że mogą zrobić coś innego.
- 22) Oto pan przychodzi i mówi im o ukrytym bogactwie; że pod kamienistą glebą rzeczy cielesnych kryją się skarby, których żaden człowiek nie może zliczyć;
- 23) Że w sercu obfitują najbogatsze klejnoty; aby kto chce, otworzył drzwi i znalazł ich wszystkich.

Koniec – przypowieść o skalistym polu i ukrytym skarbie

- 24) A potem ludzie powiedzieli: Daj nam poznać drogę, abysmy mogli znaleźć bogactwo, które leży w sercu.
- 25) A Jezus otworzył drogę; robotnicy widzieli inną stronę życia i trud stał się radością.

ROZDZIAŁ 34

Jubileusz w Kapivastu. Jezus naucza na placu i ludzie są zdumieni. Opowiada przypowieść o zaniedbanej winnicy i zaprawiaczu winorośli. Jego słowa oburzają kapłanów.

To była uroczysta gala w świętym Kapivastu; tłum buddyjskich wyznawców spotkał się, by świętować Jubileusz.

- 2) Byli tam kapłani i mistrzowie ze wszystkich części Indii; uczyli; ale upiększali niewiele prawdy wieloma słowami.
- 3) A Jezus wszedł na starożytny plac i nauczał; mówił o Bogu Ojcu-Matce; opowiadał o braterstwie życia.
- 4) Kapłani i wszyscy ludzie byli zdumieni jego słowami i powiedzieli: Czy to nie jest Budda ponownie w ciele? Nikt inny nie mógł mówić z taką prostotą i mocą.

Przypowieść o zaniedbanej winnicy i winiarni

- 5) A Jezus opowiedział przypowieść; powiedział: Winnica była cała zaniedbana; winorośl była wysoka, liście i gałęzie rosły świetnie.
- 6) Liście były szerokie i zasłaniały winorośle przed słońcem; winogrona były kwaśne, nieliczne i małe.
- 7) Przyszedł sekator; ostrym nożem odciął każdą gałązkę i nie pozostał ani jeden liść; tylko korzeń i łodyga, i nic więcej.
- 8) Zapracowani sąsiedzi przyszli jednomyślnie i zdumieli się, i rzekli do tego, który przycinał: „Głupi człowieku! winnica jest splądrowana.
- 9) Takie spustoszenie! Nie pozostało żadne piękno, a kiedy nadejdzie czas żniwa, zebrani nie znajdą owoców.
- 10) Sekator powiedział: Zadówólcie się tym, co myślicie i przyjdźcie ponownie w czasie żniw i zobaczcie.
- 11) A kiedy nadszedł czas żniw, zajęci sąsiedzi przybyli ponownie; byli zaskoczeni.
- 12) Nagie łodygi wypuściły gałązki i liście, a ciężkie kiście pysznych winogron ważyły każdą gałązkę do ziemi.
- 13) Zbieracze radowali się, gdy dzień po dniu nieśli obfite owoce do prasy.
- 14) Oto winnica Pana! ziemia jest pokryta ludzkimi winoroślami.
- 15) Wspaniałe formy i obrzędy ludzi są gałęziami, a ich słowa liśćmi; a te stały się tak wielkie, że światło słoneczne nie może już dotrzeć do serca; nie ma owoców.
- 16) Oto przychodzi sekator i obosiecznym nożem odcina gałązki i liście słów,
- 17) I nie pozostaje nic poza obnażonymi łodygami ludzkiego życia.
- 18) Kapłani i ci z pompatycznego pokazu, napominają sekatora i zatrzymają go w jego pracy.
- 19) Nie widzą piękna w łodygach ludzkiego życia: żadnych obietnic owoców.
- 20) Nadejdzie czas żniw i ci, którzy pogardzali sekatorem, znów będą patrzeć i być zdumieni, bo ujrzą ludzkie łodygi, które wydawały się tak martwe, pochylając się nisko z cennymi owocami.
- 21) I usłyszą radość żniwiarzy, ponieważ żniwa są tak wielkie.

Koniec – przypowieść o zaniedbanej winnicy i winiarni

- 22) Kapłani nie byli zbyt zadowoleni ze słów Jezusa; ale nie skarcili go; bali się tłumu.

ROZDZIAŁ 35

Jezus i Vidyapati rozważają potrzeby nadchodzącej epoki świata.

INDYJSKI mędrzec i Jezus często spotykali się i rozmawiali o potrzebach narodów i ludzi; o świętych doktrynach, formach i obrzędach najlepiej dostosowanych do nadchodzącego wieku.

- 2) Pewnego dnia siedzieli razem na górskiej przełęczy, a Jezus powiedział: „Nadchodzący wiek z pewnością nie będzie wymagał kapłanów, świętyń i ofiary życia”.
- 3) Nie ma mocy w ofierze ze zwierzęcia lub ptaka, aby pomóc człowiekowi w świętym życiu.
- 4) A Vidyapati powiedział: Wszystkie formy i obrzędy są symbolami rzeczy, które ludzie muszą robić w świątyni duszy.

- 5) Święty wymaga, aby człowiek oddał swoje życie w dobrowolnej ofierze za ludzi, a wszystkie tak zwane ofiary na ołtarzach i w sanktuariach, które były składane od zarania dziejów, miały na celu nauczenie człowieka, jak poświęcić się, aby zbawić swojego brata facet; bo człowiek nigdy nie może się ocalić, chyba że straci życie, ratując innych ludzi.
- 6) Doskonały wiek nie będzie wymagał form, obrzędów i ofiar cielesnych. Nadchodzący wiek nie jest wiekiem idealnym, a ludzie będą wzywać do lekcji poglądowych i symbolicznych rytuałów.
- 7) A w wielkiej religii, którą wprowadzisz ludziom, wymagane będą pewne proste obrzędy obmycia i upamiętnienia; ale okrutna ofiara ze zwierząt i ptaków, których bogowie nie wymagają.
- 8) A Jezus powiedział: Nasz Bóg musi brzydzić się błyskotliwym przedstawieniem kapłanów i rzeczy kapłańskich.
- 9) Kiedy ludzie przywdziewają szykowne szaty, aby wskazać, że są sługami bogów i chodzą dumnie jak krzykliwe ptaki, które ludzie podziwiają, z powodu pobożności lub czegośkolwiek innego, Święty z pewnością musi odwrócić się z czystym obrzydzeniem.
- 10) Wszyscy ludzie są jednakowi sługami naszego Boga Ojca, są królami i kapłanami.
- 11) Czy nadchodzący wiek nie będzie wymagał całkowitego zniszczenia kasty kapłańskiej, jak również każdej innej kasty i nierówności wśród synów ludzkich?
- 12) A Vidyapati powiedział: Nadchodzący wiek nie jest wiekiem życia duchowego i ludzie będą dumni z noszenia szat kapłańskich i intonowania pobożnych pieśni, by reklamować się jako święci.
- 13) Proste obrzędy, które wprowadzisz, będą wystawiane przez tych, którzy za tobą podążają, aż święta posługa wieku znacznie przyćmi wspaniałością kapłańską posługę wieku bramickiego.
- 14) To jest problem, który mężczyźni muszą rozwiązać.
- 15) Nadejdzie idealny wiek, kiedy każdy człowiek będzie kapłanem, a ludzie nie będą przyodziać się w specjalne stroje, by ogłaszać swoją pobożność.

Część 1/Sekcja VII

Jezus z Nazaretu

SEKCJA VII

(Rozdziały 36 – 37)

ZAIN

Życie i dzieła Jezusa w Tybecie i zachodnich Indiach

ROZDZIAŁ 36

Jezus w Lassie. Spotyka Meng-tse, który pomaga mu w czytaniu starożytnych rękopisów. Jedzie do Ladakhu. Uzdrawia dziecko. Opowiada przypowieść o synu króla.

W Lassa z Tybetu znajdowała się świątynia mistrza, bogata w rękopisy starożytnych tradycji.

2) Indyjski mędrzec przeczytał te rękopisy i wyjawiał Jezusowi wiele zawartych w nich tajemnych lekcji; ale Jezus chciał je sam przeczytać.

3) Meng-tse, największy mędrzec całego Dalekiego Wschodu, był w tej świątyni Tybetu.

4) Droga przez wyżyny Emodus była trudna; ale Jezus wyruszył w swoją drogę, a Vidyapati posłał z nim zaufanego przewodnika.

5) A Vidyapati wysłał wiadomość do Meng-tse, w której opowiedział o hebrajskim mędrцу i powitał go przez kapłanów świątyni.

6) Teraz, po wielu dniach i wielkich niebezpieczeństwach, przewodnik i Jezus dotarli do świątyni Lassy w Tybecie.

7) A Meng-tse otworzył szeroko drzwi świątyni i wszyscy kapłani i mistrzowie powitali hebrajskiego mędrca.

8) A Jezus miał dostęp do wszystkich świętych rękopisów i z pomocą Meng-tse przeczytał je wszystkie.

9) A Meng-tse często rozmawiał z Jezusem o nadchodzącym wieku i o świętej służbie najlepiej dostosowanej do ludzi tego wieku.

10) W Lassa Jezus nie nauczał. Kiedy skończył wszystkie studia w szkołach świątynnych, udał się na Zachód. W wielu wsiach zatrzymał się na jakiś czas i nauczał.

11) W końcu dotarł do przełęczy iw mieście Ladakh, Leh, został przychylnie przyjęty przez mnichów, kupców i ludzi z niskiego stanu.

12) A w klasztorze mieszkał i nauczał; a potem szukał zwykłych ludzi na targowiskach handlowych; i tam nauczał.

13) Niedaleko mieszkała kobieta, której synek zachorował bliski śmierci. Lekarze oświadczyli: Nie ma nadziei; dziecko musi umrzeć.

14) Kobieta usłyszała, że Jezus był nauczycielem posłanym od Boga i wierzyła, że ma moc uzdrowienia jej syna.

15) I tak wzięła w ramiona umierające niemowlę i pobiegła w pośpiechu, prosząc o spotkanie z mężem Bożym.

16) Kiedy Jezus zobaczył jej wiarę, podniósł oczy ku niebu i powiedział:

17) Mój Ojciec-Boże, niech boska moc osłania mnie i niech Święty Tchnienie napętni to dziecko, aby mogło żyć.

- 18) Wobec tłumu położył rękę na dziecku i rzekł:
- 19) Dobra kobieto jesteś błogosławiona; twoja wiara uratowała twojego syna. A potem dziecko było zdrowe.
- 20) Ludzie byli zdumieni i powiedzieli: „To z pewnością jest Święty, który stał się ciałem, bo sam człowiek nie może w ten sposób zganić gorączki i uratować dziecko od śmierci.
- 21) Wtedy wielu ludzi przyniosło swoich chorych, a Jezus wypowiedział Słowo i zostali uzdrowieni.
- 22) Wśród Ladaków Jezus przebywał wiele dni; nauczył ich leczyć; jak zmażane są grzechy i jak uczynić na ziemi niebo radości.
- 23) Ludzie kochali go za jego słowa i uczynki, a kiedy musi odejść, smucili się jak dzieci smucą się, gdy matka odchodzi.
- 24) A rankiem, kiedy wyruszył w swoją drogę, tłumy były tam, by ścisnąć jego rękę.

Przypowieść o sprawiedliwym królu i jego jedynym synu

- 25) Opowiedział im przypowieść; powiedział: „Pewien król tak kochał lud swojej ziemi, że posłał swojego jedynego syna z drogocennymi darami dla wszystkich”.
- 26) Syn chodził wszędzie i hojnie rozdawał dary.
- 27) Ale byli kapłani, którzy służyli w świątyniach obcych bogów, którzy nie byli zadowoleni, ponieważ król nie przekazał przez nich darów.
- 28) I dlatego starali się, aby wszyscy ludzie znienawidzili syna. Powiedzieli: Te dary nie mają żadnej wartości; są tylko podróbkami.
- 29) I tak ludzie rzucili drogocenne klejnoty, złoto i srebro na ulice. Złapali syna i pobili go, splunęli na niego, wypędzili go ze swojego grona.
- 30) Syn nie miał nic przeciwko ich obelgom i okrucieństwu; ale tak się modlił: Mój Ojciec-Boże, przebacz tym stworzeniom z twojej ręki; są tylko niewolnikami; nie wiedzą, co robią.
- 31) A gdy jeszcze go bili, dał im pokarm i pobłogosławił ich bezgraniczną miłością.
- 32) W niektórych miastach syn był przyjmowany z radością i chętnie pozostałby, by błogosławić domy; ale nie mógł zwlekać, ponieważ musi nosić prezenty dla wszystkich w całym królestwie króla.

Koniec – przypowieść o sprawiedliwym królu i jego jedynym synu

- 33) A Jezus powiedział: Mój Ojciec-Bóg jest królem całej ludzkości i posłał mnie ze wszystkimi dobrodziejstwami swojej niezrównanej miłości i bezgranicznego bogactwa.
- 34) Wszystkim ludziom ze wszystkich krajów muszę nieść te dary – tę wodę i ten chleb życia.
- 35) Idę swoją drogą, ale spotkamy się ponownie; bo w mojej Ojczyźnie jest miejsce dla wszystkich; Przygotuję dla Ciebie miejsce.
- 36) A Jezus podniósł rękę w cichym błogosławieństwie; potem poszedł swoją drogą.

ROZDZIAŁ 37

Jezus zostaje przedstawiony z wielbłądem. Udaje się do Lahore, gdzie przebywa z Ajaininem, którego uczy. Lekcja wędrownych muzyków. Jezus wznawia swoją podróż.

KARAWANA kupców jechała przez dolinę Kaszmiru, gdy przechodził tędy Jezus, a oni zmierzali do Lahore, miasta Namiestnika, krainy pięciu strumieni.

2) Kupcy słyszeli przemówienie proroka, widzieli jego potężne dzieła w Leh i cieszyli się, widząc go ponownie.

3) A kiedy wiedzieli, że jedzie do Lahore, a potem przez Sind, przez Persję i dalszy zachód, i że nie ma zwierzęcia, na którym mógłby jeździć,

4) Bezinteresownie podarowali mu szlachetną bestię baktryjską, dobrze osiodlaną i wyposażoną, a Jezus podróżował z karawaną.

5) A kiedy dotarł do Lahore, Ajainin i kilku innych kapłanów bramińskich przyjęło go z radością.

6) Ajainin był kapłanem, który wiele miesięcy wcześniej przyszedł do Jezusa nocą w Benares i usłyszał jego słowa prawdy.

7) A Jezus był gościem Ajainina; nauczył Ajainina wielu rzeczy; ujawnił mu tajniki sztuki uzdrawiania.

8) Nauczył go, jak może kontrolować duchy powietrza, ognia, wody i ziemi; i wyjaśnił mu tajemną doktrynę przebaczenia i zmycia grzechów.

9) Pewnego dnia Ajainin siedział z Jezusem na werandzie świątyni; grupa wędrownych śpiewaków i muzyków zatrzymała się przed sądem, aby śpiewać i grać.

10) Ich muzyka była najbogatsza i najdelikatniejsza, a Jezus powiedział: „Wśród wysoko urodzonych ludzi tej ziemi nie słyszymy słodszej muzyki niż ta, którą przynoszą tu do nas te nieokresane dzieci z pustyni.

11) Skąd ten talent i ta moc? W ciągu jednego krótkiego życia z pewnością nie mogli zdobyć takiej gracji głosu, takiej znajomości praw harmonii i tonu.

12) Mężczyźni nazywają je cudami. Nie ma cudów. Wszystkie rzeczy wynikają z prawa naturalnego.

13) Ci ludzie nie są młodzi. Tysiąc lat nie wystarczyłoby, aby dać im taką boską ekspresję, taką czystość głosu i dotyku.

14) Dziesięć tysięcy lat temu ci ludzie opanowali harmonię. W dawnych czasach wędrowali ruchliwymi drogami życia, słuchali melodii ptaków i grali na harfach o doskonałej formie.

15) I przybyli ponownie, aby wyciągnąć jeszcze inne lekcje z różnorodnych notatek manifestów.

16) Ci wędrujący ludzie tworzą część niebiańskiej orkiestry, a w krainie doskonałych rzeczy nawet aniołowie będą zachwyceni słysząc, jak grają i śpiewają.

17) A Jezus nauczał zwykłych ludzi z Lahore; uzdrawiał ich chorych i wskazywał im drogę do lepszych rzeczy dzięki pomocy.

18) Powiedział: Nie jesteśmy bogaci przez to, co otrzymujemy i posiadamy; jedyne rzeczy, które zatrzymujemy, to te, które rozdajemy.

19) Jeśli chcesz żyć doskonałym życiem, oddaj swoje życie w służbie dla swojego rodzaju i dla form życia, które ludzie cenią niższe formy życia.

20) Ale Jezus nie mógł zostać dłużej w Lahore; pożegnał kapłanów i innych przyjaciół; a potem wziął swojego wielbłąda i udał się w stronę Sind.

Część 1/Sekcja VIII

Jezus z Nazaretu

SEKCJA VIII

(Rozdziały 38 – 41)

CHET

Życie i dzieła Jezusa w Persji

ROZDZIAŁ 38

Jezus przekracza Persję. Uczy i leczy w wielu miejscach. Trzech magów kapłanów spotyka go, gdy zbliża się do Persepolis. Kaspar i dwóch innych perskich mistrzów spotykają go w Persepolis. Siedmiu mistrzów siedzi w milczeniu przez siedem dni.

W wieku czterech i dwudziestu lat Jezus wszedł do Persji w drodze do domu.

2) W wielu wioskach, miastach i okolicach zatrzymywał się na chwilę, nauczał i uzdrawiał.

3) Księża i klasy rządzące nie przyjęły go z zadowoleniem, ponieważ potępił ich za okrucieństwo wobec osób o niskim statusie.

4) Zwykli ludzie podążali za nim tłumnie.

5) Czasami wodzowie ośmielili się próbować go przeszkodzić, zabraniając mu nauczania lub uzdrawiania chorych. Nie zwracał jednak uwagi na ich gniewne groźby; uczył i uzdrawiał chorych.

6) Z czasem dotarł do Persepolis, miasta, w którym pochowano królów perskich; miasto uczonych magów Hor, Lun i Mer, trzech mędrców.

7) który dwadzieścia cztery lata wcześniej widział gwiazdę obietnicy wznoszącą się nad Jerozolimą i który wyruszył na Zachód, aby znaleźć nowonarodzonego króla;

8) I jako pierwsi czcili Jezusa jako Pana Wieku i dawali mu dary ze złota, gummy i mirry.

9) Ci magowie wiedzieli w sposób, który zawsze znają mistrzowie, kiedy Jezus zbliżał się do Persepolis; a potem przepasali się i poszli na spotkanie z nim w drodze.

10) A kiedy się spotkali, otoczyło ich światło znacznie jaśniejsze niż światło dnia, a ludzie, którzy zobaczyli tych czterech, stoją na drodze, oświadczyli, że zostali przemienieni; wyglądając bardziej jak bogowie niż ludzie.

11) Otóż Hor i Lun byli starcami, a Jezus umieścił ich na swojej bestii, aby pojechali do Persepolis; podczas gdy on i Mer szli drogą.

12) A kiedy dotarli do domu magów, wszyscy się radowali. A Jezus opowiedział ekscytującą historię swojego życia, a Hor, Lun i Mer nie rozmawiali; patrzyli tylko w niebo i w swoich sercach chwalili Boga.

13) Trzech mędrców z Północy przebywało w Persepolis; a byli to Kaspar, Zara i Melzone; a Kaspar był najmądrzejszym panem krainy magów. Ci trzej byli w domu Hora, Luna i Mera, kiedy przyszedł Jezus.

14) Przez siedem dni tych siedmiu mężczyzn nie przemawiało; siedzieli w ciszy w sali rady w ścisłej komunii z Cichym Bractwem.

15) Szukali światła, objawienia i mocy. Prawa i przykazania nadchodzącego wieku wymagały całej mądrości władców świata.

ROZDZIAŁ 39

Jezus uczestniczy w uczcie w Persepolis. Przemawia do ludzi, recenzując filozofię magów. Wyjaśnia pochodzenie zła. Spędza noc na modlitwie.

Odbywano się UCZTA na cześć magicznego Boga i wielu mężczyzn zgromadziło się w Persepolis.

2) A w wielki dzień święta panujący mistrz magów powiedział: „W tych świętych murach jest wolność; kto chce mówić, niech mówi.

3) A Jezus, stojąc pośród całego ludu, rzekł: Moi bracia, siostry, dzieci naszego Boga Ojca:

4) Błogosławieni jesteście dzisiaj wśród synów człowieczych, ponieważ macie takie sprawiedliwe koncepcje Świętego i człowieka.

5) Twoja czystość w kulcie i w życiu jest miła Bogu; i twojemu panu, Zaratustro, należy się chwała.

6) Mówcie wszyscy: Jest jeden Bóg, z którego wielkiej istoty wyszło siedem Duchów, które stworzyły niebo i ziemię; i objawione synom ludzkim są te wielkie Duchy na słońcu, księżycu i gwiazdach.

7) Ale w waszych świętych księgach czytamy, że dwóch spośród tych siedmiu ma wyższą siłę; że jeden z nich stworzył całe dobro; drugi stworzył całe zło.

8) Proszę was, szanowni mistrzowie, powiedzcie mi, jak to zło może narodzić się z tego, co jest dobre?

9) Mag wstał i powiedział: Jeśli mi odpowiesz, twój problem zostanie rozwiązany.

10) Wszyscy zdajemy sobie sprawę, że zło jest. Cokolwiek jest, musi mieć przyczynę. Jeśli Bóg, Jedyny, nie uczynił tego zła, to gdzie jest Bóg, który to uczynił?

11) A Jezus powiedział: „Wszystko, co Bóg, Jedyny, uczynił, jest dobre i podobnie jak wielka Pierwsza Przyczyna, wszystkie siedem Duchów jest dobrych i wszystko, co pochodzi z ich twórczych rąk, jest dobre”.

12) Wszystkie stworzone rzeczy mają swoje własne kolory, odcienie i formy; ale niektóre tony, choć same dobre i czyste, po zmieszaniu wytwarzają tony nieharmonijne, nieharmonijne.

13) A pewne rzeczy, chociaż dobre i czyste, gdy są zmieszane, wytwarzają rzeczy niezgodne, tak, trujące, które ludzie nazywają złymi rzeczami.

14) Tak więc zło jest nieharmonijnym mieszanym kolorów, tonów lub form dobra.

15) Otóż, człowiek nie jest wszechmądry, a jednak ma swoją wolę. Ma moc i używa jej, aby mieszać dobre rzeczy Boże na wiele sposobów i każdego dnia wydaje niezgodne dźwięki i złe rzeczy.

16) I każdy ton i forma, czy to dobry, czy zły, staje się żywą istotą, demonem, duszkiem lub duchem dobrego lub złośliwego rodzaju.

17) Człowiek czyni swoje zło w ten sposób; a potem boi się go i ucieka; jego diabeł jest ośmielony, podąża za nim i wrzuca go w ogień tortur.

18) Diabeł i płonące ognie są dziełami człowieka i nikt nie może ugasić ognia i rozproszyć złego, oprócz człowieka, który stworzył je oba.

19) Wtedy Jezus stanął z boku, a żaden mag mu nie odpowiedział.

20) I odszedł od tłumu i udał się do ukrytego miejsca, aby się modlić.

ROZDZIAŁ 40

Jezus naucza magów. Wyjaśnia Ciszę i sposób jej wejścia. Kaspar wychwala mądrość Jezusa. Jezus naucza w gajach Cyrusa.

TERAZ, wczesnym rankiem Jezus przyszedł ponownie, aby nauczać i uzdrawiać. Niezrozumiałe światło ukazywało się, jak gdyby ocienił go jakiś potężny duch.

2) Mag zauważył to i poprosił go prywatnie, aby powiedział, skąd pochodzi jego mądrość i jakie znaczenie ma światło.

3) A Jezus powiedział: Jest Cisza, gdzie dusza może spotkać swojego Boga, tam jest źródło mądrości, a wszyscy, którzy wchodzą, są pogrążeni w świetle i napełnieni mądrością, miłością i mocą.

4) Mag rzekł: Opowiedz mi o tej Ciszy i o tym świetle, abym poszedł i tam został.

5) A Jezus powiedział: Cisza nie jest ograniczona; nie jest miejscem zamkniętym murem lub skalistymi urwiskami, ani strzeżonym mieczem człowieka.

6) Mężczyźni cały czas noszą ze sobą tajemne miejsce, w którym mogą spotkać swojego Boga.

7) Nie ma znaczenia, gdzie przebywają ludzie, na szczycie góry, w najgłębszej dolinie, na targowiskach lub w cichym domu; mogą od razu, w każdej chwili otworzyć szeroko drzwi i znaleźć Ciszę, znaleźć dom Boży; jest w duszy.

8) Ktoś może nie być tak bardzo zaniepokojony zgiełkiem interesów oraz słowami i myślami ludzi, jeśli udaje się sam do doliny lub przetęczy górskiej.

9) A kiedy ciężkie życie napiera, o wiele lepiej jest wyjść i poszukać spokojnego miejsca do modlitwy i medytacji.

10) Cisza to królestwo duszy, którego nie widać ludzkimi oczami.

11) W Ciszy fantomowe formy przemykają przed umysłem; ale wszyscy są podporządkowani woli; dusza mistrza może przemówić i odejść.

12) Jeśli chcesz znaleźć Ciszę duszy, musisz sam przygotować sobie drogę. Tylko ludzie czystego serca nie mogą tu wejść.

13) I musisz odłożyć na bok wszelkie napięcie umysłu, wszelkie interesy, wszelkie lęki, wszelkie wątpliwości i niespokojne myśli.

14) Twoja ludzka wola musi być wchłonięta przez boskość; wtedy wejdziecie w świadomość świętości.

15) Jesteś w Miejscu Świętym i zobaczysz w żywej świątyni płonącą świecę Pana.

16) A kiedy zobaczysz, jak tam płonie, zajrzyj głęboko w skroń swojego mózgu, a zobaczysz, że wszystko się świeci.

17) W każdej części, od stóp do głów, są na miejscu świece, które tylko czekają, by je zapalić płonąca pochodnia miłości.

- 18) A kiedy zobaczysz płonące świece, po prostu spójrz, a zobaczysz oczami duszy płynące wody źródła mądrości; możesz pić i tam zostaniesz.
- 19) A potem zasłony się rozsuwają i jesteś w Najświętszym Ze Wszystkich, gdzie spoczywa Arka Boża, której okryciem jest Miłosierdzie.
- 20) Nie bój się podnosić świętej tablicy; Tablice Prawa są ukryte w Arce.
- 21) Weź je i dobrze przeczytaj; ponieważ zawierają wszystkie przykazania i nakazy, których ludzie będą kiedykolwiek potrzebować.
- 22) A w Arce magiczna różdżka proroctwa czeka na twoją rękę; jest kluczem do wszystkich ukrytych znaczeń teraźniejszości, przyszłości, przeszłości.
- 23) A potem oto manna, ukryty chleb życia; a kto je, nigdy nie umrze.
- 24) Cherubinowie dobrze strzegli tej skrzyni skarbów dla każdej duszy i każdy, kto chce, może wejść i znaleźć swoją.
- 25) Teraz Kaspar usłyszał przemówienie hebrajskiego mistrza i wykrzyknął: Oto mądrość bogów dotarła do ludzi!
- 26) I Jezus poszedł swoją drogą i w świętych gajach Cyrusa, gdzie spotykały się tłumy, nauczał i uzdrowiał chorych.

ROZDZIAŁ 41

Jezus stoi przy uzdrawiającym źródle. Ujawnia fakt, że wiara jest potężnym czynnikiem w uzdrowieniu, a wielu jest uzdrowionych przez wiarę. Małe dziecko uczy wielkiej lekcji wiary.

W pobliżu Persepolis znajdowało się PŁYWAJĄCE źródło, które ludzie nazywali Źródłem Uzdrawienia.

- 2) I wszyscy ludzie myśleli, że o określonej porze roku ich bóstwo zstąpiło i dało cnotę wodom źródła, a chorzy, którzy wtedy zanurzają się w fontannie i obmyją, zostaną uzdrowieni.
- 3) Wokół źródła wielu ludzi czekało na przyjście Świętego i wzmocnienie wód źródła.
- 4) Byli tam niewidomi, chromi, głusi, niemi i opętani.
- 5) A Jezus, stojąc pośród nich, wykrzyknął: Oto źródło życia! Te wody, które zanikną, są uhonorowane jako szczególne błogosławieństwo waszego Boga.
- 6) Skąd pochodzą cnoty lecznicze? Dlaczego twój Bóg jest tak stronniczy w swoich darach? Dlaczego dziś błogosławi tę wiosnę, a jutro zabierze wszystkie swoje błogosławieństwa?
- 7) Bóstwo mocy mogłoby codziennie napełniać te wody pełne uzdrawiających mocy.
- 8) Posłuchaj mnie chorzy, niepocieszeni: cnota tego źródła nie jest szczególnym darem Bożym.
- 9) Wiara jest uzdrawiającą mocą każdej kropli wszystkich wód tego źródła.
- 10) Ten, kto wierzy całym sercem, że zostanie uzdrowiony przez obmycie w tym źródle, zostanie uzdrowiony, gdy się obmyje; i może się umyć w każdej chwili.
- 11) Niech każdy, kto ma tę wiarę w Boga i w siebie samego, zanurzy się teraz w tych wodach i obmyje się.
- 12) I wielu ludzi zanurzyło się w kryształowym źródle; i zostali uzdrowieni.

13) A potem nastąpił pośpiech, ponieważ wszyscy ludzie byli natchnieni wiarą i każdy starał się być jednym z pierwszych do mycia, aby nie wchłonąć wszystkich cnót.

14) A Jezus ujrzał małe dziecko, słabe, słabe i bezradne, siedzące samotnie poza narastającym tłumem; i nie było nikogo, kto mógłby jej pomóc w dotarciu do źródła.

15) A Jezus powiedział: Moja maleńka, dlaczego siedzisz i czekasz? Czemu nie wstaniesz i nie pośpieszysz do źródła, nie obmyjesz się i nie wyzdrowiejesz?

16) Dziecko odpowiedziało: Nie potrzebuję się spieszyć; błogosławieństwa mojego Ojca na niebie nie są mierzone w maleńkich kubeczkach; nigdy nie zawodzą; ich zalety są takie same na wieki.

17) Kiedy ci, których wiara jest słaba i muszą spieszyć się, aby się umyć ze strachu, że ich wiara zawiedzie, wszyscy zostaną uzdrowieni, te wody będą dla mnie tak samo potężne.

18) Wtedy mogę iść i pozostać długo, bardzo długo w błogosławionych wodach źródła.

19) A Jezus powiedział: Oto dusza mistrzowska! Przyszła na ziemię, aby uczyć ludzi mocy wiary.

20) A potem podniósł dziecko i powiedział: Po co czekać na coś? Już samo powietrze, którym oddychamy, wypełnione jest balsamem życia. Oddychaj tym balsamem życia w wierze i bądź zdrowy.

21) Dziecko tchnęło balsam życia w wierze i było dobrze.

22) Ludzie bardzo dziwili się temu, co słyszeli i widzieli; powiedzieli: Ten człowiek z pewnością musi być bogiem zdrowia, który stał się ciałem.

23) A Jezus powiedział: „Źródłem życia nie jest sadzawka; jest tak szeroki, jak przestrzenie niebios.

24) Wody źródła to miłość; mocą jest wiara, a ten, kto zanurza się głęboko w żywych źródłach, w żywej wierze, może zmyć swoją winę i zostać uzdrowionym i uwolnionym od grzechu.

Część 1/Rozdział IX

Jezus z Nazaretu

SEKCJA IX

(Rozdziały 42 – 43)

ZAB

Życie i dzieła Jezusa w Asyrii

ROZDZIAŁ 42

Jezus żegna magów. Wyjeżdża do Asyrii. Uczy ludzi w Ur Chaldei. Spotyka Ashbinę, z którą odwiedza wiele miast i miasteczek, nauczając i uzdrawiając chorych.

W Persji Jezus wykonał swoje dzieło i wznowił swoją podróż do swojej ojczyzny.

2) Mędrzec perski udał się z nim nad Eufrat; potem z obietnicą, że spotkają się ponownie w ziemi egipskiej, mistrzowie powiedzieli: Żegnaj.

3) I Kaspar udał się do swojego domu nad Morzem Kaspijskim; Jezus wkrótce znalazł się w Chaldei, kolebce Izraela.

4) W Ur, gdzie urodził się Abraham, przebywał przez pewien czas; a kiedy powiedział ludziom, kim jest i dlaczego przybył, przybyli z bliska i daleka, aby z nim porozmawiać.

5) Powiedział do nich: Wszyscy jesteście krewnymi. Dwa tysiące lat temu i więcej, nasz Ojciec Abraham mieszkał tutaj w Ur, a potem czcił Boga Jedyne i nauczał ludzi w tych świętych gajach.

6) I był wielce pobłogosławiony; zostanie ojcem potężnych zastępów Izraela.

7) Chociaż minęło tyle lat odkąd Abraham i Sara szli tymi drogami, resztki ich krewnych wciąż przebywa w Ur.

8) A w sercach Bóg Abrahama nadal jest wielbiony, a wiara i sprawiedliwość są skałami, na których budują.

9) Spójrz na tę ziemię! Nie jest to już ziemia urodzajna, którą Abraham tak bardzo kochał; deszcze nie przychodzą jak dawniej; winorośl nie jest już płodna, a figi usychają.

10) Ale tak nie będzie na zawsze; nadejdzie czas, kiedy wszystkie wasze pustynie będą się radować; kiedy zakwitną kwiaty; kiedy wszystkie twoje winorośle zginają głowy z soczystym owocem; wasi pasterze znów się ucieszą.

11) A Jezus głosił im ewangelię dobrej woli i pokoju na ziemi. Powiedział im o braterstwie życia, o wrodzonych mocach człowieka i królestwie duszy.

12) I gdy mówił, Ashbina, największy mędrzec całej Asyrii, stanął przed jego twarzą.

13) Ludzie znali mędrca, ponieważ często nauczał ich w ich świętych salach i gajach, i radowali się, widząc jego twarz.

14) Ashbina powiedział: Moje dzieci Chaldei, słuchajcie! Oto jesteś dziś bardzo błogosławiony, ponieważ przyszedł do ciebie prorok Boga żywego.

15) Zważaj na to, co mówi ten mistrz, ponieważ podaje słowa, które dał mu Bóg.

16) A Jezus i mędrzec przeszli przez miasta Chaldei i ziemie między Tygrysem a Eufratem;

17) A Jezus uzdrowił wielu chorych.

ROZDZIAŁ 43

Jezus i Ashbina odwiedzają Babilon i zauważają jego spustoszenie. Dwaj panowie pozostają w towarzystwie przez siedem dni; następnie Jezus powraca do swojej drogi do domu. Przybywa do Nazaretu. Jego matka wydaje ucztę na jego cześć. Jego bracia są niezadowoleni. Jezus opowiada matce i ciotce historię swoich podróży.

Zrujnowany Babilon był blisko, a Jezus i mędrzec przeszli przez jego bramy i przechadzali się między jej upadłymi pałacami.

- 2) Przeszli ulicami, na których kiedyś Izrael był przetrzymywany w niewoli podstawowej.
- 3) Widzieli, gdzie synowie i córki Judy zawiesili swoje harfy na wierzbach i odmówili śpiewania.
- 4) Widzieli, gdzie Daniel i hebrajskie dzieci stali jako żyjący świadkowie wiary.
- 5) A Jezus podniósł ręce i rzekł: Oto wspaniałość dzieł człowieka!
- 6) Król Babilonu zniszczył świątynię Pana w starej Jerozolimie; spalił święte miasto, zakuł w kajdany mój lud i moją rodzinę i sprowadził ich tutaj jako niewolników.
- 7) Ale przychodzi kara; bo cokolwiek ludzie uczynią innym ludziom, uczyni im sprawiedliwy Sędzia.
- 8) Zaszło słońce Babilonu; pieśni rozkoszy nie będą już słyszane w jej murach.
- 9) I każdy rodzaj pełzającego stworzenia i nieczystego ptaka znajdzie w tych ruinach swoje domy.
- 10) A w świątyni Belus, Jezus i Ashbina stali w milczącej myśli.
- 11) Wtedy Jezus przemówił i rzekł: Oto pomnik głupoty i wstydu.
- 12) Człowiek próbował wstrząsnąć samym tronem Boga i próbował zbudować wieżę, aby dotrzeć do nieba, kiedy, oto, jego mowa została odebrana, ponieważ wzniosłymi słowami chełpił się swoją mocą.
- 13) A na tych wyżynach stał pogański Baal – bóg wykuty rękami człowieka.
- 14) Na twoim ołtarzu, ptaki, zwierzęta i ludzie, tak dzieci zostały spalone w straszliwej ofierze dla Baala.
- 15) Ale teraz krwawi kapłani nie żyją; skały zadrżały i upadły; miejsce jest opuszczone.
- 16) Otóż, na równinach Szinear Jezus przebywał jeszcze przez siedem dni i wraz z Ashbiną długo rozmyślał o potrzebach ludzi i o tym, jak mędrcy mogli najlepiej służyć nadchodzącemu wiekowi.
- 17) Wtedy Jezus poszedł swoją drogą i po wielu dniach przekroczył Jordan do swojej ojczyzny. Natychmiast poszukał swojego domu w Nazarecie.
- 18) Serce Jego matki było pełne radości; urządziła dla niego ucztę, zapraszając wszystkich swoich krewnych i przyjaciół.
- 19) Ale bracia Jezusa nie byli zadowoleni, że taka uwaga powinna być poświęcona temu, którego uważali za zwykłego poszukiwacza przygód, i nie poszli na ucztę.
- 20) Śmiali się, że ich brat gardzi; nazywali go leniwym, ambitnym, próżnym; bezwartościowy łowca fortun; poszukiwacz sławy świata, który po wielu latach wraca do domu matki bez złota, ani żadnego innego bogactwa.
- 21) A Jezus odwołał na bok swoją matkę i jej siostrę Miriam i opowiedział im o swojej podróży na Wschód.

22) Opowiedział im o lekcjach, których się nauczył, io dziełach, które wykonał. Innym nie opowiadał historii swojego życia.

Część 1/Sekcja X

Jezus z Nazaretu

SEKCJA X

(Rozdziały 44 – 46)

JOD

Życie i dzieła Jezusa w Grecji

ROZDZIAŁ 44

Jezus odwiedza Grecję i jest witany przez Ateńczyków. Spotyka Apolla. Zwraca się do greckich mistrzów w Amfiteatrze. Adres.

Filozofia grecka była pełna cierpkiej prawdy, a Jezus pragnął studiować z mistrzami w szkołach greckich.

2) I tak opuścił swój dom w Nazarecie i przekroczył wzgórze Karmelu, a w porcie wsiadł na statek i wkrótce znalazł się w stolicy Grecji.

3) Ateńczycy słyszeli o nim jako nauczycielu i filozofie i cieszyli się, że przyszedł do nich, aby mogli usłyszeć jego słowa prawdy.

4) Wśród mistrzów Greków był jeden, Apollo, którego nazywano Obrońcą Wyroczni, a w wielu krajach uznawano go za greckiego mędrca.

5) Apollo otworzył przed Jezusem wszystkie drzwi greckiej tradycji, a na Areopagu usłyszał przemówienie najmądrzejszych mistrzów.

6) Ale Jezus przyniósł im mądrość większą niż ich mądrość; i tak uczył.

7) Raz w Amfiteatrze stanął, a kiedy Apollo kazał mu mówić, powiedział:

8) Ateńscy mistrzowie, słuchajcie! Dawno, dawno temu ludzie, mądrzy w prawach natury, szukali i znaleźli miejsce, na którym stoi twoje miasto.

9) Dobrze wiesz, że są części ziemi, gdzie jej wielkie bijące serce rzuca w kierunku nieba fale eteryczne, które spotykają etery z góry:

10) Gdzie świeci duchowe światło i zrozumienie, jak gwiazdy nocy.

11) Ze wszystkich części ziemi nie ma miejsca bardziej uwrażliwionego, bardziej prawdziwie pobłogosławionego niż to, gdzie stoją Ateny.

12) Tak, cała Grecja jest błogosławiona. Żadna inna ziemia nie była ojczyzną tak potężnych myślicieli, jak uświetniają twoje zwoje sławy.

13) Na ziemi greckiej narodziło się mnóstwo mocnych gigantów filozofii, poezji, nauki i sztuki, a w kolebce czystej myśli zakołysało się do męskości.

- 14) Nie przychodzę tutaj, aby mówić o nauce, filozofii czy sztuce; z nich jesteście teraz najlepszymi mistrzami na świecie.
- 15) Ale wszystkie twoje wzniosłe osiągnięcia są tylko odskoczniami do światów poza sferą sensu; są tylko złudnymi cieniami przemyskającymi na ścianach czasu.
- 16) Ale powiedziałbym ci o życiu poza, wewnątrz; prawdziwe życie, które nie może przeminąć.
- 17) W nauce i filozofii nie ma wystarczająco silnej siły, aby dopasować duszę do samopoznania lub obcowania z Bogiem.
- 18) Nie zatrzymałbym przepływu twoich wielkich strumieni myśli; ale zwróciłbym je do kanałów duszy.
- 19) Nie wspomagana przez tchnienie Ducha, praca intelektu zmierza do rozwiązania problemów rzeczy, które widzimy, i nic więcej.
- 20) Zmysły zostały wyświęcone, aby przywołać do umysłu zwykłe obrazy rzeczy, które przemijają; nie zajmują się prawdziwymi rzeczami; nie pojmują odwiecznego prawa.
- 21) Ale człowiek ma coś w swojej duszy, coś, co rozerwie zasłonę, aby mógł zobaczyć świat rzeczywistych rzeczy.
- 22) Nazywamy to czymś, świadomością duchową; śpi w każdej duszy i nie może zostać przebudzona, dopóki Święty Oddech nie stanie się mile widzianym gościem.
- 23) To Święte Oddech puka do drzwi każdej duszy, ale nie może wejść, dopóki wola człowieka nie otworzy drzwi na oścież.
- 24) Intelekt nie ma siły przekręcić klucza; zarówno filozofia, jak i nauka trudziły się, aby rzucić okiem za zasłonę; ale oni zawiedli.
- 25) Tajemnego źródła, które uchyla drzwi duszy, nie dotyka nic innego jak czystość życia, modlitwa i święta myśl.
- 26) Wróć, o mistyczny potoku myśli greckiej, i zmieszaj swoje czyste wody z powodzią życia duchowego; a wtedy duchowa świadomość nie będzie już spać, a człowiek będzie wiedział, a Bóg będzie błogosławił.
- 27) Kiedy Jezus to powiedział, odsunął się. Grecy mistrzowie byli zdumieni mądrością jego słów; nie odpowiedzieli.

ROZDZIAŁ 45

Jezus naucza greckich mistrzów. Udaje się z Apollem do Delf i słyszy przemowę Wyroczni. Świadczy o nim. Przebywa z Apollem i jest uznawany za żywą wyrocznię Boga. Wyjaśnia Apollo zjawisko mowy wyroczni.

PRZEZ wiele dni greccy mistrzowie słuchali jasnych, ostrych słów Jezusa i chociaż nie mogli w pełni zrozumieć tego, co powiedział, byli zachwyceni i przyjęli jego filozofię.

- 2) Pewnego dnia, gdy Jezus i Apollo szli brzegiem morza, kurier delficki przybył w pośpiechu i powiedział: Apollo, mistrzu, przyjdź; Wyrocznia przemówi do ciebie.
- 3) Apollo rzekł do Jezusa, Panie, jeśli zobaczysz Wyrocznię Delficką i usłyszysz, jak mówi, możesz mi towarzyszyć. A Jezus mu towarzyszył.
- 4) Mistrzowie poszli w pośpiechu; a kiedy przybyli do Delf, zapanowało wielkie podniecenie.
- 5) A kiedy Apollo stanął przed Wyrocznią, przemówiła i powiedziała:

- 6) Apollo, mędrzec Grecji, dzwon bije dwanaście; nadeszła północ wieków.
- 7) W łonie natury powstają wieki; rodzą się i rodzą się w chwale wraz ze wschodzącym słońcem, a kiedy pełne słońca słońce zachodzi, wiek rozpada się i umiera.
- 8) Wiek delficki był wiekiem chwały i sławy; bogowie przemawiali do synów ludzkich przez wyrocznie z drewna, złota i drogiego kamienia.
- 9) Delfickie słońce zaszło; Wyrocznia będzie podupadać; bliski jest czas, kiedy ludzie nie będą więcej słyszeć jego głosu.
- 10) Bogowie będą przemawiać do człowieka przez człowieka. Żywa Wyrocznia stoi teraz w tych świętych gajach; Logos przybył z wysoka.
- 11) Odtąd moja mądrość i moc zmniejszą się; odtąd wzrośnie jego mądrość i moc, Emmanuelu.
- 12) Niech pozostaną wszyscy mistrzowie; niech każde stworzenie usłyszy i czci go, Emanuelu.
- 13) A potem Wyrocznia nie przemówiła ponownie przez czterdzieści dni, a kapłani i ludzie byli zdumieni. Przybyli z bliska i daleka, aby usłyszeć Żywą Wyrocznię wypowiadającą mądrość bogów.
- 14) I Jezus i grecki mędrzec powrócili, aw domu Apolla Żyjąca Wyrocznia przemawiała przez czterdzieści dni.
- 15) Pewnego dnia Apollo powiedział do Jezusa, gdy siedzieli samotnie: Ta święta wyrocznia delficka wypowiedziała wiele pożytecznych słów dla Grecji.
- 16) Módl się, powiedz mi, co to mówi. Czy to anioł, człowiek czy żywy bóg?
- 17) A Jezus powiedział: „To nie anioł, człowiek ani bóg nie przemawia. Jest to niezrównana mądrość mistrzowskich umysłów Grecji, zjednoczonych w mistrzowskim umyśle.
- 18) Ten gigantyczny umysł wziął do siebie substancje duszy i myśli, słyszy i mówi.
- 19) Pozostanie żywą duszą, podczas gdy mistrzowskie umysły karmią ją myślą, mądrością, wiarą i nadzieją.
- 20) Ale kiedy mistrzowskie umysły Grecji znikną z ziemi, ten gigantyczny mistrzowski umysł przestanie istnieć, a wtedy Wyrocznia Delficka nie będzie więcej mówić.

ROZDZIAŁ 46

Burza na morzu. Jezus ratuje wielu tonących. Ateńczycy modlą się do bożków. Jezus gani ich bałwochwalstwo i mówi, jak Bóg pomaga. Jego ostatnie spotkanie z Grekami. Żagle na statku Mars.

To był święty dzień i Jezus chodził po ateńskiej plaży.

- 2) Sztorm nadciągał i statki były miotane jak zabawkami po łonie morza.
- 3) Marynarze i rybacy schodzili do wodnistych grobów; brzegi usiane były ciałami zmarłych.
- 4) A Jezus nie zatrzymał się, ale potężną mocą uratował wielu bezbronnych, często przywracając do życia pozornie umarłych.
- 5) Na tych brzegach znajdowały się ołtarze poświęcone bogom rzekomo panującym na morzach.
- 6) A mężczyźni i kobiety, nie zważając na krzyki tonących mężczyzn, tłoczyli się wokół tych ołtarzy, wzywając swoich bogów o pomoc.

- 7) W końcu burza się skończyła i całe morze uspokoiło się i ludzie mogli znowu pomyśleć; a Jezus powiedział:
- 8) Wy czciciele drewnianych bogów, jak furia tej burzy została zmniejszona przez wasze gorączkowe modlitwy?
- 9) Gdzie jest siła tych biednych, zmiażdżonych przez pogodę bogów z malowanymi mieczami i koronami?
- 10) Bóg, który mógł przebywać w tak małym domu, z trudem utrzymałby szaloną muchę, a któż mógłby mieć nadzieję, że zdoła powstrzymać Władców wiatrów i fal?
- 11) Potężne moce niewidzialnych światów nie udzielają swojej pomocy, dopóki ludzie nie zrobią wszystkiego, co w ich mocy; pomagają tylko wtedy, gdy ludzie nie mogą nic więcej zrobić.
- 12) Agoniłeś się i modliłeś wokół tych sanktuariów i pozwoliłeś zatonać na śmierć ludziom, którzy mogliby być ocaleni dzięki twojej pomocy.
- 13) Bóg, który zbawia, mieszka w waszych duszach i manifestuje się, używając waszych własnych stóp, nóg, ramion i rąk.
- 14) Siła nigdy nie przychodzi z bezczynności; ani przez oczekiwanie, aż ktoś inny poniesie twoje ciężary lub wykona pracę, do której jesteś powołany.
- 15) Ale kiedy robisz wszystko, aby dźwigać swoje ciężary i wykonywać swoją pracę, składasz Bogu ofiarę, która jest miła w Jego oczach.
- 16) A potem Święty tchnie głęboko na wasze żarzące się węgle ofiarne i sprawia, że płoną w górę, aby wypełnić wasze dusze światłem, siłą i pomocą.
- 17) Najskuteczniejszą modlitwą, jaką ludzie mogą ofiarować bóstwu wszelkiego rodzaju, jest pomoc potrzebującym; za to, co czynisz dla innych ludzi, Święty uczyni dla ciebie.
- 18) I w ten sposób Bóg pomaga.
- 19) Jego praca w Grecji została wykonana, a Jezus musi udać się w drogę do Egiptu na południu. Apollo, z najwyższymi panami tej ziemi i wieloma ludźmi z różnych środowisk, stanął na brzegu, aby zobaczyć odchodzącego hebrajskiego mędrca; a Jezus powiedział:
- 20) Syn człowieczy był w wielu krajach; stał w świątyniach mnóstwa obcych bogów; głosił ewangelię dobrej woli i pokoju na ziemi wielu ludziom, plemionom i językom;
- 21) Został przychylnie przyjęty w wielu domach; ale Grecja jest z nich wszystkich gospodarzem królewskim.
- 22) Szerokość myśli greckiej; głębię jej filozofii; szczyt jej bezinteresownych dążeń dobrze pasował do niej, by stać się obrońcą sprawy ludzkiej wolności i prawa.
- 23) Losy wojny ujarzmiły Grecję, ponieważ zaufała sile ciała, kości i intelektu, zapominając o duchowym życiu, które wiąże naród ze źródłem jego mocy.
- 24) Ale Grecja nie będzie wiecznie siedzieć w ciemnościach krainy cienia jako wasal obcego króla.
- 25) Podnieście głowy, mężowie Grecji; nadejdzie czas, kiedy Grecja odetchnie eterem Świętego Tchnienia i stanie się głównym źródłem duchowej mocy ziemi.
- 26) Ale Bóg musi być twoją tarczą, puklerzem i twoją wieżą siły.

- 27) A potem powiedział: Żegnaj. Apollo podniósł rękę w niemym błogosławieństwie, a ludzie płakali.
- 28) Na kretańskim statku Mars, hebrajski mędrzec wypłynął z greckiego portu.

Część 1/Sekcja XI

Jezus z Nazaretu

SEKCJA XI

(Rozdziały 47 – 55)

CAPH

Życie i dzieła Jezusa w Egipcie

ROZDZIAŁ 47

Jezus z Elihu i Salome w Egipcie. Opowiada historię swoich podróży. Elihu i Salome chwalą Boga. Jezus udaje się do świątyni w Heliopolis i zostaje przyjęty jako uczeń.

I Jezus przyszedł do ziemi egipskiej i wszystko było dobrze. Nie przebywał na wybrzeżu; natychmiast udał się do Zoanu, domu Elihu i Salome, którzy pięć i dwadzieścia lat wcześniej uczyli jego matkę w ich świętej szkole.

- 2) I była radość, gdy spotkałem tę trójkę. Kiedy ostatni raz syn Maryi widział te święte gaje, był niemowlęciem;
- 3) A teraz człowiek wzmocniony wszelkiego rodzaju uderzeniami; nauczyciel, który poruszył tłumy w wielu krajach.
- 4) A Jezus opowiedział starszym nauczycielom wszystko o swoim życiu; o jego podróżach po obcych krajach; o spotkaniach z mistrzami i o jego życzliwych przyjęciach przez tłumy.
- 5) Elihu i Salome z zachwytem wysłuchali jego historii; podnieśli oczy ku niebu i powiedzieli:
- 6) Ojczy nasz, Boże, pozwól teraz swoim sługom odejść w pokoju, bo widzieliśmy chwałę Pana;
- 7) I rozmawialiśmy z nim, postąncem miłości i przymierza pokoju na ziemi, dobrej woli dla ludzi.
- 8) Przez niego będą błogosławione wszystkie narody ziemi; przez niego, Immanuelu.
- 9) A Jezus przebywał w Zoan przez wiele dni; następnie udali się do miasta słońca, które ludzie nazywają Heliopolis, i szukali wstępu do świątyni świętego bractwa.
- 10) Zwołała się rada bractwa, a Jezus stanął przed hierofantem; odpowiadał na wszystkie zadawane pytania z jasnością i mocą.
- 11) Hierofant wykrzyknął, Rabbonie rabinatu, po co tu przyszedłeś? Twoja mądrość jest mądrością bogów; po co szukać mądrości w salach ludzi?
- 12) A Jezus powiedział: „Wszelkimi drogami ziemskiego życia będę chodził; w każdej sali nauki siadałbym; wyżyny, które osiągnął każdy człowiek, ja bym je zdobył;
- 13) Cokolwiek wycierpiał każdy człowiek, spotkam, abym mógł poznać smutki, rozczarowania i bolesne pokusy mojego brata; abym wiedział, jak pomóc potrzebującym.
- 14) Proszę was, bracia, pozwólcie mi wejść do waszych ponurych krypt; i zdałbym najtrudniejsze z twoich testów.
- 15) Mistrz powiedział: Złóż więc ślub tajnego braterstwa. A Jezus złożył ślub tajemnego braterstwa.
- 16) Ponownie przemówił mistrz; powiedział: Największe wyżyny osiągną ci, którzy osiągną największe głębokości; i osiągniesz największe głębokości.

17) Przewodnik poprowadził następnie drogę i w źródle wykąpał się Jezus; a kiedy był ubrany w odpowiedni strój, stanął ponownie przed hierofantem.

ROZDZIAŁ 48

Jezus otrzymuje od hierofanta jego mistyczne imię i numer. Zdaje pierwszy test bractwa i otrzymuje pierwszy stopień, SZCZEROŚĆ.

MISTRZ zdjął ze ściany zwój, na którym zapisano numer i nazwę każdego atrybutu i postaci. Powiedział,

2) Okrąg jest symbolem doskonałego człowieka, a siedem to liczba doskonałego człowieka;

3) Logos to doskonałe słowo; to, co tworzy; to, co niszczy, i to, co zbawia.

4) Ten hebrajski mistrz to Logos Świętego, Krąg rasy ludzkiej, Siódemka czasu.

5) A w księdze metrykalnej skryba zapisał: Logos-Circle-Siedem; i tak był znany Jezus.

6) Mistrz powiedział: „Logos zważy na to, co mówię: Żaden człowiek nie może wejść do światła, dopóki sam siebie nie odnajdzie”. Idź i szukaj, aż znajdziesz swoją duszę, a potem wróć.

7) Przewodnik zaprowadził Jezusa do pokoju, w którym światło było słabe i łagodne, jak światło wczesnego świtu.

8) Ściany komnaty były oznakowane mistycznymi znakami, hieroglifami i świętymi tekstami; i w tej komnacie Jezus znalazł się sam, gdzie pozostał przez wiele dni.

9) Czytał święte teksty; przemyślał znaczenie hieroglifów i szukał znaczenia zarzutu mistrza, aby odnaleźć siebie.

10) Przyszło objawienie; poznał swoją duszę; znalazł się; wtedy nie był sam.

11) Pewnej nocy spał io północy drzwi, których nie zauważył, zostały otwarte i wszedł kapłan w ponurym stroju i powiedział:

12) Mój bracie, wybac mi, że przyszedłem o tej niestosownej godzinie; ale przybyłem, aby uratować ci życie.

13) Jesteś ofiarą okrutnego spisku. Kapłani Heliopolis są zazdrośni o twoją sławę i powiedzieli, że nigdy nie opuścisz tych ponurych krypt żywych.

14) Wyżsi kapłani nie wychodzą nauczać świata, a ty jesteś skazany na niewolę świątynną.

15) Teraz, jeśli chcesz być wolny, musisz oszukać tych kapłanów; musisz im powiedzieć, że jesteś tutaj, aby zostać na całe życie;

16) A potem, kiedy zdobędziesz wszystko, co chcesz zyskać, powrócę i tajemną drogą poprowadzę cię, abyś mógł odejść w pokoju.

17) A Jezus powiedział: „Mój bracie człowieku, czy przyszedłbyś tutaj uczyć oszustwa? Czy jestem w tych świętych murach, aby nauczyć się sztuczek podłej hipokryzji?

18) Nie, człowieku, mój Ojciec gardzi oszustwem, a ja jestem tutaj, aby czynić Jego wolę.

19) Oszukać tych księży! Nie póki słońce zaświeci. Co powiedziałem, co powiedziałem; Będę wierny im, Bogu i sobie.

20) A potem kusiciel odszedł, a Jezus znów był sam; ale po chwili pojawił się ksiądz w białej szacie i powiedział:

21) Dobra robota! Logos zwyciężył. To jest sala sądowa hipokryzji. A potem poprowadził drogę, a Jezus stanął przed sądem.

22) I wszyscy bracia stali; hierofant wyszedł i położył rękę na głowie Jezusa i włożył w jego ręce zwój, na którym było napisane tylko jedno słowo: SZCZEROŚĆ; i nie padło ani jedno słowo,

23) Przewodnik ponownie pojawił się i poprowadził, aw przestronnym pokoju pełnym wszystkiego, czego pragnie uczeń, Jezus kazał odpocząć i czekać.

ROZDZIAŁ 49

Jezus zdaje drugi test braterstwa i otrzymuje drugi stopień, SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Logos nie chciał odpoczywać; powiedział: Po co czekać w tym luksusowym pokoju? nie potrzebuję odpoczynku; Praca mojego Ojca na mnie mocno naciska.

2) Kontynuowałem i uczyłbym się wszystkiego. Jeśli są próby, niech nadejdą, ponieważ każde zwycięstwo nad sobą daje dodatkową siłę.

3) A potem przewodnik poprowadził dalej, aw pokoju, ciemnym jak noc, został umieszczony Jezus i pozostawiony sam; i dni spędzili w tej głębokiej samotności.

4) I Jezus spał, a w środku nocy otwartą się tajemne drzwi i weszło dwóch mężczyzn w strojach kapłańskich; każdy trzymał w dłoni migoczącą lampkę.

5) Zbliżając się do Jezusa, ktoś przemówił i powiedział: „Młody człowieku, nasze serca są zasmucone z powodu tego, co cierpisz w tych strasznych jaskiniach i przybyliśmy jako przyjaciele, aby przynieść ci światło i pokazać drogę do wolności.

6) Kiedyś, tak jak ty, byliśmy w tych jaskiniach zamknięci i myśleliśmy, że dzięki tym dziwnym, niesamowitym sposobom możemy osiągnąć błogosławieństwo i moc;

7) Ale w szczęśliwym momencie zostaliśmy oszukani i wykorzystując całą naszą siłę zerwaliśmy kajdany, a potem dowiedzieliśmy się, że cała ta służba to zepsucie w przebraniu. Ci księża to przestępcy, którzy właśnie się ukryli.

8) chętną się w obrzędach ofiarnych; składają ofiary swoim bogom i palą je za życia biedne ptaki i zwierzęta; tak, dzieci, kobiety, mężczyźni.

9) A teraz trzymają cię tutaj i, w określonym czasie, mogą złożyć cię w ofierze.

10) Prosimy Cię, bracie, zerwij kajdany; chodź, chodź z nami; zaakceptuj wolność, póki możesz.

11) A Jezus powiedział: Twoje małe kikuty pokazują światło, które przynosisz. Módl się, kim jesteś? Słowa człowieka nie są warte więcej niż sam człowiek.

12) Te mury świątyni są mocne i wysokie; jak zdobyłeś wejście do tego miejsca?

13) Mężczyźni odpowiedzieli: Pod tymi murami jest wiele ukrytych dróg, a my, którzy byliśmy kapłanami, spędziliśmy miesiące i lata w tych jaskiniach, znamy je wszystkie.

14) A więc jesteście zdrajcami, powiedział Jezus, Zdrajca jest diabłem; ten, kto zdradza drugiego człowieka, nigdy nie jest człowiekiem, któremu można zaufać.

- 15) Jeśli ktoś osiągnął tylko poziom zdrady, jest miłośnikiem oszustwa i zdradzi przyjaciela, aby służyć swojemu samolubnemu ja.
- 16) Oto wy, ludzie, czy kimkolwiek jesteście, wasze słowa padają lekko na moje uszy,
- 17) Czy mógłbym przesądzić tych stu księży, zdradzić siebie i ich z powodu tego, co mówisz, kiedy wyznajesz swoją zdradę?
- 18) Żaden człowiek nie może za mnie osądzać; a jeśli będę sędzią aż do świadectwa, wszystko jest w środku, mogę nie sędzić dobrze.
- 19) Nie, mężczyźni; w jakikolwiek sposób przybyłeś, wróć. Moja dusza woli ciemność grobu od małych migoczących światełek, takich jak te, które przynosisz.
- 20) Moje sumienie rządzi; co ci, moi bracia, mają do powiedzenia, usłyszę, a kiedy wszystko będzie w świadectwie, zadecyduję. Nie możesz osądzać za mnie ani ja za ciebie,
- 21) Odejdźcie, ludzie, odejdźcie i zostawcie mnie temu uroczemu światłu; bo chociaż słońce nie świeci, w mojej duszy jest światło przewyższające światło słońca lub księżyca.
- 22) Następnie z gniewną groźbą, że wyrządzą mu krzywdę, przebiegli kusiciele odeszli, a Jezus znów został sam.
- 23) Znowu ukazał się kapłan w białej szacie i poprowadził drogę, a Jezus znów stanął przed hierofantem;
- 24) I nie padło ani jedno słowo, ale w jego rękach mistrz położył zwój, na którym wypisane było sugestywne słowo: SPRAWIEDLIWOŚĆ.
- 25) A Jezus był mistrzem fantomowych form uprzedzeń i zdrady.

ROZDZIAŁ 50

Jezus przechodzi trzeci test braterstwa i otrzymuje trzeci stopień, WIARA.

Logos czekał siedem dni, a następnie został zabrany do Hall of Fame, komnaty bogatej w meble i oświetlonej złotymi i srebrnymi lampami.

- 2) Kolory sufitów, dekoracji, mebli i ścian były niebieskie i złote.
- 3) Jego półki były wypełnione książkami mistrzów umysłów; obrazy i posągi były dziełami najwyższej sztuki.
- 4) A Jezus był oczarowany całą tą elegancją i tymi przejawami myśli. Czytał święte księgi i szukał znaczenia symboli i hieroglifów.
- 5) A kiedy był pogrążony w najgłębszych myślach, podszedł ksiądz i powiedział:
- 6) Spójrz na chwałę tego miejsca! mój bracie, jesteś bardzo błogosławiony. Niewielu ludzi na ziemi, tak młodych, osiągnęło takie wyżyny sławy.
- 7) Otóż, jeśli nie marnujesz życia w poszukiwaniu ukrytych rzeczy, których ludzie nigdy nie pojmą, możesz zostać założycielem szkoły myślenia, która zapewni ci niekończącą się sławę;
- 8) Twoja filozofia jest głębsza niż filozofia Platona, a twoje nauki podobają się zwykłym ludziom bardziej niż nauki Sokratesa.

- 9) Po co szukać mistycznego światła w tych przestarzałych norach? Idź i chodź z ludźmi i myśl z ludźmi, a oni cię uhonorują.
- 10) I mimo wszystko te dziwne inicjacje mogą być mitami, a twój Mesjasz ma nadzieję, że są to tylko podstawowe iluzje tej godziny.
- 11) Radziłbym wyrzec się rzeczy niepewnych i wybrać drogę, która prowadzi do pewnej sławy.
- 12) I tak kapłan, demon w przebraniu, śpiewał syrenie pieśni niewiary; a Jezus długo i dobrze rozmyślał nad tym, co powiedział,
- 13) Konflikt był ostry, ponieważ król Ambition jest silnym wrogiem do walki.
- 14) Przez czterdzieści dni wyższe zmagало się z niższym ja, a potem walka została wygrana.
- 15) Wiara triumfalnie rosta; niewiara nie była. Ambicja zakryła jego twarz i uciekła, a Jezus powiedział:
- 16) Bogactwo, zaszczyt i sława ziemi to tylko błyskotki na godzinę.
- 17) Kiedy ten krótki okres ziemskiego życia zostanie odmierzony, pękające bombki człowieka zostaną pogrzebane wraz z jego kośćmi,
- 18) Tak, to, co człowiek robi dla swojego samolubnego ja, nie pozostawia żadnych śladów na kredytowej stronie życia.
- 19) Dobro, które ludzie czynią dla innych ludzi, staje się mocną drabiną, po której dusza może wspiąć się do bogactwa, mocy i sławy rodzaju Bożego, która nie może przeminąć.
- 20) Daj mi ubóstwo ludzi, świadomość obowiązku spełnianego w miłości, aprobatę mojego Boga, a będę zadowolony.
- 21) A potem podniósł oczy ku niebu i powiedział:
- 22) Mój Ojciec-Boże, dziękuję Ci za tę godzinę. Nie proszę o chwałę samego siebie; Chciałbym być strażnikiem bram twojej świątyni i służyć mojemu bratu.
- 23) Znowu Jezus został powołany, by stanąć przed hierofantem; ponownie nie padło żadne słowo, ale w jego rękach mistrz położył zwój, na którym było napisane: WIARA.
- 24) A Jezus pochylał głowę w pokornym podziękowaniu; potem poszedł swoją drogą.

ROZDZIAŁ 51

Jezus zdaje czwartą próbę braterstwa i otrzymuje czwarty stopień, FILANTROFIĘ.

KIEDY minęły inne pewne dni, przewodnik zaprowadził Jezusa do Sali Radości, sali najbogatszej umeblowanej i wypełnionej wszystkim, czego dusza cielesna mogłaby sobie życzyć.

- 2) Na deskach znalazły się najsmaczniejsze wikliny i najsmaczniejsze wina; a pokojówki w wesółych strojach służyły wszystkim z wdziękiem i radością.
- 3) Byli tam bogato odziani mężczyźni i kobiety; i szaleli z radości; popijali z każdego kubka wesołości.
- 4) A Jezus przez jakiś czas obserwował szczęśliwy tłum w milczeniu, a potem podszedł człowiek w szafwii i powiedział: „Najszczęśliwszy jest człowiek, który jak pszczoła może zbierać słodczyce z każdego kwiatu”.
- 5) Mądry człowiek to ten, kto szuka przyjemności i może ją znaleźć wszędzie.

- 6) Czas życia człowieka na ziemi w najlepszym razie jest krótki, a potem umiera i odchodzi, nie wie dokąd.
- 7) Następnie jedzmy, pijmy, tańczmy, śpiewajmy i korzystajmy z radości życia, gdyż śmierć nadchodzi szybko.
- 8) Spędzenie życia dla innych ludzi jest głupotą. Oto wszyscy umierają i leżą razem w grobie, gdzie nikt nie może wiedzieć i nikt nie może okazać wdzięczności.
- 9) Ale Jezus nie odpowiedział; na błyszczących gości we wszystkich ich rundach wesołości patrzył w milczącej myśli.
- 10) A potem wśród gości zobaczył mężczyznę, którego ubranie było szorstkie; który pokazał na twarzy i dłoniach linie trudu i niedostatku.
- 11) Oszołomiony tłum znalazł przyjemność w maltretowaniu go; przycisnęli go do ściany i śmiali się z jego zakłopotania.
- 12) A potem przyszła biedna, wątła kobieta, która nosiła na twarzy i tworzyła ślady grzechu i wstydu; bez litości została opluwana, wyszydzana i wypędzona z sali.
- 13) A potem małe dziecko, z nieśmiałym zachowaniem i głodnym wyrazem twarzy, weszło i poprosiło tylko o kęs ich jedzenia.
- 14) Ale została wypędzona bez opieki i miłości; a mimo to wesoły taniec trwał dalej.
- 15) A kiedy poszukiwacze przyjemności namawiali Jezusa, aby dołączył do nich w ich wesołości, powiedział:
- 16) Jak mógłbym szukać przyjemności dla siebie, gdy inni są w potrzebie? Jak możesz myśleć, że podczas gdy dzieci wołają o chleb, podczas gdy ci, którzy są w grzechu wołają o współczucie i miłość, ja mogę napętnić się do końca dobrymi rzeczami życia?
- 17) Mówię ci, nie; wszyscy jesteśmy spokrewnieni, każdy jest częścią wielkiego ludzkiego serca.
- 18) Nie widzę siebie poza tym biednym człowiekiem, którego tak pogardzałeś i stłoczyłeś się pod ścianą;
- 19) Ani od tej w kobiecym stroju, która wyszła z nawiedzenia występku, by prosić o współczucie i miłość, która została przez ciebie tak bezwzględnie zepchnięta z powrotem do jej jaskini grzechu;
- 20) Ani od tego małego dziecka, które wyprowadziłeś z siebie, by cierpieć w zimnym, ponurym wietrze nocy.
- 21) Mówię wam, mężczyźni, co im zrobiliście, moi bracia, zrobiliście mi.
- 22) Znieważyleś mnie we własnym domu; Nie mogę zostać. Pójdę i znajdę to dziecko, tę kobietę i tego mężczyznę, i będę im pomagać, aż cała krew mojego życia odpłynie.
- 23) Nazywam to przyjemnością, gdy pomagam bezbronny, karmię głodnych, ubieram nagich, uzdrawiam chorych i mówię dobre słowa pociechy do niekochanych, zniechęconych i przygnębionych.
- 24) A to, co nazywacie weselem, jest tylko widmem nocy; ale błyski ognia namiętności, malujące obrazy na ścianach czasu.
- 25) I kiedy Logos przemawiał, wszedł kapłan w białej szacie i powiedział do niego: Rada czeka na ciebie.
- 26) Wtedy Jezus ponownie stanął przed kratą; znowu nie padło żadne słowo; hierofant włożył mu w ręce zwój, na którym widniał napis FILANTROPIA.

27) A Jezus był zwycięzcą nad samolubnym ja.

ROZDZIAŁ 52

Jezus spędza czterdzieści dni w gajach świątynnych. Zdaje piąty test bractwa i otrzymuje piąty stopień, HEROIZM.

ŚWIĘTE gaje świątynne obfitowały w posągi, pomniki i kapliczki; tutaj Jezus lubił chodzić i medytować.

2) A po tym, jak pokonał siebie, rozmawiał z naturą w tych gajach przez czterdzieści dni.

3) A potem przewodnik wziął łańcuchy i związał mu ręce i nogi; a potem wrzucił go do jaskini głodnych zwierząt, nieczystych ptaków i pełzających zwierząt.

4) Legowisko było ciemne jak noc; dzikie bestie wyły; wściekłe ptaki krzyczały; syknęły gady.

5) A Jezus powiedział: Kto mnie w ten sposób związał? Dlaczego potulnie siedziałam, żeby być przykuta łańcuchami?

6) mówię ci; nikt nie ma mocy związać ludzkiej duszy. Z czego zrobione są kajdany?

7) I w swojej mocy wstał, a to, co uważał za łańcuchy, było tylko bezwartościowymi sznurami, które rozpadały się pod jego dotknięciem.

8) A potem roześmiał się i rzekł: Łańcuchy, które przykuwają ludzi do zwłok ziemi, są wykuwane w fantastycznym sklepie; są zrobione z powietrza i zaspawane w ogniu iluzji.

9) Jeśli człowiek stanie wyprostowany i użyje siły woli, jego łańcuchy opadną jak bezwartościowe szmaty; bo wola i wiara są silniejsze niż najmocniejsze łańcuchy, jakie ludzie kiedykolwiek założyli.

10) A Jezus stanął wyprostowany wśród głodnych zwierząt i ptaków i powiedział: Co to za ciemność, która mnie ogarnia?

11) „To tylko brak światła. A co to jest światło? To tylko tchnienie Boga wibrujące w rytmie szybkiej myśli.

12) A potem powiedział: Niech się stanie światłość; i z potężną wolą poruszył etery, a ich wibracje osiągnęły płaszczyznę światła; i było światło.

13) Ciemność tej jaskini nocy stała się jasnością nowo narodzonego dnia.

14) A potem spojrzał, aby zobaczyć zwierzęta, ptaki i pełzające istoty; oto nie byli.

15) A Jezus powiedział: Czego się boją dusze? Strach jest rydwanem, w którym człowiek jedzie na śmierć;

16) A kiedy znajdzie się w komnacie zmarłych, dowiaduje się, że został oszukany; jego rydwan był mitem, a śmierć wymyślnym dzieckiem.

17) Ale pewnego dnia wszystkie nauki człowieka zostaną nauczone iz jaskini nieczystych zwierząt, ptaków i pełzających stworzeń powstanie, aby chodzić w świetle.

18) A Jezus ujrzał drabinę zrobioną ze złota, na którą się wspinał, a na szczycie czekał na niego kapłan w białej szacie.

19) Znowu stanął przed adwokaturą rady; znowu nie padło żadne słowo; ponownie hierofant wyciągnął rękę, aby pobłogosławić.

20) Włożył do ręki Jezusa kolejny zwój, na którym było napisane HEROIZM .

21) Logos napotkał strach i cały swój widmowy zastęp i w konflikcie odniósł zwycięstwo.

ROZDZIAŁ 53

Jezus przechodzi szósty test braterstwa i otrzymuje szósty stopień, MIŁOŚĆ BOSKA.

W całym kraju nie było miejsca lepiej wyposażonego niż salony piękności świątyni słońca.

2) Niewielu studentów kiedykolwiek weszło do tych bogatych pokoi; kapłani patrzyli na nie z podziwem i nazywali je Salami Tajemnic.

3) Kiedy Jezus osiągnął zwycięstwo nad strachem, uzyskał prawo do wejścia tutaj.

4) Przewodnik prowadził po drodze, a po minięciu wielu bogato wyposażonych pomieszczeń dotarli do Sali Harmonii; i oto Jezus został sam.

5) Wśród instrumentów muzycznych znajdował się klawesyn, a Jezus siedział w zamyśleniu przyglądając mu się, gdy po cichu dziewczyna o urzekającej urodzie weszła do sali.

6) Wydawało się, że nie zauważa Jezusa, gdy siedział i rozmyślał, tak zajęty swoimi myślami.

7) Znalazła swoje miejsce przy klawesynie; najdelikatniej dotykała akordów i śpiewała pieśni Izraela.

8) A Jezus został oczarowany; takiego piękna, którego nigdy nie widział; takiej muzyki, której nigdy nie słyszał.

9) Dziewica śpiewała swoje pieśni; zdawała się nie wiedzieć, że ktoś jest w pobliżu; poszła swoją drogą.

10) A Jezus, rozmawiając ze sobą, powiedział: Jakie jest znaczenie tego zdarzenia? Nie wiedziałem, że tak porywająca uroda i uroda królowa można znaleźć wśród synów ludzkich.

11) Nie wiedziałem, że głos anioła kiedykolwiek zaszczycił ludzką postać, ani że z ust ludzkich wydobywała się muzyka seraficzna.

12) Przez wiele dni siedział oczarowany; zmienił się nurt jego myśli; myślał o niczym poza piosenkarką i jej piosenkami.

13) Pragnął zobaczyć ją ponownie; a po pewnych dniach przyszła; przemówiła i położyła rękę na jego głowie.

14) Jej dotyk poruszył całą jego duszę i na razie zapomniano o pracy, do której został wysłany.

15) Niewiele było słów, które powiedziała dziewczyna; poszła swoją drogą; ale wtedy serce Jezusa zostało poruszone.

16) W jego duszy rozpalił się płomień miłości i stanął przed najcięższą próbą swojego życia.

17) Nie mógł spać ani jeść. Przyszły myśli dziewczicy; nie pójdą. Jego cielesna natura głośno wzywała jej towarzystwa.

18) A potem powiedział: Oto zwyciężyłem każdego wroga, którego spotkałem, i czy teraz będę zwyciężony przez tę cielesną miłość?

19) Mój Ojciec posłał mnie tutaj, aby pokazać boską moc miłości, tej miłości, która dociera do każdej żywej istoty.

20) Czy ta czysta, uniwersalna miłość zostanie całkowicie pochłonięta przez miłość cielesną? Czy mam zapomnieć o wszystkich innych stworzeniach i stracić życie w tej pięknej dziewczicy, chociaż jest ona najwyższym typem piękna, czystości i miłości?

21) Do głębi jego dusza została poruszona i długo zmagał się z tym aniołem-bożkiem swego serca.

- 22) Ale kiedy dzień był prawie stracony, jego wyższe ego wzrosło w potęgę; znalazł się ponownie, a potem powiedział:
- 23) Chociaż moje serce pięknie, nie zawiodę w tym moim najtrudniejszym zadaniu; Będę zwycięzcą miłości cielesnej.
- 24) A kiedy znowu przyszła dziewczyna i podała mu rękę i serce, powiedział:
- 25) Piękny, sama twoja obecność zachwyca mnie; Twój głos jest błogosławieństwem dla mojej duszy; moje ludzkie ja poleciłoby z tobą i zadowoliliby się twoją miłością;
- 26) Ale cały świat pragnie miłości, którą przyszedłem zmanifestować.
- 27) Muszę więc kazać ci odejść; ale spotkamy się ponownie; nasze drogi na ziemi nie zostaną rozdzielone.
- 28) Widzę cię w pośpiechu ziemi jako sługę miłości; Słyszę Twój głos w pieśni, która zdobywa serca ludzi do lepszych rzeczy.
- 29) A potem w smutku i we łzach dziewczyna odeszła, a Jezus znów był sam.
- 30) I natychmiast zabrzmiały wielkie dzwony świątyni; śpiewacy zaśpiewali nową, nową pieśń; grota płonęła światłem.
- 31) Pojawił się sam hierofant i rzekł: Witajcie! triumfalny Logos, grad! Zdobywca cielesnej miłości stoi na wyżynach.
- 32) A potem włożył w ręce Jezusa zwój, na którym było napisane: MIŁOŚĆ BOSKA.
- 33) Razem przeszli przez grootę pięknych, aw sali bankietowej wydano ucztę, a Jezus był honorowym gościem.

ROZDZIAŁ 54

Jezus zostaje prywatnym uczniem hierofanta i poznaje tajemnice Egiptu. Zdając siódmy test, pracuje w Komnacie Umarłych.

Otworzył się teraz SZKOLNY kierunek studiów, a Jezus wszedł i został uczniem hierofanta.

- 2) Poznał tajemnice mistycznej wiedzy ziemi egipskiej; tajemnice życia i śmierci oraz światów poza kręgiem słońca.
- 3) Po ukończeniu wszystkich studiów kursu starszego udał się do Komnaty Umarłych, aby nauczyć się starożytnych metod ochrony ciał zmarłych przed rozkładem; i tu pracował.
- 4) Nosiciele przynieśli ciało jedynego syna wdowy do zabalsamowania; płacząca matka podążyła blisko; jej smutek był wielki.
- 5) A Jezus rzekł: Dobra kobieto, otrzyj swoje łzy; idziesz za pustym domem; twój syn nie jest w tym.
- 6) Płaczesz, ponieważ twój syn nie żyje. Śmierć to okrutne słowo; twój syn nigdy nie może umrzeć.
- 7) Miał przydzielone zadanie do wykonania w stroju cielesnym; przyszedł; wykonał swoją pracę, a potem odłożył ciało na bok; nie potrzebował tego bardziej.
- 8) Poza twoim ludzkim wzrokiem, ma inną pracę do wykonania i wykona ją dobrze, a następnie przejdzie do innych zadań i stopniowo osiągnie koronę doskonałego życia.
- 9) A co twój syn zrobił i co jeszcze musi zrobić, wszyscy musimy zrobić.

- 10) Teraz, jeśli żywisz smutek i dajesz upust swoim smutkom, będą one rosły z każdym dniem. Pochłoną twoje życie, aż w końcu będziesz tylko smutkiem, zmoczonym gorzkimi łzami.
- 11) Zamiast mu pomóc, zasmucasz swojego syna swoim głębokim żalem. On szuka twojej pociechy teraz, jak to robił zawsze; cieszy się, gdy ty się cieszysz; jest zasmucony, gdy się smucisz.
- 12) Idź zakopać głęboko swoje nieszczęścia i uśmiechać się do żalu i zatracić się w pomaganiu innym osuszyć łzy.
- 13) Wraz ze spełnionym obowiązkiem przychodzi szczęście i radość; a radość rozwesela serca tych, którzy odeszli.
- 14) Płacząca kobieta odwróciła się i poszła, aby znaleźć szczęście w pomaganiu; pogrzebać głęboko jej smutki w służbie radości.
- 15) Potem przyszli inni nosiciele i przynieśli ciało matki do Komnaty Umarłych; i tylko jeden żałobnik poszedł; ona dziewczyna w delikatnych latach.
- 16) Kiedy orszak zbliżał się do drzwi, dziecko obserwowało rannego ptaka w obolałym niebezpieczeństwie, strzałka okrutnego myśliwego przebiła jego pierś.
- 17) I poszła za zmarłymi i poszła pomóc żywemu ptakowi.
- 18) Z czułością i miłością złożyła do piersi rannego ptaka, po czym pospieszyła na swoje miejsce.
- 19) A Jezus jej rzekł: Dlaczego zostawiłaś swoją zmarłą, aby ratować rannego ptaka?
- 20) Dziewczyna powiedziała: To martwe ciało nie potrzebuje ode mnie pomocy; ale mogę pomóc, póki jeszcze jest życie; moja matka mnie tego nauczyła.
- 21) Moja matka nauczyła, że smutek i samolubna miłość, nadzieje i lęki są tylko odruchami niższego ja;
- 22) To, co czujemy, to tylko małe fale na toczących się falach życia.
- 23) To wszystko przeminie; są nierealne.
- 24) Łzy płyną z serc cielesnych; duch nigdy nie płacze; i tęsknię za dniem, kiedy pójdę w światłości, gdzie łzy zostaną otarte.
- 25) Moja matka nauczyła, że wszystkie emocje są strumieniami, które wypływają z ludzkich miłości, nadziei i lęków; ta doskonała błogość nie może być nasza, dopóki ich nie pokonamy.
- 26) I w obecności tego dziecka Jezus pochylił głowę z szacunkiem. Powiedział,
- 27) Przez dni, miesiące i lata starałem się poznać tę najwyższą prawdę, której człowiek może się nauczyć na ziemi, a tutaj dziecko, świeżo sprowadzone na ziemię, powiedziało to wszystko jednym krótkim oddechem.
- 28) Nic dziwnego, że Dawid powiedział: Panie, nasz Panie, jak wspaniałe jest Twoje imię na całej ziemi!
- 29) Z ust niemowląt i ssących ustaliłaś moc.
- 30) A potem położył rękę na głowie dziewczyny i powiedział: Jestem pewien, że błogosławieństwa mojego Ojca-Boga spoczną na tobie, dziecko, na zawsze.

ROZDZIAŁ 55

Po zdaniu siódmego testu braterstwa Jezus otrzymuje siódmy, najwyższy stopień, CHRYSYTA. Opuszcza świątynię jako zdobywca.

DZIEŁO Jezusa w Komnacie Umarłych zostało wykonane, a w purpurowym pokoju świątyni stanął przed hierofantem,

2) I był ubrany w purpurowe szaty; i wszyscy bracia stali. Hierofant wstał i powiedział:

3) To jest dzień królewski dla wszystkich zastępów Izraela. Na cześć ich wybranego syna obchodzimy wielkie święto Paschy.

4) A potem rzekł do Jezusa: Bracie, człowieku, najwspanialszy z ludzi, we wszystkich próbach świątyni, które wygrałeś.

5) Sześć razy przed sądem zostałeś osądzony; sześć razy otrzymałeś najwyższe zaszczyty, jakie człowiek może dać; a teraz jesteś przygotowany do podjęcia ostatniego stopnia.

6) Na twoim czole kładę ten diadem, a w Wielkiej Łoży niebios i ziemi jesteś CHRYSYSEM.

7) To jest twój obrzęd Paschy. Nie jesteś już neofitą; ale teraz mistrzowski umysł.

8) Teraz człowiek nie może nic więcej; ale sam Bóg przemówi i potwierdzi twój tytuł i stopień.

9) Idź dalej, bo musisz głosić ludziom ewangelię dobrej woli i pokoju na ziemi; musi otworzyć drzwi więzienia i uwolnić jeńców.

10) A gdy hierofant jeszcze przemówił, zabrzmiały dzwony w świątyni; czysta biała gołębicą zstąpiła z góry i usiadła na głowie Jezusa.

11) A potem głos, który wstrząsnął samą świątynią, powiedział: TO JEST CHRYSY; i każda żywa istota powiedziała: AMEN.

12) Wielkie drzwi świątyni uchyliły się; Logos podróżował na swojej drodze jako zdobywca.

Część 1/Rozdział XII

Jezus z Nazaretu

SEKCJA XII

(Rozdziały 56 – 60)

LAMED

Rada Siedmiu Mędrców Świata

ROZDZIAŁ 56

Siedmiu mędrców świata spotyka się w Aleksandrii. Cele spotkania. Adresy otwarcia.

W każdym wieku od początku czasu żyło siedmiu mędrców.

- 2) Na początku każdego wieku ci mędrzy spotykają się, aby odnotować bieg narodów, ludów, plemion i języków;
- 3) Zauważyć, jak daleko zaszła rasa w kierunku sprawiedliwości, miłości i prawości;
- 4) Sformułować kodeks praw, postulatów religijnych i planów rządów najlepiej dostosowanych do nadchodzącego wieku.
- 5) Minął wiek i oto nadszedł inny wiek; mędrzy muszą się zebrać.
- 6) Aleksandria była ośrodkiem najlepszych myśli świata, a tu, w domu Filona, spotkali się mędrzy.
- 7) Z Chin przybył Meng-tse; z Indii przybył Vidyapati; z Persji przybył Kaspar; z Asyrii przybył Aszbina; z Grecji przybył Apollo; Matheno był egipskim mędrcem, a Filon szefem myśli hebrajskiej.
- 8) Termin był należyty; Rada zebrała się i siedziała w milczeniu przez siedem dni.
- 9) A potem Meng-tse powstał i powiedział: Koło czasu znów się obróciło; wyścig jest na wyższym poziomie myśli.
- 10) Szaty, które rozdali nasi ojcowie; cheruby utkały niebiańskie płótno; złożyliśmy go w nasze ręce i musimy uszyć dla mężczyzn nowe szaty.
- 11) Synowie człowieczy szukają większego światła. Już nie troszczą się o bogów wykutych z drewna czy glinianych. Szukają Boga, który nie został stworzony rękami.
- 12) Widzą promienie nadchodzącego dnia, a jednak ich nie pojmują.
- 13) Nadszedł czas i musimy dobrze uszyć te szaty dla rasy.
- 14) I stwórzmy dla ludzi nowe szaty sprawiedliwości, miłosierdzia, sprawiedliwości i miłości, aby mogli ukryć swoją nagość, gdy zaświeci światło nadchodzącego dnia.
- 15) A Vidyapati powiedział: Wszyscy nasi kapłani oszaleli; ujrzeli demona w dziczy i rzucili na niego swoje lampy, a oni zostali złamani, a żaden błysk światła nie ma żadnego kapłana dla ludzi.
- 16) Noc jest ciemna; serce Indii woła o światło.
- 17) Kapłaństwa nie można zreformować; jest już martwy; jej największymi potrzebami są groby i śpiewy pogrzebowe.

- 18) Nowa era wzywa do wolności; taki, który czyni każdego człowieka kapłanem, pozwala mu iść samotnie i składać swoje ofiary w sanktuarium Boga.
- 19) A Kaspar powiedział: W Persji ludzie chodzą w strachu; czynią dobro ze strachu przed popełnieniem zła.
- 20) Diabeł jest największą potęgą w naszym kraju i choć jest to mit, dynda na kolanach zarówno w wieku młodzięcym, jak i starszym.
- 21) Nasza ziemia jest ciemna, a zło prosperuje w ciemności.
- 22) Strach jedzie na każdym wietrze i czai się w każdej formie życia.
- 23) Strach przed złem jest mitem, iluzją i pułapką; ale będzie żyć, aż przyjdzie jakaś potężna moc, aby podnieść etery do płaszczyzny światła.
- 24) Kiedy to nastąpi, kraina magów będzie chlubić się światłem. Dusza Persji woła o światło.

ROZDZIAŁ 57

Spotkanie mędrców, ciąg dalszy. Adresy otwarcia. Jezus przybywa. Siedmiodniowa cisza.

ASHBINA powiedział: Asyria jest krainą wątpliwości; rydwan mojego ludu, którym głównie jeżdżą, jest oznaczony etykietą Wątpliwości.

- 2) Kiedy Faith pojawiła się w Babilonie; była jasna i jasna; ale była ubrana w tak białe szaty, że ludzie się jej bali.
- 3) I każde koło zaczęło się obracać, a Zwątpienie wypowiedziało jej wojnę i wypędziło ją z lądu; i już nie wróciła.
- 4) W formie ludzie czczą Boga, Jedyne; w sercu nie są pewni, że Bóg istnieje.
- 5) Wiara wielbi w sanktuarium niewidzianego; ale Zwątpienie musi widzieć jej Boga.
- 6) Największą potrzebą całej Asyrii jest wiara – wiara, która z całą pewnością przyprawia wszystko, co jest.
- 7) A potem Apollo powiedział: „Największe potrzeby Grecji to prawdziwe koncepcje Boga.
- 8) Teogonia w Grecji jest pozbawiona steru, ponieważ każda myśl może być bogiem i czczona jako bóg.
- 9) Płaszczyzna myśli jest szeroka i pełna ostrych przeciwników; tak oto krąg bogów wypełniony jest wrogością, wojnami i nikczemnymi intrygami.
- 10) Grecja potrzebuje mistrzowskiego umysłu, aby stanąć ponad bogami; wzniesić ludzkie myśli z dala od wielu bogów ku Bogu Jedyne.
- 11) Wiemy, że nad wzgórzami pojawia się światło. Bóg przyspiesza światło.
- 12) Matheno powiedział: Spójrz na tę tajemniczą krainę! Ten Egipt umarłych!
- 13) Nasze świątynie od dawna są grobowcami wszystkich ukrytych rzeczy czasu; nasze świątynie, krypty i jaskinie są ciemne.
- 14) W świetle nie ma tajnych rzeczy. Słońce ujawnia całą ukrytą prawdę. W Bogu nie ma tajemnic.
- 15) Spójrz na wschodzące słońce! Jego belki wchodzą do wszystkich drzwi; tak, każdą szczelinę mistycznych krypt Mizraim.

- 16) Witamy światło! Cały Egipt pragnie światła.
- 17) A Filon powiedział: Potrzebą myśli i życia hebrajskiego jest wolność.
- 18) Hebrajscy prorocy, widzący i dawcy prawa byli mężami władzy, ludźmi świętej myśli i przekazali nam system filozofii, który był idealny; wystarczająco silny i wystarczająco dobry, aby poprowadzić naszych ludzi do celu, jakim jest doskonałość.
- 19) Ale umysły cielesne odrzucały świętość; powstało kapłaństwo pełne egoizmu, a czystość w sercu stała się mitem; ludzie zostali zniewoleni.
- 20) Kapłaństwo jest przekleństwem Izraela; ale gdy przyjdzie, kto ma przyjść, ogłosi wyzwolenie dla niewolników; moi ludzie będą wolni.
- 21) Oto bowiem Bóg uczynił wcieloną mądrość, miłość i światło, które nazwał Immanuelem.
- 22) Jemu dano klucze otwierające świat; i tutaj jako człowiek idzie z nami.
- 23) A potem drzwi komnaty rady zostały otwarte i Logos stanął pośród mędrców świata.
- 24) Znowu mędrcy siedzieli w milczeniu przez siedem dni.

ROZDZIAŁ 58

Spotkanie mędrców, ciąg dalszy. Przedstawienie siedmiu postulatów uniwersalnych.

TERAZ, kiedy mędrcy zostali odświeżeni, otworzyli Księgę Życia i przeczytali.

- 2) Czytają historię życia człowieka; wszystkich jego zmagania, strat, zdobyczy; w świetle przeszłych wydarzeń i potrzeb zobaczyli, co będzie dla niego najlepsze w nadchodzących latach.
- 3) Wiedzieli, jakie prawa i przykazania najlepiej pasują do jego majątku; widzieli najwyższy ideał Boga, jaki rasa mogła pojąć.
- 4) Na siedmiu postulatach, które ci mędrcy mieli sformułować, musi spoczywać wielka filozofia życia i kultu nadchodzącego wieku.
- 5) Meng-tse był najstarszym mędrcem; objął krzesło wodza i powiedział:
- 6) Człowiek nie jest wystarczająco zaawansowany, aby żyć wiarą; nie może pojąć tego, czego nie widzą jego oczy.
- 7) Jest jeszcze dzieckiem i przez cały nadchodzący wiek musi być nauczany za pomocą obrazów, symboli, obrzędów i form.
- 8) Jego Bóg musi być Bogiem ludzkim; nie może zobaczyć Boga przez wiarę.
- 9) A potem nie może sam sobą rządzić; król musi rządzić; człowiek musi służyć.
- 10) Wiek, który nastąpi po tym, będzie wiekiem człowieka, wiekiem wiary.
- 11) W tym błogosławionym wieku ludzkość zobaczy bez pomocy cielesnych oczu; usłyszy bezgłośny dźwięk; pozna Ducha-Boga.
- 12) Wiek, w który wchodzimy, to wiek przygotowawczy, a wszystkie szkoły, rządy i obrzędy kultu muszą być zaprojektowane w prosty sposób, aby ludzie mogli to zrozumieć.

- 13) A człowiek nie może powstać; buduje według wzorów, które widzi; więc na tej radzie musimy wypracować wzór na nadchodzący wiek.
- 14) I musimy sformułować gnozę Imperium duszy, która opiera się na siedmiu postulatach.
- 15) Każdy mędrzec po kolei formułuje postulat; i będą one podstawą ludzkich wyznań wiary, aż nadejdzie doskonały wiek.
- 16) Następnie Meng-tse napisał pierwszy:
- 17) Wszystkie rzeczy są pomyślane; całe życie jest aktywnością myśli. Mnogość istot to tylko fazy jednej wielkiej myśli, która się objawiła. Oto Bóg jest Myślą, a Myśl jest Bogiem.
- 18) Następnie Vidyapati napisał drugi postulat:
- 19) Wieczna Myśl jest jedna; w istocie jest to dwa – Inteligencja i Siła; a kiedy oddychają, rodzi się dziecko; to dziecko jest Miłością.
- 20) I w ten sposób występuje Trójjedyny Bóg, którego ludzie nazywają Ojcem-Matką-Dziecko.
- 21) Ten Trójjedyny Bóg jest jeden; ale jak ten ze światła, w istocie ma siedem lat.
- 22) A kiedy Bóg w Trójcy Jedyny tchnie, oto przed Jego obliczem stoi siedem Duchów; to są twórcze atrybuty.
- 23) Ludzie nazywają ich mniejszymi bogami i na swój obraz stworzyli człowieka.
- 24) A Kaspar napisał trzecią:
- 25) Człowiek był myślą Boga, ukształtowaną na obraz Septonatu, odzianą w substancje duszy.
- 26) A jego pragnienia były silne; starał się zmanifestować na każdym poziomie życia, a dla siebie stworzył ciało eterów form ziemskich i w ten sposób zstąpił na poziom ziemi.
- 27) W tym zejściu stracił swoje pierworodztwo; utracił harmonię z Bogiem i rozproszył wszystkie nuty życia.
- 28) Nieharmonia i zło są tym samym; tak zło jest dziełem człowieka.
- 29) Ashbina napisał czwartą:
- 30) Nasiona nie kiełkują w świetle; nie rosną, dopóki nie znajdą gleby i nie ukryją się przed światłem.
- 31) Człowiek wyewoluował z nasienia wiecznego życia; ale w eterach Trójjedynego Boga światło było zbyt wielkie, by mogły rosnąć nasiona;
- 32) I tak człowiek szukał gleby życia cielesnego, a w ciemności ziemi znalazł miejsce, w którym mógł kiełkować i rosnąć.
- 33) Nasiona zapuściły korzenie i dobrze wyrosły.
- 34) Drzewo życia ludzkiego wyrasta z ziemi rzeczy ziemskich i zgodnie z prawem naturalnym osiąga doskonałą formę.
- 35) Nie ma nadprzyrodzonych czynów Bożych, które podnoszą człowieka z życia cielesnego do błogosławieństwa duchowego; rośnie tak, jak rośnie roślina, a we właściwym czasie zostaje udoskonalony.
- 36) Cechą duszy, która umożliwia człowiekowi wzniesienie się do życia duchowego, jest czystość.

ROZDZIAŁ 59

Spotkanie mędrców, ciąg dalszy. Pozostałe postulaty. Mędrcy błogosławią Jezusa. Siedmiodniowa cisza.

APOLLO napisał piąty:

2) Duszę przyciągają do doskonałego światła cztery białe rumaki, a są to Wola, Wiara, Pomoc i Miłość.

3) To, co chce się zrobić, ma moc.

4) Wiedza o tej mocy to wiara; a kiedy wiara się porusza, dusza zaczyna swój lot.

5) Samolubna wiara nie prowadzi do światła. Nie ma samotnego pielgrzyma w drodze do światła. Mężczyźni zdobywają wyżyny tylko pomagając innym zdobyć wyżyny.

6) Rumak, który prowadzi drogę do życia duchowego, to Miłość; jest czystą bezinteresowną Miłością.

7) Matheno napisał szósty:

8) Uniwersalna Miłość, o której mówi Apollo, jest dzieckiem Mądrości i Boskiej Woli, a Bóg posłał je na ziemię w ciele, aby człowiek mógł je poznać.

9) Powszechną Miłością, o której mówią mędrcy, jest Chrystus.

10) Największa tajemnica wszechczasów tkwi w sposobie, w jaki Chrystus żyje w sercu.

11) Chrystus nie może żyć w wilgotnych norach cielesnych rzeczy. Siedem bitew musi zostać stoczonych, siedem zwycięstw odniesionych, zanim rzeczy cielesne, takie jak strach, jaźń, emocje i pożądanie zostaną odrzucone.

12) Kiedy to się stanie, Chrystus obejmie duszę w posiadanie; praca jest wykonana, a człowiek i Bóg są jednym.

13) A Filon napisał siódmy:

14) Idealny mężczyzna! Przyrowadzić przed Trójjedynego Boga istotę taką jak ta, która została stworzona przez naturę.

15) To spełnienie jest najwyższym objawieniem tajemnicy życia.

16) Kiedy wszystkie esencje cielesnych rzeczy zostaną przemienione w duszę i wszystkie esencje duszy zostaną przywrócone do Świętego Oddechu, a człowiek stanie się doskonałym Bogiem, dramat Stworzenia się zakończy. I to wszystko.

17) I wszyscy mędrcy powiedzieli: Amen.

18) Wtedy Meng-tse powiedział: Święty posłał do nas człowieka oświeconego wysiłkiem niezliczonych lat, aby kierował myślami ludzi.

19) Tego człowieka, zatwierdzonego przez wszystkie mistrzowskie umysły nieba i ziemi, tego człowieka z Galilei, tego Jezusa, szefa wszystkich mędrców świata, chętnie rozpoznajemy.

20) W uznaniu tej mądrości, którą przynosi ludziom, ukoronujemy go wieńcem Lotosu.

21) Posyłamy go z całym błogosławieństwem siedmiu mędrców świata.

22) Wtedy wszyscy mędrcy położyli ręce na głowie Jezusa i jednogłośnie powiedzieli: Chwała Bogu!

23) Albowiem mądrość, cześć, chwała, moc, bogactwo, błogosławieństwo, siła są Twoje, o Chryste, na wieki.

24) I każde żywe stworzenie powiedziało: Amen.

25) A potem mędrcy siedzieli w milczeniu przez siedem dni.

ROZDZIAŁ 60

Jezus zwraca się do siedmiu mędrców. Adres. Jezus jedzie do Galilei.

Minęło siedem dni milczenia, a Jezus siedząc z mędrkami powiedział:

2) Historia życia jest dobrze skondensowana w tych nieśmiertelnych postulatach. Oto siedem pagórków, na których zostanie zbudowane miasto święte.

3) Oto siedem pewnych kamieni węgielnych, na których stanie Kościół Powszechny.

4) Podejmując powierzona mi pracę jestem w pełni świadomy niebezpieczeństw na drodze; kielich będzie gorzki do picia, a natura ludzka może się skurczyć.

5) Ale straciłem swoją wolę w Świętym Oddechu, więc idę mówić i działać tak, jak pobudza mnie do mówienia i działania Świętym Oddechem.

6) Słowa, które wypowiadam, nie są moje; są to słowa Tego, którego wolę spełniam.

7) Człowiek nie jest wystarczająco zaawansowany w myśli sakralnej, aby zrozumieć Kościół Powszechny, a więc dzieło, które Bóg mi zlecił, nie jest budowaniem tego Kościoła.

8) Jestem modelarzem, posłanym, by stworzyć wzór Kościoła, który ma być – wzór, który wiek może pojąć.

9) Moje zadanie jako budowniczego modelu leży w mojej ojczyźnie, a tam, zgodnie z postulatami, że Miłość jest synem Bożym, przyszedłem objawić tę Miłość, Modelowy Kościół będzie trwał.

10) A spośród ludzi niskiego stanu wybiorę dwunastu ludzi, którzy reprezentują dwanaście nieśmiertelnych myśli; i to będzie Wzorcowy Kościół.

11) Dom Judy, mój własny krewny w ciele, niewiele zrozumie mojej misji na świecie.

12) I odrzucą mnie, pogardzą moją pracą, oskarżą mnie fałszywie, zwiążą, zabiorą mnie do sądu cielesnych ludzi, którzy będą mnie potępiać i zabijać na krzyżu.

13) Ale ludzie nigdy nie mogą zabić prawdy; chociaż wygnani, powróci z większą mocą; bo prawda podbija świat.

14) Modelowy Kościół będzie żył. Chociaż cielesny człowiek będzie prostytuował swoje święte prawa, symboliczne obrzędy i formy dla samolubnych celów i uczyni to tylko zewnętrznym pokazem, niewielu odnajdzie za jego pośrednictwem królestwo duszy.

15) A kiedy nadejdzie lepszy wiek, Kościół Powszechny oprze się na siedmiu postulatami i zostanie zbudowany zgodnie z podanym wzorem.

16) Nadszedł czas; Idę do Jerozolimy dzięki mocy żywej wiary i mocy, którą dałeś.

17) I w imię Boga, naszego Ojca-Boga, królestwo duszy zostanie ustanowione na siedmiu wzgórzach.

18) I wejdą wszystkie ludy, plemiona i języki ziemi.

- 19) Książę Pokoju zasiądzie na tronie władzy; Trójjedyny Bóg będzie wtedy Wszystkim we Wszystkim.
- 20) I wszyscy mędrcy powiedzieli: Amen.
- 21) A Jezus poszedł swoją drogą i po wielu dniach dotarł do Jerozolimy; a potem szukał swojego domu w Galilei.

KONIEC CZĘŚCI 1

CZĘŚĆ 2

Część 2/Rozdział XIII

Jezus Chrystus

Trzyletnia służba Jezusa Chrystusa z Nazaretu

Jezus w wieku od 30 do 33 lat

SEKCJA XIII

(Rozdziały 61 – 64)

MEM

Ministerstwo Jana Zwiastuna

ROZDZIAŁ 61

John, zwiastun, wraca do Hebronu. Żyje jako pustelnik w dziczy. Odwiedza Jerozolimę i rozmawia z ludźmi.

Zdarzyło się, że kiedy Jan, syn Zachariasza i Elżbiety, skończył wszystkie studia w szkołach egipskich, wrócił do Hebronu, gdzie mieszkał przez kilka dni.

2) A potem odszukał pustynię i zamieszkał w jaskini Dawida, gdzie wiele lat wcześniej został pouczony przez egipskiego mędrca.

3) Niektórzy nazywali go pustelnikiem z Engedi; a inni mówili: On jest Dzikim Człowiekiem ze Wzgórz.

4) przyodziął się w skóry zwierząt; jego jedzeniem były chleb świętojański, miód, orzechy i owoce.

5) Gdy Jan miał trzydzieści lat, udał się do Jerozolimy i na rynku siedział w milczeniu przez siedem dni.

6) Pospólstwo i kapłani, uczeni w Piśmie i faryzeusze wyszli tłumnie, aby zobaczyć milczącego pustelnika z gór; ale żaden nie był na tyle odważny, by zapytać go, kim jest.

7) Ale gdy skończył swój cichy post, stanął pośród wszystkich i rzekł:

8) Oto król przybył; mówili o nim prorocy; mędrzy długo go szukali.

9) Przygotuj się, Izraelu, przygotuj się na spotkanie ze swoim królem.

10) I to było wszystko, co powiedział, a potem zniknął i nikt nie wiedział, dokąd się udał.

11) W całej Jerozolimie panował wielki niepokój. Władcy usłyszeli historię pustelnika ze wzgórz.

12) I wysłali kurierów, aby z nim rozmawiali, aby mogli dowiedzieć się o nadchodzącym królu; ale nie mogli go znaleźć.

13) A po kilku dniach wrócił na rynek i całe miasto przyszło, aby go słuchać; powiedział:

14) Nie przeszkadzajcie, władcy państwa; nadchodzący król nie jest antagonistą; nie szuka miejsca na żadnym ziemskim tronie.

15) On przychodzi Księciem Pokoju, królem sprawiedliwości i miłości; jego królestwo jest w duszy.

16) Oczy ludzi nie ujrzą tego i nikt nie może wejść poza czystym sercem.

- 17) Przygotuj się, Izraelu, przygotuj się na spotkanie twego króla.
- 18) Znowu pustelnik zniknął; ludzie starali się podążać za nim, ale on zakrył swoją postać zasłoną i ludzie nie mogli go zobaczyć.
- 19) Nadszedł dzień żydowskiego święta; Jerozolima była pełna Żydów i prozelitów ze wszystkich stron Palestyny, a Jan stanął na dziedzińcu świątyni i powiedział:
- 20) Przygotuj się, Izraelu, przygotuj się na spotkanie twego króla.
- 21) Oto żyje w grzechu; biedni płaczą na twoich ulicach, a ty ich nie obchodzisz.
- 22) Twój sąsiad, kim on jest? Oszukałeś zarówno przyjaciela, jak i wroga.
- 23) Czcisz Boga głosem i ustami; wasze serca są daleko i nastawione na złoto.
- 24) Wasi kapłani nałożyli na lud ciężary zbyt wielkie do udźwignięcia; żyją swobodnie z ciężko zarobionej pensji ubogich.
- 25) Twój prawnik, lekarz, skrybowie są bezużytecznymi marudnikami ziemi; są tylko guzami na ciele państwa;
- 26) Nie trują się ani nie kręcą, ale konsumują zyski z waszych targowisk.
- 27) Twój władca jest cudzołożnikiem, zdziercą i złodziejem, nie dbając o prawa żadnego człowieka;
- 28) A rabusie odwołują się w świętych salach; świętą świątynię, którą sprzedałeś złodziejom; ich legowiska znajdują się w świętych miejscach przeznaczonych do modlitwy.
- 29) Posłuchaj! słyszeć! wy, ludu Jerozolimy! Reforma: odwróć się od swoich złych dróg albo Bóg odwróci się od ciebie i poganie z daleka nadejdą, a to, co zostało z twojego honoru i twojej sławy, minie w ciągu jednej krótkiej godziny.
- 30) Przygotuj się, Jerozolimie, przygotuj się na spotkanie ze swoim królem.
- 31) Nie powiedział nic więcej; opuścił dwór i nikt go nie widział.
- 32) Kapłani, lekarze i uczeni w Piśmie byli wściekli. Szukali Jana z zamiarem wyrządzenia mu krzywdy. Nie znaleźli go.
- 33) Prości ludzie stanęli w jego obronie; powiedzieli: Pustelnik mówi prawdę.
- 34) A potem kapłani, lekarze i uczeni w Piśmie bardzo się przestraszyli; nie powiedzieli nic więcej; ukryli się.

ROZDZIAŁ 62

Jan, zwiastun, ponownie odwiedza Jerozolimę. Przemawia do ludzi. Obiecuje spotkać się z nimi w Gilgal za siedem dni. Idzie do Bethany i uczestniczy w uczcie.

NASTĘPNEGO dnia Jan ponownie udał się na dziedziniec świątyni i powiedział:

- 2) Przygotuj się, Izraelu, przygotuj się na spotkanie ze swoim królem.
- 3) arcykapłani i uczeni w Piśmie będą znali znaczenie jego słów; oni powiedzieli,
- 4) Odważny człowieku, jaki jest sens tego przesłania, które przynosisz do Izraela? Jeśli jesteś widzącym i prorokiem, powiedz nam wyraźnie, kto cię tu przysłał?

- 5) A Jan odpowiedział: Jestem głosem wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę, wyprostujcie ścieżki, bo oto Książę Pokoju przyjdzie panować w miłości.
- 6) Twój prorok Malachiasz zapisał słowa Boga:
- 7) I poślę do was Eliasza, zanim nadejdzie dzień kary, aby zwrócili serca ludzi do Boga, a jeśli się nie nawrócą, oto ukarzę ich przekleństwem.
- 8) Mężowie Izraela; znasz swoje grzechy. Kiedy przechodziłem obok, ujrzałem rannego ptaka leżącego na twoich ulicach, a mężczyźni każdej klasy bili go pałkami; a potem zobaczyłem, że ma na imię Sprawiedliwość.
- 9) Spojrzałem ponownie i zobaczyłem, że jego towarzysz został zabity; czysto białe skrzydła sprawiedliwości zostały zdeptane w kurzu.
- 10) Mówię wam mężczyźni; twoja okropność winy stworzyła szambo nieprawości, która zsyła straszliwy odór do nieba.
- 11) Reforma, Izraelu, reforma; przygotuj się na spotkanie ze swoim królem.
- 12) A potem Jan odwrócił się i idąc, powiedział:
- 13) Oto za siedem dni stanę w Gilgal, przy brodzie na Jordanie, gdzie Izrael po raz pierwszy wkroczył do ziemi obiecanej.
- 14) A potem opuścił dziedziniec świątyni, aby już do niego nie wchodzić; ale wielu ludzi szło za nim aż do Betanii i tam przebywał w domu Łazarza, jego rodziny.
- 15) Niespokojni ludzie zebrali się w całym domu i nie chcieli iść; wtedy Jan wyszedł i powiedział:
- 16) Reforma, Izraelu, reforma; przygotuj się na spotkanie ze swoim królem.
- 17) Nie wszystkie grzechy Izraela leżą u drzwi kapłana i pisarza. Nie myślcie, że wszyscy grzesznicy Judei znajdują się wśród władców i bogatych ludzi.
- 18) To nie jest znak, że człowiek jest dobry i czysty, ponieważ żyje w biedzie.
- 19) Apatyczni, nieruchliwi włóczędzy ziemi są przeważnie biedni i muszą zebrać o chleb.
- 20) Widziałem tych samych ludzi, którzy wiwatowali, ponieważ powiedziałem kapłanom i uczonym w Piśmie o ich niesprawiedliwości wobec człowieka, rzucali kamieniami i biją biedną Sprawiedliwość na ulicach.
- 21) Widziałem, jak deptali biednego martwego ptaka Sprawiedliwości;
- 22) A wy, którzy podążacie za mną, plebejusze, nie jesteście ani odrobinę za uczonymi w Piśmie i kapłanami w zbrodni.
- 23) Reformuj, mężowie Izraela; król przyszedł; przygotuj się na spotkanie ze swoim królem.
- 24) Z Łazarzem i jego siostrami Jan pozostał przez kilka dni.
- 25) Na cześć Nazyrejczyka wydano ucztę, a wszyscy ludzie stali wokół tablicy.
- 26) A kiedy przywódcy miasta wylali wino musujące i ofiarowali Janowi kielich, wziął go, podniósł wysoko w powietrzu i rzekł:
- 27) Wino uszczęśliwia serce cielesne i zasmuca duszę ludzką; pogrąża się głęboko w goryczy i żółci nieśmiertelnego ducha człowieka.

- 28) Złożyłam przysięgę Nazara jako dziecko i ani kropla nigdy nie przeszła przez moje usta.
- 29) A jeśli chcesz uszczęśliwić nadchodzącego króla, unikaj kielicha, tak jak unikasz śmiercionośnej rzeczy.
- 30) A potem wyrzucił wino musujące na ulicę.

ROZDZIAŁ 63

John, zwiastun, odwiedza Jerycho. Spotyka ludzi w Gilgal. Ogłasza swoją misję. Wprowadza obrzęd chrztu. Chrzczi wiele osób. Wraca do Bethany i uczy. Wraca do Jordanu.

I Jan zszedł do Jerycha; tam mieszkał z Alfeuszem.

- 2) A kiedy ludzie usłyszeli, że tam jest, przybyli tłumnie, aby usłyszeć, jak przemawia.
- 3) z nikim nie rozmawiał; ale gdy nadszedł czas, zszedł do brodu na Jordanie i rzekł do tłumów:
- 4) Reforma iw źródle czystości zmyj wszystkie swoje grzechy; królestwo jest na wyciągnięcie ręki.
- 5) Przyjdź do mnie i obmyj się w wodach tego strumienia, symbolu wewnętrznego oczyszczenia duszy.
- 6) A oto tłumy zstąpiły i zostały obmyte w Jordanie i każdy wyznał swoje grzechy.
- 7) Przez wiele miesięcy we wszystkich okolicznych okolicach Jan błagał o czystość i sprawiedliwość, a po wielu dniach ponownie udał się do Betanii; i tam nauczał.
- 8) Na początku przyszło kilku, ale uczciwi poszukiwacze; ale z czasem samolubni i złośliwi przybyli bez skruchy; przyszło, ponieważ przybyło wielu.
- 9) A kiedy Jan zobaczył, że zatwardziali faryzeusze i saduceusze przychodzą do niego, powiedział:
- 10) Wy, dzieci żmij, zostańcie; czy niepokoi cię wiadomość o nadchodzącym gniewie?
- 11) Idź i rób rzeczy, które dowodzą autentyczności pokuty.
- 12) Czy wystarczy powiedzieć, że jesteście dziedzicami Abrahama? Mówię ci, nie.
- 13) Spadkobiercy Abrahama są tak samo niegodziwi w oczach Boga, kiedy czynią zło, jak każdy pogański człowiek.
- 14) Spójrz na topór! a każde drzewo, które nie wydaje owocu zdrowego, wycina się z korzeniami i wrzuca w ogień.
- 15) A potem ludzie zapytali: Co musimy zrobić?
- 16) A Jan odpowiedział: Przyjmij służbę pomocy dla całej ludzkości; nie wydawajcie na swoje egoistyczne ja tego wszystkiego, co macie.
- 17) Kto ma dwa płaszcze, niech da jeden temu, który nie ma płaszcza; daj część całego jedzenia, które masz, potrzebującym.
- 18) A kiedy podeszli celnicy i zapytali: Co mamy zrobić? Jan im odpowiedział:
- 19) Bądź uczciwy w swojej pracy; nie zwiększaj dla samolubnego zysku zbieranego trybutu; nie bierz niczego więcej, niż żąda twój król.
- 20) A kiedy przyszli żołnierze i zapytali: Co mamy zrobić? Zwiastun odpowiedział:

- 21) Nikomu nie stosuj przemocy; nie żądaj niczego złego i bądź zadowolony z otrzymywanych zarobków.
- 22) Wśród Żydów było wielu, którzy czekali na przyjście Chrystusa i uważali Jana za Chrystusa.
- 23) Ale na ich pytania Jan odpowiedział: W wodzie oczyszczam, symbol oczyszczenia duszy; ale kiedy przyjdzie ten, który ma przyjść, oto oczyści świętym tchnieniem i oczyści w ogniu.
- 24) W ręku ma wachlarz, który oddzieli pszenicę i plewy; odrzuci plewy, ale zbierze każde ziarno pszenicy. To jest Chrystus.
- 25) Oto nadchodzi! i będzie chodził z tobą, a nie poznasz go.
- 26) Jest królem; nie jestem godzien rozpiąć klamry jego butów.
- 27) I Jan opuścił Betanię i udał się ponownie do brodu na Jordanie.

ROZDZIAŁ 64

Jezus przybywa do Galilei i zostaje ochrzczony przez Jana. Święty Oddech potwierdza jego mesjaństwo.

wieść dotarła do Galilei, a Jezus z tłumem zszedł tam, gdzie zwiastun głosił przy brodzie.

- 2) Kiedy Jezus zobaczył zwiastuna, powiedział: Oto człowiek Boży! Oto największy z widzających! Oto Eliasz powrócił!
- 3) Spójrz na postać, którego Bóg posłał, aby otworzył drogę! Królestwo jest na wyciągnięcie ręki.
- 4) Kiedy Jan zobaczył Jezusa stojącego z tłumem, powiedział: Oto król, który przychodzi w imię Boga!
- 5) A Jezus powiedział do Jana: obmyłbym się wodą jako symbol oczyszczenia duszy.
- 6) A Jan odpowiedział: Nie musisz się myć, bo jesteś czysty w myślach, słowach i uczynkach. A jeśli trzeba się umyć, nie jestem godzien odprawiać obrzędu.
- 7) A Jezus rzekł: Przychodzę, aby stać się wzorem dla synów ludzkich i co im nakazuję, że muszą czynić; i wszyscy ludzie muszą zostać obmyci, co symbolizuje oczyszczenie duszy.
- 8) To obmycie ustanawiamy obrzędem – obrzędem chrztu nazywamy je teraz i tak będzie się nazywać.
- 9) Twoim zadaniem, proroczym zwiastunie, jest przygotowanie drogi i ujawnienie ukrytych rzeczy.
- 10) Tłumy są gotowe na słowa życia i przychodzę, abym został przez was objawiony całemu światu jako prorok Trójjedynego Boga i jako wybrany, aby objawić Chrystusa ludziom.
- 11) Następnie Jan poprowadził Jezusa w dół rzeki w bród i ochrzcił go w święte imię Tego, który go posłał, aby objawił ludziom Chrystusa.
- 12) A kiedy wyszli ze strumienia, Święty Tchnienie w postaci gołębiczy zstąpił i usiadł na głowie Jezusa.
- 13) Głos z nieba powiedział: To jest umiłowany syn Boży, Chrystus, objawiona miłość Boża.
- 14) Jan usłyszał głos i zrozumiał przesłanie głosu.
- 15) Teraz Jezus poszedł swoją drogą, a Jan głosił tłumowi.

16) Tak wielu, którzy wyznali swoje grzechy i odwrócili się od złych dróg na drogi słuszne, zwiastun ochrzcił się, symbolizując zmycie grzechów przez sprawiedliwość.

Część 2/Rozdział XIV

Jezus Chrystus

Trzyletnia służba Jezusa Chrystusa z Nazaretu

Jezus w wieku od 30 do 33 lat

SEKCJA XIV

(Rozdziały 65 – 71)

SIOSTRA ZAKONNA

Służba Jezusa Chrystusa – epoka wprowadzająca

ROZDZIAŁ 65

Jezus udaje się na pustynię, aby zbadać samego siebie, gdzie pozostaje czterdzieści dni. Podlega trzem pokusom. Pokonuje. Wraca do obozów Jana i zaczyna nauczać.

Zwiastun utorował drogę; Logos został przedstawiony ludziom jako manifestowana miłość, a teraz musi rozpocząć swoją Chrystusową posługę.

2) I udał się na pustynię, aby być sam na sam z Bogiem, aby zajrzeć do swojego wewnętrznego serca i zauważyć jego siłę i wartość.

3) I sam ze sobą rozmawiał; powiedział: Moje niższe ja jest silne; przez wiele więzów jestem przywiązany do życia cielesnego.

4) Czy mam siłę, by zwyciężyć i oddać swoje życie dobrowolną ofiarą dla mężczyzn?

5) Kiedy stanę przed ludźmi, a oni zażądają dowodu mojego mesjaństwa, co powiem?

6) A potem przyszedł kusiciel i rzekł: Jeśli jesteś synem Bożym, nakaz tym kamieniom, aby zamieniły się w chleb.

7) A Jezus powiedział: Kto wymaga próby? To nie jest znak, że ktoś jest synem Bożym, ponieważ dokonuje cudu; diabły mogą dokonywać wielkich rzeczy.

8) Czy czarni magowie nie dokonali wielkich rzeczy przed faraonami?

9) Moje słowa i czyny we wszystkich dziedzinach życia będą dowodem mego mesjaństwa.

10) A potem kusiciel powiedział: Jeśli wejdiesz do Jerozolimy i ze szczytu świątyni rzucisz się na ziemię, ludzie uwierzą, że jesteś Mesjaszem posłanym od Boga.

11) To z pewnością możesz zrobić; Bo czyż Dawid nie powiedział: Aniołom swoim daje rozkaz o tobie i czy oni podtrzymają swoimi rękami, byś nie upadł?

12) A Jezus powiedział: Nie mogę kusić Pana, mojego Boga.

13) A potem kusiciel powiedział: Spójrz na świat; zobaczcie jego zaszczyty i sławę! Spójrz na jego przyjemności i bogactwo!

14) Jeśli oddasz za nie swoje życie, będą one twoje.

15) Ale Jezus powiedział: Oddał ode mnie wszystkie kuszące myśli. Moje serce jest niewzruszone; Odrzucam to cielesne ja z całą jego próżną ambicją i dumą.

16) Przez czterdzieści dni Jezus zmagał się ze swoją cielesną jaźnią; jego wyższe ja zwyciężyło. Był wtedy głodny, ale znaleźli go przyjaciele i służyli mu.

17) Potem Jezus opuścił pustynię i w świadomości tchnienia świętego przyszedł do obozów Jana i nauczał.

ROZDZIAŁ 66

Sześciu uczniów Jana podąża za Jezusem i staje się jego uczniami. On ich uczy. Siedzą w Ciszy.

WŚRÓD naśladowców Jana było wielu mężczyzn z Galilei. Najbardziej pobożnymi byli Andrzej, Szymon, Jakub i Jan wraz z Filipem i jego bratem z Betsaidy.

2) Pewnego dnia, gdy Andrzej, Filip i syn Zebedeusza rozmawiali ze zwiastunem, przyszedł Logos i Jan zawołał: Oto Chrystus!

3) A potem trzech uczniowie poszli za Jezusem, a on zapytał: Czego szukasz?

4) A uczniowie zapytali: Gdzie mieszkasz? A Jezus odpowiedział: Przyjdź i zobacz.

5) A Andrzej zawołał swego brata Szymona, mówiąc: Chodź ze mną, bo znalazłem Chrystusa.

6) Kiedy Jezus spojrzał Szymonowi w twarz, powiedział: Oto skała! a Piotr to twoje imię.

7) I Filip znalazł Nataniela siedzącego pod drzewem i rzekł: Mój bracie, chodź ze mną, bo znalazłem Chrystusa! W Nazarecie przebywa.

8) Nataniel powiedział: Czy z Nazaretu może wyjść coś dobrego? A Filip odpowiedział: Chodź i zobacz.

9) Kiedy Jezus zobaczył, że Nataniel przyszedł, powiedział: Oto prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstęp!

10) Nataniel powiedział: Jak możesz tak o mnie mówić?

11) A Jezus powiedział: „Widziałem cię, jak siedziałeś pod drzewem figowym, zanim twój brat zawołał.

12) Nataniel podniósł ręce i powiedział: „To z pewnością jest Chrystus, król, o którym zwiastun często świadczył”.

13) I Jan poszedł i znalazł swego brata Jakuba i przyprowadził go do Chrystusa.

14) Sześciu uczniów poszło z Jezusem do miejsca, w którym przebywał.

15) A Piotr powiedział: Od dawna szukaliśmy Chrystusa. Przybyliśmy z Galilei do Jana; myśleliśmy, że jest Chrystusem, ale wyznał nam, że nie jest;

16) że był tylko zwiastunem wysłanym, aby oczyścić drogę i ułatwić drogę nadchodzącemu królowi; a kiedy przyszedłeś, powiedział: Oto Chrystus!

17) Chętnie podążylibyśmy tam, dokąd idziesz. Panie, powiedz nam, co robić.

18) A Jezus rzekł: Lisy ziemi mają domy, ptaki mają gniazda; Nie mam gdzie położyć głowy.

19) Ten, kto pójdzie za mną, musi porzucić wszelkie pragnienia siebie i stracić życie ratując życie.

20) Przychodzę ratować zgubionych, a człowiek zostaje zbawiony, gdy zostaje wybawiony od siebie. Ale ludzie powoli pojmują tę doktrynę Chrystusa.

21) A Piotr powiedział: Nie mogę mówić za nikogo innego, ale za siebie mówię: zostawię wszystko i pójdę za tobą.

22) A potem inni przemówili i powiedzieli: Masz słowa prawdy; przyszedłeś od Boga, a jeśli pójdziemy Twoimi śladami, nie możemy przegapić drogi.

23) Potem Jezus i sześciu uczniów siedzieli przez długi, długi czas w milczeniu.

ROZDZIAŁ 67

Jezus odwiedza Jana nad Jordanem. Wygłasza swój pierwszy Chrystine przemówienie do ludzi. Adres. Udaje się ze swoimi uczniami do Betanii.

TERAZ, nazajutrz Jezus przyszedł ponownie i stanął z Janem przy brodzie; i Jan namówił go, aby przemówił, i wstając, rzekł:

2) Mężowie Izraela, słuchajcie! Królestwo jest na wyciągnięcie ręki.

3) Oto wielki klucznik tego wieku, który stoi pośród ciebie; i przyszedł z duchem Eliasza.

4) Oto, bo przekręcił klucz; potężne bramy otwierają się szeroko i wszyscy, którzy chcą, mogą powitać króla.

5) Spójrz na te tłumy kobiet, dzieci, mężczyzn! tłoczą się w alejach, tłoczą się na dziedzińcach zewnętrznych; wydaje się, że każdy chce jako pierwszy spotkać króla.

6) Oto cenzor przychodzi i woła: Kto chce, może przyjść; ale ten, kto przychodzi, musi zechcieć przycinać się z każdej złej myśli;

7) Musi przewyciężyć pragnienie zaspokojenia niższego ja; musi oddać życie, aby ratować zgubionych.

8) Im bliżej bramy królestwa się zbliżasz, tym pomieszczenie jest bardziej przestronne; tłumy odeszły.

9) Gdyby ludzie mogli przyjść do królestwa ze swoimi cielesnymi myślami, namiętnościami i pragnieniami, prawie nie byłoby miejsca dla wszystkich.

10) Ale kiedy nie mogą ich przeprowadzić przez ciasną bramę, odwracają się; nieliczni są gotowi do wejścia i zobaczenia króla.

11) Oto Jan jest potężnym rybakim, łowiącym dusze ludzkie. Zarzuca swoją wielką sieć w morze życia ludzkiego; wciąga ją i jest pełna.

12) Ale co za składanka! połów krabów, homarów, rekinów i pełzających stworzeń, a od czasu do czasu ryby lepszego gatunku.

13) Oto tysiące przychodzą, aby usłyszeć Dzikiego człowieka ze wzgórz; przychodzą tłumnie, aby obmył ich w kryształowej powodzi, a ustami wyznają swoje grzechy.

14) Ale kiedy nadejdzie dzień jutrzejszy, znów znajdujemy ich w ich nawiedzonych występkach, bluźniących Janowi, przeklinających Boga i obrzucających króla obelgami.

15) Błogosławieni są czystego serca, bo ujrzą króla.

- 16) Błogosławieni zaś, którzy mają mocne serce, bo nie zostaną rzuceni przez każdy wiatr, który wieje;
- 17) Ale podczas gdy kapryśni i bezmyślni wrócili do ziemi egipskiej po pory i cielesne zioła, aby zaspokoić swoje apetyty, ludzie czystego serca odnaleźli króla.
- 18) Ale nawet ci, których wiara jest słaba i którzy są tylko cielesnymi manifestacjami, pewnego dnia przyjdą ponownie i wejdą z radością, aby zobaczyć króla.
- 19) O mężowie izraelscy, zważcie na to, co ma do powiedzenia ten prorok! Bądź silny w umyśle; bądź czysty w sercu; bądź czujny w uczynności; królestwo jest na wyciągnięcie ręki.
- 20) Gdy Jezus to powiedział, poszedł swoją drogą i wraz z sześcioma uczniami przybył do Betanii; i mieszkali z Łazarzem przez wiele dni.

ROZDZIAŁ 68

Jezus przemawia do ludzi w Betanii. Mówi im, jak stać się czystym sercem. Udaje się do Jerozolimy iw świątyni czyta z księgi proroczej. Udaje się do Nazaretu.

Wkrótce rozeszła się wieść, że Jezus, król Izraela, przybył do Betanii, i wszyscy mieszkańcy miasta wyszli, aby go pozdrowić.

- 2) A Jezus, stojąc pośród nich, wykrzyknął: Oto rzeczywiście król przyszedł, ale Jezus nie jest królem.
- 3) Królestwo naprawdę jest na wyciągnięcie ręki; ale ludzie nie widzą tego cielesnymi oczami; nie mogą zobaczyć króla na tronie.
- 4) To jest królestwo duszy; jego tron nie jest tronem ziemskim; jego królem nie jest człowiek.
- 5) Kiedy ludzcy królowie założyli tu królestwa, podbijają innych królów siłą broni; jedno królestwo powstaje na gruzach innego.
- 6) Ale kiedy nasz Ojciec-Bóg ustanawia królestwo duszy, wylewa swoje błogosławieństwa, jak deszcz, na trony ziemskich królów, którzy rządzą w sprawiedliwości.
- 7) Nie jest regułą, że Bóg obali; jego miecz wznosi się przeciwko niesprawiedliwości, rozpucie i zbrodni.
- 8) Teraz, gdy królowie Rzymu wymierzają sprawiedliwość, kochają miłosierdzie i pokornie chodzą ze swoim Bogiem, błogosławieństwo Trójjedynego Boga spocznie na nich wszystkich.
- 9) Nie muszą się bać posłańca, którego Bóg posyła na ziemię.
- 10) nie jestem posłany, aby zasiadać na tronie, aby rządzić tak, jak panuje Cezar; i możesz powiedzieć władcy Żydów, że nie jestem pretendentem do jego tronu.
- 11) Ludzie nazywają mnie Chrystusem, a Bóg rozpoznał to imię; ale Chrystus nie jest człowiekiem. Chrystus jest powszechną miłością, a Miłość jest królem.
- 12) Ten Jezus jest tylko człowiekiem, który został przystosowany przez pokonane pokusy, przez różne próby, aby być świątynią, przez którą Chrystus może objawiać się ludziom.
- 13) Słuchajcie więc, Izraelici, słuchajcie! Nie patrz na ciało; nie jest królem. Spójrz na wewnętrznego Chrystusa, który ukształtuje się w każdym z was, tak jak jest ukształtowany we mnie.

- 14) Kiedy oczyścicie wasze serca przez wiarę, król wejdzie i zobaczycie jego twarz.
- 15) A potem ludzie zapytali: Co musimy zrobić, abyśmy mogli dopasować nasze ciała do miejsc przebywania dla króla?
- 16) A Jezus powiedział: „Cokolwiek dąży do czystości myśli, słowa i czynu, oczyści świątynię ciała.
- 17) Nie ma żadnych reguł, które mogłyby odnosić się do wszystkich, ponieważ ludzie są specjalistami od grzechu; każdy ma swój własny grzech usidlający,
- 18) I każdy musi sam przestudiować, jak najlepiej przekształcić swoją skłonność do złych rzeczy w sprawiedliwość i miłość.
- 19) Dopóki ludzie nie wejdą na wyższy poziom i nie odejdą od egoizmu, ta zasada da najlepsze rezultaty:
- 20) Czyń innym ludziom to, co chciałbyś, żeby ci zrobili.
- 21) I wielu ludzi mówiło: Wiemy, że Jezus jest Chrystusem, królem, który miał przyjść i niech będzie błogosławione Jego imię.
- 22) Otóż, Jezus i jego sześciu uczniów zwrócili swe twarze w kierunku Jerozolimy i wielu ludzi poszło za nimi.
- 23) Ale Mateusz, syn Alfeusza, biegł przedtem, a kiedy dotarł do Jerozolimy, powiedział: Oto nadchodzą Christines! Tłumy wyszły na spotkanie z królem.
- 24) Ale Jezus nie rozmawiał z nikim, dopóki nie dotarł do dziedzińca świątyni, a potem otworzył księgę i przeczytał:
- 25) Oto posyłam mego posłańca, a on utoruje drogę, a Chrystus, na którego czekasz, przyjdzie bez zapowiedzi do swojej świątyni. Oto, bo przyjdzie, mówi Bóg, Pan Zastępów.
- 26) A potem zamknął księgę; nie powiedział nic więcej; opuścił sale świątyni i udał się z sześcioma uczniami do Nazaretu,
- 27) I mieszkali z Maryją, matką Jezusa, i jej siostrą Miriam.

ROZDZIAŁ 69

Jezus i władca synagogi z Nazaretu. Jezus nie naucza publicznie, a ludzie są zdumieni.

NASTĘPNEGO dnia, gdy Piotr przechadzał się po Nazarecie, spotkał przełożonego synagogi, który zapytał: Kim jest ten Jezus, który ostatnio przybył do Nazaretu?

- 2) A Piotr powiedział: Ten Jezus jest Chrystusem, o którym napisali nasi prorocy; jest królem Izraela. Jego matka, Mary, mieszka na Marmion Way.
- 3) Władca powiedział: Powiedz mi, żeby przyszedł do synagogi, bo wystucham jego prośby.
- 4) A Piotr pobiegł i powiedział Jezusowi, co powiedział władca; ale Jezus nie odpowiedział; nie poszedł do synagogi.
- 5) Następnie w godzinach wieczornych władca wszedł na Marmion Way i w domu Maryi zastał Jezusa i jego matkę zupełnie samych.
- 6) A kiedy władca prosił o dowód jego mesjaństwa i dlaczego nie poszedł do synagogi, kiedy został zaproszony, Jezus powiedział:

- 7) nie jestem niewolnikiem żadnego człowieka; Nie jestem powołany do tej posługi przez kapłana. Nie do mnie należy odpowiadać, kiedy dzwonią mężczyźni. Przychodzę Chrystus Boży; Odpowiadam tylko Bogu.
- 8) Kto dał ci prawo prosić o dowód mojego mesjaństwa? Mój dowód tkwi w moich słowach i uczynkach, więc jeśli pójdziesz za mną, nie zabraknie ci dowodu.
- 9) A potem władca poszedł swoją drogą; zadawał sobie pytanie: Co to za człowiek, że lekceważy władcę synagogi?
- 10) Mieszkańcy miasta tłumnie wyszli, aby zobaczyć Chrystusa i usłyszeć, jak przemawia; ale Jezus powiedział:
- 11) Prorok nie ma honoru w swoim rodzinnym mieście, wśród swoich krewnych.
- 12) Nie będę przemawiał w Nazarecie, dopóki słowa, które wypowiadam, i uczynki, które wykonuję w innych miastach, nie zdobyci wiary ludzi.
- 13) Dopóki ludzie nie dowiedzą się, że Bóg ochrzcił mnie, abym objawił wieczną miłość.
- 14) Dobra wola dla ciebie, moi krewni; Błogosławię was bezgraniczną miłością i przekazuję wam obfitą radość i szczęście.
- 15) Nie powiedział nic więcej, a wszyscy ludzie bardzo się dziwili, że nie chciał mówić w Nazarecie.

ROZDZIAŁ 70

Jezus i jego uczniowie na uczcie weselnej w Kanie. Jezus mówi o małżeństwie. Zamienia wodę w wino. Ludzie są zdumieni.

W Kanie w Galilei odbyła się uczta weselna, a wśród gości byli Maria i jej siostra Miriam, a także Jezus i jego sześciu uczniów.

- 2) Władca uczty usłyszał, że Jezus jest mistrzem posłanym od Boga i poprosił go, aby przemówił.
- 3) A Jezus powiedział: „Nie ma więzów bardziej świętych niż więzy małżeńskie”.
- 4) Łańcuch, który łączy dwie dusze w miłości, powstał w niebie, a człowiek nigdy nie może go rozerwać na dwoje.
- 5) Niższe namiętności dwojga mogą spowodować zjednoczenie dwojga, zjednoczenie, jak wtedy, gdy spotykają się olej i woda.
- 6) A potem kapłan może wykuć łańcuch i związać dwoje. To nie jest prawdziwe małżeństwo; to podróbka.
- 7) dwoje jest winnych cudzołóstwa; ksiądz jest stroną zbrodni. I to było wszystko, co powiedział Jezus.
- 8) Gdy Jezus stał osobno w milczącej myśli, podeszła do niego matka i rzekła do niego: Wino się powiodło; co powinniśmy zrobić?
- 9) A Jezus powiedział: Módlcie się, czym jest wino? To tylko woda o smaku winogron.
- 10) A czym są winogrona? Są tylko pewnymi rodzajami myśli, które się manifestują, a ja mogę tę myśl manifestować, a woda będzie winem.
- 11) Wezwał sługi i rzekł do nich: Przynieście sześć kamiennych dzbanów na wodę, na każdy z nich, moi wyznawcy, i napełnijcie je wodą po brzegi.
- 12) Słudzy przynieśli dzbany z wodą i napełnili je po brzegi.

- 13) A Jezus potężną myślą poruszył etery, aż dotarły do manifestu, a oto woda zarumieniła się i zamieniła w wino.
- 14) Sturdy wzięli wino i dali je władcy biesiady, który wezwał oblubieńca i rzekł do niego:
- 15) To wino jest najlepsze ze wszystkich; większość ludzi, gdy wydają ucztę, najpierw przynosi najlepsze wino; ale oto, najlepsze zachowałeś na koniec.
- 16) A kiedy władcy i gościom powiedziano, że Jezus mocą myśli zamienił wodę w wino, byli zdumieni;
- 17) Powiedzieli: Ten człowiek jest czymś więcej niż człowiekiem; z pewnością jest tym Chrystusem, którego prorocy z dawnych czasów zapowiadali, że nadejdą.
- 18) I wielu gości uwierzyło w niego i chętnie poszłoby za nim.

ROZDZIAŁ 71

Jezus, jego sześciu uczniów i jego matka, udają się do Kafarnaum. Jezus naucza ludzi, ukazując różnicę między królami ziemi a królami nieba.

Miasto Kafarnaum leżało nad Morzem Galilejskim i tam znajdował się dom Piotra. Blisko były domy Andrzeja, Jana i Jakuba,

- 2) Ci mężczyźni byli rybakami i musieli wrócić, aby zająć się swoimi sieciami, i nakłonili Jezusa i jego matkę, aby im towarzyszyli, a wkrótce z Filipem i Natanielem odpoczywali nad morzem w domu Piotra.
- 3) Wieść o tym, że król Judy przybył, rozeszła się po mieście i wzdłuż wybrzeża, a tłumy zbliżyły się, by uścisnąć jego rękę.
- 4) A Jezus powiedział: Nie mogę pokazać króla, jeśli nie widzisz oczami duszy, ponieważ królestwo króla jest w duszy.
- 5) I każda dusza jest królestwem. Dla każdego człowieka jest król.
- 6) Tym królem jest miłość, a kiedy ta miłość staje się największą mocą w życiu, jest nim Chrystus; więc Chrystus jest królem.
- 7) I każdy może mieć tego Chrystusa mieszkającego w jego duszy, tak jak Chrystus mieszka w mojej duszy.
- 8) Ciało jest świątynią króla, a świętego człowieka można nazywać królem.
- 9) Ten, kto oczyści swoją śmiertelną postać i uczyni ją tak czystą, aby miłość i sprawiedliwość mogły mieszkać obok siebie w jego murach, jest królem.
- 10) Królowie ziemi odziani są w królewskie szaty i zasiadają w takim stanie, że ludzie mogą się ich bać.
- 11) Król niebios może nosić strój rybaka; może siedzieć w mart of trade; może uprawiać ziemię lub być zbieraczem w polu; może być niewolnikiem w śmiertelnych kajdanach;
- 12) może być skazany przez mężczyzn; może marnieć w celi więziennej; może umrzeć na krzyżu.
- 13) Mężczyźni rzadko widzą, kim naprawdę są inni. Ludzkie zmysły wyczuwają to, co wydaje się być, a to, co wydaje się być i to, co jest, może być różne pod każdym względem.
- 14) Człowiek cielesny widzi człowieka zewnętrznego, który jest świątynią króla i oddaje cześć w jego świątyni.
- 15) Człowiek Boży ma czyste serce; widzi króla; widzi oczami duszy:

16) A kiedy wznosi się na poziom świadomości chrystusowej, wie, że on sam jest królem, jest miłością, jest Chrystusem, a więc jest synem Bożym.

17) Mężowie z Galilei, przygotujcie się na spotkanie waszego króla.

18) A Jezus uczył ludzi wielu lekcji, idąc z nimi nad morzem.

Część 2/Rozdział XV

Jezus Chrystus

Trzyletnia służba Jezusa Chrystusa z Nazaretu

Jezus w wieku od 30 do 33 lat

SEKCJA XV

(Rozdziały 72 – 90)

SAMECH

Pierwsza doroczna epoka służby Jezusa Chrystusa

ROZDZIAŁ 72

Jezus w Jerozolimie. Wypędza kupców ze świątyni. Księża są urażeni, a on broni się z punktu widzenia lojalnego Żyda. Przemawia do ludzi.

Nadszedł czas żydowskiego święta paschalnego i Jezus zostawił matkę w Kafarnaum i udał się do Jerozolimy.

2) I mieszkał z jednym saduceuszem, imieniem Juda.

3) A kiedy dotarł do dziedzińców świątyni, tłumy były tam, aby zobaczyć proroka, o którym ludzie myśleli, że przyszedł, aby złamać jarzmo Rzymu, przywrócić królestwo Żydów i panować na tronie Dawida.

4) A kiedy ludzie zobaczyli go nadchodzącego, powiedzieli: Witajcie! oto król!

5) Ale Jezus nie odpowiedział; widział wymieniających pieniądze w domu Bożym i był zasmucony.

6) Sądy zostały przekształcone w targi, a ludzie sprzedawali jagnięta i gołębie na ofiary.

7) A Jezus wezwał kapłanów i rzekł: Oto za marny zysk sprzedaliście świątynię Pańską.

8) Ten dom przeznaczony na modlitwę jest teraz jaskinią złodziei. Czy dobro i zło mogą mieszkać razem na dziedzińcach Bożych? Mówię ci, nie.

9) A potem zrobił bicz ze sznurów i wypędził kupców; przewrócił ich deski i rzucił pieniądze na podłogę.

10) Otworzył klatki dla ptaków żyjących w niewoli, przeciął powrozy, które krępowały jagnięta i uwolnił je.

11) Kapłani i uczeni w Piśmie wybiegli i chcieli mu wyrządzić krzywdę, ale zostali odepchnięci; w jego obronie stanęli zwykli ludzie.

12) A potem władcy powiedzieli: Kim jest ten Jezus, którego nazywacie królem?

13) Ludzie powiedzieli: On jest Chrystusem, o którym napisali nasi prorocy; on jest królem, który wybawi Izraela.

14) Władcy rzekli do Jezusa: Człowieku, jeśli jesteś królem lub Chrystusem, to pokaż nam znaki. Kto dał ci prawo do wypędzenia tych kupców?

15) A Jezus powiedział: Nie ma wiernego Żyda, który nie oddałby życia, aby uratować tę świątynię od hańby; w tym działałem po prostu jak wierny Żyd, a wy sami będziecie mi świadkami tej prawdy.

16) Znaki mego mesjaństwa pójdą za mną w słowach i czynach.

- 17) I możesz zburzyć świątynię (i zburzysz ją), a za trzy dni zostanie odbudowana bardziej chwalebna niż przedtem.
- 18) Teraz Jezus miał na myśli, że mogą odebrać mu życie; zburz jego ciało, świątynię Świętego Oddechu, a on zmartwychwstanie.
- 19) Żydzi nie znali znaczenia jego słów; śmiali się z jego roszczeń do pogardy. Oni powiedzieli,
- 20) Mnóstwo ludzi budowało ten dom czterdzieści i sześć lat, a ten młody nieznajomy twierdzi, że zbuduje go w trzydzieści godzin; jego słowa są beczynne, a jego twierdzenia są bezwartościowe.
- 21) A potem zabrali plagę, którą wypędził kupców, i wypędziliby go; Filon, który przybył z Egiptu na ucztę, stanął i rzekł:
- 22) Mężowie Izraela, słuchajcie! Ten człowiek jest czymś więcej niż człowiekiem; uważaj na to, co robisz. Ja sam słyszałem przemawiającego Jezusa, a wszystkie wiatry ucichły.
- 23) Widziałem, jak dotykał chorych i zostali uzdrowieni. On stoi mędrcom ponad mędrkami świata;
- 24) I zobaczysz, jak jego gwiazda wschodzi i będzie rosła, aż stanie się pełnym orbiciem Słońcem Sprawiedliwości.
- 25) Nie spieszcie się, ludzie; poczekaj, a będziesz miał dowody jego mesjaństwa.
- 26) A potem kapłani złożyli bicz, a Jezus powiedział:
- 27) Przygotuj się, Izraelu, przygotuj się na spotkanie ze swoim królem! Ale nigdy nie możesz zobaczyć króla, gdy wciskasz grzech jako tak drogiego bożka do swoich serc.
- 28) Król jest Bogiem; tylko czysty sercem może zobaczyć oblicze Boga i żyć.
- 29) A potem kapłani zawołali: Ten facet twierdzi, że jest Bogiem. Czy to nie świętokradztwo! precz z nim!
- 30) Ale Jezus powiedział: Nikt nigdy nie słyszał, jak mówię: Jestem królem. Nasz Ojciec-Bóg jest królem. Z każdym lojalnym Żydem wielbię Boga.
- 31) Jestem świecą Pana, która płonie, aby oświetlić drogę; i póki masz światło, chodź w świetle.

ROZDZIAŁ 73

Jezus ponownie odwiedza świątynię i zostaje przychylnie przyjęty przez ludzi. Opowiada przypowieść o królu i jego rozległych posiadłościach. Definiuje mesjanizm.

NASTĘPNEGO dnia tłumy przedzierały się przez dziedzińce świątyni, chcąc słuchać przemawiającego Jezusa.

2) A kiedy przyszedł, ludzie powiedzieli: Witajcie! oto król!

Przypowieść o królu i jego rozległych posiadłościach

- 3) A Jezus opowiedział przypowieść; powiedział: Król miał rozległe domeny; wszyscy jego ludzie byli spokrewnieni i żyli w pokoju.
- 4) Teraz, po wielu latach, król powiedział do swojego ludu: Weź te ziemie i wszystko, co mam; wzmocnij ich wartości; rządźcie sobą i żyjcie w pokoju.
- 5) A potem ludzie utworzyli swoje państwa; wybrani gubernatorzy i drobni królowie.

- 6) Jednak duma, ambicja, samolubna chciwość i podstawowa niewdzięczność szybko rosły, a królowie rozpoczęli wojny.
- 7) Napisali we wszystkich swoich księgach statutowych, co jest słuszne; a potem silni zniszczyli słabych, a chaos zapanował w całej rozległej krainie.
- 8) Minęło dużo czasu, a potem król spojrzął na swoją domenę. Widział swój lud w ich okrutnych wojnach; widział ich chorych i obolałych, zmartwionych; widział silnych zniewalających słabych,
- 9) A potem powiedział: Co mam zrobić? Czy mam posłać plagę? czy mam zniszczyć cały mój lud?
- 10) A potem jego serce zostało poruszone litością i powiedział: Nie posłę bicza; Poślę mojego jedynego syna, następcę tronu, aby nauczał ludzi miłości, pokoju i prawości.
- 11) wysłał syna; ludzie szydzili z niego, maltretowali go i przybijali do krzyża.
- 12) został pochowany; ale śmierć była zbyt słaba, by utrzymać księcia, więc wstał.
- 13) Przybrał postać, której człowiek nie mógł zabić; a potem znowu poszedł nauczać ludzi miłości, pokoju i prawości.
- 14) I tak Bóg zajmuje się ludźmi.

Koniec: Przypowieść o królu i jego rozległych posiadłościach

- 15) Przyszedł prawnik i zapytał: Co znaczy mesjasz? a kto ma prawo uczynić mesjasza z człowieka?
- 16) A Jezus powiedział: Mesjasz jest posłanym od Boga, aby szukać i ratować zgubionych. Mesjasze nie są stworzeni przez ludzi.
- 17) Na początku każdego wieku Mesjasz wychodzi na światło dzienne; leczyć złamane serca; uwolnić więźniów. Mesjasz i Chrystus są jednym.
- 18) Ponieważ człowiek twierdzi, że jest Chrystusem, nie jest znakiem, że jest Chrystusem.
- 19) Człowiek może sprawić, że strumyki wypłyną z krzemiennych skał; może wywołać burze do woli; mogą pozostać burzliwe wiatry; może uzdrawiać chorych i wskrzeszać zmarłych, a nie być posłanym od Boga.
- 20) Cała natura jest podporządkowana woli człowieka, a źli ludzie, tak samo jak dobrzy, posiadają wszystkie moce umysłu i mogą kontrolować żywioły.
- 21) Głowa nie daje dowodu prawdziwego mesjaństwa, gdyż człowiek za pomocą intelektu nigdy nie może poznać Boga ani zmusić się do chodzenia w światłości.
- 22) Mesjasz nie żyje w głowie, ale w sercu, siedzibie miłosierdzia i miłości.
- 23) Mesjasz nigdy nie działa dla samolubnych korzyści; stoi ponad cielesną jaźnią; jego słowa i czyny służą dobru powszechnemu.
- 24) Mesjasz nigdy nie próbuje być królem, nosić korony i zasiadać na ziemskim tronie.
- 25) Król jest ziemski, ziemski; Mesjasz jest człowiekiem z nieba.
- 26) A potem prawnik zapytał: Dlaczego pozujesz na króla?

27) A Jezus powiedział: Nikt nigdy nie słyszał, jak mówię, że jestem królem. Nie mogłem siedzieć na miejscu Cezara i być Chrystusem.

28) Daj Cezarowi to, co do niego należy; oddaj Bogu skarby swego serca.

ROZDZIAŁ 74

Jezus uzdrowia w szabat i jest cenzurowany przez faryzeuszy. Przywraca utopione dziecko. Ratuje rannego psa. Opiekuje się bezdomnym dzieckiem. Mówi o prawie dobroci.

BYŁ dzień szabat i Jezus stał pośród napływających mas ludzi na dziedzińcach świątyni i świętych salach.

2) Ślepi, głusi, niemi i ci, którzy mają obsesję, byli tam, a Jezus wypowiedział Słowo i zostali uzdrowieni.

3) Na niektórych położył ręce i zostali uzdrowieni; innym po prostu mówił Słowo i byli w pełni przywróceniu do zdrowia; ale inni musieli iść i umyć się w niektórych basenach; a innych namaścił świętym olejem.

4) Lekarz zapytał go, dlaczego leczy się na różne sposoby, a on odpowiedział:

5) Choroba jest niezgodą w ludzkiej postaci, a niezgody powstają na wiele sposobów.

6) Ciało jest klawesynem; czasami struny są zbyt rozluźnione i wtedy dochodzi do dysharmonii.

7) Czasami uważamy, że struny są zbyt napięte, a następnie indukowana jest inna forma niezgody.

8) Choroba ma wiele form i istnieje wiele sposobów na wyleczenie, ponowne nastrojenie mistycznego klawesynu.

9) A kiedy powiedziano faryzeuszom, że Jezus uzdrowił lud w szabat, rozwścieczyli się i kazali mu opuścić to miejsce.

10) Ale Jezus powiedział: Czy człowiek został zaprojektowany tak, aby pasował do szabat, czy też dzień sabatu został zaprojektowany tak, aby pasował do człowieka?

11) Gdybyś wpadł do dołu, a oto nadszedł dzień szabat, a ja bym przeszedł twoją drogę, czy wołałbyś?

12) Zostaw mnie w spokoju; grzechem jest pomaganie mi w dzień szabat; Spanę w tym brudzie do następnego dnia?

13) Faryzeusze, obtudnicy! Wiesz, że ucieszyłbyś się z mojej pomocy w dzień szabat lub w każdy inny dzień.

14) Wszyscy ci ludzie wpadli do dołów i głośno wołają, abym im pomógł, a człowiek i Bóg przeklinaliby mnie, gdybym przeszedł i nie zważał na nich.

15) A potem faryzeusze wrócili, by odmówić swoje modlitwy i przekląć męża Bożego, ponieważ nie zważał na ich słowa.

16) Otóż, wieczorem Jezus stanął przy sadzawce; zabawne dziecko wpadło do środka i utonęło, a przyjaciele zabierali je.

17) Ale Jezus wezwał przewoźników, aby się zatrzymali; a potem wyciągnął się na martwą formę i tchnął w jej usta dech życia.

18) A potem zawołał głośno duszę, która wyszła, a ona wróciła; dziecko odrodziło się i żyło.

19) A Jezus zobaczył rannego psa; nie mógł się poruszyć; leżał obok drogi i jęczał z bólu. Wziął go w ramiona i zaniósł do domu, w którym mieszkał.

- 20) Wlał uzdrawiający olej w rany; troszczył się o nią jak o dziecko, dopóki nie stała się silna i zdrowa.
- 21) I Jezus zobaczył małego chłopca, który nie miał domu i był głodny; kiedy wołał o chleb, ludzie się odwracali.
- 22) A Jezus wziął dziecko i dał mu chleb; owinął go we własny ciepły płaszcz i znalazł dla niego dom.
- 23) Do tych, którzy poszli za nim, mistrz powiedział: Jeśli człowiek chce odzyskać utracony majątek, musi szanować braterstwo życia.
- 24) Kto nie jest łaskawy dla każdej formy życia – dla człowieka, zwierzęcia, ptaka i stworzenia pełzającego – nie może oczekiwać błogosławieństwa Świętego; bo jak dajemy, tak Bóg da nam.

ROZDZIAŁ 75

Nikodem odwiedza Jezusa w nocy. Jezus objawia mu znaczenie nowego narodzenia i królestwa niebieskiego.

NIKODEM był władcą Żydów i był gorliwy, uczony i pobożny.

- 2) Kiedy mówił, widział sygnet mistrza na twarzy Jezusa, ale nie był na tyle odważny, by publicznie wyznać w nim swoją wiarę;
- 3) Więc w nocy poszedł porozmawiać z Jezusem w domu Judy.
- 4) Kiedy Jezus ujrzał go nadchodzącego, powiedział: Błogosławieni w pełni czystego serca;
- 5) Podwójnie błogosławieni są nieustraszeni, czystego serca;
- 6) Po trzykroć błogosławieni są nieustraszeni, czystego serca, którzy ośmielają się wyznać swoją wiarę przed najwyższymi sądami.
- 7) A Nikodem powiedział: Witaj, mistrzu, witaj! Wiem, że jesteś nauczycielem pochodzącym od Boga, ponieważ sam człowiek nigdy nie mógłby nauczać tak, jak ty nauczałeś; nigdy nie mógłbyś wykonać dzieł, które wykonałeś.
- 8) A Jezus powiedział: Jeśli człowiek nie narodzi się ponownie, nie może zobaczyć króla; nie może pojąć słów, które wypowiadam.
- 9) A Nikodem powiedział: Jak człowiek może narodzić się na nowo? Czy może wrócić do łona i wrócić do życia?
- 10) A Jezus powiedział: Narodziny, o których mówię, nie są narodzinami cielesnymi.
- 11) Jeśli człowiek nie narodzi się z wody i Świętego Tchnienia, nie może wejść do królestwa Świętego.
- 12) To, co narodziło się z ciała, jest dzieckiem człowieczym; to, co narodziło się z Tchnienia Świętego, jest dzieckiem Bożym.
- 13) Wiatry wieją tam, gdzie chcą; mężczyźni słyszą ich głosy i mogą odnotowywać wyniki; ale nie wiedzą, skąd przychodzą, ani dokąd idą; tak samo jest z każdym, kto narodził się ze Świętego Oddechu.
- 14) Władca powiedział: Nie rozumiem; módl się, powiedz mi jasno, co masz na myśli.
- 15) A Jezus rzekł: Królestwo Świętego jest w duszy; ludzie nie mogą tego zobaczyć swoimi cielesnymi oczami; z całą swoją mocą rozumowania nie pojmują tego.
- 16) Jest to życie głęboko ukryte w Bogu; jego rozpoznanie jest dziełem wewnętrznej świadomości.

- 17) Królestwa świata są królestwami wzroku; królestwo Świętego jest królestwem wiary; jego królem jest miłość.
- 18) Ludzie nie mogą widzieć nieprzejawionej miłości Bożej, dlatego nasz Ojciec-Bóg przydził tę miłość ciałem – ciałem syna człowieczego.
- 19) Aby świat zobaczył i poznał tę miłość, która się objawiła, syn człowieczy musi być wywyższony.
- 20) Jak Mojżesz na pustyni wzbudził węża dla uzdrowienia ciała, syn człowieczy musi zostać wskrzeszony.
- 21) Aby wszyscy ludzie ukąszeni przez węża kurzu, węża tego cielesnego życia, mogli żyć.
- 22) Kto w Niego wierzy, będzie miał życie wieczne.
- 23) Albowiem Bóg tak umiłowiał świat, że posłał swego jedynego syna, aby został wskrzeszony, aby ludzie mogli zobaczyć miłość Bożą.
- 24) Bóg nie posłał swojego syna, aby sądził świat; wysłał go, aby zbawił świat; wyprowadzić ludzi na światło dzienne.
- 25) Ale ludzie nie kochają światła, ponieważ światło ujawnia ich niegodziwość; mężczyźni kochają ciemność.
- 26) Teraz każdy, kto miłuje prawdę, wychodzi na światło; nie boi się objawienia swoich dzieł.
- 27) Przyszło światło i Nikodem poszedł swoją drogą; znał znaczenie narodzin Świętego Oddechu; czuł obecność Ducha w swojej duszy.
- 28) A Jezus przebywał w Jerozolimie przez wiele dni, nauczał i uzdrawiał chorych.
- 29) Zwykli ludzie chętnie słuchali jego słów, a wielu porzuciło wszystkie swoje cielesne rzeczy i poszło za nim.

ROZDZIAŁ 76

Jezus w Betlejem. Wyjaśnia pasterzom Imperium Pokoju. Pojawia się niezwykle światło. Pasterze rozpoznają w Jezusie Chrystusa.

Logos udał się do Betlejem, a wielu ludzi poszło za nim.

- 2) Znalazł dom pasterza, gdzie był kołysany, gdy był niemowlęciem; tutaj mieszka.
- 3) Poszedł na wzgórze, gdzie ponad trzydzieści lat wcześniej pasterze obserwowali swoje stada i słuchali postać pokoju wołającego:
- 4) O północy w grocie w Betlejem rodzi się Księżę Pokoju.
- 5) A pasterze nadal tam byli, a owce nadal pasły się na wzgórzach.
- 6) A w dolinie koło wielkich stad śnieżnobiałych gołębi latały tam iz powrotem.
- 7) A kiedy pasterze wiedzieli, że przyszedł Jezus, którego ludzie nazywali królem, przybyli z bliska i daleka, aby z nim porozmawiać.
- 8) A Jezus rzekł do nich: Oto życie w niewinności i pokoju!
- 9) Biel jest symbolem cnotliwych i czystych! baranek niewinności; gołąb pokoju;
- 10) I było rzeczą oczywistą, że miłość powinna przyjść w ludzkiej postaci pośród takich scen jak te.

- 11) Nasz ojciec Abraham szedł przez te doliny i na tych samych wzgórzach obserwował swoje stada i trzody.
- 12) I oto był ten jeden, Książę Pokoju, król Salim; Chrystus w ludzkiej postaci; był o wiele dalej niż Abraham.
- 13) I tutaj to właśnie Abraham dał temu królowi Salim, dziesięciny ze wszystkiego, co miał.
- 14) Ten Książę Pokoju wyruszył w bitwę wszędzie. Nie miał miecza; brak zbroi obronnej; brak broni ofensywnej;
- 15) A jednak podbił ludzi, a narody drżały u jego stóp.
- 16) Zastępy Egiptu ugięły się przed tym mocnym królem prawicy; królowie Egiptu włożyli swe korony na jego głowę,
- 17) I oddał w jego ręce berło całej ziemi egipskiej, aby ani kropla krwi nie została przelana, ani jeńca zakuty w kajdany;
- 18) Ale wszędzie zdobywca otworzył drzwi więzienia na oścież i uwolnił jeńców.
- 19) I jeszcze raz przybył Książę Pokoju i z tych błogosławionych wzgórz znów wyrusza do walki.
- 20) I jest ubrany na białą; jego miecz jest prawdą, jego tarczą jest wiara; jego hełm to niewinność; jego oddech jest miłością; jego hasło pokoju.
- 21) Ale to nie jest wojna cielesna; to nie człowiek toczy wojnę z człowiekiem; ale jest dobre przeciwko złu.
- 22) A miłość jest kapitanem, miłość jest wojownikiem, miłość jest zbroją, miłość jest wszystkim i miłość zwycięży.
- 23) A potem znowu wzgórza Betlejem zostały okryte światłem, znowu posłaniec wykrzyknął:
- 24) Pokój, pokój na ziemi, dobra wola dla ludzi.
- 25) A Jezus nauczał ludzi; uzdrowiał chorych; objawił tajemnice królestwa Świętego.
- 26) I wielu powiedziało: On jest Chrystusem; przybył król, który miał przyjść; Chwalić Boga.

ROZDZIAŁ 77

Jezus w Hebronie. Idzie do Bethany. Doradza Ruth w sprawie pewnych kłopotów rodzinnych.

Z trzema uczniami Jezus udał się do Hebronu, gdzie przebywał siedem dni i nauczał.

- 2) A potem udał się do Betanii i nauczał w domu Łazarza.
- 3) Nadszedł wieczór; tłumy odeszły, a Jezus, Łazarz i jego siostry, Marta, Rut i Maria zostali sami.
- 4) A Rut była bardzo zmartwiona. Jej dom znajdował się w Jerychu; jej mąż był gospodarzem gospody; nazywał się Aszer-ben.
- 5) Otóż, Asher był faryzeuszem o najsurowszych poglądach i myślach, i traktował Jezusa z pogardą.
- 6) A kiedy jego żona wyznała wiarę w Chrystusa, wypędził ją ze swojego domu.
- 7) Ale Rut nie stawiała oporu; powiedziała: Jeśli Jezus jest Chrystusem, zna drogę i jestem pewna, że jest Chrystusem.
- 8) Mój mąż może wpaść w złość i zabić moją ludzką postać; nie może zabić duszy, aw wielu rezydencjach mojej Ojczyzny mam mieszkanie.
- 9) A Rut powiedziała Jezusowi wszystko; a potem powiedziała: Co mam zrobić?

- 10) A Jezus powiedział: Twój mąż nie jest dobrowolnie winny; jest pobożny; modli się do Boga, naszego Ojca-Boga.
- 11) Jego gorliwość dla religii jest silna; w tym jest szczerzy; ale to doprowadziło go do szaleństwa i wierzy, że słuszne jest, aby jego dom nie został splamiony herezją Chrystusa.
- 12) Czuje się pewny, że wykonał wolę Bożą, odpędzając cię.
- 13) Nietolerancja to dojrzała ignorancja.
- 14) Pewnego dnia przyjdzie do niego światło, a wtedy odpłaci za wszystkie twoje bóle serca, smutki i łzy.
- 15) Rut, nie możesz myśleć, że jesteś wolna od winy.
- 16) Gdybyś kroczył drogami mądrości i zadowalał się milczeniem, ten smutek nie przyszedłby do ciebie.
- 17) Potrzeba dużo czasu, aby światło przebiło się do skorupy uprzedzeń, a cierpliwość jest lekcją, której musisz się nauczyć.
- 18) Ciągłe spadanie wody niszczy najtwardszy kamień.
- 19) Słodkie i święte kadzidło pobożnego życia stopi nietolerancję znacznie szybciej niż najgorętszy płomień lub najmocniejszy cios.
- 20) Poczekaj chwilę, a potem wracaj do domu z sympatią i miłością. Nie mów o Chrystusie ani o królestwie Świętego.
- 21) Po prostu żyj pobożnym życiem; powstrzymaj się od szorstkości w swojej mowie, a poprowadzisz męża do światła.
- 22) I tak było.

ROZDZIAŁ 78

Jezus w Jerychu. Uzdrawia sługę Ashera. Udaje się nad Jordan i rozmawia z ludźmi. Ustanawia chrzest jako rękojmię uczniostwa. Chrzczi sześciu uczniów, którzy z kolei chrzczą wielu ludzi.

I udał się Jezus do Jerycha i zamieszkał w gospodzie Asera.

- 2) Sługa w gospodzie był chory, bliski śmierci; uzdrowiciele nie mogli wyleczyć.
- 3) Jezus przyszedł i dotknął umierającej dziewczynki i rzekł: Malone wstań! i po chwili ból zniknął; gorączka ustała; pokojówka była zdrowa.
- 4) A potem ludzie przynieśli swoich chorych i zostali uzdrowieni.
- 5) Ale Jezus nie przebywał długo w Jerychu; zszedł do brodu Jordan, gdzie Jan zwykł nauczać.
- 6) Tłumy były tam, a Jezus im rzekł: Oto nadszedł czas; królestwo jest na wyciągnięcie ręki.
- 7) Tylko ludzie czystego serca mogą wejść do królestwa Świętego; ale każdy syn i córka rodzaju ludzkiego są wezwani do odwrócenia się od zła i stania się czystym sercem.
- 8) Postanowienie osiągnięcia i wejścia przez bramę Chrystusa do królestwa Świętego będzie stanowiło uczniostwo i każdy musi złożyć przysięgę swojego uczniostwa.
- 9) Jan obmył wasze ciała w strumieniu, symbolizującym oczyszczenie duszy, w przygotowaniu na przyjście króla, otwarcie bramy Christine do królestwa Świętego.

- 10) Jan dokonał wielkiego dzieła; ale teraz brama Krystyny jest otwarta, a mycie ustanowione jako rękojmią twojego uczniostwa.
- 11) Do końca tego wieku zastaw ten będzie obrzędem i będzie się nazywał obrzędem chrztu; a będzie znakiem dla ludzi i pieczęcią uczniostwa Bożego.
- 12) Wy, ludzie z każdego narodu, słuchajcie! Przyjdź do mnie; brama Christine zostaje otwarta; odwróć się od swoich grzechów i przyjmij chrzest, a wejdiesz przez bramę i ujrzysz króla.
- 13) Sześciu uczniów, którzy poszli za Jezusem, stało blisko, a Jezus wyprowadził ich i w Jordanie ochrzcił ich w imię Chrystusa; a potem powiedział do nich:
- 14) Moi przyjaciele, jesteście pierwszymi, którzy wejdą przez bramę Christine do królestwa Świętego.
- 15) Tak jak ja was chrzcilem w imię Chrystusa, tak i wy tym świętym imieniem chrzycie wszystkich mężczyzn i kobiety, którzy wyznają wiarę w Chrystusa i wyrzekną się swoich grzechów.
- 16) I oto tłumy zstąpiły, wyrzekły się swoich grzechów, wyznały wiarę w Chrystusa i zostały ochrzczone.

ROZDZIAŁ 79

John, zwiastun, w Salim. Prawnik pyta o Jezusa. Jan wyjaśnia tłumom misję Jezusa.

TERAZ Jan zwiastun był w źródłach Salim, gdzie wody było pod dostatkiem, i obmywał ciała ludzi, którzy wyznawali swoje grzechy.

- 2) Żydowski prawnik udał się do Jana i powiedział: „Czy ten człowiek z Galilei, którego umyłeś i nazwałeś Chrystusem, nie stał się twoim wrogiem?”
- 3) Mówią, że jest przy brodzie Jordan; że buduje kościół lub coś innego i że myje ludzi tak jak ty to zrobiłeś.
- 4) A Jan odpowiedział: „Ten Jezus jest rzeczywiście Chrystusem, którego drogę przyszedłem utarować”. Nie jest moim wrogiem.
- 5) Oblubieniec ma oblubienicę; jego przyjaciele są blisko, a kiedy słyszą jego głos, wszyscy się radują.
- 6) Królestwo Świętego jest oblubienicą, a Chrystus oblubieńcem; a ja, zwiastun, jestem pełen radości, ponieważ tak obficie im się powodzi.
- 7) wykonałem pracę, do której zostałem skierowany; dzieło Jezusa dopiero się zaczyna.
- 8) Następnie zwracając się do tłumów, powiedział: Chrystus jest królem sprawiedliwości; Chrystus jest miłością Boga; tak, jest Bogiem; jedna ze świętych osób Trójjedynego Boga.
- 9) Chrystus żyje w każdym sercu czystości.
- 10) Otóż Jezus, który głosi kazanie w brodzie Jordan, został poddany najcięższym próbom ludzkiego życia i pokonał wszystkie apetyty i namiętności cielesnego człowieka,
- 11) I przez najwyższy sąd niebios został ogłoszony człowiekiem o tak wyższej czystości i świętości, że może zademonstrować obecność Chrystusa na ziemi.
- 12) Boska miłość, którą jest Chrystus, mieszka w nim, a On jest wzorem dla rasy.

- 13) I każdy człowiek może w nim zobaczyć, kim będzie każdy człowiek, gdy pokona wszystkie namiętności samolubnego ja.
- 14) W wodzie obmyłem ciała ludzi, którzy odwrócili się od grzechu, symbol oczyszczenia duszy;
- 15) Ale Jezus kąpie się na zawsze w żywych wodach Świętego Oddechu.
- 16) I Jezus przychodzi, aby przynieść ludziom zbawiciela świata; Miłość jest zbawicielem świata.
- 17) A wszyscy, którzy pokładają ufność w Chrystusie i naśladują Jezusa jako wzór i przewodnik, mają życie wieczne.
- 18) Ale ci, którzy nie ufają Chrystusowi i nie oczyszczą swoich serc, aby Chrystus mógł w nich zamieszkać, nigdy nie wejdą do życia.

ROZDZIAŁ 80

Lamaas przyjeżdża z Indii, aby zobaczyć Jezusa. Słucha nauk Jana z Salim. Jan opowiada mu o boskiej misji Jezusa. Lamaas znajduje Jezusa nad Jordanem. Mistrzowie rozpoznają się nawzajem.

LAMAAS, kapłan Brahma, który był przyjacielem Jezusa, kiedy przebywał w świątyni Dżagannatha, słyszał o Jezusie i jego potężnych dziełach w wielu krajach; opuścił swój dom i przybył do Palestyny w poszukiwaniu go.

- 2) I kiedy podróżował do Jerozolimy, usłyszał o Janie, zwiastunie, który był uważany za proroka Boga żywego.
- 3) Lamaas znalazł zwiastuna w Salim Springs; przez wiele dni był cichym słuchaczem cierpkich prawd, których nauczał.
- 4) I był obecny, gdy faryzeusz opowiadał Janowi o Jezusie i jego potężnych dziełach.
- 5) Usłyszał odpowiedź zwiastuna; słyszałem, jak błogosławi imię Jezus; którego nazwał Chrystusem.
- 6) A potem rozmawiał z Janem; powiedział: Módl się, powiedz mi więcej o tym Jezusie, którego nazywasz Chrystusem.
- 7) A Jan odpowiedział, że ten Jezus jest objawioną miłością Bożą.
- 8) Oto ludzie żyją na niższych płaszczyznach – płaszczyznach chciwości i samolubstwa; o siebie walczą; zwyciężają mieczem.
- 9) W każdym kraju silni zniewalają i zabijają słabych. Wszystkie królestwa powstają siłą broni; bo siła jest królem.
- 10) Ten Jezus przychodzi, aby obalić tę żelazną zasadę siły i posadzić Miłość na tronie mocy.
- 11) A Jezus nie boi się nikogo. Śmiało głosi na dworach królów i wszędzie, że zwycięstwa odnoszone zbrojnie są zbrodniami;
- 12) Aby każdy godny cel mógł być osiągnięty przez łagodność i miłość, tak jak Księżę Pokoju Melchizedek, kapłan Boży, odniósł dzielne zwycięstwa w wojnie bez przelania kropli krwi.
- 13) Pytasz, gdzie są świątynie Chrystusa? Posługuje w świątyniach, które nie są wykonane rękami; Jego świątynie są sercami świętych mężów, gotowych ujrzeć króla.
- 14) gaje natury są jego synagogami; jego forum to świat.
- 15) Nie ma księży przebranych w lalkowy styl, których mogliby podziwiać mężczyźni; bo każdy syn człowieczy jest kapłanem Miłości.

- 16) Kiedy człowiek oczyścił swoje serce przez wiarę, nie potrzebuje pośrednika do wstawiennictwa.
- 17) Jest w przyjaznych stosunkach z Bogiem; nie boi się go i jest w stanie i jest dość odważny, aby złożyć swoje ciało na ołtarzu Pana.
- 18) Tak więc każdy człowiek jest kapłanem i sam jest żywą ofiarą.
- 19) Nie musisz szukać Chrystusa, bo kiedy twoje serce zostanie oczyszczone, Chrystus przyjdzie i pozostanie z tobą na zawsze.
- 20) A potem Lamaas wyruszył dalej; przyszedł do Jezusa, gdy nauczał obok brodu.
- 21) A Jezus powiedział: „Oto gwiazda Indii!
- 22) Lamaas powiedział: Oto Słońce Sprawiedliwości! I wyznał swoją wiarę w Chrystusa i poszedł za nim.

ROZDZIAŁ 81

Christines w drodze do Galilei. Pozostają przez jakiś czas przy studni Jakuba, a Jezus naucza kobietę z Samarii.

Otworzyła się brama Krystyny do królestwa Świętego, a Jezus wraz z sześcioma uczniami i Lamami opuścili bród na Jordanie i zwrócili twarze w stronę Galilei.

- 2) Ich droga wiodła przez Samarię i gdy szli dalej, dotarli do Sychar, które było w pobliżu pola, które Jakub dał Józefowi, gdy był młody.
- 3) I studnia Jakuba była tam, a Jezus siedział obok studni w milczącej myśli, a jego uczniowie poszli do miasta kupić chleb.
- 4) Kobieta z miasta wyszła, aby napełnić swój dzban ze studni; Jezus był spragniony, a gdy poprosił kobietę o napój, powiedziała:
- 5) Jestem kobietą z Samarii, a ty Żydem; czy nie wiecie, że między Samarytanami a Żydami jest wrogość? Nie handlują; to po co prosić mnie o napój?
- 6) A Jezus powiedział: Samarytanie i Żydzi są wszyscy dziećmi jednego Boga, naszego Boga Ojca i są spokrewnieni.
- 7) To tylko uprzedzenie zrodzone z cielesnego umysłu rodzi tę wrogość i nienawiść.
- 8) Kiedy urodziłem się Żydem, uznaję braterstwo życia. Samarytanie są mi tak samo drodzy jak Żyd czy Grek.
- 9) A gdybyście znali błogosławieństwa, które nasz Ojciec-Bóg zesłał przeze mnie ludziom, prosilibyście mnie o picie.
- 10) Chętnie dałbym ci kubek wody ze Źródła Życia, a już nigdy nie będziesz pragnął.
- 11) Kobieta powiedziała: Ta studnia jest głęboka i nie masz z czego czerpać; jak możesz zdobyć wodę, o której mówisz?
- 12) A Jezus rzekł: Woda, o której mówię, nie pochodzi ze studni Jakuba; płynie ze źródeł, które nigdy nie zawodzą.
- 13) Oto każdy, kto pije ze studni Jakubowej, znów będzie pragnął; ale ci, którzy piją wodę, którą Ja daję, nigdy więcej nie będą pragnąć;
- 14) Bo oni sami stają się studnią, a z ich wnętrza iskrzące się wody tryskają do życia wiecznego.
- 15) Kobieta powiedziała: Panie, napiłabym się z tej bogatej studni życia. Daj mi pić, abym więcej nie pragnął.

- 16) A Jezus powiedział: Idź, wezwij swojego męża z miasta, aby podzielił się z tobą tym żywym kielichem.
- 17) Kobieta powiedziała: Nie mam męża, sir.
- 18) A Jezus jej odpowiedział i rzekł: Ledwie wiesz, co znaczy mąż; wydajesz się być poślaczonym motylem, który przelatuje z kwiatka na kwiatek.
- 19) Dla ciebie nie ma świętości w więzach małżeńskich i łączysz się z każdym mężczyzną.
- 20) I mieszkałeś z pięcioma z nich, którzy byli szanowani jako mężowie przez twoich przyjaciół.
- 21) Kobieta powiedziała: Czy nie mówię do proroka i widzącego? Czy nie raczysz powiedzieć mi, kim jesteś?
- 22) A Jezus powiedział: Nie muszę wam mówić kim jestem, ponieważ czytaliście Prawo, Proroków i Psalmi, które o mnie mówią.
- 23) Jestem tym, który przyszedł zburzyć mur oddzielający synów ludzkich. W Świętym Tchnieniu nie ma Greka, Żyda ani Samarytanina; bez obligacji, ani za darmo; bo wszyscy są jednym.
- 24) Kobieta zapytała: „Dlaczego mówisz, że tylko w Jerozolimie człowiek powinien się modlić i nie powinien czcić na naszej świętej górze?”
- 25) A Jezus powiedział: Nie mówię tego, co powiedziałaś. Jedno miejsce jest tak samo święte jak inne.
- 26) Nadeszła godzina, kiedy ludzie muszą czcić Boga w świątyni serca; bo Bóg nie jest ani w Jerozolimie, ani na waszej świętej górze w żaden sposób, aby nie był w każdym sercu.
- 27) Nasz Bóg jest Duchem; ci, którzy go czczą, muszą go czcić w duchu i prawdzie.
- 28) Kobieta powiedziała: Wiemy, że kiedy przyjdzie Mesjasz, poprowadzi nas drogami prawdy.
- 29) A Jezus powiedział: Oto Chrystus przyszedł; Mesjasz przemawia do ciebie.

ROZDZIAŁ 82

Kiedy Jezus naucza, jego uczniowie przychodzą i dziwią się, ponieważ rozmawia z Samarytaninem. Wielu ludzi z Sychar przyjeżdża do Jezusa. Przemawia do nich. Wraz ze swoimi uczniami udaje się do Sychar i pozostaje przez kilka dni.

GDY Jezus jeszcze rozmawiał z kobietą przy studni, sześciu uczniów przyszło z Sychar z jedzeniem.

- 2) A kiedy zobaczyli go rozmawiającego z kobietą z Samarii, którą uważali za kurtyzanę, byli zdumieni; nikt go jednak nie zapytał, dlaczego z nią rozmawiał.
- 3) Kobieta była tak zamyślona i tak skupiona na tym, co powiedział mistrz, że zapomniała o swojej wyprawie do studni; zostawiła swój dzban i pobięła szybko do miasta.
- 4) Opowiedziała ludziom wszystko o proroku, którego spotkała przy studni Jakuba; powiedziała: Powiedział mi wszystko, co kiedykolwiek zrobiłem.
- 5) A kiedy ludzie dowiedzieli się więcej o mężczyźnie, kobieta powiedziała: Wyjdź i zobacz. I tłumy wyszły do studni Jakuba.
- 6) Gdy Jezus ujrzał ich przychodzących, rzekł do tych, którzy poszli za nim: Nie musisz mówić: Cztery miesiące przed żniwem;

- 7) Oto nadszedł czas żniw. Podnieś oczy i spójrz; pola złociły się dojrzałym ziarnem.
- 8) Oto wielu siewców wyszło, aby zasiał nasiona życia; ziarno urosło; rośliny wzmocniły się w letnim słońcu; zboże dojrzało, a pan wzywa ludzi do żniwa.
- 9) I wyjdziecie na pola i zbierzcie to, co zasiali inni ludzie; ale gdy nadejdzie dzień rozrachunku, siewcy i żniwiarze będą się radować.
- 10) A Filip rzekł do Jezusa: „Zatrzymaj się na chwilę w swojej pracy, usiądź pod tym drzewem oliwnym i zjedz część tego jedzenia; musisz być omdłały, bo od wczesnego dnia nic nie jadłeś.
- 11) Ale Jezus powiedział: Nie mdleję, bo mam coś do jedzenia, o którym nie wiesz.
- 12) Wtedy uczniowie mówili między sobą: Któż mógł przynieść mu cokolwiek do jedzenia?
- 13) Nie wiedzieli, że ma moc zamieniania samych eterów w chleb.
- 14) A Jezus powiedział: Pan żniwa nigdy nie posyła swoich żniwiarzy i nie karmi ich.
- 15) Mój Ojciec, który mnie posłał na pole żniwa ludzkiego życia, nigdy nie dopuści, abym nie chciał; a kiedy wezwie was do służby, oto da wam pożywienie, przyrodzie i da wam schronienie.
- 16) Potem zwracając się do ludu Samarii, rzekł: Nie myślcie, że to dziwne, że ja, Żyd, przemawiam do was, bo jestem jednym z wami.
- 17) Powszechny Chrystus, który był i jest, i zawsze będzie, objawia się we mnie; ale Chrystus należy do każdego człowieka.
- 18) Bóg rozsiewa swoje błogosławieństwa hojną ręką i nie jest bardziej łaskawy dla jednego niż dla drugiego ze wszystkich stworzeń pod jego ręką.
- 19) Właśnie wyszedłem ze wzgórz Judy i świeciło to samo Boże słońce, jego kwiaty kwitły, a w nocy jego gwiazdy były tak samo jasne, jak tutaj.
- 20) Bóg nie może odrzucić dziecka; Żyd, Grek i Samarytanin są w jego oczach równi.
- 21) A dlaczego mężczyźni i kobiety mieliby się denerwować i kłócić, jak dzieci w swoich przedstawieniach?
- 22) Linie, które oddzielają synów człowieczych, są zrobione ze słomy i tylko jeden powiew miłości zdmuchnąłby ich wszystkich.
- 23) Lud był zdumiony tym, co powiedział nieznajomy, a wielu powiedziało: Chrystus, który miał nadejść, na pewno przyszedł.
- 24) A Jezus poszedł z nimi do miasta i zatrzymał się na kilka dni.

ROZDZIAŁ 83

Jezus naucza mieszkańców Sychar. Wypędza złego ducha z obsesji. Posyła ducha we własne miejsce. Uzdrawia wielu ludzi. Kapłani są zaniepokojeni obecnością Jezusa w Sychar, ale on przemawia do nich i zdobywa ich przychylność.

W Sychar Jezus nauczał ludzi na rynku.

- 2) Przeprowadzono do niego człowieka z obsesją. Zły duch, który opętał tego człowieka, był pełen przemocy i pożądania i często rzucał swoją ofiarę na ziemię.
- 3) A Jezus przemówił na głos i powiedział: „Niski duchu, rozluźnij swoje siły życiowe tego człowieka i wróć do swoich.
- 4) A potem duch błagał, aby mógł wejść w ciało psa, który stał w pobliżu.
- 5) Ale Jezus powiedział: Dlaczego szkodzić bezradnemu psu? Jego życie jest jej tak samo drogie jak moje dla mnie.
- 6) Nie do ciebie należy zrzucanie ciężaru grzechu na jakąkolwiek żywą istotę.
- 7) Swoimi własnymi czynami i złymi myślami sprowadziłeś na siebie wszystkie te niebezpieczeństwa. Masz trudne problemy do rozwiązania; ale musisz je rozwiązać sam.
- 8) Ogarniając w ten sposób człowieka, sprawiasz, że twoje warunki są podwójnie smutne. Wróć do swojej własnej domeny; powstrzymaj się od krzywdzenia czegokolwiek, a wkrótce sam będziesz wolny.
- 9) Zły duch opuścił mężczyznę i poszedł do swoich. Mężczyzna spojrzął z wdzięcznością i powiedział: Chwała Bogu.
- 10) I wielu ludzi przyniosło swoich chorych, a Jezus wypowiedział Słowo i zostali uzdrowieni.
- 11) Władca synagogi i wszyscy kapłani byli bardzo zaniepokojeni, gdy powiedziano mu, że Jezus z Jerozolimy naucza w mieście.
- 12) Myśleli, że przyszedł, aby głosić prozelitę i wzniecić spór wśród Samarytan.
- 13) Wysłali więc oficera, aby przyprowadził go do synagogi, aby mógł podać powód jego obecności w mieście.
- 14) Lecz Jezus rzekł do tego, który przyszedł: Wróć i powiedz kapłanom i przełożonemu synagogi, że nie popełniam przestępstwa.
- 15) Przychodzę, aby opatrywać złamane serca, leczyć chorych i wyrzucać złe duchy z tych, którzy mają obsesję.
- 16) Powiedz im, że ich prorocy mówili o mnie; że nie przychodzę łamać prawa, ale wypełnić najwyższe prawo.
- 17) Mężczyzna wrócił i powiedział kapłanom i przełożonemu synagogi, co powiedział Jezus.
- 18) Władca był zdumiony i wraz z kapłanami udał się na rynek, gdzie był Jezus.
- 19) A kiedy ich zobaczył, Jezus powiedział: „Oto czcigodni mężowie z całej Samarii! Mężczyźni wyznaczyli, aby prowadzić ludzi na drodze słusznej.
- 20) I przychodzę pomóc, a nie przeszkadzać w ich pracy.
- 21) Istnieją dwie klasy synów ludzkich; tych, którzy zbudują rodzaj ludzki na pewnych fundamentach sprawiedliwości, prawdy, równości i prawa,
- 22) I tych, którzy zniszczą świętą świątynię, w której mieszka Duch, i sprowadzą swoich współbraci do żebractwa i przestępstwa.
- 23) Święte braterstwo prawa musi być zjednoczone w poruszających konfliktach tej godziny.

25) Następnie przemówił do przełożonego synagogi: powiedział: Zjednoczeni w sprawie sprawiedliwości stoimy; podzieleni upadniemy.

26) A potem wziął władcę za rękę; światło miłości wypełniło ich dusze; a cały lud był zdumiony.

ROZDZIAŁ 84

Christines wznawiają swoją podróż. Pozostają trochę w mieście Samaria. Jezus przemawia w synagodze. Uzdrawia kobietę mocą umysłu. Znika, ale później dołącza do swoich uczniów w drodze do Nazaretu.

KRYSTYNKI zwróciły swe twarze w stronę Galilei; ale kiedy dotarli do miasta Samarii, tłumy nalegały na nich, błagając ich, aby przez jakiś czas pozostali w swoim mieście.

2) A potem weszli do synagogi, a Jezus otworzył księgę Mojżesza i przeczytał:

3) W tobie iw twoim potomstwie będą błogosławione wszystkie narody ziemi.

4) A potem zamknął księgę i powiedział: Te słowa zostały wypowiedziane przez Pana Zastępów do naszego ojca Abrahama, a Izrael był błogosławieństwem dla całego świata.

5) Jesteśmy jego nasieniem; ale żadna dziesięcina z wielkiego dzieła, do którego zostaliśmy powołani, nie została jeszcze wykonana.

6) Pan Zastępów oddzielił Izraelitów, aby nauczali jedności Boga i człowieka; ale nigdy nie można uczyć tego, czego nie pokazuje w życiu.

7) Nasz Bóg jest Duchem iw Nim mieszka wszelka mądrość, miłość i moc.

8) W każdym człowieku te święte atrybuty rozkwitają i we właściwym czasie się rozwijają; demonstracja się zakończy i człowiek zrozumie fakt jedności.

9) A ty, władco synagogi, i ty, ci kapłani, jesteście czcigodnymi sługami Pana Zastępów.

10) Wszyscy ludzie oczekują od ciebie przewodnictwa w życiu; przykład to inna nazwa księdza; więc kim chciałbyś, żeby ludzie byli, czym musisz być.

11) Proste, pobożne życie może pozyskać dziesięć tysięcy dusz do czystości i prawości.

12) I wszyscy ludzie powiedzieli: Amen.

13) Wtedy Jezus opuścił synagogę iw godzinie wieczornej modlitwy udał się do świętego gaju, a wszyscy ludzie zwrócili twarze ku swej świętej górze i modlili się.

14) A Jezus się modlił.

15) A gdy siedział w milczeniu, głos duszy przemówił do jego duszy błagając o pomoc.

16) A Jezus ujrzał kobietę na kanapie w obolałym nieszczęściu; bo była prawie śmiertelnie chora.

17) Nie mogła mówić, ale słyszała, że Jezus jest mężem Bożym i w swoim sercu prosiła Go o pomoc.

18) I Jezus pomógł; nie mówił; ale jak błysk światła, potężna cnota z jego duszy wypełniła całe ciało umierającego, a ona wstała i dołączyła do swoich krewnych podczas modlitwy.

19) Jej krewni byli zdumieni i powiedzieli jej: Jak zostałeś uzdrowiona? A ona odpowiedziała:

- 20) nie wiem; Po prostu poprosiłam w myślach męża Bożego o uzdrawiającą moc i za chwilę wyzdrowiałam.
- 21) Ludzie powiedzieli: Bogowie na pewno przyszli na ziemię; bo człowiek nie ma mocy uzdrawiania myślą.
- 22) Ale Jezus powiedział: „Największą mocą na niebie i ziemi jest myśl.
- 23) Bóg stworzył wszechświat myślą; z namysłem maluje lilie i różę.
- 24) Dlaczego wydaje ci się dziwne, że wysyłam myśl uzdrawiającą i zmieniam etery choroby i śmierci na te zdrowia i życia?
- 25) Zobaczycie znacznie większe rzeczy niż to, gdyż mocą świętej myśli moje ciało zostanie przemienione z cielesnego w duchową; i twoje też.
- 26) Kiedy Jezus to powiedział, zniknął i nikt go nie widział.
- 27) Jego uczniowie nie zrozumieli zmiany; nie wiedzieli, dokąd poszedł ich pan, i poszli dalej.
- 28) Ale kiedy szli i rozmawiali o dziwnym wydarzeniu, oto Jezus przyszedł i siedł z nimi do Nazaretu w Galilei.

ROZDZIAŁ 85

Jan, zwiastun, potępia Heroda za jego niegodziwość. Herod wysłał go do więzienia w Machaerus. Jezus mówi, dlaczego Bóg pozwolił na uwięzienie Jana.

HEROD ANTIPAS, tetrarcha Paraca i Galilei, był samolubny i tyraniczny.

- 2) Wygnał swoją żonę z domu, aby wziąć za żonę Herodiadę, żonę jednego, bliskiego krewnego, kobietę, taką jak on, niemoralną i niesprawiedliwą.
- 3) Miasto Tyberiusz, położone na wybrzeżu Galilei, było domem Heroda.
- 4) Teraz zwiastun Jan opuścił źródła Salim, aby nauczać lud nad morzem Galilejskim; i zgromił niegodziwego władcę i jego ukradzioną żonę za wszystkie ich grzechy.
- 5) Herodiada była wściekła, ponieważ kaznodzieja ośmielił się oskarżyć ją i jej męża o ich zbrodnię;
- 6) I namówiła Heroda, aby aresztował zwiastuna i wrzucił go do lochu w zamku Machaerus, który stał nad Morzem Gorzkim.
- 7) A Herod zrobił to, czego żądała; potem żyła w pokoju we wszystkich swoich grzechach, bo nikt nie był na tyle odważny, by ponownie ją potępić.
- 8) Zwolennicy Jana zostali ostrzeżeni, aby nie mówić o procesie i uwięzieniu Jana.
- 9) Nakazem sądu zabroniono im nauczania w salach publicznych.
- 10) Nie mogli mówić o tym lepszym życiu, które Herod nazwał Herezją Jana.
- 11) Kiedy było wiadomo, że Jan został uwięziony przez dwór tetrarchy, przyjaciele Jezusa uznali, że najlepiej będzie, aby nie pozostał w Galilei.
- 12) Ale Jezus powiedział: Nie potrzebuję się bać; mój czas jeszcze nie nadszedł; żaden mężczyzna nie może mnie zatrzymać, dopóki moja praca nie zostanie skończona.

- 13) A kiedy zapytali, dlaczego Bóg pozwolił Herodowi uwięzić Jana, odpowiedział:
- 14) Spójrz na łodygę pszenicy! Kiedy doprowadzi ziarno do doskonałości, nie ma już żadnej wartości; upada, stając się ponownie częścią ziemi, z której pochodzi.
- 15) Jan jest łodygą złotej pszenicy; doprowadził do dojrzałości najbogatsze ziarno na całej ziemi; jego praca jest skończona.
- 16) Gdyby powiedział inne słowo, mogłoby to zepsuć symetrię tego, co jest teraz szlachetnym życiem.
- 17) A kiedy moja praca zostanie skończona, władcy zrobią mi to, co zrobili Janowi, a nawet więcej.
- 18) Wszystkie te wydarzenia są częścią Bożego planu. Niewinni będą cierpieć, podczas gdy bezbożni będą u władzy; ale biada tym, którzy cierpią niewinnych.

ROZDZIAŁ 86

Krystyny są w Nazarecie. Jezus przemawia w synagodze. Obraża ludzi, a oni próbują go zabić. W tajemniczy sposób znika i wraca do synagogi.

KRYSTYNKI były w Nazarecie. Był to dzień szabatu i Jezus poszedł do synagogi.

- 2) Strażnik ksiąg dał jedną Jezusowi, a on ją otworzył i przeczytał:
- 3) Duch Pański ocieśnił mnie; namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim; uwolnić jeńców; otworzyć niewidzące oczy;
- 4) Przynosić ulgę uciśnionym i uciśnionym i ogłaszać: Nadszedł rok jubileuszowy.
- 5) Po przeczytaniu tych słów zamknął księgę i powiedział: To Pismo wypełnia się dzisiaj na waszych oczach. Nadszedł rok jubileuszowy; czas, kiedy Izrael pobłogosławi świat.
- 6) A potem powiedział im wiele rzeczy o królestwie Świętego; o ukrytym sposobie życia; o przebaczeniu grzechów.
- 7) Otóż, wielu ludzi nie wiedziało, kto był mówcą: A inni mówili: Czy to nie jest syn Józefa? Czy jego matka nie mieszka na drodze Marmion?
- 8) I jeden przemówił i powiedział: To jest człowiek, który dokonał tak wielkich dzieł w Kanie, Kafarnaum i Jerozolimie.
- 9) A potem ludzie powiedzieli: „Lekarzu ulecz się”. Czyńcie tu, wśród waszych braci, wszystkie cuda, których dokonaliście w innych miastach.
- 10) A Jezus powiedział: Żaden prorok nie jest przyjmowany z czcią przez lud jego ojczyzny; a prorocy nie są wysyłani do wszystkich.
- 11) Eliasz był mężem Bożym; miał moc i zamknął bramy niebios i nie padało przez czterdzieści miesięcy; a kiedy wypowiedział Słowo, przyszedł deszcz, ziemia ponownie wydała na świat.
- 12) A w kraju było wiele wdów; ale ten Eliasz nie poszedł do nikogo prócz Sarepty, a ona została pobłogosławiona.
- 13) A kiedy żył Elizeusz, oto wielu trędowatych było w Izraelu, ale nikt nie został oczyszczony oprócz jednego – Syryjczyka, który miał wiarę.

- 14) Nie masz wiary; szukasz znaków, które zaspokoją twoje ciekawskie zachcianki; ale nie zobaczysz, dopóki nie otworzysz oczu wiary.
- 15) A potem ludzie byli wściekli; rzucili się na niego, związali go więzami i zabrali go do pobliskiej przepaści, aby rzucić go na śmierć;
- 16) Ale kiedy myśleli, że trzymają go mocno, zniknął; niewidoczny przeszedł między gniewnymi ludźmi i poszedł swoją drogą.
- 17) Ludzie byli zakłopotani i mówili: Co to za człowiek?
- 18) A gdy wrócili do Nazaretu, zastali go nauczającego w synagodze.
- 19) Już go nie niepokoiło, bo bardzo się bali.

ROZDZIAŁ 87

Christines udają się do Kany. Jezus uzdrawia dziecko szlachcica. Krystyny jadą do Kafarnaum. Jezus zapewnia swojej matce przestronny dom. Ogłasza zamiar wybrania dwunastu apostołów.

W Nazarecie Jezus już nie nauczał; udał się ze swoimi uczniami do Kany, gdzie na ucztę weselnej zamienił kiedyś wodę w wino.

- 2) I tutaj spotkał człowieka szlachetnego pochodzenia, którego dom znajdował się w Kafarnaum, którego syn był chory.
- 3) Człowiek ten wierzył w moc uzdrawiania Jezusa, a gdy dowiedział się, że przybył do Galilei, pośpiesznie udał się na spotkanie z nim w drodze.
- 4) Mężczyzna spotkał Jezusa w siódmej godzinie i błagał go, aby pospieszył do Kafarnaum, aby uratować syna.
- 5) Ale Jezus nie poszedł; przez jakiś czas stał z boku w milczeniu, a potem powiedział: Twoja wiara okazała się uzdrawiającym balsamem; twój syn ma się dobrze.
- 6) Mężczyzna uwierzył i udał się w kierunku Kafarnaum, a gdy szedł, spotkał służącego ze swojego domu, który powiedział:
- 7) Panie mój, nie musisz się spieszyć; twój syn ma się dobrze.
- 8) Ojciec zapytał: Kiedy mój syn zaczął się regenerować?
- 9) Rzekł sługa: Wczoraj około godziny siódmej ustąpiła gorączka.
- 10) I wtedy ojciec wiedział, że to leczniczy balsam, który wysłał Jezus, uratował jego syna.
- 11) W Kanie Jezus nie przebywał; udał się ze swoimi uczniami do Kafarnaum, gdzie zapewnił sobie obszerny dom, w którym wraz z matką mógł mieszkać, gdzie jego uczniowie mogliby się uspokoić, aby słuchać Słowa.
- 12) Wezwał ludzi, którzy wyznali mu wiarę, na spotkanie z nim w jego domu, który jego uczniowie nazywali szkołą Chrystusa; a gdy przyszli, rzekł do nich:
- 13) Ta ewangelia Chrystusa musi być głoszona na całym świecie.
- 14) Ta chrystusowa winorośl będzie potężną winoroślą, której gałęzie obejmą narody, plemiona i języki całej ziemi.

- 15) jestem winoroślą; dwunastu mężczyzn będzie odgałęzieniami stada, a te wypuszczą wszędzie gałęzie;
- 16) A spośród ludzi, którzy poszli za mną, Święty Tchnienie przywoła dwunastu.
- 17) Idź teraz i wykonuj swoją pracę tak, jak wykonałeś swoją pracę; ale słuchaj wezwania.
- 18) Następnie uczniowie szli do swoich codziennych zajęć, aby wykonywać swoją pracę tak, jak wykonywali, a Jezus poszedł sam na wzgórze Hammoth, aby się modlić.
- 19) Trzy dni i noce spędził na obcowaniu z Cichym Bractwem; potem w mocy świętego tchnienia przyszedł wezwać dwunastu.

ROZDZIAŁ 88

Jezus idzie nad morzem. Stoi w łodzi rybackiej i rozmawia z ludźmi. Pod jego kierunkiem rybacy zapewniają wielki połów ryb. Wybiera i powołuje swoich dwunastu apostołów.

NAD morzem Galilejskim szedł pan Krystyna, a rzesze ludzi podążały za nim.

- 2) Przyplłynęły właśnie łodzie rybackie, a Piotr i jego brat czekali na swoich łodziach; ich pomocnicy byli na łodzi naprawiając zerwane sieci.
- 3) I Jezus wszedł do łodzi, a Piotr wypchnął ją trochę od brzegu; a Jezus stojący w łodzi przemówił do tłumu. Powiedział,
- 4) Izajasz, prorok Pana Zastępów, wyczekiwał i ujrzał ten dzień; ujrzał lud stojący nad morzem i wykrzyknął:
- 5) Ziemia Zebulona i Naftalego, ziemia za Jordanem i ku morzu, Galilea Pogan,
- 6) Lud był w ciemności, nie znając drogi; ale oto oni widzieli wschodzącą Gwiazdę Dnia; wypłynęło światło; widzieli drogę życia; weszli tam.
- 7) I jesteście błogosławieni ponad wszystkich ludzi dzisiejszej ziemi, ponieważ najpierw możecie ujrzeć światło i stać się dziećmi światła.
- 8) Wtedy Jezus rzekł do Piotra: Zabierzcie swoje sieci na pokład i wypłynicie na głębię.
- 9) A Piotr uczynił tak, jak mu Jezus nakazał; ale w niewierny sposób powiedział: To jest bezużyteczna podróż; nie ma dziś ryb na tym brzegu Galilei; z Andrzejem trzymałam się całą noc i nic nie brałam.
- 10) Ale Jezus ujrzał pod powierzchnią morza; widział mnóstwo ryb. Powiedział do Piotra:
- 11) Zarzuć sieć po prawej stronie łodzi.
- 12) I Piotr uczynił tak, jak powiedział Jezus, i oto sieć została zapełniona; nie była wystarczająco mocna, by pomieścić mnóstwo ryb.
- 13) Piotr wezwał do pomocy Jana i Jakuba, którzy byli w pobliżu; a kiedy sieć została wciągnięta do łodzi, obie łodzie były prawie pełne ryb.
- 14) Kiedy Piotr zobaczył ciężki połów, wstydził się tego, co powiedział; Zawstydzony, bo nie miał wiary, upadł do stóp Jezusa i rzekł: Panie, wierzę!
- 15) A Jezus powiedział: „Oto połów! odtąd nie będziecie więcej łowić ryb;

- 16) Zarzucisz sieć Krystyny do morza ludzkiego życia po prawej stronie łodzi; usidlisz tłumy do świętości i pokoju.
- 17) Kiedy dotarli do brzegu, mistrz Krystyna zawołał Piotra, Andrzeja, Jakuba i Jana i powiedział:
- 18) Wy rybacy z Galilei, panowie mają dla nas wielkie dzieło do wykonania; Odchodzę, a ty możesz iść za mną. A oni zostawili wszystko i poszli za nim.
- 19) A Jezus szedł brzegiem i widząc Filipa i Nataniela spacerujących po plaży, rzekł do nich:
- 20) Wy, nauczyciele z Betsaidy, którzy od dawna nauczacie ludzi filozofii greckiej, mistrzowie macie do wykonania wyższą pracę dla was i dla mnie; idę, a ty możesz iść za mną; a potem poszli za nim.
- 21) Nieco dalej stał rzymski dom danin, a Jezus zobaczył dowodzącego oficera; nazywał się Mateusz, który kiedyś mieszkał w Jerychu;
- 22) Młodzieniec, który kiedyś pobiegł przed Panem do Jerozolimy i powiedział: Oto nadchodzą Krystyny.
- 23) A Mateusz był człowiekiem bogatym i uczył się mądrości Żydów, Syryjczyków i Greków.
- 24) A Jezus mu rzekł: Witaj Mateuszu, zaufany sługa cesarów, witaj! mistrzowie wzywają nas do hołdu dusz; Idę i możesz iść za mną. A Mateusz poszedł za nim.
- 25) Ischariot i jego syn, imieniem Judasz, byli zatrudnieni przez Mateusza i byli w domu daniny.
- 26) A Jezus rzekł do Judasza: Zatrzymaj swoją pracę; mistrzowie wzywają nas do dyżuru w kasie oszczędności dusz; Idę i możesz iść za mną. A Judasz poszedł za nim.
- 27) A Jezus spotkał prawnika, który słyszał o mistrzu Christine i przybył z Antiochii, aby studiować w szkole Chrystusa.
- 28) Tym człowiekiem był Tomasz, człowiek zwątpienia, a jednak grecki filozof kultury i władzy.
- 29) Lecz Jezus zobaczył w nim linie wiary i rzekł do niego: Mistrzowie potrzebują ludzi, którzy potrafią tłumaczyć Prawo; Odchodzę, a ty możesz iść za mną. A Tomasz poszedł za nim.
- 30) A gdy nadszedł wieczór i Jezus był w domu, oto przyszli jego krewni, Jakub i Juda, synowie Alfeusza i Miriam.
- 31) A byli to ludzie wiary i byli stolarzami z Nazaretu.
- 32) A Jezus rzekł do nich: Oto bowiem trudziliście się ze mną i z moim ojcem Józefem, budując domy na domy dla ludzi. Mistrzowie wzywają nas teraz do pomocy w budowaniu domów dla dusz; domy budowane bez dźwięku młotka, siekiery czy piły;
- 33) Idę, a ty możesz iść za mną. A Jakub i Juda zawołali: Panie, pójdziemy za Tobą.
- 34) A następnego dnia Jezus wysłał wiadomość do Szymona, przywódcy Zelotów, ścisłego wykładowcy prawa żydowskiego.
- 35) A w przesłaniu Jezus powiedział: „Mistrzowie wzywają ludzi do wykazania wiary Abrahama; Odchodzę, a ty możesz iść za mną. A Szymon poszedł za nim.

ROZDZIAŁ 89

Dwunastu apostołów jest w domu Jezusa i poświęca się swojej pracy. Jezus ich poucza. W szabat chodzi do synagogi i naucza. Wyrzuca ducha nieczystego z obsesji. Uzdrawia teściową Piotra.

- TERAZ, w przeddzień szabatu, dwunastu uczniów, którzy otrzymali powołanie, jednomyślnie spotkało się w domu Jezusa.
- 2) A Jezus rzekł do nich: To jest dzień poświęcenia się dziełu Bożemu; więc módlmy się.
 - 3) Odwróć się od zewnętrznej do wewnętrznej jaźni; zamknij wszystkie drzwi cielesnej jaźni i czekaj.
 - 4) Święte Oddech wypełni to miejsce i zostaniesz ochrzczony Świętym Oddechem.
 - 5) A potem modlili się; światło jaśniejsze niż słońce w południe wypełniało cały pokój, a języki ognia z każdej głowy unosiły się wysoko w powietrze.
 - 6) Poruszono atmosferę Galilei; dźwięk przypominający odległy grzmot przetoczył się nad Kafarnaum i ludzie usłyszeli pieśni, jakby dziesięć tysięcy aniołów połączyło się w pełnej zgodzie.
 - 7) I wtedy dwunastu uczniów usłyszało cichy, cichy głos i padło tylko jedno słowo, słowo, którego nie odważyli się wypowiedzieć; było to święte imię Boga.
 - 8) A Jezus rzekł do nich: Przez to wszechwładne Słowo możecie kontrolować żywioły i wszystkie moce powietrza.
 - 9) A kiedy w swoich duszach wypowiadasz to Słowo, masz klucze życia i śmierci; rzeczy, które są; rzeczy, które były; rzeczy, które mają być.
 - 10) Oto jesteście dwunastoma wielkimi gałęziami winorośli Krystyny; dwanaście kamieni węgielnych; dwunastu apostołów Chrystusa.
 - 11) Jako baranki posyłam was między dzikie zwierzęta; ale wszechwładne Słowo będzie twoim puklerzem i tarczą.
 - 12) A potem znowu powietrze wypełniła pieśń, a każda żywa istota zdawała się mówić: Chwała Bogu! Amen!
 - 13) Następnego dnia był dzień szabatu; a Jezus poszedł ze swoimi uczniami do synagogi i tam nauczał.
 - 14) Lud powiedział: On nie naucza jak uczeni w Piśmie i faryzeusze; ale jako człowiek, który wie i ma władzę przemawiać.
 - 15) Kiedy Jezus przemawiał, wszedł mężczyzna z obsesją; złe duchy, które miały obsesję na punkcie tego człowieka, były niższego rodzaju; często rzucali swoją ofiarę na ziemię lub w ogień.
 - 16) A kiedy duchy zobaczyły mistrza Krystyny w synagodze, знаły go i mówiły:
 - 17) Ty synu Boży, dlaczego tu jesteś? czy zniszczyłyś nas Słowem przed naszym czasem? nie mielibyśmy z tobą nic wspólnego; zostaw nas w spokoju.
 - 18) Lecz Jezus im rzekł: Słowem wszech mówię; Schodzić; nie dręcz więcej tego człowieka; idź do swojego miejsca.
 - 19) A potem duchy nieczyste rzuciły mężczyznę na podłogę i z diabelskim okrzykiem odeszły.
 - 20) A Jezus podniósł tego człowieka i rzekł do niego: Jeśli będziesz miał umysł całkowicie zajęty dobrem, złe duchy nie mogą znaleźć miejsca na pobyt;
 - 21) Przychodzą tylko do pustych głów i serc. Idź swoją drogą i nie grzesz więcej.
 - 22) Ludzie byli zdumieni słowami, które wypowiedział Jezus, pracą, którą wykonał. Pytali między sobą,
 - 23) Kim jest ten człowiek? Skąd pochodzi cała ta moc, której nawet duchy nieczyste się boją i uciekają?

24) Mistrz Krystyna opuścił synagogę; z Piotrem, Andrzejem, Jakubem i Janem udał się do domu Piotra, gdzie zachorował jeden z bliskich krewnych.

25) I weszła żona Piotra; to jej matka była chora.

26) I Jezus dotknął niewiasty, gdy leżała na swoim łożu; mówił Słowo; gorączka ustała, a ona wstała i służyła im.

27) Sąsiedzi usłyszeli, co się stało, a następnie przyprowadzili swoich chorych i tych, którzy mieli obsesję, a Jezus położył na nich ręce i zostali uzdrowieni.

ROZDZIAŁ 90

Jezus idzie sam na górę, aby się modlić. Odnajdują go jego uczniowie. Wzywa dwunastu i podróżują przez Galileę, nauczając i uzdrawiając. W Tyberiuszu Jezus uzdrawia trędowatego. Krystyny wracają do Kafarnaum. We własnym domu Jezus uzdrawia sparaliżowanego człowieka i przybliża filozofię uzdrawiania i odpuszczania grzechów.

Mistrz Christine zniknął; nikt nie widział, jak odchodził, a Piotr, Jakub i Jan wyruszyli, aby go szukać; znaleźli go w jego miejscu schadzki na wzgórzach Hammoth.

2) A Piotr powiedział: Miasto Kafarnaum jest dzikie; ludzie tłoczą się na ulicach, a każde miejsce publiczne jest wypełnione.

3) Mężczyźni, kobiety i dzieci wszędzie proszą o mężczyznę, który uzdrawia z woli.

4) Twój dom i nasze domy są wypełnione chorymi; wzywają Jezusa, który jest nazywany Chrystusem. Co im powiemy?

5) A Jezus powiedział: Dziesiątki innych miast woła i musimy im nieść chleb życia. Idź, zadzwoń do innych mężczyzn i chodźmy.

6) Jezus i Dwunastu udali się do Betsaidy, gdzie mieszkali Filip i Nataniel; i tam nauczali.

7) Tłumy uwierzyły w Chrystusa, wyznały swoje grzechy, zostały ochrzczone i weszły do królestwa Świętego.

8) Mistrz Krystyny i Dwunastu rozeszli się po wszystkich miastach Galilei i nauczali, chrzcząc wszystkich, którzy przyszli z wiarą i wyznali swoje grzechy.

9) Otworzyli ślepe oczy, otwarte głuche uszy, wypędzili złych od tych opętanych i uzdrawiali wszelkiego rodzaju choroby.

10) I byli w Tyberiuszu nad morzem, i jak uczyli, trędowaty podszedł i powiedział: Panie, wierzę, a jeśli tylko powiesz Słowo, będę czysty.

11) A Jezus mu rzekł: Chcę; być czystym. I wkrótce trąd zniknął; mężczyzna był czysty.

12) I Jezus nakazał mężczyźnie, aby nikomu nic nie mówił, ale idź i pokaż się kapłanom i ofiaruj za swoje oczyszczenie to, czego wymaga prawo.

13) Mężczyzna szalał z radości; ale potem poszedł nie do kapłanów, ale na targi i wszędzie opowiadał, co się stało.

14) A potem chorzy w tłumach naciskali mocno na uzdrowiciela i dwunastu, błagając o uzdrowienie.

15) I byli tak natrętni, że niewiele można było zrobić, więc Christines opuściły zatłoczone ulice i udały się do pustynnych miejsc, gdzie nauczały tłumy, które za nimi podążały.

- 16) Teraz, po wielu dniach, Krystyny wróciły do Kafarnaum. Kiedy wokół rozległ się hałas, że Jezus jest w domu, ludzie przyszedli; wypełniali dom, aż nie było już miejsca, nawet przy drzwiach.
- 17) I byli obecni uczeni w Piśmie, faryzeusze i uczeni w prawie z każdej części Galilei i z Jerozolimy, a Jezus otworzył im drogę życia.
- 18) Czterech mężczyzn przyniosło jednego, sparaliżowanego mężczyznę na pryczy, a kiedy nie mogli przejść przez drzwi, zabrali chorego na dach i otworzyli drogę, a następnie opuścili go przed twarzą uzdrowiciela.
- 19) Kiedy Jezus zobaczył ich wiarę, powiedział do sparaliżowanego mężczyzny: Mój synu, bądź dobrej myśli; wszystkie twoje grzechy są przebaczone.
- 20) A kiedy uczeni w Piśmie i faryzeusze usłyszeli, co powiedział, powiedzieli: Dlaczego ten człowiek tak mówi? któż może przebaczyć grzechy ludzi prócz Boga?
- 21) A Jezus złapał ich myśl; wiedział, że kwestionują to między sobą; powiedział do nich:
- 22) Po co rozmawiać między sobą? Jakie to ma znaczenie, jeśli powiem: Twoje grzechy są wymazane; albo powiedz: Wstań, weź swoje łóżko i chodź?
- 23) Ale tylko po to, aby udowodnić, że ludzie mogą tutaj wybaczyć grzechy ludzi, mówię (a potem przemówił do sparaliżowanego mężczyzny)
- 24) Wstań, weź swoje łóżko i idź swoją drogą.
- 25) I w ich obecności wszyscy mężczyźni wstał, wziął swoje łożo i odszedł.
- 26) Ludzie nie mogli pojąć rzeczy, które słyszeli i widzieli. Mówili między sobą: To jest dzień, którego nigdy nie zapomnimy; widzieliśmy dzisiaj cudowne rzeczy.
- 27) A gdy tłumy odeszły, dwunastu pozostało, a Jezus rzekł do nich:
- 28) Zbliża się święto żydowskie; w przyszłym tygodniu pojedziemy do Jerozolimy, aby spotkać się z naszymi braćmi z daleka i otworzyć im drogę, aby mogli zobaczyć króla.
- 29) Krystyny szukały spokoju w swoich domach, gdzie modliły się przez kilka dni.

Część 2/Sekcja XVI

Jezus Chrystus

Trzyletnia służba Jezusa Chrystusa z Nazaretu

Jezus w wieku od 30 do 33 lat

SEKCJA XVI

(Rozdziały 91 – 123)

AIN

Druga roczna epoka służby Jezusa Chrystusa

ROZDZIAŁ 91

Jezus na ucztach w Jerozolimie. Uzdrawia bezsilnego człowieka. Daje praktyczną lekcję uzdrawiania. Potwierdza, że wszyscy ludzie są synami Bożymi.

Nadszedł czas świąt i Jezus i Dwunastu poszli do Jerozolimy.

2) W przeddzień szabatu dotarli do Góry Oliwnej i zatrzymali się w gospodzie przed Górą Oliwną na północy.

3) A wczesnym rankiem w szabat weszli przez bramę owczą do Jerozolimy.

4) Uzdrawiające źródło Betesda, w pobliżu bramy, było zatłoczone chorymi ludźmi;

5) Wierzyli bowiem, że w pewnym momencie przyszedł anioł i wlał do sadzawki uzdrawiającą moc, a ci, którzy weszli pierwsi i wykąpali się, zostaną uzdrowieni.

6) A Jezus i Dwunastu stali w pobliżu sadzawki.

7) A Jezus ujrzał w pobliżu człowieka, który był dotknięty chorobą od ośmiu i trzydziestu lat; bez pomocy ręki nie mógł się ruszyć.

8) A Jezus mu rzekł: Mój bracie, człowieku, czy będziesz uzdrowiony?

9) Mężczyzna odpowiedział: Gorąco pragnę być uzdrowiony; ale jestem bezradny i kiedy anioł przychodzi i wlewa do sadzawki uzdrawiające cnoty,

10) Inny, który może chodzić, pierwszy wchodzi do fontanny i jestem nieuzdrowiony.

11) A Jezus powiedział: „Kto posyła tutaj anioła, aby wzmocnić tę pulę tylko dla nielicznych uprzywilejowanych?

12) Wiem, że to nie jest Bóg, ponieważ ze wszystkimi postępuje tak samo.

13) Jeden nie ma lepszej szansy w niebiańskim uzdrawiającym źródle niż inny.

14) Źródło zdrowia znajduje się w twojej duszy; ma szybko zamykane drzwi; kluczem jest wiara;

15) I każdy może mieć ten klucz i może otworzyć drzwi, zanurzyć się w uzdrawiającym źródle i zostać uzdrowionym.

16) A potem mężczyzna spojrzał w górę z nadzieją i powiedział: „Daj mi ten klucz wiary”.

- 17) A Jezus powiedział: Czy wierzysz w to, co powiedziałem? Zgodnie z twoją wiarą tak się stanie. Wstań, weź swoje łóżko i idź.
- 18) Mężczyzna natychmiast wstał i odszedł; powiedział tylko: Chwała Bogu.
- 19) A kiedy ludzie zapytali: Kto cię uzdrowił? mężczyzna odpowiedział, nie wiem. Nieznajomy na basenie powiedział tylko słowo i czułem się dobrze.
- 20) Wielu nie widziało, kiedy Jezus uzdrowił tego człowieka i wraz z dwunastoma udał się na dziedziniec świątyni.
- 21) A w świątyni Jezus ujrzał tego człowieka i rzekł do niego: Oto jesteś zdrowy; odtąd dobrze strzeż swego życia;
- 22) Idź swoją drogą i nie grzesz więcej, bo inaczej może spaść na ciebie coś gorszego.
- 23) A teraz mężczyzna wiedział, kto go uzdrowił.
- 24) Opowiedział tę historię kapłanom i byli bardzo rozwścieczeni; powiedzieli: Prawo zabrania człowiekowi uzdrawiania w dzień szabat.
- 25) Ale Jezus powiedział: Mój Ojciec pracuje w szabat, a ja nie mogę?
- 26) Zsyła swój deszcz, słońce i rosę; sprawia, że jego trawa rośnie, jego kwiaty kwitną; on przyspiesza żniwa tak samo w dni szabat, jak w inne dni.
- 27) Jeśli trawa rosła, a kwiaty kwitły w dni szabat, to z pewnością nie jest niczym złym niesienie pomocy poszkodowanym ludziom.
- 28) A potem kapłani byli coraz bardziej rozgniewani, ponieważ twierdził, że jest synem Bożym.
- 29) Czołowy kapłan, Abihu, powiedział: Ten facet jest zagrożeniem dla naszego narodu i naszych praw; staje się synem Bożym; nie godzi się, aby żył.
- 30) Ale Jezus powiedział: Abihu, Panie, jesteś człowiekiem uczonym; na pewno znasz prawo życia. Módlcie się, powiedzcie kim byli synowie Boży, o których czytamy w Księdze Rodzaju, którzy wzięli za żony córki synów człowieczych?
- 31) Nasz ojciec Adam; kim on był? Skąd przyszedł? Czy miał ojca? czy spadł z nieba jako gwiazda?
- 32) Czytamy, że Mojżesz powiedział: Przyszedł od Boga. Jeśli Adam pochodził od Boga, módlcie się, czy był potomkiem, czy był synem?
- 33) Jesteśmy dziećmi tego syna Bożego; to powiedz mi, uczony kapłanie, kim jesteśmy, jeśli nie synami Bożymi?
- 34) Ksiądz miał pilną sprawę i poszedł swoją drogą.
- 35) A Jezus powiedział: Wszyscy ludzie są synami Bożymi i jeśli prowadzą święte życie, to zawsze są w domu z Bogiem.
- 36) Widzą i rozumieją dzieła Boga i w Jego świętym imieniu mogą je wykonywać.
- 37) Błyskawice i burze są posłańcami Boga, tak samo jak słońce, deszcz i rosa.
- 38) Cnoty niebios są w rękach Boga i każdy wierny syn może z nich korzystać i z tych mocy.
- 39) Człowiek jest delegatem Boga do wykonywania Jego woli na ziemi, a człowiek może uzdrawiać chorych, kontrolować duchy powietrza i wskrzeszać zmarłych.

- 40) Ponieważ mam moc robienia tych rzeczy, to nic dziwnego. Wszyscy ludzie mogą zyskać moc do robienia tych rzeczy; ale muszą pokonać wszystkie namiętności niższego ja; i mogą zwyciężyć, jeśli zechcą.
- 41) Tak więc człowiek jest Bogiem na ziemi, a kto czci Boga, musi czcić człowieka; albowiem Bóg i człowiek są jednym, tak jak ojciec i dziecko są jednym.
- 42) Oto powiadam: Nadeszła godzina; umarli usłyszą głos człowieka i będą żyć, ponieważ syn człowieczy jest synem Bożym.
- 43) Mężowie Izraela, słuchajcie! żyjesz w śmierci; jesteś zamknięty w grobie.
- 44) (Nie ma głębszej śmierci niż ignorancja i niewiara.)
- 45) Ale wszyscy pewnego dnia usłyszą głos Boga wyrażony głosem człowieka i będą żyć. Wszyscy będziecie wiedzieć, że jesteście synami Bożymi i przez święte Słowo możecie wykonywać dzieła Boże.
- 46) Kiedy ożyjecie, to znaczy uświadomicie sobie, że jesteście synami Bożymi, wy, którzy żyliście słusznym życiem, otworzycie oczy na pola życia.
- 47) Ale wy, którzy kochacie drogi grzechu, w tym zmartwychwstaniu staniecie przed sądem i będziecie skazani na spłatę długów, które jesteście winni ludziom i sobie.
- 48) Bo wszystko, co zrobiłeś źle, musi być wykonane ponownie i jeszcze raz, aż osiągniesz wzrost doskonałego człowieka.
- 49) Ale w odpowiednim czasie najniżsi i najwyżsi powstaną, by chodzić w świetle.
- 50) Czy mam oskarżyć cię przed Bogiem? Nie, ponieważ twój prorok Mojżesz to zrobił; a jeśli nie słuchacie słów Mojżesza, nie posłuchacie mnie, ponieważ Mojżesz pisał o mnie.

ROZDZIAŁ 92

Christines na uczcie w domu Łazarza. W mieście szaleje pożar. Jezus ratuje dziecko z płomieni i zatrzymuje ogień Słowem. Daje praktyczną lekcję, jak odkupić pijanego człowieka.

TERAZ Łazarz był na uczcie, a Jezus i Dwunastu poszli z nim do jego domu w Betanii.

- 2) A Łazarz i jego siostry urządzili ucztę dla Jezusa i Dwunastu; a Rut i Aser pochodzili z Jerycha; ponieważ Asher nie był już wrogi Chrystusowi.
- 3) A gdy goście siedzieli przy tablicy, słyszeli krzyk: Wieś płonie! i wszyscy wybiegli na ulice, a domy wielu sąsiadów stanęły w płomieniach.
- 4) A w górnym pokoju spało niemowlę i nikt nie mógł przejść przez płomienie, aby uratować. Oszałała z żalu matka wzywała mężczyzn, by uratowali jej dziecko.
- 5) Następnie głosem, od którego duchy ognia bladły i drżały, Jezus powiedział: Pokój, pokój, bądź cicho!
- 6) A potem przeszedł przez dym i płomienie, wspiął się po spadających schodach, a za chwilę przyszedł ponownie i na rękach przyniósł dziecko. ani na sobie, na jego szacie ani na dziecku nie było ani śladu ognia.
- 7) Wtedy Jezus podniósł rękę, zgromił duchy ognia, nakazując im zaprzestanie straszliwej pracy i odpoczynek.
- 8) A potem, jak gdyby wody morza zostały na raz wylane na płomienie, ogień przestał płonąć.

- 9) A kiedy wściekłość ognia opadła, tłumy szalały, by zobaczyć człowieka, który potrafił kontrolować ogień, a Jezus powiedział:
- 10) Człowiek nie został stworzony dla ognia, ale ogień został stworzony dla człowieka.
- 11) Kiedy człowiek dochodzi do siebie i pojmuje fakt, że jest synem Bożym i wie, że w nim tkwią wszystkie moce Boże, jest umysłem mistrzowskim i wszystkie żywioły usłyszą jego głos i chętnie wykonają jego wolę.
- 12) Dwa mocne osły wiążą wolę człowieka; ich imiona to Lęk i Niewiara. Kiedy zostaną złapane i odrzucone, wola człowieka nie będzie znała granic; wtedy człowiek musi tylko mówić i to się dzieje.
- 13) A potem goście wrócili i usiedli przy tablicy. Weszło małe dziecko i stanęło u boku Jezusa.
- 14) Położyła rękę na ramieniu Jezusa i powiedziała: Proszę, Mistrzu Jezu, wysłuchaj! mój ojciec jest pijakiem; moja matka trzusi się od rana do wieczora, a kiedy przynosi pensje do domu, ojciec wyrzywa je i trwoni każdy grosz na picie, a mama i my, maluchy, jesteśmy głodni przez całą noc.
- 15) Proszę, Mistrzu Jezu, chodź ze mną i dotknij serca mojego ojca. Jest taki dobry i miły, kiedy jest po prostu sobą; Wiem, że to wino czyni z niego drugiego człowieka.
- 16) A Jezus wyszedł z dzieckiem; znalazł nieszczęsny dom; przemówił życzliwie do matki i dzieci, a potem na posłaniu ze słomy znalazł pijanego mężczyznę.
- 17) Wziął go za rękę, podniósł i rzekł: Mój bracie, człowieku stworzony na obraz naszego Boga Ojca, czy wstaniesz i pójdziesz ze mną?
- 18) Twoi sąsiedzi są w wielkim niebezpieczeństwie; stracili wszystko, co mieli w tym szaleńczym ogniu, a ludzie muszą odbudować swoje domy na nowo, a ty i ja musimy przewodzić.
- 19) A potem mężczyzna powstał; obaj szli ramię w ramię, żeby obejrzeć wraki.
- 20) Usłyszeli płacz matek i dzieci na ulicach; widzieli swoją nędzę.
- 21) A Jezus powiedział: Mój przyjacielu, oto praca do wykonania. Po prostu prowadź w uczynności; Jestem pewien, że ludzie z Betanii zapewnią ci środki i pomoc.
- 22) Iskra nadziei, która tak długo tliła się w mężczyźnie, została wzniecona w płomień. Odrzucił na bok swój postrzępiony płaszcz; znów był sobą.
- 23) A potem wezwał pomoc; nie dla siebie, ale dla bezdomnych; i wszyscy pomogli. Zrujnowane domy odbudowano na nowo.
- 24) A potem zobaczył swoją własną ubogą jaskinię; jego serce zostało poruszone w jego głębinach.
- 25) Duma męskości wypełniła jego duszę; powiedział: Ta nędzna jaskinia będzie domem. Pracował tak, jak nigdy wcześniej nie pracował, i wszyscy pomagali.
- 26) I po chwili legowisko stało się rzeczywiście domem; wszędzie kwitły kwiaty miłości.
- 27) Matka i maluchy byli przepelnieni radością; ojciec nigdy więcej nie pił.
- 28) Człowiek został zbawiony i nikt nigdy nie powiedział ani słowa o zaniedbaniu lub pijaństwie, ani nie nakłaniał go do poprawy.

ROZDZIAŁ 93

Krystynki przechodzą przez pole dojrzałej pszenicy, a uczniowie jedzą pszenicę, którą Jezus oczyszcza z zarzutów. Krystyny wracają do Kafarnaum. Jezus uzdrawia uschlą rękę w szabat i broni swojego czynu.

Nadszedł KOLEJNY dzień szabat i Jezus i Dwunastu przeszli przez pole dojrzałej pszenicy.

2) I byli głodni, wzięli kłosa pszenicy i w swoje ręce wymłócili ziarno i zjedli.

3) Wśród ludzi, którzy za nimi podążali, byli faryzeusze z najsurowszej sekty, a kiedy zobaczyli, że Dwunastu młóci pszenicę i je, powiedzieli do Jezusa:

4) Panie, dlaczego dwunastu czyni to, co nie jest dozwolone w dzień szabat?

5) A Jezus powiedział: Czy nie słyszeliście, co zrobił Dawid, kiedy on i ci, którzy za nim poszli, potrzebowali jedzenia?

6) W jaki sposób udał się do domu Bożego i od stołu w Miejscu Świętym wziął obecność chleba i jadł, i dawał tym, którzy za nim szli?

7) Mówię wam, ludzie, potrzeby człowieka są wyższe niż prawo obrzędów.

8) A w naszych świętych księgach czytamy, jak kapłani na wiele sposobów profanują dzień szabat, gdy służą w Miejscu Świętym, a mimo to są wolni od winy.

9) Dzień szabat został stworzony dla człowieka; człowiek nie został stworzony, aby pasował do dnia szabat.

10) Człowiek jest synem Bożym i pod odwiecznym prawem prawa, które jest najwyższym prawem, może unieważnić prawa statutowe.

11) Prawo ofiary jest tylko prawem człowieka, a w naszym prawie czytamy, że Bóg najpierw pragnie miłosierdzia; a miłosierdzie stoi ponad wszelkimi ustawami.

12) Syn człowieczy jest Panem wszelkiego prawa. Czyż prorok nie podsumował obowiązków człowieka, gdy w księdze napisał: W miłosierdziu podążaj za sprawiedliwością i pokornie chodź ze swoim Bogiem?

13) Następnie Jezus i Dwunastu wrócili do Galilei, a na dzień przed szabatem dotarli do domu Jezusa w Kafarnaum.

14) A w dzień szabat weszli do synagogi. Były tam tłumy, a Jezus nauczał.

15) Wśród czcicieli był jeden człowiek, który miał uschniętą rękę. Uczni w Piśmie i faryzeusze zauważyli, że Jezus widział tego człowieka, a potem powiedzieli:

16) Co on zrobi? Czy spróbuje uzdrowić w dzień szabat?

17) A Jezus znał ich myśli i zawołał człowieka, który miał uschlą rękę i powiedział: Wstań, stań przed tymi ludźmi.

18) A Jezus rzekł: Wy uczeni w Piśmie i faryzeusze, mówcie i odpowiedzcie mi: Czy przestępstwem jest ratowanie życia w dzień szabat?

19) Gdybyś miał owce i jedna z nich wpadła do dołu w dzień szabat, czy zrobiłbyś źle, wyciągając ją?

20) A może spodobałoby się twojemu Bogu pozwolić mu cierpieć w błocie aż do innego dnia?

21) Ale jego oskarżyciele milczeli.

- 22) A potem rzekł do nich: Czy owce mają większą wartość niż człowiek?
- 23) Prawo Boże wypisane jest na skale prawa; Sprawiedliwość napisała prawo, a Miłosierdzie było piórem.
- 24) A potem powiedział: Człowieku, podnieś rękę i wyciągnij ją. Podniósł rękę; został przywrócony.
- 25) Faryzeusze byli napełnieni wściekłością. Zwolali tajną radę Herodian i zaczęli spiskować i planować, jak mogą doprowadzić do jego śmierci.
- 26) Bali się publicznie oskarżyć, ponieważ tłumy stanęły w jego obronie.
- 27) A Jezus i Dwunastu zeszli i szli wzdłuż morza, a wielu ludzi poszło za nimi.

Kazanie na Górze (Rozdział 94 – 101)

ROZDZIAŁ 94

Kazanie na Górze. Jezus objawia dwunastu tajemnicę modlitwy. Modlitwa wzorcowa. Prawo przebaczenia. Święty post. Zło oszustwa. Jałmużna.

NASTĘPNEGO ranka przed wschodem słońca Jezus i Dwunastu udali się na górę w pobliżu morza, aby się modlić; Jezus nauczył dwunastu uczniów, jak się modlić. Powiedział,

- 2) Modlitwa jest głęboką komunią duszy z Bogiem;
- 3) Więc kiedy się modlicie, nie oszukujcie się jak obłudnicy, którzy uwielbiają stać na ulicach i w synagogach i wylewać wiele słów, aby zadowolić ludzkie uszy.
- 4) I przyozdabiają się pobożnymi wyrazami, aby mieli chwałę ludzi. Szukają chwały u ludzi, a ich nagroda jest pewna.
- 5) Ale kiedy się modlisz, idź do szafy swojej duszy; zamknij wszystkie drzwi i w świętej ciszy módl się.
- 6) Nie musicie wypowiadać mnóstwa słów, ani powtarzać słów raz za razem, jak to robią poganie. Tylko powiedz,
- 7) Nasz Ojciec-Bóg, który jesteś w niebie; święte jest Twoje imię. Przyjdź Królestwo Twoje; bądź wola Twoja na ziemi, tak jak w niebie.
- 8) Daj nam dzisiaj nasz potrzebny chleb;
- 9) Pomóż nam zapomnieć o długach, które mają wobec nas inni ludzie, aby wszystkie nasze długi mogły zostać spłacone.
- 10) I chroń nas przed siłami kusiciela, które są dla nas zbyt wielkie, aby je znieść;
- 11) A kiedy nadejdą, daj nam siłę do pokonania.
- 12) Gdybyś był zwolniony ze wszystkich długów, które jesteś winien Bogu i ludziom, długów, które zaciągnąłeś przez umyślne przekraczanie prawa,
- 13) Musisz przejść obok długów każdego człowieka; bo jak się postąpi z innymi ludźmi, Bóg wasz postąpi z wami.
- 14) A kiedy pościsz, nie możesz reklamować czynu.

- 15) Kiedy poszczą obłudnicy malują sobie twarze, wyglądają skromnie, przyjmują pobożną pozę, aby ludzie mogli wydawać się, że poszczą.
- 16) Post jest czynem duszy i podobnie jak modlitwa jest funkcją milczenia duszy.
- 17) Bóg nigdy nie przechodzi niezauważenie żadnej modlitwy ani postu. Idzie w ciszy, a jego błogosławieństwa spoczywają na każdym wysiłku duszy.
- 18) Oszustwo jest hipokryzją i nie powinieneś zakładać, że jesteś tym, kim nie jesteś.
- 19) Nie możecie przyodziać się w specjalny strój, by ogłosić waszą pobożność, ani też przybierać tonu głosu, który ludzie uważają za głos święty.
- 20) A kiedy udzielasz pomocy potrzebującym, nie trąb w trąbę na ulicy ani w synagogę, aby reklamować swój dar.
- 21) Kto czyni jałmużnę ku chwale ludzi, ma swoją nagrodę od ludzi; ale Bóg nie patrzy.
- 22) W dawaniu jałmużny nie pozwól prawej ręce poznać tajemnicy lewicy.

ROZDZIAŁ 95

Kazanie na Górze, ciąg dalszy. Jezus wypowiada osiem błogosławieństw i osiem nieszczęść. Wypowiada słowa zachęty. Podkreśla podniosły charakter pracy apostołskiej.

I Jezus i Dwunastu weszli na szczyt góry, a Jezus powiedział:

- 2) Dwanaście filarów kościoła, apostołowie Chrystusa; nosiciele światła słońca życia i służy Boga ludziom:
- 3) Już za chwilę musisz iść sam i głosić ewangelię króla, najpierw Żydom, a potem całemu światu.
- 4) I pójdziesz, a nie z biczem sznurów do prowadzenia; nie możesz prowadzić ludzi do króla;
- 5) Ale powinieneś iść w miłości i pomocy i prowadzić drogę do prawości i światła.
- 6) Idź i powiedz: Królestwo jest blisko.
- 7) Godni są silni w duchu; ich królestwo jest.
- 8) Godni są cisi; posiadają ziemię.
- 9) Godni tych, którzy łakną i pragną prawa; będą zadowoleni.
- 10) Godni są miłosierni; i będzie im okazane miłosierdzie.
- 11) Godni ci, którzy zdobyli panowanie nad sobą; mają klucz władzy.
- 12) Godni są czystego serca; i ujrzą króla.
- 13) Godni tych, którzy są oczerniani i skrzywdzeni, ponieważ postępują dobrze; ich prześladowcom będą błogosławić.
- 14) Godne jest ufne dziecko wiary; zasiądzie na tronie władzy.
- 15) Nie zniechęcaj się, gdy świat będzie cię prześladował i nazywał przeklętymi; ale raczej bądź niezmiernie zadowolony.

- 16) Prorocy i widzący, i całe dobro ziemi zostały oczernione.
- 17) Jeśli jesteś godny korony życia, będziesz oczerniany, oczerniany i przeklęty na ziemi.
- 18) Raduj się, gdy źli ludzie wypędzą cię ze swoich dróg i sprawią, że twoje imię stanie się sykiem i słowem na ulicy.
- 19) Mówię, radujcie się; lecz zmiłuj się nad złoczyńcami; są tylko dziećmi w ich zabawie; nie wiedzą, co robią.
- 20) Nie raduj się z pokonanych wrogów. Tak jak pomagasz ludziom wznieść się z głębi grzechu, tak Bóg pomoże ci wznieść się na wyższe wyżyny.
- 21) Biada bogatym złoto i ziemię; mają pokusy wielopostaciowe.
- 22) Biada ludziom, którzy chodzą do woli ścieżkami rozkoszy; ich drogi są pełne sideł i niebezpiecznych dołów.
- 23) Biada pysznym; stoją nad przepaścią; czeka ich zniszczenie.
- 24) Biada człowiekowi chciwości; bo to, co ma, nie jest jego; a oto nadchodzi inny; jego bogactwo zniknęło.
- 25) Biada obłudnikowi; jego forma jest piękna; jego serce jest wypełnione zwłokami i kośćmi martwych ludzi.
- 26) Biada okrutnemu i nieustępliwemu człowiekowi; on sam jest ofiarą swoich czynów.
- 27) Zło, które mógłby wyrządzić innym ludziom, odbija się; bicz jest biczowany.
- 28) Biada libertynowi, który żeruje na cnotach słabych. Nadchodzi godzina, kiedy będzie słabym, ofiarą libertyna o większej mocy.
- 29) Biada wam, gdy cały świat będzie was chwalił. Świat nie wychwala ludzi żyjących w Świętym Tchnieniu; Mówi w chwale fałszywych proroków i podstawy złudzeń.
- 30) Wy ludzie, którzy chodzicie w Świętym Oddechu, jesteście solą, solą ziemi; ale jeśli stracisz cnotę, jesteś tylko solą z nazwy, nie wartą nic więcej niż proch.
- 31) A ty jesteś lekki; są wezwani do oświetlania świata.
- 32) Nie można ukryć miasta na wzgórzu; jego światła są widoczne z daleka; a kiedy stoisz na wzgórzach życia, ludzie widzą twoje światło i naśladują twoje uczynki i oddają cześć Bogu.
- 33) Mężczyźni nie zapalają lampy i nie chowają jej do beczki; postawili go na stojaku, aby oświetlił dom.
- 34) Jesteście lampami Boga; nie stać w cieniu ziemskich iluzji, ale na otwartej przestrzeni, wysoko na trybunie.
- 35) Nie przyszedłem unieważniać prawa ani niszczyć; ale do spełnienia.
- 36) Prawo, Prorocy i Psalmi zostały napisane w mądrości świętego tchnienia i nie mogą zawieść.
- 37) Niebiosy i ziemia, które są, zmienią się i przemienią; słowo Boże jest pewne; nie może przejść, dopóki nie dokona tego, do czego zostało posłane.
- 38) Kto lekceważy prawo Boże i uczy tego samego ludzi, staje się dłużnikiem Boga i nie może zobaczyć Jego twarzy, dopóki nie wróci i nie spłaci swojego długu ofiarą życia.
- 39) Ale kto słucha Boga i przestrzega Jego prawa i czyni jego wolę na ziemi, będzie panował z Chrystusem.

- 40) Uczeni w Piśmie i faryzeusze odnoszą się do litery prawa; nie mogą pojąć ducha prawa;
- 41) A jeśli twoja sprawiedliwość nie przekracza sprawiedliwości uczonego w Piśmie i faryzeusza, nie możesz wejść do królestwa duszy.
- 42) To nie to, co robi człowiek, daje mu prawo do wejścia przez bramy; jego hasłem jest jego charakter, a jego pragnieniem jest jego charakter.
- 43) Litera prawa dotyczy czynów człowieka; duch prawa zwraca uwagę na jego pragnienia.

ROZDZIAŁ 96

Kazanie na Górze, ciąg dalszy. Jezus rozważa Dziesięć Przykazań. Filozofia Chrystusa. Duch przykazań. Jezus przedstawia duchowe aspekty pierwszych czterech przykazań.

BÓG dał ludziom Dziesięć Przykazań; na górze Mojżesz ujrzał słowa Boga; zapisał m na litej skale; nie można ich zniszczyć.

- 2) Te Dziesięć Przykazań ukazuje sprawiedliwą stronę Boga; ale teraz objawiona miłość Boża sprowadza miłosierdzie na skrzydłach Tchnienia Świętego.
- 3) Na jedności Boga zostało zbudowane prawo. Na całym świecie jest jedna siła; Jehowa jest Bogiem Wszechmocnym.
- 4) Jehowa napisał na niebiosach, a Mojżesz przeczytał:
- 5) Jestem Bogiem Wszechmogącym i nie będziesz miał Boga oprócz mnie.
- 6) Istnieje jedna siła, ale wiele jej faz; te fazy ludzie nazywają mocami.
- 7) Wszystkie moce pochodzą od Boga; i są manifestacjami Boga; są Duchami Boga.
- 8) Gdyby ludzie mogli znaleźć inną siłę i oddawać cześć w jej sanktuarium, poszliby za iluzją, na próżno,
- 9) Cień Jedyne, Jehowy, Boga i tych, którzy czczą cienie, są tylko cieniami na murze; bo mężczyźni są tym, o co się zabiegają.
- 10) A Bóg chciałby, aby wszyscy ludzie byli substancją iw miłosierdziu nakazał: Nie będziesz szukał Boga prócz mnie.
- 11) A skończeni ludzie nigdy nie mogą pojąć nieskończonych rzeczy. Człowiek nie może stworzyć obowiązującego obrazu Nieskończonego.
- 12) A kiedy ludzie robią Boga z kamienia, drewna lub gliny, robią obraz cienia; a ci, którzy czczą w sanktuarium cieni, są cieniami.
- 13) Więc Bóg zmiłowany powiedział: Nie będziesz rzeźbił wizerunków w drewnie, glinie lub kamieniu.
- 14) Tacy idole są ideałami, ideałami ubogimi, a ludzie nie mogą osiągnąć wyższego poziomu niż ich ideały.
- 15) Bóg jest Duchem iw duchu ludzie muszą czcić, jeśli chcą osiągnąć świadomość Boga.
- 16) Ale człowiek nigdy nie może stworzyć obrazu ani obrazu Świętego Oddechu.
- 17) Imię Boga człowiek nie może mówić cielesnymi ustami; tylko przy pomocy Świętego Oddechu człowiek może wymówić imię.

- 18) W próżności ludzie myślą, że znają imię Boga; mówią to lekko i lekceważąco, i dlatego są przeklęci.
- 19) Gdyby ludzie znali święte imię i wypowiadali je bezbożnymi ustami, nie żyliby, aby wymówić je ponownie.
- 20) Ale Bóg w miłosierdziu nie objawił jeszcze swojego imienia tym, którzy nie mogą mówić Świętym Oddechem.
- 21) Ale ci, którzy wypowiadają substytut bezczynnie, są winni w oczach Boga, który powiedział:
- 22) Nie będziesz brał imienia Boga na próżno.
- 23) Liczba Świętego Oddechu to siedem, a Bóg trzyma w swoich rękach siódemki czasu.
- 24) Tworząc światy, odpoczął siódmego dnia, a każdy siódmy dzień jest dla ludzi dniem sabatu. Bóg powiedział,
- 25) Siódmy jest szabat Pana, Boga twego; pamiętaj o tym i zachowaj go całkowicie oddzielnym dla uczynków świętości; oznacza to, że działa nie dla egoistycznej jaźni, ale dla uniwersalnej jaźni.
- 26) Mężczyźni mogą pracować dla siebie przez sześć dni w tygodniu; ale w szabat Pana nie wolno im nic czynić dla siebie.
- 27) Ten dzień jest poświęcony Bogu; ale człowiek służy Bogu, służąc człowiekowi.

ROZDZIAŁ 97

Kazanie na Górze, ciąg dalszy. Jezus przedstawia dwunastu duchowe aspekty piątego i szóstego przykazania.

BÓG nie jest tylko siłą; bo mądrość jest jego odpowiednikiem.

- 2) Kiedy cherubini pouczali człowieka o drogach mądrości, mówili, że mądrość jest Matką rasy, tak jak siła jest Ojcem rasy.
- 3) Człowiek, który czci wszechmogącego i wszechwiedzącego Boga, jest błogosławiony, a na tablicach prawa czytamy,
- 4) Oddaj hołd swojemu Ojcu i Matce rasy, aby twoje dni przedłużyły się na ziemi, którą ci dali.
- 5) litera prawa nakazuje; nie zabijaj; a ten, kto zabija, stanie przed sądem.
- 6) Człowiek może chcieć zabić, ale jeśli nie zabija, nie podlega sądowi.
- 7) Duch prawa zabrania, aby ten, kto pragnie zabić lub szuka zemsty, gniewał się na człowieka bez wystarczającej przyczyny, musi odpowiedzieć przed sędzią;
- 8) A kto swego brata nazywa bezdusznym włóczęgą, odpowiada przed radą sprawiedliwych;
- 9) A ten, kto nazywa swojego brata degeneratem, psem, wznieca w sobie płonące ognie piekielne.
- 10) Otóż, w wyższym prawie czytamy, że jeśli twój brat jest zasmucony czymś, co zrobisz, zanim ofiarujesz Bogu swoje dary, idź i znajdź swojego brata i pojednaj się z nim.
- 11) Nie jest dobrze pozwolić słońcu zajść nad twoim gniewem.
- 12) Jeśli nie będzie pojednany, gdy odłożysz wszystkie samolubne błagania, zrzekniesz się wszelkich samolubnych praw, będziesz niewinny w oczach Boga; potem idź i ofiaruj Bogu swoje dary.

- 13) Jeśli jesteś coś winien komuś i nie możesz zapłacić; lub jeśli mężczyzna zażąda większej sumy niż jest mu należna, nie jest dobrze, gdy kwestionujesz jego roszczenia.
- 14) Opór jest ojcem gniewu; nie ma litości ani rozumu w gniewnym człowieku.
- 15) Mówię wam, że lepiej jest ponieść stratę niż iść do sądu lub wzywać sądy ludzi do osądzenia dobra i zła.
- 16) Prawo cielesnego człowieka mówiłoby: Oko za oko i ząb za ząb; sprzeciwić się naruszeniu twoich praw.
- 17) Ale to nie jest prawo Boże. Święty Oddech powiedziałby: Nie stawiaj oporu temu, który odbierze ci twoje dobra.
- 18) Ten, kto chciałby przemocą zabrać twój płaszcz, jest nadal bratem i powinienesz zdobyć jego serce, czego nie można zrobić przez opór;
- 19) Daj mu swój płaszcz i ofiaruj mu jeszcze więcej i więcej; z czasem człowiek wzniesie się ponad bestię; uratujesz go od niego samego.
- 20) Nie odmawiaj temu, kto wzywa pomocy i dawaj temu, kto prosi o pożyczanie czegokolwiek.
- 21) A jeśli ktoś uderzy cię w niespokojny lub wściekły sposób, nie jest dobrze bić go w zamian.
- 22) Ludzie nazywają go tchórzem, który nie będzie walczył i tym samym bronił swoich praw; ale jest o wiele większym człowiekiem, który jest atakowany, jest bity i nie bije;
- 23) Kto jest oczerniany i nie odpowiada, niż ten, kto bije bijącego i urąga temu, kto go oczernia.
- 24) W dawnych czasach mówiono, że człowiek powinien kochać przyjaciela i nienawidzić wroga; ale powiem,
- 25) Bądź miłosierny dla swoich wrogów; błogosław tych, którzy cię oczerniają; czyn dobrze tym, którzy ci krzywdzą i módl się za tych, którzy depczą twoje prawa.
- 26) Pamiętajcie, jesteście dziećmi Boga, który sprawia, że jego słońce wschodzi jednakowo nad złymi i dobrymi, który zsyła deszcz na niesprawiedliwych i sprawiedliwych.
- 27) Jeśli czynicie innym ludziom tak, jak oni wam czynią, jesteście tylko niewolnikami, ale naśladowcami na drodze do śmierci.
- 28) Ale wy, jako dzieci światłości, musicie przewodzić.
- 29) Czyn innym tak, jak chciałbyś, aby oni czynili tobie.
- 30) Kiedy czynisz dobrze tym, którzy dobrze ci czynili, nie czynisz więcej niż inni ludzie; robią to celnicy.
- 31) Jeśli pozdrawiasz swoich przyjaciół, a nie wrogów, jesteś jak inni ludzie; celnicy nadawali tempo.
- 32) Bądź doskonały jak twój Ojciec-Bóg w niebie.

ROZDZIAŁ 98

Kazanie na Górze, ciąg dalszy. Jezus objawia dwunastu duchowe aspekty siódmego, ósmego i dziesiątego przykazania.

PRAWO zabrania cudzołóstwa; ale w oczach prawa cudzołóstwo jest aktem jawnym, zaspokojeniem zmysłowej jaźni poza więzami małżeńskimi.

- 2) Otóż małżeństwo w świetle prawa jest jedynie obietnicą złożoną przez mężczyznę i kobietę, za zgodą kapłana, aby żyć do końca życia w zgodzie i miłości.
- 3) Żaden kapłan ani urzędnik nie ma mocy od Boga, aby związać dwie dusze w małżeńskiej miłości.
- 4) Jaki jest związek małżeński? Czy zawiera się w tym, co może powiedzieć ksiądz lub oficer?
- 5) Czy jest to zwój, na którym urzędnik lub kapłan zapisał pozwolenie na życie w więzach małżeńskich?
- 6) Czy to obietnica dwojga, że będą się kochać aż do śmierci?
- 7) Czy miłość jest namiętnością podlegającą woli człowieka?
- 8) Czy człowiek może podnieść swoją miłość, tak jak zbiera drogocenne klejnoty, i odłożyć ją lub dać komukolwiek?
- 9) Czy miłość można kupować i sprzedawać jak owce?
- 10) Miłość jest mocą Bożą, która łączy dwie dusze i czyni je jedną; nie ma na ziemi mocy, która mogłaby rozpuścić więź.
- 11) Ciała mogą być rozdzielone przez człowieka lub śmierć tylko na krótki czas; ale spotkają się ponownie.
- 12) Otóż, w tej więzi Bożej znajdujemy więź małżeńską; wszystkie inne związki są tylko więzami słomy, a ci, którzy w nich mieszkają, cudzołożą.
- 13) Tak samo jak ci, którzy zaspokajają swoją żądzę bez sankcji oficera lub księdza.
- 14) Ale więcej niż to; mężczyzna lub kobieta, którzy oddają się pożądanym myślom, popełnia cudzołóstwo.
- 15) Którego Bóg złączył, człowiek nie może się rozstać; których człowiek złączył, żyją w grzechu.
- 16) Na tablicy prawa wielki prawodawca napisał: Nie kradnij.
- 17) W obliczu prawa człowiek, który chce ukraść, musi wziąć rzecz, którą można zobaczyć oczami ciała, bez wiedzy i zgody tego, do którego ta rzecz należy.
- 18) Ale oto powiadam, że ten, kto w swoim sercu pragnie posiadać to, co nie jest jego własnością i pozbawiłby właściciela rzeczy bez jego wiedzy i zgody, jest w oczach Boga złodziejem.
- 19) To, czego ludzie nie widzą oczami ciała, ma większą wartość niż to, co człowiek może zobaczyć.
- 20) Dobre imię człowieka jest warte tysiąca kopalń złota, a ten, kto wypowiada słowo lub czyni czyn, który szkodzi lub zniesławia to imię, zabrał to, co nie jest jego własnym i jest złodziejem.
- 21) Na tablicy prawa czytamy również: Nie będziesz niczego pożywał.
- 22) Pożądanie to pochłaniające wszystko pragnienie posiadania czegoś, co nie jest właściwe.
- 23) A takim życzeniem, w duchu prawa, jest kradzież.

ROZDZIAŁ 99

Kazanie na Górze, ciąg dalszy. Jezus przedstawia dwunastu duchowe aspekty dziewiątego przykazania.

PRAWO mówi: Nie będziesz kłamać; ale w oczach prawa człowiek, który kłamie, musi powiedzieć słowami to, co nie jest prawdą.

- 2) Otóż, w świetle prawa duchowego, oszustwo w jakiejkolwiek formie jest niczym innym jak kłamstwem.
- 3) Człowiek może kłamać spojrzeniem lub działaniem; tak, nawet przez swoje milczenie może oszukać, a tym samym być winnym w oczach Świętego Oddechu.
- 4) W dawnych czasach powiedziano: Nie będziesz przysięgał na swoje życie.
- 5) Ale, powiadam, nie przysięgaj wcale; nie głową, sercem, okiem ani ręką; nie przez słońce, księżyc ani gwiazdy;
- 6) Nie w imię Boga, ani w imię jakiegokolwiek ducha, dobrego lub złego.
- 7) Nie przysięgaj na nic; bo w przysięgi nie ma zysku.
- 8) Człowiek, którego słowo musi być podparte jakąkolwiek przysięgą, nie jest godny zaufania w oczach Boga lub człowieka.
- 9) Przysięga nie sprawi, że liść opadnie ani nie zmieni koloru włosów.
- 10) Wartościowy człowiek po prostu mówi, a ludzie wiedzą, że mówi prawdę.
- 11) Człowiek, który wypowiada wiele słów, aby ludzie myśleli, że mówi prawdę, po prostu robi dym, aby ukryć kłamstwo.
- 12) I jest wielu ludzi z pozornie podwójnymi sercami; ludzie, którzy służyli dwóm panom na raz - dwóm panom dość wrogim.
- 13) Mężczyźni udają, że czczą Boga w dzień szabat, a następnie co drugi dzień zwracają się do Belzebuba.
- 14) Żaden człowiek nie może służyć dwóm panom na raz, tak samo jak nie może jeździć na dwóch osłach na raz, które poruszają się na różne sposoby.
- 15) Człowiek, który udaje, że czci Boga i Belzebuba, jest wrogiem Boga, pobożnym diabłem i przekleństwem ludzi.
- 16) A ludzie nie mogą jednocześnie gromadzić skarbów w niebie i na ziemi.
- 17) Następnie, oto, mówię, podnieście oczy i zobaczcie bezpieczne krypty niebios i tam zdeponujcie każdy klejnot.
- 18) Gdzie ćma i rdza nie mogą zepsuć; gdzie złodzieje nie mogą się włamać i ukraść.
- 19) Na ziemi nie ma skarbców bezpieczeństwa; nie ma miejsca zabezpieczonego przed ćmami, rdzą i złodziejami.
- 20) Skarby ziemi są tylko złudnymi rzeczami, które przemijają.
- 21) Nie dajcie się oszukać; wasze skarby są kotwicą duszy i tam, gdzie są wasze skarby, będzie wasze serce.
- 22) Nie skupiaj swego serca na rzeczach ziemskich; nie martw się o rzeczy do jedzenia, picia lub noszenia.
- 23) Bóg troszczy się o tych, którzy Mu ufają i służą rasie.
- 24) Spójrz na ptaki! W swoich pieśniach wychwalają Boga; ziemia staje się bardziej chwalebna dzięki ich służbie radości; Bóg trzyma je w zagłębieniu swojej dłoni,

- 25) I żaden wróbel nie spadnie na ziemię bez jego opieki; a każdy, kto upada, zmartwychwstanie.
- 26) Spójrz na kwiaty ziemi! ufają Bogu i wzrastają; sprawiają, że ziemia jaśniej swoim pięknem i zapachem.
- 27) Spójrz na lilie polne, postać świętej miłości. Żaden syn człowieczy, nawet Salomon w całej swej doskonałości, nigdy nie był ubrany jak jeden z nich.
- 28) A jednak po prostu ufają Bogu; żywią się z jego ręki; kładą głowy na jego piersi.
- 29) Jeśli Bóg tak ubiera i karmi kwiaty i ptaki, które spełniają Jego wolę, czy nie nakarmi i nie ubierze swoich dzieci, kiedy Mu ufają?
- 30) Szukaj najpierw królestwa duszy, sprawiedliwości Bożej, dobra ludzi i nie szemraj; Bóg będzie chronił, karmił i odziewał.

ROZDZIAŁ 100

Kazanie na Górze, ciąg dalszy. Jezus formułuje i przedstawia dwunastu praktyczny kodeks etyki duchowej.

ISTNIEJE reguła, którą ustanowił cielesny człowiek i której ściśle przestrzega:

- 2) Czyń innym ludziom tak, jak oni tobie. Jak osądzają inni, osądzają; jak inni dają, oni dają.
- 3) Teraz, kiedy chodzicie z ludźmi jako ludziami, nie sądzicie, a nie będziecie sądzeni.
- 4) Bo jak sądzisz, zostaniesz osądzony, a jak dasz, będzie ci dane. Jeśli potępiasz, jesteś potępiony.
- 5) Kiedy okazujesz miłosierdzie, ludzie są dla ciebie miłosierni, a jeśli kochasz w taki sposób, aby cielesny człowiek mógł pojąć twoją miłość, będziesz dobrze ukochany.
- 6) I tak mądry człowiek tego świata postępuje z innymi ludźmi tak, jak chciałby, żeby mu czynili.
- 7) Człowiek cielesny czyni dobro dla innych ludzi dla samolubnego zysku, ponieważ oczekuje, że jego błogosławieństwa zostaną pomnożone, a następnie zwrócone; nie przestaje zauważać końca.
- 8) Człowiek sam jest polem; jego czyny są nasionami, a to, co czyni innym, rośnie szybko; czas zbiorów jest pewny.
- 9) Spójrz na plon! Jeśli zasiał wiatr, zbiera wiatr; czy zasiał szkodliwe ziarna skandalu, kradzieży i nienawiści; zmysłowości i zbrodni,
- 10) Żniwo jest zapewnione i musi zebrać to, co zasiał; tak, więcej; nasiona dają stokrotnie.
- 11) Owoc sprawiedliwości i pokoju, miłości i radości nigdy nie może wyrosnąć z szkodliwych nasion; owoc jest jak ziarno.
- 12) A kiedy siejesz, siej nasiona słuszności, ponieważ jest to słuszne, a nie w drodze handlu, oczekując bogatych nagród.
- 13) Człowiek cielesny brzydzi się prawem duchowym, ponieważ odbiera mu wolność życia w grzechu; pod jego światłem nie może zaspokoić swoich namiętności i pragnień.
- 14) Jest wrogiem tego, który chodzi w Świętym Oddechu. Człowiek cielesny zabił dawnych świętych mężów, proroków i widzących.

- 15) I będzie cię bujał; będzie cię oskarżać fałszywie, biczować i więzić, i sądzić, że czyni wolę Bożą, by zabić cię na ulicach.
- 16) Ale nie możesz przesądzać ani krytykować tego, kto ci krzywdzi.
- 17) Każdy ma problemy do rozwiązania i musi je rozwiązać sam.
- 18) Człowiek, który cię biczuje, może mieć brzemień grzechu do udźwignięcia; ale co z własnym?
- 19) Mały grzech w tym, kto chodzi w Świętym Oddechu, jest większy w oczach Boga niż grzechy potwora w tym, który nigdy nie znał drogi.
- 20) Jak możesz zobaczyć drzazgę w oku swojego brata, gdy masz w swoim własnym kawałku?
- 21) Najpierw wyjmij kawałki z oka, a potem możesz zobaczyć drzazgę w oku swojego brata i pomóc mu ją wyjąć,
- 22) A gdy twoje oczy są pełne obcych rzeczy, nie możesz zobaczyć drogi, ponieważ jesteś ślepy,
- 23) A kiedy ślepiec wyprowadza ślepego, oboje gubią drogę i wpadają do bagna.
- 24) Jeśli chcesz prowadzić drogę do Boga, musisz być zarówno jasny w oczach, jak i czysty w sercu.

ROZDZIAŁ 101

Zakończono Kazanie na Górze. Końcowa część kodeksu etyki. Krystyny wracają do Kafarnaum.

Owoc drzewa życia jest zbyt piękny, by nakarmić cielesny umysł.

- 2) Gdybyś rzucił diamentem głodnemu psu, on odwróciłby się lub zaatakował cię we wściekłości.
- 3) Kadzidło, które jest słodkie dla Boga, jest bardzo obraźliwe dla Belzebuba; chleb z nieba jest tylko plewą dla ludzi, którzy nie mogą pojąć życia duchowego.
- 4) Mistrz musi być mądry i karmić duszę tym, co może strawić.
- 5) Jeśli nie masz jedzenia dla każdego mężczyzny, po prostu zapytaj, a będziesz miał; szukajcie gorliwie, a znajdziecie.
- 6) Po prostu mów Słowo i pukaj; drzwi będą uchylone.
- 7) Nikt nigdy nie prosił z wiarą i nie miał; nikt nigdy nie szukał na próżno; nikt, kto kiedykolwiek dobrze zapukał, nie znalazł otwartych drzwi.
- 8) Kiedy ludzie będą cię prosić o chleb z nieba, nie odwracaj się i nie dawaj im owocu drzew cielesnych.
- 9) Gdyby ktoś, syn, poprosił cię o bochenek, czy dałbyś mu kamień? Gdyby poprosił cię o rybę, czy dałbyś mu węża prochu?
- 10) To, co chciałbyś, aby twój Bóg dał ci, daj ludziom. Miarą twojej wartości jest twoja służba ludziom.
- 11) Istnieje droga, która prowadzi do doskonałego życia; niewielu znajduje to na raz.
- 12) Jest to wąska droga; leży pośród skał i pułapek życia cielesnego; ale na drodze nie ma pułapek ani skał.
- 13) Istnieje droga, która prowadzi do nędzy i niedostatku. Jest to przestronna droga i wielu nią spaceruje. Leży wśród gajów rozkoszy życia cielesnego.

- 14) Strzeż się, ponieważ wielu twierdzi, że kroczy drogą życia, którzy kroczą drogą śmierci.
- 15) Ale są fałszywe w słowie i uczynku; fałszywi prorocy. Ubierają się w skóry owcze, będąc złymi wilkami.
- 16) Nie mogą długo się ukrywać; ludzie znają je po owocach;
- 17) Nie możesz zbierać winogron z cierni ani z ostów, fig.
- 18) Owoc jest córką drzewa i podobnie jak rodzic, tak samo dziecko; a każde drzewo, które nie wydaje zdrowego owocu, zostanie wyrwane z korzeniami i porzucone,
- 19) Ponieważ człowiek modli się długo i głośno, nie jest znakiem, że jest święty. Nie wszyscy modlący się mężczyźni są w królestwie duszy.
- 20) Człowiek, który żyje świętym życiem, pełni wolę Bożą, przebywa w królestwie duszy.
- 21) Dobry człowiek ze skarbów swego serca zsyła błogostawieństwo i pokój na cały świat.
- 22) Zły człowiek wysyła myśli, które niszczą i więdną nadzieję i radość i napełniają świat nieszczęściem i nieszczęściem.
- 23) Ludzie myślą, działają i mówią z obfitości serca.
- 24) A gdy nadejdzie godzina sądu, zastęp ludzi wejdzie w swoje prośby i pomyśli, jak kupić przychylność sędziego słowami.
- 25) I powiedzą: Oto dokonaliśmy wielu dzieł w imię wszechwładnego,
- 26) Czy nie prorokowaliśmy? Czy nie wyleczyliśmy wszystkich chorób? Czy nie wyrzuciliśmy złych duchów z tych, którzy mają obsesję?
- 27) A potem sędzia powie, nie znam cię. Oddawałeś służbę Bogu słowami, kiedy czciłeś w swoim sercu Belzebuba.
- 28) Zły może używać mocy życia i dokonywać wielu potężnych dzieł. Odstąpcie ode mnie, nieprawości.
- 29) Człowiek, który słyszy słowa życia, a nie czyni ich, jest jak człowiek, który buduje swój dom na piasku, który, gdy nadejdzie powódź, zostaje zmyty i wszystko stracone.
- 30) Kto jednak słucha słów życia w szczerym, szczerym sercu, przyjmuje je, ceni i żyje świętym życiem,
- 31) Jest jak człowiek, który buduje dom na skale; mogą nadejść powodzie, mogą wiać wiatry, burze mogą uderzać w jego dom; nie porusza się.
- 32) Idź i zbuduj swoje życie na solidnej skale prawdy, a wszystkie moce złego ducha nim nie wstrząsną.
- 33) I Jezus dokończył wszystkie swoje słowa na górze, a potem wraz z dwunastoma wrócił do Kafarnaum.

Koniec Kazania na Górze

ROZDZIAŁ 102

Christines w domu Jezusa. Jezus wyjawia im tajemną doktrynę. Przechodzą przez całą Galileę, uczą i uzdrawiają. Jezus ożywia syna wdowy w Nain. Wracają do Kafarnaum.

- Dwunastu apostołów poszło z Jezusem do jego domu i tam przebywało przez kilka dni.
- 2) A Jezus powiedział im wiele rzeczy o życiu wewnętrznym, których nie można teraz opisać w księdze.
 - 3) Otóż w Kafarnaum żył człowiek zamożny, rzymski kapitan stu ludzi, który kochał Żydów i który zbudował dla nich synagogę.
 - 4) Sługa tego człowieka został sparaliżowany i zachorował prawie na śmierć.
 - 5) Kapitan wiedział o Jezusie i słyszał, że Świętym Słowem uzdrawiał chorych i wierzył w Niego.
 - 6) Wysłał wiadomość od starszych Żydów do Jezusa i błagał o pomoc.
 - 7) A Jezus uznał wiarę kapitana i natychmiast poszedł uzdrawiać chorych; kapitan spotkał go po drodze i powiedział do niego:
 - 8) Spójrz, Panie, nie jest dobrze, abyś przyszedł do mojego domu; Nie jestem godzien obecności męża Bożego.
 - 9) Jestem wojownikiem, moje życie spędzam z tymi, którzy często odbierają życie bliźnim.
 - 10) I z pewnością ten, kto przychodzi zbawić, byłby zhańbiony, gdyby wszedł pod mój dach.
 - 11) Jeśli będziesz mówić Słowo, wiem, że mój sługa będzie zdrowy.
 - 12) A Jezus odwrócił się i rzekł do tych, którzy za nim szli:
 - 13) Spójrz na wiarę kapitana; Nie widziałem takiej wiary, nie, nie w Izraelu.
 - 14) Oto ucztą dla was przygotowana; ale kiedy wątpisz i czekasz, cudzoziemiec przychodzi z wiarą i bierze chleb życia.
 - 15) Następnie zwracając się do człowieka, powiedział: Idź dalej; zgodnie z twoją wiarą tak będzie; twój sługa żyje.
 - 16) Stało się tak, że w czasie, gdy Jezus wypowiadał Słowo, sparaliżowany mężczyzna powstał i był zdrowy.
 - 17) A potem Christines wyjechały za granicę, aby nauczać. A gdy przybyli do Nain, miasta na drodze Hermon, ujrzeli tłumy wokół bram.
 - 18) To był pociąg pogrzebowy; syn wdowy nie żył, a przyjaciele nosili ciało do grobu.
 - 19) Był to jedyny syn wdowy, a ona była szalona z żalu. A Jezus jej rzekł: Nie płacz, ja jestem życiem; twój syn będzie żył.
 - 20) A Jezus podniósł rękę; nosiciele zmarłych stali nieruchomo.
 - 21) A Jezus dotknął mar i rzekł: Młodzieńcze, wróć.
 - 22) Dusza wróciła; ciało zmarłych zostało wypełnione życiem; mężczyzna usiadł i przemówił.
 - 23) Ludzie byli zdumieni tą sceną i wszyscy krzykali: Chwała Bogu.
 - 24) Żydowski kapitan wystąpił i rzekł: Oto pojawił się potężny prorok; a cały lud powiedział: Amen.
 - 25) Christines wyruszyli w dalszą podróż; nauczali i uzdrawiali chorych w wielu miastach Galilei, a potem wrócili do Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 103

Christines w domu Jezusa. Jezus każdego ranka naucza dwunastu i obcych mistrzów. Jezus przyjmuje posłańców od zwiastuna Jana i posyła mu słowa zachęty. On wychwala postać Jana.

DOM Jezusa był szkołą, w której we wczesnych godzinach porannych dwunastu apostołów i zagranicznych kapłanów uczono tajemnych rzeczy Bożych.

2) I byli obecni kapłani z Chin, Indii i Babilonu; z Persji, Egiptu i Grecji,

3) Kto przyszedł, aby usiąść u stóp Jezusa, aby poznać mądrość, którą On przyniósł ludziom, aby mogli uczyć swój lud, jak żyć świętym życiem.

4) A Jezus nauczył ich, jak uczyć; powiedział im o próbach na drodze i o tym, jak sprawić, by te próby służyły rasie.

5) Nauczył ich, jak żyć świętym życiem, aby mogli pokonać śmierć;

6) Nauczył ich, jaki będzie koniec śmiertelnego życia, kiedy człowiek osiągnie świadomość, że on i Bóg są jednym.

7) Godziny popołudniowe były dane tłumom, które przybyły, aby nauczyć się sposobu życia i zostać uzdrowionym; a wielu uwierzyło i zostało ochrzczonych.

8) Otóż, w swoim więzieniu nad Gorzkim Morzem zwiastun słyszał o wszystkich potężnych czynach, których dokonał Jezus.

9) Jego życie w więzieniu było ciężkie, był bardzo przygnębiony i zaczął wątpić.

10) I do siebie powiedział: Ciekawe, czy ten Jezus jest Chrystusem, o którym pisali prorocy!

11) Czy pomyliłem się w swojej pracy? Czy rzeczywiście byłem posłany od Boga, aby utorować drogę temu, który odkupi nasz lud, Izrael?

12) A potem wysłał kilku swoich przyjaciół, którzy przyszli go zobaczyć w jego celi więziennej, do Kafarnaum, aby mogli dowiedzieć się o tym człowieku i przynieść mu wiadomość.

13) Mężczyźni znaleźli Jezusa w jego domu i powiedzieli: Oto zwiastun posłał nas, aby zapytać: Czy jesteś Chrystusem? czy jeszcze nie przyjdzie?

14) Ale Jezus nie odpowiedział; po prostu nakazał mężczyznom pozostawać w pewnych dniach, aby mogli widzieć i słyszeć.

15) Widzieli, jak uzdrawia chorych i sprawia, że chromi chodzą, głusi słyszą, niewidomi widzą;

16) Widzieli, jak wyrzuca złe duchy z tych, którzy mają obsesję; widzieli, jak wskrzesza umarłych.

17) Słyszeli, jak głosił ewangelię ubogim.

18) Wtedy Jezus rzekł do nich: Idźcie w drogę; wróć do Jana i powiedz mu wszystko, co widziałeś i słyszałeś; wtedy będzie wiedział. Poszli swoją drogą.

19) Tłumy były tam, a Jezus im rzekł: Kiedyś zatłoczyłeś brody Jordana; napełniłeś pustynię.

20) Co poszedłeś zobaczyć? Drzewa Judy i kwiaty Heta? A może poszedłeś zobaczyć się z mężczyzną w królewskim stroju? A może poszedłeś zobaczyć się z prorokiem i jasnowiedzem?

- 21) Mówię wam, ludzie, nie wiecie kogo widzieliście. Prorok? Tak, i więcej; posłańca, którego Bóg posłał, aby utworzył drogę temu, co dziś widzisz i słyszysz.
- 22) Wśród ziemskich ludzi nigdy nie żył większy człowiek niż Jan.
- 23) Oto mówię: Ten człowiek, którego Herod zakął w kajdany i wrzucił do więziennej celi, jest Bożym Eliaszem, który powrócił na ziemię.
- 24) Eliasz, który nie przeszedł przez bramę śmierci, którego ciało w tym ciele zostało przemienione, i obudził się w raju.
- 25) Kiedy Jan wyszedł i głosił ewangelię pokuty dla oczyszczenia duszy, zwykli ludzie uwierzyli i zostali ochrzczeni.
- 26) Prawnicy i faryzeusze nie przyjęli nauk tego człowieka; nie zostali ochrzczeni.
- 27) Oto zaniedbane okazje już nigdy nie powrócą.
- 28) Oto lud jest chwiejny jak wody morskie; szukają usprawiedliwienia od sprawiedliwości.
- 29) Jan przyszedł, nie jadł chleba i nie pił wina. Żył najprostszym życiem poza mężczyznami, a ludzie mówili: Ma obsesję.
- 30) Przychodzi inny, który je i pije i mieszka w domach jak inni ludzie, a ludzie mówią: Jest żarłokiem, nietrzeźwym, przyjacielem celników i grzeszników.
- 31) Biada wam, miasta doliny Galilei, gdzie wszystkie wielkie dzieła Boże się dokonują! Biada Chorazanowi i Betsaidzie!
- 32) Gdyby połowa wielkich dzieł, które zostały dokonane w tobie, została dokonana w Tyrze i Sydonie, dawno by pokutowali za swoje grzechy i szukali drogi sprawiedliwości.
- 33) A gdy nadejdzie dzień sądu, oto Tyr i Sydon będą nazwani godniejszymi niż ty.
- 34) Ponieważ nie lekceważyli swoich darów, podczas gdy ty odrzuciłeś najcenniejszą perłę.
- 35) Biada wam Kafarnaum! Oto teraz jesteś wywyższony, ale będziesz poniżony;
- 36) Bo gdyby cuda, które się w was dokonały, zostały dokonane w miastach równin – Sodomy i Zeboim – usłyszeli by i zwrócili się do Boga; nie zostałyby zniszczone.
- 37) Zginęli w swojej ignorancji; nie mieli światła; ale słyszałeś; masz dowody.
- 38) Światło życia ukazało się nad waszymi wzgórzami, a wszystkie brzegi Galilei zapłonęły światłem;
- 39) Chwała Pana ukazała się na każdej ulicy, w synagodze i domu; ale odrzuciłeś światło.
- 40) A oto, powiadam, nadejdzie dzień sądu i Bóg z większym miłosierdziem będzie obchodził się z miastami równin niż z wami.

ROZDZIAŁ 104

Jezus naucza tłumy. Uczestniczy w ucztach w domu Szymona. Bogata kurtyzana namaszcza go drogocennym balsamem. Simon gani go i wygłasza kazanie o fałszywym szacunku.

I Jezus spojrzał na tłumy, które nalegały na samolubne korzyści.

- 2) Byli tam ludzie nauki i bogactwa, reputacji i władzy; ale nie znali Chrystusa.

- 3) Ich oczy zostały oślepięte błyszczącym blaskiem ich samolubnych jaźni; nie mogli zobaczyć króla.
- 4) I chociaż szli w świetle, szli po omacku w ciemności - ciemności jak noc śmierci.
- 5) A Jezus rzucił oczy ku niebu i rzekł:
- 6) Dziękuję Ci, Święty nieba i ziemi, że choć światło jest ukryte przed mądrymi i wielkimi, objawia się niemowlętom.
- 7) Następnie zwracając się do tłumów, rzekł: Nie przychodzę do was w imieniu człowieka ani w mojej własnej sile;
- 8) Mądrość i cnota, które wam przynoszę, pochodzą z góry; są mądrością i cnotą Boga, którego wielbimy.
- 9) Słowa, które wypowiadam, nie są moimi słowami; Daję ci to, co otrzymuję.
- 10) Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy pracujecie i ciągniecie ciężkie ładunki, a ja wam udzielę pomocy.
- 11) Załóżcie ze mną jarzmo Chrystusa; nie uwiera; to jest łatwe jarzmo.
- 12) Razem z łatwością wyciągniemy ładunek życia; i tak się radujcie.
- 13) Faryzeusz imieniem Szymon wydał ucztę, a Jezus był honorowym gościem.
- 14) I kiedy usiedli wokół tablicy, kurtyzana, która została wyleczona z pragnienia grzechu dzięki temu, co otrzymała i zobaczyła w służbie Jezusa, przyszła nieproszone na ucztę.
- 15) Przyniosła alabastrowe pudełko kosztownego balsamu i gdy goście leżeli, przyszła do Jezusa z radością, ponieważ została uwolniona od grzechu.
- 16) Jej łzy szybko płynęły, ucałowała jego stopy, osuszyła je włosami i namaściła je balsamem.
- 17) A Szymon pomyślał, że nie mówił na głos: „Ten mężczyzna nie jest prorokiem, bo znałby rodzaj kobiety, która się do niego zbliża i ją wypędzi.
- 18) Lecz Jezus poznał jego myśli i rzekł mu: Hostio mój, mam ci słowo do powiedzenia.
- 19) A Szymon powiedział: Mów dalej.
- 20) A Jezus powiedział: Grzech jest potworem nieprawości; może być mały; może być duży; może to być coś niedokończonego.
- 21) Oto jedna osoba prowadzi grzeszne życie i zostaje w końcu odkupiona; inny, w niedbałym nastroju, zapomina zrobić to, co powinien zrobić, ale nawraca się i otrzymuje przebaczenie. Teraz, który z nich zasługuje na wyższą pochwałę?
- 22) A Szymon powiedział: Ten, który pokonał błędy życia.
- 23) A Jezus powiedział: Prawdę mówisz.
- 24) Spójrz na tę kobietę, która łzami obmyła moje stopy, osuszyła je włosami i pokryła balsamem!
- 25) Przez lata prowadziła życie w grzechu, ale kiedy usłyszała słowa życia, poprosiła o przebaczenie i znalazła.
- 26) Ale kiedy wszedłem do twojego domu jako gość, nie dałeś mi miski wody, abym mógł umyć ręce i nogi, co każdy wierny Żyd musi zrobić przed uctwowaniem.

- 27) Powiedz mi teraz, Szymonie, która z nich, ta kobieta czy ty, jest najbardziej godna pochwały?
- 28) Ale Szymon nie odpowiedział.
- 29) Potem Jezus powiedział do kobiety: Twoje grzechy są odpuszczone; twoja wiara cię zbawiła; idź w pokoju.
- 30) A potem goście, którzy siedzieli wokół tablicy, zaczęli mówić w sobie: Jakim człowiekiem jest ten, który mówi: Twoje grzechy są odpuszczone?

ROZDZIAŁ 105

Pod patronatem wielu bogatych kobiet, Christines odbywają wielką podróż misyjną. W swoim nauczaniu Jezus wychwala szczerość i gani hipokryzję. Mówi o grzechu przeciwko Świętemu Tchnieniu.

TERAZ wiele kobiet, które posiadały wiele bogactw i mieszkały w innych miastach Galilei, błagało, aby Jezus i Dwunaście, razem z mistrzami z obcych krajów, poszli tam i głosili i uzdrawiali.

- 2) Wśród tych niespokojnych była Maria Magdalena, która miała obsesję na punkcie siedmiu bezdomnych duchów z powietrza, które zostały wypędzone przez Wszechwładne Słowo, które wypowiedział Jezus;
- 3) Zuzanna, która posiadała rozległe majątki w Cezarei Filipowej;
- 4) Johanna, żona Chuzy, jednego z dworu Heroda;
- 5) Rachel z wybrzeża Tyru;
- 6) I inni z Jordanu i Morza Galilejskiego.
- 7) I zapewnili obfite środki i wyszło trzy razy po siedmiu mężczyzn.
- 8) Głosili ewangelię Chrystusa i chrzcili tłumy, które wyznawały swoją wiarę; uzdrawiali chorych i wskrzeszali zmarłych.
- 9) A Jezus pracował i nauczał od rana do dnia, a potem do nocy nie przestał jeść.
- 10) Jego przyjaciele zaniepokoiли się, aby nie utracił sił, a oni chwycili go i siłą zabraliby go do miejsca spoczynku.
- 11) Ale nie zganił ich; powiedział: Czy nie czytałeś, że Bóg da swoim aniołom nakaz dotyczący mnie?
- 12) Że trzymają mnie mocno i nie cierpią, że powinienem przyjść do siebie?
- 13) Mówię wam, ludzie, kiedy daję siłę tym niespokojnym, oczekującym tłumom, odnajduję odpoczynek w ramionach Boga,
- 14) których błogosławieni posłańcy przynoszą mi chleb życia.
- 15) Przyływ jest tylko raz w życiu człowieka.
- 16) Ci ludzie są teraz gotowi przyjąć prawdę; ich szansa jest teraz; nasza szansa jest teraz,
- 17) A jeśli nie będziemy ich nauczać, póki możemy, przyływ się zmniejszy;
- 18) Mogą nie dbać o to, aby ponownie usłyszeć prawdę; powiedz mi, kto poniesie winę?
- 19) I tak nauczał i uzdrawiał.

- 20) Wśród tłumów byli ludzie każdego odcienia myśli. Byli podzieleni w swoich poglądach na wszystko, co powiedział Jezus.
- 21) Niektórzy widzieli w nim Boga i oddawali mu cześć; a inni widzieli w nim diabła z podziemnego świata i wrzuciliby go do dołu.
- 22) A niektórzy bardzo starali się prowadzić podwójne życie; jak małe lwy ziemi, które przybierają na siebie kolor rzeczy, na której spoczywają.
- 23) Ci ludzie bez jakiegokolwiek oparcia, są przyjaciółmi lub wrogami, jak się wydaje, że najlepiej im służy.
- 24) A Jezus powiedział: Nikt nie może służyć dwóm panom na raz. Żaden człowiek nie może być jednocześnie przyjacielem i wrogiem.
- 25) Wszyscy ludzie wstają lub toną; budują lub burzą.
- 26) Jeśli nie zbierasz cennego ziarna, to je wyrzucasz.
- 27) Jest tchórzem, który udawałby przyjaciela lub wroga, aby zadowolić innego mężczyznę.
- 28) Wy ludzie, nie oszukujcie się w myślach; wasze serca są znane;
- 29) Hipokryzja zrujnuje duszę tak samo, jak oddech Belzebuba. Uczciwy zły człowiek jest bardziej ceniony przez opiekunów duszy niż nieuczciwy człowiek pobożny.
- 30) Jeśli chcesz przekląć syna człowieczego, po prostu przeklnij go głośno.
- 31) Klątwa jest trucizną dla wewnętrznego człowieka, a jeśli utrzymasz i połkniesz przekleństwo, nigdy nie zostanie strawiona; oto zatruje każdy atom twojej duszy.
- 32) A jeśli zgrzeszysz przeciwko synowi człowieczemu, możesz otrzymać przebaczenie, a twoja wina zostanie oczyszczona przez akty dobroci i miłości;
- 33) Ale jeśli zgrzeszysz przeciwko Świętemu Tchnieniu, lekceważąc ją, kiedy otworzyłaby ci drzwi życia;
- 34) Zamykając okna duszy, kiedy wlewa światło miłości do waszych serc i oczyszcza je Bożym ogniem;
- 35) Twoja wina nie będzie zmazana w tym ani w przyszłym życiu.
- 36) Nadeszła okazja, aby już nie nadeszła i musisz poczekać, aż wieki znów się przetoczą.
- 37) Wtedy Święty Oddech ponownie tchnie na wasze ognie życia i podsyca je do żywego płomienia.
- 38) Potem znowu otworzy drzwi i możesz wpuścić ją na wieczerzę z tobą, albo możesz ją znieważać jeszcze raz i jeszcze raz.
- 39) Wy, ludzie Izraela, teraz jest wasza szansa.
- 40) Twoje drzewo życia jest iluzorycznym drzewem; ma obfity plon liści; jego konary zwisają nisko z owocami.
- 41) Oto twoje słowa są liśćmi; twoje uczynki owoc.
- 42) Oto ludzie zerwali jabłka z twojego drzewa życia i znaleźli je pełne goryczy; a robaki zjadły do szpiku kości.
- 43) Popatrz na to drzewo figowe, tak pełne liści i bezwartościowych owoców!

- 44) Wtedy Jezus wypowiedział słowo, które znają duchy natury, a drzewo figowe stało kępą uschniętych liści.
- 45) A potem znowu przemówił: „Oto Bóg wypowie Słowo, a ty staniesz uschłe drzewo figowe w zachodzącym słońcu.
- 46) Mężowie z Galilei, wyślijcie i wezwijcie przycinacza, zanim będzie za późno, i niech przycina wasze bezwartościowe gałęzie i iluzoryczne liście i wpuści słońce.
- 47) Słońce jest życiem i może zmienić twoją bezwartościowość w wartość.
- 48) Twoje drzewo życia jest dobre; ale tak długo ją pielęgnowałeś rosą własnego ja i mgłą rzeczy cielesnych, że odseparowałeś światło słoneczne.
- 49) Mówię wam, ludzie, że musicie zdać sprawę Bogu za każde bezużyteczne słowo, które wypowiedacie i za każdy zły uczynek, który czynicie.

ROZDZIAŁ 106

Krystyny są w Magdali. Jezus uzdrawia człowieka, który był niewidomy, niemy i miał obsesję. Uczy ludzi. Kiedy mówi, przychodzą do niego jego matka, bracia i Miriam. Prowadzi lekcję relacji rodzinnych. Przedstawia Miriam ludziom, a ona śpiewa pieśni zwycięstwa.

MAGDALA jest nad morzem i tu uczyli nauczyciele.

- 2) Przyprawiono człowieka z obsesją, który był ślepy i niemy, a Jezus wypowiedział Słowo i oto złe duchy odeszły; przemówił mężczyzna, otworzył oczy i zobaczył.
- 3) To była największa praca, jaką ludzie widzieli w wykonaniu mistrza i wszyscy byli zdumieni.
- 4) Faryzeusze byli tam i byli pełni zazdrosnej wściekłości; szukali przyczyny, przez którą mogliby potępić.
- 5) Powiedzieli: Tak, to prawda, że Jezus dokonuje wielu potężnych dzieł; ale ludzie powinni wiedzieć, że jest on sprzymierzony z Belzebubem.
- 6) Jest czarownikiem, czarnym magiem w typie Simona Cerusa; pracuje jako Jannes i jak Jambres w czasach Mojżesza.
- 7) Albowiem szatan, książę złych duchów, jest jego pobyt w dzień i w nocy i w imię szatana wypędza demony i w swoim imieniu uzdrawia chorych i wskrzesza umarłych.
- 8) Ale Jezus znał ich myśli; rzekł do nich: Wy jesteście panami i znacie Prawo; cokolwiek jest ustawione przeciwko sobie, musi upaść; podzielony dom nie może się ostać;
- 9) Królestwo walczące ze sobą zostaje unicestwione.
- 10) Jeśli szatan wygania diabła, jak może się stać jego królestwo?
- 11) Jeśli ja, przez Belzebuba, wyrzucam diabły, przez kogo wyrzucacie diabły?
- 12) Ale jeśli ja, w święte imię Boże, wyrzucam diabły i sprawiam, że chromi chodzą, głuchymi słyszą, ślepi widzą, niemymi mówią, czyż królestwo Boże nie przyszło do was?
- 13) Faryzeusze byli niemi; nie odpowiedzieli.
- 14) Gdy Jezus przemawiał, posłaniec podszedł do niego i powiedział: „Twoja matka i twoi bracia chcą z tobą rozmawiać”.

- 15) A Jezus powiedział: Kim jest moja matka? a moi bracia, kim oni są?
- 16) A potem przemówił słowo do obcych mistrzów i dwunastu; powiedział,
- 17) Oto ludzie rozpoznają tu swoje matki, ojców, siostry, braci w ciele; ale kiedy zasłona jest rozdarta i ludzie chodzą w królestwach duszy,
- 18) Czułe linie miłości, które łączą grupy cielesnych krewnych w rodzinach, znikną.
- 19) Nie żeby miłość do kogokolwiek była mniejsza; ale ludzie zobaczą we wszystkim macierzyństwo, ojcostwo, siostrzeństwo, braterstwo ludzi.
- 20) Rodzinne grupy ziemi zostaną zagubione w uniwersalnej miłości i boskiej społeczności.
- 21) Następnie do tłumów powiedział: Kto żyje życiem i czyni wolę Bożą, jest dzieckiem Bożym i moją matką, ojcem, siostrą, przyjacielem.
- 22) A potem odszedł, aby porozmawiać z matką i innymi krewnymi w ciele.
- 23) Ale widział więcej niż te. Dziewica, która kiedyś zachwyła jego duszę miłością; miłość przewyższająca miłość jakiegokolwiek cielesnego krewniaka;
- 24) Który był najgorszym kusicielem w świątyni Heliopolis nad Nilem, który śpiewał mu święte pieśni.
- 25) Uznanie dotyczyło pokrewnych dusz, a Jezus powiedział:
- 26) Oto Bóg dał nam moc, której ludzie nie mogą pojąć, moc czystości i miłości;
- 27) Aby rozjaśnić brzemień godziny, być balsamem dla zranionych dusz;
- 28) Pozyskać tłumy do lepszych dróg przez świętą pieśń i święte życie.
- 29) Oto Miriam, która stała nad morzem i śpiewała pieśń zwycięstwa, gdy Mojżesz prowadził drogę, znowu zaśpiewa.
- 30) I wszystkie chóry niebios połączą się i zaśpiewają radosny refren:
- 31) Pokój, pokój na ziemi; dobra wola dla mężczyzn!
- 32) I Miriam stanęła przed oczekującymi tłumami i znowu zaśpiewała pieśń zwycięstwa, a cały lud powiedział: Amen.

ROZDZIAŁ 107

Faryzeusz żąda od Jezusa znaków jego mesjaństwa. Jezus gani go, ponieważ nie rozpoznaje znaków, które są nieustannie dane. Jezus zachęca ludzi, aby przyjęli światło, aby mogli stać się światłem.

Uradowany faryzeusz stanął wśród tłumów i rzekł do Jezusa:

- 2) Sir, chcielibyśmy, abyś zademonstrował. Jeśli naprawdę jesteś Chrystusem, który miał przyjść, to z pewnością możesz zrobić to, czego nie mogą zrobić czarni magowie.
- 3) Oto oni mogą mówić i trzymać tłumy słowami mocy; i mogą uzdrawiać chorych i wypędzać demony z obsesji;
- 4) Potrafią kontrolować burze; a ogień, ziemia i powietrze będą słyszeć i odpowiadać, gdy będą mówić.
- 5) Teraz, jeśli wzniesiesz się iz tej wieży przelecisz przez morze, uwierzemy, że jesteś posłany od Boga.

- 6) A Jezus powiedział: Żaden czarny mag nigdy nie żył świętym życiem; każdego dnia masz demonstrację życia Chrystusowego.
- 7) Ale oto wy źli i cudzołóżni uczeni w Piśmie i faryzeusze, nie możecie zobaczyć znaku duchowego, ponieważ wasze duchowe oczy są pełne cielesnego ja.
- 8) Szukasz znaku, który zaspokoi twoją ciekawość. Kroczysz po najniższych płaszczyznach życia cielesnego i płaczesz, Zjawiska! pokaż nam znak, a wtedy uwierzemy.
- 9) Nie zostałem posłany na ziemię, aby kupić wiarę, tak jak ludzie kupują ryby, owoce i śmieci na ulicach.
- 10) Ludzie zdają się myśleć, że to miła łaska, kiedy wyznają swoją wiarę we mnie i w świętego Chrystusa.
- 11) Jakie znaczenie ma dla mnie jako człowieka, czy wierzysz lub nie wierzysz?
- 12) Wiary nie można kupić za monetę; to nie jest coś, co można sprzedać za złoto.
- 13) Pewnego razu Mart, żebrak, poszedł za mną i zawołał: Daj mi srebrną monetę; wtedy uwierzę w ciebie.
- 14) A ty jesteś jak ten żebrak; proponujesz zamienić swoją wiarę na znaki.
- 15) Ale dam całemu światu jeden znak na pewno, że Chrystus trwa ze mną.
- 16) Wszyscy czytaliście przypowieść o Jonaszu i rybie, w której jest zapisane, że prorok spędził trzy dni i noc w żołądku potężnej ryby, a potem wyszedł.
- 17) Syn człowieczy spędzi trzy dni i noc w sercu ziemi, a potem wyjdzie ponownie, a ludzie zobaczą i poznają.
- 18) Oto światło może być tak jasne, że ludzie nic nie widzą.
- 19) Światło Ducha tak jasno ukazało Galileę, że wy, którzy mnie teraz słyszycie, jesteście ślepi.
- 20) Być może czytałeś słowa proroka Azraela; powiedział: „Światło zabłyśnie jasno w ciemności nocy, a ludzie tego nie rozumieją”.
- 21) Nadszedł ten czas; światło świeci; nie widzisz tego.
- 22) Królowa Saby siedziała w najciemniejszą noc i wciąż tęskniła za światłem.
- 23) Przyszła usłyszeć słowa mądrości z ust Salomona i uwierzyła;
- 24) I stała się żywą pochodnią, a kiedy dotarła do swego domu, oto cała Arabia była pełna światła.
- 25) Daleko dalej niż Salomon jest tutaj; Chrystus jest tutaj; Gwiazda Dnia weszła, a ty odrzucasz światło.
- 26) I pamiętasz Niniwę, niegodziwe miasto Asyrii, które Bóg przeznaczył na zniszczenie przez wstrząs i ogień, chyba że ludzie odwrócili się i poszli właściwymi drogami.
- 27) I Jonasz podniósł głos i rzekł: „Za czterdzieści dni Niniwa zostanie zrównana z ziemią, a jej majątek zostanie zniszczony”.
- 28) Ludzie słyszeli i wierzyli; a oni zreformowali się i zwrócili na drogę słuszną, i oto ich miasto nie zostało zrównane z ziemią; nie zostało zniszczone.
- 29) Mężowie z Galilei, powiadam wam, że Arabia i Niniwa będą świadczyć przeciwko wam w dniu sądu.

- 30) Oto bowiem każdy, do kogo mówię, ma w sobie wszystkie ognie Boże; ale leżą martwi.
- 31) Wola jest okiełznana przez cielesne pragnienia i nie powoduje, że etery ognia wibrują w światło.
- 32) Spójrz zatem na swoją duszę i zauważ: Czy światło w tobie nie jest ciemne jak noc?
- 33) Nie ma oddechu poza Świętym Oddechem, który może rozniecić wasze ognie życia w żywy płomień i sprawić, by zaświeciły.
- 34) A Święty Oddech może wznieść etery ognia do światła tylko w sercach czystości i miłości.
- 35) Posłuchajcie więc, ludzie z Galilei, oczyśćcie serca, przyjmijcie Święty Oddech, a wtedy wasze ciała będą pełne światła.
- 36) I jak miasto na wzgórzu, twoje światło będzie świecić z daleka i w ten sposób twoje światło może oświetlić drogę innym ludziom.

ROZDZIAŁ 108

Jezus gani ludzi za samolubstwo. Krystynki uczestniczą w ucztach, a Jezus zostaje potępiony przez faryzeusza, ponieważ nie umył się przed jedzeniem. Jezus demaskuje hipokryzję klas rządzących i wypowiada im wiele nieszczęść.

Tłumy były dzikie z samolubnymi myślami; żaden nie uznawał praw i potrzeb innego.

- 2) Silniejszy odpychał słabych na bok i deptał ich w pośpiechu, aby jako pierwszy otrzymać dla siebie błogosławieństwo.
- 3) A Jezus rzekł: Oto klatka dzikich zwierząt; jaskinia żądlących żmij, oszalała ich diabelską chciwością samolubnego zysku!
- 4) Mówię wam, ludzie, korzyści, jakie przychodzą ludziom, którzy nie widzą dalej niż oni sami, są bombkami w świetle poranka;
- 5) Są nierealne; przemijają. Samolubna dusza jest dziś nakarmiona; jedzenie nie przyswaja się; dusza nie rośnie, a potem trzeba ją nakarmić i znowu.
- 6) Oto samolubny człowiek opętany tylko jednym duchem powietrza; przez Słowo Wszechmogące duch zostaje wyrzucony;
- 7) Wędruje przez suche miejsca, szukając odpoczynku i nie znajdując żadnego.
- 8) A potem przychodzi ponownie; samolubny człowiek nie zdołał zamknąć i zaryglować drzwi;
- 9) Duch nieczysty znajduje dom zmieciony i oczyszczony; wchodzi i zabiera ze sobą siedem innych duchów, bardziej nieczystych niż on sam; i tam mieszkają.
- 10) Ostatni stan człowieka jest ponad siedmiokrotnie bardziej nieszczęśliwy niż pierwszy.
- 11) I tak jest z tobą, który porywa błogosławieństwa, które należą do innych ludzi.
- 12) Kiedy Jezus przemówił pewna kobieta, która stała blisko, wykrzyknęła: Błogosławiona jest matka tego męża Bożego!

- 13) A Jezus rzekł: Tak, błogosławiona ona; ale podwójnie błogosławieni są ci, którzy słuchają, przyjmują i żyją słowem Bożym.
- 14) Bogaty faryzeusz przygotował ucztę, a Jezus i Dwunastu wraz z mistrzami z daleka byli gośćmi.
- 15) A Jezus nie umył rąk zgodnie z najsurowszymi faryzejskimi zasadami przed jedzeniem; gdy to zauważył faryzeusz, bardzo się zdziwił.
- 16) A Jezus rzekł: Hostio mój, czemu się dziwisz, że nie umyłem rąk?
- 17) Faryzeusze dobrze myją ręce i nogi; oni oczyszczają ciało każdego dnia, gdy oto w środku jest wszelki rodzaj nieczystości.
- 18) Ich serca są pełne niegodziwości, zdzierstwa i oszustwa.
- 19) Czy Bóg, który stworzył zewnętrzną stronę ciała, nie stworzył również wnętrza?
- 20) A potem powiedział: Biada wam, faryzeusze! bo płacicie dziesięcinę z mięty, ruty i wszelkich ziół i przechodzicie przez sąd i miłość Bożą.
- 21) Biada wam, faryzeusze! miłujecie najwyższe miejsca w synagogach i na dworach, a pozdrawiacie na rynku.
- 22) Biada wam, błyskotliwa szlachta ziemi! żaden człowiek nie pomyślałby, że jesteście sługami Pana Zastępów przez to, co czynicie.
- 23) Prawnik siedzący obok zauważył, Rabboni, twoje słowa są surowe, a potem w tym, co mówisz, nas potępiasz; i dlaczego?
- 24) A Jezus rzekł: Biada wam, mistrzowie prawa! nakładacie wielkie ciężary na synów człowieczych, tak, ciężary zbyt wielkie, by mogli je udźwignąć, i sami nigdy nie pomożecie unieść ciężaru pióra.
- 25) Biada wam! budujesz grobowce proroków i widzających; tych, których zabili twoi ojcowie; i jesteście stronami zbrodni.
- 26) A teraz oto, bo Bóg ponownie posłał do was swoich świętych mężów – apostołów, proroków, jasnowidzów; a ty ich prześladujesz.
- 27) Zbliży się czas, kiedy będziesz występował przeciwko nim w sądzie; odrzuci je na ulicach; wrzuci ich do cel więziennych i zabije z diabelską radością.
- 28) Mówię wam, ludzie, krew wszystkich świętych mężów Bożych, która została przelana od sprawiedliwego Abła aż do krwi Zachariasza, ojca świętego Jana,
- 29) Kto został powalony obok ołtarza w Miejscu Świętym;
- 30) Krew wszystkich tych świętych ludzi uczyniła bardziej czerwone ręce tego bezbożnego pokolenia.
- 31) Biada wam, panowie prawa! wyrywasz klucze wiedzy z rąk ludzi;
- 32) Zamykasz drzwi; nie wchodzić sami i nie pozwalacie wejść chętnym.
- 33) Jego słowa sprowokowały faryzeuszy, prawników i uczonych w Piśmie, a oni, oburzeni, zasypali go potokami obelg.

34) Prawdy, które wypowiedział, przyszedł jak piorun z nieba; władcy radzili, jak mogą usidlić go jego słowami; szukali legalnego sposobu na przelanie jego krwi.

ROZDZIAŁ 109

Christines udają się do innego miejsca, aby się pomodlić. Jezus ostrzega ich przed zakwasem faryzeuszy i objawia, że wszystkie myśli i czyny są zapisane w Bożej Księdze Pamięci. Odpowiedzialność człowieka i Boża opieka.

TERAZ, kiedy uczta się skończyła, Jezus, z zagranicznymi mistrzami i Dwunastoma, z Marią, Miriam i grupą wiernych kobiet, które wierzyły w Chrystusa, udał się w inne miejsce, aby się modlić.

2) A kiedy ich milczenie się skończyło, Jezus powiedział: Miej się na baczności; zakwas faryzeuszy jest wrzucany pod każdą miarą posiłku życia.

3) Jest to trucizna, która skazi wszystko, czego dotknie; i zrujnuje duszę tak pewnie, jak opary Diabolosa; to jest hipokryzja.

4) Faryzeusze wydają się sprawiedliwi w mowie, ale mają diabelskie serce.

5) A potem wydaje im się, że myśl jest czymś, co mogą zamknąć w sobie.

6) Wydaje się, że nie wiedzą, że każda myśl i życzenie jest sfotografowana, a następnie zachowana w Księdze Życia, aby w każdej chwili ujawnić się mistrzom.

7) To, co myśli się, chce lub czyni w najciemniejszą noc, będzie ogłaszane w najjaśniejszy dzień;

8) To, co jest szeptane do ucha w tajemnym miejscu, będzie znane na ulicach.

9) A w dniu sądu, kiedy wszystkie księgi zostaną otwarte, ci ludzie i każdy inny człowiek zostanie osądzony, a nie na podstawie tego, co powiedzieli lub zrobili,

10) Ale przez sposoby, w jakie używali myśli Boga i jak etery wiecznej miłości zostały stworzone, by służyć;

11) Albowiem ludzie mogą sprawić, że te etery będą służyć cielesnej jaźni lub służyć świętej jaźni wewnątrz.

12) Oto ci ludzie mogą zabić ciało tego ciała; ale co z tego? ciało jest tylko rzeczą przemijającą i wkrótce, zgodnie z prawem naturalnym, przeminie;

13) Ich rzeź tylko trochę przyspiesza pracę natury.

14) A kiedy zabijają ciało, osiągają granice mocy; nie mogą zabić duszy.

15) Ale natura jest strażnikiem duszy jako ciała, a w czasie żniwa duszy wszystkie drzewa życia są sprawdzane przez sędziego;

16) I każde drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, zostaje wyrwane z korzeniami i wrzucone w płomienie.

17) Kogo więc będziesz uważał? Nie ten, który ma moc zabijania ciała i nic więcej.

18) Pomyśl o potężnym, który ma moc rozpuszczenia zarówno duszy, jak i ciała w płomieniach ognia natury.

19) Ale człowiek jest królem; może kierować swoimi myślami, miłościami, życiem i zdobyć nagrodę życia wiecznego.

20) I nie jesteś porzucony w swojej walce o koronę życia. Twój Ojciec żyje, a ty będziesz żyć.

- 21) Bóg troszczy się o każdą żywą istotę. On liczy gwiazdy, słońca i księżycy;
- 22) On liczy aniołów, ludzi i wszystko poniżej; ptaki, kwiaty, drzewa;
- 23) Same płatki róży zna z imienia, a każdy z nich jest ponumerowany w jego Księdze Życia;
- 24) I każdy włos na twojej głowie i każdą kroplę krwi w twoich żyłach, zna według liczby i rytmu.
- 25) Słyszy śpiew ptaka, ćwierkanie świerszcza, pieśń świetlika; i żaden wróbel nie spadnie na ziemię bez jego wiedzy i zgody.
- 26) Wróbel wydaje się rzeczą mało wartościową; tak, pięć z nich jest wartych dwa grosze na rynku, a jednak Bóg troszczy się o każdego z nich.
- 27) Czy nie będzie bardziej troszczył się o ciebie, który nosisz jego wizerunek w swojej duszy?
- 28) Nie bójcie się wyznawać Chrystusa przed synami ludzkimi, a Bóg będzie was posiadał jako swoich synów i córki w obecności zastępów niebieskich.
- 29) Jeśli zapierasz się Chrystusa przed synami ludzkimi, to Bóg nie przyjmie cię jako swojego przed zastępami niebios.
- 30) I więcej mówię: Nie bój się, kiedy ludzie postawią cię przed władcami kraju, aby odpowiedzieć za twoją wiarę.
- 31) Oto Święty Tchnienie nauczy cię w chwili potrzeby, co powinieneś powiedzieć, a czego najlepiej nie mówić.
- 32) A potem Krystyny ponownie poszły nauczać tłumy.

ROZDZIAŁ 110

Miriam śpiewa pieśń zwycięstwa. Piosenka. Jezus odsłania symboliczny charakter wędrówki Izraela z Egiptu do Kanaanu.

I Miriam stanęła przed narastającym tłumem i wznosząc oczy ku niebu, ponownie zaśpiewała pieśń zwycięstwa:

- 2) Przynieście harfę, wino i lirę; wyprowadźcie cymbały najwyżej brzmiące, wszystkie chóry niebieskie. Dołącz do piosenki, nowej, nowej piosenki.
- 3) Pan Zastępów pochylał się, by usłyszeć wołanie ludzi, i oto cytadela Belzebuba drży jak liść na wietrze.
- 4) Miecz Gedeona jest ponownie wydobyty z pochwy.
- 5) Pan własną ręką odsunął zasłony nocy; słońce prawdy zalewa niebo i ziemię;
- 6) Demony ciemności, niewiedzy i śmierci szybko uciekają; znikają jak rosa pod porannym słońcem.
- 7) Bóg jest naszą siłą i pieśnią; jest naszym zbawieniem i naszą nadzieją i odbudujemy mu dom;
- 8) Oczyszczą nasze serca i oczyszczą ich komnaty, każdy. Jesteśmy świątynią Świętego Oddechu.
- 9) Nie potrzebujemy już namiotu na pustyni; nie ma już świątyni budowanej rękami.
- 10) Nie szukamy Ziemi Świętej, ani jeszcze Jerozolimy.
- 11) Jesteśmy namiotem Boga; jesteśmy jego świątynią zbudowaną bez dźwięku ostrych narzędzi.

- 12) Jesteśmy Ziemią Świętą; jesteśmy Nową Jerozolimą; Alleluja, chwał Pana!
- 13) A kiedy pieśń została wykonana, tłumy zawołały: Chwała Bogu.
- 14) A Jezus powiedział: Oto droga!
- 15) Synowie człowieczy od wieków szukali po omacku w ciemności egipskiej nocy.
- 16) Faraonowie rozsądku związali ich łańcuchami.
- 17) Ale Bóg szeptał przez mgły czasu i powiedział im o ziemi wolności i miłości.
- 18) I posłał swój Logos, aby oświetlić drogę.
- 19) Morze Czerwone toczy się między ziemią obiecaną a piaskami Egiptu.
- 20) Morze Czerwone to umysł cielesny.
- 21) Oto Logos wyciąga rękę; morze się rozdziela; umysł cielesny jest rozbity na dwoje; synowie człowieczy przechodzą przez suche obuwie.
- 22) Faraonowie rozsądku zatrzymają ich w ucieczce; powracają wody morza; faraonowie rozsądku są zagubieni, a ludzie są wolni.
- 23) Przez krótką chwilę ludzie stąpają po pustyni Grzechu; na czele stoi Logos;
- 24) A kiedy w końcu ludzie staną na krawędzi Jordanu, te wody się zatrzymają i ludzie wychodzą do swoich.

ROZDZIAŁ 111

Jezus naucza. Mężczyzna prosi go, aby zmusił brata do sprawiedliwego postępowania. Jezus objawia prawo Boże, moc prawdy i powszechność posiadania. Opowiada przypowieść o bogaczu i jego obfitym żniwie.

I Jezus nauczał tłumy; a gdy przemawiał, wyszedł człowiek i rzekł:

- 2) Rabboni, wysłuchaj mojej prośby: Mój ojciec zmarł i zostawił duży majątek; mój brat przejął to wszystko, a teraz odmawia mi udziału.
- 3) Modłę się, abys kazał mu czynić dobrze i dawać to, co moje.
- 4) A Jezus powiedział: Nie przyszedłem być sędzią w takich sprawach; Nie jestem poplecznikiem dworu.
- 5) Bóg posłał mnie, abym nie zmuszał człowieka do czynienia dobra.
- 6) W każdym człowieku jest poczucie słuszności; ale wielu ludzi tego nie uważa.
- 7) Opary, które powstają z egoizmu, utworzyły skorupę wokół ich poczucia słuszności, która zasłania ich wewnętrzne światło, tak że nie mogą pojąć ani rozpoznać praw innych ludzi.
- 8) Tej zasłony nie można oderwać siłą broni i nie ma nic, co może rozpuścić tę skorupę, jak tylko poznanie i miłość Boga.
- 9) Podczas gdy ludzie są w błocie, niebo wydaje się być daleko; kiedy ludzie są na szczycie góry, niebo jest blisko i mogą prawie dotknąć gwiazd.

- 10) Wtedy Jezus odwrócił się i do Dwunastu powiedział: Oto wielu w bagnie cielesnego życia!
- 11) Zaczyn prawdy zmieni błotnistą glinę w litą skałę, a ludzie będą mogli chodzić i znajdować ścieżkę, która prowadzi na szczyt góry.
- 12) Nie możesz się spieszyć; ale możesz rozsypać ten kwas hojną ręką.
- 13) Kiedy ludzie poznają prawdę, która niesie na sobie prawo słuszności, wtedy pospieszą, aby każdemu człowiekowi oddać jego należność.
- 14) Wtedy Jezus powiedział do ludu: Uważajcie i nie pożądamy. Bogactwo ludzi nie polega na tym, co wydają się mieć – na ziemiach, srebrze i złocie.
- 15) Te rzeczy to tylko pożyczone bogactwo. Żaden człowiek nie może osaczyć darów Bożych.
- 16) Rzeczy natury są rzeczami Bożymi, a to, co należy do Boga, należy jednakowo do każdego człowieka.
- 17) Bogactwo duszy tkwi w czystości życia i mądrości zstępującej z nieba.

Przypowieść o bogaczu i jego obfitych żniwach

- 18) Oto bogata ziemia obficie wydana; jego stodoły były zbyt małe, aby pomieścić jego zboże, i powiedział do siebie:
- 19) Co mam zrobić? Nie mogę oddawać mojego ziarna; Nie mogę pozwolić, żeby się zmarnowało; a potem powiedział:
- 20) To zrobię; Zburzę te małe stodoły i zbuduję większe; tam przechowam moje ziarno i powiem:
- 21) Moja duszo weź teraz swój spokój; masz dość na wiele lat; jedz, pij i najedz się i bądź zadowolony.
- 22) Ale Bóg spojrział w dół i zobaczył człowieka; zobaczył swoje samolubne serce i powiedział:
- 23) Głupi człowieku, tej nocy twoja dusza opuści swój dom cielesny; to kto będzie miał twoje zgromadzone bogactwo?

Koniec: Przypowieść o bogaczu i jego obfitych żniwach

- 24) Mężowie galilejscy nie gromadźcie skarbów w kryptach ziemi; zgromadzone bogactwo zrujnuje twoją duszę.
- 25) Bóg nie daje ludziom bogactwa do chowania w tajemnych skarbcach. Ludzie są jedynie szafarzami bogactwa Bożego i muszą je wykorzystać dla wspólnego dobra.
- 26) Każdemu szafarzowi, który jest wierny sobie, innym ludziom, wszystkiemu, co jest, Pan powie: Dobra robota.

ROZDZIAŁ 112

Krystyny w domu Marii Magdali. Jezus nazywa swoich uczniów „Maluczkim Stadkiem” i nakazuje im kłaść swe uczucia na rzeczach boskich. Uczy ich życia wewnętrznego.

I Jezus opuścił tłumy i poszedł ze swoimi uczniami do domu Marii; a gdy usiedli przy stole, aby zjeść obiad, powiedział:

- 2) Moja mała trzódka, nie bój się; jest wolą waszego Ojca, abyście zarządzili królestwem duszy.
- 3) Władca w domu Bożym jest sługą Pana Zastępów, a człowiek nie może służyć Bogu inaczej, jak służąc ludziom.
- 4) Sługa w domu Bożym nie może być sługą w domu bogactwa; ani w synagodze rozsądku.

- 5) Jeśli jesteś związany z ziemią, obligacjami lub bogactwem ziemi, twoje serce są splecione z rzeczami ziemskimi; bo gdzie są wasze skarby, tam są wasze serca.
- 6) Pozbądź się całego swojego bogactwa, rozdziel je między biednych i zaufaj Bogu, a nigdy nie będziecie potrzebować.
- 7) To jest próba wiary, a Bóg nie zaakceptuje służby niewiernej.
- 8) Nadszedł czas; twój Mistrz przychodzi na chmury; wschodnie niebo świeci teraz jego obecnością.
- 9) Załóż szaty recepcyjne; przepasz swoje biodra; Ozdóbcie wasze lampy i napełnijcie je oliwą, i przygotujcie się na spotkanie z waszym Panem. kiedy będziesz gotowy, przyjdzie.
- 10) Po trzykroć błogosławieni są słudzy, którzy są gotowi przyjąć swego Pana.
- 11) Oto on się przepasze i każdemu przygotuje wystawną ucztę, a on sam będzie służył.
- 12) Nie ma znaczenia, kiedy przyjdzie; może być na drugiej straży; może być na trzecim; ale błogosławieni są słudzy, którzy są gotowi do przyjęcia.
- 13) Nie możesz zostawić uchylonych drzwi i iść spać i czekać w błogiej nieświadomości ulotnego czasu;
- 14) Bo złodzieje na pewno przyjdą i zabiorą wasze mienie, zwiążą was i zanoszą do kryjówek zbójców.
- 15) A jeśli nie zostaniesz zabrany, Mistrz, kiedy przyjdzie, nie będzie uważał śpiącego strażnika za przyjaciela, ale za wroga.
- 16) Umiłowani, są to czasy, kiedy każdy człowiek musi być obudzony i na swoim stanowisku, ponieważ nikt nie może powiedzieć godziny ani dnia, kiedy człowiek zostanie objawiony.
- 17) A Piotr powiedział: Panie, czy jest to przypowieść dla nas, czy dla tłumów?
- 18) A Jezu, dlaczego musisz pytać? Bóg nie jest człowiekiem, żeby okazywał jednemu szacunek, a drugiego odrzucał.
- 19) Ktokolwiek zechce, może przyjść i przepasać się, przyciąć swoją lampę i znaleźć wieżyczkę w wieży życia, gdzie będzie czuwać i być przygotowanym na spotkanie z Panem.
- 20) Ale wy, jako dzieci światłości, przybyliście i nauczyliście się języka sądu, i możecie stanąć i prowadzić drogę.
- 21) Ale możesz czekać i myśleć, że jesteś gotowy na przyjęcie Pana, a mimo to On nie przychodzi.
- 22) I możesz zniecierpliwic się i zacząć znów tęsknić za drogami cielesnymi i możesz zacząć sprawować swoje rządy;
- 23) Bić i w inny sposób maltretować sługi domu i napełniać się winem i mięsem.
- 24) A co powie Pan, kiedy przyjdzie?
- 25) Oto bowiem wyrzuci niewiernego sługę ze swojego domu; I przyjdzie i minie wiele lat, zanim będzie mógł zostać oczyszczony i uznany za godnego przyjęcia swego Pana.
- 26) Sługa, który wszedł do światła, który zna wolę Mistrza, a nie czyni tego; zaufany strażnik, który kładzie się spać w wieżycie wieży życia,
- 27) Wielokrotnie odczuje cios sprawiedliwości, a ten, kto nie zna i nie spełni woli swego Mistrza, nie otrzyma surowszej kary.

- 28) Człowiek, który przychodzi i staje przed otwartymi drzwiami sposobności i nie wchodzi, ale idzie swoją drogą,
 29) Przyjdzie ponownie i znajdzie szybko zapieczętowane drzwi, a kiedy zawoła, drzwi się nie otworzą,
 30) Strażnik powie, że miałeś kiedyś hasło, ale je wyrzuciłeś, a teraz Mistrz cię nie zna; odjazd.
 31) I zaprawdę powiadam wam: Komu wiele dano, wiele się wymaga; komu trochę dano, trochę tylko jest wymagane.

ROZDZIAŁ 113

W odpowiedzi na pytanie Lamy, Jezus daje lekcję o panowaniu pokoju i drodze do niego poprzez antagonizmy. Znaki czasu. Przewodnictwo Świętego Oddechu. Christines udają się do Betsaidy.

TERAZ, po obiedzie, goście i Jezus byli w przestronnej sali w domu Maryi.

- 2) A potem Lamaas powiedział: Módl się, powiedz nam Panie, czy to świt pokoju?
 3) Czy doszliśmy do czasu, kiedy ludzie nie będą już więcej wojen?
 4) Czy rzeczywiście jesteś Księciem Pokoju, o którym święci ludzie mówili, że przyjdzie?
 5) A Jezus powiedział: Dzisiaj panuje pokój; to spokój śmierci.
 6) Zastała sadzawka trwa w spokoju. Kiedy wody przestają się poruszać, wkrótce zostają napełnione ziarnami śmierci; zepsucie tkwi w każdej kropli.
 7) Żywe wody zawsze skaczą i skaczą jak baranki na wiosnę.
 8) Narody są skorumpowane; śpią w ramionach śmierci i muszą się obudzić, zanim będzie za późno.
 9) W życiu odnajdujemy antagonistów w pracy. Bóg posłał mnie tutaj, abym poruszył do głębi wody morza życia.
 10) Pokój następuje po walce; Przychodzę zabić ten pokój śmierci. Księzę pokoju musi najpierw zostać księciem konfliktu.
 11) Ten zacyzn prawdy, który przyniosłem ludziom, pobudzi demony, a narody, miasta, rodziny będą w stanie wojny między sobą.
 12) Pięciu, którzy mieszkali w domu pokoju, zostanie teraz podzielonych, a dwóch będzie walczyć z trzema;
 13) Syn stanie przeciwko swojemu ojcu; matka i córka będą się kłócić; tak, w każdym domu zapanuje spór.
 14) Jaźń, chciwość i zwątpienie zaszaleją w gorączkę, a potem, z mojego powodu, ziemia zostanie ochrzczona ludzką krwią.
 15) Ale prawo jest królem; a kiedy dym zostanie usunięty, narody nie będą się więcej uczyć wojny; Księzę Pokoju będzie panował.
 16) Oto znaki tego, co mówię, są na niebie; ale ludzie ich nie widzą.
 17) Kiedy ludzie widzą chmurę wznoszącą się na zachodzie, mówią: Przyjdzie deszcz i tak się dzieje; a gdy wiatr wieje z południa, mówią: Będzie gorąco; i tak jest.
 18) Oto ludzie potrafią czytać znaki ziemi i nieba, ale nie potrafią rozpoznać znaków Świętego Oddechu; ale dowiesz się.

19) Nadchodzi burza gniewu; cielesny człowiek będzie szukał powodu, by wciągnąć cię do sądu i wtrącić do więziennych cel.

20) A gdy nadejdą te czasy, niech mądrość poprowadzi; nie żałuj. Uraza wzmacnia gniew złych ludzi.

21) W najpodlejszych ludziach na ziemi jest trochę poczucia sprawiedliwości i miłosierdzia.

22) Zważając na to, co robisz i mówisz, i ufając przewodnictwu Świętego Oddechu, możesz zainspirować ten zmysł do rozwoju.

23) W ten sposób możesz sprawić, by gniew ludzi chwalił Pana.

24) Krystyny poszły w swoją stronę i przyszły do Betsaidy i nauczały.

ROZDZIAŁ 114

Wielka burza na morzu niszczy wiele istnień. Jezus apeluje o pomoc, a ludzie hojnie podają. W odpowiedzi na pytanie prawnika Jezus podaje filozofię katastrof.

Jak nauczał Jezus, mężczyzna stanął i powiedział: Rabboni, czy mogę przemówić?

2) A Jezus powiedział: Mów dalej. A potem mężczyzna przemówił i powiedział:

3) Sztorm na morzu zeszłej nocy zniszczył wiele łodzi rybackich, a dziesiątki ludzi zginęło, a ich żony i dzieci są w potrzebie;

4) Co można zrobić, aby pomóc im w ich udręce?

5) A Jezus powiedział: Godna prośba. Uważajcie, mężowie z Galilei. Nie możemy przywrócić do życia tych ludzi, ale możemy wspierać tych, którzy szukali u nich chleba powszedniego.

6) Wy, szafarze bogactwa Bożego, nadeszła okazja; odblokuj swoje skarbcze; przynieś swoje nagromadzone złoto; obdaruj go hojną ręką.

7) To bogactwo było odkładane tylko na takie czasy, jak te; kiedy to nie było potrzebne, oto twoje było pilnować;

8) Ale teraz nie jest twój, ponieważ należy do tych, którzy są w potrzebie, a jeśli go nie dasz, po prostu sprowadzasz na swoje głowy gniew Boży.

9) Nie jest miłosierdziem dawanie potrzebującym; to tylko uczciwość; to tylko dawanie ludziom swoich.

10) Wtedy Jezus zwrócił się do Judasza, jednego z Dwunastu, który był skarbnikiem zespołu, i rzekł:

11) Przynieś naszą skrzynię skarbów; pieniądze nie są teraz nasze; zwróćcie każdą kropelkę na pomoc tym, którzy są w tak trudnej sytuacji.

12) Otóż, Judasz nie chciał dać pieniędzy wszystkim potrzebującym, więc rozmawiał z Piotrem, Jakubem i Janem.

13) Powiedział: Oto część zachowam, a resztę dam; to z pewnością nam wystarczy, ponieważ jesteśmy obcy dla potrzebujących; nie znamy nawet ich imion.

14) Ale Piotr powiedział: „Dlaczego Judaszu, człowieku, jak śmiesz myśleć, by igrać z siłą prawa?

15) Pan powiedział prawdę; to bogactwo nie należy do nas w obliczu tej udręki, a odmowa dawania jest kradzieżą.

- 16) Nie musisz się bać; nie będziemy chcieć.
- 17) Następnie Judasz otworzył skrzynię skarbów i oddał wszystkie pieniądze.
- 18) A złota i srebra, żywności i szat pod dostatkiem dla potrzeb pogrążonych w żałobie.
- 19) Prawnik powiedział, Rabbonie, jeśli Bóg rządzi światami i wszystkim, co w nich jest, czy nie wywołał tej burzy? czy nie zabił tych ludzi?
- 20) Czy nie sprowadził na tych ludzi tego cierpienia? i czy zrobiono to, aby ukarać ich za zbrodnię?
- 21) I dobrze pamiętamy, jak pewnego razu banda gorliwych Żydów z Galilei była w Jerozolimie i na uczcie była za wymyślone przestępstwa przeciwko prawu rzymskiemu,
- 22) Ścięty na samym dziedzińcu świątyni przez Poncjusza Piłata; a ich krew stała się ich ofiarą.
- 23) Czy Bóg sprowadził na tę rzeź wszystko dlatego, że ci ludzie byli podwójnie nikczemni?
- 24) A potem przypominamy sobie, że pewnego razu wieża zwana Siloam uświetniła obronę Jerozolimy i pozornie bez powodu zachwiała się i spadła na ziemię, a osiemnastu ludzi zostało zabitych.
- 25) Czy ci mężczyźni byli podli? i czy zostali zabici jako kara za jakąś wielką zbrodnię?
- 26) A Jezus powiedział: „Nie możemy patrzeć na jeden okres życia i osądzać czegokolwiek.
- 27) Istnieje prawo, które ludzie muszą rozpoznać: Rezultat zależy od przyczyny.
- 28) Ludzie nie są drobinkami, które mogą unosić się w powietrzu jednego krótkiego życia, a następnie zagubić się w nicości.
- 29) Są nieumarłymi częściami wiecznej całości, które przychodzą i odchodzą, oto wiele razy w powietrzu ziemskim i pozaziemskim, tylko po to, by rozwinąć jaźń podobną do Boga.
- 30) Sprawa może być częścią jednego krótkiego życia; wyniki nie mogą być odnotowane do innego życia.
- 31) Przyczyny twoich rezultatów nie można znaleźć w moim życiu, ani przyczyny moich rezultatów nie można znaleźć w twoim.
- 32) Nie mogę zbierać, chyba że sieję i muszę zbierać to, co sieję,
- 33) Prawo wszystkich wieczności jest znane mistrzom umysłów:
- 34) Cokolwiek ludzie zrobią innym ludziom, sędzia i kat zrobi im.
- 35) Nie odnotowujemy wykonania tego prawa wśród synów ludzkich.
- 36) Zauważamy słabych zhańbionych, podeptanych i zabitych przez tych, których ludzie nazywają silnymi.
- 37) Zauważamy, że na krzesłach państwowych siedzą mężczyźni z głowami podobnymi do drewna;
- 38) Są królami i sędziami, senatorami i kapłanami, podczas gdy ludzie o gigantycznych intelektach są padlinożercami po ulicach.
- 39) Zauważamy, że kobiety z ugrupowaniem zdrowego rozsądku, a nie odrobiną jakiegokolwiek innego rodzaju, są pomalowane i ubrane jak królowe,

- 40) Stawanie się damami dworu królów marionetek, ponieważ mają formę czegoś pięknego; podczas gdy córki Boga są ich niewolnicami lub służą jako zwykłe robotnice w polu.
- 41) Poczucie sprawiedliwości głośno woła: To parodia po prawej stronie.
- 42) Więc kiedy ludzie nie widzą dalej niż jeden krótki okres życia, nic dziwnego, że mówią: Nie ma Boga, lub jeśli jest Bóg, to jest tyranem i powinien umrzeć.
- 43) Jeśli chcesz osądzać słuszność ludzkiego życia, musisz powstać i stanąć na szczycie czasu i odnotować myśli i czyny ludzi, które pojawiły się w minionych wiekach;
- 44) Bo musimy wiedzieć, że człowiek nie jest stworzeniem zrobionym z gliny, aby ponownie zamienić się w glinę i zniknąć.
- 45) Jest częścią wiecznej całości. Nigdy nie było czasu, kiedy by go nie było; nigdy nie nadejdzie czas, kiedy nie będzie istniał.
- 46) A teraz patrzymy; ludzie, którzy teraz są niewolnikami, byli kiedyś tyranami; ludzie, którzy teraz są tyranami, byli niewolnikami.
- 47) Mężczyźni, którzy teraz cierpią, kiedyś stali wysoko i krzyczyli z diabelską radością, podczas gdy inni cierpieli z ich rąk.
- 48) A ludzie są chorzy, zatrzymują się, kuleją i ślepi, ponieważ kiedyś przekroczyli prawa doskonałego życia, a każde prawo Boże musi zostać spełnione.
- 49) Człowiek może uniknąć kary, która wydaje się być należna za jego złe uczynki w tym życiu; ale każdy czyn, słowo i myśl mają swoje własne zasady i granice,
- 50) Jest przyczyną i ma swoje własne skutki, a jeśli zostanie wyrządzone zło, sprawca zła musi je naprawić.
- 51) A kiedy wszystkie zło zostaną naprawione, wtedy człowiek powstanie i stanie się jednym z Bogiem.

ROZDZIAŁ 115

Jezus naucza nad morzem. Opowiada przypowieść o siewcy. Mówi, dlaczego naucza w przypowieściach. Wyjaśnia przypowieść o siewcy. Opowiada przypowieść o pszenicy i kąkolu.

I Jezus stał nad morzem i nauczał; tłumy napierały na niego, a on wszedł do łodzi, która była w pobliżu i oddalił się trochę od brzegu, a potem przemówił w przypowieściach; powiedział,

Przypowieść o siewcy

- 2) Oto siewca wziął swoje nasienie i poszedł na swoje pole siać.
- 3) Szczodłą ręką rozrzucił ziarno, a niektóre padły na zatwardziałe ścieżki, które uczynili ludzie,
- 4) I wkrótce zostali zmiażdżeni pod stopami innych ludzi; przyleciały ptaki i zabrały wszystkie nasiona.
- 5) Niektóre nasiona spadły na skalisty grunt, gdzie było mało gleby; rosły i wkrótce pojawiły się ostrza i wiele obiecywały;
- 6) Ale wtedy nie było głębokości gleby, żadnej szansy na pożywienie, aw upale południowego słońca uschły i umarły.

7) Niektóre nasiona padły tam, gdzie rosły osty, i nie znalazły ziemi, w której by mogły rosnąć, i zaginęły;

8) Ale inne nasiona znalazły się w żyznej i delikatnej glebie i rosły szybko, a podczas żniwa okazało się, że niektóre wydały stokrotne, inne sześćdziesięciokrotne, inne trzydziestokrotne.

Koniec – przypowieść o siewcy

9) Ci, którzy mają uszy do słuchania, mogą słyszeć; ci, którzy mają serca do zrozumienia, mogą wiedzieć.

Jezus opowiada, dlaczego naucza w przypowieściach

10) Teraz jego uczniowie byli obok niego w łodzi, a Tomasz zapytał: Dlaczego mówisz w przypowieściach?

11) A Jezus powiedział: Moje słowa, jak słowa każdego mistrza, są podwójne w swoim znaczeniu.

12) Dla was, którzy znacie język duszy, moje słowa mają znaczenie zbyt głębokie, by inni ludzie mogli je pojąć.

13) Innym sensem tego, co mówię, jest wszystko, co może zrozumieć tłum; te słowa są dla nich pokarmem; wewnętrzne myśli są dla ciebie pokarmem.

14) Niech każdy sięgnie po jedzenie, które jest gotowe otrzymać.

Koniec — Jezus opowiada, dlaczego naucza w przypowieściach

Jezus wyjaśnia przypowieść o siewcy

15) A potem przemówił, aby wszyscy mogli usłyszeć; powiedział: Posłuchajcie znaczenia przypowieści:

16) Ludzie słyszą moje słowa i nie rozumieją ich, a wtedy cielesna jaźń kradnie nasienie i nie pojawia się znak życia duchowego.

17) To jest ziarno, które spadło na ubite ścieżki ludzi.

18) A inni słyszą słowa życia i z ognistym zapałem przyjmują je wszystkie; wydaje się, że rozumieją prawdę i dobrze obiecują;

19) Ale przychodzą kłopoty; pojawiają się zniechęcenia; nie ma głębi myśli; ich dobre intencje usychają i umierają.

20) To są nasiona, które spadły na kamienistą ziemię.

21) A inni słyszą słowa prawdy i wydają się znać ich wartość; ale miłość do przyjemności, reputacji, bogactwa i sławy wypełnia całą ziemię; nasiona nie są odżywione i giną.

22) To są nasiona, które spadły między osty i ciernie.

23) Ale inni słyszą słowa prawdy i dobrze je rozumieją; zatapiają się głęboko w swoich duszach; żyją świętym życiem i cały świat jest błogosławiony.

24) To są nasiona, które padły na żyzną glebę, które wydały obfity owoc.

25) Mężowie galilejscy, zważajcie na to, jak słyszycie i jak uprawiacie swoje pola; bo jeśli lekceważysz oferty tego dnia, siewca może już nie przyjść do ciebie w tym lub w przyszłym wieku.

Koniec – Jezus wyjaśnia przypowieść o siewcy

Przypowieść o pszenicy i kąkol

26) Następnie Jezus opowiedział inną przypowieść; powiedział:

27) Królestwo, które mogę porównać do pola, na którym człowiek zasiał drogocenne ziarno;

28) Ale gdy spał, zły wyszedł i posiał miarkę pełną nasienia kąkol; potem poszedł swoją drogą.

29) Gleba była dobra, więc rosły pszenica i kąkol; a gdy słudzy zobaczyli kąkol wśród pszenicy, znaleźli właściciela pola i powiedzieli:

30) Z pewnością zasiałeś dobre ziarno; skąd ten kąkol?

31) Właściciel powiedział: Jakiś zły zasiał ziarno kąkol.

32) Słudzy powiedzieli: Czy wyjdziemy, wyrwiemy kąkol z korzeniami i spalimy go w ogniu?

33) Właściciel powiedział: Nie, to nie byłoby dobrze. Pszenica i kąkol rosną blisko siebie w glebie, a gdy pociągniesz kąkol, zniszczysz pszenicę.

34) Więc pozwolimy im rosnąć razem do czasu żniw. Wtedy do żniwiarzy powiem:

35) Idź i zbierz kąkol, zwiąż go i spal w ogniu i zbierz całą pszenicę do moich stodół.

Koniec – przypowieść o pszenicy i kąkol

36) Gdy to powiedział, zostawił łódź i udał się do domu, a jego uczniowie poszli za nim.

ROZDZIAŁ 116

Christines są w domu Filipa. Jezus tłumaczy przypowieść o pszenicy i kąkol. Wyjaśnia rozwój królestwa w przypowieściach: dobre nasienie; wzrost drzewa; zakwas; ukryty skarb. Idzie na górę, aby się modlić.

KRYSTYNKI były w domu Filipa i Piotr rzekł do Jezusa: Panie, czy wyjaśnisz nam znaczenie przypowieści, które dzisiaj opowiedziałeś? Zwłaszcza ten o pszenicy i kąkol?

Królestwo wewnętrzne i zewnętrzne

2) A Jezus powiedział: Królestwo Boże jest dualizmem; ma formę zewnętrzną i wewnętrzną.

3) Z punktu widzenia człowieka składa się z ludzi, z tych, którzy wyznają imię Chrystusa.

4) Z różnych powodów różni ludzie tłoczą się w tym zewnętrznym królestwie naszego Boga.

5) Królestwo wewnętrzne to królestwo duszy, królestwo czystego serca.

Przypowieść: Królestwo Zewnętrzne

6) Zewnętrzne królestwo mogę dobrze wyjaśnić w przypowieściach. Oto, bo widziałem, jak zarzuciłeś wielką sieć w morze,

7) A kiedy ją wciągnęłaś, była pełna wszelkiego rodzaju ryb, niektórych dobrych, niektórych złych, niektórych wielkich, niektórych małych; i widziałem, jak zbawiasz dobre, a odrzucasz złe.

8) To zewnętrzne królestwo to sieć i każdy rodzaj człowieka jest łapany; ale w dniu sortowania wszystko złe zostanie odrzucone, a dobro zarezerwowane.

Jezus wyjaśnia przypowieść o pszenicy i kąkolu: dobre nasienie

9) Posłuchaj więc znaczenia przypowieści o pszenicy i kąkolu:

10) Siewcą jest syn człowieczy; pole, świat; dobrym nasieniem są dzieci światłości; kąkol, dzieci ciemności; wróg, cielesne ja; dzień żniwa, zamknięcie wieku; żniwiarze są posłańcami Boga.

11) Dzień rozrachunku przyjdzie do każdego człowieka; wtedy kąkol zostanie zebrany i wrzucony do ognia i spalony.

12) Wtedy dobro zajaśnieje jak słońca w królestwie duszy.

13) A Filip powiedział: Czy mężczyźni i kobiety muszą cierpieć w płomieniach, ponieważ nie znaleźli drogi życia?

Przypowieść: Oczyszczający ogień

14) A Jezus powiedział: Ogień oczyszcza. Chemik wrzuca do ognia rudy zawierające wszelkiego rodzaju żużle.

15) Wydaje się, że bezużyteczny metal został zużyty; ale nie ginie ani ziarnko złota.

16) Nie ma człowieka, który nie ma w sobie złota, którego nie można zniszczyć. Wszystkie złe rzeczy ludzi są spalane w ogniu; złoto przetrwa.

Przypowieść: Wzrost drzewa

17) Wewnętrzne królestwo duszy mogą wyjaśnić w przypowieściach:

18) Syn człowieczy wychodzi i rozsiewa ziarna prawdy; Bóg dobrze nawadnia glebę; nasiona pokazują życie i rosną; najpierw pojawia się źdźbło, potem łodyga, potem kłos, a potem pełna pszenica w kłosie.

19) Nadchodzi żniwo i oto żniwiarze niosą dojrzałe snopy do gumna Pańskiego.

20) Ponownie, to królestwo duszy jest jak małe ziarno, które ludzie mogą zasadzić na żyznej glebie.

21) (Tysiąc tych nasion ledwie ważyłby szekla.)

22) Małe nasionko zaczyna rosnąć; przeciska się przez ziemię, a po latach wzrostu jest potężnym drzewem, a ptaki odpoczywają w jego liściastych altanach, a ludzie znajdują schronienie „pod jego osłonami przed słońcem i burzą.

Przypowieść: Zakwas

23) Znowu prawda, duch królestwa duszy, jest jak kula zakwasu, którą kobieta ukryła w trzech miarach mąki i w krótkim czasie całość była zakwaszona.

Przypowieść: ukryty skarb

24) Znowu królestwo duszy jest jak skarb ukryty w polu, które się znalazł, i zaraz idzie w swoją stronę i sprzedaje wszystko, co ma, i kupuje pole.

25) Kiedy Jezus to powiedział, poszedł sam na pobliską przelęcz, aby się modlić.

ROZDZIAŁ 117

W Machaerus odbywa się uczta królewska. John, zwiastun, zostaje ścięty. Jego ciało jest pochowane w Hebronie. Jego uczniowie pogrążają się w żałobie. Krystyny przepływają się nocą przez morze. Jezus uspokaja szalejącą burzę.

W ufortyfikowanej Machaerus, na wschód od Morza Gorzkiego, odbyła się uczta KRÓLEWSKA na cześć urodzin tetrarchy.

2) Tetrarcha Herod i jego żona Herodiada wraz z Salome byli tam; byli tam wszyscy mężczyźni i kobiety z dworu królewskiego.

3) A gdy uczta się skończyła, oto wszyscy goście i dworzanie byli pijani winem; tańczyli i skakali jak dzieci podczas zabawy.

4) Salome, córka Herodiady, weszła i zatańczyła przed królem. Piękno jej postaci, jej wdzięk i zwycięskie sposoby urzekły głupiego Heroda, a potem na wpół upijonego winem.

5) Wezwał dziewczynę do siebie i powiedział: Salome, zdobyłaś moje serce i możesz poprosić, a dam ci wszystko, czego chcesz.

6) Dziewczyna pobiegła z dziecinną radością i powiedziała matce, co powiedziała władca.

7) Jej matka powiedziała: Wróć i powiedz: Daj mi głowę Jana, zwiastuna.

8) Dziewczyna pobiegła i powiedziała władcy, czego chce.

9) A Herod wezwał swego zaufanego kata i rzekł do niego: „Idź do wieży i powiedz stróżowi, że z mojego upoważnienia przyszedłeś zabić więźnia zwanego Janem”.

10) Mężczyzna wyszedł i po chwili wrócił i na półmisku niósł martwą głowę Jana, a Herod ofiarował ją dziewczynie w obecności gości.

11) Dziewica stała na uboczu; jej niewinność była oburzona, gdy zobaczyła ten krwawy dar, i nie chciała go dotykać.

12) Jej matka, przesiąknięta i zahartowana w zbrodni, podeszła, wzięła głowę i podniosła ją przed gośćmi i powiedziała:

13) Taki jest los każdego człowieka, który ośmiela się lekceważyć lub krytykować czyny tego, który rządzi.

14) Pijany motłoch wpatrywał się w ten makabryczny widok z diabelską radością.

15) Głowa została zabrana z powrotem do wieży. Ciało zostało oddane świętym mężom, którzy byli przyjaciółmi Jana; umieścili go w grobowcu i wywieźli.

16) Zanieśli go do Jordanu, przez który przeszli tuż przy brodzie, gdzie Jan po raz pierwszy głosił słowo;

17) I przenieśli go przez przełęcz wzgórz judzkich.

18) Dotarli do świętych terenów w pobliżu Hebronu, gdzie w grobowcach leżały ciała rodziców zwiastuna;

19) I tam go pochowali; a potem poszli w swoją stronę.

20) Teraz, kiedy wiadomość dotarła do Galilei, że Jan nie żyje, ludzie spotkali się, aby zaśpiewać sonety zmarłych.

21) A Jezus i cudzoziemscy mistrzowie i Dwunastu wzięli statek, aby przepłynąć się przez Morze Galilejskie.

22) Pisarz, wierny przyjaciel Jana, stał nad morzem; zawołał do Jezusa i powiedział: Rabboni, pozwól mi iść, dokąd idziesz.

- 23) A Jezus powiedział: Szukasz bezpiecznego schronienia przed złymi ludźmi. Ze mną nie ma bezpieczeństwa dla twojego życia;
- 24) Bo źli ludzie odbiorą mi życie, tak jak odebrali Janowi.
- 25) Lisy ziemi mają bezpieczne schronienia; ptaki mają bezpieczne gniazda wśród ukrytych skał, ale ja nie mam miejsca, gdzie mógłbym bezpiecznie położyć głowę i odpocząć.
- 26) Wtedy apostoł rzekł: Panie, pozwól mi tu trochę posiedzieć, abym mógł zabrać mojego ojca, który nie żyje, i złożyć go w grobie.
- 27) Ale Jezus powiedział: Umarli mogą troszczyć się o tych, którzy umierają; żywi czekają na tych, którzy żyją; chodź za mną.
- 28) Nadszedł wieczór; trzy łodzie wypłynęły w morze, a na pierwszej łodzi spoczywał Jezus; on spał.
- 29) Nadeszła burza; łodzie były rzucane jak zabawki po morzu.
- 30) Wody zmiotły pokłady; twardzi wioślarze bali się, żeby wszystko zginęło.
- 31) I Thomas znalazł mistrza głęboko śpiącego; zawołał, a Jezus się obudził.
- 32) A Tomasz powiedział: „Oto burza! nie dbasz o nas? Łodzie spadają.
- 33) A Jezus stał; podniósł rękę; przemawiał do duchów wiatrów i fal tak, jak ludzie rozmawiają z ludźmi.
- 34) A oto wiatry nie wiały; fale drżały i całowały jego stopy; morze było spokojne.
- 35) A potem powiedział: „Mężowie wiary, gdzie jest wasza wiara? bo możesz mówić, a wiatry i fale usłyszają i będą posłuszne.
- 36) A uczniowie byli zdumieni. Powiedzieli: Kim jest ten człowiek, który nawet wiatry i fale są posłuszne jego głosowi?

ROZDZIAŁ 118

Christine są w Gadarze. Jezus wyrzuca z człowieka legion duchów nieczystych. Duchy zamieniają się w okrutne zwierzęta, które wpadają do morza i topią się. Ludzie boją się i proszą Jezusa, aby opuścił ich wybrzeże. Wraz z uczniami wraca do Kafarnaum.

Nadszedł poranek; Krystyny wylądowały w kraju Geracenów.

- 2) Udali się do Gadary, głównego miasta Peracan, i tu przez kilka dni przebywali i nauczali.
- 3) Legendy głoszą, że Gadara jest święta dla zmarłych, a wszystkie okoliczne wzgórza znane są jako święta ziemia.
- 4) Są to miejsca pochówku wszystkich okolicznych regionów; wzgórza są pełne grobowców; i wielu zmarłych z Galilei jest tu pochowanych.
- 5) Teraz duchy zmarłych, które nie mogą wznieść się na wyższe poziomy, pozostają wokół grobowców, w których znajdują się ciała i kości tego, co kiedyś było ich śmiertelnymi domami.
- 6) Czasami przejmują w posiadanie żywych, których torturują na sto sposobów.
- 7) W całym Gadara ludzie mieli obsesję na punkcie mężczyzn i nie było nikogo na tyle silnego, by przynieść ulgę.

- 8) Aby mogli spotkać tych ukrytych wrogów i nauczyć się sposobu wywłaszczenia złych, mistrz zabrał obcych mistrzów i dwunastu do grobów.
- 9) A gdy zbliżyli się do bram, spotkali człowieka z obsesją. W tym człowieku był legion nieczystych, którzy go umocnili;
- 10) I nikt nie mógł go związać, nie, nie łańcuchami; bo mógł zerwać najmocniejsze kajdany i iść swoją drogą.
- 11) Otóż duchy nieczyste nie mogą żyć w świetle; bawią się w ciemności.
- 12) Kiedy Jezus przyszedł, przyniósł światło życia i wszystkie złe duchy zostały zaniepokojone.
- 13) Przywódca legionu w człowieku zawołał: Jezu, Emanuelu, błagamy, abys nie skazywał nas w przepaść. Nie dręcz nas przed naszym czasem.
- 14) A Jezus powiedział: Jaki jest twój numer i twoje imię?
- 15) Zły duch powiedział: Nasze imię to legion, a nasza liczba to liczba bestii.
- 16) A Jezus przemówił; a głosem, który wstrząsnął wzgórzami, rzekł: Wyjdź; nie posiadać już tego człowieka.
- 17) Teraz wszystkie wzgórza były wypełnione nieczystymi zwierzętami, które żywiły się, niosły i rozprzestrzeniały zarazę wśród ludzi tej ziemi.
- 18) A kiedy złe duchy błagały, aby nie zostały wypędzone bez domu, mistrz powiedział:
- 19) Idź i weź w posiadanie nieczyste czworonogi.
- 20) A oni i wszystkie złe duchy grobów wyszli i wzięli w posiadanie hodowców zarazy,
- 21) Którzy, dzicy z wściekłości, zbiegli ze stoków do morza i wszyscy utonęli.
- 22) I cała ziemia została uwolniona od zarazy, a duchy nieczyste już nie przybywały.
- 23) Ale kiedy ludzie ujrzeli potężne dzieła, których dokonał Jezus, byli zaniepokojeni. Oni powiedzieli,
- 24) Jeśli potrafi uwolnić kraj od zarazy i wypędzić nieczyste duchy, jest człowiekiem o tak transcendentnej mocy, że może spustoszyć naszą ziemię według własnego uznania.
- 25) A potem przyszli i modlili się, aby nie pozostał w Gadarze.
- 26) I Jezus nie zatrzymywał się tam dłużej i wraz z innymi mistrzami i dwunastoma wszedł na pokład łodzi, aby odejść.
- 27) Człowiek, który został uratowany z nieczystego legionu stanął na brzegu i powiedział: Panie, pozwól mi iść z tobą.
- 28) Ale Jezus powiedział: Nie jest dobrze; idź do swojego domu i ogłoś nowiny, aby ludzie wiedzieli, co człowiek może zrobić, gdy jest dostrojony do Boga.
- 29) A potem mężczyzna poszedł przez cały Dekapol i opowiedział nowinę.
- 30) Krystyny odpłynęły, ponownie przekroczyły morze i wróciły do Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 119

Mieszkańcy Kafarnaum witają Jezusa. Mateusz wydaje ucztę. Faryzeusze napominają Jezusa za jedzenie z grzesznikami. Mówi im, że został wysłany, aby zbawić grzeszników. Daje lekcje postu oraz filozofii dobra i zła.

WIADOMOŚĆ wkrótce rozeszła się po całym kraju, że Jezus był w domu, a potem ludzie tłumnie przybyli, aby Go powitać.

2) A Mateusz, jeden z Dwunastu, człowiek zamożny, którego dom był w Kafarnaum, urządził wystawną ucztę, a Jezus i zagraniczni mistrzowie, Dwunastu i ludzie wszystkich odcieni myślenia byli gośćmi.

3) A kiedy faryzeusze zauważyli, że Jezus siedział i jadł z celnikami i tymi, którzy mieli złą opinię, powiedzieli:

4) Za wstyd! Ten człowiek, który twierdzi, że jest człowiekiem Bożym, zadaje się z celnikami i kurtyzanami oraz ze zwykłym stadem ludzi. Na wstyd!

5) Kiedy Jezus poznał ich myśli, powiedział: Ci, którzy są zdrowi, nie mogą być uzdrowieni; czyści nie muszą być zbawieni.

6) Ci, którzy mają się dobrze, są zdrowi; ci, którzy są czyści, są zbawieni.

7) Ci, którzy miłują sprawiedliwość i czynią dobro, nie potrzebują pokuty; nie przyszedłem do nich, ale do grzesznika przychodzę.

8) Grupa uczniów Jana, którzy słyszeli, że Jan nie żyje, nosiła odznaki za zmarłych;

9) Pościli i modlili się w swoich sercach, które gdy faryzeusze zauważyli, że przyszli do Jezusa i powiedzieli:

10) Dlaczego naśladowcy Jana i twoi uczniowie nie poszczą?

11) A Jezus rzekł: Oto jesteście mistrzami Prawa; powinieneś wiedzieć; może wyjawisz swoją wiedzę tym ludziom.

12) Jakie korzyści płyną z postów? Faryzeusze byli niemi; nie odpowiedzieli.

13) Wtedy Jezus powiedział: Siła życiowa ludzi zależy od tego, co jedzą i piją.

14) Czy życie duchowe jest silniejsze, gdy siła życiowa jest słaba? Czy świętość osiąga się głodując, narzucając się sobie?

15) Żarłok jest grzesznikiem w oczach Boga i nie jest świętym, który czyni siebie słabym i nieprzystosowanym do ciężkich zadań życiowych przez pogardę korzystania z Bożych środków siły.

16) Oto Jan nie żyje, a jego oddani naśladowcy poszczą w swoim smutku.

17) Ich miłość do Niego skłania ich do okazywania szacunku, ponieważ myśleli i zostali nauczeni, że grzechem jest lekceważenie pamięci zmarłych.

18) Dla nich jest to grzech i dobrze, aby pościli.

19) Kiedy ludzie sprzeciwiają się swemu sumieniu i nie słuchają tego, co mówią, serce jest zasmucone i stają się niezdolni do pracy życia; i w ten sposób grzeszą.

20) Sumienie może być nauczane. Jeden człowiek może zrobić w sumieniu to, czego nie może zrobić inny.

21) To, co jest dla mnie grzechem, może nie być grzechem dla ciebie. Miejsce, które zajmujesz na drodze życia, określa, czym jest grzech.

22) Nie ma niezmiennego prawa dobra; zarówno dobro, jak i zło są osądzone przez inne rzeczy.

23) Jeden człowiek może pościć i w jego głębokiej szczerości serca jest błogosławiony.

- 24) Inny człowiek może pościć iw niewierności takiego nałożonego zadania jest przeklęty.
- 25) Nie możesz pościelić łóżka na miarę każdego mężczyzny. Jeśli potrafisz pościelić łóżko tak, by pasowało do siebie, dobrze sobie poradziłeś.
- 26) Dlaczego ci mężczyźni, którzy idą za mną, mieliby uciekać się do postu lub czegośkolwiek, co osłabiłoby ich siłę? Potrzebują tego wszystkiego, aby służyć wyścigowi.
- 27) Nadejdzie czas, kiedy Bóg pozwoli ci iść na twoją drogę, a ty uczynisz ze mną to, co Herod zrobił Janowi;
- 28) A w okropności tej smutnej godziny ci ludzie będą pościć.
- 29) Ci, którzy mają uszy do słuchania, mogą słyszeć; ci, którzy mają serce do odczuwania, mogą zrozumieć.

ROZDZIAŁ 120

Nikodem jest na uczcie. Pyta Jezusa: Czy religia chrystusowa nie może być wprowadzona z większym powodzeniem poprzez reformę służby żydowskiej? Jezus odpowiada przecząco i podaje swoje powody. Jezus uzdrawia kobietę z krwotoków. Leczy córkę Jaira. Znika, gdy ludzie go czcili.

TERAZ Nikodem, który kiedyś w nocy przyszedł do Jezusa, aby poznać drogę życia, był jednym z gości.

- 2) I wstając, powiedział: Rabboni, to prawda, że żydowskie prawa i żydowskie praktyki się nie zgadzają.
- 3) Kapłaństwo wymaga reformy; władcy powinni stać się bardziej miłosierni i życzliwi; prawnicy powinni stać się bardziej sprawiedliwi; zwykli ludzie nie powinni dźwigać takich ciężarów.
- 4) Ale czy nie moglibyśmy uzyskać tych reform i nie zniszczyć służby Żydom?
- 5) Czy nie mógłbyś zharmonizować swojego potężnego dzieła z dziełem faryzeusza i pisarza? Czy kapłaństwo nie może być korzyścią dla twojej boskiej filozofii?
- 6) Ale Jezus powiedział: Młodego wina nie można wlać do starych bukłaków, bo gdy się oczyszcza, oto rozszerza się; starożytne butelki nie mogą znieść napięcia; pękają i całe wino ginie.
- 7) Mężczyźni nie naprawiają znoszonej odzieży kawałkiem nienoszonego materiału, który nie może ustąpić tkaninie, osłabionej z wiekiem, a wtedy pojawia się większe rozdarcie.
- 8) Stare wino może być zachowane w dawnych bukłakach; ale nowe wino wymaga nowych butelek.
- 9) Ta duchowa prawda, którą przynoszę, jest nowa dla tego pokolenia i jeśli umieścimy ją w starożytnych skórkach żydowskich form, oto wszystko zostanie utracone.
- 10) Musi się rozszerzać; starożytne butelki nie mogą ustąpić i pękną.
- 11) Oto królestwo Chrystusa! Jest tak stara jak sam Bóg, a jednak nowa jak poranne słońce; może zawierać tylko prawdę Bożą.
- 12) A gdy to przemówił, przełożony synagogi, imieniem Jair, wszedł i pokłonił się u stóp Jezusa i rzekł:
- 13) Mój mistrzu, wysłuchaj mojej modlitwy! Moje dziecko jest bardzo chore, boję się, że umrze; ale to wiem, że jeśli tylko przyjdiesz i wypowiesz Słowo, moje dziecko będzie żyło.
- 14) (Była jedynaczką, dziewczynką w wieku dwunastu lat.)

- 15) A Jezus nie zwlekał; wyszedł z tym człowiekiem, a wielu ludzi poszło za nimi.
- 16) I kiedy szli, kobieta, która przez wiele lat cierpiała na krwotok, była przedmiotem eksperymentów lekarzy z bliska i daleka i wszyscy powiedzieli: Nie może żyć, wstała z łóżka i wybiegła w drogę, jak Jezus przeszedł.
- 17) Powiedziała w sobie: Jeśli mogę dotknąć jego szaty, to wiem, że będę zdrowa.
- 18) Dotknęła go i natychmiast ustało krwawienie i była zdrowa.
- 19) A Jezus poczuł, że odeszła od niego moc uzdrawiania, i przemawiając do tłumu, powiedział:
- 20) Kto dotknął mojego płaszcza?
- 21) A Piotr powiedział: Nikt nie może powiedzieć; tłumy napierają na ciebie; Dziesiątki ludzi mogło dotknąć twojego płaszcza.
- 22) Ale Jezus powiedział: Ktoś w wierze, myśląc o uzdrawianiu, dotknął mojego płaszcza, ponieważ wyszły ze mnie uzdrawiające cnoty.
- 23) A kiedy kobieta wiedziała, że to, co zrobiła, było wiadome, podeszła i uklękła u stóp Jezusa i wszystko opowiedziała.
- 24) A Jezus powiedział: Twoja wiara cię uzdrowiła, idź w pokoju.
- 25) Teraz, jak to przemówił, przyszedł sługa z domu Jaira i rzekł: Panie mój, Jairusie, nie kłopotz się Panu przyjściem; twoje dziecko nie żyje.
- 26) Ale Jezus powiedział: Jair, człowieku wiary, nie pozwól, aby twoja wiara zachwiała się w tej trudnej godzinie.
- 27) Co powiedział sługa? Dziecko nie żyje? Spójrz, czym jest śmierć?
- 28) Jest to wyjście duszy z domu cielesnego.
- 29) Człowiek jest panem duszy i jej domu. Kiedy człowiek podniósł się z wątpliwości i strachu, oto może oczyścić pusty dom i sprowadzić z powrotem lokatora.
- 30) Zabierając ze sobą Piotra, Jakuba i Jana, Jaira i matkę dziecięcia, wszedł do komnaty umarłych.
- 31) A kiedy drzwi zamknęły się przed tłumem, powiedział słowo, które dusze mogą zrozumieć, a potem wziął dziewczynę za rękę i powiedział:
- 32) Talith cumi, dziecko, wstań! Dusza dziewczyny wróciła, a ona wstała i poprosiła o jedzenie.
- 33) I wszyscy mieszkańcy miasta byli zdumieni i wielu oddałoby cześć Jezusowi jako Bogu.
- 34) Ale, jak widmo nocy, zniknął i poszedł swoją drogą.

ROZDZIAŁ 121

Krystyny są w Nazarecie. Miriam śpiewa pieśń pochwalną Christine. Jezus naucza w synagodze. Uzdrawia niemego człowieka, który ma obsesję. Ludzie w niego nie wierzą. Faryzeusze nazywają go narzędziem Belzebuba. Christines udają się do Kany.

To była uroczysta gala w Nazarecie. Tamtejsi ludzie spotkali się zgodnie, aby uczcić jakieś wielkie wydarzenie.

- 2) A Jezus i cudzoziemscy mistrzowie, Dwunastu, Maryja, matka Pana, i Miriam byli tam.
- 3) A kiedy ludzie zebrali się w wielkiej sali miasta, pełna wdzięku śpiewaczka Miriam wstała i zaśpiewała pieśń uwielbienia.
- 4) Ale niewielu z całego tłumu wiedziało, kim był śpiewak; ale natychmiast zdobyła wszystkie serca.
- 5) Przez wiele dni śpiewała pieśni Izraela, a potem poszła swoją drogą.
- 6) Nadszedł szabat i Jezus wszedł do synagogi. Wziął Księgę Psalmów i przeczytał:
- 7) Błogosławiony jest człowiek, który pokłada ufność w Bogu, nie szanując pysznych ani tych, którzy odwracają się od kłamstwa.
- 8) O Panie, mój Boże, cudowne są dzieła, które dla nas uczyniłeś; i wiele jest Twych myśli o nas; nie możemy ich wszystkich policzyć,
- 9) Nie wzywaj ofiary ani krwawej ofiary; całopaleń i ofiar za grzech, których nie chcesz;
- 10) A oto przychodzę pełnić Twoją wolę, Boże, Twoje Prawo jest w moim sercu,
- 11) I głosiłem słowo sprawiedliwości i pokoju tłumom; W pełni oznajmiłem radę mojego Boga.
- 12) Nie ukryłem Twojej sprawiedliwości w moim sercu; Zadeklarowałem Twoją wierność i łaskę.
- 13) Nie odgradzam od ludzi twojej miłującej dobroci i twojej prawdy; ogłosiłem je tłumom.
- 14) Panie, rozszerz moje usta, abym mógł wysławiać Twoją chwałę; Nie przynoszę ofiary krwi ani całopaleń za grzech.
- 15) Ofiary, które przyniosę Tobie, Boże, to czystość życia, skruszone serce, duch pełen wiary i miłości, a Ty je otrzymasz.
- 16) A kiedy to przeczytał, oddał księgę opiekunowi ksiąg, a następnie powiedział:
- 17) Na te krańce ziemi przysły te orędzia Boże.
- 18) Nasz lud wywyższył obrzędy ofiarne i zaniedbał miłosierdzie, sprawiedliwość i prawa człowieka.
- 19) Faryzeusze, kapłani, uczeni w Piśmie, wasz Bóg jest przepełniony krwią; Bóg nie słucha twoich modlitw; stoicie przed swoimi płonącymi ofiarami; ale stoisz na próżno.
- 20) Zwróćcie się ku świadectwom Prawa; zreformuj się i zwróć się do Boga, a będziesz żył.
- 21) Niech wasze ołtarze znów nie będą przeklęte dymem niewinności.
- 22) Przynieś Bogu jako ofiarę złamane i skruszone serce.
- 23) Zdejmij od swoich bliźnich ciężary, które nałożyłeś.
- 24) A jeśli nie posłuchasz i nie odwrócisz się od swoich złych dróg, oto Bóg dotknie ten naród przekleństwem.
- 25) A kiedy to powiedział, stanął z boku, a wszyscy ludzie byli zdumieni i powiedzieli:
- 26) Skąd ten człowiek zdobył całą swoją wiedzę i moc? Skąd wzięła się cała ta mądrość?

- 27) Czy to nie jest syn Marii, którego dom znajduje się na Marmion Way?
- 28) Czy jego bracia, Juda, Jakub i Szymon, nie są znani wśród naszych szanowanych ludzi? Czy jego siostry nie są tu z nami?
- 29) Ale wszyscy byli urażeni słowami, które wypowiedział.
- 30) A Jezus powiedział: Prorok nie ma czci w swojej ojczyźnie; nie jest dobrze przyjęty wśród swoich krewnych; jego wrogowie są w jego domu.
- 31) A Jezus nie dokonał wielu potężnych dzieł w Nazarecie, ponieważ ludzie nie wierzyli w niego. Nie zwlekał długo.
- 32) Ale gdy odchodził stamtąd, szli za nim dwaj niewidomi i wołali: Ty synu Dawida, posłuchaj! Zmiłuj się, Panie, i otwórz nasze oczy, abyśmy mogli zobaczyć.
- 33) A Jezus powiedział: Czy wierzysz, że mogę otworzyć twoje oczy i sprawić, że zobaczysz?
- 34) Oni powiedzieli: Tak, Panie, wiemy, że jeśli mówisz Słowo, wtedy możemy zobaczyć.
- 35) A Jezus dotknął ich oczu i wypowiedział Słowo; powiedział: Zgodnie z twoją wiarą tak będzie.
- 36) I zostali pobłogosławieni; otworzyli oczy i zobaczyli.
- 37) A Jezus powiedział: „Nie mów tego nikomu”.
- 38) Ale oni poszli i ogłosili nowiny po całej ziemi.
- 39) Gdy Jezus szedł tą drogą, przyprowadzono do niego człowieka, który miał obsesję i był niemy.
- 40) A Jezus wypowiedział Słowo; nieczysty duch wyszedł z człowieka; jego język był rozwiązany; mówił; powiedział: Chwała Bogu.
- 41) Ludzie byli zdumieni; Powiedzieli: To jest wielki czyn; nigdy wcześniej tego nie widzieliśmy.
- 42) Faryzeusze również byli bardzo zdumieni; ale oni krzyżeli i mówili:
- 43) Wy, mężowie izraelscy, uważajcie; ten Jezus jest narzędziem Belzebuba; uzdrawia chorych i wyrzuca duchy w imię szatana.
- 44) Ale Jezus nie odpowiedział; poszedł swoją drogą.
- 45) I z zagranicznymi mistrzami i dwunastoma udał się do miasta, gdzie kiedyś zamienił wodę w wino i zatrzymał się na kilka dni.

ROZDZIAŁ 122

Christines spędzają siedem dni na modlitwie. Jezus powierza swoje zadanie dwunastu i posyła ich na ich apostołską posługę z instrukcjami, aby spotkać się z nim w Kafarnaum.

Krystyny modliły się w ciszy przez siedem dni; wtedy Jezus odwołał Dwunastu i powiedział:

- 2) Oto tłumy stłoczyły się wokół nas wszędzie; ludzie są dezorientowani; wędrują tu i tam jak owce bez owczarni.
- 3) Potrzebują opieki pasterskiej; chcą kochającej ręki, która poprowadzi ich do światła.

- 4) Ziarno jest dojrzałe; żniwo jest obfite, ale żniwiarzy mało.
- 5) Nadszedł też czas i musisz przejść samotnie przez wszystkie wioski i miasta Galilei, nauczać i uzdrawiać.
- 6) A potem tchnął na Dwunastu i powiedział: Przyjmij Święty Oddech.
- 7) A potem dał im Słowo mocy i rzekł: Tym wszechwładnym Słowem wyrzucisz duchy, uzdrawiasz chorych i przywracasz zmarłych do życia.
- 8) I nie pójdziesz drogą Asyryjczyków ani Greków; nie wejdiesz do Samarii; idź tylko do swoich braci z rozproszonych plemion.
- 9) A gdy idziesz, ogłaszaj: Przyszło królestwo Chrystusa.
- 10) Obficie otrzymałeś i swobodnie dasz.
- 11) Ale musisz iść w wierze; nie dawajcie sobie podpór, na których moglibyście się oprzeć.
- 12) Oddaj całe swoje złoto i srebro ubogim; nie bierz dwóch płaszczy ani dodatkowych butów; po prostu weź swoje różdżki.
- 13) Jesteście rolnikami Boga, a On nigdy nie pozwoli wam chcieć.
- 14) W każdym miejscu szukacie ludzi wiary; z nimi trwaj, aż stąd odejdiesz.
- 15) Idziesz dla mnie; działasz dla mnie. Ci, którzy was przyjmują i przyjmują, przyjmują i przyjmują mnie;
- 16) A ci, którzy zamykają drzwi przed twoim obliczem, odmawiają przyjęcia mnie.
- 17) Jeśli w mieście nie jesteś przychylnie przyjęty, nie odrzucaj złej myśli; nie stawiaj oporu.
- 18) Jakakolwiek zła myśl wyrządzi ci krzywdę; rozproszy twoją moc.
- 19) Kiedy nie jesteś przychylnie przyjęty, idź swoją drogą, ponieważ jest mnóstwo ludzi, którzy chcą światła.
- 20) Oto posyłam was jak owce między watahę wilków; musicie być mądrzy jak węże i niewinni jak gołębie.
- 21) W całym swoim języku bądź dyskretny, ponieważ faryzeusze i uczeni w Piśmie będą szukać przyczyny twojego aresztowania w tym, co mówisz.
- 22) I na pewno znajdą sposób, podając fałszywe zarzuty, by postawić cię przed sądem.
- 23) A sędziowie uznają cię za winnego jakiegoś przestępstwa i skażą cię na biczowanie i do cel więziennych.
- 24) Ale kiedy staniesz przed sędzią, nie bój się; nie przejmuj się sposobem działania, słowami do wypowiedania.
- 25) Święty Oddech poprowadzi cię w tej godzinie i da słowa, które wypowiesz.
- 26) Tego bądźcie w pełni pewni; To nie ty mówisz; to Święty Oddech daje słowa i porusza ustami.
- 27) Ewangelia, którą głosisz, nie przyniesie pokoju, ale wzbudzi gniew wśród tłumów.
- 28) Człowiek cielesny brzydzi się prawdą i oddałby swoje życie, aby zmiażdżyć delikatną roślinę przed czasem żniwa.
- 29) A to przyniesie zamieszanie w domach, które były domami zastanego pokoju.

- 30) A brat wyda brata na śmierć; ojciec będzie stał i widział, jak mężczyźni zabijają jego dziecko; a w sądach dziecko będzie zeznawać przeciwko ojcu i z radością zobaczy, jak jego matka zostaje uśmiercona.
- 31) A ludzie będą cię nienawidzić tylko dlatego, że wymawiasz imię Chrystusa.
- 32) Po trzykroć błogosławiony człowiek, który będzie wierny w nadchodzącym dniu gniewu!
- 33) Idź teraz; kiedy jesteś prześladowany w jakimś miejscu, idź poszukaj innego miejsca.
- 34) A kiedy spotkasz wroga zbyt wielkiego dla ciebie, oto syn człowieczy jest u twoich drzwi i może mówić, a wszystkie zastępy niebios staną w twojej obronie.
- 35) Ale nie szanuj swojego obecnego życia.
- 36) Nadejdzie czas, kiedy ludzie odbiorą mi życie; nie musisz mieć nadziei na to, że będziesz odporny, bo zabiją cię w imię Boga.
- 37) Mężczyźni nazywają mnie Belzebubem, a oni nazywają was chochlikami.
- 38) Nie bój się tego, co ludzie mówią i robią; nie mają władzy nad duszą; mogą nadużywać i niszczyć ciało cielesne; ale to wszystko.
- 39) Nie znają Boga, który trzyma w swoich rękach sprawy duszy, który może ją zniszczyć.
- 40) Chrystus jest dziś królem i ludzie muszą rozpoznać jego moc.
- 41) Ten, kto nie miłuje Chrystusa, który jest miłością Bożą, przede wszystkim, nigdy nie może zdobyć nagrody świadomości duchowej.
- 42) A ci, którzy kochają swoich rodziców lub dzieci bardziej niż Chrystusa, nigdy nie mogą nosić imienia Chrystusa.
- 43) A kto kocha swoje życie bardziej niż Chrystusa, nie może podobać się Bogu.
- 44) A kto łączy do życia, straci swoje życie, a kto oddaje swoje życie za Chrystusa, zbawi swoje życie.
- 45) Kiedy Jezus to powiedział, odesłał dwunastu po dwójkach i kazał im spotkać się z nim w Kafarnaum.
- 46) I przeszli przez wszystkie miasta Galilei, nauczali i uzdrawiali w duchu i mocy.

ROZDZIAŁ 123

Jezus przekazuje swoje ostatnie zadanie zagranicznym mistrzom i posyła ich jako apostołów na świat. Jedzie sam do Tyru i mieszka w domu Rachel. Uzdrawia dziecko z obsesją. Udaje się do Sydonu, a następnie w góry Libanu. Odwiedza Górę Hermon, Cezareę Filipową, Dekapol, Gadarę i wraca do Kafarnaum. Otrzymuje dwunastu, którzy zdają sprawozdanie ze swojej pracy.

Mistrz Krystyny spędził trochę czasu na modlitwie, a potem wezwał zagranicznych mistrzów i powiedział do nich:

- 2) Oto wysłałem dwunastu apostołów do Izraela, a wy jesteście posłani na cały świat.
- 3) Nasz Bóg jest jeden, jest Duchem i jest prawdą, a każdy człowiek jest mu drogi.
- 4) On jest Bogiem każdego dziecka Indii i dalej na wschód; Persji i dalej na północ; Grecji i Rzymu oraz na dalekim zachodzie; Egiptu i dalej na południe, i potężnych krajów po drugiej stronie mórz i wysp mórz.

- 5) Gdyby Bóg posłał chleb życia do jednego, a nie do wszystkich, którzy powstałi do świadomości życia i mogą otrzymać chleb życia, to byłby niesprawiedliwy i to by wstrząsnęło samym tronem nieba.
- 6) Więc powołał was z siedmiu centrów świata i tchnął tchnienie mądrości i mocy w wasze dusze, a teraz posyła was jako nosiciele światła życia, apostołów rodzaju ludzkiego.
- 7) Idź swoją drogą, a idąc, głoś ewangelię Chrystusa.
- 8) A potem tchnął na mistrzów i powiedział: Przyjmij Święty Oddech; a potem każdemu dał Słowo mocy.
- 9) I każdy poszedł swoją drogą, a każda ziemia była błogosławiona.
- 10) Potem Jezus przeszedł sam przez wzgórza Galilei, a po pewnych dniach dotarł do wybrzeża Tyru i zamieszkał w domu Racheli.
- 11) Nie ogłosił swojego przyjścia, ponieważ nie przyszedł nauczać; komunikował się z Bogiem tam, gdzie mógł zobaczyć wody Potężnego Morza.
- 12) Ale Rachel opowiedziała tę nowinę i tłumy ludzi zgromadziły się w jej domu, aby zobaczyć Pana.
- 13) Przyszła Greczynka z Fenecji; jej córka miała obsesję. Powiedziała,
14) Panie, zmiłuj się nad moim domem! Moja córka ma obsesję; ale to wiem, jeśli będziesz mówić Słowo, ona będzie wolna. Synu Dawida, wysłuchaj mojej modlitwy!
- 15) Ale Rachel powiedziała: Dobra kobieto, nie kłopotz się Panu. Nie przybył do Tyru, aby uzdrowić; przyszedł porozmawiać z Bogiem nad morze.
- 16) A Jezus rzekł: Oto nie byłem posłany do Greków ani do Syrofenijczyków; Przychodzę tylko do mojego ludu, Izraela.
- 17) A wtedy niewiasta upadła do jego stóp i rzekła: Panie Jezu, błagam, abys uratował moje dziecko.
- 18) A Jezus rzekł: Dobrze znasz popularne przysłowie: Nie wypada, aby chleb dziecięcy dawać psom.
- 19) A potem kobieta powiedziała: Tak, Jezu, to wiem, ale psy mogą jeść okruchy, które spadają z deski ich pana.
- 20) A Jezus rzekł: Takiej wiary nie widziałem, nie wśród Żydów; nie jest niewolnikiem ani psem.
- 21) A potem rzekł do niej: Niech tak będzie zgodnie z twoją wiarą.
- 22) Niewiasta poszła swoją drogą, a kiedy przyszła do swego dziecka, oto została uzdrowiona.
- 23) A Jezus przebywał wiele dni w Tyrze; a potem poszedł swoją drogą i przez pewien czas mieszkał w Sydonie nad morzem.
- 24) A potem wyruszył dalej. Po wzgórzach i dolinach Libanu i po jego gajach chodził w milczącej myśli.
- 25) Jego ziemską misja szybko dobiegała końca; szukał siły, a to, czego szukał, znalazł.
- 26) Góra Hermon stała za nią, a Jezus chciał uklęknąć przy tej górze słynącej z hebrajskiej pieśni.
- 27) A potem stanął na wyniosłych szczytach góry Hermon i wznosząc oczy ku niebu, rozmawiał z Bogiem.
- 28) A mistrzowie dawnych czasów objawili się i długo mówili o królestwie Chrystusa;

- 29) o dokonanych cudach; o nadchodzącym podboju krzyża; o zwycięstwie nad śmiercią.
- 30) Potem Jezus szedł dalej; udał się do Cezarei Filipowej i w domu Zuzanny zatrzymał się na kilka dni.
- 31) A potem przeszedł przez cały Dekapol, aby dodać otuchy tym, którzy znali go jako Chrystusa i przygotować ich na dzień Golgoty.
- 32) A potem udał się do Gadary, gdzie było wielu przyjaciół, aby go powitać.
- 33) I Chuzas, zarządca domu Heroda Antypasa, był tam, a Jezus wszedł z nim na pokład królewskiego statku, przepłynął przez morze i przybył do Kafarnaum.
- 34) A kiedy ludzie wiedzieli, że Jezus jest w domu, przyszli go powitać.
- 35) W krótkim czasie przybyło dwunastu apostołów i opowiedziało mistrzowi wszystko o swojej podróży przez Galileę.
- 36) Powiedzieli, że przez święte Słowo dokonali wielu potężnych dzieł; a Jezus im rzekł: Dobrze.

Część 2/Rozdział XVII

Jezus Chrystus

Trzyletnia służba Jezusa Chrystusa z Nazaretu

Jezus w wieku od 30 do 33 lat

SEKCJA XVII

(Rozdziały 124 – 158)

PE

Trzecia doroczna epoka służby Jezusa Chrystusa

ROZDZIAŁ 124

Christines przepływają się przez morze. Jezus udziela swoim uczniom lekcji na temat tajemnych doktryn. Uczy ludzi. Karmi 5 tys. Uczniowie zaczynają ponownie przepływać się przez morze. Nadchodzi burza. Jezus, chodząc po wodach, przychodzi do nich. Próba wiary Piotra. Łądują w Genezaret.

Dwunastu apostołów osiągnęło teraz etap świadomości duchowej i Jezus mógł im objawić głębsze znaczenie swojej misji na świecie.

2) W przyszłym tygodniu miało być obchodzone wielkie święto Żydów, a Mateusz powiedział: Czy nie przepasujemy się i nie pojedziemy do Jerozolimy?

3) Ale Jezus powiedział: Nie pójdziemy na ucztę; czas jest krótki i mam ci wiele do powiedzenia; rozdzielcie się na pustynne miejsce i odpocznijcie chwilę.

4) A potem wzięli swoje łodzie i przepłynęli się przez morze i dotarli do pustynnego miejsca w pobliżu Juliusza Betsaidy.

5) Ludzie ich widzieli i szli za nimi wielkimi tłumami.

6) A Jezus ulitował się nad niespokojnym tłumem i stał i nauczał ich przez cały dzień, ponieważ szukali światła i byli jak owce bez owczarni.

7) A gdy nadeszła noc, Dwunastu wątpiło w to, co zrobią tłumy, a Tomasz powiedział:

8) Panie, jesteśmy na pustyni; rzesze nie mają co jeść i mdleją z braku pożywienia; co powinniśmy zrobić?

9) A Jezus rzekł: Idź i nakarm tłumy.

10) A Judasz rzekł: Czy zejdziemy i kupimy dla nich chleb za dwieście groszy?

11) A Jezus powiedział: Idź zajrzyj do naszej spiżarni i zobacz ile mamy chlebów.

12) A Andrzej powiedział: Nie mamy chleba, ale znaleźliśmy chłopca, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie małe ryby; ale to nie wystarczyłoby dla jednego na dziesięciu.

13) Lecz Jezus powiedział: Rozkaż tym ludziom, aby usiedli na trawie w grupach po dwanaście; i wszyscy zasiedli w dwunastoosobowych oddziałach.

14) Następnie Jezus wziął chleby i ryby i patrząc w niebo wypowiedział święte Słowo.

- 15) A potem połamał chleb i dał go dwunastu; dał też rybę dwunastu i rzekł: Idźcie i nakarmcie tłumy.
- 16) I wszyscy ludzie jedli i byli odświeżeni.
- 17) Było około pięciu tysięcy mężczyzn, grupa małych dzieci, a kobiet niemało.
- 18) A kiedy wszyscy ludzie się napełnili, pan rzekł:
- 19) Niech nie zgubi się okruh; Idź i zbierz kawałki chleba i ryby dla innych, którzy mogą chcieć.
- 20) Zebrali ułamki i napełnili dwanaście pełnych koszy.
- 21) Ludzie byli oszołomieni tym cudownym aktem władzy; powiedzieli: A teraz wiemy, że Jezus jest prorokiem, o którym nasi prorocy powiedzieli, że przyjdzie; a potem rzekli: Wszyscy pozdrawiają króla!
- 22) Kiedy Jezus usłyszał, jak mówią: Wszyscy pozdrawiają króla! wezwał Dwunastu i kazał im zabrać swoje łodzie i iść przed nim na drugą stronę;
- 23) I poszedł sam na przelęcz, aby się modlić.
- 24) Dwunastu było na morzu i miało nadzieję dotrzeć do Kafarnaum w krótkim czasie, gdy nagle zerwała się straszna burza i byli zdani na łaskę fal.
- 25) A o czwartej straży nocnej wiatr stał się wirującym wiatrem i ogarnął ich strach.
- 26) I w osłepiającej burzy ujrzeni kształt poruszający się po falach; wydawało się, że to człowiek, przemówił i powiedział: To duch, znak złych rzeczy.
- 27) Ale Jan rozpoznał formę i powiedział: To jest Pan.
- 28) A potem wiatr nie wiał już tak mocno, a Piotr, stojąc pośrodku, zawołał:
- 29) Mój Panie! mój Pan! Jeśli to naprawdę ty, każ mi przyjść do ciebie na falach.
- 30) Formularz wyciągnął rękę i powiedział: Chodź.
- 31) I Piotr wszedł na fale i były solidne jak skała; chodził po falach.
- 32) Szedł, aż pomyślał w sobie: A jeśli fale załamają się pod moimi stopami?
- 33) I wtedy fale załamały się pod jego stopami i zaczął tonąć, i w strasliwej duszy zawołał: O ratuj mnie, Panie, albo zgubię się!
- 34) A Jezus wziął go za rękę i rzekł: O małowierni! dlaczego zwątpiełeś? A Jezus poprowadził drogę do łodzi.
- 35) Burza wyczerpała swoją siłę; wiatry ucichły, a oni byli blisko brzegu, a kiedy wylądowali, byli w dolinie Genezaret.

ROZDZIAŁ 125

Krystyny są mile widziane w Genezarecie. Wielu idzie za Jezusem po chleby i ryby. Mówi im o chlebie życia. Mówi o swoim ciele i krwi jako symbolach chleba i wody życia. Ludzie są obrażeni i wielu jego uczniów już za nim nie idzie.

WIADOMOŚĆ wkrótce rozeszła się po całej dolinie Genezaret, że Jezus i Dwunastu przybyły, i wielu ludzi przyszło zobaczyć.

- 2) Przeprowadzali swoich chorych i kładli ich u stóp mistrza, a on przez cały dzień nauczał i uzdrawiał.
- 3) Tłumy po drugiej stronie, które zostały nakarmione dzień wcześniej i inne tłumy, zeszyły, aby zobaczyć Pana; ale gdy go nie znaleźli, szukali go w Kafarnaum.
- 4) A gdy nie znaleźli go w domu, udali się do Genezaret. Znaleźli go tam i powiedzieli: Rabboni, kiedy przybyłeś do Genezaretu?

Przypowieść – Chleb i Woda Życia: Jezus symbolizuje swoje ciało i krew

- 5) A Jezus powiedział: Dlaczego przechodzisz przez morze? nie przyszedłeś po chleb życia;
- 6) Przyszedłeś, aby zaspokoić swoje egoistyczne ja; Was wszystkich nakarmiono pewnego dnia za morzem, a szukacie więcej bochenków i ryb.
- 7) Pożywienie, które zjadłeś było pożywieniem dla mięsa, które wkrótce musi przeminąć.
- 8) Mężowie Galilejscy nie szukajcie pożywienia, które ginie, ale szukajcie pożywienia dla duszy; a oto przynoszę wam pokarm z nieba.
- 9) Jedliście mięso ryb i byliście nasytzeni, a teraz przynoszę wam do jedzenia mięso Chrystusa, abyście żyli na wieki.
- 10) Nasi ojcowie jedli mannę na pustyni; potem jedli mięso przepiórek i pili wodę ze źródła, które Mojżesz wydobył ze skały; ale wszyscy są martwi.
- 11) Manna i przepiórka były symbolami ciała Chrystusa; wody skały były symbolami krwi.
- 12) Ale oto Chrystus przyszedł; jest chlebem życia, który Bóg dał światu.
- 13) Kto spożywa ciało Chrystusa i pije jego krew, nigdy nie umrze; i nigdy więcej nie będzie głodował; i nie będzie już więcej pragnął.
- 14) A ci, którzy jedzą ten chleb z nieba i piją te wody ze źródła życia, nie mogą zginąć; one karmią duszę i oczyszczają życie.
- 15) Oto bowiem Bóg powiedział: Kiedy człowiek się oczyści, wyniosę go na tron władzy.
- 16) Następnie Jezus i Dwunastu udali się do Kafarnaum; a Jezus wszedł do synagogi i nauczał.
- 17) A gdy przyszli Żydzi, którzy go słyszeli w Genezarecie, powiedzieli:
- 18) Ten facet jest poza sobą. Słyszeliśmy, jak mówił: Jestem chlebem życia, który pochodzi z nieba; a wszyscy wiemy, że to tylko człowiek, syn człowieczy, który przyszedł z Nazaretu; znamy jego matkę i jego drugiego krewnego.
- 19) A Jezus znał ich myśli; rzekł do nich: Dlaczego szemracie i tak między sobą rozmyślacie?
- 20) Chrystus jest życiem wiecznym; przyszedł z nieba; ma klucze do nieba i żaden człowiek nie wejdzie do nieba, jeśli nie napełni się Chrystusem.
- 21) Przyszedłem w ciele, aby czynić wolę Bożą, a oto ciało i krew są napełnione Chrystusem; i tak jestem żywym chlebem, który pochodzi z nieba;
- 22) A kiedy jecie to ciało i pijecie tę krew, będziecie mieli życie wieczne; a jeśli chcesz, możesz stać się chlebem życia.

- 23) I wielu ludzi było rozwścieczonych; powiedzieli: Jak ten człowiek może dać nam do jedzenia swoje ciało, do picia swoją krew?
- 24) A jego uczniowie byli zasmuceni, ponieważ powiedział te rzeczy, a wielu odwróciło się i więcej nie poszło za nim.
- 25) Powiedzieli: To straszne, gdy mówi: Jeśli nie jecie mojego ciała i nie pijecie mojej krwi, nie możecie wejść do życia.
- 26) Nie mogli zrozumieć przypowieści, którą wypowiedział.
- 27) A Jezus rzekł: Potykasz się i upadasz przed prawdą; Co zrobisz, gdy zobaczysz to ciało i krew przemienione w wyższą formę?
- 28) Co powiesz, gdy ujrzysz syna człowieczego wznoszącego się na obłokach nieba?
- 29) Co powiesz, gdy zobaczysz syna człowieczego zasiadającego na tronie Bożym?
- 30) Ciało jest niczym; duch jest ożywiającą mocą. Słowa, które wypowiadam, są duchem; są życiem.
- 31) Kiedy Jezus zobaczył wielu, którzy tak głośno wyznawali swoją wiarę w Niego, zawrócili i odeszli, powiedział do Dwunastu.
- 32) Czy opuścisz mnie w tej godzinie i odejdziesz?
- 33) Ale Piotr powiedział: Panie, nie mamy dokąd pójść; masz słowa życia wiecznego; wiemy, że jesteś do nas posłany od Boga.

ROZDZIAŁ 126

Uczeni w Piśmie i faryzeusze odwiedzają Jezusa. Oskarżają go o jedzenie niemytymi rękami. Broni swoich czynów i daje lekcję hipokryzji. Prywatnie wyjaśnia dwunastu swoich publicznych nauk.

TOWARZYSTWO uczonych w Piśmie i faryzeuszy przybyło z Jerozolimy, aby dowiedzieć się, gdzie leży moc Jezusa.

- 2) Ale kiedy dowiedzieli się, że on i jego uczniowie nie przestrzegali zwyczaju Żydów, dotyczącego mycia rąk przed jedzeniem, byli zdumieni.
- 3) A Jezus powiedział: Obłuda jest królową pośród was, uczonych w Piśmie i faryzeuszy. O was napisał Izajasz:
- 4) Ten lud czci mnie ustami; ich serca są daleko. Na próżno mnie czczą; ich doktrynami są dogmaty i wyznania wiary ludzi.
- 5) Wy ludzie, którzy pozują na ludzi Bożych, a mimo to odrzucacie prawa Boże i nauczacie praw ludzkich,
- 6) Powstań i powiedz, kiedy Bóg dał ludziom prawa ceremonialne, których przestrzegasz; i powiedz tym ludziom, jak skalane jest życie duchowe, jeśli się nie myje przed jedzeniem.
- 7) Jego krytycy odpowiedzieli nie, a następnie powiedział:
- 8) Posłuchajcie mnie Izraelici! Skażenie jest stworzeniem serca. Umysł cielesny chwyta się myśli i czyni potworną oblubienicę; ta oblubienica jest grzechem; grzech jest stworzeniem umysłu.
- 9) To, co kała człowieka, nie jest pokarmem, który spożywa.
- 10) Chleb, ryby i inne rzeczy, które jemy, to po prostu kubki, które przenosi się do komórek z materiału mięsnego na budowę ludzkiego domu, a kiedy ich praca jest wykonywana jako śmieci, są odrzucane.

- 11) Życie roślinne i mięsne, które służy do budowy ludzkiego domu, nigdy nie jest pokarmem dla duszy. Duch nie żywi się padliną zwierzęcą lub roślinną.
- 12) Bóg karmi duszę bezpośrednio z nieba; chleb życia pochodzi z góry.
- 13) Powietrze, którym oddychamy, jest naładowane Świętym Oddechem, a kto chce, może wziąć to Święte Oddech.
- 14) Dusza rozróżnia, a kto chce życia Chrystusowego, może je tchnąć. Niech tak będzie według waszej wiary.
- 15) Człowiek nie jest częścią swojego miejsca zamieszkania; dom nie jest mężczyzną.
- 16) Niższy świat buduje dom z ciała i utrzymuje go w naprawie; wyższy świat dostarcza chleba życia duchowego.
- 17) Najpiękniejsze lilie wyrastają ze stojących stawów i najbrudniejszego błota.
- 18) Prawo ciała wymaga, aby ciało było czyste.
- 19) Prawo ducha wymaga czystości w myślach, słowach i uczynkach.
- 20) Kiedy nadszedł wieczór i byli w domu, Dwunastu miało wiele do powiedzenia i wiele pytań do zadania.
- 21) Nataniel zapytał: Czy to, co powiedziałaś o domu ciała, było przypowieścią? Jeśli tak, co to oznacza?
- 22) A Jezus powiedział: Czy nie możesz jeszcze rozróżnić? Czy nie widzisz jeszcze, że to, co człowiek bierze w usta, go nie kała?
- 23) Jego pokarm nie wchodzi do jego duszy; jest materiałem na mięso, kości i salceson.
- 24) Aby uduchowić wszystko jest czyste.
- 25) To, co kała człowieka, wypływa z cielesnych myśli; a myśli cielesne wypływają z serca i rodzą mnóstwo złych rzeczy.
- 26) Z serca pochodzą morderstwa, kradzieże i głupota. Wszystkie egoistyczne czyny i zmysłowe czyny wypływają z serca.
- 27) Jedzenie niemytymi rękami nie kała człowieka.
- 28) A Piotr rzekł: Panie, to, co powiedziałaś dzisiaj, bardzo obraziło uczonego w Piśmie i faryzeusza.
- 29) A Jezus powiedział: Ci uczeni w Piśmie i faryzeusze nie są potomkami drzewa życia; nie są roślinami Boga; są to rośliny ludzkie, a każda obca roślina zostanie wyrwana.
- 30) Zostaw wszystkich tych ludzi w spokoju; są ślepyi przewodnikami; prowadzą wielu ludzi niewidomych.
- 31) Prowadzący i prowadzeni razem idą; razem wpadną do ziejących dołów.

ROZDZIAŁ 127

Christines przepływają się przez morze do Dekapolu. Jezus znajduje emerytowane miejsce, gdzie prywatnie naucza Dwunastu. Pozostają trzy dni, po czym udają się do wioski nad morzem.

TERAZ Jezus wziął Dwunastu i przepłynął się z nimi w nocy przez morze i dotarł do granic Dekapolu,

- 2) Aby mógł znaleźć sekretne miejsce, w którym sam mógłby ujawnić im to, co ma nadejść.

- 3) Poszli na przełęcz i spędzili trzy dni na modlitwie.
- 4) Wtedy Jezus powiedział: Oto bliski jest czas, kiedy już nie będę chodzić z wami w ciele.
- 5) Oto nauczałem, że ten, kto uważa swoje życie za tak cenne, że nie oddałby go w dobrowolnej ofierze, aby ocalić swego brata, jest godzien nie wchodzić do życia.
- 6) Oto przyszedłem jako wzór dla synów ludzkich i nie powstrzymałem się od pomocy.
- 7) Kiedy zdałem siedem prób w Heliopolis, poświęciłem życie i wszystko, co miałem, aby ocalić świat.
- 8) Na pustyni judzkiej walczyłem z najsilniejszymi wrogami ludzi i tam potwierdziłem swoje poświęcenie w służbie bliźniemu.
- 9) W utrapieniach i próbach nie wahałem się; gdy przyszli fałszywi oskarżyciele, nie odpowiedziałem.
- 10) Bóg dał mi zbawcze Słowo, a ja często je wypowiadałem i uzdrawiałem chorych, wyrzucałem duchy nieczyste i wskrzeszałem zmarłych.
- 11) I pokazałem wam, jak mówić Słowo; i dałem ci Słowo;
- 12) Za chwilę zwrócimy nasze twarze w kierunku Jerozolimy, a jeden z was, który mnie teraz słyszy, wyda mnie w złe ręce.
- 13) Uczni w Piśmie i faryzeusze wniosą fałszywe oskarżenia i postawią mnie przed sądem, a za zgodą Rzymu zostaną ukrzyżowani.
- 14) Wtedy Piotr powiedział: Panie mój, nie będzie. Żołnierze rzymscy będą stąpać po dwunastu trupach, zanim dotrą do naszego Pana.
- 15) Ale Jezus powiedział: Zbawiciel świata nie może się oprzeć.
- 16) Przyszedłem, aby zbawić świat i przyjąłem wasze imiona przed najwyższymi dziedzińcami niebios i zostaliście potwierdzeni jako zbawiciele świata.
- 17) I żadne imię, z wyjątkiem tego, który zdradzi, nigdy nie będzie zhańbione.
- 18) Idę swoją drogą i chociaż moje ciało przeminie, moja dusza będzie towarzyszyć wam przez całą drogę, aby prowadzić i błogosławić.
- 19) I źli ludzie chwycą cię na ulicach i gdy będziesz klękał w modlitwie; oskarżą cię o jakieś przestępstwo prawne i pomyślą, że służą swojemu Bogu, skazując cię na śmierć.
- 20) Ale nie wahać się; ciężar będzie ciężki, ale ze świadomością obowiązku, pokój Boży podniesie ciężar, rozproszy ból i oświetli drogę.
- 21) I spotkamy się tam, gdzie nie przychodzą cielesni kaci; tam będziemy służyć okrutnym ludziom, którzy w swojej ignorancji zamęczyli nas na śmierć.
- 22) Czy możemy zapobiec temu oburzeniu i rzezi naszego życia? Jeśli nie, jesteśmy tylko stworzeniami przyływu i odpływu cielesnych rzeczy. Nie byłaby to ofiara życia.
- 23) Ale jesteśmy mistrzami czasu. Oto możemy mówić, a wszystkie duchy ognia, wody, ziemi i powietrza staną w naszej obronie.

- 24) Możemy dowodzić i wiele legionów świata aniołów przyjdzie i uderzy naszych wrogów na ziemię.
- 25) Ale najlepiej jest, aby żadna moc z nieba lub ziemi nie przysłała nam z pomocą. I najlepiej, żeby nawet Bóg zasłonił swoją twarz i wydawał się nas nie słyszeć.
- 26) Jak ja jestem dla was wzorem, tak wy jesteście wzorem dla rasy ludzkiej. Nie stawiamy oporu, że oddajemy swoje życie w dobrowolnej ofierze dla człowieka.
- 27) Ale mój przykład nie kończy się na śmierci. Moje ciało zostanie złożone w grobowcu, w którym nie było ciała, symbolizującego czystość życia w śmierci.
- 28) A w grobie pozostanę trzy dni w słodkiej komunii z Chrystusem i z moim Bogiem-Ojcem i Bogiem-Matką.
- 29) A potem, symbolicznie wznoszącej się duszy do wyższego życia, moje ciało w grobie zniknie;
- 30) Zostanę przemieniony w wyższą formę i w obecności was wszystkich wstąpię do Boga.
- 31) Następnie Jezus i Dwunastu udali się do wioski nad morzem.

ROZDZIAŁ 128

Jezus idzie nocą na górę, aby się modlić. Odnajdują go jego uczniowie i wieśniacy, a on naucza ich przez trzy dni. Karmi cztery tysiące ludzi. Christines udają się do Cezarei Filipowej. Rozważają osobowość Chrystusa. Piotr zostaje wybrany na lidera apostołskiego.

TERAZ, w nocy, kiedy uczniowie spali, Jezus wstał i poszedł sam na przełęcz, sześć mil dalej, aby się modlić.

- 2) A rano, kiedy dwunastu obudziło się, nie mogli znaleźć Pana, a wszyscy mieszkańcy wioski szukali, a kiedy słońce przekroczyło swój najwyższy punkt, znaleźli Go na przełęczy górskiej.
- 3) I tłumy ludzi przychodziły i przynosiły swoich chorych, a Jezus nauczał i uzdrawiał.
- 4) A gdy zapadła noc, ludzie nie chcieli iść; spali na ziemi, aby być blisko Pana.
- 5) Tłumy pozostały przez trzy dni i noce i nikt nie miał co jeść.
- 6) A Jezus ulitował się i powiedział: „Gdybym odesłał tłumy, mogliby nie dotrzeć do swoich domów, ponieważ są słabi, ponieważ niektórzy przebyli wiele mil.
- 7) A jego uczniowie mówili: Skąd weźmiemy dosyć żywności, aby nakarmić ich wszystkich? Poza kobietami i małymi są cztery tysiące mężczyzn.
- 8) A Jezus powiedział: Ile masz chlebów?
- 9) Odpowiedzieli: Siedem i trochę rybek.
- 10) A Jezus rzekł: Idź i usadź ludzi, tak jak ich posadziłeś poprzedniego dnia, kiedy wszystkie tłumy były nakarmione, w grupach po dwanaście.
- 11) A gdy ludzie zasiedli w dwunastoosobowych grupach, przyniesiono chleby i ryby.
- 12) A Jezus spojrział w niebo i wypowiedział Słowo; a potem połamał siedem chlebów na małe kawałki i również pokroił rybę.
- 13) I każdy kawałek chleba stał się bochenkiem, a każdy kawałek ryby stał się rybą.

- 14) Dwunastu wyszło i dało wszystkim; ludzie jedli i byli nasyceni; i wszystkie ułamki, które pozostały, zostały zebrane, i było siedem pełnych koszy.
- 15) A potem ludzie poszli swoimi drogami, a dwunastu wzięło łodzie i przybyło do Dalmanathy nad morzem.
- 16) Pozostali tutaj przez wiele dni, a Jezus powiedział Dwunastu o wewnętrznym świetle, które nie może zawieść;
- 17) O królestwie Chrystusa w duszy; o mocy wiary; o tajemnicy zmartwychwstania umarłych; o życiu nieśmiertelnym i o tym, jak żywi mogą wyjść i pomóc zmarłym.
- 18) A potem weszli do swoich łodzi i przybyli na północne wybrzeże Galilei, a do Chorazynu, gdzie mieszkali krewni Tomasza, zostawili swoje łodzie i popłynęli dalej.
- 19) Przybyli do Merom, gdzie krystaliczne wody zdają się łąpać obrazy nieba i odzwierciedlać chwałę Pana Zastępów.
- 20) I tutaj zatrzymali się na pewne dni w cichej myśli.
- 21) A potem wyruszyli dalej i przybyli do ziemi Cezarei Filipowej.
- 22) A gdy szli i rozmawiali między sobą, mistrz powiedział: Co ludzie mówią o synu człowieczym? Kim oni myślą, że jestem?
- 23) A Mateusz powiedział: Niektórzy mówią, że jesteś Dawidem, wróć; niektórzy mówią, że jesteś Henochem, Salomonem lub Setem.
- 24) A Andrzej powiedział: Słyszałem, jak przełożony synagogi wykrzyknął: Ten człowiek to Jeremiasz, bo mówi tak, jak napisał Jeremiasz.
- 25) Nataniel powiedział: Cudzoziemcy, którzy byli z nami przez jakiś czas, oświadczyli, że Jezus jest Gautamą, przyjdź ponownie.
- 26) Jakub powiedział: Myślę, że większość mistrzów Żydów wierzy, że jesteś ponownym pojawieniem się Eliasza na ziemi.
- 27) A Jan przemówił i powiedział: „Kiedy byliśmy w Jerozolimie, słyszałem, jak jasnowidz wykrzyknął: Ten Jezus to nikt inny jak Melchizedek, król pokoju, który żył około dwa tysiące lat temu, i powiedział, że powróci.
- 28) A Tomasz powiedział: „Tetrarcha Herod myśli, że jesteś Janem, który powstał z martwych;
- 29) Ale wtedy jego sumienie go niepokoi; duch zamordowanego Jana unosi się przed nim w jego snach i nawiedza go jako widmo nocy.
- 30) A Jezus zapytał: Jak myślisz, kim jestem?
- 31) A Piotr powiedział: Ty jesteś Chrystusem, miłość Boża objawiona ludziom.
- 32) A Jezus rzekł: Trzykroć błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jonasza. Ogłosiłeś prawdę, którą dał ci Bóg.
- 33) Jesteś skałą i będziesz filarem w świątyni Pana Zastępów.
- 34) A wasze wyznanie jest kamieniem węgielnym wiary, opoką siły, a na tej skale zbudowany jest Kościół Chrystusowy.
- 35) Przeciwno niemu nie mogą zwyciężyć wszystkie moce hadesu i śmierci.
- 36) Oto daję wam klucze, aby otworzyć drzwi bezpieczeństwa dla synów ludzkich.

- 37) Święty Tchnienie zstąpi na ciebie i na dziesięciu, aw Jerozolimie staniesz przed narodami ziemi i tam ogłosisz przymierze Boga z ludźmi.
- 38) I będziesz wypowiadał słowa Tchnienia Świętego i cokolwiek Bóg wymaga od ludzi jako gorliwych w ich wierze w Chrystusa, będziesz ogłaszał.
- 39) Następnie zwracając się do Dwunastu, rzekł: Tego, czego dziś słyszeliście, nie mów nikomu.
- 40) Wtedy Jezus i Dwunastu poszli i byli gośćmi Zuzanny przez wiele dni.

ROZDZIAŁ 129

Jezus naucza ludzi. Zabiera Piotra, Jakuba i Jana i idzie na wysoką górę, gdzie przed nimi zostaje przemieniony.

Wkrótce rozeszła się wiadomość, że Jezus i Dwunastu przyszli, i wielu ludzi przyszło zobaczyć.

- 2) A Jezus powiedział: „Oto przyszlście zobaczyć, ale to nic nie znaczy”. Jeśli chcesz mieć błogosławieństwa Chrystusa, weź swój krzyż i chodź za mną.
- 3) Jeśli oddałbyś swoje życie za samolubne ja, stracisz swoje życie.
- 4) Jeśli oddasz swoje życie w służbie bliźnim, uratujesz swoje życie.
- 5) To życie jest tylko rozpiętością, ozdobą dnia dzisiejszego. Istnieje życie, które nie przemija.
- 6) Gdzie jest twój zysk, jeśli zdobędziesz świat, a stracisz duszę? Co wzięłbyś za zapłatę za swoją duszę?
- 7) Jeśli chcesz znaleźć życie duchowe, życie człowieka w Bogu, musisz iść wąską drogą i wejść przez wąską bramę.
- 8) Drogą jest Chrystus, bramą jest Chrystus, a ty musisz przejść drogą Chrystusa. Żaden człowiek nie przychodzi do Boga, jak tylko przez Chrystusa.
- 9) Przyjdzie królestwo Chrystusa; tak, niektórzy z was, którzy mnie teraz słuchają, nie przejdą przez bramy śmierci, dopóki nie zobaczycie królestwa u władzy.
- 10) Przez siedem dni mistrz i Dwunastu pozostali w Cezarei Filipowej.
- 11) Wtedy Jezus, zabierając Piotra, Jakuba i Jana, wyszedł na szczyt góry, aby się modlić.
- 12) I kiedy się modlił, pojawiło się jasne światło; jego forma stała się tak promienna jak drogocenny kamień;
- 13) Jego twarz świeciła jak słońce; jego szaty wydawały się białe jak śnieg; syn człowieczy stał się synem Bożym.
- 14) Został przemieniony, aby ludzie na ziemi mogli zobaczyć możliwości człowieka.
- 15) Kiedy po raz pierwszy przyszła chwała, trzej uczniowie zasnęli; Mistrz dotknął ich oczu i rzekł: Przebudźcie się i zobaczcie chwałę Pana.
- 16) I obudzili się i ujrzeli chwałę Pana; a więcej, widzieli chwałę niebiańskiego świata, ponieważ widzieli stamtąd dwóch mężczyzn, stojących obok Pana.
- 17) A Piotr zapytał mistrza, który ich obudził: Kim są ci mężowie, którzy stoją obok Pana?
- 18) Mistrz powiedział: Ci ludzie to Mojżesz i Elias, którzy przyszli, abyście poznali, że niebo i ziemia są jednym; że mistrzowie tam i mistrzowie tutaj są jednym.

- 19) Zasłona, która oddziela światy, jest tylko zasłoną eteru. Dla tych, którzy oczyszczają swoje serca przez wiarę, zasłona jest odsunięta i mogą zobaczyć i wiedzieć, że śmierć jest rzeczą złudną.
- 20) A Piotr powiedział: Chwała Bogu! A potem zawołał do Jezusa i powiedział: Panie mój i Panie mój, to jest brama niebios i dobrze, że zostajemy.
- 21) Czy możemy zejść i przynieść trzy namioty: namiot dla ciebie, namiot dla Mojżesza i namiot dla Eliasza? Ale Jezus nie odpowiedział.
- 22) A Mojżesz i Eliaz rozmawiali z Jezusem na górze. Mówili o nadchodzącej próbie Pana;
- 23) O jego śmierci, spoczynku w grobie; o cudach poranka zmartwychwstania; transmutację jego ciała i jego wniebowstąpienie na obłokach światła;
- 24) I wszystkie symbolizujące ścieżkę, którą musi kroczyć każdy człowiek; symbolizuje sposób, w jaki synowie człowieczy stają się synami Boga.
- 25) Trzej uczniowie byli zdumieni i nagle etery zostały przepełnione pieśnią, a formy lekkie jak powietrze poruszały się po całym szczycie góry.
- 26) A potem z chwały wyższego świata usłyszeli głos, który powiedział:
- 27) To jest syn człowieczy, mój wybrany, aby objawić Chrystusa ludziom. Niech go usłyszycy cała ziemia.
- 28) Kiedy uczniowie usłyszeli głos, złękli się; upadli na ziemię i modlili się.
- 29) I przyszedł Jezus; dotknął ich i rzekł: Wstań, nie bój się; oto jestem tutaj.
- 30) Potem wstali, a gdy się rozejrzeli, nikogo nie zobaczyli; mężczyźni odeszli. Mistrz stał tylko z nimi.
- 31) Gdy Jezus i cała trójka wyszli ze szczytu góry, rozmawiali o znaczeniu tej sceny, a Jezus powiedział im wszystko; a potem powiedział:
- 32) Dopóki nie powstanę z martwych, nie mów nikomu tego, co widziałeś.
- 33) Ale uczniowie nie mogli pojąć znaczenia słów, Dopóki nie powstanę z martwych.
- 34) I Jezus powiedział im jeszcze raz o swojej śmierci i powstaniu z grobu; o królestwie duszy, które miało przyjść w chwale i mocy.
- 35) Ale Piotr powiedział: Uczni w Piśmie nauczali, że zanim król przyjdzie, Eliaz musi się pojawić.
- 36) A Jezus powiedział: Eliaz już przyszedł; ale uczeni w Piśmie i faryzeusze nie przyjęli go;
- 37) I ludzie znieważali go, związali go, wrzucili do celi więziennej i krzyczeli z diabelską radością, aby zobaczyć, jak umiera.
- 38) Co ludzie mu zrobili, to zrobią ze mną.
- 39) Wtedy uczniowie zrozumieli, że Jezus mówił o Janie, którego zabił Herod.

ROZDZIAŁ 130

Jezus i trzech uczniowie wracają do Cezarei Filipowej. Dziewięciu nie udało się wyleczyć dziecka z padaczką. Jezus uzdrawia dziecko i gani uczniów za brak zaufania do Boga. Krystyny wracają do Kafarnaum.

KIEDY Jezus, Piotr, Jakub i Jan przybyli do bram miasta, na drodze tłoczyło się mnóstwo ludzi.

- 2) Dziewięciu apostołów, którzy nie poszli z Jezusem na górę, próbowali uleczyć chore na padaczkę dziecko, które miało obsesję, ale im się nie udało; lud czekał na przyjście Pana.
- 3) Kiedy Jezus przyszedł, ojciec dziecka ukląkł przed nim i błagał go o pomoc.
- 4) Powiedział: Panie mój, błagam, abys ulitował się nad moim synem, moim jedynym dzieckiem; jest dzieckiem epileptycznym i ciężko cierpi.
- 5) Czasami wpada w ogień i zostaje spalony; znowu wpada do wody i jakby utonął; i wiele razy dziennie upada, zgrzyta zębami, piana wylewa się z jego ust.
- 6) Zabrałem moje dziecko do twoich uczniów, a oni nie przynieśli ulgi.
- 7) A gdy to mówił, sługa przyniósł dziecko przed Pana (dziecko nie przemówiło, bo było nieme), a natychmiast upadł na ziemię, pienieło się, wiło w agonii.
- 8) A Jezus powiedział: Od jak dawna się tak martwi?
- 9) Ojciec powiedział: Od niemowlęctwa; szukaliśmy pomocy w wielu krajach, ale jej nie znaleźliśmy; ale wierzę, że możesz mówić Słowo i uzdrowić mojego syna.
- 10) A Jezus powiedział: Wiara jest mocą Bożą. Wszystko jest możliwe dla tego, kto w swoim sercu wierzy.
- 11) Ojciec płakał ze łzami w oczach, Panie, wierzę; dopomóż mojej niewierze.
- 12) A Jezus wypowiedział Słowo mocy; dziecko z padaczką leżało w omdleniu; nie oddychał, a cały lud powiedział: Dziecię umarło.
- 13) Lecz Jezus wziął go za rękę i rzekł: Wstań; a on wstał i przemówił.
- 14) Ludzie byli zdumieni, a wielu powiedziało: „To z pewnością jest człowiek Boży, bo taka władza nigdy nie została dana człowiekowi”.
- 15) Wtedy Jezus i Dwunastu poszli do domu, a po posiłku i pokrzepieniu dziewięciu uczniów powiedziało:
- 16) Panie, dlaczego nie moglibyśmy uzdrowić tego dziecka? Mówiliśmy Słowo; ale nawet to było bezsilne.
- 17) A Jezus powiedział: „Twój wielki sukces w całej twojej poprzedniej pracy uczynił cię nieostrożnym i zapomniałeś rozpoznać moc Bożą.
- 18) Bez ducha Słowa Słowo jest jak bezsensowna bajka; i zapomniałeś się modlić.
- 19) Nie ma wiary bez modlitwy wiary. Wiara to skrzydła modlitwy; ale same skrzydła nie latają.
- 20) Przez modlitwę i wiarę możesz sprowadzić szczyty gór i wrzucić je do morza; pagórki będą skakać jak jagnięta na twój rozkaz.
- 21) Ta porażka może być dla ciebie dobra. Wspaniałe lekcje, jakich można się nauczyć w życiu, pochodzą z popełnionych porażek.
- 22) Gdy uczniowie siedzieli w zamyślonej medytacji, Jezus powiedział: Niech te słowa zapadną w wasze serca:
- 23) Prawie nadszedł czas, kiedy musisz sam dźwigać swój ciężar; to znaczy bez mojej obecności w ciele.

- 24) Bo wpadnę w ręce bezbożnych i zabiją mnie na górze za murem Bezeta.
- 25) I ludzie złożą moje ciało w grobie, gdzie według świętego Słowa będzie ono strzeżone i zachowane przez trzy dni; wtedy powstanę ponownie.
- 26) Dwunastu było smutnych; nie rozumieli, a jednak bali się poprosić go o wyjawienie znaczenia jego słowa.
- 27) Następnego dnia mistrz Krystyna i Dwunastu rozpoczęli swoją podróż powrotną i wkrótce znaleźli się w Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 131

Jezus i Piotr płacą podatek w wysokości pół szekla. Uczniowie walczą o supremację. Jezus ich gani. Daje im wiele praktycznych lekcji. Przypowieść o dobrym pasterze.

Kiedy Jezus i Dwunastu odpoczywali w domu, poborca podatków podszedł do Piotra i powiedział: Człowieku, czy Jezus i ty płacisz ten podatek w wysokości pół szekla?

- 2) A Piotr powiedział: Płacimy to, co jest naliczone.
- 3) A Jezus powiedział: Od kogo celnicy pobierają ten szczególny podatek? od obcych czy od rodzimych synów?
- 4) A Piotr powiedział: Tylko obcy mają płacić ten podatek.
- 5) Wtedy Jezus powiedział: Wszyscy jesteśmy rodzimymi synami i jesteśmy wolni; ale aby nie wywołać sporu, zapłacimy podatek; ale nie miał też sykla, którymi można było zapłacić.
- 6) A Jezus rzekł: Idź nad morze; Zrzuć haczyk i złap rybę, a znajdziesz w jego wnętrzu szekla, który płaci podatek za ciebie i za mnie.
- 7) I Piotr uczynił tak, jak powiedział Jezus; znalazł szekla i zapłacił podatek.
- 8) Teraz Jezus usłyszał dwunastu spór między sobą. Duch cielesnej jaźni poruszał się w ich sercach i zastanawiali się między sobą, kto jest największy w oczach Boga i człowieka.
- 9) A Jezus powiedział: Wy ludzie, ze wstydu! Największy jest sługą reszty. A potem zawołał do niego małe dziecko; wziął go w ramiona i powiedział:
- 10) Największe jest małe dziecko, a jeśli chcesz być w ogóle wielkim, musisz stać się takim, jakim jest to dziecko w niewinności, w prawdzie, w czystości życia.
- 11) Wielcy ludzie nie gardzą małymi rzeczami ziemi; kto szanuje i szanuje takie dziecko, szanuje i szanuje mnie, a kto gardzi dzieckiem, gardzi mną.
- 12) Jeśli chcesz wejść przez bramę królestwa, musisz być pokorny jak to małe dziecko.
- 13) Posłuchajcie mnie, mężczyźni, To dziecko, jak każde inne dziecko, ma jednego, kto wstawia się w jego sprawie przed tronem Boga.
- 14) Pogardzacie nim na własne ryzyko, ludzie, bo oto jego odpowiednik widzi oblicze Boga w każdej chwili, każdego dnia.
- 15) I posłuchaj mnie jeszcze raz, Ten, który zgorszy i upadnie małego, jest naznaczony, przeklęty; i lepiej by było, gdyby się utopił.

- 16) Oto przestępstwa wszędzie! Ludzie znajdują okazję do grzechu i upadku, a gdy upadają, wzrastają w siłę;
- 17) Ale biada temu, który powoduje upadek i upadek innych ludzi.
- 18) Miejcie się na baczności, mężowie Boży, aby nie zmusić innego człowieka do upadku; strzeżcie się, abyście sami nie popadli w grzeszne drogi.
- 19) Otóż, jeśli twoje ręce powodują, że grzeszysz, lepiej je odetnij; bo lepiej jest nie mieć rąk i nie być winnym w oczach Boga i ludzi, niż być doskonałym w swojej formie i stracić duszę.
- 20) A jeśli wasze stopy wyrządzają krzywdę, lepiej je odetnij; bo lepiej daleko bez nóg wejść do życia, niż wpaść pod przekleństwo.
- 21) A jeśli twoje oczy lub uszy skłaniają cię do grzechu, lepiej stracić je wszystkie niż stracić duszę.
- 22) Twoje myśli, słowa i czyny zostaną wypróbowane przez ogień.
- 23) Pamiętaj, że jesteś solą ziemi; ale jeśli tracisz cnoty soli, jesteś tylko odmową w oczach Boga.
- 24) Zachowajcie cnoty soli życia i bądźcie w pokoju między sobą.
- 25) Świat jest pełen ludzi, którzy nie mają w sobie soli życia i są zgubieni. Przychodzę szukać i ratować zgubionych.

Przypowieść o dobrym pasterze i zagubionej owcy

- 26) Jak myślisz? jeśli pasterz ma sto owiec, a jedna z nich zbłądziła, czy nie pozostawi dziewięćdziesięciu i dziewięciu?
- 27) I wychodzić na drogi pustyni i na szczyty gór, aby szukać tego, który zbłądził?
- 28) Tak, to wiesz; a jeśli znajdzie tego, który zbłądził, cieszy się i raduje z niego o wiele bardziej niż z tych wszystkich dziewięćdziesięciu i dziewięciu, które się nie zbłądziły.
- 29) I tak jest radość na dziedzińcach niebios, gdy ktoś z ludzkich narodzin, który wszedł na drogi grzechu, zostaje odnaleziony i przywrócony do owczarni;
- 30) Tak, jest radość, więcej radości niż nad wszystkimi sprawiedliwymi ludźmi, którzy nigdy nie zbłądzili.

Koniec – przypowieść o dobrym pasterze i zagubionej owcy

- 31) A Jan powiedział: Mistrzu, któż może szukać i zbawić zgubionych? a kto może uzdrawiać chorych i wyrzucać demony z obsesji?
- 32) Kiedy byliśmy w drodze, zobaczyliśmy człowieka, który nie był jednym z nas, wyrzucał demony i uzdrawiał chorych.
- 33) Zrobił to przez święte Słowo i w imię Chrystusa? ale zabroniliśmy mu, bo nie chodził z nami.
- 34) A Jezus powiedział: Wy synowie człowieczy, czy wyobrażacie sobie, że posiadacie moce Boga?
- 35) A czy myślisz, że cały świat musi czekać, aż wykonasz dzieła Boże?
- 36) Bóg nie jest człowiekiem, aby miał szczególną troskę o każdego człowieka i obdarzył go szczególnymi darami.
- 37) Nie zabraniaj nikomu czynienia dzieł Bożych.

38) Nie ma człowieka, który nie jest dzieckiem Bożym, który mógłby wypowiedzieć święte Słowo iw imię Chrystusa uzdrowić chorych i wyrzucić duchy nieczyste.

39) Człowiek, o którym mówisz, jest jednym z nami. Kto zbiera w zbożu nieba, jest jednym z nami.

40) Kto daje kubek wody w imię Chrystusa, jest jednym z nami; tak Bóg osądzi.

ROZDZIAŁ 132

Jezus broni człowieka skazanego za kradzież chleba. Werdykt jest odwrotny. Mężczyzna odchodzi na wolność, a ludzie zaspokajają potrzeby jego głodującej rodziny.

WIELU ludzi tłoczyło się na ulicach. Funkcjonariusze byli w drodze do sądu z jednym, mężczyzną oskarżonym o kradzież chleba.

2) A po chwili mężczyzna został postawiony przed sędzią, aby odpowiedzieć na zarzuty.

3) A Jezus i Dwunastu byli tam. Mężczyzna pokazał na twarzy i dłoniach ciężko zarysowane linie trudu i niedostatku.

4) Kobieta bogato ubrana, oskarżycielka mężczyzny, wystąpiła i powiedziała: Sama złapałam tego mężczyznę: dobrze go znam, bo wczoraj przyszedł żebrząc o chleb.

5) A kiedy wypędziłem go z moich drzwi, powinien był wiedzieć, że nie będę żywił takiego człowieka jak on; a dzisiaj przyszedł i wziął chleb.

6) Jest złodziejem i domagam się, aby trafił do więzienia.

7) Słudzy również zeznawali przeciwko mężczyźnie; został uznany za złodzieja, a oficerowie go wyprowadzali.

8) Ale Jezus stojący zawołał: Wy, oficerowie i sędzio, nie spieszcie się z odprowadzeniem tego człowieka.

9) Czy jest to ziemia sprawiedliwości i prawa? czy możesz oskarżać i skazywać mężczyzn na karę za jakiegokolwiek przestępstwo, dopóki sami nie zeznają?

10) Prawo rzymskie nie pozwala na taką parodię słusznie i żądam, abys pozwolił temu człowiekowi mówić.

11) A potem sędzia przywołał mężczyznę i powiedział: „Jeśli masz coś do opowiedzenia, mów dalej”.

12) Mężczyzna we łzach wstał i powiedział: Mam żonę i dzieci i giną dla chleba, a ja często opowiadałem moją historię i błagałem o chleb; ale nikt nie chciał słuchać.

13) Dziś rano, kiedy wyszedłem z naszej smutnej chaty w poszukiwaniu pracy, moje dzieci płakały o chleb, a ja postanowiłem je nakarmić lub umrzeć.

14) Wziąłem chleb i apeluję do Boga, czy to była zbrodnia?

15) Ta kobieta wyrwała bochenek i rzuciła go psom, wezwała oficerów i jestem tutaj.

16) Dobrzy ludzie, róbcie ze mną, co chcecie, ale ratujcie moją żonę i dzieci od śmierci.

17) Wtedy Jezus powiedział: Kto jest winowajcą w tym przypadku?

18) Uważam tę kobietę za przestępcę w oczach Boga.

19) Oskarżam tego sędziego o przestępstwo przed adwokaturą praw człowieka.

- 20) Oskarżam tych służących i tych funkcjonariuszy za strony przestępstwa.
- 21) Oskarżam mieszkańców Kafarnaum o okrucieństwo i kradzież, ponieważ nie zważali na krzyki ubóstwa i nędzy i odmówili bezbronnym tego, co do nich należy na mocy każdego prawa;
- 22) I apeluję do tych ludzi tutaj i pytam: Czy moje zarzuty nie są oparte na sprawiedliwości i prawdzie?
- 23) I każdy powiedział: Tak.
- 24) Oskarżona zarumieniła się ze wstydu; sędzia cofnął się ze strachu; oficerowie zrzucili z mężczyzny kajdany i uciekli.
- 25) Wtedy Jezus powiedział: Daj temu człowiekowi to, czego potrzebuje, i pozwól mu odejść i nakarmić jego żonę i dzieci.
- 26) Lud dawał obficie; mężczyzna poszedł swoją drogą.
- 27) A Jezus powiedział: „Nie ma standardowego prawa do osądzenia zbrodni. Wszystkie fakty muszą być podane przed wydaniem wyroku w sprawie.
- 28) Wy ludzie z sercami; Wyjdź i stań tam, gdzie stał ten człowiek i odpowiedz mi: Co byś zrobił?
- 29) Złodziej uważa każdego człowieka za złodzieja i odpowiednio go osądza.
- 30) Człowiek, który surowo osądza, to człowiek, którego serce jest pełne zbrodni.
- 31) Kurtyzana, która ukrywa swoją niegodziwość przez to, co nazywa przyzwoitością, nie ma ani słowa litości dla uczciwej kurtyzany, która twierdzi, że jest taka, jaka jest.
- 32) Mówię wam, ludzie, gdybyście nie napiętnowali, dopóki nie uwolnicie się od grzechu, świat wkrótce zapomni znaczenie tego słowa, oskarżony.

ROZDZIAŁ 133

Dwunastu idzie na ucztę do Jerozolimy, ale Jezus pozostaje w Kafarnaum. Wybiera siedemdziesięciu uczniów i wysyła ich, aby nauczali i uzdrawiali. Idzie sam na ucztę i po drodze leczy dziesięciu trędowatych. Naucza w świątyni.

Zbliżała się uczta żniwna; Dwunastu poszło do Jerozolimy, ale Jezus nie poszedł z nimi; przebywał w Kafarnaum.

- 2) Wśród tłumów, które za nim szły, było wielu, którzy nie poszli na ucztę; nie byli Żydami.
- 3) A Jezus wezwał do siebie dziesięciu i dziesięciu tych uczniów i powiedział: „Królestwo Chrystusowe nie jest tylko dla Żydów; to jest dla każdego mężczyzny.
- 4) Oto wybrałem dwunastu, aby głosili ewangelię, najpierw Żydom; i są Żydami.
- 5) Dwanaście to liczba Żydów, a siedem to liczba wszystkich, w tym każdego człowieka.
- 6) Bóg to dziesiątka, święty Jod.
- 7) Kiedy mnoży się Bóg i człowiek, mamy trzydziśnięć dziesięć, liczba braterstwa ludzi.
- 8) A teraz wysyłam cię dwójkami i dwójkami; nie tylko Żydom, ale każdemu narodowi pod niebem; do greckiego i asyryjskiego; do Samarytanina; do tych za morzami; każdemu człowiekowi.
- 9) Nie musisz odchodzić daleko, bo tu i w Samarii są ludzie ze wszystkich krajów.

- 10) Wstań i idź swoją drogą; ale idź w wierze; i nie bierz złota ani srebra w swojej sakiewce; bez dodatkowego płaszcza lub butów.
- 11) Idź w świętym imieniu; zaufaj Bogu, a nigdy nie będziesz chciał.
- 12) I niech to będzie wszędzie waszym pozdrowieniem: Pokój wszystkim; dobra wola dla wszystkich.
- 13) A jeśli syn pokoju będzie w domu, drzwi otworzą się szeroko i wejdiesz; a wtedy święty pokój spocznie na tym domu.
- 14) Siedemdziesiąt dwójkami wyszło; poszli do Samarii, a gdy szli, mówili: Pokój wszystkim; dobra wola dla wszystkich!
- 15) Pokutujcie i odwróćcie się od grzechu i uporządkujcie swój dom, bo przyjdzie syn człowieczy, który nosi obraz Chrystusa, i będziecie mogli zobaczyć Jego oblicze.
- 16) Weszli do każdej wsi Samarii; głosili w Tyrze i Sydonie nad morzem. Niektórzy udali się na Kretę, inni do Grecji, a jeszcze inni poszli do Gileadu i nauczali.
- 17) A Jezus, zupełnie sam, poszedł na ucztę drogą Samarii; a gdy szedł przez Sychar po drodze, trędowaci go zobaczyli, a dziesięcioosobowa grupa zawołała z daleka i powiedziała:
- 18) Panie Jezu zostań i mów Słowo za nas, abyśmy mogli zostać oczyszczeni.
- 19) A Jezus rzekł: Idźcie i pokażcie się kapłanom.
- 20) Poszli, a gdy poszli, ich trąd został uzdrowiony. Jeden z dziesięciu, pochodzący z Samarii, wrócił, aby podziękować mistrzowi i chwalić Pana.
- 21) A Jezus mu rzekł: Oto dziesięciu zostało oczyszczonych; gdzie jest dziewiątko? Wstań i idź swoją drogą; twoja wiara cię uzdrowiła.
- 22) Ujawniłeś swoje serce i pokazałeś, że zasługujesz na tę moc; oto dziewięciu odnajdzie swoje trędowate ręce i stopy.
- 23) I Jezus poszedł w swoją drogę, a gdy była uczta, wszedł do Jerozolimy i wszedł do dziedzińca świątyni.
- 24) I zganiał uczonych w Piśmie i faryzeuszy, kapłanów i doktorów prawa za ich obłudę i egoizm.
- 25) Zwykli ludzie byli zdumieni; rzekli: Skąd wzięła się mądrość tego człowieka? mówi tak, jak mówi mędrzec.
- 26) A Jezus powiedział: Nie nauczyłem się mądrości Świętego w szkołach ludzkich; moja nauka nie jest moja; Wypowiadam słowa tego, który mnie tu posłał, abym spełniał swoją wolę.
- 27) Jeśli ktoś chciałby wiedzieć, o czym mówię, oto, musi czynić wolę Bożą. Żaden człowiek nie może wiedzieć, jeśli nie wejdzie w życie i nie wypełni woli Bożej.
- 28) Otóż, Mojżesz dał prawo; ale żaden z was nie przestrzegał prawa; jak możesz ocenić wartość każdego mężczyzny?
- 29) Pewnego razu w tych sądach uzdrowiłem człowieka w dzień szabat i we wściekłości chciałeś odebrać mi życie; a teraz, ponieważ mówię prawdę, znów chcesz odebrać mi życie.
- 30) Pewien uczyony w Piśmie przemówił i powiedział: „Głupi człowieku, masz obsesję; kto chce odebrać ci życie?

- 31) Zwykli ludzie mówili: Czy to nie jest Jezus, którego władcy od dawna usiłowali zabić? a teraz przychodzi i naucza na dziedzińcach świątyni.
- 32) Jeśli jest winny tak potwornych zbrodni, dlaczego nie zabierają go w kajdany?
- 33) A Jezus rzekł: Wszyscy mnie znacie i wiecie, skąd przyszedłem; ale nie znasz Boga, który mnie tu posłał, którego słowa wypowiadam.
- 34) Tłumy ponownie stanęły w jego obronie; powiedzieli, że jeśli to nie jest Chrystus, którego Bóg obiecał objawić ludziom, czy dokona on większych dzieł, kiedy przyjdzie, niż ten człowiek?
- 35) Faryzeusze i rządzący kapłani byli rozgniewani i wysłali swoich oficerów, aby go zabrali, zanim odejdzie. Oficerowie byli przerażeni; nie pojmali go.
- 36) A Jezus powiedział: oto jestem tutaj, ale na krótki czas, a potem idę do tego, który mnie tu posłał, abym spełniał swoją wolę.
- 37) Szukasz mnie teraz i możesz mnie teraz znaleźć; nadejdzie czas, kiedy będziecie szukać, a nie znajdziecie, bo dokąd ja pójdę, nie możecie przyjść.
- 38) Ludzie mówili: Dokąd pójdzie, aby ludzie go nie znaleźli? Czy pójdzie do Grecji i będzie nauczał Greków? czy pojedzie do Egiptu lub Asyrii nauczać?
- 39) Ale Jezus nie odpowiedział; niezauważony przez tłumy opuścił dziedzińce świątyni i poszedł swoją drogą.

ROZDZIAŁ 134

Jezus naucza w świątyni. Jego słowa rozwścieczają władców. Nikodem go broni. Spędza noc na modlitwie na Górze Oliwnej. Następnego dnia ponownie naucza w świątyni. Cudzołożnica zostaje postawiona przed nim na sąd.

TERAZ, w ostatnim dniu święta, kiedy tłumy były na dziedzińcach, Jezus powiedział:

- 2) Kto jest spragniony, może przyjść do mnie i pić.
- 3) Kto wierzy we mnie i w Chrystusa, którego posłał Bóg, może pić kielich życia, a z jego wnętrza popłyną strumienie wody żywych.
- 4) Święty Oddech ocieni go, a on będzie oddychał Oddechem, wypowiadał słowa i żył życiem.
- 5) Ludzie byli podzieleni w swoich poglądach na jego temat. Niektórzy mówili: Ten człowiek jest prorokiem Boga żywego.
- 6) A inni powiedzieli: On jest Mesjaszem, o którym nasi prorocy powiedzieli, że przyjdzie.
- 7) A inni mówili: Nie może być Chrystusem, ponieważ przybył z Galilei; Chrystus musi pochodzić z Betlejem, gdzie mieszkał Dawid.
- 8) Znowu kapłani i faryzeusze wysłali oficerów, aby sprowadzili go do sądu, aby odpowiedzieć za jego życie; ale kiedy oficerowie wrócili i nie przyprowadzili go,
- 9) Władcy byli rozwścieczeni i powiedzieli: Dlaczego nie aresztowałeś tego człowieka i nie postawiłeś go przed sądem?
- 10) Funkcjonariusze odpowiedzieli: „Nigdy nie słyszeliśmy, żeby człowiek mówił tak, jak ten człowiek.

- 11) W gniewie faryzeusze powstali i powiedzieli: „Oszalałeś? Czy zostałeś zwiedziony? Czy jesteście uczniami tego człowieka?”
- 12) Czy uwierzyli w niego jacyś władcy lub faryzeusze? Zwykli ludzie! tak, mogą wierzyć; są przekłęci; nic nie wiedzą.
- 13) Ale Nikodem stanął przed władcami i powiedział: „Czy żydowscy sędziowie mogą sądzić człowieka i skazywać go, dopóki nie usłyszą jego prośby? Niech Jezus stanie przed tą poprzeczką i złoży świadectwo.
- 14) Władcy powiedzieli: Ten Jezus jest przebiegłym człowiekiem i jeśli pozwolimy mu mówić, skarci nas twarzą w twarz, a wtedy tłumy będą się śmiać i staną w jego obronie.
- 15) A potem wiecie, tak samo jak my, że prorocy nie pochodzą z Galilei.
- 16) Władcy poczuli siłę tego, co powiedzieli oficerowie i Nikodem, i nic więcej nie powiedzieli.
- 17) A potem ludzie poszli w swoją stronę, każdy do swojego domu; ale Jezus udał się na Górę Oliwną, gdzie spędził noc na modlitwie.
- 18) Ale rano, gdy słońce ledwie wzeszło, Jezus przyszedł ponownie i wielu ludzi przyszło zobaczyć go na dziedzińcach świątyni, a on usiadł i nauczał tłumy.
- 19) Faryzeusze i uczeni w Piśmie nadal byli czujni, aby znaleźć powód, dzięki któremu mogliby go potępić słowami, które wypowiedział.
- 20) Funkcjonariusze wzięli w samym akcie zbrodni kurtyzanę. Jak nauczał Jezus, przyprowadzili tę kobietę, postawili ją pośrodku i powiedzieli:
- 21) Rabboni, ta podła kobieta została uprowadzona na cudzołóstwo. Prawo Mojżesza mówi, że taka jak ona umrze, zostanie ukamienowana; co twoim zdaniem powinno być jej karą?
- 22) A Jezus pochylał się i zrobił figurę na ziemi i umieścił w niej liczbę duszy, a potem usiadł w milczącej myśli.
- 23) A kiedy kapłani zażądali, aby przemówił, powiedział: Kto nie ma grzechu, niech powstanie i pierwszy rzuci na nią kamieniem.
- 24) A potem zamknął oczy i nie padło ani jedno słowo. Kiedy wstał i ujrzał kobietę samą, powiedział:
- 25) Gdzie są mężczyźni, którzy cię tu sprowadzili? ci, którzy oskarżyli?
- 26) Kobieta powiedziała: Wszyscy odeszli; nie było tu nikogo, kto mógłby potępić.
- 27) A Jezus rzekł: Nie potępiam was; idź w pokoju i nie grzesz więcej.

ROZDZIAŁ 135

Jezus naucza w świątyni. Ujawnia niektóre z głębszych znaczeń służby Chrystusowej. Władcy są bardzo wściekli i próbują go ukamienować, ale on znika.

UCZTA się skończyła, a Jezus, Piotr, Jakub i Jan siedzieli w skarbcu świątyni.

- 2) Dziewiątka wróciła do Kafarnaum.
- 3) Lud zgromadził się na dziedzińcach Świątyni, a Jezus powiedział:

- 4) ja jestem lampą; Chrystus jest olejem życia; Święty Tchnienie Ogień. Spójrz na światło! a kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemności, ale będzie miał światłość życia.
- 5) Prawnik powiedział: Jesteś sam świadkiem, twoje świadectwo nie jest prawdą.
- 6) A Jezus rzekł: Jeśli sam świadczę, mówię prawdę, bo wiem, skąd przyszedłem i dokąd idę.
- 7) I nikt inny w ciele nie może świadczyć o mnie, bo nikt nie wie, skąd przybyłem ani dokąd idę.
- 8) Moje dzieła świadczą o prawdzie, którą mówię. Jako człowiek nie mogłem wypowiedzieć słów Świętego Oddechu; i wtedy mój Ojciec świadczy o mnie.
- 9) Prawnik powiedział: Gdzie mieszka twój ojciec?
- 10) A Jezus rzekł: Nie znacie mnie, albo poznalibyście mojego Ojca, a gdybyście znali Ojca, znalibyście syna, bo Ojciec i syn są jednym.
- 11) idę swoją drogą, a nie znajdziesz mnie; bo gdzie idę nie możesz przyjść, bo nie znasz drogi.
- 12) Nie możesz znaleźć drogi, ponieważ twoje serca są obrzydliwe, twoje uszy są przytępione, twoje oczy są zamknięte.
- 13) Światło życia nie może przebić się przez mroczną zasłonę, którą zakryłaś swoje serca.
- 14) Nie znasz Chrystusa i jeśli nie ma Chrystusa w sercu, nie ma światła.
- 15) Przychodzę, aby objawić ludziom Chrystusa, a wy mnie nie przyjmujecie, i będziecie mieszkać w ciemności i w cieniu grobu, aż uwierzycie w słowa, które wypowiadam.
- 16) Ale będziesz oczerniał syna człowieczego, podnosił go i śmiał się widząc, jak umiera.
- 17) Ale wtedy nadejdzie trochę światła i będziesz wiedział, że jestem tym, kim jestem.
- 18) Ludzie nie rozumieli znaczenia wypowiadanych przez niego słów.
- 19) A potem przemówił do ludzi, którzy w Niego uwierzyli, mówiąc: „Jeśli trwacie w Chrystusie, a Chrystus trwa w was i jeśli zachowacie moje słowa w swoim sercu,
- 20) Wy jesteście drogą, jesteście uczniami na drodze i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.
- 21) I nadal ludzie nie rozumieli; powiedzieli: Jesteśmy nasieniem Abrahama i już jesteśmy wolni; nigdy nie byliśmy niewolnikami żadnego człowieka; dlaczego mówisz: Będziemy wolni?
- 22) A Jezus powiedział: Czy nie wiecie, że każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu? trwa w niewoli grzechu?
- 23) Jeśli nie grzeszysz, jesteś wolny; ale jeśli grzeszycie myślą, słowem lub uczynkiem, to jesteście niewolnikami i tylko prawda może was wyzwolić; jeśli jesteś wolny przez Chrystusa, to naprawdę jesteś wolny.
- 24) Jesteście nasieniem Abrahama, a jednak chcecie mnie zabić tylko dlatego, że mówię prawdę Abrahama.
- 25) Jesteście dziećmi ciała Abrahama; ale oto powiadam: Duchowy Abraham, którego wy nie znacie.
- 26) W duchu jesteście dziećmi waszego ojca, a waszym ojcem jest Diabolos; trzymasz się jego słów i spełniasz jego wolę.

- 27) Od początku był mordercą; nie może powiedzieć prawdy, a kiedy mówi kłamstwo, mówi swoje; on sam jest kłamstwem i jest ojcem samego siebie.
- 28) Gdybyście byli dziećmi mojego Ojca-Boga, moglibyście usłyszeć słowa Boga; Mówię słowa Boga, ale nie możesz ich usłyszeć.
- 29) Faryzeusz stanął i powiedział: Ten facet nie jest jednym z nas, jest przeklętym Samarytaninem i ma obsesję.
- 30) Ale Jezus nie zważał na słowa faryzeusza lub uczonego; wiedział, że wszyscy ludzie wiedzieli, że jest Żydem.
- 31) A potem powiedział: Kto zachowa moje słowa, nigdy nie umrze.
- 32) Prawnik powiedział: A teraz wiemy, że ma obsesję. Nasz ojciec Abraham nie żyje; wszyscy prorocy są martwi, a jednak ten człowiek mówi: Kto przestrzega moich słów, nigdy nie umrze.
- 33) Czy ten człowiek jest większy niż nasz Ojciec Abraham? Czy jest ponad prorokami? i wszyscy są martwi.
- 34) A Jezus powiedział: Twój ojciec Abraham ucieszył się widząc mój dzień; zobaczył to i ucieszył się.
- 35) Prawnik powiedział: Ty prosty człowieku; nie masz pięćdziesięciu lat; widziałeś Abrahama?
- 36) A Jezus rzekł: Przed Abrahamem jestem.
- 37) Znowu uczeni w Piśmie i faryzeusze byli wściekli; podnieśli kamienie, aby w niego rzucić, ale jak widmo nocy zniknął; ludzie nie wiedzieli, dokąd poszedł.

ROZDZIAŁ 136

Jezus naucza w świątyni. Opowiada przypowieść o dobrym Samarytaninie. Idzie do Bethany. Uczy w domu Łazarza. Napomina Martę za jej niepokój o sprawy tego życia.

I Jezus ponownie stanął na dziedzińcach Świątyni i nauczał.

- 2) Wysłano mistrza prawa, aby go przesłuchał, aby znalazł powód do potępienia i oskarżenia go o przestępstwo.
- 3) Powiedział: Panie, powiedz mi, co mam robić, abym miał życie wieczne?
- 4) A Jezus rzekł: Znasz zakon; co to mówi?
- 5) Adwokat odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją siłą, całym swoim umysłem i będziesz miłował bliźniego jak siebie samego.
- 6) A Jezus rzekł: Oto dobrze odpowiedziałeś; to rób, a będziesz żył.
- 7) Prawnik powiedział: Mój sąsiad, kim on jest?

Przypowieść o dobrym Samarytaninie

- 8) A Jezus rzekł: Pewien człowiek szedł z Jerozolimy do Jerycha, a oto spotkał po drodze zbójców, którzy go pobili, obrabowali z jego dóbr i pozostawili po drodze krwawiącego.
- 9) W ten sposób schodził faryzeusz; widział rannego człowieka; ale potem nie miał czasu do stracenia; przeszedł po drugiej stronie.
- 10) Przeszedł Lewita i zobaczył tego człowieka; ale nie chciał brudzić swych kapłańskich szat i przeszedł obok.

- 11) Prawnik w drodze do Jerycha obserwował umierającego człowieka, a potem powiedział: „Gdybym mógł zrobić sykla, mógłbym mu pomóc; ale nie ma już nic do dania, ja nie mam czasu na jałmużnę; i odszedł.
- 12) A potem przybył tam nieznajomy z Samarii; widział rannego człowieka; jego serce zostało dotknięte litością i zatrzymał się, zsiadł z konia,
- 13) Ożywił mężczyznę i posadził go na koniu, zabrał go do gospody i zlecił właścicielowi gospody, aby go pielęgnował.
- 14) Dał stróżowi wszystkie pieniądze, które miał, i powiedział: Twoje opłaty mogą być większe niż to, ale troszcz się o to nieszczęsne, a kiedy wrócę, zapłacę wszystko; a potem poszedł swoją drogą.
- 15) Otóż, mistrzu prawa, który z tych czterech był bliźnim tego, który wpadł wśród złodziei?
- 16) Prawnik powiedział: Człowiek, który okazał mu miłosierdzie; ten, który się o niego troszczył.
- 17) A Jezus rzekł: Idź swoją drogą i czyni podobnie, a będziesz żył.

Koniec – przypowieść o dobrym Samarytaninie

- 18) Jezus, Piotr, Jakub i Jan udali się do Betanii, gdzie mieszkał Łazarz.
- 19) A Maria usiadła u stóp Jezusa i słyszała, jak wypowiadał słowa życia, podczas gdy Marta służyła.
- 20) I Marta zawołała, ale Maryja nie zostawiła Pana, aby pomógł jej służyć.
- 21) A Marta rzekła do Jezusa: Czy nie obchodzi cię to, że Maryja każe mi dźwigać brzemień służenia przez cały dzień? Błagam, abyś zaoferował jej pomoc.
- 22) A Jezus rzekł: Za bardzo się troszczysz, Marto, o swoich gości; nie musisz się tak martwić o sprawy życia.
- 23) Czujesz się zmęczony dbaniem o małe rzeczy i lekceważeniem jednej rzeczy, której najbardziej potrzebujesz.
- 24) Twoja siostra tutaj wybrała znacznie lepszą część, część, której nikt nie może odebrać.

ROZDZIAŁ 137

Jezus i jego uczniowie udają się na emeryturę, aby się modlić. Jezus uczy Łazarza, jak się modlić. Modlitwa wzorcowa. Wartość natarcywej modlitwy. Przypowieść o natrętnej gospodyni domowej.

TERAZ wieczorem Jezus, Piotr, Jakub i Jan z Łazarzem wyszli za bramy wsi, aby się modlić. A Łazarz powiedział: Naucz mnie modlić się.

- 2) A Jezus powiedział: Modlitwa, której nauczyłem modlić się Dwunastu, kiedy byliśmy w Galilei, jest miła Bogu; a kiedy się modlisz, po prostu powiedz:
- 3) Nasz Ojciec-Bóg, który jesteś w niebie; święte jest twoje imię; przyjdź Królestwo Twoje; będą dokonywane na ziemi, tak jak w niebie;
- 4) Daj nam dzisiaj nasz potrzebny chleb;
- 5) Pomóż nam zapomnieć o długach, które mają wobec nas inni ludzie, aby wszystkie nasze długi mogły zostać spłacone;
- 6) I chroń nas od sidła kusiciela, które są dla nas zbyt wielkie do zniesienia;

- 7) A kiedy nadejdą, daj nam siłę do pokonania.
- 8) A Jezus powiedział: Odpowiedź na twoją modlitwę może nie pojawić się w pełni w krótkim czasie.
- 9) Nie zniechęcaj się; módlcie się raz za razem, bo Bóg usłyszy.

Przypowieść o natrętnej gospodynie domowej

10) A potem opowiedział przypowieść; Powiedział: Gospodyni była sama w nocy i oto przyszli goście i byli głodni, nie mając nic do jedzenia przez cały dzień.

11) Gospodyni nie miała chleba, więc o północy wyszła i zawołała przyjaciela i powiedziała: Pożycz mi trzy bochenki chleba, bo przyszli goście, a nie mam dla nich nic do jedzenia.

12) Przyjaciel odpowiedział: Dlaczego niepokoisz mnie o północy? Moje drzwi są zamknięte; moje dzieci są ze mną w łóżku; Nie mogę wstać, aby dać Ci chleb; jutro możesz być zaopatrywany.

13) Gospodyni poprosiła ponownie, a potem jeszcze raz, a potem, ponieważ prosiła i nie została odrzucona, przyjaciółka wstała i dała jej chleb.

Koniec – przypowieść o natrętnej pani domu

14) Oto powiadam wam: Proście mocno, a otrzymacie; szukajcie z ufnością, a znajdziecie; zapukaj szczerze, drzwi się otworzą.

15) Wszystkie rzeczy są twoje, a kiedy prosisz, nie tak, jak prosił by żebrzący mężczyzna, ale jako dziecko, będziesz usatysfakcjonowany.

16) Syn może prosić ojca o bochenek chleba; ojciec nie da mu kamienia;

17) Albo może poprosić go o rybę; nie da kraba; lub może poprosić go o jajko; ojciec nie da kamyka ze strumienia.

18) Skoro ludzie cielesni wiedzą, jak obficie dawać dzieciom ciała, to czy wasz niebiański Ojciec nie da wam obficie, kiedy będziecie się modlić?

ROZDZIAŁ 138

Christines w Jerozolimie. Spotykają człowieka niewidomego od urodzenia. Jezus daje lekcję o przyczynach chorób i katastrof. Uzdrawia niewidomego.

PAN z Piotrem, Jakubem i Janem byli w Jerozolimie; był to dzień szabatu.

- 2) I kiedy szli drogą, zobaczyli człowieka, który nie mógł widzieć; był niewidomy od urodzenia.
- 3) A Piotr powiedział: Panie, jeśli wszystkie choroby i niedoskonałości są spowodowane grzechem, kto w tym przypadku był grzesznikiem? rodzice czy sam mężczyzna?
- 4) A Jezus powiedział: Wszystkie cierpienia są częściowymi splatami długu lub długów, które zostały zaciągnięte.
- 5) Istnieje prawo rekompensaty, które nigdy nie zawodzi i jest podsumowane w tej prawdziwej regule życia:
- 6) Cokolwiek człowiek zrobi komuś innemu, zrobi mu ktoś inny.
- 7) W tym odnajdujemy znaczenie prawa żydowskiego, wyrażone zwięźle w słowach: Ząb za ząb; życie za życie.

- 8) Kto skrzywdzi kogoś myślą, słowem lub uczynkiem, jest osądzany jako dłużnik prawa, a ktoś inny również skrzywdzi go myślą, słowem lub uczynkiem.
- 9) A ten, kto przeleje krew kogokolwiek, przyjdzie w czasie, kiedy jego krew zostanie przelana przez człowieka.
- 10) Dolegliwość to cela więzienna, w której człowiek musi pozostać, dopóki nie spłaci swoich długów, chyba że pan go uwolni, aby miał większą szansę na spłatę długów.
- 11) Utrapienie jest pewnym znakiem, że ktoś ma długi do spłacenia.
- 12) Spójrz na tego człowieka! Raz w innym życiu był okrutnym człowiekiem i w okrutny sposób zniszczył oczy jednego, bliźniego.
- 13) Rodzice tego człowieka zwrócili kiedyś twarze na ślepego i bezradnego mężczyznę i wypędzili go ze swoich drzwi.
- 14) Wtedy Piotr zapytał: Czy spłacamy długi innych ludzi, gdy przez Słowo uzdrawiamy ich, wypędzamy duchy nieczyste lub ratujemy ich z jakiegokolwiek bolesnej udręki?
- 15) A Jezus rzekł: Nie możemy spłacać długów żadnego człowieka, ale przez Słowo możemy uwolnić człowieka od jego ucisków i udręki,
- 16) I uwolnij go, aby mógł spłacić długi, które ma, oddając swoje życie w dobrowolnej ofierze za ludzi lub inne żywe istoty.
- 17) Oto możemy uwolnić tego człowieka, aby lepiej służył rasie i spłacał swoje długi.
- 18) Wtedy Jezus zawołał tego człowieka i powiedział: Czy będziesz wolny? czy otrzymasz swój wzrok?
- 19) Mężczyzna odpowiedział: „Wszystko, co mam, najchętniej dałbym, gdybym mógł zobaczyć”.
- 20) A Jezus wziął ślinę i trochę gliny, zrobił maść i nałożył ją na oczy ślepcy.
- 21) On wypowiedział Słowo, a potem powiedział: Idź do Siloam i umyj się, a kiedy się myjesz, mów: Jahhevahe. Zrób to siedem razy i zobaczysz.
- 22) Mężczyzna został zaprowadzony do Siloam; przemył oczy i wypowiedział słowo, a natychmiast otworzyły mu się oczy i zobaczył.
- 23) Ludzie, którzy widzieli tego człowieka przez wiele lat, siedzieli przy drodze i żebrali, byli bardzo zaskoczeni, widząc go.
- 24) Oni powiedzieli: Czy to nie jest ten Hiob, który urodził się niewidomy, który siedział przy drodze i żebrał?
- 25) Słyszał, jak rozmawiają między sobą; powiedział: Tak, jestem nim.
- 26) Ludzie pytali: Jak zostałeś uzdrowiony? kto otworzył twoje oczy?
- 27) Powiedział: „Człowiek, którego ludzie nazywają Jezusem, zrobił maść z gliny i nałożył ją na moje oczy, i kazał mi powiedzieć słowo i obmyć się w Siloam siedem razy; Zrobiłem, jak mi polecił, i teraz widzę.
- 28) Pewien uczoney w Piśmie przechodził i zobaczył tego człowieka i usłyszał, jak mówił, że Jezus przez Słowo otworzył mu oczy.
- 29) Zabrał więc tego człowieka do synagogi i opowiedział tę historię kapłanom, którzy zapytali go o cud.

- 30) Mężczyzna odpowiedział: „Nigdy nie widziałem światła aż do dzisiaj, ponieważ byłem niewidomy od urodzenia.
- 31) Dziś rano, gdy siedziałem obok Siloama, człowiek, którego nigdy nie znałem, nałożył mi na oczy masę, o której ludzie mówią, że zrobił z gliny; kazał mi powiedzieć słowo i siedmiokrotnie obmyć oczy wodą; Zrobiłem, jak rozkazał, i zobaczyłem.
- 32) Prawnik zapytał mężczyznę: Kto to otworzył oczy?
- 33) Mężczyzna odpowiedział: Niektórzy ludzie mówią, że ma na imię Jezus i że przybył z Galilei; ale inni mówią: On jest synem Bożym.
- 34) Podszedł faryzeusz i powiedział: To jest dzień szabatu; człowiek, który wykonuje taką pracę, a nie dzień szabatu, nie jest od Boga.
- 35) Niektórzy kapłani byli bardzo zdumieni i powiedzieli: „Zły człowiek nigdy nie mógłby uczynić takiego cudu; musi posiadać moc Boga. I tak walczyli między sobą.
- 36) Zapytali mężczyznę: Co myślisz o tym człowieku z Galilei?
- 37) Powiedział: On jest prorokiem wysłanym od Boga.
- 38) Otóż, wielu Żydów nie wierzyło, że mężczyzna był niewidomy od urodzenia; powiedzieli: Nie ma mocy, aby otworzyć oczy niewidomemu od urodzenia.
- 39) A potem przyprowadzili rodziców mężczyzny przed faryzeuszy, aby mogli zeznawać.
- 40) Powiedzieli: To jest nasz syn, który urodził się niewidomy; nie wiemy, jak otrzymał wzrok; jest pełnoletni i wie; Zapytaj go.
- 41) Bali się powiedzieć, w co wierzyli, że Jezus jest Chrystusem, który przyszedł, aby objawić moc Bożą, aby nie obrazili kapłanów i nie zostali wyrzuceni z synagogi.
- 42) Znowu władcy powiedzieli: Ten Jezus jest złym człowiekiem. Człowiek, który został uzdrowiony wstał ponownie i powiedział:
- 43) Ten Jezus może być grzesznikiem lub świętym, nie wiem; ale to jedno wiem; Kiedyś byłem ślepy, ale teraz widzę.
- 44) A potem uczeni w Piśmie i faryzeusze znieważyli tego człowieka i powiedzieli: Jesteś naśladowcą tego człowieka z Galilei. Idziemy za Mojżeszem, ale tego człowieka, nie znamy go i nie wiemy, skąd jest.
- 45) Mężczyzna odpowiedział: To cud, że nie wiesz, skąd on jest, a jednak otworzył mi oczy.
- 46) Wiesz, że nic poza mocą Boga nie może zrobić takich rzeczy.
- 47) Bóg nie słyszy, jak grzesznicy nie modlą się i musisz wiedzieć, że nie jest złym człowiekiem, który może użyć mocy Bożej.
- 48) Faryzeusze odpowiedzieli: „Nędzniku! zrodziłeś się i narodziłeś się w grzechu, a teraz próbujesz uczyć nas Prawa. A potem wyrzucili go z synagogi.

ROZDZIAŁ 139

Jezus spotyka i poucza niewidomego człowieka. Odkrywa tajemnice królestwa. Owczarnia. Ogłasza się pasterzem. Udaje się do domu Massaliana, gdzie przebywa przez niektóre dni.

KIEDY Jezus usłyszał, co się stało i jak kapłani wyrzucili uzdrowionego przez niego człowieka z synagogi, znalazł go i rzekł do niego:

2) Czy wierzysz w Boga i Syna Bożego?

3) Mężczyzna odpowiedział: Wierzę w Boga; ale kim jest ten syn Boży, o którym mówisz?

4) A Jezus powiedział: Synem Bożym jest ten, który do was mówi.

5) Mężczyzna zapytał wtedy: Dlaczego mówisz: Syn Boży? Czy jest tylko jeden?

6) A Jezus powiedział: Wszyscy ludzie są synami Bożymi z urodzenia; Bóg jest Ojcem rasy; ale nie wszyscy są synami Bożymi przez wiarę.

7) Ten, kto osiąga zwycięstwo nad sobą, jest synem Bożym przez wiarę, a ten, kto do ciebie przemawia, zwyciężył i jest nazwany synem Bożym, ponieważ jest wzorem dla synów ludzkich.

8) Kto wierzy i spełnia wolę Bożą, jest synem Bożym przez wiarę.

9) Człowiek z radości wykrzyknął: Panie, wierzę w Boga i w Syna Bożego.

10) A Jezus powiedział: Przyszedłem otworzyć drzwi więzienia, aby niewidomi widzieli; ale oto faryzeusze są ślepi od urodzenia.

11) A kiedy położę maść prawdy na ich oczy i każę im iść, obmyć się i wypowiedzieć święte Słowo, nie pójdą; kochają ciemność.

12) Mnóstwo ludzi nalegało na Pana, a on stanął i rzekł:

Jezus pasterz i owczarnia

13) Mężowie izraelscy, powiadam wam, owczarnia Boża jest wielka; jej mury są mocne, ma bramę na wschodzie, a kto nie wchodzi przez bramę do owczarni, ale wchodzi do owczarni w inny sposób, jest złodziejem i przychodzi rabować.

14) Pasterz owiec stoi przy bramie; daje tajemny znak; puka; stróż otwiera bramę.

15) A potem pasterz woła swoje owce po imieniu; słyszą jego głos i idą za nim; wchodzi przez bramę do owczarni.

16) Owce nie znają głosu obcego; nie pójdą za nim; uciekają.

17) Lud nie zrozumiał przypowieści, którą wypowiedział Jezus; a potem powiedział:

18) Chrystus jest bramą owczarni; Jestem pasterzem owiec, a ten, kto idzie za mną przez Chrystusa, wejdzie do owczarni, gdzie płyną wody żywe i gdzie są bogate pastwiska.

19) Fałszywi prorocy przychodzą i odchodzą; twierdzą, że są pasterzami owiec; twierdzą, że znają drogę; ale nie znają słowa mocy; stróż nie otwiera bramy; owce nie słuchają ich wezwania.

20) Pasterz owiec odda swoje życie, aby uratować owce.

21) Najemnik ucieka, aby uratować swoje życie, gdy wilki zaatakowały owczarnię; a potem porywają delikatne jagnięta, a owce są rozproszone wszędzie.

22) Jestem pasterzem owiec; Znam owce Boże; znają mój głos, tak jak Bóg zna mnie, a ja znam jego.

23) Ojciec miłuje mnie miłością nieśmiertelną, ponieważ życie moje oddaję za owce.

24) Oddaję moje życie, kiedy chcę, ale mogę je ponownie podjąć; bo każdy syn Boży przez wiarę ma moc odłożyć na bok swoje śmiertelne ciało i ponownie je wziąć. Te słowa otrzymałem od Boga.

Koniec – Jezus pasterz i owczarnia

25) Znowu ludzie walczyli między sobą; byli podzieleni w swoich poglądach na temat Chrystusa. Nie mogli zrozumieć słów, które wypowiedział Jezus.

26) Niektórzy powiedzieli ponownie: Ma obsesję lub jest szalony; po co słuchać jego słów?

27) A inni powiedzieli: Jego słowa nie są słowami kogoś, kto ma obsesję. Czy duchy nieczyste mogą otworzyć oczy niewidomemu od urodzenia?

28) Następnie Jezus opuścił Jerozolimę i z Massalianem zatrzymał się na kilka dni.

ROZDZIAŁ 140

Jezus i trzech uczniowie wracają do Kafarnaum. Jezus otrzymuje raport o siedemdziesięciu. Wraz ze swoimi uczniami przemierza całą Galileę, zachęcając wierzących. Uzdrawia kobietę. Opowiada przypowieść o małym nasieniu i wielkim drzewie.

Nadszedł czas powrotu trzech dwudziestu i dziesięciu, których Jezus wysłał za granicę, aby głosili.

2) A Jezus, Piotr, Jakub i Jan rozpoczęli swoją podróż powrotną do Galilei.

3) Przeszli przez Samarię; przejeżdżali przez wiele wiosek i miasteczek i wszędzie ludzie tłoczyli się, by zobaczyć człowieka, o którym opowiadał siedemdziesiąt; a Jezus nauczał i uzdrawiał chorych.

4) A kiedy dotarli do Kafarnaum, było tam siedemdziesięciu; i byli napełnieni radością; oni powiedzieli,

5) Duch Pana Zastępów był z nami przez całą drogę i byliśmy napełnieni.

6) Moc świętego Słowa objawiła się w nas; uzdrawialiśmy chorych; sprawiliśmy, że chromi chodzili, głusi słyszeli, ślepi widzieli.

7) Same diabły drżały, gdy mówiliśmy Słowo i były nam podległe.

8) A Jezus powiedział: „Gdy szedłeś swoją drogą, niebiosa świeciły światłem, ziemia była jasna, zdawały się spotykać i być jednością; i ujrzałem, jak szatan spadł z nieba jak błyskawica.

9) Oto, bo masz moc stąpać po wężach i skorpionach, a to są symbole wrogów ludzi. Jesteś chroniony na drodze prawa i nic nie może zaszkodzić.

10) I kiedy poszedłeś, usłyszałem jak mistrz powiedział: Dobra robota.

11) Ale nie możesz się radować, ponieważ masz moc uzdrawiania chorych i wprawiania w drżenie diabłów przez Słowo; bo taka radość pochodzi z cielesnej jaźni.

12) Możesz się radować, ponieważ narody ziemi mają uszy do słuchania Słowa i oczy do oglądania chwały Pana i serca do odczuwania wewnętrznego oddechu Świętego Tchnienia.

13) I możesz być zadowolony, ponieważ twoje imiona są zapisane w Księdze Życia.

- 14) Wtedy Jezus spojrział w niebo i rzekł: Dziękuję Ci Ojcze, Panie nieba i ziemi, że objawiłeś się niemowlętom i nauczyłeś je oświeślać drogę i prowadzić do siebie mądrych.
- 15) Co mi dałeś, oto Ja im dałem i przez święte Słowo obdarzyłem ich sercem rozumu,
- 16) Aby cię poznali i czcili przez Chrystusa, który był, jest i będzie na wieki wieków.
- 17) A potem powiedział na bok, do siedemdziesięciu i dwunastu: Błogosławione są wasze oczy, ponieważ widzicie to, co widzicie;
- 18) I błogosławione są twoje uszy, ponieważ słyszają to, co słyszają;
- 19) I błogosławione są wasze serca, ponieważ rozumiecie.
- 20) W minionych wiekach mądrzy ziemscy prorocy, widzący i królowie pragnęli słyszeć, widzieć i wiedzieć, co słyszeliście, widzieliście i poznaliście; ale nie osiągnęli i nie mogli słyszeć, widzieć i wiedzieć.
- 21) A Jezus znowu rzekł: Oto wiele księżyców szedłem przed wami i dałem wam chleb z nieba i kielich życia;
- 22) Byłeś twoim puklerzem i twoim pobytym; ale teraz, gdy nauczyłeś się drogi i masz siłę, by stać samotnie, oto kładę moje ciało i idę do Tego, który jest Wszystkim.
- 23) Za czterdzieści dni zwrócimy się ku Jerozolimie, gdzie znajdę ołtarz Pana i oddam moje życie w dobrowolnej ofierze za ludzi.
- 24) Powstańmy i przejdźmy przez wszystkie wybrzeża Galilei i pozdrawiamy wszystkich synów Bożych przez wiarę.
- 25) A oni powstałi i poszli; weszli do wszystkich miast i wsi na wybrzeżu i wszędzie mówili: Błogosławieństwa Chrystusa pozostają z wami na wieki.
- 26) Otóż, w pewnym mieście poszli do synagogi w dzień szabatu, a Jezus nauczał.
- 27) I kiedy mówił, dwóch mężczyzn przyniosło na pryczy kobietę zgiętą prawie wpół z powodu choroby; od osiemnastu lat nie wstawała z łóżka bez pomocnej dłoni.
- 28) A Jezus położył rękę na kobiecie i rzekł: Wstań, uwolnij się od swojej słabości.
- 29) I kiedy mówił Słowo, kobieta stwierdziła, że jest prosta i silna, wstała i chodziła i powiedziała: Chwała Bogu.
- 30) Władca synagogi był pełen gniewu, ponieważ uzdrowiciel uzdrowił w dzień szabatu.
- 31) Nie potępił Jezusa twarzą w twarz, ale zwracając się do tłumów powiedział:
- 32) Mężowie z Galilei, dlaczego łamiecie prawa Boże? W każdym tygodniu jest sześć dni, kiedy możesz przyprowadzić cierpiących, aby zostali uzdrowieni.
- 33) Jest to dzień, który Bóg pobłogosławił, dzień szabatu, w którym ludzie nie mogą pracować.
- 34) A Jezus powiedział: Niekonsekwentni uczeni w Piśmie i faryzeusze! W dzień szabatu zabieracie wasze zwierzęta juczne z ich straganów i prowadzicie je do jedzenia i picia; czy to nie działa?
- 35) Ta córka twojego ojca Abrahama, która była związana od osiemnastu lat, przyszła w wierze, aby zostać wyzwoloną.
- 36) Powiedzcie mi teraz, mężczyźni, czy przestępstwem jest zerwanie jej więzów i uwolnienie jej w dzień szabatu?

37) Władca nie powiedział nic więcej; cały lud uradował się i powiedział: Oto Chrystus!

Przypowieść o małym nasieniu i wielkim drzewie

38) A Jezus opowiedział przypowieść; powiedział: Królestwo Chrystusowe jest jak maleńkie ziarno, które wrzuca się w ziemię;

39) Wyrósło i po wielu latach stało się potężnym drzewem, a wielu ludzi odpoczywało w jego cieniu, a ptaki budowały gniazda i wychowywały swoje młode wśród jego liściastych konarów.

ROZDZIAŁ 141

Jezus wypowiada słowa zachęty. Napomina natrętnego faryzeusza. Uczestniczy w uczcie weselnej. Uzdrawia człowieka z kropłami. Napomina gości, którzy szukają głównych miejsc. Opowiada przypowieść o uczcie weselnej.

I Jezus udał się do innego miasta na wybrzeżu i przemówił dobre słowa pocieszenia do tych, którzy poszli za nim.

2) A jeden stanął i powiedział: Panie, czy jest niewielu, którzy wchodzą do życia?

3) A Jezus powiedział: Droga jest wyboista, która prowadzi do życia; brama jest wąska i dobrze strzeżona; ale każdy, kto szuka z wiarą, znajdzie drogę, a ci, którzy znają Słowo, mogą wejść.

4) Ale wielu szuka drogi do samolubnego zysku; uderzają w bramę życia; ale jest szybki.

5) Strażnik z wieżyczki mówi: Nie znam cię; wasza mowa jest mową Aszdod, a wasze szaty są szatami grzechu; odejdź i idź swoją drogą.

6) I pójdą z płaczem i zgrzytaniem zębów.

7) I rozwścieczą się, gdy ujrzą swojego ojca Abrahama z Izaakiem, Jakubem i prorokami, odpoczywających w królestwie Chrystusa, a oni sami są bezprawni.

8) A oto mówię, że ludzie przyjdą z dalekich krajów, ze wschodu, zachodu, północy, południa i zasiądą ze mną w świadomości życia.

9) Oto, mówię, ostatni będą pierwszymi, pierwsi będą ostatnimi.

10) Wszyscy ludzie są wezwani do królestwa Chrystusa; ale niewielu jest wybranych, gdyż tylko ludzie czystego serca mogą ujrzyć króla.

11) A gdy to przemówił, podszedł faryzeusz i rzekł: „Mężu z Galilei, jeśli chcesz ocalić swoje życie, nie zostań tutaj; uciekaj natychmiast, bo Herod przysięga, że odbierze ci życie, a nawet teraz jego oficerowie cię szukają.

12) A Jezus powiedział: Dlaczego faryzeusze tak bardzo przejmują się moim życiem? A potem powiedział do człowieka, który przemówił:

13) Idź i powiedz temu chytremu lisowi: Oto uzdrawiam chorych i wyrzucam duchy nieczyste dzisiaj, jutro i dni, które nadejdą, a wtedy osiągnę.

14) Idź i powiedz mu: Nie muszę się bać w Galilei, bo muszę spotkać się z okrutnym gniewem ludzi w Jerozolimie.

15) I kiedy przebywali w tym miejscu, pewien człowiek, faryzeusz, zaprosił Jezusa i kilku z tych, którzy za nim szli, na obiad z nim w dzień szabatu, aby uczcić wesele jego syna.

- 16) Wśród gości był jeden dotknięty chorobą kroplową.
- 17) A Jezus rzekł do tych, którzy zostali posłani, aby wydobyli z jego ust kilka słów, którymi mogliby go oskarżyć o przestępstwo,
- 18) Wy prawnicy i wy faryzeusze, co mówicie o bezprawiu uzdrowienia w dzień szabatu? Oto mężczyzna, jeden z twoich i jest bardzo przygnębiony.
- 19) Czy mam w Bożej mocy wypowiedzieć uzdrawiające Słowo i uzdrowić tego człowieka?
- 20) Prawnicy i faryzeusze byli niemi; nie odpowiedzieli.
- 21) Wtedy Jezus wypowiedział uzdrawiające Słowo i uzdrowił tego człowieka, a on z radością poszedł swoją drogą.
- 22) Wtedy Jezus rzekł ponownie do prawników i faryzeuszów: Który z was, który ma konia lub krowę, jeśli wpadnie do dołu w dzień szabatu, nie wezwwałby swoich przyjaciół, aby pomogli go wyciągnąć?
- 23) I nikt nie mógł odpowiedzieć: Oto jestem.

Jezus uczestniczy w uczcie weselnej

- 24) Gdy Jezus spojrzał na zaproszonych na ucztę gości i zobaczył, jak tłoczą się, aby zająć najwyższe miejsca, powiedział do nich:
- 25) Wy samolubni mężczyźni, dlaczego staracie się zająć najwyższe miejsca, kiedy jesteście tylko zaproszonymi gośćmi? Nie okazujecie naszemu gospodarzowi uprzejmości życia.
- 26) Kiedy mężczyźni są zapraszani na ucztę weselną, powinni siedzieć na niższych siedzeniach, dopóki gospodarz nie umieści ich tam, gdzie chce.
- 27) Możesz nieproszony zająć najwyższe miejsce; ale wtedy może przyjść człowiek bardziej honorowy, a kiedy gospodarz każe ci wstać i zająć niższe miejsce, aby uhonorować swojego bardziej godnego gościa, nie możesz nie zarumienić się ze wstydu z powodu twojej pokory.
- 28) Ale jeśli zajmiesz najniższe miejsce, a następnie zostaniesz uhonorowany przez gospodarza i poproszony o zajęcie wyższego miejsca, jesteś szanowany jako gość honorowy.
- 29) W tym przypadku zauważamy w życiu zasadę, że ten, kto chce się wywyższać, będzie poniżony, a ten, kto się poniża, będzie wywyższony w oczach ludzi.
- 30) Następnie Jezus przemówił do wszystkich gości; powiedział: Kiedy ktoś z was chce ucztę, nie powinno to być dla przyjaciół, krewnych lub bogatych;
- 31) Uważają bowiem, że taka uprzejmość została użyta i czują się wezwani do zrobienia dla ciebie większej uczy, tylko w spłacie długu.
- 32) Ale kiedy urządzasz ucztę, zaproś ubogich, chorych, niewidomych; w tym czeka na ciebie błogosławieństwo, bo dobrze wiesz, że nic nie dostaniesz w zamian; ale w świadomości pomagania tym, którzy potrzebują, zostaniesz wynagrodzony.

Przypowieść o bogaczu i jego uczcie

- 33) A potem opowiedział przypowieść; powiedział: Bogaty człowiek przygotował ucztę; wysłał swoje sługi, aby nakłonili swoich wybranych, aby przyszli; ale nie chcieli jechać i tworzyli takie wymówki, jakie uważali, że zadowolą niedosznego gospodarza.
- 34) Jeden powiedział, właśnie kupiłem kawałek ziemi i muszę iść i udowodnić swój tytuł do ziemi; Modlę się o wybaczenie.
- 35) Inny powiedział, że muszę zejść i udowodnić, że mam kupione owce; Modlę się o wybaczenie.
- 36) Inny powiedział, że jestem żonaty, ale trochę czasu, więc nie mogę iść; Proszę mi wybaczyć.
- 37) Kiedy słudzy przyszli i powiedzieli człowiekowi, który przygotował ucztę, że ci, których zaprosił, nie przyjdą,
- 38) Mężczyzna był zasmucony w sercu; a potem wysłał swoje sługi na ulice i zaułki miasta, aby przyprowadzali na ucztę biednych, chorych, niewidomych.
- 39) Słudzy wyszli i znaleźli biednych, chorych, niewidomych i przyprowadzili ich; ale było miejsce na więcej.
- 40) Następnie gospodarz wysłał swoich zbrojnych, aby siłą sprowadzili lud na jego ucztę; a potem dom był pełny.
- 41) I Bóg przygotował ucztę dla ludzi. Dawno temu wysłał swoje sługi do uprzywilejowanych synów człowieczych. Nie usłyszą jego wołania; nie przyszli na ucztę.
- 42) Następnie wysłał swoje sługi do obcych i tłumów; przyszli, ale jest miejsce na więcej.
- 43) Oto bowiem wysłał swoich aniołów z potężnym dźwiękiem trąby, a ludzie będą zmuszeni przybyć na ucztę.

Koniec – przypowieść o bogaczu i jego uczcie

ROZDZIAŁ 142

Droga uczniostwa, jej trudności. Krzyż i jego znaczenie. Niebezpieczeństwo bogactwa. Młody człowiek, który kochał bogactwo bardziej niż Chrystusa. Przypowieść o bogaczu i Łazarzu.

TERAZ Jezus i Dwunastu udali się do innego miasta i wchodząc do niego, powiedzieli: Pokój wszystkim; dobra wola dla wszystkich.

- 2) Poszło za nim mnóstwo ludzi, a pan rzekł do nich: „Oto jesteście naśladowcami dla samolubnego zysku”.
- 3) Jeśli chcesz iść za mną w miłości i być uczniami Świętego Tchnienia i zdobyć w końcu koronę życia, musisz zostawić wszystko, co jest w cielesnym życiu za sobą.
- 4) Nie daj się oszukać; zostańcie mężczyźni i policzcie koszty.
- 5) Jeśli ktoś chciałby zbudować wieżę lub dom, najpierw siada i oblicza koszty, aby mieć pewność, że ma wystarczająco dużo złota, aby go ukończyć.
- 6) Dobrze wie, że jeśli poniesie porażkę swojego przedsięwzięcia, może stracić cały swój majątek i stać się obiektem kpin.
- 7) A jeśli król pragnie przejąć królestwo innego króla, wzywa swoich zaufanych ludzi, a oni dobrze uważają ich siłę; nie będzie mierzyć ramion siłą niezrównaną.
- 8) Dobrze policz koszty, zanim zaczniesz mnie śledzić; oznacza rezygnację z życia i wszystkiego, co masz.

- 9) Jeśli kochasz ojca, matkę, żonę lub dziecko bardziej niż Chrystusa, nie możesz iść za mną.
- 10) Jeśli kochasz bogactwo lub szanujesz bardziej niż Chrystusa, nie możesz iść za mną.
- 11) Ścieżki życia cielesnego nie biegną po zboczu góry w kierunku szczytu; biegną wokół góry życia, a jeśli pójdziesz prosto do górnej bramy świadomości, przekroczysz ścieżki życia cielesnego; nie stąpać w nich.
- 12) I tak ludzie dźwigają krzyż; żaden człowiek nie może znieść cudzego krzyża.
- 13) Weź swój krzyż i idź ze mną przez Chrystusa na drogę prawdziwego ucznia; to jest droga, która prowadzi do życia.
- 14) Ten sposób życia nazywany jest perłą o największej cenie, a ten, kto ją znajdzie, musi umieścić wszystko, co ma pod swoimi stopami.
- 15) Oto człowiek znalazł na pewnym polu plony cudownej kopalni złota, wyszedł i sprzedał swój dom i wszystko, co miał, i kupił pole; potem radował się bogactwem.
- 16) Byli obecni bogaci uczeni w Piśmie i faryzeusze, którzy kochali swoje pieniądze, obligacje i ziemie, i śmiali się głośno, gardząc tym, co powiedział Jezus.
- 17) Wtedy Jezus przemówił do nich i rzekł: Wy jesteście ludźmi, którzy usprawiedliwiają się w oczach ludzi; Bóg zna twoją niegodziwość serca;
- 18) I musicie wiedzieć, o ludzie, że wszystko, co jest czczone i wywyższane przez umysł cielesny, jest obrzydliwością w oczach Boga.
- 19) I Jezus poszedł swoją drogą, a gdy odszedł, młody człowiek podbiegł i uklęknął u jego stóp i powiedział: Dobry mistrzu, powiedz mi, co mam czynić, abym miał życie wieczne.
- 20) A Jezus powiedział: Dlaczego nazywasz mnie dobrym? Nikt nie jest naprawdę dobry poza samym Bogiem.
- 21) A Bóg powiedział: Jeśli chcesz wejść do życia, przestrzegaj przykazań prawa.
- 22) Młody człowiek zapytał: Do jakich poleceń odnosił się?
- 23) A Jezus rzekł: Nie zabijaj; nie kradnij; nie będziesz czynił cudzołóstwa; nie będziecie fałszywie zeznawać;
- 24) I będziesz miłował swego Boga całym swoim sercem i będziesz miłował bliźniego jak siebie samego.
- 25) Mężczyzna odpowiedział: Te rzeczy obserwowałem od młodości; czego mi jeszcze brakuje?
- 26) A Jezus powiedział: Brakuje ci jednej rzeczy; twoje serce jest skupione na rzeczach ziemskich; nie jesteś wolny.
- 27) Wyjdź i sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj pieniądze ubogim i chodź za mną, a będziesz miał życie wieczne.
- 28) Mężczyzna był zasmucony tym, co powiedział mistrz; bo był bogaty; ukrył twarz i pogrążył się w smutku w swoją drogę.
- 29) A Jezus spojrział na zasmuconego człowieka i powiedział: „Tak trudno jest ludziom z gromadzonym bogactwem wejść przez drzwi do królestwa duszy.
- 30) A jego uczniowie byli zdumieni tym, co powiedział.
- 31) Odpowiedział im i rzekł: Mówię wam ludzie, że ci, którzy ufają bogactwu, nie mogą ufać Bogu i nie mogą wejść do królestwa duszy.

32) Tak, łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igły niż człowiekowi z gromadzonym bogactwem, aby znaleźć drogę do życia. A jego uczniowie rzekli: Któż więc znajdzie drogę? Kto może być zbawiony?

33) A Jezus rzekł: Bogaci mogą oddać jego złoto; wzniosły może pocałować proch, a Bóg zbawi.

34) Wtedy Jezus opowiedział im tę przypowieść:

Przypowieść o bogaczu i Łazarzu

35) Bogaty człowiek żył we wspaniałym stanie; nosił najlepsze szaty, jakie ludzie mogli uszyć; jego deski były wyładowane najkosztowniejszymi smakołykami na ziemi.

36) Żebrak, ślepy i kulawy, imieniem Łazarz, zwykł siadać przy bramie pustkowie tego domu, aby podzielić się z psami odpadkami z zarządu bogacza.

37) Stało się, że Łazarz umarł, a aniołowie zabrali go na łono naszego ojca Abrahama.

38) Umarł także bogacz i został pochowany w kosztownym grobowcu; ale w oczyszczających ogniach otworzył niezadowolony oczy.

39) Spojrzał i zobaczył żebraka odpoczywającego spokojnie na łonie swego ojca Abrahama i w gorczy swej duszy płakał,

40) Mój ojciec Abrahamie, spójrz z litością na swojego syna; Męka mnie w tych płomieniach.

41) Poślij Łazarza, błagam, aby dał mi tylko garść wody, aby ochłodzić mój spieczony język.

42) Ale Abraham odpowiedział: Mój synu, w życiu śmiertelnym miałeś najlepsze rzeczy na ziemi, a Łazarz najgorsze, i nie dałeś mu tam kubka wody, ale wypędziłeś go z twoich drzwi.

43) Prawo musi być wypełnione, a Łazarz jest teraz pocieszony, a ty płacisz to, co jesteś winien.

44) Poza tym między twoją strefą a nami jest wielka przepaść, i gdybym chciał, nie mógłbym wysłać do ciebie Łazarza, a ty nie możesz przyjść do nas, dopóki nie spłacisz swoich długów.

45) Znowu człowiek w udręce rzekł: O ojciec Abrahamie, proszę, wyślij Łazarza z powrotem na ziemię i do domu mojego ojca, aby opowiedział moim braciom, którzy jeszcze żyją, bo mam ich pięciu, o okropnościach tego miejsca, aby nie zstąpili do mnie, a nie do ciebie.

46) A Abraham odpowiedział: Oni mają słowa Mojżesza i jasnowiedzów, niech ich słuchają.

47) Mężczyzna odpowiedział: „Nie słuchają słowa pisanego; ale gdyby człowiek wyszedł z grobu, mogliby uwierzyć.

48) Ale Abraham odpowiedział: „Jeśli nie usłyszą słów Mojżesza i jasnowiedzów, nie dadzą się przekonać, nawet gdyby jeden z umarłych stał pośród nich”.

Koniec – przypowieść o bogaczu i Łazarzu

49) A Piotr powiedział: Panie, zostawiliśmy wszystko, aby iść za Tobą; a jaka jest nasza nagroda?

50) A Jezus rzekł: Zaprawdę powiadam wam, że wy, którzy zostawiliście wszystko, aby pójść za mną, wejdziecie do nowego życia ukrytego głęboko z Chrystusem w Bogu.

51) I zasiądziesz ze mną na tronie władzy i będziesz sędził ze mną pokolenia Izraela.

52) A ten, kto zwycięża cielesne siebie i idzie za mną przez Chrystusa, będzie miał stokrotność tego, co jest bogactwem życia na ziemi, a w przyszłym świecie - życie wieczne.

ROZDZIAŁ 143

Sprawiedliwość w nagrodach. Jezus opowiada przypowieść o rolniku i robotnikach. Ujawnia boskie prawo rozrodu. Tajemnica małżeństwa.

Pan stał nad morzem; tłumy tam były, a jeden stanął i powiedział:

2) Czy Bóg obdarza nagrodą tak, jak obdarzają ją ludzie, za co się dzieje?

3) A Jezus powiedział: Ludzie nigdy nie wiedzą, co zrobili inni ludzie, to życie jest takim pozornym życiem.

4) Jeden człowiek może wydawać się, że wykonuje potężną pracę i jest uznawany przez ludzi za godny wielkiej nagrody.

5) Inny człowiek może wydawać się porażką na polach żniwnych życia i być zhańbionym w obliczu ludzi.

6) Mężczyźni nie znają ludzkich serc; Bóg zna tylko serca ludzi, a kiedy dzień się skończy, może wynagrodzić życiem człowieka, który upadł pod ciężarami dnia i odwrócić człowieka, który był bożkiem ludzkich serc.

Przypowieść o chłopu i robotnikach

7) A potem opowiedział przypowieść; powiedział: Królestwo duszy podobne jest do człowieka, który miał rozległe posiadłości.

8) A rano zszedł na rynek, aby szukać ludzi, którzy mogliby zebrać jego zboże.

9) Znalazł trzech mężczyzn i zgodził się dać każdemu pensa za jego służbę na cały dzień i wysłał ich na swoje pole.

10) Znowu zszedł na rynek o trzeciej godzinie dnia i znalazł pięciu ludzi czekających i powiedział: Zejdź na moje pole i służ, a zapłacę ci, co słuszne; a oni zeszli i służyli.

11) Poszedł ponownie; była szósta godzina dnia, a siedmiu mężczyzn czekało na trybunach; wysłał ich na pole, aby służyli.

12) A o jedenastej godzinie poszedł ponownie; dwunastu mężczyzn stało tam pozornie beczynnie; rzekł do nich: Dlaczego stoicie tu cały dzień w beczynności?

13) Powiedzieli: Ponieważ nie mamy pracy do wykonania; nikt nas nie zatrudnił.

14) A potem wysłał ich na swoje pole, aby służyli.

15) Otóż, gdy nadszedł wieczór, ów człowiek rzekł do swojego zarządcy: Zawołaj robotników z pola i zapłać każdemu za jego usługi. I wszyscy zostali opłaceni, a każdy otrzymał pensa na swoją zapłatę.

16) Otóż, kiedy dwunastu, którzy służyli, ale od jedenastej godziny, otrzymało każdego pensa na swoją zapłatę, cała trójka była bardzo zasmucona; oni powiedzieli,

17) Tych dwunastu służyło tylko jedną krótką godzinę, a teraz mają równy udział z nami, którzy trudzili się w upalnych godzinach dnia; czy nie powinniśmy mieć co najmniej dwóch groszy na wynajem?

- 18) Mężczyzna odpowiedział: Moi przyjaciele, nie robię wam krzywdy. Czy nie mieliśmy szybkiej umowy, kiedy poszedłeś do pracy? Czy nie zapłaciłem w całości?
- 19) Co ci jest, jeśli mam zapłacić tym ludziom mniejszą lub większą sumę? Weźcie to, co należy do was i idźcie swoją drogą, bo dam dwunastu to, co trzy, pięć, siedem.
- 20) Zrobili wszystko, co w ich mocy, a ty nie możesz zrobić nic więcej, niż zrobić wszystko, co w twojej mocy.
- 21) Wynajem człowieka opiera się na intencji serca.

Koniec – przypowieść o chłopu i robotnikach

- 22) Jak nauczał Jezus, podszedł faryzeusz i powiedział: Panie, czy wolno mężczyźnie oddalić swoją żonę?
- 23) A Jezus powiedział: Powinieneś wiedzieć; co mówi prawo?
- 24) Faryzeusz odpowiedział: Prawo przewiduje, że mężczyzna może się rozwieść, może oddalić swoją żonę.
- 25) A Jezus rzekł: Zatwardziałość ludzkich serc skłoniła dawcę prawa do poczynienia takich postanowień; ale od początku tak nie było.
- 26) Bóg stworzył kobietę dla mężczyzny i byli jednym; a potem powiedział: „Mężczyzna opuści ojca i matkę i połączy się ze swoją żoną; nie są już podzielone; są jednym, jednym ciałem.
- 27) Co Bóg złączył, żaden człowiek nie może się rozdzielić.
- 28) Teraz, kiedy weszli do domu, mężczyzna mógł ponownie zapytać o sprawę rozwodu.
- 29) A Jezus znowu powiedział to, co powiedział faryzeuszowi; a potem dał wyższe prawo życia małżeńskiego:
- 30) Kto oddała swoją żonę, z wyjątkiem kurtyzany, a następnie poślubi inną żonę, popełnia cudzołóstwo.
- 31) Kobieta, która opuści mężczyznę, chyba że jest on rozpustnikiem i cudzołóżnikiem, a następnie zostanie żoną innego mężczyzny, popełnia cudzołóstwo.
- 32) A Tomasz zapytał: Czym jest cudzołóstwo?
- 33) A Jezus powiedział: Człowiek, który żywi pożądliwe myśli, który pożąda kobiety nie swojej żony, jest cudzołóżnikiem.
- 34) Żona, która żywi pożądliwe myśli i pożąda mężczyzny, który nie jest z nią poślubiony, nie jest jej mężem, jest kurtyzaną.
- 35) Ludzie nie mogą ustanowić prawa, które zwiąże dwa serca.
- 36) Kiedy dwoje są związane miłością, nie myślą o pożądaniu. Kobieta nie może opuścić mężczyzny; mężczyzna nie ma ochoty odsyłać żony.
- 37) Kiedy mężczyźni i kobiety mają pożądliwe myśli i pożądają innego ciała, nie są jednością, nie są połączeni przez Boga.
- 38) A Filip powiedział: Panie, czy jest niewielu, których Bóg złączył w święte więzy małżeńskie?
- 39) A Jezus powiedział: Bóg zna czyste serca; pożądliwi mężczyźni i kobiety są tylko stworzeniami pożądliwej jaźni; nie mogą być jednością; ani nie mogą być w jedności z Bogiem.

40) Nataniel powiedział: Czy nie jest dobrze, żeby wszyscy mężczyźni powstrzymywali się od złożenia na siebie przysięgi małżeńskiej?

41) A Jezus powiedział: „Mężczyźni nie są czyści, ponieważ są nieżonaci”. Mężczyzna, który pożąda, jest cudzołożnikiem, jeśli ma żonę, czy nie.

42) A potem powiedział do wszystkich: Niektóre rzeczy ludzie wiedzą, gdy im się mówi, podczas gdy innych nie wiedzą, dopóki brama świadomości nie otworzy się przed nimi.

43) Mówię tajemnicę, której teraz nie możesz zrozumieć; ale pewnego dnia zrozumiesz.

44) Eunuch to człowiek, który nie pożąda; niektórzy ludzie są urodzonymi eunuchami, inni są eunuchami mocą ludzką, a niektórzy są eunuchami przez Tchnienie Święte, które czyni ich wolnymi w Bogu przez Chrystusa.

45) Kto jest w stanie przyjąć prawdę, którą mówię, niech otrzyma.

ROZDZIAŁ 144

Krystyny w Tyberiuszu. Jezus mówi o życiu wewnętrznym. Opowiada przypowieść o synu marnotrawnym. Uraza starszego brata.

KIEDY wędrowali przez miasteczka i miasta ziemi galilejskiej, Pan ze swoimi uczniami przybyli do Tyberiusza i tutaj spotkali kilku, którzy kochali imię Chrystusa.

2) A Jezus powiedział im wiele rzeczy o życiu wewnętrznym; ale gdy przybyły tłumy, opowiedział przypowieść; powiedział,

Przypowieść o synu marnotrawnym

3) Pewien człowiek o wielkich posiadłościach miał dwóch synów. Najmłodszy syn zmęczył się życiem w domu i powiedział:

4) Mój ojciec, módl się, podziel swój majątek i daj mi część, która jest moja, a będę szukał mojej fortuny w innym kraju.

5) Ojciec zrobił, co chciał, a młodzieniec ze swoim bogactwem udał się do obcej ziemi.

6) Był rozpustnikiem i wkrótce roztrwonił całe swoje bogactwo na grzeszne sposoby.

7) Gdy nie pozostało mu nic innego do roboty, znalazł zatrudnienie na polach, by opiekować się trzodą chlewną.

8) I był głodny i nikt nie dał mu nic do jedzenia, więc zjadł strąki chleba świętojańskiego, którymi karmił świnie.

9) A po wielu dniach znalazł się i powiedział do siebie: Mój ojciec jest człowiekiem bogatym; ma dwudziestu służących, którzy są obficie karmieni, podczas gdy ja, jego syn, umieram z głodu na polach wśród świń.

10) Nie mam nadziei na ponowne przyjęcie jako syna, ale wstanę i pójdę prosto do domu mojego ojca, i wyznam moją krnąbrność;

11) I powiem: Mój ojciec, znowu przyszedłem; Jestem rozrzutny i straciłem swoje bogactwo na drodze grzechu; Nie jestem godzien nazywać się twoim synem.

12) Nie proszę, abym był ponownie przyjęty jako syn, ale pozwól mi mieć miejsce wśród twoich sług, gdzie będę mógł mieć schronienie przed burzami i mieć co jeść.

- 13) I wstał i szukał domu swego ojca, a gdy przyszedł, jego matka zobaczyła go, gdy był jeszcze daleko.
- 14) (Serce matki może wyczuć pierwszą słabą tęsknotę wędrującego dziecka.)
- 15) Ojciec przyszedł i rękę w rękę szli drogą na spotkanie chłopca i była radość, wielka radość.
- 16) Chłopiec usilnie starał się błagać o litość i miejsce służącego; ale miłość była zbyt wielka, by wysłuchać błagania.
- 17) Drzwi były szeroko otwarte; znalazł przyjęcie w sercu matki i w sercu ojca.
- 18) Ojciec wezwał sługi i kazał im przynieść mu najpiękniejszą szatę; najwspanialsze sandały dla jego stóp; pierścień z najczystszej złota do noszenia.
- 19) A potem ojciec powiedział: Moi słudzy, idźcie i zabijcie utuczone cielę; przygotuj ucztę, bo się cieszymy;
- 20) Nasz syn, o którym myśleliśmy, że nie żyje, żyje; znaleziono skarb, o którym myśleliśmy, że zaginął.
- 21) Wkrótce uczta była przygotowana i wszyscy byli weseli, gdy najstarszy syn, który służył na odległym polu i nie wiedział, że jego brat wrócił, wrócił do domu.
- 22) A kiedy dowiedział się o przyczynie całej tej radości, obraził się i nie chciał wejść do domu.
- 23) Jego ojciec i matka oboje błagali go ze łzami w oczach, by zlekceważył krnąbrność i głupotę ich syna; ale nie chciał; powiedział,
- 24) Oto przez te wszystkie lata przebywałem w domu, służyłem Tobie każdego dnia, nigdy jeszcze nie przekroczyłem Twoich najsurowszych nakazów;
- 25) A jednak nigdy nie zabiłeś dla mnie dziecka, ani nie przygotowałeś dla mnie prostej uczy, abym mógł się weselić z moimi przyjaciółmi;
- 26) Ale kiedy twój syn, ten rozpustnik, który wyszedł i roztrwonił połowę twojego majątku na grzeszne sposoby, wraca do domu, ponieważ nie mógł nic innego zrobić, zabijasz dla niego utuczone cielę i urządzasz cudowną ucztę.
- 27) Jego ojciec powiedział: Mój synu, wszystko, co mam, jest twoje i zawsze jesteś z nami w naszych radościach;
- 28) I dobrze jest okazać naszą radość, gdy twój brat, który jest nam bliski i drogi, io którym myśleliśmy, że umarł, wraca do nas żywy.
- 29) Mógł być rozpustnikiem; być może zadawał się z gejowskimi kurtyzanami i złodziejami, ale nadal jest twoim bratem i naszym synem.
- 30) Wtedy Jezus powiedział, aby wszyscy mogli słyszeć; Kto ma uszy do słuchania i serce do zrozumienia, zrozumie znaczenie tej przypowieści.

Koniec – przypowieść o synu marnotrawnym

31) Następnie Jezus i Dwunastu przybyli do Kafarnaum.

ROZDZIAŁ 145

Jezus mówi o ustanowieniu Królestwa Chrystusowego i przyszłym przyjściu Pana w mocy. Wezwanie do wierności. Przypowieść o niesprawiedliwym sędzi. Przypowieść o faryzeuszu i celniku.

TOWARZYSTWO faryzeuszy podeszło, aby porozmawiać z Jezusem i powiedzieli: Rabboni, słyszeliśmy, jak mówisz: Królestwo jest blisko.

2) Czytamy w Danielu, że Bóg niebios utworzy królestwo i pytamy: Czy to jest królestwo Boga, o którym mówisz? Jeśli tak, to kiedy nadejdzie?

3) A Jezus powiedział: Wszyscy prorocy mówili o tym królestwie Bożym, a ono jest na wyciągnięcie ręki; ale ludzie nigdy nie widzą, jak nadchodzi.

4) Nigdy nie można go zobaczyć cielesnymi oczami; jest wewnątrz.

5) Oto powiedziałem, a teraz znowu mówię: Tylko ludzie czystego serca mogą zobaczyć króla, a wszyscy czystego serca są poddanymi króla.

6) Reformuj i odwróć się od grzechu; przygotuj się, przygotuj! królestwo jest na wyciągnięcie ręki.

7) A potem przemówił do swoich uczniów i powiedział: „Czasy syna człowieczego minęły”.

8) Nadejdzie czas, kiedy będziesz chciał przede wszystkim ponownie zobaczyć jeden z tych dni; ale nie możesz tego zobaczyć.

9) I wielu ludzi powie: Oto tutaj jest Chrystus; oto jest Chrystus. Nie dajcie się zwieść; nie idźcie na ich drogi.

10) Bo gdy syn człowieczy powróci, nikt nie musi wskazywać drogi; bo jak błyskawica oświetla niebiosy, tak syn człowieczy rozświetli niebiosy i ziemię.

11) Ale oto powiadam, że wiele pokoleń przyjdzie i przeminie, zanim syn człowieczy przyjdzie z mocą; ale kiedy przyjdzie, nikt nie powie: Oto tu jest Chrystus; oto tam.

12) Ale jak było przed potopem za dni Noego, tak będzie. Ludzie jedli, pili, weselili się i śpiewali z radości,

13) I nie znali ich losu, dopóki arka nie została wykonana i wszedł Noe; ale potem przyszła powódź i zmiotła ich wszystkich.

14) Tak też za dni Lota; ludzie jedli i pili; kupowali, sprzedawali, sadzili i zbierali, szli w grzechu i nie dbali o to;

15) Ale kiedy sprawiedliwy Lot wyszedł z bram swego miasta, ziemia pod miastem zatrzęsa się, a z nieba spadły siarkowe ognie;

16) Rozwarłe szczęki ziemi rozpostarły się szeroko i pochłonęły ich domy, ich bogactwo i zesli, aby już nie powstać.

17) Tak będzie, gdy nadejdzie syn człowieczy w mocy.

18) Nakazuję wam ludziom, tak jak nakazuję ludziom wtedy: Starajcie się nie ratować swojego bogactwa, bo stracie życie. Wyjdź i nie patrz wstecz na kruszące się mury grzechu. Nie zapomnij o żonie Lota.

19) Kto próbuje ratować swoje życie, straci życie; kto dobrowolnie oddaje swoje życie służąc życiu, zbawi swoje życie.

20) Potem przychodzi czas przesiewania. Dwóch mężczyzn będzie w łóżku; jeden zostanie powołany, drugi pozostawiony; dwie kobiety będą pracować obok siebie; jeden zostanie porwany, drugi pozostawiony.

21) A jego uczniowie rzekli: Wyjaśnij nam tę przypowieść; czy nie jest to przypowieść?

22) A Jezus powiedział: Mądrzy zrozumieją, bo gdzie jest chleb z nieba, tam znajdziesz czystego serca; a gdzie leży ścierw, zgromadzi wszystkie ptaki drapieżne.

23) Ale oto, powiadam, zanim nadejdą te dni, syn człowieczy zostanie wydany przez jednego z was w ręce złych ludzi i odda swoje życie za was i cały świat.

24) Tak, więcej; Święty Tchnienie nadejdzie z mocą i napełni cię mądrością sprawiedliwych.

25) Opowiesz cudowną historię w Judei i Samarii oraz w dalszych krainach ziemi.

26) A potem, aby nauczyć ludzi, żeby się modlili i nigdy nie ustawali, opowiedział tę przypowieść:

Przypowieść o niesprawiedliwym sędzi

27) Był sędzia, który nie bał się Boga, ani nie uważał jeszcze człowieka.

28) Była wdowa, która często błagała sędziego o naprawienie jej krzywd i pomszczenie wrogów.

29) Początkowo sędzia jej nie wysłuchał, ale po wielu dniach powiedział:

30) Nie boję się Boga i nie uważam jeszcze człowieka, aby ta wdowa nie zmęczyła mnie błaganiami każdego dnia, abym ją pomścił na jej wrogach.

Koniec – przypowieść o niesprawiedliwym sędzi

31) Kiedy uczniowie zapytali o znaczenie tej przypowieści, Pan odpowiedział: „Mądrzy mogą zrozumieć; głupcy nie muszą wiedzieć.

32) A potem, aby dać nauczkę niektórym ze swoich naśladowców, którzy ufali sobie i uważali, że są bardziej święci niż inni ludzie, opowiedział tę przypowieść:

Przypowieść o faryzeuszu i celniku

33) Dwóch mężczyzn poszło do synagogi na modlitwę; jeden był faryzeuszem; drugi był celnikiem.

34) Faryzeusz stanął i tak się modlił, Boże, dziękuję Ci, że nie jestem jak inni ludzie, którzy są zdziercami, niesprawiedliwymi, cudzołożnikami;

35) Nawet nie jak ten celnik. Poszczę dwa razy w tygodniu i daję dziesięcinę ze wszystkiego, co dostaję.

36) Celnik nie zbliżył się; nie podniósł oczu do nieba, ale uderzył się w piersi i powiedział:

37) Panie, zmiłuj się nade mną; Jestem grzesznikiem w twoich oczach; Jestem zgubiony.

38) A teraz, wy ludzie, mówię wam: Celnik umiał się modlić i był usprawiedliwiony.

39) Faryzeusz umiał mówić, ale mimo to odszedł potępiony.

40) Oto każdy, kto się sławi, będzie ponizony, a kto nie chwali samego siebie, będzie wywyższony w oczach Boga.

Koniec – przypowieść o faryzeuszu i celniku

ROZDZIAŁ 146

Ostatnie spotkanie Jezusa z uczniami w Galilei. Miriam śpiewa pieśń pochwalną. Piosenka. Christines rozpoczynają swoją podróż do Jerozolimy. Odpoczywają w Enon Springs. Samolubna prośba matki Jakuba i Jana. Christines docierają do Jerozolimy.

Dzieło Jezusa w ziemi Galilei zostało wykonane i wysłał wiadomość, a wielu przybyło z wielu miast Galilei; przyszedł otrzymać błogosławieństwo z jego ręki.

2) Wśród tłumów, które przybyły, był Łukasz, Syryjczyk z Antiochii, uczonego lekarz oraz człowiek sprawiedliwy i prawy.

3) Był tam także Teofil, grecki senator, minister dworu Cezara; i wielu innych ludzi honoru i sławy.

4) A Miriam śpiewała:

Wszyscy witają Gwiazdę Dnia z wysoka!

5) Wszyscy pozdrawiają Chrystusa, który kiedykolwiek był i jest, i zawsze będzie!

6) Wszyscy witają ciemność krainy cieni! Wszyscy witają świt pokoju na ziemi; dobra wola dla mężczyzn!

7) Witajcie królu triumfujący, który zmagają się z tyranem Śmiercią, zwycięża w walce i przynosi ludziom nieśmiertelne życie!

8) Wszyscy pozdrawiają złamany krzyż, okaleczoną włócznie!

9) Wszyscy witają triumf duszy! Wszyscy witają pusty grób!

10) Cały grad na niego wzgardzony przez ludzi, odrzucony przez tłumy; bo zasiada na tronie władzy!

11) Cały grad! bo wezwał czystego serca każdego klimatu, aby zasiadł z nim na tronie mocy!

12) Cały grad, rozdarty welon! Droga do najwyższych dziedziców Bożych jest otwarta dla synów ludzkich!

13) Radujcie się, ludzie ziemi, radujcie się i weselcie się niezmiernie!

14) Przynieście harfę i dotknij jej najwyższych strun; wydobądź lutnię i zagraj jej najsłodsze nuty!

15) Albowiem ludzie, którzy zostali poniżeni, są teraz wywyższeni, a ci, którzy chodzili w ciemności i dolinie śmierci, powstali, a Bóg i człowiek są jednym na wieki,

16) Alleluja! chwalcie Pana na wieki. Amen.

17) A Jezus podniósł oczy ku niebu i rzekł:

18) Mój Ojciec-Boże, niech teraz błogosławieństwo Twojej miłości, miłosierdzia i prawdy spoczywa na tych ludziach.

19) Lampa zostaje zabrana spośród nich, a jeśli wewnętrzne światło nie płonie, oto muszą kroczyć drogami ciemności i śmierci.

20) A potem powiedział do wszystkich: Żegnaj

21) Następnie Jezus i jego matka, Dwunastu oraz Miriam i Maria, matka dwóch uczniów, Jakuba i Jana,

22) I wiele innych wiernych dusz, które kochały Chrystusa, poszło do Jerozolimy, aby obchodzić święto żydowskie.

23) I kiedy podróżowali po drodze, dotarli do Enon Springs, w pobliżu Salim, gdzie kiedyś nauczał zwiastun.

24) A gdy odpoczywali przy źródle, podeszła do mistrza Maria, żona Zebedeusza i matka dwóch uczniów, Jakuba i Jana, i rzekła:

25) Mój Panie, wiem, że królestwo niedługo nadejdzie, i chciałbym prosić o to dobrodziejstwo: Rozkaż, aby ci moi synowie zasiedli z tobą na tronie, jeden po prawej, drugi po lewej.

26) A Jezus jej rzekł: Nie wiesz, o co prosisz.

27) A potem zwrócił się do Jakuba i Jana i powiedział: Czy jesteście przygotowani i czy jesteście wystarczająco silni, aby wypić kielich, który ja wypiję?

28) Powiedzieli: Tak, mistrzu, jesteśmy wystarczająco silni, aby podążać tam, gdzie idziesz.

29) Wtedy Jezus powiedział: Zaprawdę będziesz pił z mojego kielicha; ale nie jestem sędzią, kto zasiądzie po mojej prawej czy lewej stronie.

30) Ludzie, którzy żyją życiem i zachowują wiarę, zasiądą na tronie mocy.

31) Otóż, kiedy apostołowie usłyszeli prośby matki o jej synów i wiedzieli, że Jakub i Jan proszą Pana o szczególne łaski, oburzyli się i powiedzieli:

32) Z pewnością myśleliśmy, że Jakub i Jan wzniesli się ponad samolubne ja. Komu możemy zaufać wśród synów ludzkich?

33) A Jezus oddzielił tych dziesięciu i rzekł do nich: Jak trudno ludziom zrozumieć naturę królestwa duszy!

34) Ci dwaj uczniowie wydają się nie wiedzieć, że panowanie w niebie nie jest podobne do panowania na ziemi.

35) We wszystkich królestwach świata, mężowie władzy, ci, którzy się wywyższają, okazują swoją władzę i rządzą żelazną władzą;

36) Ale musisz wiedzieć, że ci, którzy rządzą synami światła, to ci, którzy nie szukają ziemskiej mocy, ale oddają swoje życie w dobrowolnej ofierze za ludzi.

37) Kto chce być wielki, musi być sługą wszystkich. Najwyższe miejsce w niebie jest u stóp tego, który jest najniższym człowiekiem na ziemi.

38) Miałem chwałę u naszego Ojca-Boga, zanim światy zostały stworzone, a mimo to przychodzę, aby służyć rodzajowi ludzkiemu; być ministrem ludzi; oddać moje życie za mężczyzn.

39) A potem Krystyny wyruszyły w dalszą podróż i przybyły do Jerozolimy.

ROZDZIAŁ 147

Jezus mówi do ludzi w świątyni o mesjaszu. Napomina Żydów za zdradę. Żydzi próbują go ukamienować, ale Józef powstrzymuje ich. Christines udają się do Jerycha, a później do Bethabary.

TERAZ wielu Żydów z Galilei, Judei i Samarii było w Jerozolimie i na uczcie.

2) Przedsiónek Salomona był pełen uczonych w Piśmie, faryzeuszy i doktorów prawa, a Jezus chodził z nimi.

3) Uczony w Piśmie, zbliżający się do Jezusa, powiedział: Rabboni, dlaczego trzymasz ludzi w niepewności? Jeśli jesteś Mesjaszem, o którym prorocy mówili, że przyjdzie, czy nie powiesz nam teraz?

- 4) A Jezus rzekł: Oto wiele razy wam mówiłem, ale nie uwierzyliście mi.
- 5) Żaden człowiek nie może wykonać dzieła, które wykonałem i przynieść ludziom prawdę, tak jak przyniosłem prawdę, która nie pochodzi od Boga.
- 6) To, co zrobiłem i powiedziałem, jest dla mnie świadkiem.
- 7) Bóg woła, a ci, których uszy zostały nastawione na słyszenie niebiańskiego głosu, usłyszeli wezwanie i uwierzyli we mnie; bo Bóg świadczy o mnie.
- 8) Nie możesz usłyszeć głosu Boga, ponieważ masz zamknięte uszy. Nie możecie pojąć dzieł Bożych, ponieważ wasze serca są pełne jaźni.
- 9) A wy jesteście intrygantami, intrygantami, hipokrytami. Zabieracie tych ludzi, których dał mi Bóg, do swoich kryjówek i próbujecie zatruć ich sofistykami i kłamstwami, i myślicie, że wyrwiecie ich z Bożej owczarni.
- 10) Mówię wam, mężczyźni, ci mężczyźni są wypróbowani i nie możecie oderwać żadnego z nich.
- 11) Mój Ojciec, który mi je dał, jest większy od was wszystkich, a on i ja jesteśmy jednym.
- 12) A potem Żydzi wzięli kamienie, aby w niego rzucać i wołali: „Teraz już dość słyszeliśmy; precz z nim; niech zostanie ukamienowany.
- 13) Lecz Józef, członek wielkiego Sanhedrynu Żydów, był na werandzie, wyszedł i rzekł:
- 14) Mężowie izraelscy, nie czyńcie nic pochopnie; zrzuć te kamienie; Twój rozum jest lepszym przewodnikiem niż pasja w takich czasach jak te.
- 15) Nie wiesz, że twoje oskarżenia są prawdziwe, a jeśli ten człowiek udowodni, że jest Chrystusem, a ty odbierzesz mu życie, gniew Boży spocznie na tobie jeszcze bardziej.
- 16) A Jezus rzekł do nich: Oto uzdrowiłem waszych chorych, sprawiłem, że wasi niewidomi widzieli, głuchymi słyszeli, chromi chodzili i wyrzucałem duchy nieczyste od waszych przyjaciół;
- 17) Za które z tych wielkich dzieł chciałbyś odebrać mi życie?
- 18) Żydzi odpowiedzieli: „Nie będziemy cię kamienować za twoje uczynki łaski, ale za twoje podłe, bluźniercze słowa. Jesteś tylko człowiekiem, a mimo to mówisz, że jesteś Bogiem.
- 19) A Jezus rzekł: Twój własny prorok rzekł do synów ludzkich: Oto jesteście bogami!
- 20) Posłuchajcie, ludzie, gdyby mógł powiedzieć to ludziom, którzy po prostu słyszeli słowo Boże, dlaczego mielibyście myśleć, że bluźnię imieniu Boga, ponieważ mówię, że jestem synem Bożym?
- 21) Jeśli nie wierzycie w to, co mówię, musicie wierzyć w to, co czynię, i powinniście widzieć Ojca w tych uczynkach i wiedzieć, że Ja mieszkam w Bogu Ojcu, a Ojciec mieszka we mnie.
- 22) A potem znowu Żydzi wzięli kamienie i ukamienowali go na dziedzińcu świątyni; ale zniknął z pola widzenia, opuścił ganek i dwór i poszedł swoją drogą;
- 23) I z dwunastoma udał się do Jerycha, a po pewnych dniach przepawili się przez Jordan i przebywali w Bethabarze przez wiele dni.

ROZDZIAŁ 148

Łazarz umiera, a Jezus i Dwunastu wracają do Betanii. Zmartwychwstanie Łazarza, co bardzo podnieca władców Jerozolimy. Krystyny udają się na wzgórze Efraima i tam mieszkają.

PEWNEGO dnia, gdy Jezus i Dwunastu przebywali w ciszy w domu w Arabie, przyszedł posłaniec i powiedział:

2) Panie Jezus, wysłuchaj! twój przyjaciel w Betanii jest chory, bliski śmierci; jego siostry nalegają, abyś wstał i przybył pospiesznie.

3) Następnie zwracając się do Dwunastu, mistrz powiedział: Oto Łazarz zasnął, a ja muszę go obudzić.

4) A jego uczniowie mówili: Cóż trzeba iść, jeśli poszedł spać? obudzi się za chwilę?

5) Wtedy Jezus powiedział: To sen śmierci; bo Łazarz umarł.

6) Ale Jezus nie spieszył się z odejściem; przebywał dwa dni w Arabie; a potem powiedział: Nadeszła godzina i musimy iść do Betanii.

7) Ale uczniowie namawiali go, aby nie szedł; powiedzieli: Żydzi czekają na twój powrót, aby odebrać ci życie.

8) A Jezus powiedział: „Ludzie nie mogą odebrać mi życia, dopóki nie oddam im mojego życia”.

9) A kiedy nadejdzie czas, sam oddam swoje życie; ten czas jest bliski i Bóg wie najlepiej; Muszę wstać i odejść.

10) A Tomasz powiedział: Wtedy też pójdziemy; tak, oddamy nasze życie i umrzemy z Nim. A oni powstali i odeszli.

11) Otóż Maria, Marta, Ruth i wielu przyjaciół płakali w swoim domu, kiedy ktoś poszedł i powiedział: Pan przyszedł; ale Maria nie usłyszała słów.

12) Ale Rut i Marta usłyszeli, wstali i poszli na spotkanie Pana; czekał przy bramie wioski.

13) A gdy spotkali mistrza Marta, rzekła: Za późno, bo Łazarz nie żyje; gdybyś był tylko z nami, wiem, że by nie umarł.

14) Ale nawet teraz wiem, że masz władzę nad śmiercią; aby przez święte Słowo mogło powstać życie ze śmierci.

15) A Jezus rzekł: Oto bowiem Łazarz ożyje.

16) A Marta powiedziała: Wiem, że zmartwychwstanie i ożyje, kiedy wszyscy umarli powstaną.

17) A Jezus powiedział: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem; kto we mnie wierzy, chociaż umarł, będzie żył;

18) A kto żyje i ma żywą wiarę we mnie, nigdy nie umrze. Czy wierzysz w to, co powiedziałem?

19) A Marta rzekła: Panie, wierzę, że przyszedłeś, aby objawić Chrystusa Bożego.

20) Rzekł Jezus: Wróć i zawołaj swoją siostrę, moją matkę i prorokinię i powiedz, że przyszedłem; i zostaną tu przy bramie, aż przyjdą do mnie.

21) A Rut i Marta zrobiły tak, jak im nakazał Jezus, a po chwili Maria i prorokini spotkali Pana.

22) A Maryja powiedziała: Dlaczego tak zwlekałeś? Gdybyś był z nami, nasz brat, kochany, by nie umarł.

23) Wtedy Jezus wszedł do domu i widząc wielki smutek wszystkich, sam był poruszony smutkiem i powiedział: Gdzie jest grób, w którym leży?

24) Powiedzieli: Panie, przyjdź i zobacz. A Jezus płakał.

- 25) Ludzie powiedzieli: „Oto jak Jezus kochał tego człowieka!
- 26) A inni mówili: Czy ten Pan, który otworzył oczy niewidomemu od urodzenia, nie mógł ocalić tego człowieka od śmierci?
- 27) Ale wkrótce żałobnicy stanęli obok grobu, grobu wykutego w litej skale; masywny kamień zamknął drzwi.
- 28) A Jezus powiedział: Zabierzcie kamień.
- 29) Ale Marta powiedziała: Panie, czy to dobrze? Oto nasz brat nie żyje od czterech dni; ciało musi być w stanie rozkładu i czy to dobrze, że powinniśmy je teraz zobaczyć?
- 30) Pan odpowiedział: Zapomniałaś, Marto, co powiedziałem, gdy byliśmy przy bramie wioski? Czy nie powiedziałem, że powinniście oglądać chwałę Pana?
- 31) A potem odsunęli kamień; ciało nie zgniło; Jezus podniósł oczy ku niebu i rzekł:
- 32) Mój Ojciec-Boże, ty, który kiedykolwiek słyszałeś moje modlitwy, dziękuję ci teraz, aby te tłumy wiedziały, że mnie posłałeś, że ja jestem twój, a ty mój, umocnij Słowo mocy.
- 33) A potem wypowiedział Słowo i głosem, który dusze mogą pojąć, powiedział: O Łazarzu, obudź się!
- 34) A Łazarz powstał i wyszedł z grobu. Szaty grobowe były wokół niego szybko, a Jezus powiedział:
- 35) Rozwiąż go i pozwól mu odejść.
- 36) Ludzie byli zdumieni, a rzesze wyznawały w nim swoją wiarę.
- 37) A niektórzy poszli do Jerozolimy i powiedzieli faryzeuszom o zmartwychwstaniu umarłych.
- 38) Arcykapłani byli zawstydzeni i mówili: Co mamy czynić? Ten człowiek dokonuje wielu potężnych czynów i jeśli nie zatrzymamy go w jego pracy, wszyscy ludzie będą uważać go za króla i przez Rzymian może on objąć tron, a my stracimy nasze miejsce i władzę.
- 39) A potem arcykapłani i faryzeusze na radzie spotkali się i szukali planu, dzięki któremu mogliby go zabić.
- 40) Kajfasz był wtedy arcykapłanem, wyszedł i rzekł: Izraelici, czy nie znacie Prawa?
- 41) Czy nie wiecie, że w takich czasach jak te możemy oddać jedno życie, aby ocalić nasz naród i nasze prawa?
- 42) Kajfasz nie wiedział, że jest prorokiem, wypowiadającym słowa prawdy.
- 43) Nie wiedział, że nadszedł czas, aby Jezus został złożony w ofierze za każdego człowieka, za Żyda, Greka i cały świat.
- 44) Od tego dnia Żydzi codziennie naradzali się razem, dojrzewając plany uśmiercenia Pana.
- 45) Otóż, Jezus i Dwunastu nie pozostali w Betanii; ale na wzgórzach Efraima, na granicy Samarii, znaleźli dom i mieszkali tam przez wiele dni.

ROZDZIAŁ 149

Żydzi gromadzą się w Jerozolimie, aby uczestniczyć w uczcie. Christines udają się do Jerycha. Jezus je obiad z Zacheuszem. Opowiada przypowieść o dziesięciu talentach.

WIELKA Pascha Żydów, święto wiosny, wzywała każdego lojalnego Żyda do Jerozolimy.

- 2) Dziesięć dni przed świętem Pan i jego uczniowie opuścili wzgórze Efraim i drogą Jordanu zeszli do Jerycha.
- 3) A gdy weszli do Jerycha, bogaty celnik wyszedł, aby zobaczyć Pana; ale był niskiego wzrostu, a tłum był wielki i nie mógł go zobaczyć.
- 4) Drzewo, jawor, stało na drodze, a on wspiął się na drzewo i znalazł miejsce wśród jego konarów.
- 5) Gdy Jezus przyszedł, ujrzał tego człowieka i rzekł: Zacheuszu, śpiesz się, zejź; Zostałbym z tobą dzisiaj.
- 6) Zacheusz zstąpił i radośnie przyjął Pana; ale wielu z bardziej surowych sekt wołało i mówiło:
- 7) Za wstyd! idzie zamieszkać u Zacheusza, grzesznika i celnika.
- 8) Ale Jezus nie dbał o to, co powiedzieli; poszedł swoją drogą z Zacheuszem, który był mężem wiary, a gdy rozmawiali ze sobą, Zacheusz powiedział:
- 9) Panie, kiedykolwiek próbowałem postępować właściwie; Oddaję biednym połowę moich dóbr, a jeśli w jakikolwiek sposób skrzywdzę człowieka, naprawiam zło, płacąc mu poczwórnice.
- 10) I rzekł mu Jezus: Życie i wiara twoje są Bogu znane, a oto błogosławieństwa Pana Zastępów trwają z tobą i całym domem twoim.

Przypowieść o dziesięciu talentach

- 11) Wtedy Jezus opowiedział wszystkim przypowieść; powiedział, wasal cesarza został królem i udał się do obcej ziemi, aby domagać się swoich praw i wziąć królestwo dla siebie.
- 12) Zanim poszedł, zawołał dziesięciu zaufanych sług i każdemu dał funta i rzekł:
- 13) Idź i używaj tych funtów, jak masz sposobność, abyś mógł zdobyć dla mnie więcej bogactwa, a potem poszedł swoją drogą.
- 14) A po wielu dniach przyszedł ponownie i wezwał dziesięciu, żądając raportu.
- 15) Pierwszy przyszedł i powiedział: Panie, zyskałem dziewięć funtów; dałeś mi jeden, a oto dziesięć.
- 16) Król odpowiedział: Dobra robota, wierny człowieku; ponieważ byłeś wierny w małej rzeczy, sądzę, że będziesz wiernym sługą w większej rzeczy;
- 17) Oto czynię cię panem nad dziewięcioma ważnymi miastami mojego królestwa.
- 18) Drugi przyszedł i rzekł: Panie, zyskałem dla Ciebie cztery funty; dałeś mi jeden, a oto pięć.
- 19) Król odpowiedział: I udowodniłeś swoją wierność. Oto ustanawiam cię władcą czterech ważnych miast mojego królestwa.
- 20) Inny przyszedł i powiedział: Panie, podwoiłem to, co mi dałeś. Dałeś mi jednego funta, a oto dwa.
- 21) Władca powiedział: I udowodniłeś swoją wierność; Oto czynię cię władcą jednego ważnego miasta mojego królestwa.
- 22) Inny przyszedł i powiedział: Panie, oto co mi dałeś. Wiedziałem, że jesteś człowiekiem surowym, często żniesz tam, gdzie nie zasiałeś i bardzo się bałem, więc wziąłem funt, który mi dałeś, i ukryłem go w tajemnym miejscu; i oto jest.

23) Król wykrzyknął: Ty gnuśny człowieku! Wiedziałaś, czego żądam, że spodziewałem się, że każdy mężczyzna zrobi wszystko, co w jego mocy.

24) Jeśli byłeś nieśmiały i bałeś się zaufać swojemu osądowi na targowiskach, dlaczego nie poszedłeś i nie wystawiłeś moich pieniędzy dla zysku, abym mógł mieć własne z odsetkami?

25) Następnie zwracając się do zarządcy swojego bogactwa, władca powiedział: „Weź sobie ten funt i daj go temu, który pilnie zarobił dziewięć”.

Koniec: Przypowieść o dziesięciu talentach

26) Bo oto powiadam, że każdy, kto używa tego, co ma i co zyskuje, będzie miał obficie; ale kto ukrywa swój talent na ziemi, utraci to, co ma.

ROZDZIAŁ 150

Jezus uzdrowia niewidomego Bartymeusza. Z dwunastoma udaje się do Betanii. Tłumy przybywają, aby go powitać i porozmawiać z Łazarzem.

KRYSTYNKI wyruszyły w drogę do Betanii, a gdy szły jeszcze w Jerychu, minęły żebraka siedzącego po drodze; i był ślepym Bartymeuszem.

2) A kiedy żebrak usłyszał przechodzący tłum, powiedział: Co to jest, co słyszę?

3) Rzekli mu ludzie: Jezus z Nazaretu przechodzi.

4) I natychmiast człowiek zawołał: Panie Jezu, synu Dawida, zostań! zmiłuj się nad biednym niewidomym Bartymeuszem!

5) Ludzie powiedzieli mu: Bądź cicho; zachowaj spokój.

6) Ale ślepy Bartymeusz zawołał znowu: Ty synu Dawida, posłuchaj! zmiłuj się nad biednym niewidomym Bartymeuszem!

7) A Jezus zatrzymał się i rzekł: Przyprowadźcie go do mnie.

8) A potem ludzie przyprowadzili niewidomego do Pana, a gdy go wychowali, powiedzieli: „Bądź wesoły, teraz Bartymeuszu, Pan cię woła”.

9) A potem odrzucił swój płaszcz i pobiegł do Jezusa, gdy czekał po drodze.

10) A Jezus powiedział: Co będziesz miał Bartymeuszu?

11) Niewidomy rzekł: Rabbonie, otwórz moje oczy, abym mógł zobaczyć.

12) A Jezus rzekł: Bartymeuszu, spójrz w górę; odbierz swój wzrok; twoja wiara cię uzdrowiła.

13) I natychmiast odzyskał wzrok i z całego serca powiedział: Chwała Bogu.

14) I wszyscy ludzie powiedzieli: Chwała Bogu.

15) Następnie Jezus i Dwunastu udali się do Betanii. To było sześć dni przed ucztą.

16) A kiedy ludzie wiedzieli, że Jezus jest w Betanii, przybyli z bliska i daleka, aby go zobaczyć i usłyszeć, jak przemawia.

- 17) Wszyscy pragnęli porozmawiać z Łazarzem, którego Jezus obudził z martwych.
- 18) A w Jerozolimie wszyscy kapłani i faryzeusze byli czujni; powiedzieli: Ten Jezus będzie na uczcie i nie możemy pozwolić, aby znowu się wymknął.
- 19) I nakazali każdemu człowiekowi, aby był czujny i pomagał pojąć Pana, aby odebrać mu życie.

ROZDZIAŁ 151

Jezus naucza w synagodze. Dokonuje triumfalnego wjazdu do Jerozolimy. Tłumy wraz z dziećmi śpiewają jego chwałę i mówią: Hosanna królowi! Krystynki wracają do Betanii.

Jezus przybył do Betanii w przeddzień szabat, ósmego dnia żydowskiego miesiąca Nissan.

- 2) A w szabat poszedł do synagogi i nauczał.
- 3) A rankiem pierwszego dnia tygodnia, w niedzielę tygodnia, wezwał do siebie dwunastu apostołów i powiedział:
- 4) Dziś idziemy do Jerozolimy; nie bój się; mój czas jeszcze nie nadszedł.
- 5) Teraz dwoje z was może udać się do wioski Betfage i znajdziecie osła przywiązanego do drzewa i zobaczycie w pobliżu małego źrebaka.
- 6) Rozwiąż tyłek i przyprowadź ją do mnie. Jeśli ktoś zapyta, dlaczego bierzesz dupę, po prostu powiedz: Mistrz jej potrzebuje; a potem właściciel przyjdzie z tobą.
- 7) A uczniowie poszli tak, jak Jezus im kazał; znaleźli osła i źrebaka w pobliżu otwartych drzwi; a kiedy rozwiązali osła, właściciel powiedział: „Dlaczego miałbyś zabierać osła?”
- 8) A uczniowie powiedzieli: „Pan jej potrzebuje, a właściciel powiedział: „To dobrze.
- 9) A potem przynieśli zwierzę i włożyli na nie swoje płaszcze, a Jezus usiadł na osie i pojechał do Jerozolimy.
- 10) I tłumy ludzi przybyły i wypełniły drogę, a Jego uczniowie chwalili Pana i mówili:
- 12) I wielu rozłożyło swe szaty na drodze, a niektórzy zrywali gałęzie z drzew i rzucali je na drogę.
- 13) I wiele dzieci przyszło z girlandami słodkich kwiatów i złożyło je Panu lub rozrzuciło je na drodze, mówiąc: Witajcie królu! Niech żyje król!
- 14) Tron Dawida zostanie odbudowany. Hosanna do Pana Zastępów!
- 15) Wśród tłumu byli faryzeusze, którzy mówili do Jezusa przechodzącego: Zgrom ten hałaśliwy tłum; szkoda, że płaczą tak na ulicy.
- 16) Pan odpowiedział: Mówię wam, ludzie, gdyby ci zamilkli, nawet kamienie głośno krzyczą.
- 17) A potem faryzeusze naradzali się między sobą; powiedzieli: Nasze groźby to próżne słowa. Oto bowiem cały świat idzie za nim.
- 18) Gdy Jezus zbliżał się do Jerozolimy, zatrzymał się i zapłakał i powiedział: Jerozolima, Jerozolima, święte miasto Żydów! twoja była chwała Pana; ale odrzuciłeś Pana.
- 19) Twoje oczy są zamknięte; nie możesz zobaczyć króla; przyszło królestwo Pana nieba i ziemi; nie rozumiesz tego.

- 20) Oto nadejdzie dzień, kiedy wojska z daleka zarzucą wał na twojej drodze; otoczy cię i otoczy cię ze wszystkich stron;
- 21) Zrzuci cię na ziemię i zabije ciebie i twoje dzieci na ulicach.
- 22) A z waszej świętej świątyni, waszych pałaców i murów nie zostawią kamienia na kamieniu, ponieważ dzisiaj odrzucacie oferty Boga nieba.
- 23) Kiedy Jezus wraz z tłumem przybył do Jerozolimy, zapanowało podniecenie i ludzie pytali: Kim jest ten człowiek?
- 24) Tłumy odpowiedziały: To jest król, prorok, kapłan Boży; to jest człowiek z Galilei.
- 25) Ale Jezus nie zwlekał; udał się bezpośrednio do ganku świątyni, który był wypełniony ludźmi napierającymi na króla.
- 26) Chorzy, zatrzymani, chromi, ślepi byli tam, a Jezus zatrzymał się, położył na nich ręce i uzdrowił ich świętym Słowem.
- 27) Świątynia i dziedzińce świątyni były wypełnione dziećmi wielbiącymi Boga. Powiedzieli: Hosanna do króla! Syn Dawida jest królem! Chwała królowi! Chwalić Boga!
- 28) Faryzeusze napełnili się gniewem, gdy usłyszeli śpiew dzieci. Powiedzieli do Jezusa: Słuchaj, co mówią dzieci?
- 29) A Jezus powiedział: Słyszę, ale czy nigdy nie czytałeś słów naszego wieszczą, który powiedział:
- 30) Z ust niemowląt i ssących wydoskonalisz chwałę!
- 31) A gdy nadszedł wieczór, Pan i jego uczniowie poszli ponownie do Betanii.

ROZDZIAŁ 152

Jezus gani niepłodne drzewo figowe. Wypędza kupców ze świątyni. Uczy ludzi. Wraca do Bethany.

NASTĘPNEGO dnia, w poniedziałek tygodnia, mistrz z dwunastoma udał się do Jerozolimy.

- 2) I kiedy przechodzili po drodze, ujrzeli drzewo figowe pełne liści bez znaku owocu.
- 3) A Jezus przemówił do drzewa; rzekł: Ty beżyteczny gąszczu ziemi; drzewo figowe piękne, na które patrzysz, ale rzecz zwodnicza.
- 4) Zabierasz z ziemi i przewietrasz pokarm, który powinny mieć owocne drzewa.
- 5) Wróc na ziemię i bądź sobą, by jeść inne drzewa.
- 6) Kiedy Jezus przemówił w ten sposób do drzewa, poszedł swoją drogą.
- 7) A kiedy dotarł do świątyni, oto pokoje były wypełnione drobnymi kupcami sprzedającymi gołębie, zwierzęta i inne rzeczy na ofiarę; świątynia była targiem handlowym.
- 8) A Jezus oburzył się na ten widok i rzekł: Izraelici, ze wstydu! To ma być dom modlitwy; ale teraz jest to jaskinia złodziei. Usuń tę grabież z tego świętego miejsca.
- 9) Kupcy tylko śmiali się i mówili: W naszym handlu chronią nas ci, którzy rządzą; nie pójdziemy.

10) Wtedy Jezus ubił bicz ze sznurów, tak jak kiedyś, i wpadł między kupców, rzucając wszystkie ich pieniądze na podłogę;

11) Rozrzuć klatki gołębi i odetnij sznury, które trzymały beczące jagnięta i uwolnij je.

12) A potem wypędził kupców z tego miejsca i czystą, nową miotłą zamiatął podłogi.

13) Arcykapłani i uczeni w Piśmie byli pełni gniewu, ale bali się dotknąć lub nawet zganić Pana, ponieważ cały lud stawał w Jego obronie.

14) A Jezus przez cały dzień nauczał lud i uzdrawiał wielu chorych,

15) A gdy nadszedł wieczór, udał się ponownie do Betanii.

ROZDZIAŁ 153

Christines udają się do Jerozolimy. Zwracają uwagę na uschnięte drzewo figowe; jego symboliczne znaczenie. Jezus naucza w świątyni. Jest cenzurowany przez księży. Opowiada przypowieść o uczcie bogacza.

WE WTOREK wczesnym rankiem mistrz i Dwunastu udali się do Jerozolimy.

2) I kiedy szli, dwunastu obserwowało drzewo, do którego Pan przemówił dzień wcześniej, i oto liście uschły, tak jak gdyby zostały przypalone ogniem.

3) A Piotr powiedział: Panie, spójrz na drzewo! Jego liście są uschnięte, a drzewo wydaje się martwe.

4) A Jezus powiedział: Tak będzie z tymi, którzy nie przynoszą owocu. Kiedy Bóg wezwie ich do złożenia rachunku, oto tchnie na nich, a ich liście, ich puste słowa uschną i zgniją.

5) Bóg nie pozwoli, aby bezowocne drzewa życia były obciążone ziemią, wyrwie je i odrzuci.

6) Teraz możesz zademonstrować moc Boga. Miej wiarę w Boga, a możesz kazać górą odejść, a rozpadną się u twoich stóp;

7) I możesz mówić do wiatru i fal, a one usłyszają i będą posłuszne temu, co rozkażesz.

8) Bóg wysłuchuje modlitwy wiary i kiedy prosisz z wiarą, otrzymasz.

9) Nie możesz prosić źle; Bóg nie wysłucha modlitwy żadnego człowieka, który przychodzi do Niego z krwią innych ludzi na rękach.

10) A kto ma zazdrosne myśli i nie miłuje swoich bliźnich, niech wiecznie modli się do Boga, a on go nie wysłucha.

11) Bóg nie może zrobić nic więcej dla ludzi, niż zrobiłby dla innych ludzi.

12) A Jezus znowu chodził po dziedzińcach Świątyni.

13) Kapłani i uczeni w Piśmie byli bardzo ośmieleni przez radę Kajfasza i innych ludzi u władzy, więc przyszli do Jezusa i powiedzieli:

14) Kto dał ci upoważnienie do robienia tego, co zrobiłeś? Dlaczego wczoraj wypędziłeś kupców ze świątyni?

15) A Jezus im odpowiedział i rzekł: Jeśli odpowiecie, o co proszę, to ja wam odpowiem; Czy Jan, zwiastun, był mężem Bożym, czy też był człowiekiem wywrotowym?

- 16) Uczni w Piśmie i faryzeusze nie chcieli mu odpowiadać; tak rozumowali między sobą:
- 17) Jeśli powiemy, że Jan był prorokiem posłanym od Boga, wtedy powie:
- 18) Jan zaświadczył za mnie, że jestem synem Bożym, dlaczego nie wierzysz jego słowom?
- 19) Jeśli powiemy, że Jan był odważnym, wywrotowym człowiekiem, ludzie będą rozgniewani, ponieważ myślą, że był prorokiem żywego Boga.
- 20) I tak odpowiedzieli Jezusowi i powiedzieli: Nie wiemy; nie możemy powiedzieć.
- 21) Wtedy Jezus powiedział: Jeśli mi nie powiecie, to nie powiem wam, kto dał mi moc wypędzenia zbójców z domu Bożego.

Przypowieść o uczcie bogacza

- 22) A potem opowiedział im przypowieść; powiedział: Pewien człowiek urządził kiedyś ucztę, zapraszając wszystkich bogatych i szanowanych mieszkańców kraju.
- 23) Ale kiedy przyszli, stwierdzili, że drzwi do sali bankietowej były niskie i nie mogli wejść, chyba że pochyłili głowy i upadli na kolana.
- 24) Ci ludzie nie schylali głowy i nie padali na kolana, więc odeszli; nie poszli na ucztę.
- 25) A potem ten człowiek wysłał swoich posłańców, aby prosili zwykłych ludzi i tych z niskiego stanu, aby przyszli i ucztowali z nim.
- 26) Ci ludzie chętnie przybyli; pochyłili głowy, upadli na kolana i weszli do sali bankietowej, która była pełna i wszyscy się radowali.

Koniec: Przypowieść o uczcie bogacza

- 27) A potem mistrz powiedział: Oto kapłani, uczeni w Piśmie i faryzeusze! Pan nieba i ziemi urządził wystawną ucztę, a przede wszystkim zostałeś wezwany;
- 28) Ale znalazłeś drzwi do sali bankietowej tak niskie, że musisz skłonić głowy i upaść na kolana, aby wejść, a zlekceważyłeś króla, który urządził ucztę, odmówił skłonienia głowy i upadku na twoje kolana i poszedłeś swoją drogą;
- 29) Ale teraz Bóg woła ponownie; pospolite ludy i biedni przybyli tłumnie, weszli na ucztę i wszyscy się radują.
- 30) Mówię wam, ludzie, że celnicy i kurtyzany przechodzą przez bramy do królestwa Boga niebieskiego, a wy pozostajecie bez nich.
- 31) Jan przyszedł do ciebie w sprawiedliwości; przyniósł prawdę, a ty mu nie uwierzyłeś.
- 32) Ale celnicy i kurtyzany uwierzyli i zostali ochrzczeni, a teraz weszli na ucztę.
- 33) Mówię wam teraz, tak jak wam wielokrotnie mówiłem: Wielu zostało powołanych, ale wybranych jest niewielu.

ROZDZIAŁ 154

Jezus naucza na dziedzińcu świątyni. Przypowieść o gospodarzu i niegodziwych rolnikach. Przypowieść o uczcie weselnej i gościu bez szaty weselnej.

Tłumy chciały usłyszeć, co Jezus miał do powiedzenia, więc zbudowały platformę na dziedzińcu świątyni, a Jezus stanął na tym miejscu i nauczał. Mówił w przypowieściach; powiedział,

Przypowieść o gospodarzu i niegodziwych mężach

2) Mężczyzna posiadał rozległy majątek; zasadził winnicę, postawił wokół niej żywopłot, zbudował wieżę, zainstalował prasę do produkcji wina.

3) Oddał swoją winnicę w ręce rolników, a następnie udał się do odległej krainy.

4) Otóż, w czasie winobrania, mężczyzna wysłał sługę, aby przyjął i przyniósł mu jego część owocu winorośli.

5) Rolnicy wyszli i pobili mężczyznę; położył mu na plecach czterdzieści batów i wyrzucił go za bramę winnicy.

6) A potem właściciel wysłał innego mężczyznę, aby przyniósł mu swoje. Rolnicy chwycili go, poważnie zranili i wyrzucili z winnicy, zostawiając go na wpół martwego przy drodze.

7) Właściciel wysłał innego mężczyznę, aby przyniósł mu swoje. Rolnicy pojмали go i oszczepem przebili mu serce; następnie pochował go za żywopłotem.

8) Właściciel został pokrzywdzony. Pomyślał w sobie: Co mam zrobić? a potem powiedział: To zrobię. Mój jedyny syn jest tutaj i wyślę go do rolników,

9) Z pewnością będą szanować mojego syna i przysła mi to, co moje.

10) wysłał syna; rolnicy naradzali się sami; powiedzieli: To jedyny spadkobierca całego tego bogactwa, a jeśli odbierzemy mu życie, ogromne dziedzictwo należy do nas.

11) Odebrali mu życie i wyrzucili poza żywopłot winnicy.

12) Nadejdzie dzień; właściciel powróci, by liczyć się z rolnikami, pochwyty ich wszystkich i wrzuci do palącego ognia, gdzie pozostaną, dopóki nie spłacą długów.

13) I odda swoją winnicę pod opiekę uczciwych ludzi.

Koniec: Przypowieść o gospodarzu i niegodziwych mężach

14) Następnie zwracając się do kapłanów i uczonych w Piśmie, rzekł: Czyż wasi prorocy nie mówili:

15) Kamień, który odrzucili budowniczo, stał się zwieńczeniem łuku?

16) Mężowie, którzy pozujecie na mężów Bożych, na rolników, oto kamienowaliście i zabiliście posłańców Boga, jego proroków i jasnowidzów, a teraz chcecie zabić jego syna.

17) Mówię wam ludzie, królestwo będzie wam odebrane i dane ludziom, którzy nie są teraz narodem, i narodowi, który nie jest teraz narodem.

18) A ludzie, których mowy nie możesz zrozumieć, staną między żywymi a umarłymi i wskażą drogę do życia.

19) Arcykapłani i faryzeusze byli głęboko poruszeni, gdy usłyszeli tę przypowieść i chcieli pochwytyć Pana i wyrządzić Mu krzywdę, ale bardzo się bali; bali się tłumu.

Przypowieść o uczcie weselnej i gościu bez szaty weselnej

- 20) A Jezus powiedział inną przypowieść; powiedział: Królestwo podobne jest do pewnego króla, który wydał ucztę na cześć zaślubin swego syna.
- 21) Wysłał swoje sługi, aby wezwali ludzi, którzy zostali zaproszeni na ucztę.
- 22) Słudzy zawołali; ale wtedy ludzie nie przychodzili.
- 23) I wtedy król wysłał innych posłańców za granicę, aby powiedzieli: Oto moje stoły są teraz rozłożone; moje woły i moje tucze są przygotowane.
- 24) Na moich deskach znajdują się najsmaczniejsze smakołyki i najbogatsze wina; przyjdź na ucztę weselną.
- 25) Ludzie śmiali się i traktowali z pogardą jego wezwanie i poszli w swoją stronę; jeden na swoją farmę, drugi na swoje towary;
- 26) A inni pojмали sługi królewskie; nadużył ich haniebnie; a niektórych zabili.
- 27) A potem król wysłał swoich żołnierzy, którzy wymordowali morderców i spalili ich miasta.
- 28) I wtedy król wysłał inne sługi; do nich rzekł: Idźcie na rogi ulic, na rozstaje dróg i na targowiska i mówcie:
- 29) Kto chce, może przyjść na ucztę weselną.
- 30) Słudzy poszli w swoją stronę i zawołali; i oto sala bankietowa była wypełniona gośćmi.
- 31) Ale kiedy król wszedł, aby zobaczyć gości, zobaczył człowieka, który nie miał na sobie szaty weselnej; zawołał do niego i powiedział:
- 32) Przyjacielu, dlaczego jesteś tutaj bez ślubnej szaty? Czy zhańbiłbyś w ten sposób mojego syna?
- 33) Mężczyzna był głupi; odpowiedział nie.
- 34) I wtedy król powiedział do swoich strażników: Weźcie tego człowieka, zwiążcie mu ręce i nogi i wyrzućcie go w ciemność nocy.

Koniec: Przypowieść o uczcie weselnej i gościu bez weselnej szaty

- 35) Wielu zostało powołanych, ale nikt nie został wybrany na gości, którzy nie przyodziali się w szaty weselne.

ROZDZIAŁ 155

Jezus uznaje sprawiedliwość płacenia świeckich podatków. Daje lekcję relacji rodzinnych w życiu poza nim. Największe z przykazań zawiera się w miłości. Ostrzega swoich uczniów przed hipokryzją uczonych w Piśmie i faryzeuszy.

Kiedy Jezus przemawiał, faryzeusze podeszli, by go wypytać; myśleli, że będą go karać tym, co powiedział,

- 2) Przemówił surowy Herodianin i powiedział: Mój Panie, jesteś człowiekiem prawdy; wskazujesz drogę do Boga i nie zwracasz uwagi na osobowość człowieka;
- 3) Powiedz nam, co myślisz; czy my, nasi nasienie Abrahama, powinniśmy płacić daninę Cezarowi? czy nie powinniśmy?
- 4) A Jezus poznał swoją niegodziwość serca i powiedział: Dlaczego przychodzisz mnie tak kusić? Pokaż mi pieniądze z daniny, o której mówisz.

- 5) Mężczyzna wyciągnął kawałek monety, na której wyryto wizerunek.
- 6) A Jezus powiedział: Czyj obraz i czyje imię jest na tej monecie?
- 7) Mężczyzna odpowiedział: „Wizerunek Tisa Cezara i jego imię.
- 8) A Jezus powiedział: Daj Cezarowi to, co należy do Cezara; ale daj Bogu rzeczy Boże.
- 9) A ci, którzy go słyszeli, mówili: Dobrze odpowiada.
- 10) I wtedy saduceusz, który sądzi, że nie ma zmartwychwstania umarłych, podszedł i powiedział: Rabboni, Mojżesz napisał, że jeśli żonaty mężczyzna umrze i nie będzie miał dziecka, wdowa po nim zostanie żoną jego brata.
- 11) Było siedmiu braci, a najstarszy miał żonę; umarł i nie miał dziecka; brat wziął wdowę za żonę, a potem umarł;
- 12) I każdy brat miał za żonę tę kobietę; z biegiem czasu kobieta zmarła;
- 13) Kto będzie miał tę kobietę za żonę w dniu zmartwychwstania?
- 14) A Jezus powiedział: „Tu, na tym poziomie życia, ludzie żenią się tylko po to, by zadowolić swoje egoistyczne ja lub by podtrzymać rasę; ale w przyszłym świecie iw dniu zmartwychwstania ludzie nie biorą na siebie ślubów małżeńskich.
- 15) Ale, podobnie jak aniołowie i inni synowie Boży, nie tworzą związków dla przyjemności własnej, ani dla utrwalenia rasy.
- 16) Śmierć nie oznacza końca życia. Grób nie jest celem ludzi, tak samo jak ziemia nie jest celem nasion.
- 17) Życie jest konsekwencją śmierci. Nasionie może wydawać się obumierać, ale z grobu drzewo budzi się do życia.
- 18) Tak więc człowiek może wydawać się, że umiera, ale żyje dalej iz grobu wyskakuje do życia.
- 19) Gdybyś mógł zrozumieć słowo, które Mojżesz wypowiedział o płonącym krzaku, który płonął i nadal nie został strawiony, wtedy wiedziałbyś, że śmierć nie może zniszczyć życia.
- 20) A Mojżesz powiedział, że Bóg jest Bogiem Abrahama, Izaaka i Izraela.
- 21) Bóg nie jest Bogiem kości umarłych, ale żywym człowiekiem.
- 22) Mówię wam, ludzie, człowiek schodzi do grobu, ale zmartwychwstanie i objawi życie;
- 23) Albowiem każde życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu, a człowiek będzie żył, dopóki Bóg będzie żył.
- 24) Faryzeusze i uczeni w Piśmie, którzy słyszeli Pana, wykrzykiwali: On mówi prawdę; i cieszyli się, że saduceusze byli zakłopotani.
- 25) I wtedy wyszedł uczciwy uczoney w Piśmie i rzekł do Jezusa: Panie, mówisz jako ten, którego Bóg posłał, i czy mogę prosić,
- 26) Które z przykazań Prawa jest największe i pierwsze?
- 27) A Jezus rzekł: „Pierwszy, Słuchaj Izraelu, Pan Bóg nasz jest jeden; i będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całym swoim umysłem, całą swoją duszą, ze wszystkich swoich sił;
- 28) I będziesz miłował bliźniego jak siebie samego.

- 29) Są to najwięksi z dziesięciu, a na nich wiszą Prawo, Prorocy i Psalmi.
- 30) Uczony w Piśmie odpowiedział: Dusza moja daje świadectwo, że mówisz prawdę, bo miłość wypełnia zakon i daleko wykracza poza całopalenia i ofiary.
- 31) A Jezus mu rzekł: Oto rozwiązałeś tajemnicę; jesteś w królestwie, a królestwo jest w tobie.
- 32) Do swoich uczniów przemówił Jezus, a cały lud usłyszał; powiedziała: Strzeżcie się uczonych w Piśmie i faryzeusz, którzy szczycą się noszeniem długich i bogato zdobionych szat,
- 33) I kochaj być pozdrawiani na rynku i szukać najwyższych miejsc na ucztach i przyjmować ciężko zarobione zarobki biednych, aby zaspokoić swoje cielesne ja i modlić się publicznie, długo i głośno.
- 34) To są wilki, które ubierają się, by wyglądać jak owce.
- 35) A potem rzekł do wszystkich: Uczni w Piśmie i faryzeusze są umieszczeni na podstawie Prawa na miejscu Mojżesza i według Prawa mogą interpretować Prawo;
- 36) Więc co ci każą zrobić, to zrób; ale nie naśladuj ich uczynków.
- 37) Mówią to, czego nauczał Mojżesz; robią rzeczy Belzebuba.
- 38) Mówią o miłosierdziu, a jednak wiążą na ludzkich ramionach ciężkie do zniesienia ciężary.
- 39) Mówią o pomocy, a jednak nie podejmują najmniejszych wysiłków pomocnych dla swojego brata.
- 40) Robią pokaz robienia rzeczy, a jednak nie robią nic, tylko pokazują swoje krzykliwe szaty i szerokie filakterie i uśmiechają się, gdy ludzie nazywają ich szanowanymi mistrzami prawa.
- 41) Pyszną się i okazują swoją dumę, gdy ludzie nazywają ich ojcem, tak a tak.
- 42) Słuchajcie teraz, mężczyźni, nie nazywajcie tu mężczyzny ojcem. Bóg nieba i ziemi i tylko on jest Ojcem rodzaju ludzkiego.
- 43) Chrystus jest hierarchą, wysokim, wywyższonym panem synów ludzkich.
- 44) Jeśli chcesz być wywyższony, usiądź u stóp mistrza i służ. Jest największym człowiekiem, który służy najlepszym.

ROZDZIAŁ 156

Uczeni w Piśmie i faryzeusze są rozgniewani. Jezus gani ich za hipokryzję. Lamentuje nad Jerozolimą. Roztocza wdowy. Jezus wygłasza swój pożegnalny adres ludziom w świątyni.

Uczeni w Piśmie i faryzeusze szaleli z wściekłości; a Jezus powiedział:

- 2) Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! stoisz na drodze; blokujesz drzwi; nie wejdiesz do królestwa i odrzucisz czystego serca, które mają wejść.
- 3) Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! krążycie po morzu i lądzie, aby uczynić jednego prozelitę, a kiedy zostanie stworzony, jest on synem piekielnym, tak jak wy.
- 4) Biada wam, którzy nazywacie się przewodnikami ludzkimi! a wy jesteście przewodnikami, ślepyi przewodnikami;
- 5) Bo płaciecie dziesięcinę z kminku, mięty i kopru, a ważniejsze sprawy prawa pozostawiacie niewykonane; sądu, sprawiedliwości, wiary.

- 6) Odfiltrowujesz komary przed wypiciem; ale potem połykasz wielbłądy i tym podobne.
- 7) Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! czyścisz i szorujesz kielich z zewnątrz, gdy jest pełen brudu, zdzierstwa i nadmiaru.
- 8) Podejdziesz i wyczyścić wnętrze kubka, a wtedy trujące opary nie splugawią zewnętrznej strony kubka.
- 9) Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! jesteście sami jak pobielane groby; twoje szaty zewnętrzne są piękne, ale pełne kości martwych ludzi.
- 10) Wydajesz się ludziom być boskimi; ale w waszych sercach pielęgnujecie pożądliwość, hipokryzję i nikczemne nieprawości.
- 11) Biada wam, uczeni w Piśmie i faryzeusze, obłudnicy! budujesz, a potem ozdabiasz grobowce świętych mężów dawnych czasów i mówisz:
- 12) Gdybyśmy żyli, gdy żyli ci ludzie, strzegliśmy ich, nie postępowalibyśmy tak, jak nasi ojcowie, gdy ich maltretowali i rzucali na miecz.
- 13) Ale wy jesteście synami tych, którzy zabili świętych mężów, i nie jesteście ani odrobinę bardziej sprawiedliwi niż oni.
- 14) Idź i wypełnij miarę swoich ojców, którzy byli pogrążeni w zbrodni.
- 15) Jesteście potomstwem żmij, a jak możecie być tylko węzami prochu?
- 16) Teraz Bóg ponownie posłał do was swoich proroków i jasnowiedzów, swoich mędrców i świętych, a wy będziecie ich biczować w waszych synagogach, a na ulicach kamienować i przybijać do krzyża.
- 17) Biada wam! bo na wasze głowy spłynę krew wszystkich świętych mężów, którzy zostali zabici na ziemi.
- 18) Od sprawiedliwego Abła do Zachariasza, syna Barachiasza, który został zabity w Miejsu Świętym przed ołtarzem Pana.
- 19) Oto mówię, że to wszystko przyjdzie na ten naród i lud Jerozolimy.
- 20) A Jezus rozejrzał się i rzekł: Jeruzalem, Jeruzalem, okrutne miasto Jeruzalem, które zabijasz proroków na ulicach i zabijasz świętych mężów, których Bóg ci posłał!
- 21) Oto nieraz zgromadziłbym was jako dzieci do owczarni Bożej; ale ty nie.
- 22) Odrzuciłeś Boga, a teraz twój dom jest pusty i nie ujrzysz mnie więcej, dopóki nie powiesz:
- 23) Trzykroć błogosławiony jest syn człowieczy, który przychodzi jako syn Boży.
- 24) Wtedy Jezus poszedł i usiadł obok skarbcza i obserwował ludzi, jak płacili dziesięciny.
- 25) Przyszli bogacze i dawali z obfitości; a potem zobaczył biedną, ale wierną wdowę, która przysłała i włożyła pensa do skarbonki.
- 26) A potem rzekł do swoich uczniów, którzy stali obok: Oto ta biedna wdowa, która włożyła grosz do skarbcza, zrobiła więcej niż wszyscy;
- 27) Bo dała wszystko, co miała; bogaci dali tylko niewielką część tego, co mają.

- 28) Grupa greckich Żydów była na uczcie i spotkali Filipa, który mógł z nimi rozmawiać, i powiedzieli: Panie, zobaczymy Pana, tego Jezusa, którego nazywają Chrystusem.
- 29) A Filip prowadził drogę i przyprowadził ich do Chrystusa.
- 30) A Jezus rzekł: Nadeszła godzina; syn człowieczy jest gotowy do uwielbienia i nie może być inaczej.
- 31) Jeśli ziarno pszenicy wpadnie w ziemię i nie umrze, może być tylko ziarnem pszenicy; ale jeśli umrze, ożyje, a z jego grobu wyrosnie sto ziaren pszenicy.
- 32) Moja dusza jest teraz zmartwiona; Co mam powiedzieć? A potem rzucił oczy ku niebu i powiedział:
- 33) Mój Ojciec-Boże, nie proszę o uwolnienie od wszystkich ciężarów, które muszę dźwigać; Proszę tylko o łaskę i siłę do dźwigania ciężarów, jakie by nie były,
- 34) To jest godzina, w której przyszedłem na ziemię. Ojciec, uwielbij swoje imię!
- 35) A potem miejsce zostało oświetlone światłem jaśniejszym niż słońce w południe; ludzie stali tyłem; oni się bali.
- 36) A potem głos, który wydawał się pochodzić z nieba, powiedział:
- 37) Uwielbiłem zarówno moje i twoje imię, i ponownie ich uhonoruję.
- 38) Lud usłyszał głos, a niektórzy zawołali: Oto odległy grzmot! Inni mówili: Anioł przemówił do niego.
- 39) Ale Jezus powiedział: Ten głos nie był dla mnie; to dla was, abyście poznali, że pochodzę od Boga.
- 40) Teraz zbliża się sąd nad światem; księżę ciemności objawi się i pójdzie do swoich.
- 41) Syn człowieczy zostanie teraz podniesiony z ziemi i przyciągnie do siebie wszystkich ludzi.
- 42) Ludzie powiedzieli: Prawo oświadcza, że Chrystus trwa na wieki. Jak możesz mówić: Syn człowieczy będzie teraz wywyższony? Kim jest syn człowieczy?
- 43) A Jezus rzekł do nich: Światło teraz świeci; chodź w świetle, póki jeszcze go masz.
- 44) Nadchodzi ciemność; ale kto chodzi w ciemności, nie może znaleźć drogi.
- 45) Ponownie mówię: Chodźcie w świetle, póki jeszcze macie światło, aby ludzie wiedzieli, że jesteście synami światła.
- 46) I Jezus stanął w przedsionku świątyni i skierował swój ostatni apel do tłumów; powiedział,
- 47) Kto wierzy we mnie, wierzy w Boga, który mnie posłał, abym czynił Jego wolę, a kto mnie teraz widzi, widzi mojego Ojca-Boga.
- 48) Oto przyszedłem na świat światłością; kto we mnie wierzy, będzie chodził w światłości, w świetle życia.
- 49) Mężowie, którzy mnie teraz słyszycie, Jeśli mi nie wierzycie, nie osądzam was.
- 50) Nie przyszedłem sądzić świata, ale przyszedłem zbawić świat.
- 51) Bóg jest jedynym sędzią ludzi; ale to, co powiem, stanie przeciwko tobie w dniu, kiedy Bóg osądzi świat;
- 52) Bo od siebie nie mówię; Wypowiadam słowa, które Bóg dał mi do mówienia.

53) A potem powiedział, Jeruzalem, z całą twoją chwałą i twoimi zbrodniami, Żegnaj.

ROZDZIAŁ 157

Christines na Górze Oliwnej. Jezus przepowiada zniszczenie Jerozolimy i straszliwe nieszczęścia, które wyznaczą koniec wieku. Zachęca swoich uczniów do wierności.

WTEDY Jezus z Dwunastoma wyszedł i usiadł na Górze Oliwnej, tuż za bramą miasta.

2) A jego uczniowie rzekli: Oto cudowne miasto Jeruzalem! wszystkie jego domy są takie piękne! jego świątynie i sanktuaria są odziane w taką wspaniałość!

3) A Jezus powiedział: „Miasto jest chwałą mojego ludu, Izraela, ale oto nadejdzie czas, kiedy każdy kamień zostanie strącony i będzie to syk i słowo dla narodów ziemi.

4) A uczniowie zapytali: Kiedy nadejdzie to spustoszenie?

5) A Jezus powiedział: Ta runda ludzkiego życia nie będzie pełna, dopóki armie zwycięzcy nie zagrmią w jej bramach i wejdą, a krew popłynie jak woda ulicami.

6) Całe cenne wyposażenie świątyni, dworu i pałaców zostanie zniszczone lub wywiezione na pokład pałaców i dworów królewskich.

7) Oto te dni nie są bliskie. Zanim przyjdą, będziecie maltretowani przez uczonych w Piśmie i faryzeuszy, arcykapłanów i uczonych w zakonie.

8) Bez powodu zostaniesz zaprowadzony do sądu; zostaniesz ukamienowany; będziecie bici w synagogach; zostaniesz potępiony przed władcami tego świata, a gubernatorzy i królowie skażą cię na śmierć.

9) Ale nie zawahasz się i będziesz świadczył o prawdzie i sprawiedliwości.

10) A w tych godzinach nie martw się o swoją mowę; nie musisz myśleć, co powiedzieć;

11) Bo, oto, Święty Tchnienie osłoni cię i da ci słowa do powiedzenia.

12) Ale wtedy rzeź będzie trwała i ludzie pomyślą, że podobają się Bogu zabijając cię, a narody dalekie i bliskie będą cię nienawidzić ze względu na Chrystusa.

13) I ludzie będą wzbudzać złe myśli wśród twoich krewnych, będą cię nienawidzić i wydadzą cię na śmierć.

14) A bracia będą fałszywi wobec braci; ojcowie wystąpią i zeznają przeciwko swoim, a dzieci zapędzą rodziców na stos pogrzebowy.

15) Kiedy usłyszysz rzymskiego orła krzyczącego w powietrzu i zobaczysz jego legiony płynące przez równinę, wtedy wiedz, że spustoszenie Jerozolimy jest bliskie.

16) Niech więc mądrzy nie czekają, tylko uciekają. Niech ten, kto jest w swoim domu, nie czeka, aby nie wszedł do domu, aby zebrać swój majątek, ale niech ucieka.

17) A ten, kto pracuje w polu, nie może wracać, ale zostawić wszystko, aby ocalić swoje życie.

18) I biada matkom z małymi dziećmi w owym dniu; nikt nie ujdzie przed mieczem.

19) Ucisku tych dni nie da się opowiedzieć słowami, ponieważ nigdy nie było, odkąd Bóg stworzył człowieka na ziemi.

- 20) Zwycięzca zabierze wielu synów Abrahama jako jeńców do obcych krajów, a ci, którzy nie znają Boga Izraela, będą stąpać po drogach Jerozolimy, aż dopełnią się czasy antyżydowskie.
- 21) Ale kiedy ludzie zostaną ukarani za swoje zbrodnie, dni ucisku się skończą; ale oto nadejdzie czas, kiedy cały świat powstanie, jak gladiatorzy w pierścieniu, i będzie walczył tylko dla przelania krwi.
- 22) A ludzie nie będą rozumowali; nie będą widzieć ani troszczyć się o powód rzezi, spustoszenia, kradzieży; bo będą walczyć z przyjacielem lub wrogiem.
- 23) Samo powietrze będzie wydawało się przesycone dymem śmierci; a zaraza spadnie na miecz.
- 24) A znaki, których ludzie nigdy nie widzieli, pojawią się na niebie i na ziemi; w słońcu, księżycu i gwiazdach.
- 25) Morza zaszumią, a z nieba dojdą dźwięki, których ludzie nigdy nie pojmą, i przyniosą one nieszczęście narodom z zakłopotaniem.
- 26) Serca najsilniejszych ludzi omdleją ze strachu w oczekiwaniu na przyjście na ziemię straszniejszych rzeczy.
- 27) Ale podczas gdy konflikty szaleją na lądzie i morzu, Księżę Pokoju stanie ponad chmurami nieba i ponownie powie:
- 28) Pokój, pokój na ziemi; dobra wola dla ludzi; i każdy odrzuci swój miecz, a narody nie będą się więcej uczyć wojny.
- 29) A wtedy człowiek, który niesie dzban, przejdzie przez łuk nieba; znak i sygnet syna człowieczego staną na wschodnim niebie.
- 30) Mądrzy podniosą wtedy głowy i dowiedzą się, że odkupienie ziemi jest bliskie.
- 31) Zanim nadejdą te dni, oto fałszywi Chrystusowie i biedni zwiedzieni prorocy powstaną w wielu krajach.
- 32) I będą ukazywać znaki i dokonywać wielu potężnych dzieł; i zwiodą wielu niemądrych; a wielu mądrych zostanie zwiedzionych.
- 33) A teraz mówię wam jeszcze raz: Kiedy ludzie powiedzą: Chrystus jest na pustyni, nie wychodźcie.
- 34) A jeśli mówią: Chrystus jest w ukryciu, nie wiercie w to; bo gdy przyjdzie, świat pozna, że przyszedł.
- 35) Bo jak światło poranka przychodzi ze wschodu i świeci na zachód; tak przyjdzie wiek i syn człowieczy.
- 36) Bezbożni na ziemi będą płakać, gdy ujrzą syna człowieczego zstępującego z mocą na obłoki nieba.
- 37) Uważaj na siebie, uważaj, bo nie znasz godziny ani dnia, kiedy przyjdzie syn człowieczy.
- 38) Niech wasze serca nie będą przeładowane zmysłowymi rzeczami, ani troskami życia, aby ten dzień nie nadszedł i nie znalazł was nieprzygotowanych.
- 39) Czuwaj o każdej porze roku; i módlcie się, abyście spotkali Pana z radością, a nie ze smutkiem.
- 40) Zanim nadejdą te dni, nasz Ojciec-Bóg wyśle swoich posłańców za granicę, tak, na krańce ziemi, i oni powiedzą.
- 41) Przygotuj się, o przygotuj; Księżę Pokoju nadejdzie, a teraz nadchodzi na obłokach nieba.
- 42) Kiedy Jezus to powiedział, poszedł ze swoimi uczniami z powrotem do Betanii.

ROZDZIAŁ 158

Jezus i Dwunastu na modlitwie w Oliwnej. Jezus objawia swoim uczniom głębsze znaczenie tajemnych doktryn. Mówi im, czego mają uczyć ludzi. Opowiada szereg przypowieści. Wracają do Bethany.

Nadszedł ŚRODOWY poranek tygodnia i Jezus z Dwunastoma wyszedł do Oliwnej, aby się modlić; i zagubili się w modlitwie przez siedem godzin.

2) Wtedy Jezus przywołał dwunastu blisko siebie i powiedział: „Dzisiaj zasłona się rozsuwa i wyjdziemy poza zasłonę do tajemnych dziedziców Bożych”.

3) A Jezus otworzył im znaczenie ukrytej drogi, Świętego Tchnienia i światła, które nie może zawieść.

4) Opowiedział im wszystko o Księdze Życia, Zwojach Grafaela, Księdze Bożej Pamięci, w której zapisane są wszystkie myśli i słowa ludzi.

5) nie mówił do nich głośno; półgłosem opowiadał tajemnice mistrzów, a gdy wypowiadał imię Boga, na dziedzińcach niebios przez pół godziny panowała cisza, bo aniołowie przemawiali z zapartym tchem.

6) A Jezus powiedział: Te rzeczy nie mogą być wypowiedziane na głos; nigdy nie mogą być spisane; są to orędzia z Krainy Cizy; są Oddechami wewnętrznego serca Boga.

7) A potem mistrz udzielił dwunastu lekcji, których powinni uczyć innych ludzi. Czasami nauczał w przypowieściach; powiedział,

8) Przypominasz sobie wczorajsze słowa o przyjściu syna człowieczego. Teraz nauczcie innych ludzi tego, co powiedziałem i mówię do was;

9) Naucz je modlić się i nie mdleć; być przygotowanym w każdej chwili dnia, bo kiedy najmniej się go spodziewają, wtedy Pan przyjdzie.

Przypowieść o gospodarzu i sługach

10) Pewien człowiek udał się do odległego kraju i zostawił swój dom i cały swój majątek pod opieką sług; pięciu do pilnowania jego domu i pięciu do pilnowania jego stodoł i stad.

11) Słudzy długo czekali na jego powrót, ale nie przyszedł, a oni stali się niedbali w swojej pracy; niektórzy spędzali czas na hulankach i pijaństwie, a niektórzy spali na swoich posterunkach.

12) A noc w nocy przychodzili rabusie i wywozili majątek z domu i stodoły, i wypędzali najpiękniejsze stada.

13) A kiedy wiedzieli, że znaczna część całego bogactwa, którego mieli pilnować, została skradziona, powiedzieli:

14) Nie możemy być winni; gdybyśmy znali dzień i godzinę powrotu naszego pana, dobrze strzeżelibyśmy jego bogactwa i nie pozwoliliby złodziejom go zabrać; on z pewnością jest winny, bo nam tego nie powiedział.

15) Ale po wielu dniach pan powrócił, a gdy dowiedział się, że złodzieje okradli go z jego majątku, wezwał swoje sługi i powiedział do nich:

16) Ponieważ zaniedbaliście to, co wam dano do zrobienia, spędzaliście czas na hulankach i spaniu, oto wy wszyscy jesteście moimi dłużnikami.

17) To, co straciłem przez twoje zaniedbanie, jesteś mi winien. A potem dał im ciężkie zadania do wykonania i przywiązał ich do swoich posterunków łańcuchami, gdzie pozostali, dopóki nie zapłacili za wszystkie dobra, które ich pan stracił przez zaniedbanie.

18) Inny mężczyzna zamknął swoje bogactwo i poszedł spać, a w nocy przyszli rabusie, otworzyli mu drzwi, a gdy nie zobaczyli strażnika, weszli i zabrali jego bogactwo.

19) A kiedy mężczyzna się obudził i stwierdził, że jego drzwi są uchylone, a wszystkie jego skarby zniknęły, powiedział: „Gdybym znał godzinę, kiedy przyjdą złodzieje, byłbym na straży”.

20) Strzeżcie się, moi przyjaciele, strzeżcie się! I bądź przygotowany o każdej godzinie. A jeśli twój Pan przyjdzie o północy lub o świcie, nie ma to znaczenia, gdyż znajdzie cię gotowego na przyjęcie.

Koniec: Przypowieść o gospodarzu i sługach

Przypowieść o dziesięciu dziewicach

21) A potem, oto, ogłoszono małżeństwo i dziesięć z nich dziewic zostało wydzielonych na spotkanie z oblubieńcem, kiedy przyszedł.

22) Dziewice ubrały się w odpowiednie szaty, wzięły swoje lampy i siedziały czekając, aż straż powie: Oto nadchodzi oblubieniec!

23) Teraz pięciu było mądrych; napełnili swoje lampy oliwą; a pięciu było głupich, bo nosili puste lampy.

24) Pan młody nie przyszedł w oczekiwanym czasie; dziewice były znużone zegarkiem i spały.

25) O północy nadszedł krzyk: Oto nadchodzi oblubieniec!

26) Dziewice wstały; mędrzy szybko przycięli swoje lampy i poszli gotowi na przyjęcie pana młodego.

27) Niemądre panny powiedziały: Nie mamy oliwy, nasze lampy się nie palą.

28) Chcieli pożyczyć od mądrych, którzy powiedzieli: Nie mamy oliwy do stracenia; Idź do kupców, kup i napełnij swoje lampy, a potem wyjdź na spotkanie z panem młodym.

29) Ale gdy szli kupować oliwę, przyszedł oblubieniec; dziewice, które były gotowe z przyciętymi lampami, poszły z nim na ucztę weselną.

30) A kiedy głupie panny przyszły, drzwi były zamknięte i chociaż pukały i głośno wołały, drzwi nie były otwarte.

31) Mistrz uczt wykrzyknął, nie znam cię! i w niełasce dziewice poszły w swoją drogę.

Koniec: Przypowieść o dziesięciu dziewicach

32) Znowu powiadam wam, a wy powiecie tym, którzy za wami podążają:

33) Bądźcie gotowi w każdej chwili dnia i nocy, bo kiedy się go nie spodziewacie, Pan przyjdzie.

34) Oto, kiedy przyjdzie ze wszystkimi połańcami światła, Księga Życia i Księga Zapisów zostaną otwarte – księgi, w których zapisane są myśli, słowa i czyny.

35) I każdy może przeczytać zapisy, które sam dla siebie napisał, i pozna swój los, zanim sędzia przemówi, a to będzie czas przesiewania.

36) Zgodnie z ich zapisami mężczyźni odnajdą swoje.

Przypowieść o owcach i kozach

- 37) Sędzią jest Sprawiedliwość, król całej ziemi i oddzieli tłupy, jak pasterze oddzielają owce i kozy.
- 38) Owce znajdują swoje miejsce po prawej stronie, kozy po lewej, a każdy człowiek pozna swoje miejsce.
- 39) A wtedy sędzia powie tym po prawej: Błogosławieni Ojca-Boga, przyjdźcie do swojego dziedzictwa, które było dla was przygotowane od dawnych czasów.
- 40) Byliście sługami rasy; i byłem głodny, a daliście mi chleb; byłem spragniony, a dałeś mi pić; była naga i dałeś mi ubranie;
- 41) Byłem chory, służyłeś mi; i byłem w więzieniu, a przyszedłeś do mnie ze słowami otuchy; Byłem obcy i w waszych domach znalazłem dom.
- 42) Wtedy sprawiedliwi powiedzą: Kiedy widzieliśmy cię głodnym, spragnionym, chorym, uwięzionym lub przybyszem u naszych bram i służyłeś tobie?
- 43) A wtedy sędzia powie: „Służyłeś synom ludzkim i cokolwiek dla nich uczyniłeś, to dla mnie zrobiłeś”.
- 44) Sędzia powie tym po lewej: Odejdźcie ode mnie; nie służyłeś synom ludzkim.
- 45) Byłem głodny, a nie dałeś mi nic do jedzenia; byłem spragniony, a nie dałeś mi pić; Byłem obcy, a Ty wypędziłeś mnie ze swoich drzwi; Byłem w więzieniu i byłem chory, nie służyłeś mi.
- 46) Wtedy powiedzą: Kiedy tak zaniedbaliśmy opiekę nad tobą? Kiedy widzieliśmy Cię głodnym, spragnionym, chorym, przybyszem lub w więzieniu i nie służyliśmy Tobie?
- 47) A wtedy sędzia powie: Twoje życie było pełne jaźni; służyłeś sobie, a nie bliźnim, a kiedy zlekceważyłeś jednego z nich, zlekceważyłeś i zaniedbałeś mnie.
- 48) Wtedy sprawiedliwi będą mieli królestwo i moc, a ci, którzy są niesprawiedliwi, wyjdą, aby spłacić swoje długi, aby cierpieć wszystko, co ludzie wycierpieli z ich rąk.
- 49) Ci, którzy mają uszy do słuchania i serca do zrozumienia, zrozumieją te przypowieści.

Koniec: Przypowieść o owcach i kozach

- 50) Kiedy skończył wszystkie te przypowieści, powiedział: „Wiesz, że za dwa dni nadejdzie wielka uczta paschalna i oto syn człowieczy zostanie wydany w ręce niegodziwych ludzi.
- 51) I odda swoje życie na krzyżu, a ludzie poznają, że on, syn człowieczy, jest synem Bożym.
- 52) Następnie Jezus i Dwunastu wrócili do Betanii.

KONIEC CZĘŚCI 2

Część 3/Sekcja XVIII

Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół

Jezus w wieku 33

SEKCJA XVIII

(Rozdziały 159 – 164)

TZADDI

Zdrada i aresztowanie Jezusa

ROZDZIAŁ 159

Krystynki biorą udział w uczcie w domu Szymona. Maryja namaszcza mistrza kosztownym balsamem, a Judasz i inni ganią ją za rozrzutność. Jezus jej broni. Władcy żydowscy zatrudniają Ananiasza do aresztowania Jezusa. Ananiasz przekupuje Judasza, by mu pomógł.

BAR-SIMON, który kiedyś był trędowaty i został oczyszczony przez Jezusa świętym Słowem, mieszkał w Betanii.

- 2) Na cześć Pana Christine wydał ucztę, a wśród gości był Łazarz, a Ruth i Marta służyli.
- 3) A gdy goście ułożyli się przy stole, Maria wzięła flakon bogatych perfum i wylał go na głowę i stopy Jezusa.
- 4) A potem uklękła i włosami wytarła mu stopy; zapach bogatych perfum wypełnił cały pokój.
- 5) Judasz, zawsze patrząc na samolubną stronę życia, wykrzyknął: Ze wstydu! dlaczego w ten sposób zmarnowałeś te drogie perfumy?
- 6) Moglibyśmy sprzedać go za trzysta pensów i mieć pieniądze na zaspokojenie naszych potrzeb i nakarmienie biednych.
- 7) (Teraz Judasz był skarbnikiem i nosił wszystkie pieniądze zespołu Christine.)
- 8) A inni mówili: „Dlaczego Maryjo, jakim jesteś rozpustnikiem!” Nie powinienes wyrzucać takiego bogactwa.
- 9) Ale Jezus powiedział: „Mężczyźni, bądźcie spokojni; zostaw ją w spokoju; nie wiesz, co mówisz.
- 10) Ubodzy są z tobą stale; w każdej chwili możesz im administrować; ale nie będę z tobą długo.
- 11) A Maryja zna smutek nadchodzących dni; namaściła mnie przedtem na mój pogrzeb.
- 12) Ewangelia Chrystusa będzie głoszona wszędzie, a kto opowiada historię Chrystusa, opowie o tym dniu; a to, co uczyniła Maryja w tej godzinie, będzie dla Niej słodką pamiątką, gdziekolwiek przebywają ludzie.
- 13) A kiedy święto się skończyło, Jezus poszedł z Łazarzem do jego domu.
- 14) Otóż, w Jerozolimie kapłani i faryzeusze byli zajęci swoimi planami pojmania Pana i odebrania mu życia.
- 15) Arcykapłan zwołał naradę wszystkich najmądrzejszych ludzi i powiedział: Czyn ten musi być dokonany w tajemnicy.
- 16) Musi zostać zabrany, gdy tłumy nie są w pobliżu, w przeciwnym razie możemy wywołać wojnę; zwykli ludzie mogą stanąć w jego obronie iw ten sposób zanieczyścić to święte miejsce ludzką krwią.

- 17) A co robimy, to musimy zrobić przed wielkim dniem święta.
- 18) A Ananiasz powiedział: Mam plan, który się powiedzie. Dwunastu z Jezusem codziennie wychodzi samotnie na modlitwę;
- 19) I znajdziemy ich miejsce schadzki; wtedy możemy schwytać tego człowieka i sprowadzić go tutaj bez wiedzy tłumów.
- 20) Znam jednego z dwunastu, człowieka, który czci bogactwo, i myślę, że za sumę poprowadzi on drogę do miejsca, gdzie ten człowiek ma zwyczaj się modlić.
- 21) A potem Kajfasz powiedział: „Jeśli poprowadzisz drogę i przekupisz człowieka, o którym mówisz, aby pomógł w porwaniu Jezusa w ukryciu, damy ci sto srebrników za twoją zapłatę”.
- 22) A Ananiasz powiedział: „W porządku.
- 23) A potem udał się do Betanii i znalazł Dwunastu w domu Szymona i wzywając Judasza na bok, rzekł:
- 24) Jeśli chciałbyś zarobić dla siebie pewną sumę, posłuchaj mnie:
- 25) Arcykapłan i inni władcy w Jerozolimie chcieliby porozmawiać z Jezusem w samotności, aby mogli dowiedzieć się o jego twierdzeniach;
- 26) A jeśli udowodni, że jest Chrystusem, oto oni staną w jego obronie.
- 27) Teraz, jeśli tylko poprowadzisz drogę do miejsca, w którym jutro wieczorem jest twój pan, aby mogli wysłać kapłana, aby porozmawiał z nim sam, jest pewna suma srebra, trzydzieści sztuk, którą kapłani ci dadzą:
- 28) A Judasz rozumował sam ze sobą; powiedział: Z pewnością dobrze byłoby dać Panu szansę powiedzenia kapłanom o swoich twierdzeniach, kiedy jest sam.
- 29) A jeśli kapłani wyrządzą mu krzywdę, ma on prawo zniknąć i odejść, tak jak to czynił przedtem; a trzydzieści sztuk to dobra suma.
- 30) I tak rzekł do Ananiasza: Będę prowadził, a pocałunkiem pokaż, kto jest Panem.

ROZDZIAŁ 160

Jezus i Dwunastu samotnie spożywają Paschę w domu Nikodema. Jezus myje stopy uczniom. Judasz opuszcza stół i wychodzi, aby zdradzić Pana. Jezus naucza jedenastu. Ustanawia Wieczerzę Pańską.

W czwartek rano Jezus wezwał do siebie dwunastu uczniów i rzekł do nich: To jest dzień pamięci Bożej i wieczerzę paschalną będziemy spożywać sami.

- 2) A potem rzekł do Piotra, Jakuba i Jana: Idźcie teraz do Jerozolimy i tam przygotujcie Paschę.
- 3) A uczniowie powiedzieli: Dokąd chcielibyście, abyśmy poszli, aby znaleźć miejsce, w którym możemy przygotować ucztę?
- 4) A Jezus rzekł: Przejdź przez bramę fontanny, a zobaczysz człowieka, który ma w ręku dzban. Mów do niego i powiedz: To jest pierwszy dzień przaśników;
- 5) Pan chciałby, abyś oddzielił swoją salę bankietową, gdzie będzie mógł spożyć swoją ostatnią Paschę z Dwunastoma,

- 6) bój się nie mówić; człowiek, którego zobaczysz, to Nikodem, władca Żydów, a jednak mąż Boży.
- 7) A uczniowie poszli i znaleźli człowieka, jak powiedział Jezus, a Nikodem pospieszył do domu; wydzielono salę bankietową, górną izbę, przygotowano kolację.
- 8) Otóż po południu Pan i Jego uczniowie udali się do Jerozolimy i zastali ucztę gotową.
- 9) A gdy nadeszła godzina spożywania uczy, Dwunastu zaczęło walczyć między sobą, każdy pragnąc zająć zaszczytne miejsca.
- 10) A Jezus powiedział: Moi przyjaciele, czy walczylibyście o siebie tak, jak pojawia się cień tej nocy ciemności?
- 11) Nie ma zaszczytnego miejsca na niebiańskiej uczcie, z wyjątkiem tego, który pokornie zajmuje najniższe miejsce.
- 12) I wtedy Pan wstał i wziął miskę pełną wody i ręcznik, pokłonił się, umył nogi wszystkich Dwunastu i osuszył je ręcznikiem.
- 13) Tchnął na nich i powiedział: I niech te stopy chodzą na zawsze drogami sprawiedliwości.
- 14) Przyszedł do Piotra i miał umyć mu nogi, a Piotr powiedział: Panie, czy umyłbyś moje stopy?
- 15) A Jezus rzekł: Nie pojmujesz znaczenia tego, co robię, ale zrozumiesz.
- 16) I rzekł Piotr: Panie mój, nie pochylaj się, aby umyć moje nogi.
- 17) A Jezus rzekł: Mój przyjacielu, jeśli nie umyję ci nóg, nie masz ze mną udziału.
- 18) I rzekł Piotr: Panie mój, umyj mi nogi, ręce i głowę.
- 19) A Jezus mu rzekł: Kto pierwszy się wykąpał, jest czysty i nie ma potrzeby się myć oprócz nóg.
- 20) Stopy są prawdziwymi symbolami zrozumienia człowieka, a ten, kto chce być czysty, musi w żywym strumieniu życia dobrze myć swoje zrozumienie każdego dnia.
- 21) Wtedy Jezus usiadł ze swoimi uczniami przy stole biesiadnym i rzekł: Oto lekcja tej godziny:
- 22) Nazywasz mnie mistrzem; taki jestem. Jeśli więc wasz Pan i Mistrz klękają i umyją wasze stopy, czy nie powinniście myć sobie nawzajem nóg i w ten sposób okazać gotowość do służenia?
- 23) Wiesz o tych rzeczach, a jeśli je robisz, błogosławiony jesteś po trzykroć.
- 24) A potem powiedział: To jest godzina, kiedy mogę naprawdę chwalić imię Boga, ponieważ bardzo chciałem zjeść z wami tę ucztę, zanim przejdę przez zasłonę;
- 25) Albowiem nie zjem go ponownie, aż na nowo zjem go z wami w królestwie naszego Ojca-Boga.
- 26) A potem zaśpiewali hebrajską pieśń uwielbienia, którą Żydzi zwykli śpiewać przed ucztą.
- 27) A potem zjedli Paschę, a gdy jedli, mistrz powiedział: „Oto jeden z was odwróci się tej nocy i wyda mnie w złe ręce”.
- 28) A uczniowie byli zdumieni tym, co powiedział; patrzyli sobie w twarz ze zdumieniem; wszyscy zawołali: Panie, czy to ja?
- 29) A Piotr rzekł do Jana, który siedział obok Pana: Do kogo on się odnosi?

- 30) I Jan wyciągnął rękę, dotknął ręki pana i powiedział: „Który z nas jest tak zepsuty, że zdradza swego Pana?
- 31) A Judasz powiedział: Panie, czy to ja?
- 32) A Jezus powiedział: On jest tym, który teraz włożył swoją rękę z moją do naczynia. Patrzyli, a ręka Judasza była z ręką Jezusa w naczyniu.
- 33) A Jezus powiedział: Prorocy nie mogą zawieść; Syn człowieczy musi być zdradzony, ale biada temu, kto wyda swego Pana.
- 34) A ze stołu natychmiast wstał Judasz; nadeszła jego godzina.
- 35) A Jezus mu rzekł: Szybko zrób to, co masz czynić. I Judasz poszedł swoją drogą.
- 36) A kiedy Pascha się skończyła, Pan z jedenastoma siedział chwilę w milczeniu.
- 37) Wtedy Jezus wziął bochenek chleba, który nie był połamany i powiedział: Ten bochenek jest symbolem mojego ciała, a chleb jest symbolem chleba życia;
- 38) I jak łamię ten chleb, tak moje ciało będzie łamane jako wzór dla synów ludzkich; ludzie muszą dobrowolnie oddać swoje ciała w dobrowolnej ofierze dla innych ludzi.
- 39) A jak jecie ten chleb, tak będziecie jeść chleb życia i nigdy nie umrzeć. A potem dał każdemu po kawałku chleba do zjedzenia.
- 40) A potem wziął kielich wina i powiedział: Krew jest życiem, to jest życiodajna krew winogron; jest symbolem życia tego, który oddaje swoje życie za ludzi.
- 41) A jak pijecie to wino, jeśli będziecie pić z wiarą, pijecie życie Chrystusowe.
- 42) A potem ucztował i podał kielich, a uczniowie wieczerzali; a Jezus powiedział: To jest święto życia, wielka Pascha Syna Człowieczego, Wieczerza Pańska, i często będziecie jeść chleb i pić wino.
- 43) Odtąd ten chleb będzie nazywany Chlebem Pamięci; to wino będzie winem pamięci; a kiedy jecie ten chleb i pijecie to wino, pamiętajcie o mnie.

ROZDZIAŁ 161

Jezus naucza jedenastu. Mówi im, że wszyscy będą od niego odseparowani i że Piotr zaprze się go trzy razy do rana. Wypowiada ostatnie słowa zachęty. Obietnice Pocieszycielu

TERAZ, gdy Juda wyszedł na spotkanie posłów kapłanów i wydał swego Pana,

- 2) Mistrz powiedział: Nadeszła godzina, syn człowieczy będzie teraz uwielbiony.
- 3) Moje małe dzieci, jestem z wami jeszcze przez chwilę; wkrótce będziecie mnie szukać, a nie znajdziecie, bo tam, dokąd pójdę, nie możecie przyjść.
- 4) Daję ci nowe przykazanie: Jak cię kocham i oddaję za ciebie życie, tak wy kochaj świat i oddaj swoje życie, aby świat zbawić.
- 5) Miłujcie się wzajemnie, tak jak sami siebie kochacie, a wtedy świat pozna, że jesteście synami Bożymi, uczniami syna człowieczego, którego Bóg uwielbił.

- 6) A Piotr rzekł: Panie, tam, dokąd pójdziesz, ja pójdę, bo życie moje oddałbym za Pana.
- 7) A Jezus rzekł: Nie chlub się męstwem, przyjacielu; nie jesteś dziś na tyle silna, by iść za mną.
- 8) Teraz, Piotrze, posłuchaj! wyprzesz się mnie trzy razy, zanim jutro rano kogut zapieje.
- 9) A potem spojrział na jedenastu i powiedział: „Wszyscy będziecie odsunięci ode mnie tej nocy”.
- 10) Prorok powiedział: Oto uderzy pasterza owiec; owce uciekną i ukryją się.
- 11) Ale gdy zmartwychwstanę, oto powrócisz, a ja pójdę przed tobą do Galilei.
- 12) I rzekł Piotr: Panie mój, chociaż każdy inny cię opuści, nie chcę.
- 13) A Jezus rzekł: Szymonie Piotrze, oto twoja gorliwość jest większa niż twój męstwo! Oto szatan podchodzi, aby przesiać was jak rondel pszenicy, lecz ja proszę, abyście w waszej wierze nie ustali; aby po próbie zdołał stanąć na wieży siły.
- 14) I wszyscy uczniowie zawołali: Nie ma na ziemi mocy, która mogłaby zrazić lub zmusić nas do zaparcia się naszego Pana.
- 15) A Jezus powiedział: Niech wasze serca nie smucą się; wszyscy wierzycie w Boga; Uwierz we mnie.
- 16) Oto, bo w mojej Ojczyźnie jest wiele rezydencji. Gdyby ich nie było, nie powiedziałbym ci tego.
- 17) Pójdę do mojej Ojczyzny i przygotuję dla was miejsce, abyście tam, gdzie ja jestem. Ale teraz nie znasz drogi do mojej Ojczyzny.
- 18) A Tomasz powiedział: Nie wiemy, dokąd zamierzasz iść; jak możemy poznać drogę?
- 19) A Jezus powiedział: Ja jestem drogą, prawdą, życiem; Ukazuję Chrystusa Bożego. Żaden człowiek nie może dotrzeć do mojej Ojczyzny, jeśli nie przychodzi ze mną przez Chrystusa.
- 20) Gdybyście mnie poznali i pojęli, to znalazłbyście mojego Ojca-Boga.
- 21) A Filip powiedział: Pokaż nam Ojca, a będziemy usatysfakcjonowani.
- 22) A Jezus rzekł: Czy byłem z wami przez te wszystkie lata, a wciąż mnie nie znacie?
- 23) Kto widział syna, widział Ojca, bo w synu Ojciec objawił się.
- 24) Oto wiele razy ci mówiłem, że to, co mówię i co czynię, nie są słowami i uczynkami człowieka;
- 25) Są to słowa Boga, który żyje we mnie, a ja w nim.
- 26) Słuchajcie mnie, wierni ludzie: kto wierzy we mnie i w mojego Ojca-Boga, powie i uczyni to, co powiedziałem i uczyniłem.
- 27) Tak, więcej, on dokona większych dzieł niż ja kiedykolwiek zrobiłem, ponieważ idę do tego, którego uczynki wykonujemy, a potem mogę wyciągnąć rękę z pomocą.
- 28) A w moim imieniu, przez Chrystusa, możesz prosić Boga, a On spełni twoją prośbę.
- 29) Czy wierzysz w to, co powiedziałem? Tak, wierzysz, a jeśli kochasz Chrystusa i idziesz za mną, dotrzymasz moich słów.

- 30) jestem winoroślą; jesteście gałązkami winorośli; mój Ojciec jest rolnikami.
- 31) Gałęzie, które są bezwartościowe, nie niosą nic poza liśćmi, rolnicy odetną i wrzucą do ognia, aby spalić.
- 32) I przycina gałęzie, które przynoszą owoce, aby mogły wydać obfite plony.
- 33) Gałąź nie może wydać owocu, jeśli jest oddzielona od winorośli; a nie możecie przynosić owocu, gdy jesteście ode Mnie oddzieleni.
- 34) Trwajcie we mnie i czyńcie dzieła, które Bóg przeze mnie nauczył was, a przyniesiecie obfity owoc, a Bóg uhonoruje was tak, jak uhonorował mnie.
- 35) A teraz idę swoją drogą, ale będę się modlił do mojego Ojca-Boga, a on pošle wam innego Pocieszyciela, który zostanie z wami.
- 36) Oto ta Pocieszycielka Boga, Święty Tchnienie, jest jedno z Bogiem, ale jest jedyną, której świat nie może przyjąć, ponieważ jej nie widzi; nie zna jej.
- 37) Ale ty ją znasz i poznasz ją, ponieważ będzie przebywać w twojej duszy.
- 38) Nie zostawię was osamotnionymi, ale w Chrystusie, który jest miłością Bożą objawioną ludziom, będę z wami przez całą drogę.

ROZDZIAŁ 162

Jezus pełniej objawia misję Świętego Tchnienia. Mówi swoim uczniom wyraźnie, że niedługo umrze i są smutni. Modli się za nich i za cały świat wierzących. Wychodzą z sali bankietowej.

TERAZ Jan był głęboko zasmucony, ponieważ mistrz powiedział: Odchodzę, a gdzie pójdę, nie możesz przyjść.

- 2) Płakał i rzekł: Panie, pójdę z Tobą przez każdą próbę i na śmierć.
- 3) A Jezus rzekł: I pójdziesz za mną przez próby i śmierć; ale teraz nie możesz iść tam, gdzie ja pójdę; ale przyjdiesz.
- 4) A Jezus znowu przemówił do jedenastu i powiedział: Nie smuć się, że odchodzę, bo najlepiej jest, żebym odszedł. Jeśli nie odejdę, Pocieszyciel nie przyjdzie do ciebie.
- 5) Mówię te rzeczy, gdy jesteś z wami w ciele, ale kiedy Święty Tchnienie nadejdzie w mocy, oto Ona będzie was uczyła coraz więcej i przypominała wam wszystkie słowa, które wam powiedziałem.
- 6) Jest jeszcze wiele rzeczy do powiedzenia; rzeczy, których ten wiek nie może otrzymać, ponieważ nie może pojąć.
- 7) Ale oto powiadam: Zanim nadejdzie wielki dzień Pański, Tchnienie Święte objawi wszystkie tajemnice:
- 8) Tajemnice duszy, życia, śmierci, nieśmiertelności; jedność człowieka z każdym innym człowiekiem i z jego Bogiem.
- 9) Wtedy świat zostanie doprowadzony do prawdy, a człowiek będzie prawdą.
- 10) Kiedy przyjdzie Pocieszycielka, przekona świat o grzechu i o prawdzie tego, co mówię, i o sędzie sprawiedliwych; a wtedy ksiągę życia cielesnego zostanie wyrzucony.
- 11) A kiedy przyjdzie Pocieszyciel, nie potrzebuję wstawiać się za wami; bo staniesz się uznanym, a Bóg pozna cię wtedy, jak zna mnie.

- 12) Nadeszła godzina, kiedy będziesz płakać; niezbożni będą się radować, bo odejdę; ale przyjdę ponownie, a wszystkie twoje smutki zamienią się w radość;
- 13) Tak, zaprawdę, będziesz się radować jak ten, który wita brata z martwych.
- 14) A uczniowie rzekli: Panie nasz, nie mów już w przypowieściach; mów do nas otwarcie; wiemy, że jesteś mądry i wiesz wszystko.
- 15) Jakie jest znaczenie twoich słów, odchodzę, ale przyjdę ponownie?
- 16) A Jezus rzekł: Nadeszła godzina, kiedy wszyscy zostaniecie rozproszeni, a każdy będzie się bał;
- 17) ucieknij, by ocalić swoje życie i zostaw mnie w spokoju; jednak nie będę sam; mój Ojciec-Bóg jest ze mną przez całą drogę.
- 18) A źli ludzie zabiorą mnie na tron złych ludzi i w obecności tłumów oddam moje życie, wzór dla synów ludzkich.
- 19) Ale powstanę ponownie i przyjdę do ciebie.
- 20) To mówię, abyście byli utwierdzeni w wierze, kiedy się spełnią.
- 21) I będziesz znosić uderzenia ludzi i podążać ciernistą ścieżką, którą kroczę.
- 22) Nie lękaj się; bądź dobrej myśli, oto ja zwyciężyłem świat, a wy zwyciężycie świat.
- 23) Wtedy Jezus wznosił oczy ku niebu i rzekł: Mój Ojczy-Boże, nadeszła godzina;
- 24) Syn człowieczy musi być teraz podniesiony z ziemi i niech się nie zachwieje, aby cały świat poznał moc ofiary;
- 25) Bo jak oddaję swoje życie za ludzi, tak mężczyźni muszą oddać swoje życie za innych ludzi.
- 26) Przyszedłem pełnić Twoją wolę, Boże, i w świętym imieniu Chrystus jest uwielbiony, aby ludzie widzieli Chrystusa jako życie, jako światło, jako miłość, jako prawdę.
- 27) I przez Chrystusa stają się życiem, światłem, miłością, prawdą.
- 28) Wysławiam Twoje imię z powodu tych, których mi dałeś, bo uhonorowali Ciebie i będą czcić Ciebie;
- 29) I żaden z nich nie zginął i nikt nie odszedł, z wyjątkiem zaślepionego syna żywota, który wyszedł, aby sprzedać swego Pana.
- 30) O Boże, przebaczone temu człowiekowi, ponieważ nie wie, co robi.
- 31) A teraz, o Boże, przychodzę do Ciebie i już nie jestem w życiu śmiertelnym; zachowaj tych ludzi, którym dałem poznać twoją mądrość i twoją miłość.
- 32) Jak oni wierzą we mnie i w słowa, które wypowiadam, niech cały świat wierzy w nich i w słowa, które wypowiadają.
- 33) Jak Ty wysłałeś mnie na świat, tak i Ja ich wysłałem. Modlę się, abyś uhonorował ich tak, jak uhonorowałeś mnie.
- 34) Nie modlę się, abyś zabrał ich ze świata, ale aby byli strzeżeni od zła tego świata i nie podlegali pokusom, które są dla nich zbyt wielkie do zniesienia.
- 35) Kiedyś byli ze świata, ale teraz nie są już ze świata, tak jak ja nie jestem już ze świata.

- 36) Twoje słowo jest prawdą, o Boże, i przez Twoje słowo niech będą uświęceni.
- 37) Nie modlę się tylko za nich, Boże; Modlę się także za wszystkich, którzy we mnie uwierzą i przyjmą Chrystusa za to, co robią i mówią, aby wszyscy stanowili jedno.
- 38) Jak ja jestem jednym z tobą, a ty jesteś jednym ze mną, niech oni będą jednością z nami,
- 39) Aby cały świat wiedział, że posłałeś mnie, abym czynił Twoją wolę, i że kochasz ich tak, jak kochałeś mnie kiedykolwiek.
- 40) Kiedy Jezus to powiedział, zaśpiewali żydowską pieśń uwielbienia, a potem wstali i odeszli.

ROZDZIAŁ 163

Jezus odwiedza Piłata, który namawia go do ucieczki z kraju, aby uratować mu życie. Jezus odmawia tego. Spotyka swoich uczniów w sadzie Massaliana. Scena w Getsemani. Tłum żydowski pod przywództwem Judasza jest już blisko.

Kiedy Jezus i jedenastu wyszli, podszedł rzymska straż i powiedziała: Witajcie! Czy jednym z was jest człowiek z Galilei?

- 2) A Piotr powiedział: Wszyscy jesteśmy ludźmi z Galilei; kogo szukasz?
- 3) Strażnik odpowiedział: Szukam Jezusa, zwanego Chrystusem.
- 4) A Jezus odpowiedział: Oto jestem.
- 5) Strażnik przemówił i powiedział: nie przychodzę oficjalnie; Przekazuję ci wiadomość od gubernatora.
- 6) Jerusalem is all alive with vengeful Jews who swear that they will take your life, and Pilate would confer with you, and he would have you come to him without delay.
- 7) And Jesus said to Peter and the rest, Go to the vale, and by the Kidron wait for me, and I will go alone and see the governor.
- 8) And Jesus went up with the guard, and when he reached the palace, Pilate met him at the gate and said,
- 9) Young man, I have a word to say that may be well for you. I have observed your works and words three years and more;
- 10) And I have often stood in your defense when your own countrymen would fain have stoned you as a criminal.
- 11) But now the priests, the scribes and Pharisees have stirred the common people to a stage of frenzied wantonness and cruelty, and they intend to take your life.
- 12) Because, they say, that you have sworn to tear their temple down; to change the laws that Moses gave; to exile Pharisee and priest and seat yourself upon a throne.
- 13) And they aver that you are fully in league with Rome.
- 14) The streets of all Jerusalem are filled this moment with a horde of madmen all intent to shed your blood.
- 15) There is no safety for you but in flight; wait not until the morning sun. You know the way to reach the border of this cursed land.
- 16) I have a little band of guards, well horsed and armed, and they will take you out beyond the reach of harm.

- 17) You must not tarry here, young man, you must arise and go.
- 18) And Jesus said, A noble prince has Caesar in his Pilate Pontius, and from the point of carnal man your words are seasoned with the wise man's salt; but from the point of Christ your words are foolishness.
- 19) The coward flees when danger comes; but he who comes to seek and save the lost must give his life in willing sacrifice for those he comes to seek and save.
- 20) Before the pasch has been consumed, lo, all this nation will be cursed by shedding blood of innocence; and even now the murderers are at the door.
- 21) And Pilate said, It shall not be; the sword of Rome will be unsheathed to save your life.
- 22) And Jesus said, Nay, Pilate, nay; there are no armies large enough in all the world to save my life.
- 23) And Jesus bade the governor farewell and went his way; but Pilate sent a double guard with him lest he should fall into the hands of those who were alert to take his life.
- 24) But in a moment Jesus disappeared; the guards saw him no more, and in a little while he reached the brook of Kidron where the eleven were.
- 25) Now, just beyond the brook there was an orchard and a home where one, Massalian, lived, where Jesus oft had been.
- 26) Massalian was his friend, and he believed that Jesus was the Christ that Jewish prophets long ago had said would come.
- 27) Now, in the orchard was a sacred knoll; Massalian called the place Gethsemane.
- 28) The night was dark, but in the orchard it was doubly dark and Jesus bade the eight disciples tarry by the brook,
- 29) While he, with Peter, James and John went to Gethsemane to pray.
- 30) They sat beneath an olive tree, and Jesus opened up the mysteries of life to Peter, James and John. He said,
- 31) The Spirit of eternity is One unmanifest; and this is God the Father, God the Mother, God the Son in One.
- 32) In life of manifests the One became the Three, and God the Father is the God of might; and God the Mother is omniscient God, and God the Son is love.
- 33) And God the Father is the power of heaven and earth; and God the Mother is the Holy Breath, the thought of heaven and earth; and God the Son, the only son, is Christ, and Christ is love.
- 34) I came as man to manifest this love to men,
- 35) As man I have been subject unto all the trials and temptations of the human race; but I have overcome the flesh, with all its passions and its appetites.
- 36) What I have done all men can do.
- 37) And I am now about to demonstrate the power of man to conquer death; for every man is God made flesh.
- 38) I will lay down my life, and I will take it up again, that you may know the mysteries of life, of death, and of the resurrection of the dead.

- 39) I lay me down in flesh, but I will rise in spirit form with power to manifest myself so mortal eyes can see.
- 40) So in a trinity of days I will show forth the all of life, the all of death, the meaning of the resurrection of the dead.
- 41) And what I do all men can do.
- 42) And you, my three, who constitute the inner circle of the Church of Christ, will show to men the attributes of all the Gods.
- 43) And Peter shall make known the Power of God; and James shall show the Thought of God; and John shall demonstrate the Love of God.
- 44) Be not afraid of men, for you have been sent forth to do the mighty works of God the Father, God the Mother, God the Son.
- 45) And all the powers of carnal life cannot destroy your life until your work is done.
- 46) I leave you now, and I will go out in the darkness all alone and talk with God.
- 47) By sorrow I am overwhelmed, I leave you here to watch with me.
- 48) Then Jesus went three hundred cubits toward the east, and fell upon his face and prayed; he said,
- 49) My God! my God! is there a way by which I may escape the horrors of the coming hours? My human flesh shrinks back; my soul is firm; so not my will, but thine, O God, be done.
- 50) In agony he prayed; the strain upon the human form was great; his veins were burst asunder, and his brow was bathed in blood.
- 51) And then he went back to the three, and found them all asleep; he said,
- 52) O Simon, Simon, do you sleep! Could you not watch with me a single hour? Be vigilant and watch and pray that your temptations be not too great for you to bear.
- 53) I know the spirit is alert and willing; but the flesh is weak.
- 54) And then he went again and prayed, O Father, God! if I must drink this bitter cup, give me the strength of soul; for not my will, but thine be done.
- 55) And then he went again to his disciples; lo, he found them still asleep. He wakened them and said to James,
- 56) Have you been sleeping while your master has been wrestling with the greatest foe of men? Could you not watch with me a single hour?
- 57) And then he went again and prayed. O God, I yield to thee; thy will be done.
- 58) And then again he went back to the three, and still they slept. He said to John,
- 59) With all the love you have for me, could you not watch with me a single hour?
- 60) And then he said, It is enough; the hour has come, and my betrayer is at hand; arise and let us go.
- 61) And when they came again to Kidron, lo, the eight disciples were asleep, and Jesus said, You men, awake; behold, for the betrayer of the son of man is come.

CHAPTER 164

Judas betrays his Lord with a kiss. Jesus is seized by the mob and the disciples flee to save their lives. Jesus is taken unto Jerusalem. Peter and John follow the mob.

THE Lord with the eleven were in the orchard of Massalian, and as they talked they saw a band of men with lanterns and with swords and clubs approaching them.

2) And Jesus said, Behold the emissaries of the evil one! and Judas leads the way.

3) And the disciples said, Lord, let us flee to save our lives.

4) But Jesus said, Why should we flee to save our lives when this is the fulfillment of the words of prophets and of seers?

5) And Jesus went alone to meet the men; and as they came he said, Why are you here, you men? whom do you seek?

6) And they replied, We seek the man from Galilee. We seek for Jesus, one who calls himself the Christ.

7) And Jesus answered, Here am I.

8) And then he raised his hands and with a mighty thought he brought the ethers to the state of light; and all the orchard was aglow with light.

9) The frenzied men were driven back and many fled and tarried not until they reached Jerusalem; and others fell upon their faces on the ground.

10) The bravest men, and they with hardest hearts, remained, and when the light had paled, the Lord again inquired, Whom do you seek?

11) And Ananias said, We seek the man from Galilee; we seek for Jesus, he who calls himself the Christ.

12) And Jesus answered him and said, I told you once before; but now I tell you once again that I am he.

13) By Ananias, Judas stood; but in a moment he had gone and coming up behind the Lord he said, My Lord; and then he kissed him as a sign that he was Jesus whom they sought.

14) And Jesus said, Do you, Iscariot, come and thus betray your master with a kiss?

15) This thing must need be done; but woe to him who does betray his Lord.

16) Your carnal greed has seared your conscience and you know not what you do; but in a little time your conscience will assert itself, and in remorse, lo, you will close your span and take your life.

17) Then the eleven came, laid hold of Judas and would have done him harm; but Jesus said,

18) Nie możesz skrzywdzić tego człowieka; nie masz prawa osądzać tego człowieka; jego sumienie jest jego sędzią, skazuje go i wykona sam siebie.

19) I wtedy motłoch prowadzony przez Malchusa, sługę Kajfasza, chwycił Jezusa i związał go łańcuchami.

20) A Jezus powiedział: „Dlaczego przychodzisz w środku nocy z mieczami i kijami, aby zabrać mnie do tego świętego miejsca?

- 21) Czy nie przemawiałem w miejscach publicznych Jerozolimy? Czyż nie uzdrowiłem waszych chorych, nie otworzyłem waszych ślepych oczu i nie sprawiłem, że chodził wasz chromy, a głuchy słyszeć? Mogłeś mnie znaleźć lada dzień.
- 22) A teraz próbujesz mnie związać łańcuchami, czym są te łańcuchy, jeśli nie ogniwami trzciny? A potem podniósł ręce; łańcuchy zostały zerwane i spadły na ziemię.
- 23) I Malchus myślał, że Pan ucieknie, aby uratować mu życie, i pałką, którą chciał uderzyć go w twarz.
- 24) Ale Piotr miał miecz i podbiegł, uderzył mężczyznę i zranił go.
- 25) Ale Jezus powiedział: Zostań, Piotrze, zostań; odłóż swój miecz; nie jesteście wezwani do walki mieczami i maczugami. Kto dzierży miecz, od miecza zginie.
- 26) Nie potrzebuję ochrony ze strony synów ludzkich, bo mógłbym nazwać tę chwilę i legion, tak, dwanaście legionów postać Bożych, przyszłoby i stanęło w mojej obronie; ale wtedy nie jest dobrze.
- 27) A potem powiedział do Malchusa: Człowieku, nie chciałbym cię skrzywdzić. A potem położył rękę na ranie, którą zrobił Piotr, i została uleczona.
- 28) Wtedy Jezus powiedział: „Nie martw się, że nie oderwę się od ciebie i ucieknę, aby ratować moje życie”. Nie chcę ratować życia; rób ze mną, jak chcesz.
- 29) A potem tłum rzucił się, by pochwycić jedenastu i zabrać ich z powrotem, by stanęli przed sądem jako pomocnicy Jezusa w jego zbrodniach.
- 30) Ale uczniowie, każdy z nich, opuścili Jezusa i uciekli, aby ratować swoje życie.
- 31) Otóż, Jan uciekał ostatni; tłum pochwycił go i rozdarł jego szaty na strzępy; ale uciekł w nagości.
- 32) Massalian zobaczył tego mężczyznę i zabrał go do swojego domu i dał mu inne ubrania; a potem poszedł za tymi, którzy odprowadzili Pana.
- 33) I Piotr był zawstydzony z powodu swojego słabego tchórzostwa, a kiedy był sobą, dołączył do Jana i siedł tuż za tłumem i wszedł do Jerozolimy.

Część 3/Sekcja XIX

Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół

SEKCJA XIX

(Rozdziały 165-171)

KOPH

Proces i egzekucja Jezusa

ROZDZIAŁ 165

Jezus przed Kajfaszem. Piotr trzykrotnie zapiera się swego Pana. Akt oskarżenia podpisany przez siedmiu rządzących Żydów. Setka krzywoprzysiężonych świadków poświadcza prawdziwość zarzutów.

Kajfasz był arcykapłanem Żydów;

3) Pokojówka, która pilnowała drzwi pałacu, znała Jana i ten uczeń poprosił, aby go i Piotra wpuszczono do sali.

4) Służąca pozwoliła im wejść, a Jan wszedł; ale Piotr przestraszył się i zatrzymał się na zewnętrznym dziedzińcu.

5) Kobieta powiedziała Piotrowi, gdy stał przy drzwiach: Czy jesteś naśladowcą tego człowieka z Galilei?

6) A Piotr powiedział: Nie, nie jestem.

7) Mężczyźni, którzy przyprowadzili Jezusa do sali, siedzieli przy ognisku na dziedzińcu zewnętrznym, ponieważ noc była chłodna, a Piotr siedział z nimi.

8) Inna służąca, która czekała w tym miejscu, zobaczyła Piotra i rzekła do niego: Na pewno jesteś z Galilei; twoja mowa to Galilea; jesteś zwolennikiem tego człowieka.

9) A Piotr powiedział: Nie wiem, co masz na myśli; Nawet nie znam tego człowieka.

10) Wtedy sługa Kajfasza, jeden z tych, którzy pojмали Pana i przyprowadzili go na dwór, ujrzał Piotra i rzekł do niego:

11) Czy nie widziałem cię w sadzie Massaliana z tym wywrotowym Nazarejczykiem? Jestem pewien, że tak, a ty jesteś jednym z tych, którzy poszli za nim.

12) Wtedy Piotr wstał i tupnął po podłodze, i przysiągł na każdą świętą rzecz, że nie zna przestępcy.

13) Teraz Jan stał blisko i kiedy usłyszał te słowa i wiedział, że Piotr zaparł się swego Pana, spojrział na niego z czystym zdumieniem.

14) Właśnie wtedy pod dziedzińcem załopotał kogut i Piotr przypomniał sobie słowa, które wypowiedział Pan:

15) Zanim kogut zapieje jutro rano, trzykroć się mnie wyprzesz.

16) A sumienie Piotra uderzyło go mocno i wyszedł w noc i płakał.

17) Kajfasz siedział w stanie; przed nim stał człowiek z Galilei.

18) Kajfasz powiedział: Ludu Jerozolimy, kim jest człowiek, którego oskarżacie?

19) Odpowiedzieli: W imieniu każdego lojalnego Żyda oskarżamy tego człowieka z Galilei, tego Jezusa, który uważa się za naszego króla, jako wroga Boga i człowieka.

- 20) Kajfasz rzekł do Jezusa: Człowieku, teraz wolno ci mówić i opowiadać o twoich doktrynach i twierdzeniach.
- 21) A Jezus rzekł: Kapłanie cielesnego człowieka, dlaczego pytasz o moje słowa i uczynki?
- 22) Oto nauczałem tłumy w każdym miejscu publicznym; Przywróciłem do zdrowia twoich chorych; sprawiłem, że twoi głusi słyszeli, twoi chromi chodzili i przywróciłem do życia twoich zmarłych.
- 23) Moje prace nie zostały wykonane w tajnym miejscu, ale w waszych publicznych salach i arteriach.
- 24) Idź i poproś ludzi, którzy nie zostali kupieni złotem lub błyszczącymi obietnicami, aby opowiedzieli o moich słowach i czynach.
- 25) Kiedy Jezus to powiedział, żydowski strażnik podszedł i uderzył go w twarz i powiedział: Jak śmiesz mówić tak do niego, arcykapłana Żydów?
- 26) A Jezus rzekł: Jeśli powiedziałem fałszywie, świadcz o tym, co mówię; Jeśli powiedziałem prawdę, dlaczego mnie tak uderzyłeś?
- 27) A potem Kajfasz powiedział: Co robisz, rób w sposób legalny, ponieważ musimy odpowiadać przed sądem wyższej instancji za wszystko, co robimy lub mówimy.
- 28) Niech oskarżyciele tego człowieka przedstawią swoje zarzuty w formie prawnej.
- 29) I wtedy skryba Kajfasza wstał i powiedział: Mam tutaj oskarżenia w formie prawnej; zarzuty złożone i podpisane przez uczonych w Piśmie, kapłanów i faryzeuszy.
- 30) Kajfasz powiedział: „Bądźcie spokojni i posłuchajcie zarzutów”. Pisarz wziął rulon i przeczytał:
- 31) Do Sanhedrynu Żydów i arcykapłana Kajfasza, mężowie najczcigodniejsi:
- 32) Najwyższym obowiązkiem, jaki człowiek może spełnić wobec swojego narodu, a jego własnym jest ochrona ich przed wrogami.
- 33) Mieszkańcy Jerozolimy są świadomi, że pośród nich jest potężny wróg.
- 34) Człowiek o imieniu Jezus pojawił się i twierdzi, że jest spadkobiercą tronu Dawida.
- 35) Jako oszust jest wrogiem i w imieniu każdego lojalnego Żyda przedstawiamy tutaj te zarzuty, które jesteśmy w stanie udowodnić:
- 36) Początkowo bluźni Bogu; mówi, że jest synem Boga; że on i Bóg są jednym;
- 37) I profanuje nasze święte dni przez uzdrowienie i wykonywanie innej pracy w dni szabatu;
- 38) I ogłasza się królem, następcą naszego Dawida i naszego Salomona;
- 39) I oświadcza, że zburzy naszą świątynię i odbuduje ją w bardziej chwalebnej formie w ciągu trzech dni;
- 40) I oświadcza, że wypędzi lud z Jerozolimy, tak jak wypędził kupców z dziedzińca świątyni; i sprowadź na nasze święte wzgórze plemię ludzi, którzy nie znają Boga;
- 41) I zapewnia, że każdy lekarz, uczonec w Piśmie, faryzeusz i saduceusz pójdą na wygnanie i nigdy więcej nie powrócą;
- 42) I na te zarzuty nakładamy nasze ręce i pieczęcie. Annasza. Szymon. Abinadab. Annaniasza. Joasza. Azaniasz. Ezechiasz.

43) Teraz, kiedy pisarz przeczytał zarzuty, cały lud zażądał krwi; powiedzieli: Niech taki nieszczęśnik zostanie ukamienowany; niech będzie ukrzyżowany.

44) Kajfasz powiedział: Mężowie Izraela, czy popieracie oskarżenia tych ludzi?

45) Stu mężczyzn, którzy zostali przekupieni, stanęło, aby zeznawać; przysięgali, że każdy zarzut był prawdziwy.

46) Kajfasz rzekł do Jezusa: Człowieku, czy masz coś do powiedzenia? czy jesteś synem Boga?

47) A Jezus powiedział: Tak powiedziałeś; a potem nie powiedział nic więcej.

ROZDZIAŁ 166

Jezus przed Sanhedrynem. Nikodem domaga się sprawiedliwości; pokazuje niekompetencję świadków. Soborowi nie udaje się ogłosić winy Jezusa, ale Kajfasz, przewodniczący sędzia, uznaje go za winnego. Tłum maltretuje Jezusa. Zostaje zabrany na dwór Piłata.

KIEDY Jezus nie chciał mówić, Kajfasz stanął przed żydowskim motłochem i powiedział:

2) Zwiąż więźnia, ponieważ musi on iść przed wielkim Sanhedrynem Żydów, aby odpowiedzieć za swoje życie.

3) Nie możemy wykonać egzekucji przestępcy, dopóki nasze ustalenia nie zostaną zweryfikowane przez tę najwyższą radę Żydów.

4) Gdy nadszedł dzień, zebrała się najwyższa rada ludu; Pan i jego oskarżyciele stanęli przed barem.

5) Kajfasz był wodzem; wstał i rzekł: Niech oskarżyciele tego człowieka z Galilei przyniosą swoje oskarżenia i dowody.

6) Pisarz Kajfasza stanął i odczytał zarzuty oraz imiona tych, którzy oskarżyli tego człowieka z Galilei.

7) I wszyscy świadkowie stanęli i zeznawali przed radą żydów.

8) A potem prawnicy zważyli dowody, a Nikodem stanął wśród mężczyzn, którzy się poskarżyli.

9) Podniósł ręce i rzekł: Niech się stanie teraz sprawiedliwość, chociaż każdy uczoney w Piśmie, faryzeusz, kapłan i saduceusz, jak również oskarżony Jezus, zostaną uznani za kłamców.

10) Jeśli możemy udowodnić, że ten Jezus jest wrogiem i zdrajcą naszych praw i ziemi, niech zostanie osądzony jako przestępca i cierpi za swoje zbrodnie.

11) Jeśli zostanie udowodnione, że ci, którzy zeznają, są krzywoprzysięzcami w oczach Boga i człowieka, to niech odejdzie człowiek z Galilei.

12) A potem przyniósł zeznania świadków przed sędziów prawa; żaden z nich się nie zgodził. W ogniu namiętności lub dla zysku mężczyźni zeznawali.

13) Rada chętnie osądziłaby, że Jezus jest przestępcą i skazała go na śmierć; ale w obliczu wszystkich dowodów bali się.

14) A potem Kajfasz powiedział: Ty z Galilei, Rozkazuję teraz przed Bogiem żywym, abyś mi odpowiedział: Czy jesteś Chrystusem, synem Bożym?

15) A Jezus rzekł: Gdybym odpowiedział: Tak, nie słyszelibyście ani nie uwierzylibyście,

16) Gdybym odpowiedział: Nie, byłbym jak wasi świadkowie i stanę się kłamcą w oczach człowieka i Boga. Ale to mówię,

- 17) Nadejdzie czas, kiedy ujrzycie syna człowieczego na tronie mocy i przychodzącego na obłokach nieba.
- 18) A potem Kajfasz wydzierżawił swoje ubrania i powiedział: „Czy nie słyszałeś dosyć? Czy nie słyszałeś jego nikczemnych bluźnierczych słów? Czego jeszcze potrzebujemy świadków? Co z nim zrobimy?”
- 19) Ludzie powiedzieli: „Zabij go”. A potem tłum podbiegł, splunął mu w twarz i uderzył go rękami.
- 20) A potem owinęli mu oczy chustą i bili go w twarz, mówiąc: Ty jesteś prorokiem; powiedz nam, kto uderzył cię w twarz.
- 21) A Jezus nie odpowiedział i jak baranek przed strzygącym go, on, człowiek z Galilei, nie stawiał oporu.
- 22) Kajfasz powiedział: „Nie możemy zabić człowieka, dopóki rzymski władca nie potwierdzi wyroku tego sądu;
- 23) Więc zabierz tego przestępcę, a Piłat poprze to, co zrobiliśmy.
- 24) I wtedy Jezus został zaciągnięty po drodze do pałacu rzymskiego namiestnika.

ROZDZIAŁ 167

Jezus przed Piłatem. Uniewinniony. Jezus przed Herodem jest torturowany i wraca do Piłata, który ponownie ogłasza go niewinnym. Żydzi domagają się jego śmierci. Żona Piłata namawia męża, aby nie miał nic wspólnego z karą Jezusa. Piłat płacze.

Do pałacu rzymskiego namiestnika Żydzi nie wchodzili, żeby się nie skalali i nie byli godni uczestniczyć w uczcie; ale zaprowadzili Jezusa na dziedziniec pałacowy i tam ich spotkał Piłat.

- 2) A Piłat powiedział: Skąd to zamieszanie na początku dnia? Jaka jest twoja modlitwa?
- 3) Żydzi odpowiedzieli: Przyprawdzamy przed wami człowieka złego i buntowniczego.
- 4) Był sądzony przed najwyższą radą żydów i okazał się zdrajcą naszych praw, naszego państwa i rządu rzymskiego.
- 5) Modlimy się, abyś skazał go na śmierć na krzyżu.
- 6) A Piłat powiedział: „Dlaczego przyprawdzasz go do mnie?” Idźcie i sami go osądźcie.
- 7) Masz prawo i za sankcją prawa rzymskiego masz prawo sądzić i wykonywać.
- 8) Żydzi odpowiedzieli: „Nie mamy prawa skazywać człowieka na krzyżu, a ponieważ ten człowiek jest zdrajcą Tyberiusza, nasi doradcy uważają, że powinien on spotkać najbardziej upokarzającą śmierć – śmierć na krzyżu.
- 9) Ale Piłat powiedział: „Żaden człowiek nie może być uznany winnym przestępstwa według rzymskiego prawa, dopóki wszystko nie zostanie złożone, a oskarżony nie będzie mógł się bronić;
- 10) Więc wezmę twój rachunek wraz z dowodami, które masz, i osądzę według prawa rzymskiego.
- 11) Żydzi sporządzili kopię oskarżeń w języku sądu rzymskiego i dodali do rachunku:
- 12) Zarzucamy, że Jezus jest wrogiem Rzymu; że żąda, aby ludzie nie płacili Tyberiuszowi daniny.
- 13) A Piłat wziął rachunek; jego strażnicy poprowadzili Jezusa po schodach do sali pałacowej.
- 14) A Jezus stanął przed namiestnikiem rzymskim, a Piłat odczytał mu zarzuty Żydów i rzekł:

- 15) Jaka jest Twoja odpowiedź na ten rachunek? Te zarzuty są prawdziwe czy fałszywe?
- 16) A Jezus powiedział: „Dlaczego miałbym prosić ziemski sąd? Zarzuty zostały zweryfikowane przez krzywoprzysięstwa; co mam powiedzieć?
- 17) Tak, jestem królem; ale cielesni ludzie nie mogą oglądać króla ani oglądać królestwa Bożego; jest wewnątrz.
- 18) Gdybym był królem, tak jak królem jest człowiek cielesny, moi słudzy stanęliby w mojej obronie i nie poddałbym się dobrowolnie sługom żydowskiego prawa.
- 19) Nie mam świadectwa od synów ludzkich. Bóg jest moim świadkiem, a moje słowa i czyny świadczą o prawdzie;
- 20) A każdy człowiek, który rozumie prawdę, posłucha moich słów i w swojej duszy będzie o mnie świadczył.
- 21) A Piłat powiedział: Jaka jest prawda?
- 22) A Jezus powiedział: Prawda jest Bogiem, który wie. Jest niezmienny. Oddech Święty jest prawdą; ona się nie zmienia i nie może przeminąć.
- 23) A Piłat znowu poszedł do Żydów i powiedział: Ten człowiek nie jest winny żadnej zbrodni; Nie mogę skazać go na śmierć.
- 24) A potem Żydzi zaczęli się niepokoić; wołali głośno i mówili: Nasza rada na pewno wie. Najmądrzejsi ludzie w całym kraju uznali go za winnego wielu zbrodni.
- 25) wypaczy naród żydowski; obali rządy rzymskie i zostanie królem. On jest winowajcą pochodzącym z Galilei; musi być ukrzyżowany.
- 26) A Piłat powiedział: Jeśli Jezus jest z Galilei, jest poddanym namiestnika Galilei, który powinien być sędzią.
- 27) Otóż Herod przybył z Galilei i ze swoim orszakiem był w Jerozolimie.
- 28) A Piłat posłał do niego Pana w kajdanach; wysłał też kopię zarzutów i zeznań Żydów, prosząc o wydanie wyroku w sprawie.
- 29) A Herod powiedział: Wiele słyszałem o tym człowieku i cieszę się, że widzę go na moim dworze.
- 30) A potem zapytał Pana o jego twierdzenia, o jego doktryny i jego cele.
- 31) A Jezus nie odpowiedział ani słowa; i Herod był wściekły; rzekł: Czy znieważasz władcę kraju, nie odpowiadając?
- 32) A potem wezwał swoich strażników i powiedział: „Weźcie tego człowieka i torturujcie go, aż mi odpowie.
- 33) Strażnicy zabrali Jezusa i pobili go; kpił z niego; owinął go w królewską szatę; zrobili koronę cierniową i włożyli go na głowę; włożyli mu w ręce złamaną trzcinę;
- 34) A potem powiedzieli szyderczo: Witajcie, królu królu! Gdzie są twoi poddani i twoi przyjaciele?
- 35) Ale Jezus nie odpowiedział ani słowa. Wtedy Herod odesłał go z powrotem do Piłata z tą uprzejmością:
- 36) Najdostojniejszy doradco Rzymu, zbadałem wszystkie oskarżenia i zeznania, które mi wysłałeś w sprawie tego buntowniczego człowieka z Galilei, i chociaż mógłbym go osądzić za winne zbrodni,
- 37) Oddaję ci moje prawa jako sędzia, ponieważ jesteś wyższy ode mnie w mocy. Zaakceptuję każdy osąd, który wydasz w tej sprawie.

- 38) Piłat i tetrarcha byli wrogami, ale doświadczenie tej godziny zniszczyło ich wrogość i po kilku dniach stali się przyjaciółmi.
- 39) Kiedy Jezus został ponownie przyprowadzony na dwór Piłata, rzymski namiestnik stanął przed oskarżycielami Pana i powiedział:
- 40) Nie mogę uznać tego Nazarejczyka za przestępcę, któremu postawiono zarzut; nie ma dowodów na to, że powinien ponieść śmierć; więc dobrze go ubiczuję i wypuszczę.
- 41) Żydzi płakali ze złością, Nie wypada, żeby taki niebezpieczny człowiek żył; musi być ukrzyżowany.
- 42) Wtedy Piłat powiedział: „Proszę cię trochę poczekać”. A potem wszedł do wewnętrznego pokoju i usiadł w milczeniu.
- 43) I gdy rozmyślał o swojej żonie, bogobojna kobieta, wybrana spośród Galów, weszła i powiedziała:
- 44) Proszę Cię, Piłacie, wysłuchaj mnie: Strzeż się tego, co czynisz w tej godzinie. Nie dotykaj tego człowieka z Galilei; jest świętym człowiekiem.
- 45) Jeśli powinieneś biczować tego człowieka, biczujesz syna Bożego. Zeszłej nocy widziałem to wszystko w wizji zbyt żywej, by można ją było odłożyć na bok jako bezsensowny sen.
- 46) Widziałem tego człowieka chodzącego po wodach morza; Słyszałem, jak mówił i uspokajał wściekłą burzę; Widziałem go lecącego na świetlistych skrzydłach;
- 47) Widziałem Jeruzalem we krwi; Widziałem upadek posągów Cezarów; Widziałem zasłonę przed słońcem, a dzień był ciemny jak noc.
- 48) Ziemia, na której stałem, zatrzęsa się jak trzcina na wietrze. Mówię ci, Piłacie, jeśli wykąpiesz ręce we krwi tego człowieka, możesz się bać zmarszczonych brwi wielkiego Tyberiusza i przekleństw senatorów rzymskich.
- 49) A potem wyszła, a Piłat zapłakał.

ROZDZIAŁ 168

- Ostatnie wysiłki Piłata, by uwolnić Jezusa, nie powiodły się. Umywa ręce z udawaną niewinnością. Oddaje Jezusa Żydom na egzekucję. Żołnierze żydowscy zawiozą go na Kalwarię.
- Przesądni to Żydzi. Mają wiarę, którą zapożyczyli od czcicieli bożków z innych krajów, że pod koniec każdego roku,
- 2) Mogą zrzucić wszystkie swoje grzechy na głowę jakiegoś mężczyzny oddzielonego do ponoszenia ich grzechów.
- 3) Mężczyzna staje się kozłem ofiarnym dla tłumów; i wierzą, że kiedy wypędzą go na pustynię lub do obcych krajów, zostaną uwolnieni od grzechu.
- 4) Tak więc każdej wiosny przed uctwą wybierali więźnia z więzień kraju, a swoją własną formą chcieli zmusić go do poniesienia ich grzechów.
- 5) Wśród żydowskich więźniów w Jerozolimie było trzech, którzy byli przywódcami podłej, buntowniczej bandy, która zajmowała się kradzieżami, morderstwami i gwałtami, i została skazana na ukrzyżowanie.
- 6) Barabbas bar Jezia był wśród ludzi, którzy mieli umrzeć; ale był bogaty i kupił od księży dar, aby stać się kozłem ofiarnym dla ludu na nadchodzącej uctwie, i niecierpliwie czekał na nadchodzącą godzinę.

- 7) Otóż, Piłat pomyślał, aby wykorzystać ten przesąd, aby zbawić Pana, więc ponownie poszedł przed Żydami i powiedział:
- 8) Wy, mężowie izraelscy, zgodnie z moim zwyczajem dziś wam wypuszczę więźnia, który zabierze wasze grzechy.
- 9) Tego człowieka, którego jedziesz na pustynię lub do obcych krajów, proszę mnie o uwolnienie Barabasa, któremu udowodniono, że jest winny zamordowania kilkunastu ludzi.
- 10) Teraz, posłuchajcie mnie ludzie, niech Jezus zostanie uwolniony i niech Barabasz spłaci swój dług na krzyżu; wtedy możesz wysłać tego Jezusa na pustynię i nie słyszeć o nim więcej.
- 11) Na to, co powiedział władca, ludzie byli rozwścieczeni i zaczęli spiskować, aby zburzyć rzymski pałac i pojechać na wygnanie Piłata, jego domostwa i strażników.
- 12) Kiedy Piłat został zapewniony, że wojna domowa nastąpi, jeśli nie posłucha życzeń motłochu, wziął miskę wody i w obecności tłumu umył ręce i powiedział:
- 13) Ten człowiek, którego oskarżasz, jest synem najświętszych bogów, a ja głoszę moją niewinność.
- 14) Jeśli chcesz przelać jego krew, jego krew jest na twoich rękach, a nie na moich.
- 15) A potem Żydzi zawołali: I niech jego krew będzie na naszych rękach i na rękach naszych dzieci.
- 16) A Piłat drżał jak liść ze strachu. Barabasa wypuścił, a gdy Pan stanął przed tłumem, władca rzekł: Oto twój król! A czy uśmierciłbyś swojego króla?
- 17) Żydzi odpowiedzieli: On nie jest królem; nie mamy króla, ale wielkiego Tyberiusza.
- 18) Otóż Piłat nie zgodził się, aby rzymscy żołnierze zalewali ręce krwią niewinności, więc arcykapłani i faryzeusze naradzili się, co zrobić z Jezusem, którego nazwano Chrystusem.
- 19) Kajfasz powiedział: Nie możemy ukrzyżować tego człowieka; musi być ukamienowany i nic więcej.
- 20) A potem motłoch powiedział: Pospiesz się! niech zostanie ukamienowany. A potem poprowadzili go w kierunku wzgórza za bramami miasta, gdzie skazywano przestępców na śmierć.
- 21) motłoch nie mógł się doczekać, aż dotrą do miejsca czaszek. Gdy tylko przekroczyli bramę miasta, rzucili się na niego, bili go rękami, pluli na niego, kamienowali go i upadł na ziemię.
- 22) A jeden, mąż Boży, stanął i rzekł: Izajasz powiedział: „On będzie starty za nasze występki i jego ranami będziemy uzdrowieni”.
- 23) Kiedy Jezus leżał posiniaczony i poturbowany na ziemi, faryzeusz zawołał: „Zostańcie, zostańcie! oto nadchodzą strażnicy Heroda i ukrzyżują tego człowieka.
- 24) A tam, obok bramy miejskiej, znaleźli krzyż Barabasa; a wtedy rozwścieczony motłoch zawołał: Niech będzie ukrzyżowany.
- 25) Kajfasz i inni rządzący Żydzi wyszli i wyrazili zgodę.
- 26) A potem podnieśli Jezusa z ziemi i na czubku mieczy pognali go.
- 27) Mężczyzna imieniem Szymon, przyjaciel Jezusa, był blisko sceny, a ponieważ posiniaczony i zraniony Jezus nie mógł nieść krzyża, położyli go na ramionach tego człowieka i kazali mu zanieść go na Kalwarię .

ROZDZIAŁ 169

Judasz ma wyrzuty sumienia. Śpieszy się do świątyni i rzuca pod nogi kapłanów trzydzieści srebrników, którzy zabierają je i kupują pole garncarskie. Judasz się wiesza. Jego ciało jest pochowane na polu garncarza.

TERAZ Judasz, który zdradził swego Pana, był z motłochem; ale cały czas myślał, że Jezus umocni swoją moc i zademonstruje moc Boga, którą posiada, i uderzy na ziemię diabelskie tłumy i uwolni się;

2) Ale kiedy zobaczył swojego pana na ziemi i krwawiącego z wielu ran, powiedział:

3) O Boże, co ja zrobiłem? zdradziłem syna Bożego; przekleństwo Boga spocznie na mojej duszy.

4) A potem odwrócił się i pobiegł w pośpiechu, aż dotarł do drzwi świątyni; znalazł kapłanów, którzy dali mu trzydzieści srebrników na zdradę Pana i rzekł:

5) Odbierz łapówkę; jest to cena kosztu mojej duszy; Zdradziłem syna Bożego.

6) Kapłani odpowiedzieli: To nie ma dla nas znaczenia.

7) Wtedy Judasz rzucił srebro na podłogę i skłoniony ze smutku odszedł, a na występie za murami miasta powiesił się i umarł.

8) Z czasem zapięcia ustąpiły, jego ciało wpadło do doliny Hinnon i po wielu dniach znaleźli tam bezkształtną masę.

9) Władcy nie mogli wpłacić ceny krwi do skarbcza, więc zabrali trzydzieści srebrników, za które kupili pole garncarskie,

10) Gdzie mogliby pochować tych, którzy nie mieli prawa leżeć na ich świętych terenach.

11) I tam położyli ciało człowieka, który sprzedał swego Pana.

ROZDZIAŁ 170

Ukrzyżowanie. Jezus modli się za swoich morderców. Piłat umieszcza napis nad krzyżem. Jezus wypowiada słowa zachęty do skruszonego złodzieja. Zobowiązuje Jana do opieki nad matką i Miriam. Żołnierze dzielą między siebie jego szaty.

Żydowski motłoch parł w kierunku Kalwarii, a gdy szli, Marie, Miriam i inne niewiasty były blisko Pana.

2) Płakali głośno. Gdy Jezus ujrzał ich płaczących i lamentujących, powiedział:

3) Nie płaczcie nade mną, bo chociaż odejdę, przejdę przez bramę krzyża, to jednak następnego dnia słońca podnieście serca, bo spotkam was przy grobie.

4) Wielka procesja przybyła na Kalwarię. Żołnierze rzymscy związali już dwóch więźniów stanowych do krzyża.

5) (Nie zostały przybite, ale po prostu związane.)

6) Czterech żołnierzy gwardii rzymskiej, których Herod sprowadził z Galilei, zostało wezwanych do wykonania rozkazów sądu.

7) Byli to ludzie, którzy zostali oddzieleni, by torturować Jezusa i zapewnić mu przyznanie się do winy.

8) Byli to ludzie, którzy go ubiczowali, włożyli mu na głowę koronę cierniową, na jego ręce połamaną trzcinę, owinęli go w szatę królewską i pokłonili się przed nim jako królem.

- 9) Ci żołnierze wzięli Pana i obnażyli go, położyli na krzyżu i związali go tam powrozami; ale to by nie wystarczyło.
- 10) Okrutni Żydzi byli blisko młotkiem i gwoździami; wołali: Nie sznury, ale gwoździe; wbij gwoździe i trzymaj go przy krzyżu.
- 11) A potem żołnierze wzięli gwoździe i wbili je w jego stopy i ręce.
- 12) Zaproponowali mu do picia środek uspokajający, kiść octu i mirry; ale nie chciał wypić eliksiru.
- 13) Żołnierze przygotowali miejsce, w którym można posadzić krzyż Barabasa między innymi przestępcami; i tutaj podnieśli krzyż Jezusa, którego nazwano Chrystusem;
- 14) A potem żołnierze i tłum usiedli, by patrzeć, jak umiera.
- 15) A Jezus powiedział: Mój Ojciec-Boże, przebacz tym ludziom; nie wiedzą, co robią.
- 16) Teraz Piłat przygotował tabliczkę, która miała być umieszczona na krzyżu, na której były napisane w językach hebrajskim, łacińskim i greckim te słowa prawdy: JEZUS CHRYSYTA, KRÓL ŻYDÓW.
- 17) A to zostało umieszczone na krzyżu. Kapłani byli rozgniewani, gdy czytali te słowa na tablicy krzyża.
- 18) A potem modlili się, aby Piłat nie powiedział: On jest Chrystusem, królem Żydów; ale powiedz, że twierdzi, że jest Chrystusem, królem Żydów.
- 19) Ale Piłat powiedział: Co napisałem, napisałem; niech stoi.
- 20) Tłumy żydowskie, które widziały Pana na krzyżu, szalały z radości; powiedzieli: Witajcie, fałszywy królu!
- 21) Ty, który zburzyłeś świątynię iw ciągu trzech dni odbudowałeś ją na nowo, dlaczego nie uratujesz siebie?
- 22) Jeśli jesteś Chrystusem, synem Bożym, przyjdź z krzyża; wtedy wszyscy ludzie uwierzą.
- 23) Kapłani, uczeni w Piśmie i faryzeusze patrzyli na scenę i szydzili; powiedzieli: Innych ratował z grobu; dlaczego się nie ratuje?
- 24) Żołnierze żydowscy i strażnicy rzymscy, którzy przybyli z Galilei głośno szydzili i szydzili z niego.
- 25) Jeden z pozostałych mężczyzn na krzyżu przyłączył się do szyderstwa; powiedział: Jeśli jesteś Chrystusem, masz moc; po prostu mów Słowo i zbaw siebie i mnie.
- 26) Drugi człowiek na krzyżu zgromił tego człowieka; powiedział: Ty nędzniku! czy nie boisz się Boga?
- 27) Ten człowiek jest niewinny jakiegokolwiek przestępstwa, podczas gdy ty i ja jesteśmy winni i spłacamy długi, które jesteśmy winni.
- 28) A potem rzekł do Jezusa: Panie, wiem, że nadchodzi Twoje królestwo, królestwo, którego świat nigdy nie może pojąć;
- 29) A kiedy przyjdiesz na obłoki nieba, pamiętaj o mnie.
- 30) A Jezus powiedział: „Oto spotkam się dzisiaj w królestwie dusz”.
- 31) Otóż, blisko krzyża stało wiele kobiet z Judei i Galilei. Wśród nich była matka Pana i Miriam,
- 32) I Maria, matka dwóch apostołów, Jakuba i Jana, Marii Magdaleny, Marty, Rut i Marii oraz Salome.

- 33) Kiedy Jezus zobaczył swoją matkę i śpiewaczkę Miriam stojących blisko krzyża i blisko Jana, powiedział do Jana:
- 34) W Twojej najczulszej opiece zostawiam mamę i siostrę Miriam.
- 35) A Jan odpowiedział: „Dopóki będą żyć, mój dom będzie domem twojej trzykrotnie błogosławionej matki i twojej siostry Miriam”.
- 36) Zgodnie ze zwyczajem Żydów, do tych, którzy byli wykonawcami prawa i zabijali przestępców, należały szaty przestępców.
- 37) Kiedy więc Pan został ukrzyżowany, strażnicy rzymscy podzielili między sobą szaty Pana.
- 38) Ale kiedy znaleźli jego płaszcz, był to płaszcz bez szwu i bardzo ceniony.
- 39) W tym celu strażnicy rzucają losy i w ten sposób ustalają, kto powinien otrzymać nagrodę.
- 40) I tak wypełniło się Pismo, które mówi: I podzielili między siebie wszystkie moje szaty, a o moją szatę rzucili losy.

ROZDZIAŁ 171

Sceny kończące ukrzyżowanie. Józef i Nikodem, za zgodą Piłata, biorą ciało Jezusa z krzyża i składają je w grobie Józefa. Wokół grobu ustawiono straż w liczbie stu żydowskich żołnierzy.

TERAZ, o szóstej godzinie dnia, chociaż słońce było u szczytu, dzień stał się ciemny jak noc;

- 2) I ludzie szukali latarni i rozpalali ognie na wzgórzach, aby mogli zobaczyć.
- 3) A kiedy słońce odmówiło zaświecenia i nadeszła ciemność, Pan wykrzyknął: Heloi! Heloi! lama sabachthani (słońce! słońce! czemuś mnie opuścił?)
- 4) Lud nie rozumiał słów, które wypowiedział; myśleli, że wypowiedział imię Eliasza i powiedzieli:
- 5) Wzywa Eliasza w godzinie potrzeby; teraz zobaczymy, czy przyjdzie.
- 6) A Jezus powiedział: Pragnę. Rzymski żołnierz zanurzył gąbkę w occie i mirrze i przyłożył ją do ust.
- 7) Teraz, o dziewiątej godzinie dnia, ziemia zaczęła się trząść, a w ciemności tego bezsłonecznego dnia nad krzyżem pojawiła się powódź złotego światła;
- 8) A ze światła dał się słyszeć głos mówiący: Oto stało się.
- 9) A Jezus rzekł: Mój Ojczy-Boże, w Twoje ręce oddaję moją duszę.
- 10) Żołnierz rzymski ze współczuciem powiedział: Ta agonia jest zbyt wielka; ulga nadejdzie. I włócznią przebił swoje serce i stało się; syn człowieczy był martwy.
- 11) A potem ziemia została ponownie zszokowana; miasto Jerozolima kotłowało się w tę i z powrotem; wzgórza zostały rozdarte, a grobowce otwarte;
- 12) A ludzie myśleli, że widzieli, jak umarli powstają i chodzą po ulicach.
- 13) Świątynia zadrżała, a zasłona między sanktuarium a Miejscem Świętym rozdarła się na dwoje, a konsternacja zapanowała przez całe miejsce.
- 14) Rzymski strażnik, który obserwował ciało na krzyżu, wykrzyknął: To z pewnością był syn Boży, który umarł.

- 15) A potem ludzie pospiesznie zeszli z Kalwarii. Kapłani, faryzeusze i uczeni w Piśmie byli przerażeni.
- 16) Szukali osłony swoich synagog i domów i mówili: Oto gniew Boży!
- 17) Wielki dzień żydowskiej Paschy był bliski i Żydzi nie mogli zgodnie z prawem pozwolić przestępcy powiesić na krzyżu w dzień szabatu.
- 18) Więc modlili się, aby Piłat usunął ciała mężczyzn, którzy zostali ukrzyżowani.
- 19) I Piłat wysłał swoich strażników na Kalwarię, aby zauważyli, czy wszyscy mężczyźni zginęli.
- 20) A kiedy strażnicy odeszli, dwóch starych Żydów przyszło do drzwi pałacu, aby zobaczyć się z namiestnikiem, i byli oni członkami najwyższej rady żydowskiej;
- 21) Jednak wierzyli, że Jezus był prorokiem wysłanym od Boga.
- 22) Jednym z nich był rabin Józef, doradca Arymatejczyków, który był sprawiedliwy i umiłował prawo Boże.
- 23) A Nikodem był drugim, który przyszedł.
- 24) Ci ludzie upadli do stóp Piłata i modlili się, aby wziąć ciało Nazarejczyka i złożyć je w grobie.
- 25) A Piłat wyraził zgodę.
- 26) Teraz Józef przygotował kosztowną mieszankę do zabalsamowania ciała Pana, około stu funtów aloesu i mirry, i zabrali ją i pospieszyli na Kalwarię.
- 27) A kiedy strażnicy wrócili, powiedzieli: Nazarejczyk umarł; złoczyńcy żyją.
- 28) I Piłat powiedział strażnikom, aby poszli i uderzyli żywych ludzi, aby zginęli, a następnie oddali ich ciała w płomieniach; ale daj ciało Nazarejczyka rabinom, którzy by o nie wezwali.
- 29) Żołnierze zrobili tak, jak powiedział Piłat.
- 30) Rabini przyszli i zabrali ciało Pana, a kiedy przygotowali je z zakupionymi przyprawami,
- 31) Złożyli go w nowo zbudowanym grobowcu, który został wykonany dla Józefa w litej skale.
- 32) A potem wtoczyli kamień do grobu.
- 33) Kapłani bali się, aby przyjaciele Jezusa nie wyszli w nocy i zabrali ciało Nazarejczyka, a następnie oznajmili, że powstał z martwych, jak powiedział;
- 34) I poprosili, aby namiestnik wysłał swoich żołnierzy do grobu, aby strzegli ciała zmarłych.
- 35) Ale Piłat powiedział: Nie poślę straży rzymskiej; ale masz żołnierzy żydowskich i możesz wysłać stu ludzi z setnikiem do pilnowania grobu.
- 36) A potem wysłali stu żołnierzy, aby strzegli grobowca.

Część 3/Rozdział XX

Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół

SEKCJA XX

(Rozdział 172)

RESZ

Zmartwychwstanie Jezusa

ROZDZIAŁ 172

Piłat umieszcza rzymską pieczęć na kamiennych drzwiach grobowca. O północy wokół grobu maszeruje kompania milczących braci. Żołnierze są zaniepokojeni. Jezus przemawia do duchów w więzieniu. Wczesnym niedzielnym rankiem wstaje z grobu. Kapłani przekupują żołnierzy, aby powiedzieli, że uczniowie ukradli ciało.

Grób, w którym złożono ciało Pańskie, znajdował się w ogrodzie bogatym w kwiaty, w pobliżu ogrodu Siloam i domu Józefa.

- 2) Zanim rozpoczęła się straż, Kajfasz wysłał grupę kapłanów do ogrodu Siloam, aby mieć pewność, że ciało Jezusa znajduje się w grobie.
- 3) Kamień odsunęli; zobaczyli tam ciało, a potem ponownie umieścili kamień przed drzwiami.
- 4) A Piłat wysłał swojego skrybę, który umieścił na kamieniu pieczęć Rzymu, w taki sposób, że ten, który przeniósł kamień, złamał pieczęć.
- 5) Złamanie tej rzymskiej pieczęci oznaczało śmierć dla tego, kto ją złamał.
- 6) wszyscy żydowscy żołnierze złożyli przysięgę wierności; i wtedy zaczął się zegarek.
- 7) O północy wszystko było dobrze, ale nagle grób stał się blaskiem światła, a wzdłuż ogrodu maszerowała trupa odzianych na białe żołnierzy gęsiego.
- 8) Podeszli do grobowca i pomaszerowali przed drzwiami.
- 9) Żołnierze żydowscy byli czujni; myśleli, że przyjaciele przyszli ukraść ciało Nazarejczyka. Kapitan gwardii krzyknął, żeby zaatakować.
- 10) Oskarżyli; ale nie padł żołnierz odziany na białe. Nawet się nie zatrzymali; maszerowali i kontrmarszu wśród przestraszonych mężczyzn.
- 11) Stanęli na rzymskiej pieczęci; nie mówili; nie wyciągali mieczy; to było Ciche Bractwo.
- 12) Żołnierze żydowscy uciekli ze strachu; upadli na ziemię.
- 13) Stali z dala, aż żołnierze odziani na białe odeszli, a wtedy światło wokół grobowca przygasło.
- 14) Potem wrócili; kamień był na swoim miejscu; pieczęć nie została naruszona i wznowili wachtę.
- 15) Jezus nie spał w grobie. Ciało jest manifestacją duszy; ale dusza jest duszą bez manifestu.
- 16) A w królestwie dusz, nieprzejawionych, Pan wyszedł i nauczał.
- 17) Otworzył drzwi więzienia i uwolnił więźniów;

- 18) Zerwał kajdany dusz uwieczonych i prowadził jeńców do światła;
- 19) Zasiadał na radzie z patriarchami i prorokami dawnych czasów;
- 20) Spotkał mistrzów wszystkich czasów i klimatów, a na wielkich zgromadzeniach występował i opowiadał historię swojego życia na ziemi i swojej śmierci w ofierze za człowieka,
- 21) I o jego obietnicach, że ponownie przydzieje się w szaty cielesne i będzie chodził ze swoimi uczniami, tylko po to, by udowodnić możliwości człowieka;
- 22) Aby dać im klucz życia, śmierci i zmartwychwstania umarłych.
- 23) Na radzie wszyscy mistrzowie zasiedli i rozmawiali o objawieniach nadchodzącego wieku,
- 24) Kiedy Ona, Święty Tchnienie, napełni ziemię i powietrze świętym oddechem i otworzy drogę człowieka do doskonałości i nieskończonego życia.
- 25) Ogród Siloam zamilkł w dzień szabatu; żołnierze żydowscy obserwowali i nikt inny nie zbliżał się do grobu; ale następnej nocy scena została zmieniona.
- 26) O północy każdy żydowski żołnierz usłyszał głos, który mówił: Adon Mashiach Cumi, co oznaczało, Panie Chrystus powstań.
- 27) I znowu przypuszczali, że przyjaciele Jezusa byli czujni, zbliżali się, aby zabrać ciało ich Pana.
- 28) Żołnierze byli czujni z wyciągniętymi i wyciągniętymi mieczami, a potem znowu usłyszeli te słowa.
- 29) Wydawało się, że głos był wszędzie, a jednak nie widzieli żadnego człowieka.
- 30) Żołnierze zbladli ze strachu, a dalsza ucieczka oznaczała śmierć za tchórzostwo, więc stali i patrzyli.
- 31) Ponownie, i to było tuż przed wschodem słońca, niebios zapłonęły światłem, odległy grzmot zdawał się zwiastować nadchodzącą burzę;
- 32) A potem ziemia zaczęła się trząść i w promieniach światła zobaczyli formę zstępującą z nieba. Mówili: Oto nadchodzi anioł.
- 33) A potem znowu usłyszeli, Adon Mashiach Cumi.
- 34) A potem postać w białej szacie zdeptała rzymską pieczęć, a następnie podarł ją na strzępy; wziął do ręki potężny kamień, jakby był kamykiem ze strumienia, i odrzucił go na bok.
- 35) A Jezus otworzył oczy i rzekł: Wszyscy pozdrawiają wschodzące słońce; nadejście dnia sprawiedliwości!
- 36) A potem złożył suknię pogrzebową, opaski na głowę i nakrycie i odłożył je na bok.
- 37) Wstał i przez chwilę stał obok postaci w białej szacie.
- 38) Słabsi żołnierze padli na ziemię i ukryli twarze w dłoniach; silniejszy stał i patrzył.
- 39) Widzieli transmutację ciała Nazarejczyka; widzieli, jak zmienia się ze śmiertelnej w nieśmiertelną, a potem znika.
- 40) Żołnierze gdzieś usłyszeli głos; tak, zewsząd, powiedział,
- 41) Pokój, pokój na ziemi; dobra wola dla mężczyzn.

- 42) Wyglądali, grób był pusty, a Pan zmartwychwstał, jak powiedział.
- 43) Żołnierze pospieszyli do Jerozolimy i do kapłanów i rzekli:
- 44) Oto Nazarejczyk zmartwychwstał, jak powiedział; grób jest pusty, a ciało mężczyzny zniknęło; nie wiemy, gdzie to jest. A potem opowiedzieli o cudach nocy.
- 45) Kajfasz zwołał radę żydów; powiedział, że nie może rozchodzić się wiadomość, że Jezus powstał z martwych;
- 46) Bo jeśli tak się stanie, wszyscy ludzie powiedzą: On jest synem Bożym, a wszystkie nasze świadectwa okażą się fałszywe.
- 47) A potem wezwali stu żołnierzy i powiedzieli do nich:
- 48) Nie wiesz, gdzie teraz spoczywa ciało Nazarejczyka, więc jeśli wyjdiesz i powiesz, że jego uczniowie przyszli i ukradli ciało, gdy spałeś,
- 49) Każdy z was będzie miał srebrną sztukę, a my zrobimy to z Piłatem za złamanie rzymskiej pieczęci.
- 50) Żołnierze zrobili to, za co im zapłacono.

Część 3/Sekcja XXI

Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół

SEKCJA XXI

(Rozdziały 173 – 180)

SCHIN

Materializacja duchowego ciała Jezusa

ROZDZIAŁ 173

Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany swojej matce Miriam, Marii Magdali oraz Piotrowi, Jakubowi i Janowi.

TERAZ, kiedy rabini wzięli ciało Pana i złożyli je do grobu. Były tam Matka Pana, Maria Magdalena i Miriam.

- 2) A kiedy ciało zostało złożone do grobu, udali się do domu Józefa i tam zamieszkali.
- 3) Nie wiedzieli, że żydowscy żołnierze zostali wysłani do pilnowania grobu, ani że rzymska pieczęć została umieszczona na kamieniu;
- 4) Tak więc rano pierwszego dnia tygodnia pospieszyli do grobu z przyprawami, aby jeszcze bardziej zabalsamować Pana.
- 5) Ale kiedy dotarli do grobowca, zastali ogarniętych przerażeniem żołnierzy biegających gorączkowo.
- 6) Kobiety nie znały przyczyny; ale kiedy znaleźli pusty grób, byli podekscytowani i zasmuceni.
- 7) Żołnierze nie wiedzieli, co się wydarzyło; nie mogli powiedzieć, kto zabrał ciało Pana.
- 8) A Maria Magdalena pobiegła w pośpiechu do Jerozolimy, aby przekazać nowinę Piotrowi i reszcie.

- 9) Spotkała tuż przy bramie Piotra, Jakuba i Jana; powiedziała: Ktoś odsunął kamień i porwał ciało Pana.
- 10) A potem trzej uczniowie pobiegli do grobu; ale Jan był szybki i pierwszy dotarł do grobu; stwierdził, że jest pusty; ciało jego Pana odeszło.
- 11) Kiedy Piotr przyszedł, wszedł do grobu i znalazł szaty grobowe starannie złożone i odłożone na bok.
- 12) Teraz uczniowie nie zrozumieli sceny. Nie znali znaczenia ich Pana, kiedy poinformował ich tuż przed śmiercią, że zmartwychwstanie pierwszego dnia tygodnia.
- 13) Trzej uczniowie wrócili do Jerozolimy; matka Pana i Miriam nie odeszły.
- 14) A Maria zajrzała do grobu i ujrzała siedzących tam dwóch panów; powiedzieli: Dlaczego płaczesz?
- 15) A Maryja rzekła: Ponieważ mój Pan odszedł; ktoś porwał ciało mego Pana; Nie wiem, gdzie to jest.
- 16) Potem wstała i rozejrzała się; mężczyzna stanął obok i powiedział: Dlaczego płaczesz? kogo szukasz?
- 17) A Maria myślała, że to ogrodnik, i rzekła: „Jeśli zabrałeś ciało mojego Pana, powiedz mi, gdzie jest, abym mógł złożyć je w świętym grobie”.
- 18) A potem mężczyzna podszedł i powiedział: Moja Matko! a Maryja powiedziała: Mój Panie!
- 19) Oczy Miriam otworzyły się i ujrzała Pana.
- 20) A Jezus rzekł: „Oto powiedziałem wam, gdy szliśmy drogą do krzyża, że spotkam się z wami przy grobie pierwszego dnia tygodnia.
- 21) Otóż, Maria Magdalena siedziała niedaleko, a Jezus podszedł do niej i powiedział:
- 22) Po co szukać żywych wśród umarłych? Twój Pan zmartwychwstał, gdy powiedział: Teraz Maryjo, spójrz! Spójrz na moją twarz!
- 23) Wtedy Maria wiedziała, że to Pan; że powstał z martwych.
- 24) A potem Salome i Maria (matka dwóch uczniów, Jakuba i Jana), Joanna i inne kobiety, które weszły do grobu, zobaczyły Jezusa i rozmawiały z nim.
- 25) A Maria Magdalena była przepełniona radością. Szukała ponownie Piotra, Jakuba i Jana; znalazła je i powiedziała:
- 26) Oto widziałem Pana; i Miriam ujrzała Pana; matka Pana widziała Pana; a wielu innych widziało jego twarz; bo powstał z martwych.
- 27) Ale uczniowie myśleli, że po prostu widziała wizję Pana. Nie myśleli, że powstał z martwych.
- 28) Wtedy Maria odnalazła pozostałych członków towarzystwa i opowiedziała im wszystkim o zmartwychwstałym Panu; ale żaden z nich nie uwierzył.
- 29) Otóż Piotr, Jakub i Jan byli w ogrodzie Siloam; rozmawiali z ogrodnikiem o wydarzeniach tego dnia, kiedy Jan ujrzał nieznanego wchodzącego na spacer.
- 30) Nieznajomy podniósł ręce i powiedział: Jestem. Wtedy uczniowie wiedzieli, że to Pan.
- 31) A Jezus powiedział: „Oto ludzkie ciało może zostać przemienione w wyższą formę, a wtedy ta wyższa forma jest panem rzeczy przejawionych i może, jeśli zechce, przybrać dowolną formę.

- 32) I tak przychodzę do was w formie wam znajomej.
- 33) Idź porozmawiaj z Tomaszem i innymi mężami, których powołałem na apostołów dla ludzi i powiedz im:
- 34) Ten, o którym Żydzi i Rzymianie myśleli, że umarł, przechadza się po ogrodzie Siloam;
- 35) Stanie ponownie przed kapłanami i faryzeuszami w świątyni w Jerozolimie;
- 36) I ukaże się mędrcom świata.
- 37) Powiedz im, że pójdę przed nimi do Galilei.
- 38) Wtedy Piotr, Jakub i Jan poszli i spotkali swoich braci i rzekli: Oto Pan zmartwychwstał i widzieliśmy Go twarzą w twarz.
- 39) Bracia byli zdumieni tym, co powiedzieli trzej uczniowie; ale nadal uważali swoje słowa za próżną mowę i nie wierzyli im.

ROZDZIAŁ 174

Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany Zachusowi i Kleofasowi w drodze do Emaus, ale oni go nie znają. Mówi im wiele rzeczy o Chrystusie. Zjada z nimi wieczorny posiłek i objawia się im. Idą do Jerozolimy i przekazują wiadomości.

Pod wieczór dnia zmartwychwstania dwaj przyjaciele Jezusa, Zachus i Kleofas z Emaus, siedem mil dalej, szli do swojego domu.

- 2) I kiedy szli i rozmawiali o tym, co się wydarzyło, do ich towarzystwa dołączył nieznajomy.
- 3) Powiedział: Moi przyjaciele, wydajecie się zniechęceni i smutni. Czy nadszedł jakiś wielki smutek?
- 4) Kleofas powiedział: Czy jesteś obcy w Judei i nie wiesz o ekscytujących rzeczach, które się tu wydarzyły?
- 5) Nieznajomy powiedział: Jakie rzeczy? Do czego się odnosisz?
- 6) Kleofas powiedział: Czy nie słyszałeś o człowieku z Galilei, który był prorokiem potężnym w słowie i uczynku?
- 7) Człowiek, o którym wielu myślało, że przyszedł, aby ponownie założyć królestwo Żydów i wypędzić Rzymian z Jerozolimy i sam zostać królem?
- 8) Nieznajomy powiedział: Opowiedz mi o tym człowieku.
- 9) Kleofas powiedział: Jego imię było Jezus; urodził się w Betlejem; jego dom znajdował się w Galilei. Kochał ludzi tak, jak kochał siebie.
- 10) W rzeczywistości był mistrzem posłanym od Boga, ponieważ miał niezrównaną moc. Uzdrawiał chorych i sprawiał, że głusi słyszeli, niewidomi widzieli, chromi chodzili, a nawet wskrzeszał zmarłych.
- 11) Żydowsy uczeni w Piśmie i faryzeusze byli zazdrośni o jego sławę i moc i aresztowali go; przez krzywoprzysiężonych świadków udowodnili mu winę wielu zbrodni,
- 12) A w ostatni piątek został zabrany na miejsce czaszek i ukrzyżowany.
- 13) Umarł i został pochowany w grobie bogacza w ogrodzie Siloam.
- 14) Dziś rano, kiedy jego przyjaciele poszli do grobu, zastali go pustym; ciało Pana zniknęło.

- 15) A teraz rozeszła się wieść, że powstał z martwych.
- 16) Nieznajomy powiedział: Tak, słyszałem o tym człowieku; ale wydaje się dziwne, że po tym wszystkim, co prorocy żydowscy dawno temu przepowiedzieli o nim, że kiedy przyszedł, ludzie go nie znali.
- 17) Ten człowiek urodził się, aby pokazać ludziom Chrystusa, a to tylko powiedzieć, że Jezus jest Chrystusem.
- 18) Zgodnie ze słowem, ten Jezus przyszedł cierpieć z rąk ludzkich, aby oddać swoje życie jako wzór za synów ludzkich;
- 19) Powstać ze śmierci, aby ludzie mogli poznać drogę do powstania ze śmierci.
- 20) I wtedy nieznajomy opowiedział dwóm uczniom wszystko o Prawie, Prorokach i Psalmach i przeczytał im mnóstwo rzeczy, które napisano o tym człowieku z Galilei.
- 21) A teraz mężczyźni dotarli do ich domu, a ponieważ noc była bliska, nakłaniali nieznajomego, aby został z nimi.
- 22) I wszedł z nimi, a kiedy siedzieli przy stole podczas wieczerzy, wziął kawałek chleba i pobłogosławił go w imię Chrystusa.
- 23) I natychmiast ich oczy otworzyły się i spostrzegli, że on, przybysz, był Panem, człowiekiem z Galilei; że powstał z martwych; a potem postać Jezusa zniknęła.
- 24) Gdy odszedł, dwaj uczniowie byli zdumieni. Powiedzieli: Czyż nasze serca nie płonęły radością, kiedy mówił do nas przy drodze i otwierał świadectwa Prawa, Proroków i Psalmów?
- 25) Wtedy Zachus i Kleofas wrócili do Jerozolimy i wszędzie, gdzie poszli, mówili: Oto widzieliśmy Pana;
- 26) Szedł z nami do Emaus; zjadł z nami wieczorny posiłek i łamał dla nas chleb życia.

ROZDZIAŁ 175

Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany dziesięciu apostołom w domu Szymona oraz Łazarzowi i jego siostrom.

Nadszedł wieczór dnia zmartwychwstania; dziesięciu apostołów było w domu Szymona w Betanii. Prawnika Thomasa nie było.

- 2) Drzwi były zamknięte i zaryglowane, ponieważ Żydzi powiedzieli, że wypędzą Galilejczyków z kraju.
- 3) A kiedy rozmawiali, oto Jezus przyszedł i stanął pośród nich i powiedział: Pokój! pokój!
- 4) A uczniowie skurczyli się ze strachu; myśleli, że to widmo, które widzieli.
- 5) A Jezus powiedział: Dlaczego tak się martwisz? Dlaczego się boisz? Nie jestem fantomową formą. Jestem twoim Panem i zmartwychwstałem.
- 6) Często mówiłem, że powstanę; ale ty mi nie wierzyłeś; a teraz przyjdź i zobacz. Upiór nie ma ciała, kości ani siły, jak ja.
- 7) Chodź teraz i chwyć moje ręce, dotknij moich stóp i połóż ręce na mojej głowie.
- 8) I każdy podszedł i złożył ręce, dotknął jego stóp i położył ręce na jego głowie.
- 9) A Jezus powiedział: Czy masz tu coś do jedzenia?
- 10) I wydobyli fragment ryby; zjadł go w obecności wszystkich, a potem dziesięciu uwierzyło.

- 11) Nataniel powiedział: A teraz wiemy, że powstał z martwych; jest poręczycielem zmartwychwstania umarłych. A Jezus zniknął.
- 12) Teraz Maria, Marta, Rut i Łazarz byli w swoim domu i słyszeli pogłoskę, że ich Pan zmartwychwstał, a Marta powiedziała:
- 13) Nie może być, bo coś takiego nigdy się nie wydarzyło od początku świata.
- 14) Ale Maryja powiedziała: Czy Pan nie przywrócił naszego brata z martwych? i z pewnością mógłby przywrócić się do życia.
- 15) A gdy rozmawiali, Pan stanął pośród nich i rzekł:
- 16) Cały grad! Bo powstałem z martwych, pierwszy owoc grobu!
- 17) A Marta pobiegła i przyniosła krzesło, na którym Pan lubił siedzieć, a Jezus usiadł na krześle.
- 18) I przez długi, długi czas rozmawiali o procesie i scenach Golgoty i ogrodu Siloam.
- 19) Wtedy Jezus powiedział: Nie bój się, bo będę twoim dobrodziejским towarzyszem przez całą drogę; a potem zniknął.

ROZDZIAŁ 176

Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany mędrcom ze Wschodu w pałacu księcia Ravanny w Indiach; do magów kapłanów w Persji. Trzej mędrcy wychwalają osobowość Nazarejczyka.

RAVANNA, książę Indii, wydał ucztę. Jego pałac w Orisie był miejscem, gdzie zwykli spotykać się ludzie myśli z całego dalekiego wschodu.

- 2) Ravanna był księciem, z którym Dzieciątko Jezus pojechało do Indii wiele lat temu.
- 3) Uczętę wydano na cześć mędrców Wschodu.
- 4) Wśród gości byli Meng-tse, Vidyapati i Lamaas.
- 5) Mędrcy siedzieli przy stole rozmawiając o potrzebach Indii i świata.
- 6) Drzwi do sali bankietowej znajdowały się od wschodu; przy stole na wschodzie stało wolne krzesło.
- 7) A gdy mędrcy rozmawiali, wszedł nieznajomy, niezapowiedziany i podnosząc ręce w błogosławieństwie, rzekł: Witajcie!
- 8) Aureola spoczywała na jego głowie, a światło, w przeciwieństwie do światła słonecznego, wypełniało całe pomieszczenie.
- 9) Mędrcy powstali, skłonili głowy i powiedzieli: Cały grad!
- 10) A Jezus usiadł na wolnym krześle; a potem mędrcy wiedzieli, że przyszedł hebrajski prorok.
- 11) A Jezus rzekł: Oto zmartwychwstałem. Spójrz na moje ręce, moje stopy, mój bok.
- 12) Żołnierze rzymscy przebili gwoździami moje ręce i nogi; a potem jeden przebił moje serce.

- 13) Włożyli mnie do grobowca, a potem zmagalem się ze zdobywcą ludzi. Pokonałem śmierć, podeptałem go i powstałem;
- 14) Ujawnił nieśmiertelność i wymalował na ścianach czasu tęczę dla synów ludzkich; a co uczyniłem, wszyscy ludzie uczynią.
- 15) Ta ewangelia zmartwychwstania nie ogranicza się do Żydów i Greków; jest dziedzictwem każdego człowieka w każdym czasie i klimacie; i jestem tu demonstracją potęgi człowieka.
- 16) Wtedy wstał, uściśnął rękę każdego człowieka i wojska królewskiego i rzekł:
- 17) Oto nie jestem mitem stworzonym z przelotnych wiatrów, bo jestem ciałem, kośćmi i mięśniami; ale mogę przekroczyć granicę do woli.
- 18) A potem rozmawiali tam długo, bardzo długo. Wtedy Jezus powiedział:
- 19) Idę swoją drogą, ale ty pójdziesz na cały świat i głosisz ewangelię wszechmocy ludzi, mocy prawdy, zmartwychwstania umarłych;
- 20) Kto wierzy w tę ewangelię syna człowieczego, nigdy nie umrze; umarli ożyją ponownie.
- 21) Potem Jezus zniknął, ale zasiał ziarno. Słowa życia zostały wypowiedziane w Orisie i usłyszały je wszystkie Indie.
- 22) Kapłani magów byli w ciszy w Persepolis, a Kaspar i mistrzowie magów, którzy jako pierwsi pozdrowili dziecko obietnicy w domu pasterza w Betlejem, byli z kapłanami.
- 23) A Jezus przyszedł i usiadł z nimi; korona światła była na jego głowie.
- 24) A kiedy cisza się skończyła, Kaspar powiedział: Mistrz z królewskiej rady Cichego Bractwa jest tutaj; oddajmy chwałę.
- 25) I wszyscy kapłani i mistrzowie stanęli i powiedzieli: Cały grad! Jakie przesłanie od rady królewskiej przynosisz?
- 26) A Jezus powiedział: Moi bracia z Cichego Bractwa, pokój, pokój na ziemi; dobra wola dla mężczyzn!
- 27) Problem wieków został rozwiązany; syn człowieczy powstał z martwych; pokazał, że ludzkie ciało może zostać przemienione w ciało boskie.
- 28) Na oczach ludzi to ciało, w którym przychodzę do was, zostało przemienione z prędkością światła z ludzkiego ciała. A więc jestem przesłaniem, które wam przynoszę.
- 29) Do was przychodzę, jako pierwsza ze wszystkich ras, która ma zostać przemieniona w obraz AM.
- 30) To, co zrobiłem, zrobią wszyscy ludzie; i kim jestem, wszyscy ludzie będą.
- 31) Ale Jezus nie powiedział nic więcej. Jednym krótkim oddechem opowiedział synom człowieczym historię swojej misji, po czym zniknął.
- 32) Mędrcy powiedzieli: Jakiś czas temu czytaliśmy tę obietnicę, teraz wypełnioną, na tarczy zegara nieba.
- 33) A potem widzieliśmy tego człowieka, który właśnie zademonstrował nam moc człowieka do wzniesienia się z ciała i krwi do ciała Boga, niemowlęcia w Betlejem.
- 34) I po wielu latach przyszedł i siedział z nami w tych samych gajach;

- 35) Opowiedział historię swojego ludzkiego życia, prób, bolesnych pokus, ciosów i nieszczęść.
- 36) Naciskał ciernistą drogę życia, aż powstał i pokonał najsilniejszych wrogów Boga i człowieka; i jest teraz jedynym panem rodzaju ludzkiego, którego ciało zostało przemienione w ciało boskie.
- 37) On jest dzisiejszym Bogiem-człowiekiem; ale każdy na ziemi zwycięży i będzie do niego podobny, synem Bożym.

ROZDZIAŁ 177

Jezus pojawia się w pełni zmaterializowany w świątyni w Jerozolimie. Napomina władców Żydów za ich hipokryzję. Ukazuje się im, a oni cofają się ze strachu. Ukazuje się apostołom w domu Szymona. Tomasz jest przekonany.

Był to dzień szabatu i wielu kapłanów, uczonych w Piśmie i faryzeuszy było w świątyni w Jerozolimie. Byli tam Kajfasz, Annas i kilku innych rządzących Żydów.

- 2) Przyszedł nieznajomy w stroju rybaka i zapytał: Co się stało z Jezusem zwanym Chrystusem? Czy nie naucza teraz w świątyni?
- 3) Żydzi odpowiedzieli: Ten człowiek z Galilei został ukrzyżowany tydzień temu, ponieważ był człowiekiem niebezpiecznym, podłym, wyrotowym człowiekiem.
- 4) Nieznajomy zapytał: Gdzie położyłeś ciało tego człowieka z Galilei? Gdzie jest jego grób?
- 5) Żydzi odpowiedzieli: Nie wiemy. Jego wyznawcy przyszli w nocy i ukradli ciało z grobu, w którym leżało, i zabrali je, a następnie oświadczyli, że zmartwychwstał.
- 6) Nieznajomy zapytał: Skąd wiesz, że jego uczniowie ukradli ciało z grobu? Czy ktoś był świadkiem kradzieży?
- 7) Żydzi odpowiedzieli: Mieliśmy na miejscu stu żołnierzy i każdy z nich oświadcza, że jego uczniowie ukradli ciało z grobu.
- 8) Nieznajomy zapytał: Czy któryś z waszych stu ludzi stanie i powie: Widziałem ciało skradzione z grobu?
- 9) Żydzi odpowiedzieli: Nie wiemy; ci ludzie są ludźmi prawdy; nie możemy wątpić w ich słowo.
- 10) Nieznajomy powiedział: Kapłani, uczeni w Piśmie i faryzeusze słuchajcie mnie: byłem świadkiem faktów, byłem w ogrodzie Siloam i stałem wśród waszych stu ludzi.
- 11) I to wiem, że żaden z waszych stu ludzi nie powie: Widziałem ciało skradzione z grobu.
- 12) A ja zaświadczę przed Bogiem nieba i ziemi, że ciało nie zostało skradzione z grobu; człowiek z Galilei zmartwychwstał.
- 13) A potem kapłani, uczeni w Piśmie i faryzeusze rzucili się, aby schwytać tego człowieka i wyrzucić go.
- 14) Ale natychmiast rybak stał się promienną formą światła, a kapłani, uczeni w Piśmie i faryzeusze cofnęli się w śmiertelnym strachu; widzieli człowieka z Galilei.
- 15) A Jezus spojrział na przestraszonych ludzi i powiedział: To jest ciało, które ukamienowaliście za bramami miasta i ukrzyżowaliście na Golgocie.
- 16) Spójrz na moje ręce, moje stopy, mój bok i zobacz rany zadane przez żołnierzy.
- 17) Jeśli wierzysz, że jestem upiorem z powietrza, wyjdź i obsługuj mnie; duchy nie noszą ciała i kości.

- 18) Przyszedłem na ziemię, aby zademonstrować zmartwychwstanie umarłych, transmutację ciała cielesnego człowieka w ciało człowieka boskiego.
- 19) Wtedy Jezus podniósł ręce i rzekł: Pokój każdemu z was; dobrej woli dla całej ludzkości. A potem zniknął.
- 20) Otóż Tomaszu, nie widziałem Pana, odkąd powstał z martwych, a kiedy dziesięciu zapewniło, że widzieli Go i rozmawiali z Nim, powiedział:
- 21) Dopóki nie zobaczę śladów po gwoździach na jego rękach i stopach, rany włóczni w boku i nie porozmawiam z nim tak, jak rozmawiałem z nim wcześniej, nie mam powodu, by wierzyć, że zmartwychwstał.
- 22) W domu Szymona w Betanii spotkali się mężowie z Galilei. Był wieczór pierwszego dnia tygodnia i nazajutrz wszyscy zwracali twarze w stronę swoich domów.
- 23) Było tam wszystkich jedenastu apostołów: drzwi były zamknięte i zaryglowane, a Jezus przyszedł i powiedział: Pokój wszystkim!
- 24) A potem rzekł do Tomasza: Przyjacielu, nie wiesz, że zmartwychwstałem; nadszedł czas, abyś się dowiedział.
- 25) Podejdź tutaj i zobacz odciski gwoździ w moich rękach, ranę włóczni w moim boku i porozmawiaj ze mną tak, jak często ze mną rozmawiałeś.
- 26) I Tomasz przyszedł i zobaczył, a potem zawołał: Mój pan i mój Panie! Nie wierzę teraz, wiem, że zmartwychwstałeś.
- 27) A Jezus rzekł: Ponieważ mnie widzisz, wierzysz i błogosławione są twoje oczy;
- 28) Ale po trzykroć błogosławieni są ci, którzy mnie nie widzą, a jednak wierzą.
- 29) Wtedy Jezus zniknął im z oczu, ale uczniowie byli ugruntowani w swojej wierze.

ROZDZIAŁ 178

Jezus pojawia się w pełni zmaterializowany przed Apollem i Milczącym Bractwem w Grecji. Ukazuje się Claudasowi i Julii nad Tybrem w pobliżu Rzymu. Ukazuje się kapłanom w egipskiej świątyni w Heliopolis.

APOLLO wraz z Cichym Bractwem Grecji siedział w delfickim gaju. Wyrocznia mówiła głośno i długo.

- 2) Kapłani byli w sanktuarium i na ich widok Wyrocznia stała się blaskiem światła; wydawało się, że płonie i wszystko jest spalone.
- 3) Kapłani byli przerażeni. Powiedzieli: Nadchodzi wielka katastrofa; nasi bogowie są szaleni; zniszczyli naszą Wyrocznię.
- 4) Ale kiedy płomień wygasł, mężczyzna stanął na orackim piedestale i powiedział:
- 5) Bóg przemawia do człowieka nie wyrocznią z drewna i złota, ale głosem człowieka.
- 6) Bogowie przemawiali do Greków i pokrewnych języków poprzez obrazy stworzone przez człowieka, ale Bóg, Jedyny, przemawia teraz do człowieka przez Chrystusa, jedynego syna, który był, jest i zawsze będzie.
- 7) Ta Wyrocznia ulegnie awarii; Żywa Wyrocznia Boga, Jedynego, nigdy nie zawiedzie.

- 8) Apollo znał człowieka, który przemawiał; wiedział, że to Nazarejczyk kiedyś nauczał mędrców na Akropolu i ganił czcicieli bożków na plaży w Atenach;
- 9) A po chwili Jezus stanął przed Apollem i Cichym Bractwem i rzekł:
- 10) Oto zmartwychwstałem z darami dla ludzi. Przynoszę ci tytuł twojej ogromnej posiadłości.
- 11) Wszelka moc na niebie i na ziemi jest moja; Tobie daję wszelką władzę na niebie i na ziemi.
- 12) Idźcie i nauczajcie narody ziemi ewangelii zmartwychwstania umarłych i życia wiecznego przez Chrystusa, miłości Boga objawionej ludziom.
- 13) A potem uściśnął dłoń Apollina i powiedział: Moje ludzkie ciało zostało przemienione w wyższą formę przez boską miłość i mogę się zmanifestować w ciele lub na wyższych płaszczyznach życia, wedle woli.
- 14) Co mogę zrobić, co potrafią wszyscy mężczyźni. Idź głosić ewangelię wszechmocy człowieka.
- 15) Wtedy Jezus zniknął; ale Grecja i Kreta i wszystkie narody usłyszały.
- 16) Claudas i Juliet, jego żona, mieszkali na Palatynie w Rzymie i byli sługami Tyberiusza; ale byli w Galilei;
- 17) Szedł z Jezusem po morzu, słyszał jego słowa i widział jego moc; i wierzyli, że jest On objawionym Chrystusem.
- 18) Teraz Claudas i jego żona byli na Tybrze w małej łódce; sztorm zerwał się z morza, łódź rozbiła się, a Claudas i jego żona tonęli na śmierć.
- 19) A Jezus przyszedł i wziął ich za ręce i rzekł: Klaudzie i Julio, powstańcie i chodźcie ze mną po falach.
- 20) I powstał i chodzili z nim po falach.
- 21) Tysiąc ludzi widziało tych trzech chodzących po falach i widziało, jak docierają do lądu, i wszyscy byli zdumieni.
- 22) A Jezus rzekł: Wy rzymscy, ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Umarli będą żyć, a wielu, którzy ożyją, nigdy nie umrze.
- 23) Przez usta bogów i półbogów Bóg przemówił do waszych ojców dawno temu; ale teraz przemawia do ciebie przez doskonałego człowieka.
- 24) Posłał swojego syna, Chrystusa, w ludzkim ciele, aby zbawił świat, a kiedy podniosłem się z wodnego grobu i uratowałem tych sług Tyberiusza,
- 25) Tak więc Chrystus podniesie synów i córki rodzaju ludzkiego, tak, każdego z nich, z ciemności i grobów cielesnych rzeczy do światła i życia wiecznego.
- 26) Jestem manifestem miłości wskrzeszonej z martwych; Oto moje ręce, moje stopy, mój bok, który cieleśni ludzie przebili.
- 27) Claudas i Juliet, których uratowałem od śmierci, są moimi ambasadorami w Rzymie.
- 28) I wskażą drogę i będą głosić ewangelię Świętego Tchnienia i zmartwychwstania umarłych.
- 29) I to było wszystko, co powiedział, ale usłyszał Rzym i całe Włochy.
- 30) Kapłani z Heliopolis byli w swojej świątyni, spotykali się, aby świętować zmartwychwstanie ich brata Nazirejczyka; wiedzieli, że powstał z martwych.

- 31) Nazirejczyk pojawił się i stanął na świętym piedestale, na którym nigdy nie stał żaden człowiek.
- 32) Był to zaszczyt zarezerwowany dla tego, który jako pierwszy zademonstruje zmartwychwstanie umarłych.
- 33) A Jezus był pierwszym ze wszystkich ludzi, który zademonstrował zmartwychwstanie umarłych.
- 34) Kiedy Jezus stanął na świętym piedestale, mistrzowie stanęli i powiedzieli: „Witam!” Rozbrzmiały wielkie dzwony świątyni i cała świątynia zapłonęła światłem.
- 35) A Jezus rzekł: Cała cześć mistrzom tej Świątyni Słońca.
- 36) W ciele człowieka jest istota zmartwychwstania umarłych. Ta esencja, ożywiona Świętym Oddechem, podniesie substancję ciała do wyższego tonu,
- 37) I uczyni go podobnym do substancji ciał z wyższych poziomów, których ludzkie oczy nie mogą zobaczyć.
- 38) W śmierci istnieje święta posługa. Esencja ciała nie może być ożywiona Świętym Oddechem, dopóki nie zostanie rozwiązany problem; ciało musi się rozpaść, a to jest śmierć.
- 39) A potem na te podatne substancje Bóg oddycha, tak jak tchnął na chaos głębin, kiedy światy się formowały,
- 40) A życie wypływa ze śmierci; forma cielesna zmienia się w formę boską.
- 41) Wola człowieka umożliwia działanie Świętego Tchnienia. Kiedy wola człowieka i wola Boga są jednym, zmartwychwstanie jest faktem.
- 42) W tym mamy chemię doczesnego życia, posługę śmierci, tajemnicę boskiego życia.
- 43) Moje ludzkie życie zostało całkowicie oddane, aby moja wola dostosowała się do woli boskiej; kiedy to się skończyło, wszystkie moje ziemskie zadania zostały wykonane.
- 44) A wy, moi bracia, dobrze znacie wrogów, których musiałem spotkać; wiesz o moich zwycięstwach w Getsemani; moje procesy w sądach ludzkich; moja śmierć na krzyżu.
- 45) Wiesz, że całe moje życie było jednym wielkim dramatem dla synów ludzkich; wzór dla synów człowieczych. Żyłem, aby pokazać możliwości człowieka.
- 46) To, co zrobiłem, mogą zrobić wszyscy ludzie i czym jestem, wszyscy ludzie będą.
- 47) Mistrzowie spojrzeli; forma na świętym cokole zniknęła, ale każdy kapłan świątyni i każde żywe stworzenie powiedziało: Chwała Bogu.

ROZDZIAŁ 179

Jezus ukazuje się apostołom nad Morzem Galilejskim, w pełni zmaterializowany. Pojawia się wielu ludziom. Mówi swoim apostołom, aby ponownie udali się do Jerozolimy i tam ich spotka.

TERAZ apostołowie byli w domu w Galilei; kobiety przebywały w Judei aż do Pięćdziesiątnicy.

- 2) A Piotr, Jakub i Jan, Andrzej, Filip i Nataniel byli w Kafarnaum. Połączyli się z Jonaszem i Zebedeuszem i na swoich łodziach wyruszyli łowić ryby,
- 3) Pracowali całą noc, a gdy nadszedł ranek, nie mieli ryb.
- 4) A kiedy zbliżyli się do brzegu, człowiek stanął na brzegu i powiedział: Ile masz ryb?

- 5) A Piotr odpowiedział: Brak.
- 6) Mężczyzna ponownie zawołał i powiedział: Ławica ryb przepływa teraz po prawej stronie twojej łodzi; wyrzuć swoją sieć.
- 7) Zarzucili sieć i napełnili się; i Jan wykrzyknął: To Pan stoi na brzegu.
- 8) A Piotr zanurzył się w morzu i dopłynął do brzegu. Inni mężczyźni przynieśli sieć, która zawierała sto pięćdziesiąt trzy ryby, a jednak się nie złamała.
- 9) A Jezus rzekł: Dzieci moje, tutaj przerwiemy nasz post.
- 10) Znaleźli trochę żywych węgli na plaży, a Piotr przyniósł i ubrał rybę; mieli trochę chleba.
- 11) A kiedy posiłek był przygotowany, przerwali post, a Jezus zjadł zarówno rybę, jak i chleb.
- 12) Po śniadaniu wszyscy mężczyźni siedzieli na plaży, a Jezus rzekł do Piotra: Czy kochasz Pana Boga swego całym sercem i kochasz bliźniego tak, jak kochasz samego siebie?
- 13) A Piotr rzekł: Tak, Panie, Kocham Pana Boga mego całym sercem; Kocham bliźniego tak, jak Kocham siebie.
- 14) A Jezus rzekł: Paś moje owce.
- 15) A potem powiedział do Jakuba: Czy kochasz ją, Święty Tchnienie, całym swoim sercem i kochasz bliźniego tak, jak kochasz siebie?
- 16) A Jakub odpowiedział: Tak, Panie, Kocham Święty Oddech z całego serca; Kocham bliźniego tak, jak Kocham siebie.
- 17) Wtedy Jezus powiedział: Chroń moje owce.
- 18) A potem powiedział do Jana: Czy kochasz Chrystusa, miłość objawioną przez Boga całym swoim sercem i kochasz bliźniego tak, jak kochasz siebie?
- 19) A Jan odpowiedział: Tak, Panie, Kocham Chrystusa z całego serca; Kocham bliźniego tak, jak Kocham siebie.
- 20) A Jezus rzekł: Paś baranki moje.
- 21) Wtedy Jezus wstał i rzekł do Piotra: Pójdź za mną. A Piotr poszedł za nim.
- 22) Kiedy Piotr zobaczył, że Jan idzie za nim, rzekł do Jezusa: Panie, oto Jan idzie za tobą! Co powinien zrobić?
- 23) A Piotr nie wysłuchał pana, kiedy powiedział do Jana: Paś baranki moje.
- 24) A Jezus przemówił do Piotra i powiedział: Nie ma dla was znaczenia, co Jan uczyni; nawet jeśli chcę, aby pozostał, aż przyjdę ponownie.
- 25) Po prostu wykonuj swój obowiązek; chodź za mną.
- 26) A Jezus przeszedł, nie wiedzieli, dokąd poszedł.
- 27) Wkrótce wieść rozeszła się po całym Kafarnaum, że Jezus zmartwychwstał, że chodził z uczniami po morzu i jadł z nimi poranny posiłek. Tłumy wyszły, aby zobaczyć.
- 28) A Piotr, Jakub i Jan razem z innymi mężami, którzy zostali powołani na apostołów Pana, udali się w góry w pobliżu Kafarnaum, aby się modlić.

- 29) A gdy się modlili, przyszedł mistrz; widzieli go i rozmawiali z nim.
- 30) Powiedział im: Zbliża się Pięćdziesiątnica; jedź do Jerozolimy i tam cię spotkam.
- 31) A gdy mówił, przybyło mnóstwo ludzi; widzieli Pana; oni powiedzieli,
- 32) Oto teraz wiemy, że on, Nazarejczyk, powstał z martwych, bo widzieliśmy go twarzą w twarz.

ROZDZIAŁ 180

Jezus ukazuje się w pełni zmaterializowany apostołom w Jerozolimie. Przekazuje im swoje instrukcje. Obiecuje im specjalny dar za ich pracę w dniu Pięćdziesiątnicy. Udaje się na Górę Oliwną i na oczach wielu uczniów wstępuje do nieba. Uczniowie wracają do Jerozolimy.

Jedenastu apostołów PANA było w Jerozolimie i w przestronnym pokoju, który wybrali na polecenie Pana.

- 2) A gdy się modlili, ukazał się im Pan i rzekł:
- 3) Pokój wszystkim; dobrej woli dla każdej żywej istoty. A potem rozmawiał z nimi bardzo, bardzo długo.
- 4) A uczniowie zapytali: Czy teraz przywrócić królestwo Izraelowi?
- 5) A Jezus powiedział: Nie troszczcie się o rządy ludzi; mistrzowie będą kierować.
- 6) Zrób to, co ci dano, i czekaj i nie szemraj.
- 7) Wszelka moc na niebie i ziemi jest mi dana, a teraz nakazuję wam iść na cały świat i głosić ewangelię Chrystusa, jedność Boga i człowieka, zmartwychwstanie umarłych i życie wieczne.
- 8) A kiedy idziesz i głosisz, chrzczij ludzi w imię Chrystusa.
- 9) Ci, którzy wierzą i są ochrzczeni, powstaną w nowości życia Chrystusowego, a ci, którzy nie wierzą, nie powstaną w nowości życia Chrystusowego.
- 10) I dasz ludziom moc, którą ja wam daję.
- 11) Ci, którzy wierzą i są ochrzczeni, uzdrawiają chorych; sprawi, że niewidomi zobaczą, głusi słyszą, chromi będą chodzić;
- 12) Wyrzuci duchy nieczyste z obsesji; będą stąpać po śmiercionośnych węzach i nie doznają krzywdy; przejdzie przez płomień i nie zostanie spalony; a jeśli wypiją trujący trunek, nie zabije.
- 13) Znasz święte Słowo, które jest słowem mocy.
- 14) Tajemne rzeczy, które wam powiedziałem, a których teraz nie wolno mówić całemu światu, wyjawcie wiernym ludziom, którzy z kolei wyjawią je innym wiernym ludziom.
- 15) Aż nadejdzie czas, kiedy cały świat będzie mógł usłyszeć i zrozumieć słowa prawdy i mocy.
- 16) A teraz wstąpię do Boga, tak jak ty i cały świat wzniesiesz się do Boga.
- 17) Oto w dniu Zielonych Świąt wszyscy zostaniecie obdarzeni mocą z wysokości.
- 18) Ale tutaj pozostaniesz do tego czasu w świętej myśli i modlitwie.

- 19) Następnie Jezus udał się do Olivet, a jego uczniowie poszli za nim i w miejscu niedaleko od Betanii spotkał Marię i Salome;
- 20) Spotkałem Martę, Ruth i Miriam; spotkał Łazarza i wielu innych, którzy przybyli z Galilei.
- 21) A Jezus stanął na osobności, podniósł ręce i powiedział:
- 22) Błogosławieństwa Świętych, Boga Wszechmogącego i Tchnienia Świętego, objawiona miłość Boża Chrystusa,
- 23) Spocznie na tobie przez całą drogę, aż wstaniesz i zasiądziesz ze mną na tronie mocy.
- 24) A potem zobaczyli go wznoszącego się na skrzydłach światła; otaczał go wieniec; a potem już nie widzieli jego postaci.
- 25) Ale gdy spojrzeli w niebo, pojawili się dwaj mężczyźni w białych szatach i powiedzieli:
- 26) Mężowie z Galilei, dlaczego tak niespokojnie patrzycie na wznoszącego się Pana? Oto znowu przyjdzie z nieba tak, jak widziałeś go idącego do nieba.
- 27) Wtedy jedenastu, Łazarz i inni mężczyźni z Galilei wraz z wiernymi kobietami, niemało, wrócili do Jerozolimy i tam zamieszkali.
- 28) I ciągle się modlili i świętą myśl. Czekali na Święty Tchnienie i na przyjście obiecanej mocy z wysoka.

Część 3/Sekcja XXII

Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół

SEKCJA XXII

(Rozdziały 181 – 182)

TAU

Ustanowienie Kościoła Chrystusowego

ROZDZIAŁ 181

Jedenastu apostołów dokonuje wyboru Macieja, aby zapłacić miejsce zwolnione przez dezercję Judasza. Christines są zadowolone. Miriam śpiewa pieśń pochwalną. Lista apostołska.

Wielu władców żydowskich nie kwestionowało faktu, że Jezus powstał z martwych.

2) A Piłat wydał rozkaz, aby wyznawcy Nazarejczyka nie byli molestowani w ich kulcie w żadnym miejscu w jego domenie.

3) Dzień Pięćdziesiątnicy był bliski i wszyscy oczekiwali manifestacji mocy Ducha.

4) Otóż w Jerozolimie jedenastu spotkało się, aby wybrać człowieka, który zajmie miejsce Judasza, który zdradził swego Pana.

5) A Piotr powiedział: Pan powołał do tej posługi dwunastu mężów jako dwanaście kamieni węgielnych, na których ma być zbudowana świątynia Chrystusa.

6) Ten Judasz, który zdradził swego Pana, udał się na swoje miejsce poza zasłonę.

7) O nim prorok napisał: Jego mieszkanie będzie opustoszałe; nikt nie będzie w nim mieszkał; jego biuro pozwoliło innym wziąć.

8) Spośród tych, którzy towarzyszyli nam z Gilgal, gdzie zwiastun ochrzcił, do dnia dzisiejszego, zostanie wybrany jeden, aby uzupełnić liczbę dwanaście, aby wypełnić miejsce, z którego nasz brat upadł przez przestępstwo.

9) A potem jedenastu spędziło długi, długi czas na modlitwie, a kiedy rzucali losy, na to miejsce został wybrany Maciej z doliny Nilu.

10) Maciej był rzeczywiście Izraelitą; uczył się jednak wszelkiej mądrości szkół egipskich i nauczał tajemnic Mizraima w Jerychu.

11) Był jednym z pierwszych, którzy powitali zwiastuna; wśród pierwszych, którzy rozpoznali Nazarejczyka jako Chrystusa, syna Bożego;

12) Był z grupą Christine we wszystkich ich podróżach po ziemi Galilei, Judei i Samarii.

13) Wysłano posłańca, który znalazł Macieja, a on przyszedł i przyłączył się do jedenastu i na pewien czas dwunastu zgubiło się w cichej modlitwie.

14) Były tam Krystyny, które przybyły z Galilei i miejsc w Judei, około sześciudziesięciu, i Piotr opowiedział im o Macieju i o tym, jak przez losowanie został wybrany apostołem Pana.

15) Wszyscy Krystyny radowali się i chwalili imię Boga; a Miriam zaśpiewała pieśń pochwalną.

- 16) To są imiona apostołów Pana; Piotra, Jakuba i Jana; Filip, Andrzej i Nataniel;
 17) Tomasz i Szymon, Zelota; Mateusza i Macieja; Jakub i Juda (synowie Alfeusza).

ROZDZIAŁ 182

Wydarzenia dnia Pięćdziesiątnicy. Ufundowanie apostołów. Powstaje Kościół Chrystusowy. Piotr wygłasza kazanie wprowadzające. Kazanie. Trzy tysiące osób zostaje ochrzczonych i zostaje członkami kościoła.

TERAZ, gdy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, Jerozolima była wypełniona pobożnymi Żydami i prozelitami z wielu krajów.

- 2) Wszystkie Christine spotkały się i były w doskonałej harmonii.
- 3) A gdy siedzieli w cichej modlitwie, usłyszeli dźwięk podobny do odległego szmeru nadchodzącej burzy.
- 4) Dźwięk stawał się coraz głośniejszy, aż, niczym grzmoty, wypełnił pomieszczenie, w którym siedzieli apostołowie.
- 5) Pojawiło się jasne światło i wielu myślało: Budynek płonie.
- 6) Z nieba spadło dwanaście kul, które wyglądały jak kule ognia – kula z każdego znaku całego kręgu niebios, a na głowie każdego apostoła pojawiła się płonąca kula ognia.
- 7) I każda kula wysłała do nieba siedem języków ognia, a każdy apostoł przemawiał siedmioma ziemskimi dialektami.
- 8) Ignorancki motłoch lekceważył to, co słyszeli i widzieli; rzekli: Ci ludzie są pijani i nie wiedzą, co mówią.
- 9) Ale ludzie uczeni byli zdumieni; rzekli: Czy nie są to ci ludzie, którzy mówią wszyscy Żydami? jak to jest, że mówią we wszystkich językach ziemi?
- 10) I rzekł Piotr: Mieszkańcy Jerozolimy i mieszkający za bramami miasta; Pokój wam i całej ludzkości.
- 11) To jest czas, który pragnęli zobaczyć święci starożytni, przez wiarę widzieli tę godzinę, a teraz stoją z nami w ekstazie.
- 12) Prorok Joel w dawnych czasach opowiadał o tym, co widzisz i słyszysz. Święty Oddech przemówił językiem i powiedział:
- 13) I stanie się w ostatnich dniach, że tchnę na synów ludzkich i napełnię ich błogosławieństwem świętości.
- 14) Twoi synowie i córki wystąpią i będą prorokować; twoi młodzieńcy będą widzącymi; twoi starcy będą śnić sny.
- 15) I ukazę cuda na niebie w górze i cudowne znaki na ziemi.
- 16) Z nieba dojdą dźwięki i będą słyszane głosy, których ludzie nie rozumieją.
- 17) Słońce nie będzie świecić; księżyc będzie brnął we krwi przed nadejściem wielkiego dnia Pańskiego.
- 18) I stanie się, że ci, którzy wzywają imienia Boga z wiarą, zostaną odkupieni.
- 19) To jest dzień mocy Kryszny; dzień, w którym on, człowiek z Galilei, zostanie uwielbiony.
- 20) Przybył jako niemowlę w Betlejem i od dnia jego narodzin królowie ziemi wyszli z zamiarem odebrania mu życia.
- 21) Bóg trzymał go w zagłębieniu dłoni.

- 22) Ludzie nazywali go Jezusem i nazywali go dobrze, ponieważ został posłany, aby szukać i ratować zgubionych.
- 23) A Jezus dorósł do wieku męskiego i był poddawany wszelkim próbom i pokusom synów ludzkich, aby mógł poznać ciężary, które muszą znosić ludzie i poznać sposób, aby im pomóc.
- 24) Żył w dalekich krajach i świętym Słowem uzdrawiał chorych, otwierał drzwi więzienia i uwalniał więźniów, a wszędzie był ogłaszany Emanuelem.
- 25) Ale źli ludzie gardzili nim i odrzucali go, a przekupionymi ludźmi udowodnili mu, że jest winny mnóstwa przestępstw;
- 26) W obecności wielu ludzi, którzy mnie teraz słuchają, przybili go do krzyża;
- 27) Zapieczętowali go pieczęcią śmierci; ale śmierć była zbyt słaba, aby zatrzymać go w grobie, a kiedy nieśmiertelni mistrzowie powiedzieli: Adon Mashich Cumi, rozerwał więzy śmierci i zmartwychwstał.
- 28) Ukazał się żywy, nie tylko władcom w Jerozolimie, ale wielu w odległych częściach ziemi;
- 29) A potem, przed zdumionymi oczami wielu, którzy teraz słyszą moją przemowę, w towarzystwie świętych dworzaków świata aniołów, wstąpił na tron Boży.
- 30) A będąc teraz wywyższonym i oddychając do pełni Świętym Oddechem, ponownie tchnie na nas i w ten sposób wylewa to, co teraz widzisz i słyszysz.
- 31) Mężowie izraelscy, wiedźcie, że Bóg stworzył tego człowieka z Galilei, którego znieważaliście i ukrzyżowaliście, zarówno Pana, jak i Chrystusa.
- 32) A potem ludzie powiedzieli: Co mamy zrobić?
- 33) A Piotr powiedział: Ten Chrystusowy Pan posłał nas, aby otworzyć bramy jutrzeńki. Przez Chrystusa wszyscy ludzie mogą wejść do światła i życia.
- 34) Kościół Chrystusowy stoi na postulatach, że Jezus jest objawioną miłością Boga; ta miłość jest zbawicielem synów ludzkich.
- 35) Ten chrześcijański Kościół jest tylko królestwem Świętego w duszy, które zostało zmanifestowane.
- 36) Dzisiaj Kościół Chrystusowy zostaje otwarty i każdy, kto zechce, może wejść i dzięki nieskończonej łasce Chrystusa zostać zbawiony.
- 37) Znowu ludzie powiedzieli: Jak możemy wejść, abyśmy mogli mieć udział w bezgranicznej łasce Chrystusa?
- 38) A Piotr powiedział: Reformuj się i daj się ochrzcić, odwróć się od grzechu i prowadź życie głęboko ukryte z Chrystusem w Bogu, a wejdiesz i zostaniesz odkupiony.
- 39) Trzy tysiące ludzi odwróciło się od grzechu i zostało ochrzczonych i starało się prowadzić życie głęboko ukryte z Chrystusem w Bogu.
- 40) I w ciągu jednego dnia Kościół chrystusowy stał się potężną potęgą; a Chrystus stał się potężnym słowem, które zachwycało tłumy w wielu krajach.

Koniec

Szybkie numeryczne indeksy referencyjneSzybki indeks sekcji alfabetu hebrajskiegoSzybki indeks sekcji numerycznejSzybki numeryczny indeks rozdziałówalfabet hebrajski (JAK UŻYWANY W TEJ KSIĄŻCE)

Każda sekcja Ewangelii Wodnika (KSIĘGA) jest oznaczona cyfrą rzymską i literą alfabetu hebrajskiego

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
<u>ALEPH</u>	<u>BETH</u>	<u>GIMEL</u>	<u>DALETH</u>	<u>HE</u>	<u>VAU</u>	<u>ZAIN</u>	<u>CHET</u>	<u>TETH</u>	<u>JOD</u>	<u>CAPH</u>

XII	XIII	XIV	XV	XVI	XVII	XVIII	XIX	XX	XXI	XXII
<u>LAMED</u>	<u>MEM</u>	<u>NUN</u>	<u>SAMECH</u>	<u>AIN</u>	<u>PE</u>	<u>TZADDI</u>	<u>KOPH</u>	<u>RESH</u>	<u>SCHIN</u>	<u>TAU</u>

Szybki indeks sekcji numerycznej**Część 1: Jezus z Nazaretu (od urodzenia do 30 roku życia)**

ALEPH <u>Sekcja</u> <u>Jeden</u> <u>I</u>	BETH <u>Sekcja druga</u> <u>II</u>	GIMEL <u>Sekcja</u> <u>Trzy</u> <u>III</u>	DALETH <u>Sekcja</u> <u>Cztery</u> <u>IV</u>
HE <u>Sekcja</u> <u>Pięć</u> <u>V</u>	VAU <u>Sekcja</u> <u>Sześć</u> <u>VI</u>	ZAIN <u>Sekcja</u> <u>Siedem</u> <u>VII</u>	CHET <u>Sekcja</u> <u>Osiem</u> <u>VIII</u>
TETH <u>Sekcja</u> <u>Dziewięć</u> <u>IX</u>	JOD <u>Sekcja</u> <u>Dziesięć</u> <u>X</u>	CAPH <u>Sekcja</u> <u>Jedenaście</u> <u>XI</u>	LAMED <u>Sekcja</u> <u>Dwanaście</u> <u>XII</u>

Część 2: Jezus Chrystus (z Nazaretu) (30-33 lata)

MEM <u>Sekcja</u> <u>Trzynaście</u> <u>XIII</u>	NUN <u>Sekcja</u> <u>Czternaście</u> <u>XIV</u>	SAMECH <u>Sekcja</u> <u>Piętnaście</u> <u>XV</u>	AIN <u>Sekcja</u> <u>Szesnaście</u> <u>XVI</u>	PE <u>Sekcja</u> <u>Siedemnaście</u> <u>XVII</u>
--	--	---	---	---

Część 3: Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół Chrystusowy (Kościół Chrystusowy)

TZADDI <u>Sekcja</u> <u>Osiemnaście</u> <u>XVIII</u>	KOPH <u>Sekcja</u> <u>Dziewiętnaście</u> <u>XIX</u>	RESH <u>Sekcja</u> <u>20</u> <u>XX</u>	SCHIN <u>Sekcja</u> <u>Dwadzieścia jeden</u> <u>XXI</u>	TAU <u>Sekcja</u> <u>Dwadzieścia dwa</u> <u>XXII</u>
---	--	---	--	---

Szybki numeryczny indeks rozdziałów

Część 1: Jezus z Nazaretu (od urodzenia do 30 roku życia)						
<u>Rozdział 1</u>	<u>Rozdział 2</u>	<u>Rozdział 3</u>	<u>Rozdział 4</u>	<u>Rozdział 5</u>	<u>Rozdział 6</u>	<u>Rozdział 7</u>
<u>Rozdział 8</u>	<u>Rozdział 9</u>	<u>Rozdział 10</u>	<u>Rozdział 11</u>	<u>Rozdział 12</u>	<u>Rozdział 13</u>	<u>Rozdział 14</u>
<u>Rozdział 15</u>	<u>Rozdział 16</u>	<u>Rozdział 17</u>	<u>Rozdział 18</u>	<u>Rozdział 19</u>	<u>Rozdział 20</u>	<u>Rozdział 21</u>
<u>Rozdział 22</u>	<u>Rozdział 23</u>	<u>Rozdział 24</u>	<u>Rozdział 25</u>	<u>Rozdział 26</u>	<u>Rozdział 27</u>	<u>Rozdział 28</u>
<u>Rozdział 29</u>	<u>Rozdział 30</u>	<u>Rozdział 31</u>	<u>Rozdział 32</u>	<u>Rozdział 33</u>	<u>Rozdział 34</u>	<u>Rozdział 35</u>
<u>Rozdział 36</u>	<u>Rozdział 37</u>	<u>Rozdział 38</u>	<u>Rozdział 39</u>	<u>Rozdział 40</u>	<u>Rozdział 41</u>	<u>Rozdział 42</u>
<u>Rozdział 43</u>	<u>Rozdział 44</u>	<u>Rozdział 45</u>	<u>Rozdział 46</u>	<u>Rozdział 47</u>	<u>Rozdział 48</u>	<u>Rozdział 49</u>
<u>Rozdział 50</u>	<u>Rozdział 51</u>	<u>Rozdział 52</u>	<u>Rozdział 53</u>	<u>Rozdział 54</u>	<u>Rozdział 55</u>	<u>Rozdział 56</u>
<u>Rozdział 57</u>	<u>Rozdział 58</u>	<u>Rozdział 59</u>	<u>Rozdział 60</u>			
Część 2: Jezus Chrystus z Nazaretu (30-33 lata)						
<u>Rozdział 61</u>	<u>Rozdział 62</u>	<u>Rozdział 63</u>	<u>Rozdział 64</u>	<u>Rozdział 65</u>	<u>Rozdział 66</u>	<u>Rozdział 67</u>
<u>Rozdział 68</u>	<u>Rozdział 69</u>	<u>Rozdział 70</u>	<u>Rozdział 71</u>	<u>Rozdział 72</u>	<u>Rozdział 73</u>	<u>Rozdział 74</u>
<u>Rozdział 75</u>	<u>Rozdział 76</u>	<u>Rozdział 77</u>	<u>Rozdział 78</u>	<u>Rozdział 79</u>	<u>Rozdział 80</u>	<u>Rozdział 81</u>
<u>Rozdział 82</u>	<u>Rozdział 83</u>	<u>Rozdział 84</u>	<u>Rozdział 85</u>	<u>Rozdział 86</u>	<u>Rozdział 87</u>	<u>Rozdział 88</u>
<u>Rozdział 89</u>	<u>Rozdział 90</u>	<u>Rozdział 91</u>	<u>Rozdział 92</u>	<u>Rozdział 93</u>	<u>Rozdział 94</u>	<u>Rozdział 95</u>
<u>Rozdział 96</u>	<u>Rozdział 97</u>	<u>Rozdział 98</u>	<u>Rozdział 99</u>	<u>Rozdział 100</u>	<u>Rozdział 101</u>	<u>Rozdział 102</u>
<u>Rozdział 103</u>	<u>Rozdział 104</u>	<u>Rozdział 105</u>	<u>Rozdział 106</u>	<u>Rozdział 107</u>	<u>Rozdział 108</u>	<u>Rozdział 109</u>
<u>Rozdział 110</u>	<u>Rozdział 111</u>	<u>Rozdział 112</u>	<u>Rozdział 113</u>	<u>Rozdział 114</u>	<u>Rozdział 115</u>	<u>Rozdział 116</u>
<u>Rozdział 117</u>	<u>Rozdział 118</u>	<u>Rozdział 119</u>	<u>Rozdział 120</u>	<u>Rozdział 121</u>	<u>Rozdział 122</u>	<u>Rozdział 123</u>
<u>Rozdział 124</u>	<u>Rozdział 125</u>	<u>Rozdział 126</u>	<u>Rozdział 127</u>	<u>Rozdział 128</u>	<u>Rozdział 129</u>	<u>Rozdział 130</u>
<u>Rozdział 131</u>	<u>Rozdział 132</u>	<u>Rozdział 133</u>	<u>Rozdział 134</u>	<u>Rozdział 135</u>	<u>Rozdział 136</u>	<u>Rozdział 137</u>
<u>Rozdział 138</u>	<u>Rozdział 139</u>	<u>Rozdział 140</u>	<u>Rozdział 141</u>	<u>Rozdział 142</u>	<u>Rozdział 143</u>	<u>Rozdział 144</u>
<u>Rozdział 145</u>	<u>Rozdział 146</u>	<u>Rozdział 147</u>	<u>Rozdział 148</u>	<u>Rozdział 149</u>	<u>Rozdział 150</u>	<u>Rozdział 151</u>
<u>Rozdział 152</u>	<u>Rozdział 153</u>	<u>Rozdział 154</u>	<u>Rozdział 155</u>	<u>Rozdział 156</u>	<u>Rozdział 157</u>	<u>Rozdział 158</u>
Część 3: Próba / Egzekucja / Zmartwychwstanie / Wniebowstąpienie / Kościół Chrystusowy (Kościół Chrystusowy)						
<u>Rozdział 159</u>	<u>Rozdział 160</u>	<u>Rozdział 161</u>	<u>Rozdział 162</u>	<u>Rozdział 163</u>	<u>Rozdział 164</u>	<u>Rozdział 165</u>
<u>Rozdział 166</u>	<u>Rozdział 167</u>	<u>Rozdział 168</u>	<u>Rozdział 169</u>	<u>Rozdział 170</u>	<u>Rozdział 171</u>	<u>Rozdział 172</u>
<u>Rozdział 173</u>	<u>Rozdział 174</u>	<u>Rozdział 175</u>	<u>Rozdział 176</u>	<u>Rozdział 177</u>	<u>Rozdział 178</u>	<u>Rozdział 179</u>
<u>Rozdział 180</u>	<u>Rozdział 181</u>	<u>Rozdział 182</u>				

Domena publiczna – publikowanie informacji

Ewangelia Wodnika Jezusa Chrystusa autorstwa Levi H. Dowlinga została pierwotnie opublikowana w 1908 roku w Los Angeles w Kalifornii.

Na stronie tytułowej wydania z 1996 roku, opublikowanego przez Adventures Unlimited Press, czytamy:

„Ta książka jest w domenie publicznej i nie jest wymagane żadne pozwolenie do wszelkich reprodukcji zawartych w nich materiałów.”

Najnowsze wersje online i PDF można znaleźć pod następującym linkiem: <https://theaquariangospel.yolasite.com>

Ta wersja PDF została opracowana i jest regularnie aktualizowana przez [Aquarian Thunder Productions™](#)

Ostatnio zaktualizowany: Friday, August 19, 2022

Sprawdź, czy są zaktualizowane wersje